

**DİVAN-Ü LUĞAT-İT TÜRK
İNCELEMELERİ**

**DİVAN-Ü LUĞAT-İT TÜRK”DEN DERLENMİŞ
ETİMOLOJİK SÖZLÜK**

Derleyen:

Həsən Bəy Hadi

**Təbriz
2005**

- a** : şaşalamayı anlatan bir ədat^{ka}.
- aba** : **əbə**. 1. ana. apa^{ka}. 2. ayı. qorxu, qabalıq simgəsi. - **abaçı**: xuxu.
- aba başı** : dağlarda yetişip dağlıların yediği xiyar kimi tikənli bir ot. yer mürvəri. cannabis sativa^{ka}.
- abacı** : 1. ayı oynadan. ayıya baxan. 2. umacı. bununla cocuqlar qorqutulur. - **abacı gəldi**: xuxu gəldi. - **abağı**: qorquluq^{ka}. qaraqula. 2. ağır basma. qâbus^{ka}.
- abaq** : qıt. örtülü. gizli. gözdən qıraq.
- abaqı** : bax > **abacı**. qorquluq^{ka}. qaraqula.
- abalı** : 1. qıtlı. az tapılan, görünən nərsə. əcib. nadir. 2. yapalı. gizli.
- aban** : **abanğ**^{ka}. 1. əyər. əgər. əyə. "**əgər**" anlamına şərt ilgəci^{ka}. - **aban** gəldin: əgər gəldin. - - **aban** gədsən gedərəm, **aban** gəlsən gələrəm. - **aban aban** iş olmaz, bəsləməsən qız olmaz. - gəlsə **aban** tərhanım: gəlirsə əgər tərhanım. - **aban** qolsam^{ka}: istərsəm əgər. 2. abıtqan^{ka}. abid. zahid. mürtaz. qıraqlardan uzaq, özlüyünə, öz içinə qapanan adam. 3. özün oraya salmayan. xuddar. - aban kimsə, yavuz qalmaz:
- abanmaq**: ubanmaq^{ka}. gizlənmək. - oğruya tay **ubanma**, görcək işdə yubanma.
- abed** : (< **abıd**). 1. qıraq. dinc. 2. tə'til. 3. pərhiz.

abıdmaq: <> **abıtmaq**

abımaq : gizlətmək. yaşırmaq. örtmək. qapamaq. - onu məndən **abıdı**.

abınmaq : gizlənmək. örtülmək_{ka}. saxlanmaq.

abit : (> **abed**). qıraq. dinc. tə'til. pərhiz. aban. abıtqan_{ka}. zahid.
mürtaz. qıraqlardan uzaq, özlüyünə, öz içinə qapanan adam.

abıtqan_{ka}: 1. saxlayan_{ka}. gizlədən. örtən. 2. çəkinən. yaşırın. qaçağan. -
abıtqan kişi: qaçan, çəkingən kişi. 3. **aban**. abid. zahid. mürtaz.
qıraqlardan uzaq, özlüyünə, öz içinə qapanan adam.

abıtmaq : gizləmək. saqlamaq. örtmək_{ka}.

abur cubur: malın kötüsü, dəğərsizi. çarçur_{ka}. çübür çəbür_{ka}.

abzal_ğ : əbzar. əməc.

ac : - **ac göz**: alçaq ər. suq. soq. suqər. yutuq. utuq. ütük. tamahkar.

acı : 1. açıq_{ka}. acı olan hər nəsnə. əkşi. 2. acıma. didik. dərd. yara.
ağrı. 3. kəkirə. - **kəkirə** kolu: acı kişi. 4. **acı- diş**: - acı dişlə ısıрмаq.
azı dişinə vurmaq: **azıqlamaq**_{ka}. - acı dişli: **azıqlıq**_{ka}.

acığ : qaçıq. hirs.

aciko : qıclı_{ka}. xərdəl.

acıq_{ka} : 1. acı. acı olan hər nəsnə. əkşi. 2. böyük qardəş. 3. titrú_{ka}. didik.
dik. kəsgin.

acıqlı : acığı olan. azuqluq_{ka}. - acıq yiyəsi olmaq: **azuqlanmaq**_{ka}.

acıqlıq_{ka} : 1. ağrı. dərd. man. kəsəl. 2. əkşitən. acıdan. turşatmaq üçün
kullanılan küp, qab.

acıqmaq: açixmaq_{ka}. - acımaq bildirən bir kəlimə. **ava_{ka}**.

acıqsımaq_{ka}: əkşimək. turşamaq. acılaşmaq. - üzüm acığsadı: acıdı.

acıqtırmaq: aç buraxmaq. açurmaq_{ka}.

acılanmaq : (c <> z) azılanmaq_{ka}.

acılı : azıqlıq_{ka}.

acılıq : 1. açıqlıq_{ka}. 2. öt kisəsi. öt_{ka}.

acıma : didik. dərd. acı. yara. ağrı.

acımaq_{ka}: 1. əkşimək. 2. (yara. gövdə) acımaq. incimək. 3. acınmaq.
əsirgəmək_{ka}. əsəflənmək.

acınmaq : 1. tasa, acı duymaq. ziyan görmək. 2. qatılaşmaq. qoyulaşmaq.
mayalanmaq. 3. əkşimək. - qorlanmaq_{ka}. qurlanmaq_{ka}. 4. şəfqət
göstərmək. yamanlıqdan qurtulması yollarını aramaq. -
qavdunmaq. qavdınmaq_{ka}. 5. əsirqənmək_{ka}. əsirqəmək_{ka}.
dartınmaq. tartınmaq_{ka}. götürülmək. yazıqlamaq. heyifsinmək.
təssüf yemək.

acırqan_{ka}: acıdan. incidən.

acışmaq_{ka}: 1. əkşimək. acılaşmaq. 2. incimək. - canım acışdı: yeynim ürpərdi.

acıtqan_{ka}: 1. (issi, boğuş hava) əkşitən. acıtan. əkşitqən. turşadan. 2. incidən.

acıtmaq_{ka} : əkşitmək. acıtmaq.

acıyan : basut_{ka}. əsirgəyən. mehriban.

acqözlü : - acqözlüklə, acqurd kimi əlinə keçəni yemək. bir şey buraxmamaq:
çarçur yemək_{ka}.

acmaq_{ka} : qarnı acıqmaq.

acsamaq: (ac <> aş) aşsamaq. yeməksəmək. yemək istəmək.

acun : dünya. - **arğuc ajun**. yalancı, aldatıcı dünya.

aç : çağırma, ündə, ünləm ilgəci. - **aç aç**: gözlə gözlə. aç gəlmə:
gözlə, gəlmə ha. - aç sevilсэн, sevgidən qalma.

açaq : kəvik. orunc_{ka}. urunc. ışıq. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **urun**
bilə il açar: rüşvət düğün açar.

açan : ötgür_{ka}. müşhil. isala salan nərsə.

açar : 1. yetik. yetim. yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə.
zirək. qabil. 2. turşu.

açı : **əçi**. yaşlı qadın. hanım nənə.

açığa vurmaq: yanğramaq_{ka}. yanzatmaq. yanatmaq. aydınlamaq. ifşa
edmək.

açıxmaq_{ka}: acıqmaq.

açıq nə : anğıl_{ka}. alanğ_{ka}. meydan.

açıq yer : alanğ_{ka}. alan. anğıl. tüz_{ka}. hamar.

açıq : **açuq**_{ka}. **açix**. 1. bağış. töhvə. sələ. - xandan sizə **açıq** var. 2. açıqlıq_{ka}. bolluq (da yaşayış). dinclik. rahatlıq. - özünü açıqlı **tut**_{ka}: iyi yeməklər ye, din ol, rahat ol. - **açıqlı** ər çabıq qarımaz: varlı kişi tez qocalmaz. - **açığa çıxmaq**: bəlgürmək. bəllənmək. - açıq hava: **aya göy**_{ka}. - açıx kölgə: kölgəmsi, zayıf kölgə, **köşiqə**_{ka}. 3. açıla. anğıl_{ka}. enli. ənli. gen. yatız. məsahət. meydan. - işimin **açıqlığı**. 4. rahat, xoş, dinc. gülər üz. - **açıqlıq** kişi: xoşrəfdar kişi. 5. bayıq_{ka}. doğru. - **bayıq** söz: doğru söz. 6. yasıq. yayıq. yazıq. kinayəsiz. sərih. 7. ayas. ayaz. isik. ısıq_{ka}. gen. saf. 8. yaşut. şad. yarud. könük. könül. sevnük. həyəcanlı. 9. kərkük. gərilmış. yalaman.

açıqlamaq: ifşaedmək. çinin çıxartmaq. çinləmək.

açıqlıq : yatızlıq. yətüzlük. genişlik.

açıqlıq_{ka} : 1. açıq. güşətəliq. bolluq içərisində bulunan (kimsə). - özünü **açıqlıq** tut: özünə qulluq ed. 2. açıq olan nərsə. - **açıqlıq** qap. 3. selfservis. 4. varlı. varlılıq. dincli. bollu. - **açıqlıq** ər şabıq qarımaz: varlı kişi tez qocalmaz. 5. əl_{ka}. fürsət. boşluq. güşətəliq. 6. genrün. bolluq. 7. qoçaq. xuyu gözəl.

açıqluq_{ka}: <> **açıqlıq**_{ka}

açıla : açıq. anğıl_{ka}. enli. ənli.

açılıq : ərəfə.

açılış : açış. dərtiş. tartış. dəriş. yariş. - sərgi **açılışı**: dartışı. - işlərin
açılışı: dartışı.

açılmaq: **açışmaq**_{ka}. **açılmaq**_{ka}. 1. soyulmaq_{ka}. çözülmək. dağılmaq. (dəri, paltar). 2. yayılmaq. yazılmaq_{ka}. yadılmaq. 3. yalabımaq. gözəlləşmək. 4. budaşmaq. buduşmaq_{ka}. ayrılmaq. ayrışmaq. bud bud olmaq. 5. ayışmaq. ayaşmaq. azaşmaq. 6. saşılmaq_{ka}. saçılmaq. 7. yazınmaq_{ka}. rahatlaşmaq. istirahət etmək. 7. bilsikmək. ifşa olmaq. 7. talqılmaq_{ka}. - yükü **talqıl**.

açılmamaq: (ip kimi şeylər, işlər). dolaşmaq. burqaşmaq. boymaşmaq_{ka}.

açın : ehsan. ikram. tumar.

açındı : comət. iyid. cəvanmərd.

açınmaq_{ka} : açılmaq. açarlanmaq. bollanmaq. bağışlamaq. ikram etmək. ehsan etmək. doyumlamaq. tumarlamaq. - bəy ərin **açındı**: bəy əsgərini doyurub səvələdi. - açınan at yüyrək olur: tumar görmüş at yeyrək, yorqa olur. - ər qoyun **açındı**: otardı. yem verdi.

açış : açılış. dərtiş. tartış. dəriş. yariş. - sərgi **açışı**: dartışı. - işlərin
açışı: dartışı.

açışmaq_{ka} : açılmaq. açınmaq.

açqınmaq: **ıçqınmaq**_{ka}. açılıb buraxmaq. qaçırmaq. əldən vermək. yelləmək. - çöldəki sonanı qoğub, evindəki toyuğu **ıçqınma**.

açılmaq_{ka}: açılmaq.

açılışmaq: açılmaq. - qapılar **açılışdı**.

açmaq : <> **saşmaq**. 1. ayırmaq. qaçıtmaq. qaçirtmaq. sıçratmaq. 2. gəbətmək. öldürmək. yasmaq_{ka}. dağıtıp yaymaq. çözmək. yox etmək. 3. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. 4. yoritmaq_{ka}. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **açdı**: yorıdı. 5. düzətmək. çüjtürmək_{ka}. 6. **aşmaq**. almaq. üstün gəlmək. fəth etmək. - yağlı elin **açtımız**. - ağır dağdan **açan** kim. 6. qartmaq_{ka}. qırmaq. kərtmək. kəsmək. qazmaq. 7. yorğurmaq. yormaq. yolqurmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı. 8. aruqlamaq. arqurmaq_{ka}. arqırmaq. boşaltmaq. təmizləmək. - **ara açmaq**: ara arqurmaq. 9. yasmaq_{ka}. yazmaq. yaymaq. 10. buraxmaq. tərək etmək. 11. yarımaq. doğmaq. - gün **yarıdı**.

açmaq : - açmaq istəmək: **açsamaq**_{ka}.

açmuq : açmaq, ağartmaq ürünü. gəc. - **açmuq** taz: başı kəclə bulanmış kimi sıvanmış kəl.

açrılmaq: asrılmaq. atrılmaq. ayrılmaq.

açsamaq_{ka}: açmaq istəmək.

açtırmaq: açturmaq_{ka}. saşturmaq. yazdırmaq_{ka}. çözdürmək. - bu düğünü **yazdıran** gəlsin. - bu işi **yazdıramazsın**. - bu düyünü **saştur**.

açturmaq_{ka} : açtırmaq.

açuq_{ka} : açıq. işuq. iyuuq. qutuq. qutlu. mübarək.

açurmaq_{ka}: acıqtırmaq. aç buraxmaq.

ad > at

ad_{ka} : ed. əd. ipəkli qumaş bənzəri kimi toxuma cinsindən sənət əsəri olan hər şey.

aduq : adquq aqtuq. ağduq_{ka}. pozuq. bəlirsiz. dəğişik. qarışıq.

afılqu : bir dəniz ağacı - avılqu.

ah çəkmək: yağurmaq_{ka}.

ax > aq

axıtmaq : axıtmaq. yüşmək_{ka}. yuşmaq.

ajun_{ka} : dünya. aləm.

aq : 1. ağ. örünğ. ürünğ. - **aq at**: boz rəngli at. - **aq saqal** : saçı saqalı ağarmı. qocalmış. 2. iki bacaq arasındakı boşluq. 3. ağ. suqaq. su çalı, rəngi. 4. tək. xəlvət. - **ağ yer**. - **ağ kişi**: tək kişi. - **ağlu**: dal avlu, heyət. - **ağlatmaq**: təkləmək. yalınmaq. - aban olan, elin günün ağladır: zahid olmaq üçün, hər nəyi tərkd etməli. 5. iki nəyin arasındakı açıqlıq. özəlliklə iki qıçın aras. - yüz at mənim ağımdan keçdi. 6. bürmə_{ka}. don, torba kimi şeylərin ağı,

buruşuq yeri. 7. **aq** !: **ax** !. süzi !. - axa **dur**: ax. ax gınan. - qaqa **dur**:

çırp. çırpınan. - baqa **dur**: bax. baxqınan.

- **aq qıl** !: **ağ qıl** !. çix !.

- **ağ yələli**: yalqıl_{ka}. yələsi ağ.

aq : **ağa**. **aği**_{ka}. cəvanmərd. - **aq** turmaq: **axa turmaq**. axıb durmaq.

aqac : **ağac**. 1. ağac parçası. - **sovlan** ağac: qolsuz budaqsız, yapraqsız ağac. - **uc ağacı**: qələmlik, çəliklik, iğdəlik kimi nələr düzəldilən ağac.

- ağac qabığı: qaz. qas. qasuu_{ka}. qadı_{ka}. qasıq. - **sırıqlıq** ağac: uzun ağac. dirəklik ağac. 2. ərkəklik ayqıtı. 3. yol ölçüsü. fərsəx. 4.

sarmaşuq: **mandar**_{ka}. **yörgənc**_{ka}. ağaclara sarılan, qurutan bir bitgi. - ağacın kökü: kök. damar. yıldız_{ka}. - **qaraqan**: dağ ağaclarının bir çeşiti. - ağac qabuğu: qas. qaz. **qasuq**.

aqaclanmaq:. yıqaçlanmaq.

aqaclıq : ağaclı olan yer. yıqaçlıq.

aqalamaq: **ağalamaq**. sayqılamaq. böyütmək. əzizləmək.

aqalıq : **ağalıq**. **aqılıq**_{ka}. ürək böyüklüyü, əll açığı. cömərtlik. sələklik.

aqan : **ağan**. 1. **axan**. axımcıl olan. yuşulqan. 2. gənzək. (**aqan** **ər**).

gənizdən söz söyləyən. burnunda danışan. - **ağan** əbi. - **ağan**

malla. 1. fasid. müfsid. büzəhkar. - ağanlardan gəz uzaq. - **ağan** bir

olursa, min tuxum əkər. 1. **ağnaq**. aşqın_{ka}. - **aşqın** topraq: axan

topraq.

aqar : - **axar** axıb inrəşu. - **axarlı**. yorıq. axın. fəsih. - **yorıq dil**: açıq axın, aydın dil.

aqarmaq : ürnğərmək_{ka}.

aqarmaq. **ağarmaq**. ürnğərmək_{ka}. ürüngərmək. örnəmək. örüngəmək. örüngərmək.

aqartğu : **ağartqı**. bax > **aqartı**.

aqartı : **ağartqı**. **aqartqu**_{ka}. ağımçıl nərsə. buğdadadan olan apcuq (arpcuq < arpa cuq < arpa suq < arpa suv: arpa suyu). pırvə.

aqartqu : **ağartqu**. pırvə. abco.

aqartma: ağartma. arınqa. gəc.

aqçı : **ağçı**. avçı. ovçu. - **ağçı** yaşıb duzaq.

aqd > **aqt**

aqdoğan: **ağdoğan**. ürün quş. ürünğ quş.

aqı : **ağı**. **ağu**. 1. əli açıq. qoçaq. sələk. cömərt. bol. - **ağı** yağaq: yağlı cəviz. 2. parça. toxunma. (ipək qumaş. altın, qümüşlə işlənmiş sırmalı)_{ka}. - **ağıcı**: ağıc. parçaçı (ipək qumaşları baxcısı. xəznəçi)_{ka}. 3. zəhər - ağılı bitgi. baldıran otu: **qara ot**_{ka}. - **ağılamaq**: ağulamaq_{ka}. - ölüm onu qonaqladı, ağız içrə **ağu** sağdı.

aqı : **ağı**. - ağız içrə **ağu** sağdı.

aqi : **ağı**_{ka}. **ağa**. ağa. cəvanmərd.

aqıçqa : **ağıçqa**. **avıçqa**_{ka}. ağsaqqal. qocamış kişi.

aqıq : **axıq**. əğrik. oğruq_{ka}. uğruq. ovruq.

aqıqmaq_{ka}: **ağıqmaq**_{ka}. **aqıqmaq**_{ka}. ağılanmaq. zəhərlənmək. - köhnə yeməkdən **ağıqdular**.

aqıl : **ağıl**. 1. uğur əğiri (düzü əgrini) ayırt ediş: **us**_{ka}. anlayış. hikmət. bilgi: bilik. - kəndini ağıllı göstərmək: **bilgimsinmək**_{ka}. - ağıllaşmaq: **bilgimsinmək**. 2. ağıl. qoyun yatağı. 3. qoyun pisiliği. qığ. 4. **qası**_{ka}. **qığ**₂. - qoyun **ağılı** yaxcı yanar.

aqılmaq: **ağılmaq**_{ka}. 1. ağalamaq. igidləmək. sələkləmək. saylamaq. cömərt saymaq. 2. ağulamaq. ağı qatmaq. zəhərləmək.

aqılanmaq: **ağılanmaq** **ağıqmaq**_{ka}. zəhərlənmək.

aqılıq_{ka} : **ağılıq**. **ağalılıq**. ürək böyüklüyü, əll açığı. cömərtlik. sələklik. - qoyqıl mənə ağılıq, olsun mənə ayağa: tanrım əli açılıq, buyruq (nəsb) ed mənə, ta adım yaxcılığa, ağalılığa çıxsın.

aqıllanmaq: **ağıllanmaq**. süngüklənmək. sümüklənmək. böyümək.

aqıllı : **ağıllı**. bilqəys. bilkəs. əkəç. tuysuq. duysuq. duyar duyan kimsə. hissili. qanar.

aqılmaq: **ağılmaq**_{ka}. şaşirtmaq. şaşalatmaq.

aqımır : **axımır**. əğri. əmit_{ka}. ağnaq. yığıla.

- aqım_{ka}** : **ağım**. çıxım. yüksəlim. - bir **ağım** yer: bir dəfədə axacaq qədər olan. bir dəfədə çıxılan yer
- aqın** : **axın**. 1. axarlı. yorıq. fəsih. - **yorıq dil**: açıq axın, aydın dil. 2. aqın_{ka}. sel. - axınlar axdı. 3. yorıq. cərəyan. - toq axını: **yorıqı**. - su axını: **yorıqı**. - devrim cərəyanı: **yorıqı**. - qırıq cərəyan: **yorıq**. - işgə **yorıq**, gur **yorıq**. - axsa seviş **axını**. - qalxdı ögüş **axını**: zikir sənə səsi qalxdı.
- aqınc** : **axınc**. aqınç_{ka}. sel.
- aqınçı_{ka}** : **axıncı**. sel kimi axan. qoşun. axınc. sel. - **munduz axınc_{ka}**: birdən axan sel. - **axıncı** gəldi.
- aqın_{ka}** : axın. sel. - **axınlar** axdı.
- aqıntı_{ka}** : axıntı. axaj. axarlı. tökül. cari. - **axıntı** sular
- aqır** : **ağır**. **ağrı**. **ağru_{ka}**. 1. aqrun. yavaş. - **aqrı aqrı_{ka}**: **ağır ağır**. yavaş yavaş. 2. artaq. pis. 3. saya. hörmət. - sizin **ağrız**. - **ağrı** olmasaydı kişidə, daş qalmazdı daş üstə. - **ağrı** görənlər ağırılar. 4. basıq. basruq_{ka}. dəğrik. dəğərli. baha. bahali. - **ağır** nə: bahalı şey. 5. ağır. inc_{ka}. rahat. içi sakin. yurəği dölək. 6. mətin. 7. mehriban. 8. uluğ. çətin. 9. **axır**. tavlə. tövlə. aran_{ka}. - 10. **ağır-uğruqu**. şey şüy. - özüdə geddi, ağır uğruqda. - özün gəldin, **ağır-uğruqun** harda qaldı bəs.
- aqırı** : **ağırı**. acıqlıq_{ka}. dərd. man. kəsəl.

aqır_{ka} : **ağır**. 1. ağırlı. sayqılı, hörmətli. möhtərəm. 2. dəğərli, qiymətli, baha olan. 3. ağramı, dartısı çox olan.

aqırla : ağırla. - mənı **ağırlamasın**: hörmət qoymalısan. - ağırlama oğrunu. - böyükləri **ağılayıb**, günün doğurur.

aqırlalmaq_{ka}: aqırlanmaq. ikram olunmaq.

aqırlama: **aqırlama**. **ağırlıq_{ka}**. 1. büzürgdaşt. - onuncu **ağırlama**. 2. quluq. pəzirayi. 3. ullama. uluğlama. böyükləmə.

aqırlamaq: **ağırlamaq**. 1. sayqılamaq. quluqlamaq. pəzirayi etmək. ikram, ehsan etmək. - onu **ağırla**: onu sayqıla. - tanrı sizi ağırlasın: rəhmət eləsin. 2. bəduqləmək_{ka}. böyük saymaq. 3. bağışlamaq. rəhm etmək. - tanrı **ağırlasın**.

aqırlanan: **ağırlanan**. **aqırlıq_{ka}**. sayqılanan. - **aqırlıq kişi**: ağırlanan adam.

aqırlanmaq_{ka}: **ağırlanmaq_{ka}**. ağırlanmaq. sayqılanmaq. sayqılanmaq. dəğərlənmək. bəğənilmək. ikram edilmək. bahalı bulunmaq.

aqırlaşmaq: **ağırlaşmaq**. 1. ağruqmaq. ağramı basmaq. 2. aqrumaq_{ka}. xəstələnmək. çərlənmək_{ka}. 3. bətərləşmək yavamaq. tərsinmək_{ka}. tərslənmək. azmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.

aqırlatmaq: **ağırlatmaq**. möhkəmlətmək. basurmaq_{ka}. bastırmaq. durdurmaq. dikətmək. saxlamaq. bərkitmək. - tanrı yeri, dağla basurdu.

- aqırlı** : **ağırılı**. **ağırılıq**_{ka}. **ağır**. sayqılı, hörmətli. möhtərəm. - **ağırılı** kişi.
ağırılıq_{ka} kişi.
- aqırlıq** : **ağırılıq**_{ka}. **ağırılı**. **aqırlama**. 1. rəhmətlik. mərhum. - ağırılıq el qəhrəmanları. ağırılıq qərdəşim. 2. rəhmət. - ondan dilə ağırılıq. - **ağırılıq** köçənlərə: **rəhmət** olsun keçənlərə. 3. saylama. sayqılama. - qoşnı qonum **ağışqa**, qılqıl anqar ağırılıq. 4. büzürгдаşt. 5. qulluq. pəzirayi. 6. sayın. möhtərəm. - **aqırlıq** kişi: möhtərəm kişi. 7. qulluq. pəzirayi.
- ağırılıq vermək: pozmaq. ağrımaq. çərlətmək_{ka}.
- aqırsınmaq** : (bir iş, yükü) ağır saymaq. aqruqlanmaq_{ka}.
- aqırşaq** : ağırşaq.
- aqış** : **ağış**_{ka}. 1. yüksəliş. ucalma. qalxış. siud. 2. ucalıq. hündürlük. yoqquş. 3. çubuqlama, hərəaclama carlama işi. bu yolla satışda, qiyməti çox verən, malı ala bilir. - **ağışa qoymaq**: herraca qoymaq.
- aqışqa** : **ağışqa**. yaxcılıq. iyitlik.
- aqışqamaq**_{ka}: **ağışqamaq**. **ağlışqamaq**. **alğışqamaq**. ağırılamaq. sayqılamaq. sayınlamaq. hörmət qoymaq. - qoşnı qonum **ağışqa**, qılqıl anqar ağırılıq.
- aqışmaq**_{ka}: **ağışmaq**. **ağlışmaq**. **alğışmaq**. 1. yüksəlişmək. çıxışmaq. - gəl bir, qarlı dağa **ağışalım**. 2. birbirin aqq eləmək. artışmaq. atışmaq.

qoğuşmaq. - iki ölkə birbiriylə **ağışdı**: atışdı. 3. çubuqlaşmaq.

hərraca qoymaq. carlamaq. bu yolla satışda, qiyməti çox verən,

malı alır. - altun **ağışsa** qızazar: bahalaşar. 4. ağılaşmaq_{ka}. ağışmaq.

yığışmaq. toplaşmaq.

aqıtaç : arqaçıq_{ka}. tamıtaç. damac. qətrəkeş.

aqıtan_{ka} : **ağıdan**. 1. ağıdıran. qaldıran. çıxartan. yüksəltən. yuxarı çəkən.

- dağlara **ağıdan**. 2. axıtan. çəkən. savuran. - pis işlərə **ağıtan**

yollar. - ayrılığa **ağıtan** sözlər. - ov qaçdı, **ağıtdı** bizi keçməzlərə.

aqıtmac : **axıtmac**. arqacaq_{ka}. ney. qamış.

aqıtmaq_{ka}: 1. **axıtmaq**. göndərmək. götürmək. - göyə bulutlar **ağıdıldı**. 2.

çıxarmaq. yüksəltmək.

aqız : **ağız**. **aquz**. 1. alış_{ka}. dəlik. su, göl, bulaq ağızı. suyun axıb

tökülən yeri. 2. **ağuj**. məməli heyvanların doğurduğu zaman

verdiyi ilk süt. 3. ağız. uca. hündür.

- **aqzın** iki yanı. ağızın bittiği yer. avurt. hər şeyin yanı. aqzın iki

yanında dişlərin oturduğu gəmik. qapı söğəsi: **engək**. **yanğaq**.

- **aqzın** içi, saq, sol yanları. avurt: **qasıq**.

- **ağız** vurmaq, ağız açmaq: **aqızlamaq**.

- **aqzi** qırıq saxsı. təsti: **dülək**_{ka}. **dalağ**. **dölük**.

- ol yancuq **ağzi** burdu: o torbanın ağızın büzdi.

- **ağız** suyu. **süzük**. **suzuq**.

- **süzüq** ağızda yoğruşdu: ağız suyu qurudu.

- **ağzın gülə**. - baxqıl ona əyqülüqün, **ağzın gülə**: iyiliklə bax ona, gülər üzlü.

aqızlamaq_{ka}: 1. ağza vurmaq. dadmaq. 2. nərsiyə ağız açmaq, ağız qoymaq. giriş çıxış yeri yapmaq. - arxı **ağızlamaq**. 3. ağıza ağızlıq taxmaq. - atı **ağızlamaq**. 4. sövmək. söğüş söyləmək. danışmaq. - o nökerin **ağızladi**.

aqızlı : ağıjluq_{ka}. ağız sütü olan kişi.

aqqalmaq : **ağqalmaq**. çıxmaq. - biz dağa **ağqalırıq**: çıxırıq.

aqqın : **ağqın**. aşqın_{ka}. engin. oğqun. - **aşqın topraq**_{ka}: axıp enən, oğqun topraq

aqqu : **ağqu**. ağa. ağmaq, çıxmaq işi. qalxma. qalxış. çıxış. - **ağqu** yapmaq: çıxmaq. - bu dağ **ağqu** ərməs bu dağ **ağası** uğur dəğil. indi dağa çıxmağ uğur (zaman) dəğil. - birinci **ağqu**, sonuncu **ağqu**.

aqlaq : **ağlaq**_{ka}. bağılı, dalda olan yer, avlu. ıssız, boş, xəlvət, çoraq, oturulmayan yer. - yurdu qalıb **ağlayu**: yeri boş qaldı. - **ağlaq** yer: boş, xəlvət yer.

aqlama. **ağlama** ağlayı. sıxıt. sığıt.

aqlamaq_{ka}: **axlamaq**. **ağlamaq**. 1. ah çəkmək. qöğüs keçirmək. ahlamaq. 2. yığlamaq. sıxtamaq. cırlamaq. bağıрмаq. çoxlamaq. **yıqlamaq**. **ıqlamaq**. sığtamaq. carlamaq. 3. yalnız olmaq. boş olmaq.

aqlaşmaq : **ağlaşmaq**. 1. ıqlaşmaq. yığlaşmaq. sıxtaşmaq. 2. bağılaşmaq.
kükürəşmək. carlaşmaq.

aqlatmaq_{ka} : 1. savmaq. uzaqlaşdırmaq. ıraqlaşdırmaq.
boşaltmaq. - bu yerləri **ağladın**. - o yeri **ağlatdı**: boşaltdı. 2.
sığdatmaq_{ka}. (t <> l) sıxlatmaq. sıxtatmaq_{ka}. cırlatmaq.
carlatmaq. ıqlatmaq. yığlatmaq.

aqlayı : bax > **ağlayu**.

aqlayu : 1. yurdun qalsın ağlayu. - **aqlayu** gördüm bu yeri, sordummu yox
bu yerin iyəsi. - el qırıldı yurdum qaldı **ağlayu**. 2. ağlama. sıxıt. sığıt.

aqlışmaq_{ka} : **ağlışmaq**_{ka}. bax > **ağışmaq**. ağışmaq. yığışmaq. toplaşmaq. -
qamu tanış **ağlışdı**.

aqma : **axma**. borıq. yoriğ_{ka}. yoruq. yürümə. yerimə. gediş. xuy.

aqmaq_{ka} : **ağmaq**. **axmaq**. 1. çıxmaq. aşmaq. yüksəlmək. - qarlı dağları **ağdıq**.
- **ağdı** qızıl bayraq. 2. dəğişmək. başqalaşmaq. 3. **ağmıqlaşmaq**.
ağdarılmış. qarışmaq. dalqınlaşmaq. - ölüm görən, üzü **ağmış**. 4.
pozulmaq. dönmək. yıxılmaq. - tanrı **ağtaranı**, kimsə qaldıramaz.
5. meyl edmək. 7. bəlırmək. 8. ağarmaq. - onun üzü **ağdı**. qara
bulut birdən **ağdı**. 9. enmək. - axşam üzü dağdan **aşdıq**. 10.
daşmaq. - qut qovuş versə izim (iyim. iyəm. tanrım) quluna \\ günde
işı yüksəlibən yuqar **ağar**. 11. yalqu_{ka}. 12. **axmaq**. dəlı. alıq.

munduz_{ka}. qafası bağı, qapalı. budala. qanmaz. anlağıdan qıt.
 anqut. ənkıt. ənküt. enküt. anlamaz. qanmaz. budala. qurqu_{ka}.
 quruğ. beyni quru. səfeh. yeğni kişi. səkə. sək. səfeh. küt.
 çoğ_{ka}. səfeh. çinis. yanşaq. yuvqa_{ka}. yoz. çaşıq. səfeh. - yuvqa
 bolub qal: səfəf olub qal.

- onun mənqzi **ağdı**: onun rəngi qaşdı. - üzün nəyə **ağdı**.

- qorxudan rəngi **ağdı**: dəğişdi.

aqmıq : **ağmıq**. ağdarılmış. qarışmış. dalqın. - ölüm görə, üz **ağmıq**.

aqnaq : **ağnaq**. 1. əğri. əmit_{ka}. axımır. yığıla. - **ağnaq** duvar. - **ağnaq** kişi.
 2. aşqın_{ka}. axan. - **aşqın** topraq: axan topraq.

aqnamaq : **ağnamaq**_{ka}. tərptmək. dili buruşmaq, dolaşmaq.

aqnamaq_{ka} : 1. yerə yatıp sürtüşüb dəbələnmək. 2. çaşmaq.

kəkəmələşmək. kəkəmək. dili tutulmaq. - utandı dili **ağnadı**. 3.

yıxılmaq. yerə düşmək. - at yamacdan dəriyə **ağnadı**.

aqrı : **ağrı**. **ağır**. 1. saya. hörmət. - sizin **ağrız**. - **ağrı** olmasaydı kişidə,

daş qalmazdı daş üstə. - **ağrı** görə ağırılar. 2. ağrıq. - **iç ağrısı**:

talaqu_{ka}. 3. didik. dərd. acı. acıma. yara. 4. sızış_{ka}. dərd. 5. tolaq.

dolaq. tolqaq_{ka}. dərd. sıxıntı.

aqrığanmaq: **ağrığanmaq**. aqrısından şikâyet etmək.

aqrıqanmaq : **ağrıqanmaq**_{ka}. ağır ağır ağrımaq, incimək.

ağrıdan dinlənmək.

aqrıq_{ka} : **ağruq_{ka}**. ağrı.

aqrılıq : **ağrılıq**. 1. ayıb. xəstəlik. iq. qəm. toqa. mun. 2. gövdə basımı, dartısı. **çər_{ka}**.

aqrımaq: **ağrımaq**. sızlamaq.

aqrımaq_{ka}: **ağrımaq**. 1. ağrınmaq. acı duymaq. 2. yıkləmək. ikləmək_{ka}. xəstə olmaq. **çərlənmək_{ka}**. xəstələnmək.

aqrınmaq: **ağrınmaq**. ağrı çəkmək. yıklənmək. iklənmək_{ka}. xəstələnmək. 1. incimək. əzab çəkmək. - düşdü ərənlər balıǵ (yaralı) , indi ürək **ağrınır**.

aqrısından şikâyət etmək. ağrıǵanmaq.

aqrış_{ka} : **ağrış**. müzahimət. - **ağrışdan** baǵışlayın. bu qədər **ağrış**, qaxınc !.

aqrışmaq_{ka}: **ağrışmaq**. sızlaşmaq. ağrımaq. ağrılıq, aǵırlıq duymaq.

incimək. incinmək. - sizin bu işizdən çox **ağrışdıq**. havanın pisliyidə bir yandan **ağrışdırır**. - böyükləri **ağrışdırma**: müzahim olma.

aqrıtmaq_{ka}: **ağrıtmaq**. 1. incitmək. narahat etmək. müzahim olmaq. - sizi **ağrıdan** kimdi. 2. pozmaq. aǵırlıq vermək: **çərlətmək_{ka}**.

aqrı : **ağru_{ka}**. **ağır**. aqrın. yavaş. - **aqrı aqrı_{ka}**: **ağır ağır**. yavaş yavaş.

aqrıq_{ka} : **aqrıq_{ka}**. **ağruq_{ka}**. bax > **aqrıq_{ka}** 1. yük. şey. aǵırlıǵı, aǵramı olan nərsə. - **ağır ağruq**: şey şüy. vəsayil. 2. omurqa sümüyü. - **aqrıq sünǵüki_{ka}**: omurqada ilkin sümük. 3. ağrı. 4. qadaq. cəza.

aqruqlanmaq_{ka}: 1. (bir işi, yükü) ağırınmaq, ağır saymaq. ağırına gəlmək. -

öz işivi **ağruqlanma**. - el işinə **ağruqlanan**. 2. (artığına) yüklənmək.

aqrumaq_{ka} : ağırlaşmaq. yüklənmək. - **qalıq aqrudu**: hava

ağırlaşdı. - kişi bildikcən **ağrular**: ağırlaşar. - işlər **aqrudu**: işlər

ağırlaşdı.

aqrun_{ka} : **ağrun**. 1. aqrı. yavaş. az. azca. - **ağrun** aqrı. - **ağrun** sevgi. -

ağrun gəlib **ağrun** qal. - **ağrun** gəlib, ağır vur. - varmış nəyin əlində,

ağruq ona sevingil \ gedmiş nəyə sağınma, ağruq ona öğünqil: əlində

olana çox övünmə, əldən gedənə döğünmə. 2. oğrun. xumar. -

ağrun baxış. - **aqrun** özən sevingil.

aqsaq : **ağsaq**. topal. - **axsaq büksək**: **axsaq buxsaq**: topal. çolaq. qırıq

qıvrıq, bükük.

aqsamaq : 1. **axsamaq**. topallamaq. 2. **ağsamaq**. ağmaq çıxmaq. yüksəlmək.

- dağa **ağdıq**.

aqsar : **ağsar**. dağçı. dağa çıxan. alpinist.

aqsatmaq : 1. **axsatmaq**. topallatmaq. 2. **ağsatmaq**. ağdarmaq çıxartmaq.

yüksəltmək. ucatmaq. 3. düzəltmək. tikmək. durdurmaq. - ev,

bina **ağsatmaq**: salmaq. tikmək.

aqsuq_{ka} : **axsuq**_{ka}. yarım yamalaq. e'tibarsız. naqis.

aqsum : **axsum** axsunğ. əsrəyib, keflənib bağıрмаq.

aqsun : <> **aqsın**. **axsunğ** **axsum**. əsrəyib, keflənib bağıрмаq.

aqsunğ : **axsunğ**. *bax* > **aqsun**.

aqşın : **axşın**. **axsun axsum**. dəli, keflinin hay bıdırığı. yumşaq.
yarmaş_{ka}.

aqşuk : **ağşuk**. üz verən. ağıb gələn, üz verən nərsə. arizə. - **ağşuq**
işlər, sözlər: üz verən hadisələr.

aqtarılmaq_{ka}: **ağtarılmaq**_{ka}. yerə vurulmaq. sarsılmaq. aqılmaq.

aqtarış : **axtarış** arama. təhqiq. irtəş_{ka}. irtiş. əriş. ırtaş. yırtış. yırtaş.
yirtəş. yartış. soğraş. sorqaş. irtəliş. arayış. təhqiq. təfəhhüs.

aqtarışmaq: **axtarışmaq**. endürmək. endürmək. yendirmək_{ka}. endər
dödərmək.

aqtarmaq: (# **qaytarmaq**). **ağtarmaq**. **aqdarmaq**. **ağdarmaq**. **axtarmaq**. 1.

götürmək_{ka}. aparmaq. intiqal etmək. götürmək. - bulutlar suyu,
dənizdən dənizə, dağdan dağa **ağdarır**. 2. nərsənin qaldırıb,
qoğzayıb, dəbərtib yerin, durumun dəğişmək. çevirmək.
devşirmək. tökmək. - əkin əkmək üçün toprağı ağdarılır: təp çevir
olur. - tüpən (> **tufan**) ağacı ağdardı: yıxdı, aşırıldı. - ölüm basdı

ağdaru: ölüm basıb yıxdı. 3. **ağdarmaq**. axıtmaq. 4. **axtarmaq**_{ka}.

belləmək. sabanlamaq. - yeri **ağdarmaq**: toprağı sabalamaq. 5.

ağtarmaq. dəvirmək. yenmək. **axtarmaq**. 6. **tapdalamaq**.

izərgəmək. azərgəmək_{ka}. əzərgəmək_{ka}. izləmək. 7. **ağdarmaq**.

belləmək. sabanlamaq. - yeri **ağdarmaq**: toprağı sabalamaq. 8.

üşəmək_{ka}. eşəmək. eşmək.

aqtaru : **aqdaru**. **ağdaru**. yixaraq. - yixdölüm basdı **ağdaru**: ölüm basıb yıxdı.

aqtılmaq_{ka}: **aqtarılmaq**. 1. yixılmaq. yerə vurulmaq. sarsılmaq. - **ağtılmış** ellər: yerə vurulmuş, alçalmış xalqlar. 2. sinsıarmaq. tıxılmaq. vərşikəst olmaq. fələc olmaq. - işlərində, yaşamında ağtılmışlar.

aqtırmaq: **aqdırmaq**. **ağdırmaq**. lağa qoymaq. məsqərə etmək. nərsənin olduğundan dəğişib, başqalamaq, oynatmaq. - işlərimizi **lağ** etmə.

aqtuq : **ağduq**_{ka}. **aduuq**. **adquuq**. pozuq. bəlırsız. dəğişik. qarışıq.

aqtuq : **ağduq**_{ka}. **aduuq**. **adquuq**. pozuq. bəlırsız. dəğişik. qarışıq.

aqturmaq_{ka}: **ağtırmaq**. axıtmaq.

aqu : bax > **ağı**.

aquj_{ka} : **ağuj** bax > **ağız**.

aqujluq : **ağujluq** bax > **ağızlıq**.

aqu_{ka} : **ağu**_{ka}. **ağı**. zəhir.

aquq : **ağuuq**. məsmum.

aquqmaq: **ağıqmaq**_{ka}. ağılanmaq. zəhərlənmək. - köhnə yeməkdən **ağuuqdu**. - gəlin vardır, qaynanadan **ağuuqlu**.

aqulamaq_{ka}: **ağulamaq**_{ka}. ağılamaq.

aqur_{ka} : **akur_{ka}** axır.

aqurşaq : **ağırşaq**. ip **əğirən** ayqıt.

aquz_{ka} : **ağuz** bax > **aqız**. . **ağduq**. **adquq**. **ayuuq**. **ayquq**. xalis olmayan.

al : **al_{ka}**. 1. al, qırmızı rəngli olan. turuncu ipək qumaş. -

al ilə doru arası at rəngi. qonur al: **tıq_{ka}**. - al at: **çilqū at_{ka}**. 2. hilə.

ütrük. yalan. aldatma. **təv_{ka}**. yap. yup. 2. **ma_{ka}**. "işdə" anlamına

bir söz. . qapı. 3. **təv_{ka}** hilə. aldatma. **yup_{ka}**. yap.

- güc **aldan** girsə, doğru tünlүkdən çıxar.

- ovçu neçə **al** bilsə, azıq onca yol bilir.

- **ala olmaq**: alarmaq_{ka}. qamaşmaq (qöz). qızarmaq. alacalaşmaq.

- **al cüvüt**: açıq qırmızı. qırmızı.

- **al edmək**: yap yup qılmaq_{ka}. kələk qılmaq. yubılamaq. yuplamaq.

alaca : qır. **çal_{ka}**. - alaca qarqa: çumquq_{ka}. - **tarqıl_{ka}** **yılxı**: alaca heyvan. -

alaca qarqa. yalnız başı aq olan qarqa: **yanğan_{ka}**.

alacaq : alım_{ka}. alqu_{ka}. borc. - alacaqlı. alacağı olan adam: **alımlıq_{ka}**.

alacalaşmaq: alarmaq_{ka}. qamaşmaq (qöz). qızarmaq. al olmaq. ala olmaq.

alaç_{ka} : alaçuq. çadır. - alaçuq edinmək: **alaçulanmaq_{ka}**.

alaçuq : alaçiq. alaç_{ka}. çadır.

ala : **ala_{ka}** 1. zəmir. - **ad ala**: zəmir şəxs. 2. gizli, imli, içə,

duyquya bağlı olan. - **kişi alası**: adamın fikri, zəmiri. - qarğa qarısın

kim bilər, kişi aların kim tapar. 3. dinc. qıraq. susuq. sakit. -
 dəğmə ivək işqə, görüb, durqıl ala: dəğmə tələsik işə. dur
 düşün, qıraq dur. 4. **ala olmaq**: al olmaq. alarmaq_{ka}. qamaşmaq
 (qöz). qızarmaq. alacalaşmaq. 5. ala. alaca. xallı. - **ala tənli**: xallı,
 səpgilli gövdə. əbrəş. - **ala at**: alaca rəngli. ala qırat. - ala qarqa:
çumquq_{ka}. 6. **hələ**. "acələ etməmə" anlamına söz. - **ala dayan**
 gedmə. 7. **ala**_{ka} !: **alaqıl**_{ka}: dayan. tələsmə. yügürmə. - **ala ala**: bala
 bala. yavaş yavaş. 8. insanın içində olan gizli şeylər. 9. dönük.
 xayın. - **ala olmaq**: xəyanət etmək. 10. **ala**_{ka} !: **alaqıl**_{ka}: dayan.
 tələsmə. yügürmə. - **ala ala**: bala bala. yavaş yavaş.

alaq : **alağ**. 1. kifir. 2. qatut_{ka}. 3. qarışıq. 4. zəhərli, ağıllı od. yararsız
 bitgilər. (> **ələf**). 5. xəyanət.

alaqıl_{ka} ! : **ala**_{ka} !: dayan. tələsmə. yügürmə. ala ala. bala bala. yavaş
 yavaş.

alaqlamaq: **alaqlamaq**. 1. otulmaq. ütüləmək_{ka}. (əkini bozan bitgilər)
 kəsilmək, başı vurulmaq. 2. alalamaq. xəyanət etmək.

alaqut : batıq. basıq. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. tutuq_{ka}.
 mürdar.

alalamaq: **alaqlamaq**. xəyanət etmək.

alan : **alanğ**_{ka}. **anğıl**. düz. tüz_{ka}. açıq yer. anğıl_{ka}. açıq nə. açıqlıq.
 meydan. hamar. - **alanğ yazı**: düz ova.

alanğır_{ka}: tarla sıçanı. siçovul. gələni.

alanğ_{ka} : bax > **alan**.

alarmaq_{ka}: 1. qamaşmaq (qöz). 2. qızarmaq. al olmaq. ala olmaq.

alacalaşmaq. - talqa **alardı**: qora qızardı. 3. açılmaq. bərəlmək.

genişmək. - onun gözləri **alardı**: bərə qaldı. açıla, tanqa qaldı.

alartmaq_{ka}. : bələrtmək (qöz). bərətmək. yan baxmaq.

alaşalıq : **alsalıq** (l <> r) **arsalıq**. 1. bir yallı (yanlı) olmayıb ortada qalan. 2.

ərkək dişi. iki cinsli. ərlikdən kəsik. qısır.

alatmaq : qızartmaq. (göz) bərətmək. - gözüvü belə **alatma**.

alatoran: engir. imir.

alavan : < **alvan**. 1. əlvan. çal. rəhbə rəh. 2. timsah.

alay : alıq_{ka}. rısqand. yalıtqa_{ka}. şuxluq. məsqərə. - **alay edmək**: yalıtqa

qılmaq_{ka}. lağa qoymaq. - **alaya qoymaq**: alıqlamaq_{ka}. ələ salmaq.

lağa qoymaq.

alaylama. alay etmə. məsqərəyə alma. əlikləmə: **əlük**.

alaylamaq. alay etmək. ələ salmaq, sərimək. qaşmərləmək. qaçmarlamaq.

məsqərə edmək: əlikləmək_{ka}. yalıtqa qılmaq_{ka}.

alcı : aldatıcı. aldəmçi. tavluk_{ka}. təvlük_{ka}. toğlayan. toğlaçı. toğlayan.

toğlaçı. hiləkar. hiləci.

alça : bax > **alçaq**.

alçaq : **alça**. 1. acgöz. suq. soq. suqər. 2. uca. ulac. yumuşaq xuylu. incə. uslu. yüküm. həlim. bilən. - alçaq kişi. yaltaqlanıcı: **yaxı yuxı** **ər_{ka}**. - alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütevazi: qutqı. **qotqı_{ka}**. qutuq. - **alçaq könül**: qutqıl. inər. inərbaş. mütevaze. 3. ötünç_{ka}. basıncaq. basın. dəğərsiz. düşük. arso_{ka}. dəğərsiz şey. - **basıncaq** **ər**: zayıf görülən. önəm verilməyən, alçaq adam. - dəğərsiz kimsələr: **çöp çöp kişilər_{ka}**. 4. sortuq. sorulmağa qonulan. oynaş. qəhbə. - **sortuq** əşlər. 5. ucuz. - **ucuz** kişi.

alçalmaq: basıqmaq_{ka}. təhqir olmaq.

alçaltmaq: boğmaq. buqurmaq_{ka}. bükürmək. bükmək. qısdırmaq. indirmək. yavratmaq_{ka}. yavalamaq. pisləmək. kötüləmək.

alçatmaq: kəmmək. qammaq_{ka}. təhqirləmək. ucuzlamaq. xor, alçaq görmək. korlamaq. təhqir etmək.

aldaq : alsıq. arsızq. tovlaq. duzaq. yalan. tələ.

aldamaq_{ka}: aldatmaq. alduzmaq. malını əlindən aldırmaq. soyulmaq.

aldamçı : alçı. aldatıcı. tavluk_{ka}. tavqıl. toğlayan. toğlaçı. hiləkar.

aldaşmaq: birbirini aldatmaq. alışmaq_{ka}. arışmaq.

aldatan : arğuş_{ka}. dalıca çəkən. çəkici. arğuc_{ka}. yalan. - arğuc ajun. yalancı, aldatıcı dünya. - **arğuş** qız. **arğuş** acun: yalan dünya.

aldatıcı : alçı. təvlük_{ka}. toğlayan. toğlaçı.

aldatmaq: armaq_{ka}. toğlamaq. tovlamaq.

aldı : alış.

aldızmaq: itirmək.

al-doru : or-at_{ka}. donu al ilə doru arasında bulunan at.

alı : nisbət.

alıb qaçmaq: kürəmək. aparmaq. götürmək.

alıq_{ka} : 1. munduz_{ka}. qafası bağlı, qapalı. budala. qanmaz. axmaq. - **alıq** kişi: dalqın adam: sibiz kişi. 2. açıq. sırtıq. iddəali. qaba. qırıcı, qırıcı, sərt, tərs kişi. kötü. yaman. - **alıq** baş: açıq, açılmış, acıyan yara. 3. kəl. dazlaq. 4. quş qaçası. dimdik. 5. muraciət. təqaza. 6. iddia. 7. duruq_{ka}. aciz. zayıf. 8. töhmət. sərzeniş. - **alıq almaq**: alıqlanmaq. töhmət almaq. 9. pozuq. xərab. fasid. 10. acgöz. - **alıq** kişi. - geddi iyi, qaldı **alıq**: yaxcılar köçdü, yavalar qaldı. 11. alay. rısqand. məsqərə. 12. keçəl. daz. 13. səlb. 14. nisbət. - **alıq edmək**: nisbət edmək

alıqlamaq_{ka} : lağa qoymaq. rısqatlamaq. ələ salmaq. alaya qoymaq. lağa qoymaq. - kişi işin **alıqlama**: özgenin işin, qılığın lağa qoyma.

alıqmaq_{ka} : **alımaq**. 1. açılmaq. alçalmaq. pozulmaq. azmaq. kötüləşmək. fasidləşmək. fəsada uğramaq. - alıqmış ər. 2. töhmət almaq.

alıqoyan: əngəl olan. yığdaç_{ka}.

alıqoymaq: tıqışmaq_{ka}. əngəl olmaq.

alıqoyunmaq. tıqılmaq_{ka}: tıqınmaq.

alıqsamaq_{ka} : istəmək. müddəi olmaq. almaq istəmək. təqaza edmək.

alıqsı : müddəi.

alım_{ka} : alacaq. borc. - **alımçı**_{ka}: alıcı. alacaqlı. - **alım** vermlə satqışmaq: birbinə satmaq. - sənin alımın mən ötədim.

alımqa_{ka} : katib. münşi. ılımqa.

alımlı_{ka} : borclu. bestankar. - alımlı görüb armadı: borclusun görməkdən utanmadı, usanmadı.

alımsınmaq: alır kimi görünmək.

alın : cəphə.

alın yazısı : bol. bul. bulda. şans. bəxd.

alın : **alınq**. 1. hər nərsənin uca, enli, geniş, hündürü. dağın önək, yüksək yeri, burunu. dağın ön çapısı. səngərin, qulluğun ön qolu. 2. bəxd. şans. iqbal. - **alınlı**: bəxdli. şanslı. iqballı. yüksək nərsə.

alınq : bax > **alın**

alınlıq : 1. annılı. geniş. - **alınlıq ər**: geniş, yüksək alınlı adam. 2. **alınlı**. bəxdli. şanslı. iqballı. yüksək nərsə.

alınmaq_{ka} : 1. iddəada bulunmaq. alsıqmaq. 2. soyulmaq. 3. basıqmaq_{ka}.
basınmaq. sınmaq. 4. mənsub olmaq. 5. təvrişmək. devrişmək.
çevrişmək. çönüşmək. vuruşmaq.

alış bəriş_{ka}: bir haqqı alma. vermə.

alış : aluç_{ka}. şaftalı. avın. avun. avlan. adət. borcun geri istəmək işi.

alışıq : tutacaq. alışqan.

alışılan : avınçu. avunulan.

alış_{ka} : 1. dəlik. deşik. ağız. su, göl, bulaq ağızı. suyun axıb tökülən
yeri. 2. bazxast. 3. (bilgi. pul) nərsə almaq üçün kimsəni sorquya
çəkmə.

alışqan_{ka}: 1. alışçı. (alış verişçi). xəridar. 2. tutacaq. alışıq.

alışma : avınc. avunma. öğrəşmə. avunma. avınc.

alışmaq : **arışmaq**. avınmaq_{ka}. avunmaq. adət edinmək. aldaşmaq.
birbirini aldatmaq. - onlar **aldaşa aldaşa** yaşam sürdülər. - birbirizi
aldaşmayın.

alışmaq_{ka} : 1. almaqla uğraşmaq. 2. avunmaq. avınmaq. 3. iddəada
bulunmaq.

alqa : bağış. bağışlanmış. - **alqa bulaq**: bağışlanmış kölə.

alqabut : alpər. alpaqt_{ka}. alp. ərən. qoçaq. yığit. bağdur.

alqalmaq_{ka}: alqışlanmaq. övülmək .

alqamaq_{ka}: alqışlamaq. övmək.

alqar : sevimli. bəğənli.

alqaş : alqış. afərin.

alqaşmaq_{ka} : alqışlamaq. alqışta. .

alqımaq : əldən vermək. - var yoxun **alqıdı**.

alqın : (< **alınmış**). **yılqın**. 1. qonucq. yolçu. müsafir. - **alqın** tüşləndi: qona düşdü. 2. əl. alan ayqıt.

alqınmaq_{ka}: bitmək. tükənmək. yox olmaq. məhvolmaq. - qayğq qəmim
alqınar: dərd qəmim sona varar.

alqış_{ka} : 1. alqış. övmə. 2. sələvat. - yalavacqca alqış: peyqəmbərə sələvat.
- **alqış alqala**: sələvat göndər. 3. təşviq. 4. du'a sənə. - bizədə bir
alqış ver. - ağ saqqalın **alqışın** almaq. - **alqışladılar**: dua etdilər.

alqışlamaq: yarqamaq. arqamaq_{ka}. uğurlamaq. uğur xeyir diləmək.

alqışmaq_{ka}: 1. **alğışmaq**. **ağlışmaq**. **ağışmaq**. yüksəlişmək. çıxışmaq.
artışmaq. - gəl bir, qarlı dağa **ağışalım**. 1. birbirini məhv etmək.
yoq etmək. yox etmək.

alqmaq_{ka}: **alıqmaq**. pozmaq. məhv etmək. yiyip bitirmək. batırmaq.

alqu : alğq. alacaq. tələb.

alquş_{ka} : qartala bənzəyən alacalı bir quş.

alma : **alma**_{ka} **almıla**. alma.

- almaq** : 1. basmaq_{ka}. üzərinə çökmək. tutmaq. fəth etmək. 2. irtəmək_{ka}. istəmək. - onun qanın **irtəlim**: alarım. 3. yuturmaq_{ka}. götürmək. yükləmək.
- almaş** : bədəl. müşabəh.
- almıla**_{ka} : alma· alma - qımız almıla. əkşi alma·.
- alnuç** : (ar <> al) **arınçu**_{ka} **ərinçü**_{ka}. arnuç. suç. günah.
- alov** : odğuc. oduc. yalım. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov bila sönməz.
- alovlandırmaq**: yalrutmaq. yalrıtmaq. işıqlataq.
- alovlandırmaq**: yolrıtmaq_{ka}. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq. yolratmaq.
- alovlanmaq** : göynəmək. yalmaq_{ka}. yanmaq. yalınmaq.
- alp** : **alp**_{ka} yiğit. qahraman. bahadır. alp təkin. yiğit qölə·. alpər. alpaqut_{ka}. alqabut. ərən. qoçaq. yiğit. bağdur.
- alpa** : alp. alp ər.
- alpaqut**_{ka}: **alqabut**. alp. alpər. ərən. qoçaq. yiğit. bağdur.
- alpar** : 1. alp ər. 2. alp + lar: alp ərlər: iyid kişilər. - **alpar** birlə vuruşma, bəylər birlə duruşma.
- alpər** : alpaqut_{ka}. alqabut. alp. ərən. qoçaq. yiğit. bağdur.
- alsalıq** : (l <> r) **arsalıq**. **alaşalıq**. bir yallı (yanlı) olmayıb ortada qalan. ərkək dişi. iki cinsli. ərlikdən kəsik. qısır.
- alsamaq**_{ka}: almaq istəmək.

alsan : alasan. alıyan. ala yazan. - çox xoşum gəldi **alsadım**: almaq istədim. - əlim para olursa, **alsıram**: almaq istirəm.

alsıq : başandaq. ölandağ. (öz ölümünə, başına and içən kişi). yoluq. fədayi.

alsıqmaq_{ka}: 1. alınmaq. soyulmaq. itirmək. - alsıqar ökün, onun sözü: onun sözü dinləyib, aqlın itirər. 2. müsadirə olunmaq. - o taparın **alsıqdi**.

alışmaq: alınmaq. əldə ayaqdan düşmək.

alt : asra_{ka} aşağı. aşağı. astın_{ka} altın. ətək. dib. təmən (> **damən**_{fars}) qoyi. quyu. (# yuxar. yuxarı. ülya). - o dağdan **qoyu** endi.

altaq : batıq. basıq. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. alaqt. tutuq_{ka}. mürdar.

altın : bax > **altun**

altun : 1. - altun **üzük**: qızıl könüllü qadın. iyi tinli, duyqulu, ruhlu xanım. - **altun tarım**_{ka}: böyük qadınlara verilən unqun, ləqəb. 2. astın_{ka}. asra_{ka}. aşağı. alt. hər bir şeyin ağaş, dib bölümü, bölümlüyü. 3. nəlbəki.

altunlaşmaq : altından mərcələşmək.

alturmaq_{ka} : aldırmaq.

aluçın_{ka} : yeyilən boğumlu bir bitgi.

aluç_{ka} : alış. şaftalı.

aluq_{ka} : bax > **alıq**.

alvan : < **alavan**. çal. rəhbə rəh.

alvırmaq_{ka} : atılmaq. sıçramaq. - əl·virmək.

amac : 1. **umac**. amca. iməc. amqac. tapınc. atac_{ka}. hədəf. nişan yeri.
2. abzal. 3. **amaş**. hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı. maya. mayac. mayac.

amacqa : hədəflik. hədəf yeri. - ox amacqa **yastadı**.

amaclamaq_{ka}: əməcləmək. əmləşmək. nişanlamaq. nişan almaq.

amaclıq_{ka}: engəş. nişan yeri.

amaş : **amac**. **mayac**. **mayac**. **maya**. hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı.

ambar : davarlıq_{ka}. tavrıq. yatıq_{ka}. yığın. durdaq. qoyaq. xəznə.

amca : amac. iməc. hədəf.

amır_{ka} : sis. qırağı.

amqac : amac. hədəf.

amrulmaq_{ka}: yamrulmaq. yatışmaq. dinmək. çəkilmək.

amşuy_{ka} : bir çeşit sarı ərik.

amuç_{ka} : erməğan. yarmaqan. umaca, gözdə olana verilən pay.

amul : **yamul**. **yasul**. **yatul**. səğnik. sakin. rahat. - amul amul: yavaş yavaş. - **amul** kişi: yumuşaq xuylu adam. - gəlqıl **amul** oynalım.

amurt : yamurt. təsgin.

amurtmaq_{ka} : **yamırtmaq**. yatıştıрмаq. dindirmək. toxdadmaq.
çatdırmaq.

amurtmaq_{ka}: yamurtmaq. yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq.
söndürmək. - onun öpgəsin, **yamurt** qıl.

an : köç_{ka}. ara. çağ. zaman. müddət

ana : **ana_{ka}**. apa. aba. uma_{ka}. hana_{ka}. - **anaları** bir olan: **əkdi**.

anaç_{ka} : **anacıq**. ana kimi davranan qız. - ata sapılı ataş, ana sapılı anaç.

anağ : **anağ**. dəğərsiz. güvənsiz. etibarsız. səfeh. - anqa ər.

analamaq_{ka}: ana edinmək. ana dəmək .

anaş : ağbirçək kimi davranan qız uşağı. (**ataç oğul**: böyükklər kimi
özün aparıb davranan, az yaşlı oğlan).

anç_{ka} : onla. o ilə. o qədər. öylə. öyləcə. - **anç** anqar dirənqıl: o ilə öylə
qılınqıl: uğraş, davran, rəfdar ed.

and : inaq. kirtü_{ka}. yəmin. - **and iç** !: andıq !. - **and içmək**: antamaq.
hər çağ, yadda saxlamaq. heç çağ yaddan çıxarmamaq. - **and içmiş**:
andaq.

anda_{ka} : orda. - **anda** kim var: orda kim var. - sən **anda** ərdin mi ? : sən
ordeydinmi ?.

andaq_{ka} : 1. and içmiş. 2. fədayi. 3. bir nəsnənin üst yanı. yuxarı. dam. (#
endək: tavan. alt). 4. böylə. öylə. o qədər.

andan : **ondan**: ondan sonra. - **andan** dedim: ondan sonra aydım.

andıq_{ka} : **anıq**. 1. qalxıq, qoğzaq, çəngəg, çəpər. çevrə. ələk, qəlbir kimi şeyləin qasnağı. 2. - **andıq** !: and iç !.

andıqmaq_{ka}: ant içmək. anqıtmaq. yəmin edmək.

andın_{ka} : 1. yaddaş dəftəri. 2. ondan.

andıra : qoya. sovğa. xumaru_{ka}. tökürgə.

andqarmaq : anğarmaq_{ka}. yəmin ettirmək. ant içmək.

andqarmaq_{ka}: andamaq. and vermək (> ad vermək). yəmin ettirmək. ant içmək.

andlaşmaq : bacıq qılmaq_{ka}. əhdləşmək.

anı : **anı_{ka}**. onu. ona.

anıq_{ka} : - **anıq** qılınsa, yoxa sanılmaz. əldə olan işlənirsə, yox deyilməz, etgilər.

anıqlamaq_{ka} : **anuqlamaq_{ka}**. hazır bulunmaq.

anıqlıq_{ka} : **anuqluq_{ka}**. hazırlıq. hazırlanma.

anı : edin. hazır.

anımaq_{ka}: **anumaq**. hazırlanmaq.

anın : **anıñ_{ka}**. o ilə. onla. . onunla. ondan. onun. - **anın** gəl: o ilə gəl. - **anın** bir yedim: o ilə birdə yedim.

anıñ_{ka} : bax > **anın**.

anıt : 1. yadigar. xumaru_{ka}. 2. hazır. - **anıt** nə varın getir.

- anıtan**_{ka} : **anutqan**_{ka}. **anıtqan**. 1. hazır olan. yaraqlı. - işə **anıtan** kişi. 2. nərsəni diri, duru, hazır, yadda saxlayan. hazır cəvab. (# **unut**an). - yaraq **anıtan** qalır, onu **unut**an ölür.
- anıtmaq**_{ka} : **anutmaq**_{ka}. düzəltmək. düşünüb yerinə qoymaq. hazırlamaq. - dolum **anıt**, qutun bul, dolum unut, bulun bul.
- anq** : **anq**_{ka}. **anğ**. **əng**. 1. an. yanaq. üz. - qızıl **an**. 2. quş adlarından.
- anqa** : **anğa**_{ka}. **anağ**. 1. dəğərsiz. qiymətsiz. güvənsiz. etibarsız. səfeh. - **anqa** **ər**. 2. yana. 3. ona.
- anqar**_{ka} : **anğar**_{ka}. 1. öylə. - ança **anqar** dirənqil: o ilə öylə qılınqil: uğraş, davran, rəfdar ed. 2. ona.
- anqarmaq**_{ka} : **anğarmaq**_{ka}. andqarmaq. yəmin ettirmək. ant içmək.
- anqdımaq**_{ka}: **anğdımaq**_{ka}. kəminmək. pusmaq. tuzaq qurmaq. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq.
- anqduz**_{ka} : **anğduz**_{ka} andız. bu otun kökü, atın qarını ağrıdığına dərmandır.
- anqıd** : **andıq**_{ka}. qalxıq, qoğzaq, çəngəg, çəpər. çevrə. ələk, qəlbir kimi şeyləin qasnağı.
- anqı**_{ka} : **salqı**. qığ. pislik. - quş **salqı**.
- anqıl** : **anğıl**. **alanğ**_{ka}. 1. **alan**. düz, açıq yer. enli. ənli. açıq. açıla. açıq nə. meydan. açıq yer. **alanğ**_{ka}. **alan**. **tüz**_{ka}. hamar. - **anğıl ova**:

düz ova: alanğ yazı. - **anqıl açıq**: eninə açıq. lap açıq. appaçıq. 2.
büsbütün. tamamiylə.

anqılamaq_{ka} : **anğılamaq**_{ka}. anırmaq (əşək).

anqıt_{ka} : **anğıt**_{ka}. anqut. qızıl quş.

anqıtmaq_{ka}: **anğıtmaq**_{ka}. **enğıtmaq**_{ka}. 1. andıqmaq_{ka}. ant içmək. yəmln
edmək. 2. əngitmək. şaşirtmaq. təəccübləndirmək. - bizni
qamuğ anqıttı.

anqız_{ka} : **anğız**_{ka}. anız. hububatın biçildikdən sonra tarlada qalan qoqə
yaxın sapları.

anqlamaq_{ka}: **anğlamaq**_{ka}. anlamaq.

anqlanmaq: ərişmək. çalınmaq_{ka}.

anqmaq_{ka}: bax > **yanmaq**. **anğmaq**_{ka}. şaşmaq.

anqraşmaq: anraşmaq. kükrəşmək. guruldamaq.

anqturmaq_{ka}: **anğturmaq**_{ka}. şaşirtmaq. dandırmaq.

anqut_{ka} : **anqıt**_{ka}. **anğıt**_{ka}. 1. əzəli. - **manqut**: əbədi. - **tanqut**: heç nəşeyə
sığmayan. 2. ənkit. ənkit. enküt. yaramaz. anlağdan qıt.
anlamaz. qanmaz. axmaq. 3. qıf. - yurd kiçik bolsa, **anqut**(qıf)
böyük tut. 4. qızıl quş.

anlamaq: 1. umaq_{ka}. düşünmək. düşünüb anlamaq. oğqarmaq_{ka}. 2.
uslamaq_{ka}. xeyri şərdən ayırt etmək, təşxis vermək.

anlamaz: əndik_{ka}. endik. qanmaz. anlağdan qıt. anqut. ənkit. ənküt. enküt.

axmaq. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini
ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər.

anlatmaq: tuyturmaq. duyurmaq. qandırmaq. oxumaq. uqumaq. üzə,
yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. sindirmək.
sinitmək.

anmaq : oylamaq. ozlamaq_{ka}. düşünmək. düşünmək.

anraşmaq: anqraşmaq. kükrəşmək. guruldamaq.

anru : yanru. yanaru. nəru_{ka}. ayru. yana. sonra. dahi.

- bundan **nəru** kəslinir: bundan yana, sonra qurtulur.

- **nərü** atınmış: bir yerə atılmış.

- öğrən onun biligin, gündə anqa baru, qutqılıqın tapınqıl, qoyqıl
küvəzin naru: onun biliyin öğrən, gün yanına ged, xilusla qulluğunda
dur, burax kibri qururu bir yana.

ant : **and**. 1. yaddaş. xatir. 2. sözləşmə. bağlantı. bıçiq. bağaç.

bağıc. bəçik. bıçğaş. və'də. əhd. - **and içmək:** andıqmaq_{ka}.

anqıtmaq. yəmin edmək.

- **ant içmək:** anğarmaq_{ka}. andqarmaq. yəmin ettirmək.

anuq_{ka} : hazır. ayıq. - axşama **anuq olmaz:** hazır olmaz. - anıq dur. - **anuq**

çalındı: hazırlıq, amadəbaş verildi. - **anuq** nə yox sayılmaz.

anuqlamaq_{ka}: **anıqlamaq_{ka}.** hazır bulunmaq.

anuqluq_{ka}: **anıqlıq**_{ka}. hazırlıq. hazırlanma.

anumaq_{ka}: **anımaq**. hazırlanmaq.

anumi_{ka} : cüzam xəstəliği.

anunqıl : **hazırla**. - artut aldın, **anunqıl**\\ əyku tavar uğurluq: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey hazırla.

anunmaq_{ka}: **anınmaq**_{ka}. anınqılmaq. hazırlanmaq. nərsəni düşünmək, işləmək. - ol yağıya anındı: - **ısızlığı** anınma: yamanlığı düşünmə, işləmə. - artu aldın, **anınqıl**, iyi tapar uğurluq: töhvə aldın, düşünginən qarşılığında iyi bir nəyə.

anutqan_{ka}: anıtan. hazır olan. yaraqlı.

anutmaq_{ka}: **anıtmaq**. hazırlamaq. - dolum **anı**t, qutun bul, dolum unut, bulun bul.

ap : **ap**_{ka}. nə. (nəfy bildiren sözcük). - **ap bu ap ol**: nə bu nə.

apa : **apa**_{ka}. ana. aba. ana.

aparan : ozan. uzan. utran. qalib.

aparmaq: 1. ağıtarmaq. götürmək. intiqal etmək. kürəmək. alıb qaçmaq. daşımaq. ilətmək_{ka}. - küçiti su **ilətdi**: apardı, götürdü: işlər əldən çıxdı. 2. **utmaq** <> **ötmək**. sındırmaq. - andağ əri kim **ötər**.

apışmaq: ayrılmaq (y < > d) adışmaq_{ka}.

- apqaç** : avıçqa_{ka}. (1 < ağıçqa. 2 < apışqa. - **apa**: böyük) ağsaqqal. elcə bilən. şeyx.
- aplan**_{ka} : sıçan cinsindən bir heyvancıq.
- ar böri**_{ka} : sırtlan. kaftar.
- ar** : **ir** (< **irkinmək**: yığılmaq). arlanma. utanma.
- ara** : 1. iç. için. orta. arasında. - **ara arqurmaq**: ara açmaq. - kişi **ara**: el ara. - **araya keçmək**. arqulamaq_{ka}. arulamaq. aralamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq. - **ara çaqmaq**: neçə nəyin arasın, barşığın çarpışdırmaq, çalısdırmaq, qarışdırmaq. savaşıdırmaq. - o, iki yoldaş **ara çaqdı**. - kişi ara çaqlama: el içidə savaş, ixtilaf salma. 2. köç_{ka}. çağ. an. zaman. müddət. 3. car. cay. yar. yarıq. çağ. zaman.
- araç** : arçı. tapış_{ka}. təpiş_{ka}. vəkil.
- araçı** : miyançı. sığzıq_{ka}.
- araçılıq** : muyıncılıq_{ka}. boyunçuluq. ortaçılıq. barşatçılıq.
- aradan** : - **aradan qalxmaq**: gedmək_{ka}. qitmək. yox olmaq. yana, qırağa çəkilmək.
- aralamaq**_{ka}: **arılmaq**. 1. arasını bulmaq. barıçtırmaq. barışdırmaq. - iki kişini **araladı**: barışdırdı. 2. arqulamaq_{ka}. arulamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq. araya keçmək.
- aralanmaq**: nərsənin arasından keçmək. - biz dağlardan **aralan**_{ka}**dıq**.

aram : yumaş. ram. evli. (# **ası**: vəhşi).

arama : axtarış. təhqiq. irtəş_{ka}. irtiş. əriş. irtaş. yırtış. yirtaş. yirtəş.
yartış.

aramaq : irtəmək_{ka}. irdəmək_{ka}. edərmək_{ka}. təqib etmək. qovalamaq.
izləmək. istəmək. arxasına düşmək. irtəmək.

aran : yuqa. yuğa. yunğa_{ka}. yuvan. təmizləyən. sabun. ayrılmış,
aralmış yer. axır. tavlə. tövlə. - **aranlı ev**: tövləli ev.

aranlıq_{ka}: axırlı. axırı olan.

aranmaq: üşəlmək_{ka}.

araslamaq: arıslamaq. arqulamaq_{ka}. arulamaq. aralamaq. arasını yarmaq.
araya keçmək.

araştırılmaq: edlənmək_{ka}.

araştırmaq: irtəşmək_{ka}. incələmək. çinləmaq. turpınlamaq_{ka}. turbunlanmaq.
bütünləmək (**tib** < met > **bit**) tübünləmək. dibin aramaq. dibləmək.
təhqiq etmək. təhqiq etmək. nəq etmək. qərəkləmək_{ka}.
qaraqlamaq. yoqluğu dolayısıyla aramaq.

aratmaq: tüplətmək_{ka}. diblətmək. diplətmək. dibin çıxattırmaq. kökün
araşıtmaq. təhqiq etdirmək.

arayış : irtəliş. axtarış. soraş. dartıq_{ka}. təhqiq.

arazamaq: tilətmək_{ka}. diləmək. istəmək. sormaq. soramaq.

arça₆ : çam.

arçı_{ka} : **barçı**. 1. araç. tapış_{ka}. təpiş_{ka}. vəkil. 2. xurcun. heybə. - bir baş min **arçın** tutdu, bir **arçın** iki baş tutmadı.

arx > arq

arı : - **arı yağ**_{ka}: bal.

arıdan : **arıdan**. artqu.

arıq_{ka} : **aruq**. 1. təmiz. arıq. teyxa. - **arığ** yoruldu: teyxa arıdım. - **arığ** təmiz: lap təmiz. - **arıq** iqləşdi: doğrudan doğruya kəsəlləndi. 2. yorqun. - **arıq** ər ögləndi: yorqun kişi istirahət eddi. 3. zayıf. cılız. çıxılmaz, incə durum. - azuqlu ər **aruq ər məs**: arıq olmaz. zayıflamaz. 4. ırmaq. arx. kərməç. qaş. kanal. 5. çadır örtüsü. 6. əpəycə. çoxca. 7. kəkə. xəsdə. - arıq **tindi**: kəkə (xəsdə) dinləndi. 8. fazil. - **arıq** uluq köçməsin. 9. teyxa. büsbütün. tamam. tamamən. lap. çox. doğrusu. doğrudan doğru. ciddi. ciddən. - o, **arıq** kötü kişidi. - arıq gözəl: çox gözəl. - **arıq** çimri. - **arıq** iqləşdim: doğurdan xəsdə düşdüm.

arıqlamaq_{ka} : 1. iğdiş etmək. əxtələmək. 2. bir şey içindən iyisini seçmək arıtıb toplamaq. 3. arx, yol, qənov, xəndək açmaq. - su **arıqlandı**: su axıb, özünə arx aşdı. 4. qurmaq. duruqlamaq_{ka}. zayıflamaq. 5. dəbbağlıq etmək.

arıqlatmaq: 1. sızıtmaq_{ka}. sızdırmaq. sızqurmaq_{ka}. 2. əritmək. zayıflatmaq.
yavritmaq_{ka}. yavalamaq. kötülətmək.

arıqlıq : 1. turuqluq_{ka}. turquluq. tırıqlıq. durqunluq. cılızlıq. zayıflıq. 2.
arxlı çaylı (yer). 3. təmizliq. nəzafət. paklıq. 4. fəzilət. 5. zayıflıq.
cılızlıq. turquluq. turuqluq_{ka}

arılamaq: aralamaq_{ka}. arasını bulmaq. barıçtıрмаq. barışdırmaq.

arılmaq_{ka}: qızmaq. darılmaq.

arımaq_{ka}: təmizləmək. təmiz olmaq.

arın : 1. bütün_{ka}. 2. ləkəsiz. 3. əmrək_{ka}. aydın. təmiz. - **əmrək** könül. 4.
hamam davası. 5. qutsal. tapın. müqəddəs. pak. təmiz. 6. süzük.
saf. duru. 7. xalis (**# qarın**: naxalis. qarışmışı olan). - **arın qarın**:
xalis naxalis.

arınçu_{ka} : (**ar** <> **al**). **alnuç**. **ərinçü**_{ka}. arnuç. suç. günah.

arınqa : ağartma. gəc.

arınmaq_{ka} : əmrülmək. dincəlmək. soyunmaq. soğunmaq. rahatlanmaq.
təmizlənmək istəmək. yunmaq. iyiləşmək.

arınsin : arsin. arquş. sinsin. sinsin. nuş. nuş olsun.

arıslamaq: araslamaq. arqulamaq_{ka}. arulamaq. aralamaq. arasını yarmaq.
araya keçmək.

arışmaq_{ka}: **alışmaq**. aldaşmaq. birbirini aldatmaq. - onlar **aldaşa aldaşa** yaşam sürdülər. - birbirizi **aldaşmayın**.

arıtası_{ka} : arıtcaq. tarıq arıtası yer, uğur, çağ.

arıtışmaq_{ka}: təmizləməkdə yardım. .

arıtqan_{ka}: ayıqlayan. təmizliklə uğraşan.

arıtqu_{ka} : arıtacaq. tarıq arıtqu yer, çağ.

arıtmaq_{ka}: 1. ertmək. ərətmək. sərmətmək_{ka}. ayırmaq. 2. nərsəni suyundan almaq. 3. daşsağı çıxarmaq. iğdiş edmək. cocuğu sünnət edmək. ərəkəkləşmək. 4. təmizləmək.

arju_{ka} : çaqqal.

arjulayu_{ka}: çaqqal kimi.

ar_{ka} : **ar**_{ka} <-> **al**. şabalıt, qəhvə, qızımtil sarı rəngi. qumral. qonural. - **ar nə**: arsal. arsil. arsıq. - **arsal saç**: altun saç.

arq : **arx**. oluq. qənov. kovuş. qoğuş_{ka}. - su oluğu. - su dəğirmən oluğu:.

arq : **arx**. qayqaq. qazqaq. qazaq. qayaq. qanat.

arq : **arq**_{ka} **arğ**. 1. arxaya qalan tikələr, oğuntular. - dəmir **arqı**. dəmir poxu1. 2. pox. pislik.

arqa : **arxa**. 1. uca_{ka}. onqur. onqura. dal. göt. - **onqura** yat: dal üsdə yat. 2. utım_{ka}. udım. uyım. arxa sıra. ard. mütəaqib. - **arxa sıra**: utım_{ka}.

udım. uyım. ard. arxa. mütəəqib.

- **arxasına** düşmək: istəmək_{ka}. aramaq. irtəmək.

arqa : **arxa**_{ka}. 1. arxa. dal. sırt. kid_{ka}. son. sonra. - **arxa arxaya** gəlmək, çıxmaq: arqaşmaq_{ka}. arğaşmaq_{ka}. yükləşməkdə. 2. dayaq. sıxıntılı anlarda yardım edən kişi. yardımcı.

arqac : **arğac**. 1. - ərış arğac: **ərış əğrək**: dikinə uzanan, yanına toxunan saplar. 2. **əğrək**. başı əğri balıq tutma aracı. qulplu sap. qullab.

arqacaq_{ka} : **arqacaq**_{ka}. axıtmac. ney. qamış. ağıza suyuq nərsə axıtmaq üçün, içi dəlik bir ayqıt.

arqaçıq_{ka}: axıtaç. tamıtac. damac. qətrəkeş.

arqadaş: **arxadaş**. əş_{ka}. yoldaş.

arqadaşlıq: **arxadaşlıq**. dostluq. kəndlik. kətlik. düzlük. sədaqət.

arqağ : **arğağ**_{ka}. balıx ovlama qullabı.

arqaq : **arxaq**_{ka}. 1. arqac. enləməsinə atılan ip, iplik. 2. balıq avlamaq üçün kullanılan ucu əğri dəmir. olta.

arqalanmaq: **arxalanmaq**_{ka}. 1. nərsiyə arxa, dayaq olmaq. nərsənin dalını tutmaq. - o məni **arxalandı**. - bu işdə kimlər bizi arxalanacaq. - **arxalanın**: bir birizə dayaq durun. 2. nərsni arxa, dayaq kimi işlətmək. - sizə **arxalandım** gəddim. - o elini, dağını **arxalandı**.

arqalıq : **arxalıq**. bərtü_{ka}. çulqa.

arqamaq_{ka}: **arxamaq**. 1. axtarmaq. öykündə (fikrində) tutulan bir şeyin

arxasında olmaq. arxaqarmaq. açıb, qazıb aralamaq.

yoxlamaq. yoruqlamaq. arayıb taramaq. - onun evin **arqayın**:

axdarın. - o onu **qarğadı arqadı**: o onun pisliklərin sayaladı, axdardı:

söküb tökdü. deşib dağıtdı. 2. yarqamaq. alqışlamaq. uğurlamaq.

uğur xeyir diləmək.

arqarmaq : **arqurmaq**_{ka}. yormaq. arqırmaq. boşaltmaq. açıtmaq. - yağını

qoğub **arqar**. - daha bəsdə **arqarma**: yorma.

arqaş : (< **arqaşmaq** yanyana, sır sıra oturmaq. - arqaşları tərəziyə

arqaştıdıq). (1 < **arx**: yarıq. açıq, qazıq. 2 < **arx**: arxa. dal. geri).

nərsənin təməli, iskileti, arxa pılanı, qurluşu, isulu, dəlili. **arx**.

{**əriş**: göstəri. görmüş. mənzər. hizur. qat. rəfdar). 1. yapışiq.

davamlı. 2. müti'. 2. müttəhid. 2. əməkdaş həmkar. 2. eninə

qoyulan sap, ip, nərsə.

arqaşlıq : bax > **arqaş**.

arqaşmaq: bax > **irqişmək**_{ka}. **tirgəşmək**. **irkişmək**_{ka}. **irkəşmək**. **irtişmək**.

ərtişmək. **yertişmək**. **yartışmaq**. 1. qatarlanmaq. yığışmaq.

düzülmək. 2. nərsənin ardına düşüb gedmək. bir şeyə

yapışmaq. 3. itaət etmək. 4. yüklənmək. çatışmaq. - el yükün iyid

arqaşar. - köməkləşib arabadan yükləri **arqaşıb** daşıdıq. 5. yanyana,

sır sıra oturmaq. - arqaşları tərəziyə **arqaştıdıq**.

arqaşmaq_{ka}: **arğaşmaq**_{ka}. 1. yükləşməkdə. arxa arxaya gəlmək, çıxmaq. 2.

cərgəşmək. birbiri yanında düzülmək.

arqaz : **arğaz**. arxacağ: qətrəkəş. axıtan. axıtqaç_{ka}.

arqıç : bax > **arqış**.

arqın_{ka} : arxadan daldan gələn. öbür. dalısı. gələn. gələcək. - **arqın** il: gələn il. - **arqın arqın**: dalba dal.

arqırmaq: arqurmaq_{ka}. yormaq. arqarmaq. boşaltmaq. açıtmaq.

arqış : 1. karvan. - İraq yer savın, **arqış** getirir: uzaq yerin sözünü, xəbərini, karvandan soruş. 2. **arquç**. **arqıç**. **arquçi**. xəbərçi. savçı. - devlet **arquçi**. 3. kağız. məktub. 4. arvaş. arviş. böyü. ovsun.

arqu : iki daq arası. uçurum.

arquc : **arğuc**_{ka}. bax > **arqış**. aldatan. yalan. - arğuç ajun. yalancı, aldatıcı dünya.

arquçi_{ka} : bax > **arqış**. ortaç. ortancı. iki el ara işişi quran elçi. iki kişi arasında araç olan. dünürlər, qohumlar arasında gəlip gedən kişi.

arqu_{ka} : **aruq**. dərə.

arquq_{ka} : **arğuc**_{ka}. 1. aykırı. tərs. utanmaz. inad. - **arquq** kişi: salqaş (sərkeş). - **arqun** kişi: azad, özgür ər. 2. iki duvar, iki dirək arasına qoyulan ağac. 3. dikbaş. inad kişi.

arquqlanmaq_{ka}: dikbaşlılıq, utanmazlıq, həyəsizlik, inad etmək.

arqulamaq_{ka}: arulamaq. aralamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq.

araya keçmək. - iki el ara, **arqulama** !.

arqun_{ka} : 1. sıçan cinsindən, yarım arşın uzunluğunda bir heyvan. 2.

arqun izi_{ka}: gələcək yıl. öbür yıl. - arqın izi. 3. yaban ayqır ilə evcil

qısraktan olan at.

arqurmaq_{ka}: **arqarmaq** 1. yormaq. arqırmaq. arqarmaq. boşaltmaq. açıtmaq.

- qızlıq eli arğurub: bahalıq eli tənqidib. 2. açmaq. - ara arqurmaq:

ara açmaq.

arqurtmaq_{ka}: **arqartmaq**_{ka}. yorrmaq. arqurtmaq. - atı arqurtma.

arqurturmaq_{ka}: **arqurtmaq**. yordurmaq.

arquş : 1. arğuş_{ka}. dalıca çəkən. çəkici. aldatan. - **arquş** qız. **arquş** acun:

yalan dünya. 2. - **arquş!**: nuş !. nuş olsun !. arsin !. arınsın !. sinsin !.

sinsin !.

arquşlamaq: **arğuşlamaq**. irqlamaq. yıqılmaq. yırtmaq. fal açmaq. fala

baxmaq.

arlanmaq : irlənmək. utanmaq. ir bolmaq.

armaq_{ka} : 1. yorulmaq. - **ardım bitdim**: yoluldum tükəndim. - **ardım**

yoruldum. - **ardım qaldım**. 2. bıqmaq. bezmək. dərmansız

qalmaq. - o qız **ardı** səni. 3. (r <> l) toğlamaq. tovlamaq. aldatmaq.

- görək kim kimi **ardacaq**. - **armaq taxmaq**. armaq yuvmaq. - yağ

məni **ardı**: toğladı. 4. utanmaq. 5. utanmaq. usanmaq. - alımlı
görüb armadı: borclusun görməkdən utanmadı, usanmadı. 6. - **armaq**
taxmaq_{ka}: kələk yapmaq, yuvmaq. aldatmaq. 7. - **armaq yuvmaq**_{ka}:
kələk yapmaq. aldatmaq.

armaz : turan. duran. diri. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan.

arnic : ərinç_{ka}. utanmalı, arsız nə.

arnuç : arınçu_{ka}. ərinçü_{ka}. suç. günah.

arpaqan_{ka}: arpaya bənzər başağı bulunan.

arpalamaq_{ka}: arpa vermək.

arpanmaq_{ka}: arpa yiyəsi olmaq.

arpcuq : < **arpa cuq** < arpa suq < arpa suv: arpa suyu). pırvə.

arriq_{ka} : bərk təmiz. - **arriq** ney.

arsaq : alsaq.

arsal : **arsıl. arsızq**. ar_{ka}. al. şabalıt, qəhvə, qızımtil sarı rəngi. qumral.
qonural. - **ar nə**: arsal. arsil. arsiq.

arsalıq : (r <> l) **alsalıq. alaşalıq**. alsalıq. bir yallı (yanlı) olmayıb ortada
qalan. erkək dişi. iki cinsli. ərlıkdən kəsik. qısır.

arsal_{ka} : 1. erkək dişi olan heyvan. 2. qumral. qonural. - ar. arsil. arsiq. -
arsal saç. qızıla çalar saç. qumral saç.

arsıq : (r <> l) **alsıq. arsal. arsil.** 1. ar_{ka}. al. şabalıt, qəhvə, qızımtil sarı rəngi. qumral. qonural. - **ar nə:** arsal. arsil. arsq. 2. aldaq. tovlaq. duzaq. yalan. tələ. 3. alsıq. aldaq. tovlaq. duzaq. yalan. tələ. 4. ərinc_{ka}. arnıç. utanmalı nə.

arsıq_{ka} : arsil. qəhvəyi rəngi. qumral. qonural.

arsıqmaq: (r <> l) **alsıqmaq.** aldanmaq. tovlanmaq. yalanlamaq. yalan demək. - qız, arvad məni **arsıqdi.** - **arsıma,** düzün de. - **arsıqmadan:** aldamadan.

arsıl : **arsal. arsq.** ar_{ka}. al. şabalıt, qəhvə, qızımtil sarı rəngi. qumral. qonural. - **ar nə:** arsal. arsil. arsq.

arsın : arınsın. arquş. sinsin. nuş. nuş olsun.

arsıncıq: yarsıncıq_{ka}. murdar. pis. iğrənç.

arsıtmaq: yarsıtmaq_{ka}. tiksindirmək. yormaq. irgəndirmək.

arsız : isiz. ısız. həyasız.

arslan : arslan. salcuq_{ka}. saltuq. salsuq. salan. sallayan. cuman. igid. - **salcuq su başı_{ka}:** yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

arslanlay_{ka} : arslan kimi. arslanımsı.

arso_{ka} : dəğərsiz şey. alçaq. düşük.

arşın : < **yarşın** (< **yarmaq**). ölçü. qarı_{ka}.

art : **ard.** 1. uca, arxalı, kürəkli yer. hündür dağ. gədik. boyun. ənsə. - **art tundi: tündi.** gədik qarla bağlandı. - **art yış:**

yoxuş eniş. 2. uyu. arxa. arqası sıra. mütəaqib. arxasında.

üzündən. dolay. - **art** !: sikdir !. rədd ol !. çəkil !. 2. utım_{ka}. udım.

uyım. arxa sıra. arxa. mütəaqib.

art : **art**_{ka} (1 < **yart**: çapıq yer. 2 < **artmiş**. hündür. yoxuş.

qalın). gədik. boyun. bel. dağ beli. göğüş. döş. sinə. sırt. arxa.

kürək. örüş. kövşən. (sarp yer. yoxuş. təpə). - **art** saç. arxa saç.

ənsəyə düşən saç. - **art** qarlandı: örüşü qar bürüdü. - **art** aşıldı: dağ,

təpə keçildi. - yük **arttan** aşrıldı: yük dağdan aşırıldı, ötgərdi. - **boğac**

art: zor keçitli dağ sırtı. - art **tündü**: gədik qapandı. - ərməkügə, eşik

art olur: təmbələ qapı dağ beli görünür.

artaq_{ka} : 1. pozulmuş. pozuq. qarışmış. çürük. - **artaq** beyin. - **artaq**

düzün. 2. yasqaş. mundar. təmiz olmayan. - **artaq** para. 3. ağır.

pis. pisəlmış. kötüləşmiş. - sökəl tınığı **artaq**. - işlərimiz artaq:

xəstənin nəfəsi ağırdı. - halım çox **artaq**. 4. artıq. ölçüdən,

normadan çox olan. - yoqurqandan **artuq** ayaq ayaq kəsülsə

üşüyür. 5. müfrit. ifrat edən. 6. qarışıq. 7. əqəb mandə.

artam : dalı. son. axır. - **artamını** gözle gilən işqə sürə: dalını düşünüb işə

bağla.

artamaq_{ka}: **artaşmaq**. 1. pozulmaq. kötüləşmək. dəğişmək. xarablanmaq. -

şey şüyüm qaldı **artadı**. - qocalığa ayıb yoxdu, **artmasa** əgər. - işi

onun **artaşib**. - **artamış** kopoğlu. 2. dalınca düşmək, gedmək. -
 ərən qamuğ, artadı nələr uyu: hammı mal dalıca geddi.

artan_{ka} : 1. ütrək_{ka}. üdrək_{ka}. az ikən artan şey. 2. pozan. pozucu.
 xarabkar.

artaşmaq_{ka}: bax > **artamaq**_{ka}. birbirinin üstünə çıxışmaq, üstəşmək. şuluqluq
 düşmək. qarışib savaşmaq. pozuşmaq. - yalnız için **artaşdı**: el
 birbirinə qarışdı.

artat_{ka} : pozuq. xarab.

artatmaq_{ka}: pozmaq. xarab etmək. - işi **artatıb** qoydu. - sağın **artatma** özün.

artıq_{ka}. : 1. göğüslük. peşgire. 2. tay. yükün hər bir qolu. yüklətilən
 yükün bir dəngi. - on **artıqlıq** yük. - at üstündə, iki **artıq** ortasında
 oturdu. 3. üstək. üstəlik. çox. - mən **üstək** verdim. 4. fazla. ifrat. 5.
 əkiş. aşqal. zibil.

artıqlamaq: munmaq_{ka}. saçmalamaq. qatıqlamaq. səfehləmək.

artil : nəqd. intiqad.

artillamaq: artlamaq_{ka}. nəqd etmək.

artilmaq_{ka}: 1. yükləmək. binmək. ardılmaq. ardına düşüb çatmaq. üstə
 gəlmək. bir binit üzərinə başı bir tərəfə ayaqları bir tərəfə
 gəlmək üzərə heybə kimi ardılmaq. ərişilmək. - qaçsa dahi
artilur: qaçsa belə yetilir, çatılır, tutulur. 2. qoyulmaq. çatılmaq.

bərpa edinmək. 3. sallamaq. 4. minmək. - **artıldılar** at üzə. 2.

qoyulmaq. - tayları ata artıl.

artın : arın, açıq, duru olan nərsə. billur. - **artın** üzük: taysız, əşsiz qadın. altın gövdəli qadın.

artınmaq_{ka}: yüklənmək. qoyunmaq. - yükü ata **artın**.

artırılmaq: artmaq. üstəlmək_{ka}. çoğalmaq.

artışmaq_{ka}: **ərtişmək**_{ka}. **atışmaq**. 1. yartışmaq. yarışmaq. musabiqə vermək.

2. qarışmaq. birbirinə atılmaq. 3. yardımlaşmaq. - o mənə **artışdı**.

4. ağışmaq. qoğuşmaq. - iki ölkə birbiriylə **atışdı**: ağışdı. 5.

artamaq. yükləşmək. kürəyinə, çiğninə almq. - yarlaşıb

artlaşdılar yükləri.

artqu : arıdan, təmizləyən arac. - darı **arıtqu**.

artlamaq_{ka}: 1. toxunmaq. dəgmək. sillə, yumruq, təpik atıb dögmək. 2.

artillamaq. intiqad, nəqd edmək.

artmaq_{ka}: 1. artırılmaq. üstənmək_{ka}. çoğalmaq. - onun əyəkü **artdı**: onu

qabırqası genəlib: təmbəlləşib. 2. pozulmaq. xarablanmaq. -

gəngəşli bilik **artamaz**. 3. öklimək_{ka}. çoğalmaq. böyümək.

ütrəşmək_{ka}. üdrəşmək_{ka}.

arttı_{ka} : artmış. artırılmış. çoxalmış. - **arttı nəng**_{ka}: artırılmış, çoxamış şey.

arttırmaq: öklütmək_{ka}. çoğaltmaq.

artuclanmaq_{ka}: ardiçlanmaq. ardiçdan çoxalmaı.

artuç_{ka} : ardiç.

artuq_{ka} : bax > **artıq**.

artuqlanmaq_{ka}: **artuqlanmaq**_{ka}. **artıqlanmaq**_{ka} aşırı gedmək. sırtılmaq. ifrat edmək. - adam **atuqlanmaz**: çəkin, həddin aşmaq.

arturmaq_{ka}: bax > **artılmaq**. 1. ifrat edmək. - siz **arturursuz**: ifrat edirsiniz. 2.

yarturmaq. qırağa qoymaq. bağışlamaq. göz örtmək. səfnəzər edmək. - mənim yazığım **artıran** tanrım. 3. yarqamaq. qəbul edmək. - tanrı artursun.

artut_{ka} : 1. soğqat. ərməğan. bələk. hidyə. - artut alıb anınıqıl, eyi **tapar** oğurluq: soğqat aldınsa, yaddan çıxarma, yaxsı mallar əvəzinə. :- artut aldın, anunqıl \\ əyku tavar uğurluq: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey hazırla. - bunu sizə **artut** edişdim: bunu sizə hidyə qıldım.

arubat_{ka}: təmrihindi. tamarin.

aruc : antirakt.

aruq : gərimə < aruqlamaq: boşaltma, açmaq, təmizləmək.

aruqa : **arquqaq**. **aruqqa**.

aruq_{ka} : **aruğ**_{fars} 1. arqu_{ka}. dərə. 2. **arıq**. yorqun. açılmış. 3. yazıq. qalmış. çarasız yaraqsız qalmış. xəsdə. - **aruq** **ər**. 4. tiniş. dincəliş. 5. fasilə. təttil. 5. boşaltma, açma, təmizləmə. (**aruğ**_{fars}: gərimə <

aruqlamaq: boşaltma, açmaq, təmizləmək). 5. arıdan, təmizləyən
arac. 1. düşərgə. hotel. dincəliş yeri.

aruqqa : aruqa. arquqaq. düşərgə. hotel. dincəliş yeri.

aruqlamaq_{ka}: dinlənmək. istirahət etmək. yuxlamaq. boşaltmaq. açmaq.
təmizləmək. dəbbağlamaq. - dəri **arıqlamaq**. - gecə düşmüş ordu
aruqladı.

aruqluq_{ka}: yorqunluq. - gəlsə umadüşüqil, dinsic onun **aruqluq**: qonaq gəlsə,
yeləşdi onu, yorqunluqu gidərsin.

arulamaq: arqulamaq_{ka}. aralamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq.
araya keçmək.

arumtun_{ka} : boya.

aruşmaq_{ka}: ərimək. ərüşmək_{ka}. ərişmək. ərimək.

arut_{ka} : 1. arta qalmış, artdan, keçəkdən, keşimişdən qalmış. əsgü.
köhnə. - **arut** ot: əsgü ot. bildirdən qalmış quru ot. 2. quru. soluq. -
arut ot köydü: od tutdu. - **göyüdü** arut ot: yandı quru ot.

arvalmaq_{ka}: böyülənmək. avsunlanmaq.

arvamaq_{ka}: böyüləmək. ovsunlamq.

arvaşmaq_{ka}: böyüləşmk.

arvat : avrad. uraqt_{ka}. qadın.

arvış_{ka} : böyü. ovsun.

arzılamaq: kösəmək. küysəmək.

arzu : say. istək. - **arzu etmək**: küysəmək_{ka}

arzulamaq: aşuqmaq_{ka}. bir şeyə yönəlmək. nərsəni sevmək. özləmək.

istəmək. üstükmək. üstünə düşmək. yiyəsinmək. yeysəmək_{ka}.

yeyikləmək. yerikləmək. yemək istəmək - nədən bu işi

üstəmirsin.

asaq : ayaq. sallanan nə.

asaqlanmaq: ayaqlanmaq. ayağa ilişmək. əngəl olmaq.

asav : vəhşi. quduz_{ka}.

asayış : ayış. əriş. ərinc ərinj. dinclik.

ası : (# qonuq: ram). 1. asıq. yar. yarı. kar. fayda. - yasın alda, **asın**

(karın) ver. 1. çıxış. qazanc. fayda. 1. qudurqm. opuz_{ka}. obuz.

vəhşi. (# **yumaş**: ram. aram. evli).

asic_{ka} : təcərə. çömlək. aşaç.

asıq_{ka} : **asıq**. qazanc. ası. yar. yarı. kar. fayda.

asıqlıq_{ka}: faydalı. qazanclı.

asılmaq_{ka}: 1. asılmaq. taxılmaq. 2. əksilmək. 3. əsilmək. uzamaq. uzamaq.

uzatılmaq.

asınmaq_{ka}: **əsinmək**. **asılaşmaq**. dartışmaq. çekişmək. gərişmək. - at **asındı**.

asışmaq_{ka}: taxışmaq.

asıq : **asıq_{ka}**. qazanc. kar. fayda.

asıqlı : asıqlıq_{ka}. faydalı. qazanclı.

asıqırış : asruş.

asılmaq: əslinmək_{ka}. asmaq. bir nəyi bir nəyə taxmaq.

asılmaq_{ka}: asılmaq. taxılmaq.

asra_{ka} : alt. aşağ. aşağı. astın_{ka}. altın. ətək. dib. təmən (> **damən**_{fars})

asrı_{ka} : **əsri**_{ka}. təkir, ala boya. qaplan rəngi. - **əsri yışıq**: alaca, iki rəngli ip. iki rəngli, xallı, yol yol nərsə. qaplan. qaplan kimi iki rəng nərsə. - **asri yışıq**: yol yol ip.

asrılmaq : 1. atrılmaq. açrılmaq. ayrılmaq. 2. asqırmaq.

asruş : asqırış.

ast : **ast**_{ka} soqaq. dara düdük yer.

astana : otru. dayancaq. baş yer. başkənd. paytəxd. mərkəz. - ölkə
otrusu: ölkənin başkəndi.

astın_{ka} : asra_{ka}. altın. aşağı. alt.

asturmaq_{ka}: astırmaq.

asuq : isuq. uca. hündür.

asurmaq_{ka}: aqsırmaq. asqırmaq.

asurtqu : asqırtan. aqsırtan. - **asurtqu ot**: asqırtan ot.

asurtquq_{ka}: anlayışlı. ağıllı.

asurtmaq_{ka}: aqsırtmaq.

- aş** : 1. aşınmış, yapışılmış, qoyulmuş, artırılmış nərsə.
 { - **aşlamaq**: yapışdırmaq. löhümləmək. - **aşıрмаq**: içərmək. yemək.
 - aşıq: yapılmış. vurqun. - **aşıq**: (< **aş**). vitamin. artılıb, qoyulub
 gücləndirən nərsə. } 2. ləhim. - **aşlamaq**: ləhimləmək. - ayaq **aşla**. 3.
 yemək. azıq. xurək. çörək. - **aşığ** başqa qaqan: çörəyin başa
 çalan.
- aşac**_{ka} : **aşıç**_{ka}. əşic. təcərə. qablama. qab (yemək).
- aşaqı** : **aşağı**. asra_{ka}. astın_{ka}. altın. alt. qudı_{ka}. qodı_{ka}. aşaqıya. arqası
 sıra.
- aşaq**_{ka} : **aşağ**. asra_{ka}. aşaqı. alt. ətək. qoyı. alt. quyu. sufla (# yuxar.
 yuxarı. ülya). təmən (> **damən**_{fars}) - o dağdan **qoyu** endi.
- aşaqılamaq**_{ka}: aşaqılamaq. kiçik saymaq. alçatmaq. - yağını **aşaqılasan**,
 başa çıxar.
- aşamaq**_{ka}: yemək. aş.
- aşat** : yemək, çörək vermək işi. qonaqlıq.
- aşatmaq**_{ka}: yeditmək. qablamaq. yemək, çörək vermək.
- aşbar**_{ka} : saman, kəpək, ot kimi şeylər qarışdırılıb, ıslatılıb, düzələn
 heyvan yemi.
- aşçı** : aşpaz. salçı_{ka}. - **aşçı** (aşpaz) pıçağı. salçı biçək:
- aşgar** : bəlqülük_{ka}. belli.
- aşib daşmaq**: çoxalmaq. talqımaq.

aşıc : **aşıç**. 1. aşıq, yemlik nərsə. yeməli. yağlı, dadlı nərsə. xurək. -
aşıçlıq nəyimiz var. 1. qazan. qablama. : **aşac**. qazan, qablama.
qab (yemək). təcərə. - toy **aşıc**: topraq təcərə. - yağsız **aşıç**. bir
aşıc gətirdilər. - iki qoçınqar başı, bir **aşıcda** (qazanda) pişməz.

aşıcılmaq_{ka}: qazan, qablama, təcərə yiyəsi olmaq.

aşıq_{ka} : **aşuq_{ka}**. 1. (< **aş**). vitamin. artılıb, qoyulub gücləndirən nərsə. 2.
yaşıq. işiq. sevinc. eşq. 3. yaşuq. başı yaşıran (örtən. qoruyan)
örtük. başlıq. başuq. tulqa. dəmir börk. 4. biləyin burulub,
dönməyini sağlayan fırlaq orta sümük.
- aşığın dik durması. böq. - aşıq qəmiğinə vurmaq: **aşuqlamaq**.
- aşığın çuxur tərəfi yuxarı gəlmək: **çiq turmaq_{ka}**

aşılanmaq: aşınmaq. aşqınmaq_{ka}. qaşınmaq. sürtülüb qoğralanmaq.

aşılmaq_{ka} : **aşulmaq_{ka}**. örtülmək. örtünmək. geydirilmək. əşülmək.

tökülmək. - yorqan **aşılıb** yatdı. - uşağı qalın **aşıla**. - üzüvə yorqan
aşıl: çək.

aşmaq_{ka}: **aşumaq_{ka}**. aşırmaq. qoşmaq. örtmək. - ona yorqan **aşı**: sal.

aşın : 1. sibqət. yarıt. 2. təmdid.

aşınmaq_{ka}: **aşunmaq**. **aşqınmaq_{ka}**. 1. aşırı gedmək. artuqlanmaq_{ka}. çəkin,
həddin aşmaq. ifrat edmək. 2. aşmaq. keçmək. yarıtmaq. yarıb
keçmək. sibqət götürmək. 3. uzanmaq. təmdid olmaq. 4. nərsəni

uzatmaq. yubatmaq. geriye salmaq. - işlər **aşınır**. - günü güne
satıb **aşındı**. 5. cürlənmək_{ka}. dəğərlənmək. faydalanmaq. 6.
aşqınmaq_{ka}. aşılanmaq. qaşınmaq. sürtülmək.

aşırı gedmək: artuqlanmaq_{ka}. çəkin, həddin aşmaq.

aşırılanmaq : aşırı gedmək. artuqlanmaq_{ka}. sırtılmaq. ifrat
edmək.

aşırmaq: sındırmaq. əğirmək. çevirmək. çöndərmək.

aşımaq_{ka}: **aşutmaq**_{ka}. aşütmək. örtəmək.

aş_{ka} : 1. kənət. bənd. 2. yemək. aş.

aşq : ütik_{ka}. üdiq_{ka}. ötik. özik. səvqi coşması. səvda. həsrət.

aşqal : əkiş. artıq. zibil. tödriç_{ka}. tötrüç. pasqal. pas. zibil. fısqı. yemək
qalıntısı. çör çöp. çöpük: şöpik_{ka}.

aşqar : gözə çarpan. açıq.

aşqarmaq: aşmaq_{ka}. işə keçmək, atılmaq, başlamaq.

aşqınç_{ka}: iti, çapqın çapar.

aşqın_{ka} : 1. ağnaq. ağqın. axan. engin. oğqun. 2. aşıb gedən. uzun yol.

- **aşqın** topraq: axan topraq.

- **aşqın topraq**_{ka}: axıp enən, oğqun topraq

aşlaq_{ka} : aşlara. yeməklərə.

aşılmaq_{ka}: qap kənətlənmək, bəndləmək.

aşlamaq_{ka}: qap kənətləmək, bəndləmək.

aşlatmaq : neçə nərsəni bir birinə kənətlətmək, kiritləmək, yapışdırmaq. -

ayaq **aşlat**.

aşlıq_{ka} : aş evi. mətbəx. müftaq. yemək liq. - tariq.

aşmaq : taşmaq.

aşmaq_{ka}: 1. aşqarmaq. işə keçmək, atılmaq, başlamaq. - atlı **aşadı**: atlı

saldırırıya keçdi. 2. daşmaq. - qaynar aşıc **aşdı**: qazan qaynayıb

daşdı. 3. axmaq. enmək. - axşam üzü dağdan **aşdıq**.

- arpasız at aşumaz, arxasız alp çerik **siyumaz**

aşmayan: yanılmayan. yazmas_{ka}.

aşna olmaq: aşnaşmaq. bilişmək_{ka}. tanışmaq.

aşnaşmaq: aşna olmaq. bilişmək_{ka}. tanışmaq.

aşnu_{ka} : öncə. qabax. əvvəl. - mən ondan **aşnu** gəldim.

aşpaz : salçı_{ka}. aşçı. - **aşpaz** pıçağı: salçı biçək_{ka}.

aşrulmaq_{ka}: aşırılmaq. təpedən aşırılmaq:.

aşsamaq_{ka}: yüksəkliyi aşmağa yazmaq. yeməksəmək.

aşsamq : (**aş** <> **ac**) acsamaq. yeməksəmək. yemək istəmək.

aşsatmaq_{ka} : yeməyə yazıtmaq, arzulatmaq, istətmək.

aştal_{ka} : (< **yaştal**) ən yaş, yaşıl, gənc olan. - **aştal oğul**_{ka}: birinin ən son

cocuğu. sonbeşik.

aşu_{ka} : qırmızı ət topraq.

aşuk_{ka} : (< **aş. aşırmaq**: örtmək. - yeşük. yaşuq). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dışlıq, eşiklik geyimi.

aşuq_{ka} : bax > **aşiq_{ka}**. 1. **yaşuq_{ka}**. bürgü. örtü. yışıqlıq. başı yaşıran (örtən. qoruyan) örtük. başlıq. başuq. dəmir başlıq. tulqa. 2. topuq. topuq qəmiyi. 3. böyüklərin ölümündə məzarları üstünə sərilmək üzərə göndərilən ipək qumaş. bu qumaş sonra parçalanaraq yoxsullara dağıtılır.

aşuqmaq_{ka}: bir şeyə sarı ağnayıb düşmək, meyillənmək, yönəlmək. aşiq olmaq. nərsəni sevmək. özləmək. istəmək. arzulamaq.

aşulmaq_{ka}: bax > **aşılmaq_{ka}**.

aşumaq_{ka}: bax > **aşımaq_{ka}**.

aşunmaq_{ka}: bax > **aşınmaq_{ka}**.

aşurqan_{ka}: **yaşurqan**. qizləyən. örtgən.

aşurmaq_{ka}: **yaşurmaq**. örtmək. qizləmək.

aşutmaq : bax > **aşıtmaq_{ka}**. örttürmək.

aşülmaq_{ka}: örtülmək. örtünmək. bürümək.

at : **ad_{ka}**. iyilik, uğur bəlgisi, nişanı.

- at **bırqığı_{ka}**: atın, eşşəyin gənizdən soluqlanıb, səs çıxarması.

fışqırıq.

- at göğüslüğü: **gömlüdürüq**: yükün arxaya gömməməsi, ağmaması

üçün atın qabaq yönündən yəhərə bağlanan qayış.

- atlarda bulunan bir xəstəlik: **etilkən**_{ka}.
- atların göğsündə çıxan bir xəstəlik: **çildək**: **cılday**_{ka}.
- at qübrəs: **qumuq**: **qomuq**_{ka}.
- **ad bolmaq**_{ka}. iyilik gətirmək.
- at qıçının fırıx dərisindən yapılan tuluq: **qasuq**_{ka}. **erik at**: yorqa at.

at : **at**_{ka}. **ad**. isim. unvart. laqap.

ata : **ada**. 1. ad vermə törəni. 2. otruq_{ka}. cəzirə.

- **ata** oğlu **ataç** doğar.

atac_{ka} : 1. amac. hədəf. 2. (oyunda, qoz, top kimi nələri atıb, salınan) oyuq.

çuxur. qol. 3. böyüklər kimi özün aparıb davranan, az yaşlı

oğlan. - **ataç** oğul. (anaş: ağ birçək kimi davranan qız uşağı.). -ata

oğlu **ataç** doğar. - ata sapılı **ataş**, ana sapılı **anaç**.

ataçı : **atçı**. 1. qoler. 2. ovçu. şikarçı.

ataçlıq : **adaşlıq**_{ka}. **ataşlıq**. dostluq. arxadaşlıq. kəndlik. kətlik. düzlük.

sədaqət.

ataçlıq_{ka} : cəviz oynamaq üçün çuxur açılmış yer.

ataq : **adaq**_{ka}. . (d < - y < - z). 1. ayaq. azaq. 2. ətrək. öznə. çəki. maraq.

ələqə. 1. qismət. nəсіб. səhm. şans. verilən, buyrulan nərsə.

ataqı_{ka} : **atağı**_{ka}. babacığım. babacan. sevgi bildirən bir söz.

ataqlamaq : **adaqlamaq**_{ka}. əyaxlamaq.

ataqlanmaq_{ka} **adaqlanmaq**_{ka}. ayaqlanmaq. ayaq yiyəsi olmaq.

ataqlıq: **adaqlıq**_{ka}. 1. ayaqlı. 2. ayaqlı. ayaq, dayaq yerinə nərsənin vurulan ağac. dəsdək.

atamaq_{ka}: ad vermək. ad taxmaq. ləqəb vermək. - səni "batır" **atadım**. - bu kənd səmiz kənd **atandı**. - iyilikyə atansın

atan_{ka} : iğdiş ədilmiş dəvə-i.

atanlanmaq_{ka}: iğdiş dəvə yiyəsi olmaq.

atanlıq_{ka}: **atanlı**. iğdiş edilmiş dəvəsi olan kimsə.

atanmaq: xatılamaq. - iyilikyə atansın.

atasaqun: **atasağun**_{ka}. otaçı. həkim. doqtor.

ataş : **adaş**_{ka}. arxadaş. dost. dost. yoldaş. - **adaşlıq** üzə durun: yoldaşlığa bəfali.

ataşlıq_{ka} : **adaşlıq**. **ataçlıq**. *bax >* **ataşlıq**. 1. dostluq. arxadaşlıq. kəndlik. kətlük. düzlük. sədaqət. 2. tavan, kərəki qurmaqda bir başdan bir başa atılan dirək.

ataşmaq: ayaşmaq. azaşmaq. ayışmaq. açılmaq. ayrışmaq.

atatmaq_{ka}: 1. dayçanın böyüyüb at olması. - oğul ərəzsə, ata dinir, at atatsa, at dinir. 2. adlamaq. ad vermək. 3. adılıq, taxma ad vermək. müstəar ad vermək. - o ona ad **atadı**. 1. atlaşmaq. tayın (dayçanın) at olmağı. - tay **atattı**. - **tay atattı**. - **tay** atatsa, at dinir, oğul ərəzsə ata dinir. 1. gücəmək. zorlamaq. - uşağı becərmək

üçün işlətib **atatmaq** gerek. 1. gücəmək. zorlamaq. - uşağı

becərmək üçün işlətib **atatmaq** gerek.

atay : **aday** adlıq. namzəd.

atçı : **ataçı**. 1. qoler. 2. ovçu. şikarçı.

atəş : < **atış**_{ka}. **atəş**. birbirinə odlu odsuz yaraqla atmaq. odlu yaraqlar qoyulandan sonra, bu yarağın işə salmasına " atəş" sözü işlənilir, ki yani " atmaq işini gör" deməkdir.

atic_{ka} : cola. qoz oyununda olan kiçik cola.

aticmaq : atışmaq. nərsəni atmaq.

atıq : buyruq. icbar.

atıqlamaq: **adıqlamaq**_{ka}. azıqlamaq. şaşalamaq. aduqlamaq.

atılamaq: avlamaq. vurmaq. - tüppəklə çümçük **atıladıq**.

atılmaq : **adılmaq**. 1. açılmaq. ayılmaq. - çiçək ağzı **atıldı**. - ox **atıldı**. 2.

aşmaq_{ka}. aşqarmaq. işə keçmək, başlamaq. 3. pürkələnmək_{ka}.

hoblanmaq.

atılmaq : satlanmaq_{ka}. qalxınmaq. cəsəret göstərmək. cürət edmək.

atılmış : kəmiş. qıraq.

atım : atıcı. nişançı. - **atım ər**: iyi atan adam.

atım_{ka} : atımlı. çıxarlı. bəcərikli.

atımlı : atım_{ka}. çıxarlı. bəcərikli.

- atın** : adın. edin_{ka}. ədin. azın. ayın. atruq. ayruq. başqa. dıışında.
digər. ayruq. ayrı.
- atıncu** : atılan. - **atıncı nən**: qırağa, bir yana atılan nərsə.
- atınmaq_{ka}**: bir yana atılmaq, yuvarlanmaq. tərkinmək. - siqarı **atın**: **tərkin**.
- atırmaq** : **adırmaq. ədirmək. udurmaq. üdürmək. ödürmək.** (z <> y <> d)
azırmaq. ayırmaq. ayırıp seçmək. səçip ayırmaq. uturmaq_{ka}.
udurmaq_{ka}. üzürmək.
- atış** : atışma. savaşı. (# **yarışı**: barışı). - yaxcı atış, yaxcı yapışı, yaxcı payış. - atış bilən yarışı bilər.
- atışqa** : (açışqa). pəncərə içi. pəncərədə olan quzuluq, taxca.
- atışqan** : atışan.
- atışmaq**: **adımaq_{ka}**. (z <> y <> d) atışmaq. ayırışmaq. aralanmaq. ayrılmaq.
arıışmaqş. ağıışmaq. qoğuışmaq. - iki ölkə birbiriylə **ağıışdı**: atışdı.
- atıtqan** : **adıtqan. azıtqan_{ka}. ayıtqan. azdıran. yoldan çıxaran.**
- atız_{ka}** : 1. bir oyuq, iki, neçə ayırımın arasına atılan salıq, körpü, bənd.
sət. iki dəre arasındaki su keçəcək səd. 2. köprük_{ka}. köprü.
geçit. geçiş. geçik_{ka}. 1. **ediz_{ka}**. yüksək. yüksək yer. hər şeyin
yüksəği. - **ediz dağ**: geçit verməyən dağ.
- atızlamaq**: 1. ayırmaq. açmaq. - güzün topraq **atızılır**. 2. qoğzamaq. qurmaq.
3. arx açmaq. bət, sət yapmaq. 4. toprağı parçalara ayırmaq.
evlək yapmaq. ayırıp ölçmək.

atızlamaq_{ka} : arx açmaq. sət yapmaq. toprağı parçalara ayırmaq. evlək
yapmaq. maşalaya ayırmaq.

atızlanmaq_{ka}: edizlənmək_{ka}. əngəl. sarp saymaq.

atızlanmaq_{ka}: toprağı evik, bəndlərə ayırmaq. kərdiləmək.

atızlıq : edizlik_{ka}. yüksəklik.

atqaq_{ka} : **atğaq_{ka}**. boyası üzülmüş, solmuş, atmış nə. üzü atğaq: rəngi
qaçmış, sararmış. (# **ətrək**: qızıl, qırmızı topraq).

atqarmaq_{ka} : ata mindirmək. atlandırmaq. - qoşunu **atqarmaq**.

atqırılmaq: ayqırışmaq. ayqır bulmaq.

atquq : **adquq**. **adğuq**. **ağduq**. **aduuq**. axıb gələn. - **ağduq kişi**: gəldiği
yer belli olmayan kimsə. göydən axıb, atlanıb düşüb gələn kimsə,

atlaq : atılmaqla keçilən yer. səgək yer. sikrik. səkrik. saqraq₆.

atlamaq: səkrətmək. qaçıtmaq. salmaq. düşürmək. - on sözdən birin
səkrətdi. - pitiyi oxuda,

atlanmaq_{ka}: 1. **adlanmaq**. çavıqmaq_{ka}. adsınmaq. 2. bir şeyin üzərinə
çixmaq. atılmaq. - dan atmamış dağa **atlandıq**. 3. atlaşmaq. at
durumuna gəlmək. 4. at yiyələnmək. 1. ata minmək.

atlaşmaq_{ka}: 1. at üstündə (at ortaya qoyaraq, öndül qoyaraq) məşləşmək. 2.
atatmaq_{ka}. tayın (dayçanın) at olmağı. - tay **atlatı**.

atlatmaq: sıçratmaq. təbrətmək. təbrətmək

atlı : atlı_{ka}.

atlıq_{ka} : **adlıq**. 1. adlı. unvanlı. ulusun böyüğü. 2. atlı. 3. aday. namzəd.

atma : **adma**. 1. buraxılan. saliverilən. başı boş. 2. işdən çıxmış. -
atma yıldı. yaşlı olduğundan yük vurulmayan heyvan.

atmaq : savurmaq. tüpürmək_{ka}. boşaltmaq.

atnaqu : **adnaqu**. yabancı. başqac.

atnalmaq_{ka}: **adnalmaq**: . **aynalmaq**. dəyişmək. dönəşmək.

atnamaq_{ka} : **adnamaq**. dəyişmək. pozulmaq.

atnatmaq_{ka}: **ednətmək_{ka}**: dəyişmək. bulunduğu haldən başqa bir duruma
girmək.

atrilmaq_{ka} : asılmaq. açılmaq. açılmaq. ayrılmaq.

atrışmaq_{ka} : ayrışmaq. birbirindən ayrılmaq. ayrışmaq.

atruq_{ka} : **edin_{ka}**. **atın**. **adın**. **ayın**. **azın**. ayruq. ayırı. başqa. dıışında.

atsamaq : atmağa yazmaq.

atsınmaq: **adsınmaq**. adlanmaq. çavıqmaq_{ka}.

attırmaq_{ka}: atmaqa qoymaq. bir işə buyurmaq, məcbur edmək.

atuq : bax > **azıq_{ka}**. itik. itmiş. bəlgisiz.

atuqlamaq_{ka}: **aduqlamaq**. adıqlamaq. tanmamaq. qerib görmək.
yadırqamaq.

av : **ay**. yox. qoğma, rədd etmə sözü.

- bir kərə av dedim, olmaz. - **avladı**: rədd etdi.

- av saxlaqan₆: ac tutan.

ava : acımaq bildirən bir kəlimə.

avalamaq_{ka}: avmaq. avlamaq. avdarmaq_{ka}. yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avçı : ağçı. ovçu.

avdarmaq_{ka}: avalamaq_{ka}. avmaq. avlamaq. yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avıçqa_{ka} : **apqaç**. (1 < **ağıçqa**. 2 < **apışqa**. - **apa**: böyük) ağsaqqal. elcə bilən. şeyx.

avin : avun. avlan. alış. adət.

avinc : alışma. avunma. ögrəşmə.

avinçu : 1. avunulan. alışılan. 2. ögrənci. şagird. 3. kilfət.

avinmaq_{ka}: tutunmaq. avunmaq. alışmaq. adət edinmək.

avlalmaq : avlanmaq.

avlamaq : 1. toplanmaq. üşüşmək. yığışmaq. - hamrı evə **avladı**. - hər nəyin

avlayıb geddi. 2. basmaq_{ka}. - it geyiki **basdı**: it ovı avladı, tutdu. 3.

avalamaq_{ka}. avmaq. avdarmaq_{ka}. yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avlan : avin. avun. alış. adət.

avlanmaq: avlalmaq.

avlaşmaq: (a <> e) **əvləşmək**. əvləşmək. toplanmaq. yığılmaq.

avmaq : 1. avlanmaq. avalmaq. toplaşmaq. üşüşmək. civarını, çevrəsi, ətrafını çevirmək. - kişi başıma **avdı**. 2. avalamaq_{ka}. avlamaq. avdarmaq_{ka}. yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avrat : arvad. uraqt_{ka}. qadın.

avrıntı : oğuntu. qırıntı. töküntü.

avrişmaq_{ka}: bir yerə yığmaq. gedən, axan bir nəyi qaytarmaq. - sürünü **avraş**. - bulunları, əsirləri **avrişin**.

avsar : övsər. öqsər. oqsar. uqsar. (< **oq. uq. ov. av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər_{fars}**).

avsunlanmaq: arvalmaq_{ka}. böyüləmək.

avuc : ayut. avut. ovuc. iki əlin ayasının yanyana dayanmasından oluşan oyum.

avun : avın. avlan. alış. adət.

avunma: avınc. alışma. ögrəşmə.

avunmaq: avınmaq_{ka}. alışmaq. adət edinmək.

avunulan: avınçu. alışılan.

avurta_{ka} : daya. süt nənə.

avus : lav. mum. balmumu

avut_{ka} : (z < > d) **adut**. avuc. ovuc. - bir **ovut** nə.

avutlamq: oğuclamaq. - yarmağı **ovcla**.

avya : (vy < met > yv) **ayva. heyva**.

avzuri : (< **avmaq**: yığmaq). avılıb yığılmış nərsə. qarışıq yemək.
məxlut.

ay : 1. **av**. yox. danma, rədd sözü. 2. sözləşmə, çağırma ilgəci. 3. aylıq dəftəri. 4. turunc rəngtə ipək qumaş. 5. ilin on ikidən biri olan sürə, zaman. 6. göydəki ay. qımər. - ay evi: halə. - **dolun ay**: ayın on dördü. - **uluq ay**_{ka}: ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn bölümü. yaz ortası. - **uluq oğlaq ay**_{ka}: ilin "**oğlaq ay**"dan sonra gələn bölüm. oğlaqların böyüdüğü çağ.

aya : avuc içi. aya.
- **aya göy**: açıq hava.

ayaq : (y <> d <> z). **adaq**_{ka}. **azaq**. 1. çanaq. kasa. bardaq. qədəh. 1. taxma ad. ləqəp. təxəllüs. 3. asaq. sallanan nə. 4. ayağ. ləqəb. taxma ad. künyə.
- **ayaq izi**: tolarısuq_{ka}. tolqaruc. tulqaruc.
- qoyqıl mənə ağılıq, olsun mənə **ayağa**: tanrım əli açıqlıq, buyruq (nəsb) ed mənə, ta adım yaxcılığa, ağalığa çıxsın.

ayaqçı : bardaqçı. çanaqçı. sağər.

ayaqlanmaq: **adaqlanmaq**_{ka}. ayaq yiyəsi olmaq.

ayaqlı : **adaqlıq**_{ka}.

ayaqlıq : asalıq.

ayaqyolu: çumuşluq_{ka}. yumuşluq. müstərah.

ayalamaq : əlin için, əl ayaların bir-birinə vurmaq. çəpik çalmaq. bir-birinə vurmaq. - qız **ayaladı**.

ayamaq : qorumaq.

ayas_{ka} : **ayaz**. 1. açıq. saf. 2. ağ bəniz, ağ dəri, açıq boyalı nərsə.

ayaş : ayış. aylıq. hicr. hicran.

ayaşmaq: azaşmaq. ataşmaq. ayışmaq. açılmaq. ayrışmaq.

ayaz : **ayas**. 1. açıq. saf. 2. ağ bəniz, ağ dəri, açıq boyalı nərsə. 3. ağ bəniz, ağ dəri, açıq boyalı nərsə. 4. aylaz. sağsız. səfeh.

aybanğ_{ka}: kəl. başı açıq, lüt.

aybaşı : (qadınlarda) barın. qaidə.

aydın : **aydın**. 1. seçgin. ilit. roşənfikr. 2. ay işığı. 3. əmrək_{ka}. arın. təmiz. - **əmrək** könül.

aydınlatmaq: yanğramaq_{ka}. yanzatmaq. yanatmaq. açığa vurmaq. ifşa etmək.

ayğaq₆ : gözçü. gəzmə. tutmaq_{ka}.

ayı : - avçı neçə al bilsə, **ayı** onca yol bilir.

ayıb : - **ayıb saymaq**: talqımaq_{ka}. dalda qoyulmalı. üzə çıxarmamalı. qəbeh, pis görmək.

ayıq_{ka} : **ayıq**. 1. huşlu. başlı. - **ayıq kefli**: əsrük ayıq. 2. əyə. nə iyi. nə gözəl. iyi. - **ayıq yavuz**: pis yaxçı. 3. söz vermə. qovl. və'də. - sənə **ayıq** verirəm. - **ayıqın** qoru. 4. ayıq. əsrük. sarhoş. 5. söz.

qovl. - ayıq ayıq qaymadı: SÖZ (qovl) verib etmədi.

- **ayıq seçikləmək**: talulamaq. talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq.

ayıрмаq. seçmək.

- **ayıq mərdəki**_{ka}: ayı yavrusu.

ayıqlıq_{ka}: ayılıq. ayısı çox olan.

ayılmaq_{ka}: aylanmaq. söylənmək.

ayın : **atruq. azın. adın.** başqa. ayırı. ayruq. qeyr.

ayır : uzaq. qıraq. üzük. - **ayır** yerlər.

ayırd : us_{ka}. təşxis.

- **ayırd etmək**: ayırmaq. ötgürüşmək. ötrüşmək_{ka}. seçişmək.

uslamaq. təşxis vermək.

- **ayırd etmək**: sərmətmək_{ka}. sayratmaq. sıçratmaq. süzdürmək.

ayıрмаq_{ka}: (z <> y <> d) **azırmaq. adırmaq.** 1. açmaq. 2. qaçıtmaq. qaçirtmaq.

sıçratmaq. 3. qəbətmək. öldürmək. yox etmək. 4. qavşatmaq:

gəvşətmək. kovşatmaq: boşaltmaq. 5. seçmək. - alpaqutun

ayırdı. 6. (nərsəni nədən) gəmərmək_{ka}. gəmirmək. 7. talulamaq.

talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq. ayıq seçikləmək. öyürmək.

öqürmək. seçmək. 8. sərmətmək_{ka}. arıtmaq. nərsəni suyundan

almaq. 9. yormaq_{ka}. yarmaq. çözmək.

ayış : ayaş. aylıq. hicr. hicran.

ayışmaq: ayaşmaq. azaşmaq. açılmaq. ayrışmaq. - ayaqı ayaşdı:

ayıtqan_{ka}: 1. azıtqan_{ka}. adıtqan. azdıran. yoldan çıxaran. 2. soran.

ayıtmaq_{ka}: 1. **aytmaq**. söyləmək. sormağ. 2. (# qamturmağ. taldırmaq.

daldırmaq. yatırıb, huşdan aparmağ. susdurmaq).

ayqır : **adqır**.

ayqırı : **ayğır**. tərs. utanmaz. inad. arğıu_{ka}.

ayqu : əyku. eyqu. eyqu. iyi. gözəl. yaxşıqlı. - **ayqu** savın: iyi şöhrət. -

ayqu gün: ayqun: xoşbəxd.

ayqun : ayqu gün. xoşbəxd.

ayla : əylə. eylə. öylə. öcür. - **əylə** yap: əylə qılqıl. - mən ayla **usdum**:

öylə düşündüm.

aylanmaq: ayılmaq_{ka}. söylənmək.

aylaz : ayaz. sağsız. səfeh.

aylıq : ayaş. ayış. hicr. hicran.

ayluq ayluq_{ka}: öylə öylə. belə belə.

aymaq_{ka}: söyləmək.

- **aydı** öküş öğüdlər.

- andağ **aydım**: öylə dedim.

- andan **aydım**: sonra dedim.

- ankar **aydım**: ona dedim.

- **aydım** anğar səvük: dedim ey sevgili.

aymanmaq_{ka}: utanmaq. çəkinmək. - o məndən bu işdə **aymandı**.

ayna : göznü_{ka}. güzgülü. gözüngü_{ka}. güzgülü.

aynalmaq: **adnalmaq**. dəğişmək. dönəşmək.

aynamaq_{ka}: çönmək. dəğişmək. - halı **aynadı**. - hava **aynadı**. - pisdən pisə **aynadı**.

aynatmaq : 1. çevirmək. qaytarmaq. 2. çöndərmək. dəğiştirmək.

aynayı : 1. adnayı. adnaqu. başqa. - **aynaquya** yükürmə: başqasına yükləmə. 2. ənayı. ənayin. əcib. görünməmiş. - **aynanı** bir kişi, yapı, olay, iş, görkəm.

ayrı : **azrı**. haça.

- **ayrı ağac azrı ağac**: ayrısı, ayrıntısı olan ağac. haça.

- **ayrı düşmək**. yarsıqmaq_{ka}. ayrısmaq. yarılmaq.

- yarımnan **yasıqalı**. - ər oğlundan yarsıqdı.

ayrılmaq: (y <> d) adışmaq_{ka}. apışmaq. açılmaq. açılmaq. gedışmək_{ka}.

ayrışmaq. asrılmaq. atrılmaq. budaşmaq. buduşmaq_{ka}. bud

bud olmaq. (əğri bacağıların) apışması. çözülmək. sesinmək.

saşılmaq. saşılmək. saşılmək_{ka}. uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

yırtışmaq. yırışmaq_{ka}. yıralmaq.

ayrım_{ka} : iki yandan sallanan. yəhər altı keçə. təyəlti.

ayrısmaq: yarsıqmaq_{ka}. yarılmaq. ayrı düşmək. getışmək_{ka}. ayrılmaq.

ayrış : 1. ötrüş_{ka}. ödrüş_{ka}. seçim. 2. ayrılış. ikiyə ayrılan yolun başı.

ayrışmaq_{ka}: 1. biçişmək. büzüşmək_{ka}. biçişmaq. kəşişmək. 2. pozuşmaq. 3. ayışmaq. ayaşmaq. azaşmaq. açılmaq. 4. ayırd etmək. ötgürüşmək. ötrüşmək_{ka}. seçişmək. 5. adrışmaq. ayrışmaq. birbirindən ayrılmaq.

ayru_{ka} : **ayruq**_{ka}. başqa. adın. adın. atruq. ədin. - bunu diləməsən, **ayru** nə gərək.

ayruq_{ka} : **ayru**_{ka}. **ədin**_{ka}. **atın**. **adın**. **ədin**. **atruq**. başqa. başqa. dıışında. - bunu diləməsən, **ayru** nə gərək.

aytıq_{ka} : aytış. xutbə. danşiq.

aytılmaq_{ka}: sorulmaq. söylənmək. deyilmək.

aytınmaq_{ka}: sormayı kəndi üstünə almaq. cəvab vermək.

aytış : aytıq_{ka}. xutbə. danşiq.

aytış_{ka} : **aytıq**_{ka}. kef əhvalışma. kef əhval sorma.

ayturmaq_{ka}: söylətmək.

ayuq : **azuq**. **ayquq**. **ağduq**. **adquq**. bax > **azıq**_{ka}. yad. başqa. azmış. ayrılmış. dəğişik. tanınmayan. bilimnəyən. qarışığı olan. naxalis.

ayut : avuc. avut. ovuc. iki əlin ayasının yanyana dayanmasından oluşan oyum.

ayva : <> **avya**_{ka}. (yv < met > vy) **ayva**. heyva.

- az** : 1. sıq_{ka}. sıx. 2. qaqım. uzunlamasına cızıq. dirnaq yarası. əzik. iz. - **az öncə**: bayağ. baya_{ka}. - **az** zaman. qısa sürə, zaman. 3. əsgik. kiçik_{ka}. qısıq. həqir. 4. qıpa_{ka}. bütə. qibə_{ka}. bir az.
- **qıpa** keçdi. 1. gənqəs_{ka}. sığ. qolay. xəfif.
- **az tapılan**: təkin. nadir.
- azad** : qutat_{ka}. sərbəst. boş. boşut.
- azaq_{ka}** : (z <> t <> y). 1. ata_{ka}. ayaq. atmaq, ayrılmağa, qaoğuşmağa, gənəlliklə dəprəşməyə yarar arac. 2. hardan, kimdən qəldiği, belli olmayan nə. 3. qəribə.
- azalmaq**: 1. ısılmaq_{ka}. yesilmək. yasılmaq. əksilmək. 2. qaqrışmaq_{ka}. qurumaq. suyun çəkilməsi. 3. səyrəmək. kəmlənmək. kəmgərmək.
- azaltmaq**: qıssaltmaq. qıstırmaq_{ka}.
- azərgəmək_{ka}**: əzərgəmək_{ka}. izərgəmək. izləmək. axtarmaq.
- azaşmaq**: ayaşmaq. ataşmaq. ayışmaq. açılmaq. ayrışmaq.
- azğan_{ka}** : 1. ağacların ən kötüsü ki yananda qov atar. qovatan. qovaçan. 2. nəstərən ağacı.
- azıq** : 1. yazıq. çaşıq. 1. qaçaq. qaçqın.
- azıqış** : qəhbə.

azıq_{ka} : <> **azuq. ayuq. atuq.** (**ağzuq_{ka}**: ağmış. ağmaq: çaşmaq. aşmaq. dəyişmək.). 1. itmiş. çaşmış. dəyişmiş. naxalis. - **azuq ox**: nərədən gəlidiyi, kimin attığı belli olmayan ox. - **azuq munq**: itgin. yoldan çıxan. azan. yolunu itirən. 2. əcib. görünməmiş. foquladə. qeyri təbii. 3. yad. yat. tanış olmayan. 4. ayıq. huşlu. başlı. - **əsrük azıq**: ayıq kefli. 5. köpək, it dişli.

azıqlamaq_{ka} : azı dişlə, köpək dişlə ısırmaq. azı dişinə vurmaq. - doğuz atı **azıqladı**.

azıqlanmaq_{ka}: **azuqlanmaq_{ka}**. azıq yiyəsi olmaq.

azıqlı_{ka} : köpək, it dişili.

azıqlıq_{ka}: **azuqluq_{ka}**.

azıqluq_{ka}: **azuqluq_{ka}**. 1. azığı olan. azıqlı. 2. dişlik. azuqə. 3. azı dişli bəlirmiş olan. 4. azıqlıq. azıq üçün hazırlanmış şey.

azılmaq_{ka}: itilmək. itmək. - yol **azıldı**: itdi.

azımaq_{ka}: 1. sızmaq. - küp **azığı**, azığındandır. 2. - **qulağım azıdı**: gurultunun çoxluğundan kar olmaq, ağır duyar olmaq.

azımsamaq : azlanmaq_{ka}. azsınmaq. az görmək

azın : **atruq. ayın. adın.** başqa. ayrı. ayruq.

azırmaq : (z <> y <> d) ayırmaq. adırmaq.

azışmaq: (z <> y <> d) ayırışmaq. atışmaq. aralanmaq.

azıt : inhiraf. münhərif.

azıtan_{ka} : **azıtqan**_{ka}. **ayıtqan**. **adıtqan**. azdıran. yoldan çıxaran.

azıtmaq_{ka}: azdırmaq. yoldan çıxarmaq. - səni **azıtan** kim oldu bala !.

azlanmaq_{ka}: azımsamaq. azsınmaq. az görmək. - bu yarmağı **azlanırsınmı**.

azma : 1. azman. qırıq. metis. - yaban ayqırıyla evcil qısraqtan olan at:

arqun_{ka}. 2. taşağının dərisi yarıldığı üçün aşamayan qoç.

azmaq : 1. yoldan çıxmaq. 2. yavamaq. tərsinmək_{ka}. tərslənmək.

bətərləşmək. ağırlaşmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**. 3. sızılıb

axmaq. - küp **azıdı**.

azmaq : qışmaq_{ka}. qıyışmaq. qaymaq. qıyqışmaq. qıyışmaq.

qayışmaq. bir ortamdən, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq.

azman : azma. qırıq. metis. - yaban ayqırıyla evcil qısraqtan olan at:

arqun_{ka}.

azraq_{ka} : daha az.

azrı : **ayrı**. haça. - **azrı ağac**: ayrısı, ayrıntısı olan ağac. haça. - qorxmuş

quş, qır il **azrı** ağac üzə qonmaz_{ka}.

azsınmaq: azlanmaq_{ka}. azımsamaq. az görmək

azu_{ka} : iki şeydən birini seçməyi anlatır. 1. (yahut. vəya. ya. yaki). - bu,

azu o: ya bu ya o. - ora, **azu** bura: ya ora ya bura. - ver **azu** al. - ged

azu gel. 2. sorqu simgəsi. (**ya ?**) - gəlirmisən **azu** barurmüsən:

gəlirsən ya gedirsən.

azuq : bax > **azıq**_{ka}. **ağduq**. **adquq**. **ayuuq**. **ayquq**. **aduuq**. **aquduq**. **adquq**_{ka}.

yad. başqa. azmış. ayrılmış. dəğişik. tanınmayan. bilimnəyən.

qarışığı olan.

azuqə : azıqlıq_{ka}. dişlik.

azuq_{ka} : > **azıq**.

azuqlanmaq_{ka} : > **azıqlanmaq**_{ka}.

azuqluq_{ka} : > **azıqlıq**.

b

babır : bəbir. tonqa_{ka}. tunqa_{ka}.

baca : pəncərə. öpri_{ka}. öprük. dəlik. - güc eldən girsə, düz tünlүkdən çıxar: zor asdanadan girsə, düz **bacadan** qaçar.

bacaq_{ka} : **bağac. baçqa.** oruc. pəhriz.

bacarıqsız: udumsuz. yöntəmsiz. uquvsuz.

bacı : - böyük qız qardaş. qocanın, qarının kəndindən böyük qız qardaşı:
əkə. əyə. əçə_{ka}. - böyük qız qardaşın qocası: **yəznə_{ka}.**

bacıq qılmaq_{ka}: andlaşmaq. əhdləşmək.

bacqa : **bacaq_{ka}.** bağac. oruc. pəhriz.

badaç : badıç_{ka}. badaş. bağdaş. çardağ. darbəst.

badar_{ka} : <- met > **təpər.** padar. gurultuyu, tezliyi, tələsməyi bildirir. - badar
badar: padar padar: patır patır: təpər təpər: təpə təpə: qaça qaça.

badaş : bağdaş. badıç_{ka}. badaç. çardağ. darbəst.

badıç_{ka} : badaç. badaş. bağdaş. çardağ. darbəst.

badımcan: bütükə_{ka}. patlıcan.

badqamaq: **badğamaq:** **bağdamaq**_{ka}. bükmək. özəlliklə ayağı qətləmək.

gürəştə sarmaya almaq. sarmalamaq. ayaq yaqalamaq. çəlmə
vurmaq. -

badqamaq_{ka}: bağlamaq. yaxalamaq. çəlmələmək.

badrarm_{ka}: **bədrəm. bəyrəm. bayram.** sevinc. əğləncə, bəziş günü.

baha : basıq. basruq_{ka}. ağır.

bahadür: tıqraq_{ka}. yılmaz. yiğit.

bahalanmaq: qızumaq_{ka}. fiyatlanmaq.

bahasınmaq: qızlanmaq_{ka}. bahalı bulmaq.

bax: baq

baq : **bağ.** 1. don. pərhiz. mane'. 2. bağ. bar_{ka}. bağıl. böyük. 3. quşaq.
qurşaq. belbağ. urama. kəmə. 4. bax. düşün. - **bax bir:** düşün
bir. 5. buxça. boğ. boq_{ka}. heybə. 6. dartıq_{ka}. ip. hörkən. sarqı.

- **baq !:** **bax !**qay !. gözle !. diqqət !.

- bağı çözülmək: **boşanmaq**_{ka}.

baqac : **bağac.** baçaq_{ka}. baçqa. oruc. pərhiz.

baqacucq_{ka}: **bağacucq**_{ka}. **bağacucq.** qoltuq altında olan ət.

baqaç : **bağaç. bağıc.** bıçıq. bəçik. bıçğış. bağaç. bağlantı. and, sözləşmə. və'də. əhd.

baqadurlanmaq: bağadurlanmaq. tıqramaq_{ka}. tıqraqmaq_{ka}. tıqdamaq.
qıvraqılanmaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq. cürətlənmək.

baqa_{ka} : qurbağa. qaplumbağa.

baqan : **bakan.** burunqud. öndə gedən. kosan. yolağçı. öndər.

baqanaq_{ka}: baqayaq. baqqan. çatal dırnaqlıların iki dırnaqları arası. iki dırnaqdan hər biri.

baqan_{ka} : **bağan.** həlqə. toqa. tuğ. boyunluq. boyun bağ. - altun **bağan:** altın halqa.

baqanlıq_{ka}: bağqanlı. halqalı. toqqalı. - **baqanlıq** qayış: halqalı, toqqalı qayış.

baqanuq_{ka}: baqayuq. at dırnaqlarının ortasındakı tümsəciq ət parçası.

baqaturmaq_{ka}: baxa durmaq.

baqayaq_{ka} : bağanaq. çatal dırnaqlıların iki dırnaqları arası. iki dırnaqdan hər bir.

baqayuq : **bağayuq_{ka}. bağanuq.** at dırnaqlarının ortasındakı tümsəciq, ət parçası.

baqdamaq: bağdamaq_{ka}. badqamaq. bükmək. özəlliklə ayağı qətləmək.
gürəştə sarmaya almaq. sarmalamaq. ayaq yaqalamaq. çəlmə vurmaq. -

baqdaş : **bağdaş**. bağdaş. badiç_{ka}. badaç. badaş. çardağ. darbəst.

baqdatmaq_{ka}: qürəştə sarmaya aldırmaq.

baqdur : **bağdur**. alpaqut_{ka}. alqabut. alp. alpər. ərən. qoçaq. yiğit.

baqıç : **bağıç**. bağaç. bıçıq. bəçik. bıçğaş. bağlantı. and, sözləşmə.
və'də. əhd.

baqıq : **baxıq**_{ka} baxma. baxış.

baqın : **bağın**. baqna_{ka}.

baqınmaq: **baxınmaq**_{ka} bir şeyin sonuna baxmaq. düşünmək. bəkləmək.

baqır : **bağır**. 1. bağır. qeyrət. bariq. - **bağır soqum**: mirrix (mars) ulduzu (pılaneti). qızıllıqda misə oxşaydı. 2. bağır. ürək. - **bağırım başın** qartadı: ürək **yaramı** açdı.

baqırçaq: **bağırçaq**_{ka}. **barqıraç**. yük döşəyi, toxumu. səmər. palan. .

baqırdaq_{ka} : **bağırdaq**_{ka}. qadın göğüslüğü. məmə qabı. lifcik.

baqır_{ka} : **bağır**. 1. qaracığər. - **böyük bağır**: cürətli. öngər. yenmz. 2. - yay **bağrı**: yayın orta yeri. 3. qeyrət. - **bağırılı**: qeyrətli. başı uca, boysınmayan. 4. **paxır**. mis. - var **paxır**, yox altun. 5. çində pul birimlərindən. 6. boğumlanmış, qoyulanmış, ləxdələnmiş suyuq. - qan **bağrı**: qan ləxdəsi.

baqırqa : **bağırqa**. **boğurqa**. **bayquş**. **quburğa**_{ka}. üki. ühi. yapaqulaq_{ka}.

baqırdaq_{ka} : "bağırtaq" deyilən quş. ptərocələs.

baqırlanmaq: **bağırılanmaq**_{ka}. pıxtılaşmaq. axar şey donmaq, qoyulaşmaq, quyulanmaq.

baqırlıq_{ka}: 1. böyük. bədük. sayqı dəğər kişi. 2. qarabağır. kirtüc. öngər. inad. söz dinləməz. kimsəyi dinləməyən.

baqırmaq: **bağırmaq**. banğırmaq. manğramaq_{ka}. munğramaq. yüksək səsle çağırmaq. hayqırmaq: qıqrmaq_{ka}. ağlamaq. yıqlamaq. sıxtamaq. cırlamaq. çoxlamaq. yıqlamaq. iğlamaq. sığtamaq. carlamaq.

baqırsağ_{ka}: **bağırsağ**_{ka}. barığsağ. bağsağ. barsağ. könül alıcı. mehriban. rahim. - **kor bağırsağ**. bükün. apandış.

baqırsuq_{ka}: bağırsağ. içək₆.

baqırtı : **bağırtı**. çoqlı_{ka}. çaqlı. çuqlı. gürültü. savaş.

baqırtmaq: **bağırtmaq**_{ka}. münğrətmək. manğratmaq. banğıratmaq.

baqış_{ka} : **bağış**. 1. baqış. baqışma. görüş_{ka}. qarış. 2. ək yer. boğum. 3. baqış. but_{ka}. (çay pulu). 4. alqa. bağışlanmış. - **alqa bulaq**: bağışlanmış kölə. 5. açıq. açuq_{ka}. töhvə. sələ.

baqışqan : **baxışqan**_{ka} hərəkəse qöz ucu ilə baxan.

baqışlalmaq: **bağışlalmaq**_{ka}. bağışlanmaq.

baqışlamaq : **bağışlamaq**. bədləmək. edişmək_{ka}. verişmək. qılışmaq. ikram edmək. itsəmək. etsəmək. edsəmək. göndərmək. başarmaq. keçürmək_{ka}. vazkeçmək. ərtürmək_{ka}.

qəbullənmək. keçirmək. səvritmək_{ka}. yarqamaq. rəhmət
eləmək yarturmaq. qırağa qoymaq. göz örtmək. səfnəzər
edmək. - mənim yazığım **artıran** tanrım.

baqışlayan : **bağışlayan**. gəzürən. kəçürən. keçqürqən.
köçqürən. güzəşdə gedən.

baqışmaq : **baxışmaq**. qöz ucu ilə baxmaq.

baqışmaq_{ka} : (qöz ucu ilə) baxışmaq

baqıtmaq: **baxıtmaq_{ka}**. baxıtmaq. qaratmaq. qaraşıqa qoymaq.

baqqıl : **baxqıl**. bax ginən. diqqət ed, yönəl. - bilgə ərik bulursan, **baxqıl**
ona tabaru: bilən, danışman kişi tapsan, ona sarı diqqət ed, yönəl.

baqlacan: **baxlacan** paxlacan. badımcən. patlıcan. bütükə_{ka}.

baqlamaq_{ka}: **bağlamaq**. **boğlamaq**. 1. tükə_{ka} - **tü** ağzın. - qapını **tü**. 2.

kültürmək_{ka}. kültələmək. kütləmək. buxovlamaq. - ayağı

kültürülmüş. 3. sarmaq. yularlamaq. - **sarmamış** sütdən qayaq:

qaymaq bağlamadı. 4. tuğlamaq_{ka}. düğünləmək. qapatmaq.

köstəkləmək. kişəmək_{ka}.

baqlan_{ka}: şişək. ətli canlı. baruq. - **baqlan quzı_{ka}**: yeni, səmiz quzu.

baqlanmaq : **bağlanmaq**. 1. **boğlanmaq**. **banmaq_{ka}**. - qoy **bandı**. 2.

yaprulmaq_{ka}. yapışmaq. yıpranmaq.

baqlantı : **bağlantı**. and. sözləşmə. bağaç. bağıc. bıçıq. və'də. əhd.

baqlatmaq_{ka}: **bağlatmaq**. buxcalatmaq.

baqna : **bağna**. pillə. basamağ. - on **bağnalı** pillə.

baqram : **bağram**_{ka}. **bayram**. (< **baq**. **bəq**. **bək**: kan. yekə). genişlik.

böyüklük. açıqlıq. bolluq. - **baqram qum**_{ka}: qumluq yer.

baqrışmaq: **bağrışmaq**. 1. banğıraşmaq. manğraşmaq_{ka}. munğraşmaq. 2.

sıxtaşmaq. ağlaşmaq. ıqlaşmaq. 3. kükrəşmək.

baqsaq : **bağsaq**. barsaq. baqırsaq_{ka}. bağırmaq_{ka}. barığsaq. könül alıcı.

mehriban. rahim

baqu_{ka} : **baquq**. **bağqu**_{ka}. **baku**. təpə. ucalıq. yüksəklik. yüksəkçə yer.

yoxuş. bəkük. bəkü. bərkik. bərki. qala. qorunmuş yer.

istehkam.

baquq : **baqu**. bəkük. bəkü. bərkik. bərki. qala. qorunmuş yer.

istihkam.

baqul : **bağul**. bar_{ka}. bağ. böyük.

baqumaq_{ka}: bəkükmək_{ka}. bərkimək. möhkəmləşmək.

baqurmaq: **baxurmaq**_{ka} baxtıрмаq. görsetmək. - bir mən **baqur**.

balaxana: qalıma_{ka}.

bala_{ka} : nərsəyə kömək olaraq yapışdırılmış, qoyulmuş tikə. yardımçı.

köməkçi. çıraq. uşaq. balaq. bəllə. bəllək. bələk. balqu. bəlgü.

nışan. quş. heyvan yavrusu. - doğuşan balası: **çavun**. - **bala bala**:

balu balu_{ka}. lay lay. - **bala bacı**: cıncıl. sinqil.

balaq_{ka} : **balıq. bəlik. bəllək.** 1. mil. fitil. yara yoxlamaq üçün kullanılan mil. - **bəliklik** kəpəz: fitillik pambıq. 2. pilik. piltə. - **bəlikliq kəpəz_{ka}**: fitillik. fitil, piltə yapmaq üçün pambıq. 3. sovqət. ərməğan. töhvə. .
bilək. bələk. ərməğan. dartıq. bala. bəllə. bəllək. bələk. balqu. bəlgü. nişan.

balaqlamaq_{ka}: bələkləmək. ərməğan qılmaq. - ağırlayıb **bəliklədilər.**

balçıq_{ka} : **palçıq.** sıvıq çamur.

baldır_{ka} : bıldır. 1. ügey. üvey. - **baldır oğul.** ügey oğul. - **baldır qız:** ügey qız. 2. dağın burun kimi çıxan yeri. - **dağ baldırı.** 3. - ilk olaraq meydana gələn nərsə. işlədə birinci görüləni. - **baldır tarıq_{ka}**: ilkbahar başında əkilən əkin. - **baldır quzu_{ka}**: ilk doğulan quzu.

baldız : 1. < **baldır qız:** ügey qız. doğma olmayan qız. 2. arvadın kiçik bacısına, əji baldız söylər. - ərin kiçik bacısına, arvadı "**singil**" söylər. - ər arvadın böyük bacıları "**əkə**" çağırılır.

baldu_{ka} : balta. (< **bal**)

balıqçin_{ka}: balıq tutan, yeyən quş. balıqçı quş

balıq_{ka} : **balığ.** 1. palıçiq. balcaq. çamur. 2. yaralı. - balığ **ağrınır:** yaralı ağrır, sancılır, incir. 3. yara. yaralı. - düşdü ərənlər balığ, indi ürək **ağrınır.** - **balıqlanmaq:** yaralanmaq. - **balıqım** iriləmiş: çirkəmiş. - **balıqlar** əmləşdi:çarlaşdı. dərman qoyuldu. - balq qılmaq: yaralamaq.

4. çapaq. suda üzən balıq. - **balıq** suda, gözü dıışda: bilən nərsəni bilməzdən gəlmək. 5. yetsik. yetim. ərsək. ərsik. ərişmiş. 6. qala.
- balıq yemək istəmək: **balıqsamaq**_{ka}.
 - balıq avlanan bir çeşit ağ: **izdərik**_{ka}.
 - balıq avlamaq üçün kullanılan ucu əğri dəmir: **olta**: **arqaq**_{ka}.
 - balığı olan: **balıqlıq**_{ka}. - balıqçıl quşu. balıqçı quş: **balıqçın**_{ka}.
 - balıq yiyəsi olmaq. balığın çoxalması: **balıqlanmaq**_{ka}.
 - balıqlı: **balıqlıq**_{ka}.

balıqlamaq : balıq, yara vurmaq. yaralamaq.

balıqlanmaq_{ka}: 1. balığın çoxalması. - göl **balıqlandı**. 2. bulanmaq. - su **balıqlandı**. 3. şəhər salmaq.

balıqlıq_{ka}: 1. palçıqlı, çamırlı yer. 2. balığı olan.

balıqmaq_{ka}: yaralanmaq. - ər **balıqdi**.

balıqsamaq_{ka}: balıq yemək istəmək.

balın : balqın. bulğa. ürküntü. qopuş. bəlva

balış : (< **bal**: bölük). (balıq, baldır kimi) bütünlənmiş, kəsilmiş, doldurulmuş tikə. yastıq. püşti (ş <> k) бүkti.

bal_{ka} : bal. arı yağı. - bal arısına bənzəyən bir sinək: **muquzqaq**_{ka}.

balqat : batlaq. palçıq.

balqın : 1. quşuq. ürkük. 2. ürküntü. qopuş. bulğa.

balqınmaq: quşq olmaq. atılmaq. diksinmək. ürkmək.

balq_{ka} : çamur - balıq.

balqu : bəllə. bəllək. bəlgü. bələk. bala. balaq. nişan.

balmaq_{ka}: bağlanmaq. - banmaq.

balsap : sapdal. sapbal. dalsap. saplaq. bəsbəl_{ka}. sap. bir tel sap.
söküm.

balta : baldu_{ka}.

baltuq_{ka} : balta. - qarı öküz **baltuqa** qorxmaz.

balu balu_{ka}: bala bala. lay lay. ninni söyləmək.

bamaq_{ka}: bağlamaq. - o atın ayağın **badı**.

bamıq : pamiq.

bancuq : mancuq. (< **bağlamaq**). bağlı. xurcun. buxca.

bancuqlamaq: mancuqlamaq. (< **bağlamaq**). xurcunlamaq. buxcalamaq.

bandeytaxt₂: - **bandeytaxt₂ törəni**: bandırı. mandırı_{ka}. gəlin, qüveyin başına
saçı, töhvə saçılan yer, törən.

bandırayazmaq: manqırmaq_{ka}

bandırı : **mandırı_{ka}**. gəlin, qüveyin başına saç, töhvə saçılan yer, törən.
bandeytaxt₂ törəni.

bandırmaq: mandurmaq_{ka}. batırmaq. quşatmaq.

bang : **bağ_{ka}** 1. bung. bönğ_{ka}. ağır bir şeyin düşməsiylə çıxan səs. 2.
bağırma.

banılmaq: <> **manılmaq**_{ka}.

banq : < **bənğ**_{ka}. vəng. vəngildəmə səsi.

banqırmaq : **banğırmaq** . bağırmaq. manğramaq_{ka}.
munğramaq.

banqıraşmaq: **banğıraşmaq**. bağrıışmaq. manğraşmaq_{ka}. munğraşmaq.

banqıratmaq: **banğıratmaq**. bağirtmaq_{ka}. manğratmaq_{ka}. munğratmaq.

banqraşmaq: **banraşmaq**. manraşmaq. bünrəşmək. münrəşmək.
kükrəşmək.

banqu : manqu. manğqu_{ka} əbədi. sonsuz. dayimi.

banmaq_{ka}: bağlanmaq. - qoy **bandı**.

banzı_{ka} : **bənzə**. **bənəz**. nərsenin qırılıb, kəsilib pozulduqdan sonra qala
qalıntıları, qırıntıları, dənləri bənləri, tikələri, izləri.

bar : - **bar mu**_{ka}?: var mış?.

baraç : barça_{ka}. barıç. bütünü.

baraqan_{ka}: varğan. varan (çox).

baraq_{ka} : parraq, yunlu tüklü qöpək. - **baraqlıq**_{ka}: köpəyi olan kişi.

baran : gələn. - **baranlar**: gələnələr. - **baran** varımı: gələn varımı.

barası_{ka} : varısı, varılacaq, gediləcək, barası yer. - **barası** yerin yoxdu.

barça_{ka} : baraç. barıç. bütünü. - **barçız** gəlin: hamız gəlin.

barçı : arçı_{ka}. 1. araç. tapış_{ka}. təpiş_{ka}. vəkil. 2. xurcun. heybə. - bir baş
min **barçın** tutdu, bir **barçın** iki baş tutmadı.

barçın_{ka} : parça. qumaş. turqu_{ka}. **yolaq barçın**. yolaq parça. yol yol parça. yol yol çizgiləri olan. - töşəklik **barçın**. döşək bənzəri şeyləri yapmaq üzərə hazırlanıp ayrılmış olan. - boyalı **barçını**: boyalı parça. - barçın boyuğu **onqdi**: parçanın boyası atdı. - **barçın** geyir: parçaya bürü. - bir qolaç **barçın**. - türlü çiçək yarıldı, **barçın yazım** gərildi. - **barçın** yamağı barçına. - yaşıl yerlik barçın.

bardaq : bart_{ka}. ölçəv. buqaç. kasa.

barduqlı_{ka}: vardığı.

barğın : var yox. şey şüy. - **evin barğın** satığsadı: ev eşiyin.

barıç : barça_{ka}. baraç. bütünü.

barıçtırmaq : barışdırmaq. aralamaq_{ka}. arılamaq. arasını bulmaq.

barıq_{ka} : 1. gediş. - o **barığ berdi**: o dopa doğru, heç bir saymadan geddi. o geddiki geddi. 2. barlanmış. sasımış. **barıq sasıq**_{ka}: qoğumuş, pozuq, xarab şey. 3. qeyrət. bağır.

barıqlı_{ka} : 1. varıqsı. gedikli. varmağa,. gedməyə diləkli, istəkli. 2. yerikli. melli. əğimli. vurqun. düşgün. məczub. - mən sənə **barıqlı**, sənə mənə **baruqlı**.

barıqsaq: **barıgsaq**. baqırsa_{ka}. bağırsa_{ka}. bağısaq. barsaq. könül alıcı. mehriban. rahim

barıqsamaq_{ka}: barsamaq. varmaq.

barılmaq_{ka}: varılmaq.

barımsınmaq_{ka}: qədəri yazımaq.

barın : (qadınlarda) aybaşı. qaidə.

barındı : gediləcək yer.

barınmaq_{ka}: qadınlarda aybaşı qanı gedsəi, boşanması.

barınmaq_{ka}: qidilmək. varılmaq.

barış : varış. elik. qavuş. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

barışdırmaq: barıçtırmaq. aralamaq_{ka}. arılmaq. arasını bulmaq.

barışıq : barışma. qavşut_{ka}. baysallıq. qavşış gəlişiş.

barışlıq_{ka}: 1. qonuş odası. 2. varılan yer.

barışma : barışıq. qavşut_{ka}. baysallıq. qavşış gəlişiş.

barışmaq: eytişmək_{ka}. curlaşmaq. yarışmaq. birbirinə gedmək.

barıştırmək: ətışmək_{ka}. edişmək.

bar_{ka} : 1. var. . - ev **bar**: ev **var**: ev eşik. - **evin barqın** satıqsadı: ev eşiyin satmaq istədi. 2. bağ. bağul. böyük. - **bar kişi**: yekə ər.

barq : bax > **bar**.

barqa : şallaq.

barqaq : barlı. yüklü. dolu.

barqalı qaldı_{ka}: qədəyazdı.

barqalmaq: barlanmaq. yüklənmək. dolunmaq. - damar **barqalandı**.

barqan_{ka}: **bazqan**_{ka}. mərsin ağacının yemişi.

barqas : qeyrət.

barqın_{ka}: varqan. varan. gedən. gedicl. gedəri. gedməyə dayaqlı, istəkli. -

barqın kişi_{ka}: yolundan alıqalmayan kişi.

barqıraç: **bağırçaq**_{ka}. yük döşəyi. səmər. palan. .

barqu : gedmək. - barquz **yaqtı**: gedməyiz yaxınlaşdı.

barquçı_{ka}: varıcı. gedici.

barqu_{ka} : varılacaq. - **barqu** yer. gediləcək yer.

barlanmaq: 1. qatlanmaq_{ka}. yüklənmək. 2. yemişlənmək_{ka}. barşılmaq.

barlanmış : barıq_{ka}. sasıq. sasımış.

barlı : barqaq. yüklü. dolu.

barlıq_{ka} : mallı.

barmaq : **varmaq**. 1. əl_{ka}. ərənkək ərnək_{ka}. ərkən. ərngək_{ka}. (< **ərmək**). -

beş **barmağ** bir dəğil: beş **ərnək** düz ərməs. - **əliqin**: barmağınan. -

ay dolun olsa, **əliqin** imlənməz: ön dörd gecəlik ay barmağınan

göstərilməz. - dördün barmaq. **çıçamuq**_{ka}. **çıçaqım**. çočala barmağın

yanındakı barmaq. üzük parmağı. 2. **ərmək**_{ka}. olmaq. - indi görə nə

ərdi. 3. hazır olmaq. hizur tapmaq. 4. tapılmaq. pəyda olmaq.

- **barmaqılı qapı**: sədrəkli qapı_{ka}.

- **barmaqlıq**: seyrək, arıqlı, nərdəli ortük. səkrək. səkrək_{ka}.

- **barmaqlıqlı** qapı: - **sədrək qapuq_{ka}ş** seyrək qapı.

barsaq : bağısaq. bağırsa_{ka}. bağırsa_{ka}. bariğsaq. könül alıcı.

mehriban. rahim

barsamaq_{ka} : **barıqsamaq**. varmaya yazmaq.

bars_{ka} : **pars**. qabartı. şiş. paysa₆.

- **bars bolmaq_{ka}**: paysalma₆. qabarmaq.

- ətım **barsıdı**: bədənım şişdi.

- **bars bolmaq_{ka}**: paysalma₆. qabarmaq.

barsatçılıq: muyıncılıq_{ka}. boyunçuluq. araçılıq. ortaçılıq.

barşılmaq: yemişlən_{ka}. barlanmaq.

bart_{ka} : 1. ölçəv. 2. bardaq. 3. - **bart burt tutmaq_{ka}**: itiliyi göstərən söz.

ansızın, hər yandan yaxalamaq.

barturmaq_{ka}: vardırmaq. çatdırmaq. - onu evə **bartur**. - kağızı **bartur**. - bunu atova **bartur**.

bartuş : **bətrüş. batruş_{ka}**. 1. quyuq. bərk. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). 2. bulanıq. bulğan. - batruş suv. bulanıq, laylı, zıǵlı su.

baruç_{ka} : varıcı. gedici.

baruq : 1. baqlan_{ka}. şişək. ətli canlı. - **baqlan quzı_{ka}**: yeni, səmiz quzu. 2.

varlı dövlətli. - **baruq** bəy. - baruq ölkə. **baruq** duyqular. 3. gediş.

hərəkət. - baruğ yaxdı: hərəkət çağı çatdı.

bas : basa_{ka}. bəs. sonra. (> **pəs**_{fars}).

basa_{ka} : bas. bəs. sonra.

- sən məndən **basa** gəl.

- ilkin mən **basa** sən. (> **pəs**_{fars}).

basan_{ka} : **bəsən**. ölü qömüldüqten sonra verilən yemək. **yoğ bəsən**.

basar_{ka} : dağ sarımsağı. - **basarlıq**_{ka}: sarımsaqlıq.

basarmaq : basırmaq. kük yatmaq.

basdıran : basuran. saxlayan kimsə. sir saxlayan.

basdırmaq₆: döğdürmək. taptadmaq. - qılınc, pıçaq **basdırmaq**₆.

basıq : 1. basruq_{ka}. basırıq. ağır. 2. baha. 3. basılan yer. basqın yeri. - o **basıqda** tutuldu. 4. batıq. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. alaqt. tutuq_{ka}. mürdar.

basıqmaq_{ka} : **bassıqmaq**. 1. alçalmaq. təhqir olmaq. 2. sınmaq. - yağiya **basıqma**. - istəyi basqınan, duyqulara **bassıqma**. 1. önəmsiz adam.

basıqmaq_{ka}: bax > **basılmaq**.

basılmaq: batılmaq. sancılmaq_{ka}. yenilmək. sınmaq. - yağı **basıldı**. - qoşun **basıldı**.

basın : 1. basıncaq. dəğərsiz. alçaq. - **basıncaq** ər: **basın** ər: zayıf görülən. önəm verilməyən adam. 1. düşgünlük. düşüklük. düşün.

zə'f. - yaşlılıq basını. 1. təzif. - yeməməkdən basındıq. (# **bəsin**:
gücərti. vitamin. bəslənmək).

basıncaq: 1. basın. dəğərsiz. alçaq. - **basıncaq** ər: zayıf görülən. önəm
verilməyən adam. 2. **basqıncaq**. basılmış. arıqlamış. zayıflamış.
(# **bəsinçək**: qollanmış) - **basıncaq** ər_{ka}

basınmaq_{ka} : **basımaq**_{ka}. **bassımaq**. 1. basmaq. sıxmaq. qahr
edmək. əldən salmaq. zayıflatmaq. - işləş onu **basındı**: xəsdəlik
onu əldən saldı. - ölkə bazarı, alış veriş **basındı**. - döğüş olsa ox
bazarı **basınmaz**. - uşağ yeməməkdən basındı. - yaşlılıq onu basındı.
1. sınmaq. alınmaq. - ölkə **basıqdı**.

basır : **basur**_{ka}. 1. batur. sirr. gizək. 1. qala. dayanmaq, durmaq yeri.
səngər. istihkam.

basırmaq: 1. basarmaq. kük yatmaq. 2. baturmaq_{ka}. gizlətmək. gizli
saxlamaq. 3. tikmək. bastırmaq. təcəmək. - bu donu **basır**. 4.
bastırmaq. durdurmaq. dikətmək. saxlamaq. bərkitmək.
ağırlatmaq. möhkəmlətmək. - tanrı yeri, dağla basurdu.

basıt_{ka} : **basut**_{ka} (< **basmaq**). 1. yardım. yarav. kömək. qoldav. himayət.
- mənə **basut** verən yoxdu. - xandan **basut** dilədi. - **basut** yalnız
ondandı. 2. acıyan. mehriban. 3. zamin. güvən. - **basut** ara: zamin
gətir.

basqın : - basqına uğramaq: **bassımaq**_{ka}.

basmaq_{ka}: 1. üzərinə çökmək. tutmaq. - çoğun yel dağı **basdı**. - badı ölüm axtaru: ölüm tutub, yaxalayıb apardı. 2. almaq. fəth etmək. - **bəy** el basdı: bəy ölkəni tutmaq. fəth etdi. - bəyi yağı basdı: düşman bəyi tutdu. 3. təcavüz etmək. - ər qızı **basdı**. 4. avlamaq. - it geyiki **basdı**: it ovi avladı, tutdu. 3. cummaq. üzərinə şığımaq. - tünlə belə **basdıq**: hicuma keçdik. 5. tikmək. bastırmaq. təcəmək. - bu donu **basır**. 6. qəhredmək. basınmaq_{ka}. 1. soxmaq. əkləmək. ilişdirmək.

basmaşmaq: oyuşmaq_{ka}. oymaşmaq.

basrıq : basruq_{ka}. ağır. basırıq. - yer **basruqı** dağ, boyun basrıqı bəy.

basruq_{ka}: **basrıq**.

basıqmaq_{ka}: basılmaq. basıqmaq. sınmaq. yenilmək.

bastıq : soğtu. soqut.

bastırma: köpik. iki qətləyib tikmək. bezin iki qatı arasına pambıq qoyaraq tikmə.

bastırmaq : bax > **basturmaq**_{ka}

basturmaq_{ka}: batsırmaq. bastırmaq. qapatmaq. sındırmaq. üstələmək. tiqturmaq_{ka}. tiqtırmaq.

basu_{ka} : dəmir toqmaq.

basur : bax > **basır**.

basurmaq_{ka} : bax > **basırmaq**.

basut_{ka} : bax > **basıt**.

baş : **başaq**_{ka}. 1. bəxt. şans. fürsət. - **başım** olsa, görəyim. - başsız qaldı, elim mənim. - **baş** bulub, cecim çırdıq. - **baş** bulmadan davranan, başı yerə ağnanar. - baş olsa, yaş olunur. - **başım** (bəxdim) çönüb **tüplünür**. - **baş** olmasa, baş qalmaz \ \ yar olmasa, dad qalmaz. - eşək deyir, **başım** bulsa, sündürüdə su içqay mən. 2. yara. - bağırim **başın** qartadı: ürək **yaramı** açdı. 3. qafa. təpə. kəllə. - başa vurmaq: **başaq** qaqmaq: **başqa** qaqmaq. - **baş əğən**: yükünqüçü_{ka}. ibadət edən. - **baş kənd**: ordu kənd. devlətin, xanların yerləşən kəndi. - **baş yer**: otru. dayancaq. astana. başkənd. paytəxd. mərkəz. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi. - **başı ağ**: **başqıl**_{ka}. **başqal**. **başlaq**. qaşqa. - keçəl baş: **qırbas** **ər**_{ka}.

başaqı : başqa. isrə_{ka}. qeyr. sonra.

başaq_{ka} : **başqaq**_{ka}. 1. ox başaqı. oxun, mızrağın ucuna keçirilən dəmir. təmrən. 2. **basaq**. (< **basmaq**). başmaq. ayaxqabı. 3. sünbül. sütül. - başaq ütmək. başaq qavurmaq: suruşlamaq_{ka}. 4. **başka**. - başa vurmaq: **başaq** qaqmaq: **başqa** qaqmaq. 5. oyluq gəmiklərinin başı. 6. (> m) başmaq_{ka}.

başaqlamaq_{ka}: başaq, təmrən, dəmir uc taxmaq.

başaqılıq_{ka} : başlı.

başamaq_{ka}: 1. başbaşa vermək. ağacların birbirinə dayalı qonuşu. 2. kərtik
yapmaq. kərtikləmək.

başandaq : ölandağ. (öz ölümünə, başına and içən kişi). yoluq. alsığ. fədayi.

başarcaqlı: yol bilən. ərik.

başarmaq: bağışlamaq. keçürmək_{ka}.

başbaşa : - **başbaşa vermək**: başamaq_{ka}. ağacların birbirinə dayalı qonuşu.

başçılıq etmək: başlamaq_{ka}. cilovlamaq. qılavuzluq etmək. qılavqlamaq.

başıboş : başlağ_{ka}. buraxılmış. salıverılmış. boşaltılmış. daşlanmış.
dışlanmış. - **başı boş**: quruq. səfeh.

başıl_{ka} : **başqıl**_{ka}. **başqal**. **başlaq**. qaşqa. başında, alnında ləkəsi olan. -
başıl qoy: təpəsində ağı olan qoyun.

başkənd: otu. dayancaq. baş yer. astana. paytəxd. mərkəz. - ölkə **otrusu**:
ölkənin başkəndi.

başqa : 1. başağı. isrə_{ka}. qeyr. sonra. 2. azuq. ağduq. adquq. ayuq.
ayquq. yad.

başqa : öngin_{ka}. öngi_{ka}. başqası. dıışında. edin_{ka}. atın. adın. atruq.
ayruq.

başqaq_{ka}: başaq. oyluq gəmiklərinin başı.

başqal : başqıl_{ka}. başlaq. başıl. başı ağı. qaşqa.

başqan_{ka}: böyük bir balıq.

başqası : öngin_{ka}. başqa.

başqatmaq: qatarmaq_{ka}. qadarmaq. qaytarmaq. qeytərmək. geri döndürmək. çevirmək.

başqıl_{ka} : **başqal**. **başlaq**. başıl. başı ağ. qaşqa. - **başqıl** yılıxı: başı ağ heyvan.

başlaq : 1. **başlağ**_{ka}. başıboş. buraxılmış. saliverilmiş. boşaltılmış. daşlanmış. dışlanmış. - **başlağ** yılıxı: **boş** yılıxı. başı boş buraxılmış heyvan. öz başına yeriyan heyvan. başıboş salınmış heyvan sürüsü.
2. **başqıl**_{ka}. **başqal**. başıl. başı ağ. qaşqa.

başlamaq_{ka} : 1. aşmaq_{ka}. aşqarmaq. işə keçmək, atılmaq. 2. durcımaq. 3. qılavuzluq edmək. qılavlamaq. cilovlamaq. başçılıq edmək.

başlanqıç: turcaq. dirsek. giriş. salma. ilkə. ilək. ərəfə. - iş **durcağı**. - pitik **durcağı**.

başlanmaq_{ka}: 1. başlanmaq. yönəlmək. baş alıb gedmək. - qoyun dağa **başlandı**. 2. baş tutmaq. başaqlanmaq. - əkin **başlandı**.

başlanmaq_{ka}: yönəlmək.

başlatmaq_{ka} : turcitmək_{ka}. törcütmək. durcutmaq. dirsetmək. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

başlayan: öndər.

başlı : ayıq. azıq_{ka}. huşlu.

başlıq_{ka} : 1. yaddaş dəfdəri. 2. aşuq_{ka}. yaşuq. başı yaşırın (örtən. qoruyan) örtük. başuq. - gəlinin gərdəh gecəsi taxdığı başlıq: **didim_{ka}**. 3. yanalduruq. yanğalduruq_{ka}. 4. başlı. 5. yaralı.

başmaq_{ka}: (m > .) başmaq_{ka}.

başmaqılanmaq_{ka}: başmaq yiyəsi olmaq.

başnaq_{ka} : (**baş** + **naq**: **laq**: yoxluq, nəfy simgesi) yaraqsız quralsız, tulqasız, savutsuz, qalxansız, başqasız₆ kimsəsiz kişi. - **başnaq ər_{ka}**.

başörtüsü: saraqıç_{ka}. sarqıç. sarcıq. yaşmaq.

baştar_{ka} : oraq.

başuq : aşuq_{ka}. yaşuq. başı yaşırın (örtən. qoruyan) örtük. başlıq.

bataq : 1. yapanğ_{ka}. qumluq. yeriməyi çətin olan yer. 2. cəza. (# **tapaq**: mükafat).

batı : 1. gün batsıq. gün batısı. qərb. 2. savaq. soyuq. - **ısıq savuq**: doğu batı.

batıq_{ka} : **basıq**. 1. bataq. batlaq. 2. ırmaq, sulu yerlərin dərin, çuxur bölümü. 3. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. alaqt. tutuq_{ka}. mürdar.

batıqlıq : baynaq_{ka}. pislik. kifirlik.

batılmaq: basılmaq. sancılmaq_{ka}. yenilmək. sınmaq. - yağ **batıldı**. - qoşun **batıldı**.

batırmaq. 1. mandurmaq_{ka}. bandırmaq. quşatmaq. 2. dövmək. vurmaq. çarpmaq. toxumaq. toxunmaq. toqımaq_{ka}. dövülərək sərtləşirmək. götürmək,

batqa : **batğa**_{ka}. tabğa. tabağ. düz, saf taxda.

batqın : batıq. basıq. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. alaqt. tutuq_{ka}. mürdar.

batlamaq_{ka}: 1. paltarları sərtləşib parlaq etmək üçün yapışqan maddəyə batırmaq. 2. nəyi nəyə batırmaq. bulamaq.

batmaq : 1. basmaq. qurmaq. - **qası badım**: ağıl düzədim, basdırdım. 2. qözdən itmək.

batmış : man. dolmuş.

batmul_{ka} : qara bibərə bənzər bir bitgi. darü fülful - bib. butmul.

batraq_{ka} : **bayraq**. sancaq. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. - **bayraqlı**. sancaqlı: tuqlu_{ka}

batruş_{ka} : **bətrüş**. **bartuş**. 1. quyuq. bərk. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). 2. bulanıq. bulğan. - batruş suv. bulanıq, laylı, zıǵlı su. 3. savaş. qavqaş.

batruşmaq_{ka}: batışmaq. birbirini batırmaq, cumdurmaq, yendirmək.

batsıq_{ka} : batı. qərb. - **gün batsıq**. gün batısı.

batsırmaq: basturmaq_{ka}. bastırmaq. qapatmaq. sındırmaq. üstələmək.

batur : (< **batırmaq**). batır. batırılmış, döğülmüş, toxulmuş bərkimiş nərsə. sökmən. qəhrəman. basur. sirr. gizk.

baturqan_{ka} : **basuran**. basdıran. saxlayan kimsə. basdıran. sir saxlayan.

baturmaq_{ka} : **basırmaq**. gizli saxlamaq. - sən öz sözünü məndən **batırma**. - nəyi nədən **baturursan**. - **batrılan** işlər, açılar bir gün.

bavıllatmaq: hürdürmək. geritmək_{ka}. qarıldatmaq. havlatmaq. səsin çıxarmaq.

baya_{ka}. : az öncə. bayağ.

baybayuq_{ka}: kələbək quşu.

bayıq_{ka}. : doğru. açıq. - **bayıq** söz: doğru söz.

bayılayzmaq: ölçəmək_{ka}. əlşəmək_{ka}. acıqıq qözləri qararmaq.

bayın_{ka}. : qoyu qırmızı. gəlinciq çiçəğın rəngi. yipin. yipqil. yipqin.

bayıtmaq: bax > **bayutmaq**.

bay_{ka} : zəngin.

bayquş : **bağırqa**. **boğurqa quburğa**_{ka}. üki. ühi. yapaqulaq_{ka}. yapaqulaq_{ka}. quburğa_{ka}. bağırqa. boğurqa.

baynaq_{ka}: pislik. batıqlıq. kifirlik.

- bayraq** : **batraq**_{ka}. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. -
bayraqlı. sancaqlı: tuqlu_{ka}. - ağdı qızıl **bayraq**, doğdu qara topraq.
- bayram** : bax > **baqram**.
- baysallıq**: qavşut_{ka}. barışiq. barışma. qavşış gəlişiş.
- bayuq**_{ka} : (y <> d <> z) bədüq_{ka}. bəyük. böyük. (d <> z) bəzük. bulğay. ulğay.
- bayumaq**_{ka}: zənginləmək.
- bayutmaq**_{ka} : (y <> d <> z) **bədütmək**_{ka}. **bəyütmək**. **böyütmək**. **böyütmək**. bulğaytmaq. ulğaytmaq. zənginlətmək. devletlətmək. - tanrı məni **bayutdu**.
- bazıç**_{ka}. : **badıç**. **bağıç**. - bağıç üzümləndi.
- baz**_{ka} : (< met > **zab**. **zap**. **sap**. sapıq, yan, qıraq olan nə). yat. özgə. - yat
baz yazıldı: özgəlr dağıldılar. -
- bazqan**_{ka}: **barqan**. mərsin ağacının yemişi.
- becəri** : bəsli. bəsili. əkdi. tərbiyəli. - **əkdi** uşaq.
- becərlmək**: əkdilmək_{ka}. əkilmək. bəsilmək.
- becərtmək**: çatmaq. yetiştirmək. - davar çatmaq. - qoğun çatmaq.
- beq** : **bek**. bək. bey. ul_{ka}. ol. kök. pey. təməl. him.
- bel** :
- bel qılmaq_{ka}: bellənmək. kökəlmək.

- yedi yedi **bel qıldı**. - **bel qılmaq**_{ka}: bir kimsəyə diləğindən çox yemək vermək.

belbağ : bağ. quşaq. qurşaq. urama. kəmə. r.

belə : bilə. birlikdə.

- ölüğ **belə** qoşuldu.

- onu pıçaq belə tildirdi.

- mənim **belə**: mən ilə.

- olar bir ikinci **belə**.

- ərđəm belə öqləlim. qoldaş **belə** yarışqıl.

- omun yorıq nətək kişi **belə**: onun davranışı necədir elinən.

- kimin **belə**, qaş olsa, yaş yaxmaz: kimin ilə, qaş (qutsal daş) qaş olsa, ıldırım çarpmaz.

belənmək_{ka}: belinə almaq. bellənmək. - **bükdə belənmək**: qılınc bağlamq.

belinğləmək_{ka}: sıçramaq (qorxudan). qorxu ilə yuxusundan sıçramaq. ürkmək.

belinğlətmək_{ka}: bəlinləmək. quşqutmaq. diksindirmək. ürkütmək.

belinləmə: qöçrüm_{ka}. dalâş. ürküş.

belləmək: ağdarmaq. axtarmaq_{ka} sabanlamaq. - yeri **ağdarmaq**: toprağı sabalamaq.

bergü : (< vermək. bərmək). - vergü varmaq: borcu olmaq. - sənin mənə bir nə **bergün** var: sənin mənə bir şey borcun bergün var.

berik : verik. verən. comərd.

berilmək_{ka}: verilmək.

berimli : berimçi. borclu. - alımlı arslan, **berimli** sıçan.

berqil_{ka} : borc.

bert_{ka} : **vert.** verqi. kölənin hər il verdiyi vergi.

beşik : bekik. yasım. yatım. döşək. - **beşikliğ uraqt**_{ka}: sütəmə uşaqı qadın. - **beşiğə bağlamaq**. bələmək_{ka}. bulaştırmaq.

bey : bax > **bəq.** bək. bek. ul_{ka}. ol. kök. pey. təməl. him.

bez : büzük. qabar, turuq_{ka}, dolama kimi olan. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi qarışla, ölç

bezgək_{ka}: beziq_{ka}. titrəmə.

bezik_{ka}. : **bəzik**_{ka}. **bezgək**. titrəmə. - o **bəzik bəzdi**: o bəter titrədi.

bez_{ka} : **bəz.** ətlə dəri arasında bulunan bez.

bezmək_{ka}: 1. bıqmaq. turulmaq_{ka}. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq.

tükünmək. usanmaq. büşmək. bıqmaq. - işdən **büşüb** dardıq:

bezdik. 1. titrəmək.

bəbir : babır. burslan_{ka}. bəbir. tonqa_{ka}. tunqa_{ka}.

bəbr : bax > **bəbir**

bəcəl_{ka} : 1. bıçıl. biçilmiş. iğdiş edilmiş. əxdə. xədim. 2. **dəcəl**. kişidə, heyvanlarda ən üclüsü, qıvrıqı.

bəcərikli: atım_{ka}. atımlı. çıxarlı.

bəçkəmləmək_{ka}: **biçkəmləmək**_{ka}: **biçkəmləmək**_{ka}. **pərçəmləmək**.

bəçküm_{ka}: **baçküm**. şip₆. çip. evin üst örtüsü, çapı.

bəçqəm_{ka}: **bəçkəm**_{ka}. **biçkəm**. 1. bicək. sənəd. 2. əlamət. bəlgə. 3. **pərçəm**.

ipəktən, yaban sığırı quyruğundan yapılan əlamət olup savaşa
günlərində yiğitlər taxınırlar. - **biçkəm** vurub atlara, uyğurdaki
tatlara, oğru yavuz itlərə, quşlar kimi uçtumuz.

bədbəxçilik: suç. qutuqsuz. - suçdan qurtaran tanrı.

bədləmək: bağışlamaq.

bədrəm_{ka}: **badram**. **bəyrəm**. **bayram**. sevinc. əyləncə bəzım günü. könül
açan yer, çağ

bədük : **böyük**. bağırlıq_{ka}. sayqı dəğər kişi.

bədüq_{ka}: (d < - y) **bəyüq**. **bayuq**. böyük. (d < - z) **bəyüq**. bulğay. ulğay.

bədüqləmək_{ka}: ağırlamaq. böyük saymaq.

bədümək_{ka}: böyümək.

bədütmək_{ka}: **bəyütmək**. (y < > d < > z) **bayutmaq**. **böyütmək**. böyütmək.
bulğaytmaq. ulğaytmaq.

bəfali : bəkli. ilqarlı. sözüne, əhd, peymanına bağılı. bəfali. duranq.
duran. - adaşlıq üzə durun: yoldaşlığa bəfali.

bəxd : bol_{ka}. bul_{ka}. bulda. şans. alın yazısı. yarı. yarıq. qapı. şans. -
yarın tikilsin: qapın bağılsın. - **bəxtli**: buldaçı. boldaçı. şanslı.

- bəxşiş** : ülət_{ka}. ehsan.
- bə_{ka}** : qoyun mələməsi bildirir.
- bəq** : **bək. bəy. bey.** (**baq. bəq. beq. boq. buq. büq**). 1. ilqar. əhd. peyman. - **bəki** pozuq: sözün tutmayan. 2. hər nəyin dibi, bəki, bərki. him. pey. kök. 1. bəy. bərk. möhkəm. - **bəq turmaq: bək turmaq_{ka}**. yerində. sağlam durmaq.
- bəqəç** : **bəkəç_{ka}**. bəycəğiz (kiçiltmə ilə birlikdə acıma, sevmə bildiren söz).
- bəqənilməz** : **bəğənilməz**. yavuz_{ka}. yafuz_{ka}. yava. kötü. yaman.
- bəqənli** : bəğənli. alqar. sevimli.
- bəqənməmək: bəğənməmək**. yermək. pisləmək. xoşlamamaq.
- bəqənmiyən: bəğənmiyən**.
- **qolay bəğənmiyən**: sil_{ka}. silik. çimçavat. arıq tinli, məzaclı.
- bəqiş** : **bəkiş**. bəkit. sağış. sağman(> **saman**). sahman. düzüş. həncar.
- bəqişmək: bəkişmək_{ka}**. bəküşmək. gücləşmək. düzəşmək. sağnişmaq.
cürleşmək
- bəqit** : **bəkit**. bəkiş. sağış. sağman(> **saman**). sahman. düzüş. həncar.
- bəqitmək: bəkitmək_{ka}. bəkütmək. pəkitmək**. (. <> r) bə_rkitmək. tə_rkitləmək.
vurqulamaq. qavalamaq. kipləmək. - sözü **bəkitmək**. - düğünü
bəkitmək.
- bəqlə** : **bəklə**. güd.

bəqləmək_{ka}: **bəkləmək**. 1. bərkləmək. bərkləmək. bağlamaq. tutmaq. - oğru
bəkləndi. 2. güdmək. durmaq. qözləmək. 3. dusdaqlamaq. həps
edmək. 4. bəy saymaq. bəy diyə ad vermək. 5. bəyə, ərə
vermək. - orağuti **bəylətdik**.

bəqlənmək: **bəklənmək**_{ka}. 1. bəkişmək. qadının evlənmsi. qızın ərə
qədməsi. 2. saqlanmaq. 3. bəyliyə, ərliyə almaq. - orağut
bəyləndi: arvar ərə geddi.

bəqləşmək: **bəkləşmək**_{ka}. 1. savaşmaq. yaxalaşmaq. qarıştmaq. 2.
güdüşmək.

bəqləyu : **bəkləyu**. umduru_{ka}. gözləyu. gözü yolda. - qoydu eli **umduru**.

bəqli : **bəkli**. ilqarlı. sözüne, əhd, peymanına bağlı. bəfali.

bəqlik : **bəklik**_{ka}. bəyliq.

bəqmək : ilqaşmaq. sözləşmək. əhdləşmək. (> **bəyləşmək**. **beyləşmək**).

bəqməs : **bəkməs**_{ka}. **pəkməz**. quyuq sıvıq. rubb. şirə. sirə.

bəqni : **bəkni**_{ka}. içqi. buğda, darı, arpa kimi şeylərdən yapılan içqi.
boza: quyuq içqi.

bəqrəşmək: **bəkrəşmək**_{ka}. pəkişmək. **bəkrişmək**.

bəqrişmək: **bəkrişmək**_{ka}. bəklimək. **pəkrəşmək**.

bəqsik : **bəksiq**_{ka}. bəytəkin. bəy kimi.

bəqtur : **bəktur**. bərk dur: qeyim qal. qalın. muqavimət göstər.

bəqü : bəkü. bəkük. baqu. baquq. bərkik. bərki. qala. qorunmuş yer.
istehkam.

bəqümək : bəkümək_{ka}. bərkişmək.

bəqüşmək: bəküşmək_{ka}. bəkişmək.

bəqüt : bəküt_{ka}. gizli. yaşut.

bəqütmək: bəkütmək. bayutmaq_{ka}. (y <> d <> z) bədütmək_{ka}. pəkitmək.

bəkitmək_{ka}. (. <> r) bərkitmək. bəyütmək. böyütmək. böyütmək.

bulğaytmaq. ulğaytmaq.

bəldirmək: bildirmək. bəllətmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq.
anlatmaq. sindirmək. sinitmək.

bələk : bilək. balaq. ərməğan. dartıq. bəllə. bəllək. bəlgü. bala. balaq.
balqu. nişan.

bələkləmək_{ka}: balaqlamaq. ərməğan qılmaq, vermək.

bələlmək_{ka}: batmaq. bir şeyə bulanmaq.

bələmək : 1. bələmək. beşigə bağlamaq. buaştırmaq. 2. mələmək (qoyun).

bələrtmək : 1. (qöz) bərətmək. alartmaq_{ka}. yan baxmaq. 1. bilətmək. ititmək.

- qöz bələrtmək: yan baxmaq. alartmaq_{ka}

bəlgə : - bəlgə taxınmaq: bəçgəmlənmək_{ka}.

bəlgisiz : itik. atıq. itmiş.

bəlgülü : aydınonun. - bitiyi bəlgülü: onun yazısı aydıandı.

bə'li_{ka} : evət_{ka}. iləl_{ka}.

bəlikləmək: ərməgün, ərməğan etmək.

bəlingçi_{ka}: qorqaq.

bəlinq_{ka}: bulğa. qoğa. ürkü. ürküntü. qorxu. - **bəlikçi** kişi: ürkən, qorxaq ər.

bəlqə : **bəlkə**. 1. bəlgü_{ka}. nişan. im. beçkəm_{ka}. biçkəm. pərçəm. - bəlge taxınmaq: **biçkəmlənmək**_{ka}. 2. xiyal. 3. (bostan) höyükü. hüyük. ürkü. oyuq_{ka}. mətərsək. 4. ərki_{ka}. olsunki. şayəd. olurki. əriñç_{ka}. əriş. ehtimal. - **ərki** gəldim.

bəlqü_{ka} : balqu. bəllə. bəllək. bələk. bala. balaq. nişan. əlamət. nişan. im. bəlge.
- qut **bəlgüsü** bilik.

- **bəlgüsüz**: - qança barr **bəlgüsüz**: belli olmayan yana gedir.

bəlqülük_{ka} : **bəlli**. - **bəlqülük**_{ka} nən: bəlli şey. - anın iş qılığı **bəlgülük**: onun işi **bəllidi**: açıqdı.

bəlqürmək_{ka}: bəllənmək. açılmaq. meydana çıxmaq.

bəllə : bələk. bəllək. bəlgü. bala. balaq. balqu. 1. nişan. 2. yadigar.

bəllək : bax > **balaq**_{ka}. bələk. bəllə. bəlgü. bala. balaq. balqu. 1. nişan. 2. yadigar.

bəllətmək: bildirmək. bəldirmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. anlatmaq. sindirmək. sinitmək.

- bəlli** : bəlqülük_{ka}. bəlqülük_{ka}. aşgar. - bəlqülük_{ka} nən: bəlli şey. - anın iş qılığı **bəlgülük**: onun işi **bəllidi**: açıqdı.
- bəlvə** : bulğa. balqın. balın. ürküntü. qopuş.
- bən** : mən. min.
- bəndəşmək**: məndəşmək. bənd salmaq.
- bənək_{ka}** : para. pul. çağa. çəkə. - **bənəkli**: bənli. mənğliq_{ka}. xallı.
- bənğu acun** : mənğqü ajun_{ka}: sonsuz dünya.
- bəviz** : mənğiz_{ka}. məniz. üz.
- bənizləmək** : mənizləmək. bəzəmək.
- bənizlənmək**. mənğizlənmək_{ka}. gözəlləşmək. suratlanmaq. sırlanmaq.
bənzinə rəng ruf gəlmək:.
- bənizlənmək**: mənğizlənmək_{ka}. mənizlənmək. gözəlləşmək. bənzinə rəng gəlmək. üzlenib suratlanmaq.
- bənq** : bənğ_{ka}. vəng. vəngildəmə səsi.
- bənlətmək**: dənlətmək.
- bənli** : bənəkli. mənğli_{ka}. mənli. mənğliq_{ka}. xallı.
- bəntləşmək** : mənğdəşmək_{ka}. bənd salmaq. bət salmaq. qıl yoluşmaq.
- bənzəmək**: mənğzəmək_{ka}. mənzəmək. üsnəmək_{ka}. üznmək. oxşamaq.
- bənzətmək**: üsnətmək_{ka}. üznetmək. oxşatmaq.
- bərabər** : eş. düz. bir. müsavi. - yat yağuş düz olmaz: yad yaxın bir değıl.

bərələnmək : bərtinmək_{ka}. yaralanmaq. zədələnmək.

bərətmək: bələrtmək (qöz). alartmaq_{ka}. yan baxmaq.

bəri : bərü_{ka}. tərəfinə.

bəriqli : veriqli. vərsək. vermək istəyən.

bəriqsəmək_{ka}: vermək istəmək. verə yazmaq.

bərimçi_{ka}: borclu.

bərim_{ka} : 1. verim. 2. alınan borc. verilən nərsə.

bərimlik_{ka}: verimli.

bərişmək_{ka}: verişmək.

bərk : batruş_{ka}. bətrüş. çaqrıq_{ka}. sərt. qasıq_{ka}. qadıq_{ka}. quru, sərt olan nərsə. çətin. zor. qadaq. möhkəm. qatı. quyuq. qəliz. gərik.
(bərk xəmir, şorba, aş, palçıq).

bərkimək: qaturmaq_{ka}. qatılaşmaq. pişmək. qurlanmaq_{ka}. uyuşmaq. tutmaq.
yavramaq_{ka}. yapramaq. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq.
tıqrmaq. - yoğurt **qurlandı**.

bərkışmək: çıqrışmaq. çuqrışmaq. sərtləşmək.

bərkitmək: (r <>.) **bəkitmək**_{ka}. **bəkütmək**. **pəkitmək**. qaqturmaq_{ka}. qaldırmaq.
basurmaq_{ka}. bastırmaq. durdurmaq. dikətmək. saxlamaq.
qüctürmək. çəkib, dartıb bərkitmək.

bərkləmək_{ka} : qorumaq. saxlamaq.

bərqə_{ka} : **bərkə. bərkəm. baraq.** (< **bar. var:** yük). döğməyə, itməyə
(itələməyə) soxmağa yarar arac, iş. qamçı. qamıç.

bərq_{ka} : **bərk. qorunmuş. bək.**

bərqlətmək_{ka}: **bərklətmək**_{ka}. sağlamaq. bəkləmək. qorutmaq.

bərmək_{ka}: vermək. barmaq.

bərtinmək_{ka}: bərələnmək. yaralanmaq. zədələnmək.

bərtişmək_{ka}: 1. sərtləşmək. 2. birbirini qırıb kəsmək, yaralamaq.

bərtlənmək_{ka}: çulqalanmaq. bərtülənmək.

bərtmək_{ka}: bərələmək. açmaq. yaralamaq. - pıçaq əlimi **bərtti**: yaraladı.

bərtü_{ka} : çulqa. arxalıq.

bərü_{ka} : bəri. tərəfinə.

bəs : **bas**_{ka}. bas. sonra. (> **pəs**_{fars}).

bəsbəl_{ka}: < met > **sapbal. balsap. sapdal. dalsap. saplaq.** bir tel sap. söküm. -
bir **bəsbəl**_{ka} iplik: bir söküm iplik.

bəsili : bəsli. becəri. əkdi. tərbiyəli. - **əkdi** uşaq.

bəsilmək: əkdilmək_{ka}. əkilmək. becərilmək.

bəsin : gücərti. vitamin. (bəslənmək) (# **basın**: təzif. - yeməməkdən
basındıq).

bəsləmək: əktüləmək. iktüləmək_{ka}.

bəslənmək: - vücuda yararlı bəsləyici bulmaq: **çivqünlənmək**_{ka}.

bəsləyici: çivgin_{ka}. - **bəsləyici** yemək: çivqin aş_{ka}

- bəsli** : bəsili. becəri. əkdi. tərbiyəli. - **əkdi** uşaq.
- bəstik** : **pistik**_{ka}. **bistiç**. **pıstıç**. **püstə**. 1. yumaq. atılmış pambıq süməği.
2. fitil. piltə.
- bət** : 1. sıxlığı, qoyuluğu, tütlüyü, bərkliliyi, çoxluğu göstərən söz. cik.
- **bət** üzüm gətirib bu il. - bət adamdır. 2. tilif. cibrə. bir şeyin suyu, suyuqluğu çəkilibkən qalan köçəyi. çöküntü. - **üzüm bəti**. -
çuğundur **bəti**. 3. pat. ağır nərsenin düşməsindən, bir şeyin pis yığılmasından çıxan gurultu. - **pat** düşdü. 4. şəb. çab. tez. iti. bət gəlisən nə xəbərdi. - **bət** gələn **bət** gedir.
- **bət salmaq** : yıplamaq_{ka}. ipləmək. iplə qıl aldırmaq.
- bətləşmək**: ağırlaşmaq. yavamaq. tərsinmək_{ka}. tərslənmək. azmaq. -
yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.
- bətrüş** : **batruş**_{ka}. **bartuş**. 1. quyuq. bərk. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). 2. bulanıq. bulğan. - batruş suv. bulanıq, laylı, zıqlı su.
- bəyəndiri**: sevdiri. tə'rif.
- bəyəndirmək**: sevmək_{ka}. tə'rifləmək.
- bəyləşmək**: **beyləşmək**. bəqmək. ilqışmaq. sözləşmək. əhdləşmək.
- bəyrəm**_{ka}: bayram. badram. bədrəm. bəzrəm.
- bəyük** : böyük. bəzük. (d <> y <> z) bədüq. bayuq. bulğay. ulğay.

bəyütmək: (y <> d <> z) bədütmək_{ka}. bayutmaq. böyütmək. böyütmək.

bulğaytmaq. ulğaytmaq.

bəyzək : bəzək_{ka}. naxış.

bəyzəmək_{ka} : bəzəmək. naxışlamaq.

bəyzənmək : bəzəlmək. süslənmək. naxışlanmaq.

bəz : bəz_{ka} bez. ətlə dəri arasında bulunan bez.

bəzək_{ka}: bəyzək. naxış. - **bəzizlik ev**_{ka}: bəzəkli, süslü ev.

bəzəlmək: bəyzənmək. süslənmək. naxışlanmaq.

bəzəmək_{ka}: bənzələmək. mənizləmək. bəyzəmək. naxışlamaq.

bəzənmək_{ka} : (n <> l) bəzəlmək. süslənmək. naxışlanmaq.

bəzənmək. qoyanmaq. qoyunmaq. qozanmaq_{ka}. süslənmək. -

bəzənib qozanmaq.

bəzətən : bəzətqən₈.

bəzətmək_{ka} : süslətmək.

bəziñ_{ka}: yumağ.

bəzirqan: sarıt_{ka}. satır. tacir. təcimən. satıcı.

bəzişmək_{ka}: bəzənmək. süslənmək.

bəzitqən_{ka}: bezitən.

bəzitmək_{ka}: titrətmək. üşütmək. sarsıtmaq. təprətmək.

bəzük : (z <> y <> d) **bəyük**. bədüq_{ka}. böyük. bayuq. bulğay. ulğay.

bıçaq : bıçək_{ka}. pıçaq.

bıçaqlamaq: bıçəkləmək.

bıçası : bıçəcək. kəsirqic.

bıçıl : bəcəl_{ka}. bıçılmış. iğdiş. əxdə. xədim

bıçılmaq : kəsilmək.

bıçılqan : bıçılqın. bıçqıl. çat. çatlaq. yarıq.

bıçılqın : bıçılqan. bıçqıl_{ka}. çat. çatlaq. yarıq.

bıçınmaq : bıçınmək. doğrunmaq.

bıçıq : **baçıq. bəçik. bıçğaş.** (1 < **bıç.** söz bıçmək. kəsmək. 2 < _{met} > **bağ.** bağaç. bağıc. bağlantı) neçə kimsə, ölkə arasında yapılan and, bağlantı. sözləşmə. və'də. əhd.

bıçış : bıçış.

bıçışmaq : **bıçışmək. kəsişmək. ayrışmaq.**

bıçma : **bıçmə.** kəsilmiş. - bıçmə yorıncqa_{ka}: bıçılmış yonca.

bıçmaq : bıçmək. kəsmək. kəstirmək.

bıçqaş : **bıçğaş. bəçik. bıçıq. bağaç. bağıc. bağlantı. sözləşmə. ant.** və'də. əhd.

bıçqəmləmək_{ka}. **bıçkəmləmək**_{ka}: **bəçkəmləmək**_{ka}: **pərçəmləmək.**

bıçqılamaq: bıçmək. pozmaq: irpəmək.

bıçqıl_{ka} : çat. çatlaq. bıçılqın. bıçılqan. yarıq.

bıçqu : bıçqı. bıçaq.

bıçquç_{ka}: qırqı. qıftu_{ka}. qıpıt. sındı. sındu_{ka}. qəyçi. qayçı.

bıçturmaq: bıçtirmək. kəstirmək.

bıçuq_{ka} : buçuq_{ka}. bölək. bölük. puçuq. parsa. parça. kəsik.

parçalanmış hər şeyin yarısı. kəsək. kəsik. kəs_{ka}. çart_{ka}. parça.

parsa. tikə. tikim. tikü_{ka}. tikir.

bıdıq : bıyıq.

bıldır_{ka} : bax > baldır. bildir. keçən yıl.

bıqın : böğür. boş böğür.

bıqmaq : bezmək.urulmaq_{ka}. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq.

tükünmək. usanmaq. büşmək. bezmək. ulınmaq_{ka}. ulunmaq.

usanmaq. qıvrılmaq. doymaq. - işdən büşüb dardıq: bezdik.

bıqrıq : buğrıl. bıqrıl. tıxa basa dolu olan.

bıqtırmaq : todqurmaq_{ka}. doyurmaq. tuqurmaq.

bırıtmaq_{ka}: burutmaq_{ka}. iylətmək. əldən qoymaq.

bırıqıq : bırıqıq. atın, eşşəyin gənizdən soluqlanıb, səs çıxarması.

fısqırıq. - at bırıqığı.

bırqırmaq : xomurdanmaq. gənizdən səs çıxarmaq.

bıruq : (< buyruq). təşrifatçı. böyüklər qatında, görüşçülərin görevinə,

aşamına, qatına görə yer göstərən kişinin adı.

bızıq : (z <> y) bıyıq. biğ. buğ. mıyıq₆.

bi : bi_{ka}. böq. böy. 1. böy deyilən böcək - 2. qısraq.

bibər : burç. murç_{ka}.

bic : əsli bəlırsız. satır_{ka}. (sövmə sözü). satır_{ka}.
həramzada. götvərən. dibiz.

bıçək_{ka} : bıçaq.

bıçəkləmək_{ka}: bıçaqlamaq. bıçaqla vurmaq.

bıçəklənmək_{ka}: bıçaq yiyəsi olmaq.

bıçik : tüpi. turpılmış. kəsik. qıssa. güdə.

bıçilmək: irpəlmək_{ka}. yarılmaq. tarılmaq. dərilmək. vurulmaq. <> urulmaq <>
orulmaq_{ka}.

bıçilmək: orulmaq_{ka}

bıçilmiş : bəcəl_{ka}. bıçıl. iğdiş. əxdə. xədim

bıçim_{ka} : qırıtsı_{ka}. kəsim. dilim. - bir **bıçim** qoğun.

bıçin : 1. örtgün_{ka}. örqütün. dərim. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən. 2.
meymun.

bıçış : **bıçış**. (böyüklərdən gələn) xələd.

bıçışmək: **bıçışmaq**. 1. kəşışmək. ayrışmaq. 2. büzüşmək_{ka}. ayrışmaq. 3.
pozuşmaq.

bıçkəmləmək_{ka}. **bəçkəmləmək_{ka}**. **bıçkəmləmək_{ka}**. **pəçəmləmək**.

bıçkəmləmək_{ka}: pəçəmləmək. nişalamaq.

bıçmək : irpəmək_{ka}. yırpamaq. yarpamaq. qırmaq. pozmaq.

biçqas : **biçğas**. əhd. peyman. misaqi milli.

biçqəmlənmək_{ka}: **biçkəmlənmək**_{ka}. bir iz olaraq(ləçək. pərçəm, qolbağ)
taxınmaq.

biçqüləmək : qiftulamaq_{ka}. sındılamaq. qırqılamaq. qırpımaq.
qırpıtılamaq. qayçılamaq. sındılamaq_{ka}. qayçılamaq.
qiftulamaq_{ka}. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtılamaq.

bil : tanı. - yolu bil ged. - onu bil çağır. - onu bilisən:
onu tanısan. - biləmmədimki odu: tanıyanmadım ki odu. - onun
ölüsün bilmirsən, nəyə götürsən: tanımamış ölüyə nədən
rəhmət oxuyursan.

bildiri : bilingə. aqahi.

bildirmək: 1. bəllətmək. bəldirmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı
çıxarmaq. anlatmaq. sindirmək. sinitmək. 2. ögrətmək. - bu işi
sənə **bildiren** mənəm.

bildüzmək_{ka}: bildirmək.

biləgü_{ka}: biləği. bilöv.

bilə_{ka} : ilə. bərabər.

bilək_{ka} : **bilgəli**. 1. güc. quvvət. - **biləyi**: qüclü quvvətli. - **biləkli** güclü kişi. -
biləyin varsa, **biliksiz** qalma: gücün (çıxar, qabiləyət gücün) varsa
bilik qazan. - düzlüyə, **biləkdə** gərək, **bilikdə** gərək. - biləkli
olduğundan bilikli ol. - **biləyin** on olunca, biliyin bir olsun. - ətəyivi

biləyivi **sıtğa** batmasın: qətdə. - gücəndi **biləyim**. 2. **balaq**. **bələk**.

ərməğan. dartıq. .

biləmək_{ka}: **bilqəmək**. bəlgümək. balqumaq. ititmək. açmaq. sulamaq. - o diş **bilədi**.

biləmsinmək_{ka}: bilər görünmək.

bilən_{ka} : 1. qədirşünas. - **bilən** kişi. 2. uca. ulac. alça. incə. uslu. yüküm.

bilənmək_{ka}: tişəlmək_{ka}. dişlənmək. dişənmək.

bilətmək_{ka}: bələrtmək. yanutmaq_{ka}. yititmaq_{ka}. yititmək. ititmək. qayratmaq. qayraq, bilöv sürtüb ititmək. yanutmaq. - pıçaq **bilətmək**.

biləzüq_{ka}: blləziq.

biləzüqlənmək_{ka}: blləziq taxınmaq.

bilgə : bilgin. bükü_{ka}. arif - bilgə **ərik** bulursan, baxqıl ona tabaru: bilən, danışman kişi tapsan, ona sarı diqqət ed, yönəl. - alp çerikdə, **bilgə** dirikdə. - **bilgə** erən savların, alqıl öğüd: bilən kişilərin sözlərindən öğüt al. - **bilgə** əri əyku tutub, sözün işit, artamını öqrənibən işqə sürə: dalını düşünüb işə bağla.

bilgedmək_{ka} : ağıllanmaq.

bilgələnmək_{ka}: ağıllanmaq. ağıllaşmaq.

bilgəz_{ka} : bilgili. bilən.

bilib dur: bil gilən. aqah ol.

biligin_{ka} : bilgi ilə.

bilik bilin: bilik öyrənin.

bilik : **bilgi**. 1. hikmət. 2. ağıl. us.

- düzlüyə biləkdə, bilikdə gərək.

- biləkli olduğundan bilikli ol.

- biləyin on olunca, **biliiyin** bir olsun.

- **bilik** kişi ara ülüklü. bilik kişi ara bölünmüş.

- qut bəlgüsü **bilik**.

- gəngəşli **bilik** utraşur, gəngəşsiz bilik opraşur.

- **bilikligin** uluğluqa dəğdim.

biliklik_{ka} : bilgili.

biliksəmək_{ka}: ağıllanmaq. ağıl qazanmaq.

biliksizliq_{ka}: bilgisizliq.

bilimsinmək_{ka}: bilir görünmək.

bilin : aqah olun.

bilinçək_{ka}: bilinçək nənğ. itik nəyin tapılması.

bilinğə : bildiri. aqahi.

bilinmək_{ka}: 1. e'tiraf etmək. iqrar etmək. - ər yazuğun **bilindi**. 2. kəndi işini bilmək.

bilic : - gəngəşli **bilik** artamaz.

bilis_{ka} : 1. tanış. şinaxt. mə'rifət. 1. bilən. bilici.

bilişmək_{ka}: tanışmaq. aşnaşmaq. aşna olmaq. - ortaqlub **bilişdik**: bir araya

gəlib tanışdıq. - nəlük anla bilişdim: necə, niyə onla tanışdım. - çox

keçmişdən mən onla **bilişdim**.

bilkənmək: ağıllanmaq.

bilməcə : tapzığ_{ka}. təpzük. tapızğu. tapızğuq. tapışmaq₆. tapmaca₂.

sınama. - **bilməcə söyləmək**: tabızamaq. sormaq. - tabuzmaq_{ka}.

tapuzmaq_{ka}. tabarumaq_{ka}.

bilməduk_{ka}: tanınmayan. bilinməyən. tanınmamış. bilinməmiş.

bilmək : - **bilik bilin**: bilik (hikmət. mərfət. ağıl) öyrənin.

bilmiş_{ka} : bilinmiş. tanınmış. bilinən tanınan.

bilqə_{ka} : bilgə. hakim. ağıllı. bilgin. alim. - **bilgə bək**: bilgin. ünlü kişi ağıllı.

hakim bəy. buğu.

bilqəs : **bilqəs**. bilqəys. ağıllı. əkəç.

bilqətmək_{ka}: ağıllanmaq.

bilqəys : < **bilqəs**. bilqəzik. ağıllı. əkçə. əkəç.

bilqəzik : **bilqəzik**. bilqəys. bilqəs. ağıllı. əkçə.

bilqimsinmək_{ka}: ağıllı. kəndini ağıllı göstərmək.

bilsikmək_{ka}: bilinmək. açılmaq. ifşa olmaq.

biltürmək_{ka}: öqrətmək. bildirmək.

bilur : **bullur**. artın. tənək. açıq, duru, saydamlı nərsə.

binilmək: münülmək_{ka}.

binmək : münmək_{ka}.

bir : düz. əş. müsavi. bərabər. fərd. tək.

- yat yağuc düz olmaz: yad yaxın bir değıl.

- **bir çöp**: bir az.

- **bir az**. qıpa_{ka}. az.

- **qıpa** keçdi.

- bir **çöp** aş yedim.

- **bir tük**: bir yığın. bir çox.

- bir köç qoyqıl: bir az **dözginən**.

- **birin birin**: birər birər.

- **birlə**: ilə. bərabər.

- **birinç**: birinci.

birçək : bürçək_{ka}.

birçəklənmək: bürçəklənmək_{ka}. pərçəm, kakil, yal çıxarmaq.

birdən : soxur. soxru. soxulub. xafa xafdan.

birgə : **birke**. yığlışma. - **suv tirqəşi**: su birgəsi. dərə qollarının suyunun toplandığı yer.

birinc : qurunc_o. düyü.

birke : turqun_{ka}. durqun su.

birleşmək: əkləşmək. müttəhidleşmək.

birlik : müfrəd. təklik. - birlik ad: müfrəd ad.

birtəm_{ka}: **birdəm**. bir dəfəlik. uzun sürə. - **birtəm** gedmə ha. - **dirdəmlik** qırılıb.
- **birtəmlik** gəldim.

birt_{ka} : **virt**. **verd**. vergi. döləv₆. maliyat.

bistiq : bax > **bəstik**.

bit : **bit_{ka}**. yaz. - **bitin**: yazıl. - **bitit**: yazdır. yazır.

bitərmək_{ka} : sabit edmək. güvəh olmaq. təsdiqləmək.

biti : göydən enən kitaplardan hər biri.

bitidəci_{ka}: yazdırıcı.

bitigü : yazıya bağlı olan hər nə (qələm. kağız. davat)

bitik_{ka} : yazı. yazıv. yazma. - onun bitiyi bəlgülü: onun yazısı aydıdı.

bitilgən : **bitqilgən**. yazılan. səbt olunan.

bitilmək : yazılmaq.

bitimək : yazmaq.

bitinmək : yazılmaq. yazınmaq. yazıçılıq edmək.

bitiq : **bittik**. **bitkit**. 1. kitab. məktup. yazma. yazı. yazış. yazılı şey.

qâğıt. - **ay bitiqi**: aylıq dəftər. - il bitiyi: böyük dəfder. - **bitiklik_{ka}**: yazı

yazılacaq nəsnə yiyəsi. 2. bitgil. tikmə. saf. təx. pəx. - **bitikdaş**:

tikmədaş: **qaya**. 3. büyü. ovsun. üfrüq.

bitiqdaş : **bitikdaş**. tuqdaş (tuq - daş). tuqadaş (tuqa - daş)

tikmədaş(tikmə - daş). qurum. təxtəsəng.

bitiqqaya: **bitikqaya**. tikmədaş. bitikdaş. qurum. təxtəsəng.

bitirən : dəgirən. əriştirən. çatdıran.

bitirmək : **bütürmək**_{ka}. **pötürmək**. 1. tükətmək. tükətmək. 2. yetişirmək.

yönəltmək. öndürmək_{ka}. 3. doğrutmaq. düzəltmək. 4. pişirmək.

gəlişdirmək. osmaq. ozmaq. osturmaq. ozdurmaq. - işlər **osub**

keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 5. yaşartmaq_{ka}. yəşərtmək.

gücərtmək. 6. sağlam duruma qoymaq. 7. ispat etmək.

bitiş : 1. ətək. oğruq_{ka}. uğruq. ovruq. 2. qırış. çıxış. son.

bitişmək : 1. iqrar edismək. - olar ikkisi **bitişdilər**. 2. yazışmaq. 3. bütsemək.

yanın düzəlməsi. 4. ulaşmaq_{ka}.

bititmiş_{ka}: yazılmış. - **bititmiş** bitiq. yazılmış yazı, əsər.

bititqu_{ka} : yazdıracaq. - **bitiq bititqu** orunğ: yazı' yazdıracaq yer.

bititqüci_{ka}: yazdırıcı.

bitləmək: (< **bit** + **laq** + lamaq: bitdən ayırmaq)

bitləmək_{ka} : (**bit** + **laq**: biti yoxlamaq, ayırmaq) bit aramaq.

bitmək : 1. alqınmaq_{ka}. tükəmək_{ka}. tükənmək. yox olmaq. məhvolmaq. 2.

sabit olmaq. 3. yetmək. kifayət etmək. 4. uyuşmaq_{ka}. yoğruşmaq.

(maya) tutmaq. dolmaşmaq.

bitmiş : (yara) bütmiş. yetmiş_{ka}. qapanmış. iyiləşmiş.

bitrik_{ka} : **pıtrıq**. 1. fıstıq. buturqaq. puturqaq. 2. qadınların oğrət yerində bulunan dilcik. dıllaq.

bitrimək: yazıb, təsdiqləmək. tanıq vermək.

biz : **miz**_{ka}

bizi : **miz**. əkməğın üzərində yanmış ləkələr.

bizov : < > **bozağ**u(**zağ**u <met> **ğasu**). **boğasu**. boğa olası, olmaq üzrə olan boğacıq.

bod : (y <> z <> d) **boy**. **boz**. 1. qamət. 2. toy quşu.

bodluq_{ka} : (y <> z <> d) **boyluq**_{ka}. **boylu**. **bozluq**. **boylu**. - **dal boylu**: dik uca boylu olan.

boduq_{ka} : (y <> z <> d) **boya**. **boza**. **boyuq**. rəng. qına. xına.

bodumaq_{ka}: **boyamaq**. **yapıştıрмаq**.

bodun : **budun**. **boy**_{ka}. **bozun**. **boyun**. **boyluq**. **tuy**_{ka}. **tuz**_{ka}. **el**. **xalq**.
millət. **qovm**. **kütlə**.

- **boyun** ikindi: **xalq** birbirini.

- **budun** başqanı. - **bodun lu buqunlu**. **boyunlu buxunlu**: **elli günlü**.

evli eşikli.

- bodun **sezrəşdi**: xalq dağılışdı.
- **boyun** tərildi: millət yığışdı.
- qadın **boyun**, tutcu dərlgən: qadın xəyləyi, həmişə bir yerə yığılır. - yazsın çavın **boyunğa**: yazsın səsin ellərə.
- **boyun** ikindi: xalq birbirini.

bodunlu: boyunlu. boylu. elli.

bodur : taquzmıq_{ka}. taqzuq. toqsıq. ətinə dolqun.

boq : **boq**_{ka} boğ. buxca. heybə. bəsdə.

boqac : **buğac**. **bükəş**. 1. buruşuq, çətin olan nərsə. zorluq. pıroblem. - **boğac art**: zor keçitli dağ sırtı. 2. qablama. qazan. - **aşıc boğac**. 3. bardaq. 4. hər çeşit qab. çömlək. - **aşıc boğac**: yemək qabı. - su **boğac**. - əkmək **boğac**.

boqadmaq: **boğatmaq**_{ka}. (t <> z). **boqazmaq**_{ka}. boğalanmaq. boğa olmaq.

boqarmaq_{ka} : ağaca kərtik kərtmək. doğramaq. ağacı girdə girdə bölmək.

boqatmaq_{ka} : (t <> z). **boqazmaq**_{ka}. boqadmaq. boğalanmaq. boğa olmaq. - bizov **boğatdı**: böyüyüb boğa oldu.

boqaymaq: boğaymaq. boğalaşmaq. ərcişmək.

boqaz_{ka}: boğuz.

boqazlanacaq: kəsiləcək.

boqazmaq_{ka}: (z <> t). **boqatmaq**_{ka}. **boqadmaq**. boğalanmaq. boğa olmaq.

boqım_{ka} : boğum. boqum. boğun.

boqlamaq: 1. **poxlamaq**. pisləmək. 2. boğlamaq. buxcalamaq. baqlamaq.

boqlanmaq: **boğlanmaq**. boğulmaq. buxcalanmaq. bağlanmaq.

boqmaq : 1. düğmə. - **boğmaqlamaq**: düğmələmək. 2. boyunluq. boğunluq.
boyunbağı. boyun umar₆.

boqnaqlanmaq: boğmaqlalmaq. boğum boğum olmaq. düğmələnmək. -
bulut **boqnaqlandı**: parça parça oldu.

boqra : hər heyvanın ayqırı. boğa, dəvə ayqırı.

boqrad : **boğrad**. boğurda_{ka}. bükət. bükük, boğuş qıvrıq nərsə.

boqramaq_{ka}: **boğramaq**_{ka}. **boğarmaq**. nərsədə kərtik, iz açmaqla, bir
bağlamaqla im qoymaq, bəllətmək. doğramaq. boğumlamaq.

boqrıl : bax > **boğrul**_{ka}.

boqrul : **boğrul**. **boğrıl**_{ka}. boyunluq. boyunu tuğlu. - **boğrul** qoyun: boynu
başqa boyada olan qoyun.

boqruşmaq_{ka}: **boğruşmaq**. 1. yarışmaq. 2. doğramaq. yontmaq. bölmək.
qırmaq. parçalamaq.

boqsuq_{ka}: **boxsuq**_{ka}. **boqsuq**. **boğsuq**. **büksük**. qulların (kölələrin)
boyunlarına keçirilən lâlə, buxov, halqa. zəncir.

boqsuqlanmaq_{ka}: **boxsuqlanmaq**_{ka}. əli boynuna bağlanmaq, əli boynunda qalmaq. - boşlağlansa, **boxsuqlanar**: heç kimin sözün dinləməyən, əli boynunda qalır.

boqtay_{ka}: **boxtay**_{ka}. boxtuy. büktay. buxca. (< **buk. bük**). heybə.

boqturmaq_{ka}: boğdurmaq.

boquq : <> **buquq**_{ka} <> **bükük**.

boqulmaq : **boğulmaq**. qarımsınmaq_{ka}. qərq olmaq.

boqulmaq_{ka}: boğulmaq.

boqum_{ka}: boğum·. boqım. boqun. buruq. oğruq_{ka}. uğruq. ovruq.

boqun_{ka} : **boğun**. boğum·. boqım. boqum. boyun_{ka}. el. toplum. millət.

boquntı_{ka}: **boğuntı**_{ka}. (heyvanların) sүdүklüyü. məsanə.

boqurda: **boğurda**_{ka}. boğrad. bükət. bükük, boğuş qıvrıq nərsə. - **boqurda saç**: qıvırcıq, fer saç.

boqurqa: **boğurqa**. **bağırqa**. **bayquş**. **quburğa**_{ka}. üki. ühi. yapaqlaq_{ka}.

boquşmaq: **boğuşmaq**. birbirini boğmaq·.

boquy : **boxtuy**. **boxtay**_{ka}. büktay. buxca. (< **buk. bük**). heybə.

boquz : boğaz.

bol : bul. bulda. şans. bəxd. alın yazısı.

bolad : **polad**. bulad. dolmuş. bərkimiş. qursaq.

boldaçı : buldaçı. şanslı. bəxdli.

bolqu : olma. oluş.

bolu : tuxumlu. uruqlu_{ka}. bərəkətli.

boluq : ərinç_{ka}. əriş. əriş. genrün. açıqlıq. çoxluq. - yağış çox yağa
ərişlik ola. - ərişə həsrət qalmış.

bolmaq : **olmaq**. - sağ **ol**: sağ bol. orda **oldun**: orda boldun. - **olmaz**: bolmaz.
- **olur**: bolur.

bolmaqu : olmasın. çətin apılan. - bolmaqu **əriñç**.

bolmuş_{ka} : olmuş. hazır. - bolmuş aş. olmuş (pişmiş) yemək .

boluşmaq: **oluşmaq**. yola gedmək. birinə yan çıxmaq.

bor : **bor_{ka}**. çaxır. şərab. süci. - **bor** olmadan, sirkə oldun.

bora : **boza**. bir içgi.

borc : əlik. əllik. qoluq_{ka}. iğrəti. oruncaq. ötnü_{ka}. ötnə. ödünc. ötünc.
əmanət.

borclu : 1. berimli. beriçi. - alımlı arslan, **borclu** sıçan. - borcun geri
istəmək işi: **alış**. 2. alımlı_{ka}. bestankar.

borıq : yorıq. yoruq. xuy. gediş.

borquy : üflənərək öttürülən boru.

boru : türül. dürül. turba. durba. yoğun lülə.

bosdan : bütrüz.

boş : 1. yumşaq. şol. - **boş** ət. 2. azad. bağlılığı olmayan. 3. kasıb.
yoxsul. 4. ağlaq_{ka}. ıssız, xəlvət, çoraq. 5. çənəş. çalınmış. 6.

sərbəst. boşut. qutat. 7. suviş. sulu. şol.

- ol eş boş. o qadın boştur.

- o qadını boşadı. buraxtı. unuttu. boş ərgin.

- **boş boğaz**: munqan_{ka}. minğ minğ edən. gəvəzə.

- **boş qılmaq**: buraxmaq. azat etmək.

boşalmaq: 1. qotrulmaq_{ka}. qutrulmaq. qoyulmaq. tökünmək. 1. suvişmaq.

suyuqlaşmaq. şollaşmaq. rəqiqləşmək.

boşalmış: qoyurmuş_{ka}.

boşaltılmış: başlağ_{ka}. başıboş. buraxılmış. salıverilmiş. daşlanmış.

dışlanmış.

boşaltırmaq : yolturmaq_{ka}. buraxtırmaq. azad eddirmək.

boşaltma: aruqlamaq. açmaq. təmizləmək.

boşaltmaq_{ka}: **boşamaq**. 1. qavşatmaq. gəvşətmək. kovşatmaq. 2. qaçıtmaq.

qaçırmaq. sıçratmaq. 3. qəbətmək. öldürmək. yox etmək.

çözmək. 4. ayırmaq. açmaq. azad etmək. qutarmaq.

qoturmaq_{ka}. buraxmaq. - **boşatılmış** bulunqlar: buraxılmış əsirlər. 5.

ağdarmaq. axıtmaq. tökmək. - bir qab **boşalt**. 6. buraxmaq.

(qadın) boşamaq. 7. savratmaq_{ka}. - on günə evlər **savrilmalıdır**. 8.

tüpürmək_{ka}. savurmaq. atmaq. 9. ödətmək. tülətmək_{ka}.

quzulatmaq. doğurtmaq. yükün açdırmaq. 10. tülətmək_{ka}.

quzulatmaq. doğurtmaq. yükün açdırmaq. ödətmək. 11.

qoyruşmaq_{ka}. çuvamaq₆. yaymaq.

boşanmaq_{ka}: 1. (qadın) boşamaq. bağı çözülmək. 2. yolunmaq_{ka}.

buraxılmaq. azat edinmək.

boşanmış: 1. bağından çözülmü. yazıqlıq_{ka}. (< **yazuq**). 2. qotdı. quddı. qoydı.

buraxılmış. ötrülmüş. - **qotdı** nə. - **qotdı** yılıxı: buraxılmış heyvan.

boşatmaq_{ka}: boşaltmaq. çözmək. çözülmək. buraxılmaq. (qadın) boşlamaq.

boşqu : **boşuqu**_{ka}. **boşuq**. boşatış. buraxılış. ötürüş. açılış. salıvermə zamanı.

boşqun : işsiz. bekar.

boşqunluq: bekarlıq.

boşqunmaq_{ka}: 1. boşunmaq. boş qalmaq. boş olmaq. 2. işdən yorulmaq.

vellənib şollanmaq.

boşlağ : öz başına.

boşlağlanmaq_{ka}: öz başına işləmək. heç kimin sözün dinləməmək.

eşitməmək. oynunda qalır. qızmaq. öğüt tutmamaq,

dinləməmək. - **boşlağlansa**, boxsuqlanar: heç kimin sözün

dinləməyən, əli boynunda qalır.

boşluq : 1. əl_{ka}. fürsət. güşətəliq. açığılıq. 2. puçluq. kəvgi. kəvəl. zayıflıq.

boşuq_{ka} : **boşuqu_{ka}**. **boşqu**. 1. izin. icazə. yarlıq. salı. buraxılış. ötrüş. - **boşuqsuz** girmək olmaz. - **boşuq** pitiyi. - **boşuq diləyi**: icazə üçün müraciət. - **boşuq aşı_{ka}**: xanların elçini yola salmaq üçün verdikləri yemək. izin yeməyi. yola salma qonaqlığı. 2. boşlanıb, bağışlanan nərsə. ərməğan. 3. boşatış. buraxılış. ötürüş. açılış. salıvermə zamanı. 4. isal.

- (# **büküş** - **büküş boşuq**: tutuluş qurtuluş).

boşuqu_{ka}: **boşuq**. **boşqu**. boşatış. buraxılış. ötürüş. açılış. salıvermə zamanı.

boşumaq: 1. boşalmaq. - **özü boşumaq**: isala düşmək. - onun özü boşudi: içi boşaldı. 2. nərsənin için tökmək. boşlamaq. içdən buraxılmaq. 3. boşanmaq. çözülmək. gəvşəmək. 4. izin verip buraxmaq. boşamaq.

boşunmaq: boşalmaq. boşunmaq.

boşut : sərbəst. boş. qutat.

boşutqan: yumuşqan. müşhil.

boşutmaq: 1. buraxmaq. boş buraxmaq. sərbəst buraxmaq. 2. yumuşaqlıq (ishal) vermək.

botu : **botuq**. **potuq**. dəvə yavrusu.

botuq : **potuq**. **botu**. dəvə yavrusu.

- boy** : (y <> z <> d) **bod. boz.** 1. ulus. el. qəbilə. 2. qohum. əşirət. 3. yeyilən bir ot. poy otu. 4. sını_{ka}. bos. - **boylu boslu**: sınılı:- **boyılıq** **sınılıq** kişi: uzun boylu hekəlli kişi. (sinn. **sənəərəbcə**). 5. turum_{ka}. durum. uzunluq. 6. boyut. turq_{ka}. ucalıq. - **boy kim**: elin nə. haralısan. - orta boylu, çiginli döşlü. büktəl_{ka}.
- boy** : **boy_{ka}** (bax > **bodun**). budun. bozun. boyun. boyluq. tuy_{ka}. tuz_{ka}. el. xalq. millət. qovm. kütlə. - **boyu** tüpi ər: külə ər.
- boya** : çalı. ön. öng_{ka}. çüvüt_{ka}. süyüt. suyut. tülük_{ka}. tü_{ka}. rəng. - **boyaş**: bir rəngdən. - **boyaş** atlar: bir tülük atlar. - nə **tülük** atdı o. - **boyaq** **boyaş_{ka}**: ənliq qırşan. boya xına.
- boyamaq**: 1. bozumaq_{ka} :- parçanı **boya**: barçını boyur. 2. suvamaq. bulamaq. çapturmaq_{ka}.
- boyaş** : bir rəngdən. - **boyaş** atlar: bir tülük atlar.
- boylu** : (y <> z <> d) bodluq. boyluq_{ka}. bozluq. - **dal boylu**: dik uca boylu olan.
- boyluq_{ka}**: (y <> z <> d) **boyun. bodun. budun.** 1. bodluq_{ka}. bozluq. boylu. - **dal boylu**: dik uca boylu olan. 2. boy_{ka}. bozun. tuy_{ka}. tuz_{ka}. el. xalq. millət. qovm. kütlə. tuz_{ka}. tuy_{ka}. budun. boy_{ka}. bozun. boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm. . uzunasına olan, görünən nə. - **dal boyluq**: uzun boylu qız.

boymaşmaq_{ka}: dolaşmaq. açılmamaq (ip kimi şeylər. işlər). qarışmaq.

boymul : **moymul**. boynunda ağılıq, boya tuğu olan nərsə.

boynaq : **boğnaq**. **boğğan**. **boğun**. 1. dağ boynu. bələn. bel. 2. ilana ağı verən kələr. yarpız. 1. ağı. zəhər.

boynamaq_{ka}: qurralmaq. qururlanmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq.
dikbaşlanmaq.

boynaşlıq: tapı. tabi. taplağ. tablağ. rizayət. razılıq. qəbulluq.

boynatmaq: dikbaşlılıq editmək.

boysanan: boy diyən. ötən. ötgəş.

boyuq : (y <> z) **boya**. **boza**. **boduq**_{ka}. rəng.

boyunçuluq : muyıncılıq_{ka}. araçılıq. ortaçılıq. barşatçılıq.

boyunduruq_{ka}: boyuna özəl. boynu durduran, saxlayan.

boyn_{ka}: **boğun**. (bax > **bodun**). **boyn**. 1. tutamaq. dəsdə. sap. - qılınc **boynu**.

- pıçaq **boynu**. 1. el. toplum. millət. 1. boyluq. budun. boy_{ka}.

bozun. tuy_{ka}. tuz_{ka}. el. xalq. millət. qovm. - **boyn bağ**: boyun

bağı: boyunluq. bağan. toqa. - **boqmaq**_{ka}. boyun umar₆. - **boyn**

dəyəri başınan, yerin dəyəri dağınan. - **boyn** qondu: el köçdü.

boynlamaq_{ka}: ənsələmək. peysərə salmaq. peysərləmək. - onu şap şap
boynladı.

boyunluq: bağan. halqa. toqa. boyun bağ

boynsımayaz: qayqan_{ka}. muqavim.

boyunsımayazlıq: qayqat_{ka}. qayqıt. muqavimət.

boyunsımayazlıq: qayqıt. qayqat. müqavimət.

boyut : boy. turq_{ka}. ucalıq.

boz : (y <> z <> d) bax > **boy. boz. bos. sın**_{ka}.

boza : (y <> z) **boya. 1. boyuq. boduq**_{ka}. rəng. 2. quyuq, iti, alkollu olan içgi. (buqsum_{ka}. büküüm_{ka}). buxsum_{ka}.

bozağuşu : (**zağuş** < met > **ğasu**). **boğasu**. boğa olası, olmaq üzrə olan boğacıq.

bozarmaq: busarmaq. - göy **bozardı**: busardı:

bozlamaq : səs vermək. bağıрмаq. bozlamaq. - dəvə inlər, bodu **bozlar**.

bozlatmaq_{ka} : böğürtmək.

bozluq_{ka}: (y <> z <> d) b oyluq_{ka}. bodluq. boylu. - **dal boylu**: dik uca boylu olan.

bozmaq_{ka}: pozmaq. yıxmaq.

bozuq_{ka}: pozuq. qırıq itik.

bozumaq_{ka} : boyamaq. - barçını **bozur**: parçanı boya.

bozun : (bax > bodun). budun. boy_{ka}. boyun. boyluq. tuy_{ka}. tuz_{ka}. el. xalq. millət. qovm. kütlə.

bozuşmaq_{ka} : pozuşmaq.

böbürlənmək: boynamaq_{ka}. qurralmaq. qururlanmaq. məğrur olmaq. dikbaşlanmaq.

bödük : böyük. bödük.

böq_{ka} : **bök_{ka}** 1. aşığın sırtının, tümşəğinin yuxarı qəlməsi. aşığın bükük, şişik, borkə oxşar yönü. - **çiğ böq**. 2. bir çeşit örümçək.

bögrül : **böğrül_{ka}**. bögrü ağ olan, ala göy, boğ boğ, xal xal olan heyvan, hər şey. - **böğrül at**. - **boğrul** dağ.

böqrüşmək : **böğrüşmək**. bönğrüşmək. münqrəşmək_{ka}. . qürültü edmək. manğraşmaq.

böqür : böğür_{ka}. böğrək. böbrək. - **böğrül_{ka}**. bögrü ağ olan heyvan. - **böğrül at**.

böqürləmək : **böğürləmək**. tənə vurmaq.

böqütmək: doyurmaq. bıqtırmaq.

bölək : bölük. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. tikim. tikə. tikü_{ka}. tikir. kəsək. kəsik. kəs_{ka}. çart_{ka}. parça. parsa.

bölkə : bölgə. bülgə. ölkə. ülkə. ülgə.

böluş : buluş. uluş. oluş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar.

bölük : 1. bölün. bölək. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. tikim. tikə. tikü_{ka}. tikir. kəsək. kəsik. kəs_{ka}. çart_{ka}. parça. parsa. 2. ögür_{ka}. topluq. sürü. 3. tarım_{ka}. tar. qol. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. 4. ülük. - bilik kişi ara bölüklü: ülüklü. bilik kişi ara bölünmüş. 5. pay. dəğər. dək. dəng. səhm.

bölükmək: bölünmək. bölüklərə ayrılmaq.

bölün : bölük. bölək. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. tikim. tikə. tikü_{ka}. tikir. kəsək.
kəsik. kəs_{ka}. çart_{ka}. parça. parsa.

bölüş : ülüş. ölüş. paylaş. təqsim.

bölüşmək: qab qab edmək. qapışmaq: qapuşmaq_{ka}.

bön : **böng**_{ka}. 1. iri yarı. yoğun. obur. qarınpa. 2. ağır bir şeyin
düşməsiylə çıxan səs.

bönqrüşmək: **böngrüşmək**. bögrüşmək. münqrüşmək_{ka}. . qürültü edmək.
manğraşmaq.

böri_{ka} : qurd. - **qoşnusun** yeməz: qurd qonşusun yeməz.

börk_{ka} : başlıq. qalpaq. - **quturma börk**: yanlı qıraqlı qalpaq. - türksüz tat
olmaz, **börksüz** baş olmaz. - **börkçi**_{ka}: taqqaçı. külah yapan, satan.

börləyü : qurt qibi.

börüng : yarıq. suların yerdə yaptığı yarıqlar.

bötük : **böyük**. **bödük**.

böyük : **bötük**. **bödük**. (y < > d < > z) bədüq_{ka}. bəyük. bayuq. (d < > z)
bəzük. bağırılıq_{ka}. sayqı dəğər kişi. bulğay. ulğay. - **böyük**
saymaq: bədüqləmək_{ka}. ağırlamaq.

böyükləmə : ullaama. uluğlama. ağırlama.

böyükləmək: böyük saymaq.

böyüklük: ululuq.

böyüləmək : arvalmaq_{ka}. ovsunlamaq.

böyümək: bədümək_{ka}. çoxalmaq. ulqalmaq. uqlalmaq. ərsinmək_{ka}.

ərkəkləşmək. ərsimək. süngüklənmək. sümüklənmək.

öklimək_{ka}. artmaq. çoğalmaq. ətiqmək_{ka}. etiqmək. edikmək.

yetişmək. tombullaşmaq. - oğul **ərsindi**.

böyütmək: (y < > d < > z) bədütmək_{ka}. bəyütmək. bayutmaq. böyütmək.

bözürtmək. bulğaytmaq. ulqatmaq_{ka}. ulqadmaq. ulğaytmaq.

bədütmək_{ka}. bəyütmək. bayutmaq. böyütmək. bulğaytmaq.

ulğaytmaq. tupramaq_{ka}. topramaq_{ka}. şişirmək. - uşaq nəyi

toprama.

böz : **böz**_{ka} bəz.

bu : **bu**_{ka}. buğ. buhar. buqu.

bucaq : burcaq. bulunğ_{ka}. bulunq_{ka}. burcaq. qulaq. köşə. zaviyə.

bucaqlamaq: sınırlamaq_{ka}. təkləmək.

bucur₆ : qoza. - arça **bucru**: çam qozası.

buç buç_{ka}: quşun ötməsi üçün "qüzəl gözəl" yerində söylənən bir söz. -

buç buç öte sandılaş. - **buç qopuz**_{ka}: inləyən qopuz.

buçı : bir çeşit qopuz. iyi səs verən. çox inləyən çaluq.

buçqaq_{ka}: 1. (çarıq yapmaq üçün) mal dərisinin ucları, biçik, ayaq bölümləri.

2. **bucaq**. açı. zaviyə. 3. biçik. nərsənin kəsiyi. qutr. - **yer biçqağı**:

yer qutru.

buççaqlanmaq_{ka}: köşələnmək.

buçuq_{ka} : **bıçuq**_{ka}. **bıçuq**_{ka}. bölək. bölük. bölünmüş. kəsək. kəsik. kəs_{ka}.
çart_{ka}. tikə. tikim. tikü_{ka}. tikir. parsa. parça. parçalanmış hər
şeyin yarıq, yarısı. - **buçuq** yarmaq: yarım aqça.

bud : - **bud bud olmaq**. açılmaq. budaşmaq. buduşmaq_{ka}. ayrılmaq.

budaq : dal. butıq. butaq_{ka}.

budaqlanmaq: budamaq. butaqlamaq_{ka}.

budala : alıq. munduz_{ka}. qafası bağlı, qapalı. qanmaz. səkə. sək. səfeh.
axmaq.

budamaq : butaqlamaq. butımaq_{ka}. butıqlamaq_{ka}. butımaq.

budanmaq: butanmaq_{ka}.

budaşmaq: **buduşmaq**_{ka}. açılmaq. ayrılmaq. bud bud olmaq. apışmaq.
(əğri bacaqlar).

budğa : <> **buğda**.

budqay_{ka}: buğda.

budmaq_{ka}: buymaq. donmaq. ölmək.

budun : (bax > **bodun**). boy_{ka}. bozun. boyun. boyluq. tuy_{ka}. tuz_{ka}. el. xalq.
millət. qovm. kütlə.

budunlu_{ka}: bounlu. ulusu. oymağı olan.

budursın_{ka}: bildirçin. - özüm mənim **budursın**: mən özüm bildirçin kimiyəm.

buduşmaq_{ka}: **budaşmaq**. açılmaq. ayrılmaq. bud bud olmaq. apışmaq.

(əğri bacaaqlar).

buğ > **buq**

bux > **buq**

buq : **buğ**.

buqa : **buğa**. **bükə**. əjdəha. böyük ilan.

buqac : **bukac**. **boğac**. **bükəş**. 1. buruşuq, çətin olan nərsə. zorluq. pıroblem. 2. hər çeşit qab. çömlək. - aşıc **boğac**: yemək qabı. - **boğac art**: zor keçitli dağ sırtı.

buqaç : bardaq. kasa.

buqağı : **bukağı**. **buxov**. **tuşaqu**_{ka}. **tuşaq**_{ka}. düşəqü. döşəqu. köstək. **bukağı**. **buxov**. gişən.

buqa_{ka} : hindistan'dan gətirilən bir ilac.

buqaq_{ka} : **buxaq**. **bükək**. **boğaq**. qursaq. qarın. daşlıq. çinədan.

buqaqu_{ka}: **boğaqu**. əl ayağa, başqa şeylərə vurulan kələpçə.

buqca : **buxca** **boxtay**_{ka}. **boxtuy**. **büktay**. türkəm. **türkək**_{ka}. **bürgək**. (< **buk**. **bük**). heybə.

buqca : **buxca**. **tərgək**_{ka}. **tərkək**_{ka}. **dərgəh**. **dərkək**. **türgək**_{ka}. torba.

buqcalamaq: bağlamaq. çoğlamaq_{ka}.

buqcalanmaq: boğlanmaq_{ka}. bağlanmaq.

buqcalatmaq: sardırmaq. çoğlatmaq_{ka}. çulqamaq.

buqça : boğ. boq_{ka}. bağ. heybə.

buqda : <> **budğa**. - **buğda** qatında, sarqaç suvalır: buğda sulandıqda, ot alağda onunla suvarılır.

buqdal : - **kəsmikli buğda**: tüpünlük tarıq.

buqday_{ka}: buğda. - budqay.

buqlamaq: **buğlamaq**. burmaq_{ka}. dağılmq. yayılmaq. çalınmaq.

buqlandırmaq: **buğlatmaq**. burutmaq_{ka}. qoxutaraq yelləmək. bulatmaq_{ka}.
buğda pişirmək. qazan təcərə buğuunda pişirtmək. buğu yüksətmək. burutmaq_{ka}. bürütmək. bürkütmək. qoxutmaq (iy).

buqmaq_{ka}: **bükmək**. yığmaq. qıvırmaq. - ayağıvı **bük** otur.

buqov : **buxov**. **bukağı**. tuşaq_{ka}. tuşaq_{ka}. düşəqü. döşəqu. köstək.
gişən.

buqovlamaq: **buxovlamaq**. kültürmək_{ka}. kültələmək. kütləmək. bağlamaq.
kösürmək_{ka}. köstəkləmək. - ayağı **kültürülmüş**.

buqramaq_{ka}: buqrımaq. heyvan sıçramaq. camışlıq edmək.

buqrıl : **buğrıl**. bıqrıq. tıxa basa dolu olan. - **buğrıl bığrıl**_{ka}: tıxa basa.

buqrımaq_{ka} : **buqramaq**. heyvan sıçramaq. camışlıq edmək. - at
suçıdı buqrıdı.

buqsaq : **buxsaq**. **büksək**. - **axsaq buxsaq**: topal. çolaq. qırıq qıvrıq, bükük.

buqsamaq: **buqsanmaq**. **buqsunmaq**. 1. məcbur olmaq. - onu **buxsuyub**

qıldırıdım. - **buxsamadan** əgilən, **bükülmədən** əzilər. 2. inad etmək.

3. büksəmək. bir şeydən üz çevirmək, qaçmaq. rədd etmək.

dikbaşlıq etmək. çəkinmək. ikrah etmək. buruq vermək. - siz

nədən bu işə **buxsadı**.

buqsan : **buxsan**. büksəyən. ikrahçı. irgənən.

buqsat : **buxsat**. gərək. icbar. - **buxsatım** yoxdu görə. - **buxsatsız**:

istəyinə.

buqsatmaq : 1. qadağ, bədd, mane' törəmək. - işlərimizi

buxsatdılar. 2. bir işə, duruma zorlamaq. sıxıb sıxışdırmaq.

vadar, məcbur etmək. - heç zad sizə bura **buxsatmır**. 3. məcbur

etmək. - mənə bu işə buxsattı. - buxsata düşmək: məcbur

qalmaq. 4. inad editmək. - mənə **buxatma** bu işə.

buxsatsız: **buxsatsız** istəyinə.

buqsum_{ka}: **büküüm**_{ka}. **boza**. **bora**. (quyuq, iti, alkollu olan içgi). darıdan

yapılan bir içgi.

buquq_{ka} : <> **boğquq** <> **bükük**. 1. toplu. bağ. dəsdə. - **buquq çiçək**: gül dəsdəsi.

topluluğu. 2. qunçə. tomurcuq. - **buquq çiçək**: qunçə çiçək. 3.

boyun xəsdəliyi. boyunun iki yanında dəri ilə ət arasında

gəlişən bez. quddə. - **buquqlu** ər: bu kəsələ tutulan kişi.

buquqlanmaq_{ka}: 1. tomurcuqlanmaq. 2. qabarmaq.

buqulmaq_{ka}: **bükülmək**. burqulanmaq. qətlənmək. - ayağıvı bük: yığ.

buqun : **boyunlu buxunlu: bodunlu buqunlu. boylu buxlu:** soylu təməlli, elli günlü. evli eşikli. ağsoy.

buqunmaq_{ka}: bükünmək. qıvırmaq.

buqurmaq_{ka} : **bükürmək. bükmək.** boğmaq. qısdırmaq. indirmək. alçaltmaq. - təqirlərin **buqturun:** dəğərləri, qiymətləri yendirin. - ucadan **bükülənlər:** yuxarıdan düşənlər.

bulad : polad. bolad. dolmuş. bərkimiş. qursaq.

bulaq : 1. bulun. kölə. qul. əsir. - **alqa bulaq:** bağışlanmış kölə. 2. yolaq_{ka}. yulaq_{ka}. kiçik kiçik birçox su pınarlar. - **yol yolaq.** 3. **bulaq at**_{ka}: boyu qısa. sırtı geniş at.

bulamaq_{ka}: **bulqamaq.** 1. qaynatmaq. pişirmək. 2. yoğurmaq. yoğrutmaq. qəlizlətmək. qavama gətirmək. 3. suvamaq. boyamaq. çapturmaq_{ka}. 4. batlamaq_{ka}. nəyi nəyi batırmaq.

bulan : bulanmış. qatılmış. əsir. tutsaq. tutqun_{ka}.

bulanıq : bulqın. bulın. batıq. basıq. bulğan. bulqayuq. bulqaq_{ka}. batruş_{ka}. bətrüş. batqın. fasid. altaq. alaqt. tutuq_{ka}. mürdar.

bulan_{ka} : qırpçaq ellərində avlanan böyük bir yaban heyvan.

bulanmaq: bulanmış, tapılmış olmaq. qatınmaq. mal edinmək. əsir olmaq. tutulmaq.

bulanmaq: yoğrunmaq. tütələşmək. qatlaşmaq.

bulantı : qusma. yanıq_{ka}. qəyy.

bulaşiq : kir. çirk. çik. pas. qaqaç_{ka}. qacaç_{ka} (q <> c) qaqaç. çulbuş_{ka}.
çirkin. - **çulbuş** iş.

bulaşiq : tunqra_{ka}. tonqıra. kir.

bulaşmaq: 1. yayılmaq. yuquşmaq_{ka}. yoğuşmaq_{ka}. toquşmaq. 2. sırılmaq_{ka}.
yapışmaq. 3. yuqulmaq_{ka}. yoğunmaq. yoğulmaq. sıvanmaq.
sürtülmək.

bulaştırmaq: 1. bələmək_{ka}. beşigə bağlamaq. 2. yuqturmaq_{ka}. yoğturmaq_{ka}
sürdürmək.

bulatmaq_{ka}: **bulutandırmaq**. 1. buğ çıxarmaq. buğlatmaq. 2. buğda pişirmək.
qazan təcərə buğunda pişirtmək.

bulazmaq_{ka} : (z <> d. t) **bulatmaq**_{ka}. **bulutandırmaq**. buğlatmaq.
buğda pişirmək. qazan təcərə buğunda pişirtmək.

bulda : bolda. bol. bul. şans. bəxd. alın yazısı.

buldaçı : boldaçı. şanslı. bəxdli. - **buldaçı** bizov, öküz ara bəlgülü.

bulduqmaq_{ka}: bulunmaq. tapılmaq.

bulduzmaq_{ka} buldurmaq.

bulın : bulqın. bulanıq. batıq. basıq. batqın. fasid. altaq. alaquť.
tutuq_{ka}. mürdar.

bul_{ka} : **bol**_{ka}. bulda. şans. bəxd. alın yazısı.

- bul_{ka}** : zaman keçərək əsqiyən hərhanki bir şey. əsg. - **bul at**.
ayaqları səkili olan. ayaqlarında ağılıq bulunan at. - **bul tarıq**:
üzərindən yıllar keçərək dadı pozulan taxıl.
- bulqa** : **bulğa**. ürküntü. balqın. balın. qopuş. bəlvə
- bulqab** : bulutqa. topulqaq. dolbağ. dolbuğağ. ot. mərhəm. dərman.
- bulqaq** : **bulğağ**. bulğaş_{ka}. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç.
qıyım_{ka}. qırqın. tezic. dehqət.
- bulqaq_{ka}** : bulqa. bulqayuu. qarışıq. bulanıq. fitnə. - **bulqaq** öküş oldu: ağır
qırışıq düşdü.
- bulqama_{ka}** : yağısız, tatsız bulamac.
- bulqamağ_{ka}**: bulandırmaq. qarışdırmaq. tutundurmaq. bulanıp
qusayazdırmaq. öfgələndirmək.
- bulqan** : **bulğan**. bulanıq. batruş_{ka}. bətrüş.
- bulqanmağ_{ka}**: bulanmaq. qızmaq. öfgələnmək. qarışmaq. - **bulqanmaq**
talqamağ: hirslenib qızmaq.
- bulqaş_{ka}**: **bulğaş_{ka}**. bulğağ. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç.
qıyım_{ka}. qırqın. tezic. dehqət.
- bulqay** : **bulğay**. ulğay. bədüq_{ka}. (d < > y < > z) bəyüq. bayuq. böyüq. (d
< > z) bəzüq.

bulqaytmaq : **bulğaytmaq**. bədütmək_{ka}. (y < > d) bəyütmək.

bayutmaq. böyütmək. böyütmək. ulğaytmaq.

bulqayuq_{ka}: bulqaq. bulanıq.

bulqın : bulın. bulanıq. batıq. basıq. batqın. fasid. altaq. alaqt. tutuq_{ka}.
mürdar.

bullur : tənik. açıq, duru, saydamlı nərsə.

bulmaq_{ka} : tapmaq.

bulmuş_{ka}: bulunmuş. tapılmış.

bulnamaq_{ka}: 1. bulanmış, tapılmış etmək. qatmaq. mal edimək. əsir

edmək. tutmaq. - **oğraqım** kəndü ıraq, bulnadı məni qaraq: yolum
uzaqda, qaragöz əsiriyəm. 2. əsir etmək. tutsaq etmək.

bulnatmaq_{ka}: əsir ettirmək.

bulun : əsir. tutsaq. bulaq. külə. qul. - alqa bulaq: bağışlanmış külə. -

bulun yolundu: əsir, tutsaq ötürüldü. - arvad **yolundu**: boşandı. -

bulunu **yolturdu**: küləni, əsiri boşaltırdı. - ər **bulunu** yoldu: əsiri

qurtardı. - bu işin **bulunuyuq**. - **bulunluqdan** qurtulmaq.

bulunğ_{ka}: köşə. bucaq. burcaq. zaviyə.

bulunmaq_{ka}: **bulduqmaq**_{ka}. tapılmaq.

buluş_{ka} : 1. yarış. kömək. - **buluş qıl**: köməkləş. 2. bölüş. uluş. oluş. əldə
edilən. qazanc. tapış. pay. kar.

buluşmaq_{ka}: ulaşmaq_{ka}. əkləşmək. ulaşmaq. tapışmaq.

- bulut**_{ka} : 1. bulıt. şişik. bol. - **bulut** saçlı: gur saçlı. - **bulut** kimi tüküldü:
bolluca. 2. - ərməgiyə, **bulut** yük olur. - qalın bulutu **tüpi** sürər: ağır
yel ağır bulutu sürər.
- bulutqa** : bulqab. topulqaq. dolbağ. dolbuğağ. ot. mərhəm. dərman.
- bun** : **bun**_{ka} **mun**. çorba.
- bun** : munğ_{ka}. sıxıntı. iztirab. mehnət.
- buna** : munğar_{ka}. bunda.
- bunaltmaq**: munğadmaq_{ka}. munğqarmaq_{ka}. sıxıntıya soxmaq.
- buncuq** : **muncuq**. yumuc. yumquc. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə.
təcmi. cəmləmə.
- bunda** : munğar_{ka}. buna.
- bunlanmaq**_{ka}: 1. munğuqmaq_{ka}. sıxınmaq. 2. türbünləmək. tək tük etmək.
nərsəni araştıрмаq.
- bunlu** : munğluq_{ka}. sıxıntılı.
- bunu** : **muni**. **munu**_{ka}. işte, bu, anlamına söz. **muni**. **munu**_{ka}. "**qanu**" "**hançı**"ya cəvap olur.
- buradan**: mundın_{ka}.

burax: buraq

buraxılmaq: buraxılmaq. qotrulmaq_{ka}. qutrulmaq. qoyulmaq. boşalmaq.
tökünmək.

buraqılış: buraxılış. boşuqu_{ka}. boşuq. boşatış. boşqu. ötürüş. açılış.
salivermə zamanı.

buraqılmaq : buraxılmaq. yolunmaq_{ka}. boşanmaq. azat edinmək.

buraqılmış: buraxılmış. başlağ_{ka}. başıboş. saliverilmiş. boşaltılmış.
daşlanmış. dışlanmış. qotdı. quddı. qoydı. boşanmış, ötrülmüş.
saçıl. saşıl. - **qotdı** nə. - **qotdı** yılıxı: buraxılmış heyvan.

buraqmaq : . buraxmaq. qoymaq. səhv etmək. əldən çıxmaq(vermək.
əldən qoymaq). .

buraqmaq : buraxmaq_{ka}. 1. açmaq. tərək etmək. 2. yasmaq_{ka}. yazmaq.
yaymaq. 3. boş buraxmaq. töləmək_{ka}. tökmək. sərbəst
buraxmaq. yumuşaqlıq. boşutmaq_{ka}.

buraqtırmaq: buraxtırmaq. yolturmaq_{ka}. boşaltırmaq. azad eddirmək.

burbaq_{ka}: burbağ_{ka}. burub burcudub atılmaq. yorbağ. burbaşlama.
buruşdurma. sürüşdürmə. işi uzatma. işi yarıda buraxma.
sürüncəmədə buraxma.

burbalmaq: burulmaq. qarışmaq. - işlərim **burbaldı**.

burbamaq_{ka} : buybamaq. yubalmaq. yubamaq. yubanmaq. işi
sallamaq, üzərinə düşməmək. savsaqlamaq. burcutmaq.
döndərib çöndərmək.

burbaş : yörgencü. bir şeyə burulan, dolanan burşaq.

burbaşlama : buruşdurma. burbağ_{ka}. yorbağ. sürüşdürmə. işi uzatma.

burbaşmaq_{ka}: qarışmaq.

burbatmaq : **yubatmaq**_{ka}. **yubilamaq**_{ka}. yap yup qılmaq. yuplamaq. 1. buruşdurub qarışdırmaq, qaçışdırmaq. 2. savsaqlatmaq. nərsenin sırasın, nobətin, düzgünün atmaq, buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi başqasının üstünə atmaq, döndərmək. başdan eləmək. çala ala qoymaq. boşa, qalqa₆ salmaq. sustatmaq. yatırmaq. ağırlamaq. gecikdirmək. 3. aldatmaq. kələk yapmaq. al edmək. ələsalmaq, ələ sərimek.

burcaq : bulunq_{ka}. bucaq.

burcuq : dənə.

burcuşmaq: qayqırışmaq. burşuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq.

burcutmaq: döndərib çöndərmək. burbamaq_{ka}. döndərib çöndərmək.

büksəmək. bükmək. irgənmək. qaytarmaq. qaçınmaq.

büzütmək_{ka}. oynatmaq. burbamaq_{ka}. buybamaq. yubalmaq.

yubamaq. yubanmaq. işi sallamaq, üzərinə duşməmək.

savsaqlamaq.

burç : murç_{ka}. bibər.

burçaq_{ka}: 1. dənə. tər dənələri. - **burçaq burçaq** olmaq: burçaqlanmaq_{ka}. 2.

lobiyə.

burçaqlanmaq_{ka}: (axarlar üçün) dənə dənə axmaq. burçaq burçaq olmaq.

burduz_{ka} : baxca. bostan.

burxulmaq: **büdrülmək**. **bürkülmək**. dıgırlanıb enmək, düşmək.

yuvarlanmaq. -

burxutmaq: **bürkütmək**. **büdrətmək**. dıgırlayıb endirmək. buraxmaq. -

dağdan **burxutub** öldürdülər.

burıq : **burqu**. yoruq. gediş. xuy. axlaq. - bacının **burqu** necədir. - kəndi

burquzu qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. -

burqusuz: axlaqsız.

burış_{ka}. : burquq. qırış. büzüş.

burql_{ka}. : boğri buqar, buqar buraq qırışiq. nərsə. - **burqi** ər: əkşi üz.

burqıtmaq_{ka} : üz buruştırmaq, əkşitmək. üzünü **burqıtma**.

burqu : **burıq**. yoruq. gediş. xuy. axlaq. - bacının **burqu** necədir. - kəndi

burquzu qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. -

burqusuz: axlaqsız. - bacının **burqu** necədir. - kəndi **burquzu** qorun,

soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. - **burqusuz**: axlaqsız.

burquq_{ka}: **burğuq**_{ka}. **burış**_{ka}. qırış. büzüş.

burqurmaq : buruşmaq. büzülmək.

burqut₆ : kərkəs.

burqutmaq: burxutmaq.

burmaq_{ka}: 1. buğlanmaq. qoxumaq (iy). buğu yüksəlmək. -yıbar **burdu**. - suv

burdu: su buğladı. 2. bükmək. əğmək. əğirmək. qətləmək.

nərsəni nəyin çevrəsinə sarmaq. 3. rədd etmək. qadıрмаq_{ka}.

qayıрмаq. 4. bürmək_{ka}. büzmək. 5. dağılmq. yayılmaq. çalınmaq.

buğlamaq. - yıpar **burdu**. - burmasın yavuzluğa adın sənin. -

burmamış qoxu gizlətir: görünməmiş nərsəsi var. - su burdu:

buğlandı. - dəniz suyu, bursada tükünməz, bu sevgi can alsada

bitinməz.

burslan_{ka}: bəbr. bəbir. bəbür. - **arslan burlan**.

burşuq : sarmal_{ka}. çətin. sarp.

burşulmaq: burulmaq. sərməlmək. sarılmaq.

burşuşmaq : qayqırışmaq. burcuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq.

burta : altın qırıntıları.

burtalamaq : altın tikələri, qırıntıları paltara yapışdırmaq.

burtalanmaq: altın qırıqları ilə süslənmək.

burtamaq_{ka}: bürümək. qurşamaq.

buruq_{ka} : 1. girdə. dəğrə. burulan hər nə. 2. zavar. - **buruqlu** parça, süfrə,

yəmşək. 3. boğum. oğruq_{ka}. uğruq. ovruq. 4. bağ. bağıc. boğııc. 5.

xacə. бүkin_{ka}. бүkүlmüş. ənin. enik. iğdiş. 6. ulun. burul.

buruqşmaq: tolqaşmaq_{ka}. dolaşmaq. büküşmək. əğirşmək. - yun

dolaşmaq. - qarnım **buruşur**: dolqaşır.

burul : ulun. buruq.

burulqan düğülgen: qıvrılıb bürülən. qaş qabaqlı. sıxılan.

burulmaq: burbalmaq. qarışmaq. burşulmaq. burbalmaq_{ka}. qarışmaq.

sərməlmək. sarılmaq. curlanmaq. düzəlmək. türülmək_{ka}.

dürülmək. - bitik **türüldü**. - işlərim **burbaldı**.

burunduq_{ka}: **burunqud**. buruna keçirilən yular. yular. ovsar.

burun_{ka} : 1. önə doğru çıxıntı yapan yer. - dağ **burnu**. 2. üzdə olan ən dik

çixinti. - komba **burun**, incə **burun**. - burun sümüyü: **qəvək**_{ka}. -

burun dəsmalı: **ulatu**_{ka}. - burnunda danışan. **gənzək**. **ağan**. **aqan ər**:

gənzədən söz söyləyən. 3. öncə. aldın. qabaq. ilgri. - **bundan** olan:

qabaqcadan olan. - ol məndən **burun** geldi.

burunqud : öndə gedən. kosan. yolağçı. öndər. baqan.

burunlamaq_{ka}: 1. buruna vurmaq. burundan tutmaq. 2. buruşmaq. (yüz)

buruşmaq. 3. buğlandırmaq. qoxutaraq yellənmək. 3. iylənmək.

buruşdurma: burbaşlama. burbağ_{ka}. yorbağ. sürüşdürmə. işi uzatma.

buruşdurmaq: tavşamaq. təvşəmək. ilişdirmək.

buruştur_{ka}: türü_{ka}. kəkrə. gəs.

buruşturmaq_{ka}: soritmaq_{ka}. somurtmaq. - üzün **sorutdu**.

buruşuq : qayquruq. çətin.

burutmaq_{ka} : 1. buğlatmaq. bürütmək. bürkütmək. buğu yüksətmək. buğlandırmaq. qoxutmaq (iy). - od aşıcını **burutdu**: od aşı qaynatdı. buğlatdı. 2. sasıtmaq. sasıq. pis qoxu buraqmaq. - oğlan **bürütdü**. 3. qoxutaraq yelləmək. 4. iylətmək. əldən qoymaq.

busarmaq: bozarmaq. - göy **busardı**: bozardı.

buşaq_{ka} : pusaq. buşqan. puşaq. pusuq. püsük. (< pasıq. basıq. bıkk. bükük.). içi sıxıntılı. qussəli. tutuq. kədərli. - **buşaq** ər.

buşqan : pusaq. buşaq. puşaq. pusuq. (< pasıq. basıq). içi sıxıntılı. qussəli. tutuq. kədərli.

buşqut_{ka}: şagird. öğrənci. çöməz. çıraq.

buşqutlanmaq_{ka}: 1. tuşqutlanmaq. usdalanmaq. 2. buşqutlanmaq. şayırd, çıraq, çöməz yiyəsi olmaq.

buşmaq_{ka}: <> **buşmaq_{ka}**. **buqmaq**. **bıqmaq**. - bu iş məni **buşdurdu**.

buşulqan_{ka}: əli işə yatqın. usda.

but : **but_{ka}** 1. böyük, dəğərli daş. 2. sovqat. sovğat. ərməğan. yarmağan. ərməğan. töhvə. artut_{ka}.

buta : butalaq₆. torum_{ka}. törüm. dəvə balası, yavrusu. - **urqaçı buta**, butalaq: tişi torum: dişi törüm.

butaq_{ka} : butıq. budaq. da.

butaqlamaq_{ka}: 1. budamaq. butıqlamaq. butımaq. budaqlanmaq. qolları ayrılmaq. 2. tomurcuqlanmaq.

butalaq₆: buta. torum_{ka}. törüm. dəvə balası, yavrusu. - **urqaçı butalaq**: tişi
torum: dişi törüm:

butanmaq_{ka}: budanmaq.

butar_{ka} : ip. qənəf.

butıq_{ka} : 1. **butaq. budaq**. dal. qol. 2. atın ayaq dərisi fırıx çıxarılaq, yapılan tulum, tulux. 3. kiçik təsti. qırba. boduç. meş.

butıqlamaq_{ka}: budamaq. butaqlamaq. butımaq.

butımaq_{ka}: budamaq.

butlamaq_{ka}: buduna varmaq. budunu ısırmaq.

butlu_{ka} : dəvənin burnuna keçirilən burunsalıq. (dəvə) burnundakı yumuşaq ətli.

buturqaq_{ka}: (pıtraq, bitrik, bitriq, fıstıq biçmində) çəngəlli bir tikən.

buu : buğ. - aşıc **buu**.

buybamaq_{ka}: burbamaq. yubamaq. savsaqlamaq.

buymaq : budmaq_{ka}. donmaq. ölmək.

buynuz : - buynuzdan düzələn sağır, bardaq: **qaltuq**_{ka}.

buynuzqaq: **munğuzgək**_{ka}. çalışma üzündən əldə çıxan qatılıq, pinə.

buynuzlanmaq: münğüzlənmək_{ka}. buynuzu çıxmaq.

buyruq : 1. atıq. icbar. 2. işçi. qulluqçu. - **əl buyruğu**: əl altı işçi. 3. tanqu. tanıtmalı nə. yarlıq. tuğraq. tuğra. fərman. 4. tutuz_{ka}. tovsiyə.

buyrulmaq: - belə ögüş kimsəyə **buyrulmamış**: qismət olmamış.

buyurmaq: tanutmaq. tutuzmaq_{ka}. tovsiyə edmək.

buzaq_{ka}: buzağı. - **buzluğu dili**_{ka}: çöl sıçanı.

buzaqulamaq_{ka}: bizovlamaq.

buzxana: **buzqona**. buzluq_{ka}. buz saxlanılan yer.

buzqona: **buzxana**. buzluq_{ka}. buz saxlanılan yer.

buzluq_{ka}: buzqona. buzxana. buz saxlanılan yer.

buzutmaq_{ka}: soğuşda dondurub öldürmək.

büdik : **büzük**_{ka}. **büdik**. 1. **budqa**. **budda**. ayaq döyüb bud oynatmaq. oyun. oynama. təpsi. rəqs. oynayış. zıplayış. 2. büyü. yat. cadu.

büdimək_{ka}: buddamaq. ayaq çalıb təprəşmək. oynamaq. rəqs edmək.

büdrətmək: **burxutmaq**. **bürkütmək**. dığırlayıb endirmək. buraxmaq. - ucadan **büdrəyənlər**: bükülənlər: yuxarıdan düşənlər.

büdütmək_{ka}: oynatmaq. büzütmək.

bükənmək: bükülmək_{ka}. önün bükənərək toplanmaq, çoğalmaq:

bükmək : **bükmək**. 1. burmaq. əğmək. rədd edmək. qadıрмаq_{ka}. qayıрмаq. 2. talqışmaq_{ka}. dürməkləmək. yüyələmək. lülələmək. 3. püsmək_{ka}. pusmaq. bukmaq. pusu qurmaq.

büktürmək: ettürmək_{ka}, iytürmək.

büküşmək: **büküşmək**. 1. pusuqmaq_{ka}, gizlənmək, pusuya girmək. 2.

tolqaşmaq_{ka}, dolaşmaq, burquşmaq, əgirşmək. - yun **dolaşmaq**.

- qarnım **büküşür**: dolqaşır.

büq : **bük**, **müq**_{ka}. (bükük). 1. riku. - **bük tur**: riku ed. əgil. riku ed. 2. bük.

qunçə. - **bükdən** ol yazıldı: qunçədən o açıldı.

- **büq büq**_{ka}: **bük bük**_{ka}, sıq ağaclıq.

büq : **büq**_{ka} **bük**. 1. qunçə, qonça, tomurcuq. - **bükündən** ol yazıldı:

qunçəsindən açıldı. 2. içi boş şeylərin yerə düşərkən çıxardıqları

səs. 3. köşə, bucaq. 4. yəş, meşə, bağ, ağaclıq.

büqdə_{ka} : **büqtə**, **büktə**, xəncər.

büqdələmək_{ka}: **büqdələmək**_{ka}, xəncərləmək.

büqə turmaq_{ka}: **bükə turmaq**_{ka} bükülmək, əgilmək.

büqə_{ka} : **bükə**_{ka}. 1. əjdərha, böyük yılan. 3. buğa, əjdəha, böyük ilan. 2. -

bükə durmaq: əgilmək.

büqən_{ka} : **bükən**_{ka}, qarpız.

büqəş : **bükəş**, **boqac**, **buğac**, buruşuq, çətin olan nərsə, zorluq.

piroblem. - **boğac art**: zor keçitli dağ sırtı.

büqət : **bükət**, bax > **büqtə**_{ka} 1. xəncər, qılınc. 2. boğurda_{ka}, boğrad.

bükük, boğuş qıvrıq nərsə.

büqin_{ka} : **bükün**_{ka}, bükülmüş, buruq, xacə, ənin, enik, iğdiş.

büqqü : **bükgü** (s <> k) püsgü.

büqlün_{ka} : **büklün** (< **bük**). 1. munqlı₆, manqlı, manqlı, sıxıntılı, dərqli. 2. qatlağ. iki lay.

büqlünmæk_{ka}: toplanmaq, birikmək, qıvrılmaq.

büqmæk : **bükmæk**. olmaq, əğirmək, əğmək, burmaq, qətləmək, qətləmək, əğirmək, əğmək, burmaq, bükmæk, eşmək, əğirmə, qıvrımaq, tavrıtmıq_{ka}, əğmək, qayıрмаq, qatırmaq, qatlamq, durdurmaq, hərəkətinə mani olmaq, qapanmaq, səd çəkilmək, toplanmaq, büqülmək, durdurmaq, yerə qapanmaq, yeməkdən doyup, usanmaq, doymaq, qanmaq, boğmaq, buqurmaq_{ka}, bükürmək, qısdırmaq, indirmək, alçaltmaq. - **büküklənib bükülmək**: dəsdə dəsdə. - **büqüb** sıxışdırmaq, zorla yapmaq: **buxsamaq**.

büqmæk : **bükmæk_{ka}** 1. əğilərək yerə qapanmaq, nərsədəndən bıkıb, doyup usanmaq, bıqmaq, qözü doymaq, qanmaq. 2. püsmæk_{ka}, pusmaq, pusu qurmaq.

büqri : **bukri_{ka}**, **bükür**. əğri büğrü.

büqsəq : **büksək**, **buxsaq**. 1. - **axsaq buxsaq**: topal, çolaq, qırıq qıvrıq, bükük. 2. **büksə₆**, döşün üstü, çənənylə boyunun altında olan oyuq, bükük yer. 3. boynla döşün, qoynun arası. boyun bağının taxılan yeri. - **büksəkin** qıdıxladı.

büqsəmək: **büksəmək**. bükmək. irgənmək. qaytarmaq. burcutmaq.
qaçınmaq.

büqsəyən: buxsan. ikrahçı. irgənən.

büqsük : **büksük**. boqsuq_{ka}. zəncir.

büqsüqlənmək_{ka}: (qızlarda) məmə tomurmaq. qunçələnmək. - qız

büqsüqləndi_{ka}.

büqsülmək_{ka}: bükülmək. çatlamaq. yarımaq. hər çeşit qəttəgə, yırığa,
cırığa söylənir. - qab **büksüldü**. - **büksük** qab.

büqtay : **büktay**. boxtay_{ka}. boxtuy. buxca. (< **buk**. **bük**). heybə.

büqtə_{ka} : **bükdə**. **bükət**. xəncər. qılınc. şəmşir. - **bükdələmək**: qılışlamaq.
- **bükdə belənmək**: qılınc bağlamq.

büqtəl : **büktəl**_{ka}. **bükət**. yoğun gövdəli, orta boylu, çiğimli döşlü. yassı,
arxalı, kürekli olan. - **büktəl ər**. - **büktəl at**: yağırılı, kütə, enli bel at.

büqti : **bükti**. (k <> ş) püşti balış.

büqtir : **büktir**_{ka}. bükük, çuxur, batuq yerlər. dağların inişli çıxışlı
yerləri.

büqtür : bükük. çətin. burşuq.

büqük : **bükük**. <> **buquq**_{ka} <> **boğuq**. boğurda_{ka}. boğrad. bükət. boğuq
qıvrıq nərsə.

büqü_{ka} : **buğu**. bilgin. ağıllı. hakim. - **bükü bilgə**_{ka} arif. bilgə. ağıllı. bilgin.
hakim.

büqülmək_{ka} : **bükülmək**. 1. əğilmək. qıvrılmaq. qətlənmək.

qadrılmaq. bürülmək_{ka}. burulmaq. çırmalanmaq. qıvrılmaq:

çərməlmək. 2. kəsilmək. əkilmək. - məni gördü **bükdü**. 3.

burqulmaq. böqə turmaq. toplanmaq. yığılmaq. - qoşun **büküldü**:

toplandı. - su **büküldü**. 4. buqulmaq. boğulmaq. bıqmaq. doymaq.

- o aşdan **bükdi**. - o mala **büküldü**. 5. türünmək_{ka}. dürülmək.

yığılmaq. 6. büğənmək. önü büğənərək toplanmaq. çoğalmaq.

büqülmüş: **bükülmüş**. xacə. бүкин_{ka}. buruq. ənin. enik. iğdiş.

büqüm_{ka}: **büküm buqsum_{ka}**. **boza**. **bora**. (quyuq, iti, alkollu olan içgi). darıdan

yapılan bir içgi. - **bügüm əqtük_{ka}**: qadın başmağı. мүким. мүкін.

büqün : **bükün_{ka}**. kor bağırsağ. apandiş.

büqünc : **bükünc**. # **sevinc**.

büqüncək: **büküncək**. (k <> ş) бүşinçək_{ka}. salxım.

büqür : **bükür**. **bukri_{ka}**. 1. əğri büğrü. 2. büşür. nigəran.

büqürmək: **bükürmək**. düşürmək. endirmək. salmaq. - **təğirin** bükür: düşür. -

təxdən bükürən: salan

büqürsi_{ka} : **bükürsi**. sapan dəmiri. toprağı büküb, ağdaran ayqıt. xış.

büqüş : **büküş** # boşuq. - **büküş boşuq**: tutuluş qurtuluş.

büqüşmək: **büküşmək_{ka}**. bükmək. qətləmək. qaytarmaq.

büqüt ! : **büküt !** 1. doyr !. 2. qurşat !. mahasirələ !.

büqütmək_{ka} : **bükütmək**. artıqlaması, sarsıdıcı, incidici, aşırı
 ölçüdə, uyqunsuzca dolmaq, doymaq işi. qəlizlənmək. üreyi
 vurmaq, tutmaq. çiğlətmək. olqun, yetgin olmadan, yersizcə
 işləmək, işlətmək. bıqdırmaq. toxutmaq. tutmaq. doyurmaq. -
 yağlı yemək **büküdə**: üreyi vurur, çarpar. tutar. - o məni davardan
 (maldan) **büküdü**: məni mala **dək** edd, doyurdu.

bülbül : samurqaq_{ka}. - puç puç ötər **samurqaq**.

bülgə : bölkə. bölgə. ölkə. ülkə. ülgə.

bünrəşmək : münrəşmək. manraşmaq. kükrəşmək.

bürc : ükək_{ka} (. <> y) **yükək**. minarə.

bürçək_{ka}: birçək.

bürçəklənmək_{ka}: birçəklənmək. pərçəm, kakil, yal çıxarmaq.

bürg > bürq

bürk > bürq

bürqan : fürxan. sənəm. büt.

bürqə : **bürgə**. hər bir şeyin bürükü, bürülmüşü. 1. birə. noxud, ləpə
 kimilər. 1. buruq. səfeh. - **bürqə kişi**_{ka}: bir yerdə durmayan. zəvzək.
 daşqın kimsə.

bürqə : **bürgə - bürgə kişi**_{ka}: zəvzək. bir yerdə durmayan taşqın kimsə.

bürqək : **bürgək**. türkəm. türkək_{ka}. buxca.

bürqələnmək_{ka}: **bürgələnmək**_{ka} 1. öfkədən birə kimi sıçramaq. 2. pirlənmək.

bürqtmək: **bürkütmək**. burutmaq_{ka}. bürütmək. buğu yüksətmək.

buğlandırmaq. qoxutmaq (iy).

bürqürmək: **bürgürmək**. tutulmaq. bürünmək. - **göy** bürgürdü: göy tutuldu. -

yeddi qat **göy**.

bürmə_{ka} : don. torba kimi şeylərin ağı.

bürmək_{ka}: bürzmək. burmaq.

bürt_{ka} : (< **bürüyən**). qâpus (> **kabus**). qarabasma. - məni **bürt** basdı

bürük_{ka} : şalvar uçquru kimi şeylərdə bulunan yuvar -laq ip. iplilər.

bürülmək_{ka}: buruşturulmaq. bükülmək.

bürümək: burtamaq_{ka}. qurşamaq.

bürüncük_{ka}: örtüü. sağuc.

bürüşmək_{ka} : yuvarlaq şey tikməkdə yardım etmək.

bürütmək: burutmaq_{ka}. bürkütmək. buğu yüksətmək. buğlandırmaq.

qoxutmaq (iy). - od aşıcını **bürütdü**: od aşığı qaynatdı, buğlatdı. 2.

sasıtmaq. sasıq, pis qoxu buraqmaq. - oğlan **burutdu**.

büsat : döşük_{ka} - **döşük** qurub çal çağır baş aldı.

büsbütün: arıq_{ka}. teyxa. tükəl_{ka}. tamam. tamamen. lap.

büşqəç_{ka}: püşqəl. çörək. yufqa. pidə kimi incə əkəmək.

büşinçək_{ka}. : (ş <> k) **büküncək**. salxım.

- büşmək** : puşmaq. beşmək. bükmək. bıqmaq. sıxılmaq. can sıxılmaq.
usanmaq. - işdən **büşüb** dardıq: bezdik.
- büşük_{ka}** : püşüq. (< bük). bükük. 1. pusu. püsü. gizlək. kəmin. 2. can
sıxıntısı. - sevinc **büşük**. - **büşük** büşmək: kədərilmək.
qussələnmək.
- büşülmək_{ka}** : nigəran qalmaq. canı sıxılmaq.
- büşür** : bükür. nigəran.
- büşürmək_{ka}** : nigəran qoymaq. can sıxdırmaq.
- bütə_{ka}** : çox. öküş. - **bütə** sürə dözdüm: çox zaman. - **bütə** uzun. - **bütə**
qıssa. - **bütə** iyi. - **bütə** çıpaq: tamam lüt.
- bütəmək**: çinqarmaq_{ka}. dipləmək. nərsənin bütün, kökün arayıb
araşdırmaq. doğrulamaq. təhqiq etmək.
- bütkü_{ka}** : <> **büktü**. (< bük) bükük. boğ. pox. uşağ dilində xix sözü. -
bütgü varmı: əxin varmı.
- bütmək_{ka}**: 1. səs qısılmaq. alçalmaq. 2. borcu, alacağı gerçəkləşmək.
yaranın başı qapanmaq. 3. sona ərmək. yox olmaq. 4. bir şeyə
inanmaq. iqrar etmək. 5. bitmək (nəşvü nəma). yaratılmaq.
doğmaq.
- bütmüş** : (yara) bitmiş. yetmiş_{ka}. qapanmış. iyiləşmiş.
- bütmüş_{ka}**: yetmiş. qapanmış. iyiləşmiş (yara).
- bütrüşmək_{ka}**: 1. mahakimə olmaq. 2. şahit gətirmək.

bütrüz : bosdan .

bütsəmək_{ka}: bitişmək. yaranın düzəlməsi. bitməyə, bütünləşməyə, qurtulmağa, iyiləşməyə yaxlaşmaq, yaxınlaşmaq.

bütükə_{ka}: baqlacan. paxlacan. badımcın. patlıcan.

bütün_{ka} : 1. doğru. düz. dürüst. arın. ləkəsiz. təmiz. səhih. - **çin bütün kişi**: işəncli, güvəncli, dos doğru kişi. - **bütün** umlu, qançə qulsa, olturur: 2. yarığı olmayan. düzük₆. kamil. sağlam. - **bütün yarmaq**: sıyqalanmayan, sağ para. 3. barça. həp. qamu. həpsi. qamuq_{ka}. 4. yumqınka. toplu olaraq. topdan. həp birdən. üstü üstə. ümdə. umumi. 5. teyxa. tinik₆. tüm_{ka}. düm. tum. - bütün bütün sərxoş. zır kefli: cılğ əsrük: çulq əsgürük, əsrük.

bütünləmək_{ka}: (**tib** < met > **bit**) tübünləmək. dibin aramaq. gərçəkliğini aramaq. dibləmək. araştıрмаq.

bütünü : barça_{ka}. baraç. barıç.

bütürmək_{ka} : **bitirmək**. doğrutmaq. düzəltmək. sağaltmaq. inandırmaq. mütəqaid etmək. isbat etmək. tanıqlatmaq. alacağını tanıqlamaq. müstənedləmək. sabit etmək.

bütürmək_{ka}: **pötürmək**: **bitirmək**. 1. sağlam duruma qoymaq. 2. ispat etmək.

büvə : böğ. böq_{ka}. bir çeşit örümçək.

büyük : **büzik**_{ka}. **büdik**. 1. oyun. oynama. təpsi. rəqs. 2. büyü. yat. cadu.

- büyü** : yalvı_{ka}. yalvı. yalva. yada. cadu. yat. büdik. büzik_{ka}. büdik.
gözü bağlılıq. sehir.
- büyü** : yelvi_{ka}. yalvı. sehir.
- büyücü** : yalvın_{ka}. yalvıçl_{ka}. yalvac. yadac. sehirbaz.
- büyücü** : yelvlçl_{ka}. sehirbaz.
- büyüşmək_{ka}** : büzüşmək. oynamaq. burcuşmaq.
- büzdüm** : qudrucaq_{ka}. quyruqcaq. quyruq qəmiği.
- büzik_{ka}** : **büyük**. **büdik**. 1. oyun. oynama. təpsi. rəqs. 2. büyü. yat. cadu.
- büzimək_{ka}** : **büzmək**. büzüb burmaq. oynamaq. - qız **büzdi**: qarsundi. oynadı.
- büzmək** : bürmək_{ka}. burmaq. oynamaq.
- büzük** : 1. bez. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi qarışla, ölç. 2. tutuq. ısrım_{ka}.
bədəxlaq. hirsli.
- büzülmək_{ka}** : 1. toplanmaq. ısrınmaq_{ka}. öpgələnip dərlənmək.
çəkilmək. qayıqmaq. yıgrılmaq_{ka}. 2. yıxılmaq. kötüləşmək.
titrəmək. 3. burqurmaq_{ka}.
- büzüş** : burğuq_{ka}. burış_{ka}. qırış.
- büzüşmək_{ka}** : 1. büyüşmək. oynamaq. burcuşmaq. 2. biçişmək.
ayrışmaq. 3. pozuşmaq.
- büzütmək** : oynatmaq. büdütmək_{ka}.

C

- 3cəsür** : kür. gür. yiğit. dəlir. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı.
- cacaq** : **çəçək**_{ka}. **çiçək**. gül. - **çiçəklənmək**: çəçəklənmək_{ka}. cacaqlanmaq.
- **çiçəklik**: çəçəklik_{ka}. cacaqlıq.
- cadu** : büyü. düğün. yat. бүdik. бүzik_{ka}. бүdik. yalvı_{ka}. yalvıv. yalva.
yada. büyü. gözü bağıllıq. sehir. - **cadu çubuğu**: çatuq. nərsənin
çatdığıni, yetdiyini, olduğunu göstərən im, him, nişan.
- canlanmaq** : turqamaq. qalxmaq. qoğzanmaq. dirilmək. bərpa
olmaq.
- canlı** : özlü. ruhlu.
- car** : **cay**. 1. yar. yarıq. ara. çağ. zaman. (açıq. açıqlıq.
vaxt. fürsət). - bu **carlıqda** gəl: bu arada, çağda gəl. - bir cay: bir
çağ, zaman. 2. (c <> ş) **şar**. - **şar şar**: car car: yağış düşməsinin
doğal səsi.
- carlama** : ağış, hərraclama, çubuqlama işi. bu yolla satışda, qiyməti çox
verən, malı alır.
- carlamaq**: cırlamaq. ağlamaq. bağırmaq. çoğlamaq.
- casus** : **casut**. < **yaşut**. sataq. casut. gizli iş görəni, güdəni.
- cay** : car. yar. yarıq. ara. çağ. zaman. - bu **carlıqda** gəl: bu arada,
çağda gəl. - bir cay: bir çağ, zaman. -
- cayan** : cayıq. caysıq. tayıq_{ka}. qayqın. zivən. zivəni.

caydırmaq: (t < > q < > c) **tayıtmaq**_{ka}. **qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**.

taydırmaq. **qaydırmaq**. **qayqıtmaq**. **qərq** etmək. **dəngəsin**
pozmaq. **yerindən** etmək.

cayıq : **cayan**. **caysıq**. **tayığ**_{ka}. **qayqın**. **zivən**. **zivgən**.

cayıtmaq: (t < > q < > c) **tayıtmaq**_{ka}. **qayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**.

qaydırmaq. **caydırmaq**. **qayqıtmaq**. **qərq** etmək. **dəngəsin**
pozmaq. **yerindən** etmək.

caysıq : **cayıq**. **cayan**. **tayığ**_{ka}. **qayqın**. **zivən**. **zivgən**.

cərqəş : **cərgəş** **cərgəş**_{ka}. **cırqaş**. **cərgə**.

cəbə : **yasıq**_{ka}. **yeşik**. **qutu**. **cilit**.

cəmləyən: **öqsər**. **oqsar**. **uqsar**. **övsər**. **avsar**. (< **oq**. **uq**. **ov**. **av**). **yığan**.

toplayan. **başılıq** edən. (> **əfsərfars**).

cər : **bax** > **çər**.

cərcənək : **tincıxıb** **girəlmək**. **qarışıb** **buruşmaq**. - **yerləşmədi**, **basıb**

cəncənək **elədi**.

cərk, cərg > cərq

cərqə : **cərgə**. **cırqaş**. **cərgəş**_{ka}. **cərgəş**.

cərqəş_{ka} : **cərgəş**_{ka}. **cərgəş**. **cırqaş**. **cərgə**.

cərqəşmək : **cərgəşmək**. **arqaşmaq**. **birbiri yanında** **düzülmək**,

sıralmaq. **cürgəşmək**. **sıralanmaq**. **səfə** **durmaq**, **gəlmək**.

sıralanmaq. düzülmək. düzəlmək. - indi **çərik cərgəşsin**: indi
qoşun səflənsin. - ulduzları **cürgəşir**.

cəviz : yaqaq_{ka}. qayaq. qıyıq. girdəkan.

cəzalamaq: oyqurmaq_{ka}. sıxışdırmaq. sıxmaq. tənbih etmək.

cılday_{ka} : çildək. atların göğsündə çıxan bir xəstəlik.

cılızlamaq: çılınmaq. çalınmaq_{ka}. zayıflamaq.

cılızlıq : turuqluq_{ka}. turquluq. tırıqlıq. durqunluq. arıqlıq. zayıflıq.

cımıq : **çamquq**_{ka}. **cımçıq**. gizli iş görəni. qoğucu. çəkçi₆. qovcu. casut.

cınqıç : **sınqıç**_{ka}. fındıq kiçikliyində olan almacıq.

cınqıl : **sınqıl**. bala bacı.

cınqıraq: **çınqıraq**. gur, pürüzsüz səs.

cıqr : **cığır**. çəq, incə, tıxıq, dar yol.

cır : 1. **çır**. yağ. 2. cırılıb, gərilib cırılmaq səsi. - onun
donu **cır yırttı**: cır diyib cırdı. - ətəyim **cır** yırtıldı.

cırıq : sırıq. yırıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. yarıq. üzük. ötüq. qırıq.

cırlamaq. ağlamaq. yığlamaq. sıxtamaq. sığtamaq. carlamaq. bağırmaq.
çoqlamaq

cırmaq : cızmaq. yırtmaq. yolmaq. qırmaq. sökmək. pozmaq.
dağıtmaq. xəablamaq. - daş ayağım **yoldu**.

cırqaş : cərgəş_{ka}. cərgəş. cərgə.

civi : bilinməz yerdən gələn ox. cin oxu.

civildamaq: **çivildamaq**. sufsamaq_{ka}. sufşamaq. şuvşamaq. pıçıldamaq.
fısıldamaq.

civıqlaşmaq: suvişmaq_{ka}. sıvıqlaşmaq.

cızıq : yarıq. yarpaq. nərsənin ayırmaq üçün, çevrəyə çəkilən cızıq.
sınır. talas. tasal_{ka}.

cızmaq : cırmaq. yırtmaq. yolmaq. - daş ayağım **yoldu**.

cicikləmək: yaysamaq_{ka}. çəkəməmək. həsəd etmək.

ciciq : **cicik**. qudik. xudik. qısqanc. təbiz_{ka}. təbqiz. təbzəş. təpzəş.
tapzaş. tabzaş. təpzə. təpsə. günü. yaysa. qısqanış. həsəd. -
nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

ciciqləşmək: **cicikləşmək**. qısqanmaq. həsətləşmək. təpzənmək.

təpzəşmək. təpsəşmək. kəktəşmək_{ka}. kəkləşmək. hınçlaşmaq.
kin bağlamaq.

ciciqli : **cicikli**. qısqanc. kirtüc. kirtüc_{ka}.

cilalı : yaltrıq_{ka}. parlaq. süslü. yoldruq. yuldruq.

cilovlamaq: qılavuzluq etmək. qılavlamaq. başlamaq_{ka}. başçılıq etmək.

cimcilaq: çümərük_{ka}. suyua düşmüş. yaş.

cim_{ka} : **çim**. **çıp**. obartma ilgəci. çiğ. yaş. sulu. - **cimcilaq**: sum sulu. -
çim yik ət: çim çiğ, sulu ət. - **çim** öl ton: çıp ıslaq paltar.

cimrilik : paxıllıq. saranlıq_{ka}.

cin : tutuq_{ka}. - **cin** çarpan yer: **cinli** yer: tutuqlu yer_{ka}. - **cin vurmuş**.
çalınmış. çalanğ_{ka}.

cincü_{ka} : (c <> y) yincü. inci.

cinlətmək: (cin < met > inc) **incitmək**.

ciq : **cik**. aşığın oyuq, çuxur üzü. - **çik durmaq**. - **çiq böq**:
açıla bükülə. cik. omba. düğün. nərsədə boğun, düğün, şişik
bölüm. aşığın topul böğrü. - **çik durmaq**: götü üsdə durmaq. -
vurram **cik** durarsan ha. (# **çömbə**: cumulu. yumulu).

ciqər : **ciğər** - ciğər bitişiq olan incə ət: **iç ət**_{ka}. - **ciqərinə vurmaq**:
ciğərinə vurmaq öfgələnmək - öpgiləmək. öpgələmək_{ka}.

ciqi_{ka} : **çiqli**. **cihli**. kip, sağlam tikiş.

ciqləşmək : bərkişmək. - düğün **cikləşdi**.

cirgə : çaxşu. mə'cun. nərsənin sıxılmış suyu.

cocuq : 1. socuq. sucuq. şirin. 2. domuz yavrusu. hərşəyin kiçiyi.

coqşatmaq_{ka}: **coğşatmaq**_{ka}. **çuvşatmaq**_{ka}. **çuğşatmaq**_{ka}. **coşdurmaq**.
turşatmaq. əkşitmək. qaynatmaq. köpüklətmək.

coşan : axan. çəvşəng. yuşulqan. coşqun. qanıtqan. əsrik. daşqın.
özündən çıxan.

coşdurmaq: **çuvşatmaq**_{ka}. **çuğşatmaq**_{ka}. **çoqratmaq**_{ka}. **çağlatmaq**.
qaynatmaq. **coğşatmaq**_{ka} turşatmaq. əkşitmək. qaynatmaq.

köpüklətmək. qomıtmaq_{ka}. həyəcanlatmaq. çuvsatmaq_{ka}.

tuvşatmaq. turşatmaq. qaynatmaq. - çaxır **tuvşatmaq**. - sirke

qarnımı **tuvşatdı**. - özü mənə gəldi.

coşqu : cəzbə. çarpıntı. vəcd. qanıt. əsrim. əsrəm. həyəcan.

coşqun : küşən. təprəş. təprətək_{ka}. qaynar. qanıtqan. əsrək. daşqın.

coşan. özündən çıxan.

coşmaq : 1. qomınmaq_{ka}. həyəcanlanmaq. qomınmaq_{ka}. qaynamaq. 2. *ad*.

çoqrama yul_{ka}. suyu çox olan, fısqıran qaynaq.

coşturan: qomıtqan_{ka}. hər zaman coşturan, özlətən, sevdiren, qanatan.

coşturmaq: qomutmaq_{ka}. qomıtmaq.

coşu : qomın_{ka}. həyəcan.

coşub qalxmaq: savrulmaq_{ka}. - çaylar savruldu.

coşun : kaftan. yarıq_{ka}. zireh.

covlal_{ka} : covlan. çoğral. şuluğ.

covlan : covlal_{ka}. şuluğ. çoğral.

covlanmaq : çoqralmaq_{ka} . covlalmaq. coşub, qalxıb

qaynamaq. dalqalanmaq.

culqamaq: qapsamaq. yumutmaq_{ka}. - sağın mənə yumuttu.

cumalı_{ka} : qarınca.

cuman : salcuq_{ka}. saltuq. salsuq. salan. sallayan. arslan. igid. - **salcuq**

su başı_{ka}: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

cummaq : 1. çapturmaq_{ka}. üzərinə cummaq. saldırmaq. 2. təpilmək.
təbrətmək. həmlə etmək. - o yağıya **təprətti**. 3. gomımaq_{ka}. 4.
yunmaq (y <> c) **cunmaq**. çimmək.

cummaq_{ka} : çimmək. suya dalmaq.

cumuşmaq : qomuşmaq_{ka}. qoyluşmaq. - olar işə **qomuşdular**.

curlanmaq: burulmaq. düzəlmək. türülmək_{ka}. dürülmək. - bitik **türüldü**.

curlaşmaq: eytişmək_{ka}. barışmaq, yarışmaq.

cübürtmək_{ka}: **cüvütmək**. çubartmaq. çaparlamaq. (< **çapmaq**: soymaq.
lütləmək.). cübürtmək. çalıp, soyup çıplaq buraxmaq.
cıbırlatmaq.

cübürtsemək_{ka}: cüvütləmək. çalıp soymaq.

cücəlik : çökötlük_{ka}. çökötqül. cüküt. güdə. qalta boylu. qıssa. qısalıq.

cücərmə: yarpaq. gəlişmə. dirçəliş. inkişaf.

cüq : **cük**. şüq_{ka}. sük. sus. hiss. siss. susturma, sikut ilgəci. - **şük dur**:
çük dur. - cocuq cükü. **çəkik**. **çübək**_{ka}.

cüqüt : **cüküt**. **çügüt**. **çöqüt**. (1 < **cüq**. **tüq**. 2 < **çökmüş**). çikötlük_{ka}.
çökötqül. güdə. qalta boylu. qıssa. qısalıq. cücəlik. - **cügüt** kişi.

cümcük₆: **cümçük**. sərçə. - tüppəklə **cümcük** atıladıq.

cünbüş : taprat_{ka}. çabaş. çıbış. çalqaş. qaynar

- cür** : **cür**_{ka}. 1. asi. qazanc. qazanc. mənfəət. fayda. - **cür**
 gözlürəm səndən. - cürsüz iş. - işi gördünse, **cürün** gözlə: işi yapdın
 nəticəsin, faydasın çək. - **cür** istədik, **çora** düşdük. - çürükdəndən
 cür alan. 2. cur. yaraqlıq, yarqılıq, düzənlik göstərr. # **çor**:
 yanıqlıq, çürüklük göstərir.
- cürətlənmək**: tıqramaq_{ka}. tıqraqmaq_{ka}. tıqdamaq. qıvraqqlanmaq.
 yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq.
- cürlaş** : tutaş. tutac. tutuş_{ka}. uyuş. təvafüq.
- cürləmək**_{ka}: mənfəət əldə etmək.
- cürlənmək**_{ka}: dəğərlənmək. aşınmaq. faydalanmaq. (# çorlanmq: korlanmaq:
 ziyana düşmək).
- cürləşmək**: bəkişmək_{ka}. bəküşmək. gücləşmək. düzəşmək. sağnişmaq.
 kökləşmək_{ka}. köktəşmək. sahmanlaşmaq.
- cüt** : qoşa. qoş_{ka}. əş. tay. umay_{ka}.
- cüvə** : güyə_{ka}. güvə. bit.
- cüvələmək**: cüvədən arıtlamaq.
- cüvi** : cümeyir.
- cüvüt**_{ka} : yaşıl göy. yəşmi. - göy **cüvüt**. - **al cüvüt**: açıq qırmızı.

Ç

ça : **ça**_{ka}. bənzətmə ilgəci.

çabaq ər_{ka}: soysuz. mayası pozuq. sütsüz adam.

çaban : qaltan. qalqıtan. qalxan. sıçrayan.

çabaş : çıbış. taprat_{ka}. çalqaş. qaynar

çabuq : şəbüb_{ka}.

çaçır_{ka} : çadır. çaşır. çatır.

çadan_{ka} : çıyan. quyuğu ötü. aqrəp.

çadır : cacır. çaşır. çuvac_{ka}. çuvaş_{ka}. yuvac. kərəki_{ka}. - çadır örtüsü:

arıq_{ka}. - çadırın ətəği: **sapıq**_{ka}. - çadırın üst yanındakı köşələrdən hər

biri: **uq**_{ka}. - çadırın yanı. hər heyvanın əyəğisi. əyə qəmiği. qaburqa.

yan: **əyəkü**_{ka}.

çadır : çuvaş_{ka}.

çafılı_{ka} : şahin.

çağ>çaq

çax>çaq

çaq çuq : 1. **çarıq çuruq**: bir şeyin qırılmasından, əğilib qətlənməsindən çıxan səs. 2. - **çaq çuq etmək**_{ka}: odun. cəviz. gəmik kimi şeylər qırılırkən səs çıxarmaq. 3. - **çağ çuğ**_{ka} qürültü. çar çur. 4. - **çaq etmək**_{ka}: çağlamaq. səs çıxarmaq.

çaq : **çağ**. 1. car. cay. yar. yarıq. ara. köç. ara. an. öy. öğ. müddət. zaman. - şam **öyü**. - tan **öy**: səhər çağı. - bir çağ (köç) qoyqıl: bir az dözginən. 2. çağı. qıvılcım. 3. **çək**. nuxdə.

çaqa : **çağa çağa çağanıb**. çağrulmaq. savruqmaq_{ka}. savrulmaq. çalxalanmaq. suların, köpükləninib axması.

çaqa_{ka} : çağmaq.

çaqan : **çağan**. (z <> y <> q) çazan. çayan. əğrəb.

çaqı : **çağı**_{ka}. **çoğı**. **çuqı**. qürültü. bağırtı. savaş.

çaqı : **çoqı**_{ka}. **çuqı**. gürültü.

çaqıq_{ka} : çavıq. çapıq. qamçı. qamiç. sırım. qamçı ucu.

çaqılamaq: **çağılamaq**_{ka}. bağıрмаq. çağırmaq. çoğılamaq.

çaqılmaq_{ka}: **çağılmaq**_{ka}. **çaqqılmaq**. 1. çoğulmaq. çağılmaq. od çaxmaq. -

daş **çağıldı**: daşdan od qalxdı. yügürdü gəvəl at, çaqdı qızıl od. 2.

əriştirilmək. - söz qulaqa **çaqıldı**. 3. çağlamaq. şır şır axmaq.

çaqınmaq_{ka}: çağınmaq. çalışmaq. çaqqa çuq edmək.

çaqır : **çaxır**. 1. **cığır**_{ka}. dar yol. kiçik yol. çığır. 2. (< **çiq**. **çuq**. **tuq**). hər nəyin cirqəsi, çəkmişi, çıkırmışı. çaxır. şərap. 3. şirə. doşab. tuqşab. bəkməz. 3. **çağrat**. xumar. - xumar gözlü: **çağrat** gözlü. 4. göz boyalarından. qızıl, göy göz. - it **çaxırı** ata dəğməz, at **çaxırı** itə dəğməz. - **çağır gözlü**: göy qöz. - **çağır quşu**. doğan quşu. 5. **sağır**_{ka}. söbü₁, qonus₆ biçimində **çaxır**, şərab qabı.

çaqırışmaq : . **çağırışmaq**. ündəşmək_{ka}.

çaqırlamaq_{ka}: şirə yapmaq.

çaqırılmaq_{ka}: şıra, şarap yiyəsi olmaq.

çaqırlıq_{ka}: şəraplı. şərabı olan.

çaqırmaq: **çağırmaq**. çağılmaq_{ka}. ündəmək_{ka}. ünləmək. oxumaq.

çaqışmaq_{ka} : çağışmaq.

çaqqar : çağraq. keçəl. daz.

çaqla : **çağla**. 1. çalğa. şələlə. abşar. 2. **çağla**: odla. alovla. yanıl.

çaqlanmaq_{ka}: (**çaql** <> **çalq**) **çalqanmaq**. pörtmək. yanmaq. alovlanmaq. -
odu **çaqlananın**, gör nəcə halı.

çaqlap : **çalpaq**_{ka}. **çaplaq**. (< **çal**. **çap**. **çaq**.). **çalaq**. **çapaq**. **çanaq**.
qarışıq buruşuq. kir. pislik. - **çalpaq** iş. qarışıq iş.

çaqlatmaq:**çağlatmaq**_{ka}. **çoqratmaq**_{ka}. **çoşdurmaq**. **qaynatmaq**.

çaqmaq: **çağmaq**_{ka} (ç <> q) **qaqmaq**. 1. **çoqmaq**. **çuqmaq**. (quş) **aşağı**
enmək. 2. yaxma aracı. 3. **əriştirmək**. **yetişdirmək**. - bu sözü onun
qulağına **çaq**. 4. - **ara çaqmaq**: **neçə nəyin arasın**, **barşığın**
çarpışdırmaq, **çalışdırmaq**, **qarışdırmaq**. **savaşdırmaq**. - o, iki
yoldaş **ara çaqdı**. 5. **çaxa**_{ka}.

çaqmır : **çağmır**_{ka}. **çamqur**_{ka}. **şəlqəm**.

çaqmur çamı_{ka}: **gürültü**. **bağır**.

çaqnamaq: **çağnamaq**. **qadırınmaq**: **qayrınmaq**. **qadırlanmaq**_{ka}.
qaddarlanmaq. **çətinləşmək**.

çaqraq_{ka}: **çaqqar**. **kəl**. **keçəl**. **daz**. - **çaqraq** bilə uyut bolmaz: **keçəldə həya**
arama.

çaqrat : **çağrat**. **çaxır**. **xumar**. - **xumar gözlü**: **çağrat** **gözlü**:

çaqratmaq_{ka}: (< **çaqıq**: **çalıq**. **açınmış**). 1. **çaqlatmaq**. **çalqatmaq**. **çaqdırmaq**.
alaylamaq. **açıb yırtmaq**. **qözü bərətmək**, **qızartmaq**. - **gözünü**
çaqratdı: **bərətədi**. **çaq çaq**, **iti iti**, **çer çer baxmaq**. 2. **xumarlamaq**. -
gözünü belə çağratma.

- çaqrı** : **çağrı**. 1. çarx. çərx. çevri. çəvri. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi. 2. çağrış. oxut. dəvət. - qonaqlığa **çaqrı**: ovut. oxut.
- çaqricı** : **çağricı**. yıraqu_{ka}. şarkıcı. müğənni.
- çaqri_{ka}** : **çağrı**. doğan quşu. laçın. - **çağrı** bək: ad olaraq.
- çaqrınmaq**: **çağrınmaq**. oxunmaq.
- çaqrış** : **çağrış**. dartıq_{ka}. ehzar. dartıq. tartıq_{ka} dəvət.
- çaqrışçı** :. tartıqçı_{ka}. dəvətçi.
- çaqrışmaq**: **çağrışmaq**. oxuşmaq.
- çaqrıq_{ka}**: çağılmış təpilməmiş nərsə. sərt. qatı. bərk. - **çaqrıq** yer, topraq.
- çaqşaq** : **çaxşaq_{ka}**. **çaqşa**. **qaqşaq**. (< **çaq**. **qaq**). 1. qaya. daşlıq. yalın daş. - çaxşaq çaxraq yer: şor çoraq, qayalı yer. 2. qaquq. qaqquq_{ka}. qax. - çaxşaq üzrə ot bitməz, çağra ilə ut olmaz. (**ut**: üz. həya). 2. qaquq. qaqquq_{ka}. qax. qurutulmuş yemiş. 3. qurutulmuş, qaysı, üzüm kimi meyvələr.
- çaqşamaq** : **çaxşamaq**. çax çax etmək. çağıl çuğul etmək. çanqıldamaq. taqılan süs bəzəklər çax çax səs verməsi. - ayağım atda daş **çaxşadı**.
- çaqşır** : yeşim_{ka}. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq.
- çaqşu** : **çaxşu**. cirqə. mə'cun. nərsənin sıxılmış suyu.
- çaqturmaq_{ka}**: **çaqtırmaq**. iki kişini qızıstırıb araların vurmaq. savaştırmaq.
- çaqur** : **çağur**. sağur. çaruq_{ka}. taxaq.

çal : çal_{ka}. alaca. qır.

çal : rəhbə rəh. alavan.

çalan : çantur. qaytaran. çevirən. bir işin gedişin dəğişən.

çalanğ_{ka} : **çalan**. 1. gəvəzə. bağiran. çalçənə. - çalanğ başı: çalçənə.

bağiran kişi. 2. çalınmış. cin vurmuş. 3. yanıq, ot bitməyən, çoraq
çoraq, şoraq ıssız yer.

çalbaş_{ka} : 1. yurbaş_{ka}. külbaş. çalqaş. qarışıq. 2. savaş. qavqa.

çalbaşmaq_{ka}: 1. savaşmaq. 2. çətinliyə düşmək. qarışmaq.

çaldıran : 1. yonan. yonqar. 2. sındıran.

çaldırmaq : 1. qapturmaq_{ka}. əldən vermək. oğrulmaq. - kifimi **çaldırdım**. 2.

çarpmaq. sındırmaq. - daş **çaldırmaq**. 3. yonmaq. tıraşlamaq. -
daşdan heykəl **çaldırdım**.

çaldramaq_{ka}: çağıl çuğul etmək. səs vermək.

çalı çırpı: kol kos. pölük.

çalı : boya. çüvüt_{ka}. ön. önğ_{ka}. süyüt. suyut. rəng.

çalıq_{ka} : 1. itik arama. çalıb çağırıb arama. 2. çağrı. salıq. yığılma,
toplanma üçün çağrı. agəhi. xəbər veriş.

çalın_{ka} : çini. - **çalınq** ayaq: çini qab.

çalınmaq_{ka}: 1. çırpınmaq. 2. ərişmək. anqlanmaq. 3. çılınmaq. cılızlamaq.

zayıflamaq. - nə **çalınmısan** belə. - ot bitdi, mal qara **çalındı**. 4.

burmaq_{ka}. dağılmaq. yayılmaq. buğlamaq.

çalınmış: 1. çalanğ_{ka}. cin vurmuş. 2. çənəş. boş.

çalışan : qarışan. işləyən.

çalış_{ka} : çəlmə. çalmaş. güreş. qurəş. güləş. gücəş.

çalışqan: turqan. durğan. tayqan. müqavim.

çalışmaq_{ka}: (< **çal**: **çan**: yarıq). 1. açışmaq. açılmaq. - qapını döğdüm, **çalan**

olmadı: açan olmadı. - qapı **çalışdı**: açıldı. 2. güreşmək. gücəşmək.

döğüşmək. - qatırla at **çalışdı**, eşşək başı yarışdı. - ərle arvad

çalışdı. 3. işləmək.

çalıtmaq: çapıtmaq. toqıtmaq_{ka}. toxutmaq. vurdurmaq. dövdürmək.

çalq çulq_{ka} : çarpmaq, çalmaq, çaq çuq işi. - **çalq çulq** padar

qıldı: talaq tuluq, taraq turuq, tax tux təpər vurdu. - **çalq çulq**_{ka}:

çalxalanmağın səsi.

çalqa : **çalğa**. çağla. abşar. şələlə.

çalqalanmaq: **çalxalanmaq**. çağqalanmaq. savruqmaq_{ka}. çağrulmaq.

savrulmaq. suların çağa çağa çağanıb, köpükləninb axması.

çalqamaq: yaymaq_{ka}. qımıldatmaq. sallamaq. məyl etmək.

çalqan_{ka} : yoluğan. müsri. xəstəliyin bir yerdən başqa bir yerə yeriməsi,

keçməsi.

çalqanmaq : (**çaql** <> **çalq**) **çaqlanmaq**_{ka}. pörtmək. yanmaq.

çalqanmaq : **çalxanmaq**. təzginmək_{ka}. tərkinmək. tartınmaq.
dartınmaq.

çalqaş : taprat_{ka}. çabaş. çıbış. qaynar. çalbaş. külbaş. yurbaş_{ka}. qarışıq.

çalqaşmaq: tapraşmaq. təprəşmək. sıçraşmaq.

çalqay : **çalğay**_{ka}. quş yələyi. qanadın böyük tükləri. ucları.

çalma_{ka} : **çəlmə**. 1. kərmə. yapba. sili ıslatıb, kəsib qurutarlar. 2. qapış_{ka}.
yağmalama.

çalmaq_{ka} : 1. yerə çalmaq. vurmaq. yenmək. 1. oğrılamaq_{ka}. hırsızlıq etmək.

çalmaş : qapış_{ka}. qabış_{ka}. yağmac.

çalpaq_{ka} : **çaplaq**. **çaqlap**. (< **çal**. **çap**. **çaq** .). **çalaq**. **çapaq**. **çanaq**. çəlpək.
çəlpək. çaplaq. göz çapağı, çirki, poxu. yapışqan. çalpaş_{ka}.
qarışıq buruşuq. kir. pislik. - **çalpaq** iş. qarışıq iş. (> **cölbək**_{fars}).

çalpaqlanmaq_{ka}: göz bucağı çirklənmək.

çalpaş_{ka} : 1. çarpış. mücadilə. 2. yapışqan. çalpaq. çəlpək.

çalpaşmaq_{ka}: 1. çarpışmaq. mücadilə etmək. 2. sərtləşmək. bir şey
kötüləşip pisləşmək.

çalpınq_{ka}: (< met >) **palçıq**. sıvıq çamur.

çalpuşlanmaq_{ka}: yapışqan olmaq. çəlpəklənmək. - əlim **çəpəşləndi**.

çalturmaq_{ka} : çəlitmək. aratmaq. aramasını buyurmaq.

eşitirmək üçün çağrılmaq, carlamaq. - itik **çaldırdılar**.

çam : arça₆.

çamquq_{ka}: cımqıq. cımıq. gizli iş görən. çəkçi₆. qoğucu. qovcu. casut.

çamqur_{ka}: **çağmır**. şəlqəm.

çamraq_{ka}: çar çarmıq. çır çırmıq. qor qoduq. çoluq cocuq. çamraq.

çamur : palçıq. titiq_{ka}.

çan : qonğraq_{ka}. çınqıraq. qonraq. tonquraq. zəng. naqus.

çanaç_{ka} : qorxaq, gəvşək. təmbəl.

çanaq_{ka} : sanqaq_{ka}. çanqaq. çaşqal_{ka}. kəşgül. çömlək. seqinq. sehın.

səhəng. qar qacaq. çanaq. kəkəz kimsə. qorqaq. gəvşək.

çanaqlamaq_{ka}: birini arıq (zayıf) saymaq, bulmaq. arıqlığa, gəvşəkliyə,

kəkəzliyə nisbət etmək.

çanaqlıq_{ka}: kəkəzlik. qəvşəklik. pərişanlıq.

çançu_{ka} : axlov. əriştə xəmiru açan oxlava, axlov.

çandışmaq_{ka}: çındışmaq. birbirinə sərtləşmək. birbirindən qaçınmaq.

çəkinmək. savşanmaq.

çanğ : qanğraq_{ka}.

çanqa_{ka} : bir çeşit tuzaq. - təlim **çanladın**: çox danışma.

çanqaq : sanqaq_{ka}. çanaq. seqinq. sehın. səhəng.

çanqılamaq_{ka}: vəngildəmək. vırra vır demək. çəniləmək.

çanta : yanlıq_{ka}.

çantur : 1. **çanturan**. çalan. qaytaran. çevirən. bir işin gedişin dəğişən. - su **çanturu**. - işləri **çanturanlan** az olmur. - yol **çanturi**: yolu dəğişən simgə, işarə, bənd. 2. münhərif. - **çantur** işlər. çantur adam. 3. kələk. - **çantura** düşdük.

çanturmaq_{ka}: çındurturmaq. caydırmaq. münsərif etmək.

çap çap : şap şap. març murç. sulu nərsə yeyəndə ağızdan çıxan səs. - huluları **març murç** yedik.

çap : suç. günah.

çapaç : çıpıç. çıpça. çapçı. zalim.

çapaçlıq : **çıpıçlaq**_{ka}. **çıpçalıq**. **çapçılıq**. suçluluq. yazqılıq. günahkarlıq.

çapağı : göz çapağı, çirki, poxu. çəlpək. çalpaq_{ka}. çaplaq.

çapaq : 1. kiçik balıq. 2. çapıq. kiçik. alçaq. - **çapıq** kişi: alçaq ər. 3. çibək_{ka}. çıbaq_{ka}. sıbaq. sapıq. çapıq. iti. qırağı. ovçu.

çapaq : yam_{ka}. çör çöp. pislik. gözə.

çapaqay₆: solamuq_{ka}. solaq. yoxsul. kasıb.

çapar : yügrək. yügür. peyk.

çapat : cərmə. salıq. tutu.

çapçı : çıpıç. çapaç. çıpça. zalim.

çapçılıq : **çıpıçlaq**_{ka}. **çapaçlıq**. **çıpçalıq**. suçluluq. yazqılıq. günahkarlıq.

çapıq : 1. çayıq_{ka}. çavıq. qamçı. qamış. sırim. 1. çibək_{ka}. çıbaq_{ka}.
çapaq. sıbaq. sapıq. iti. qırağu. ovçu.

çapılmaq: 1. sıvamaq. 2. boynu vurulmaq. üzmək.

çapınmaq : 1. qamçılamaq. qamıçlamaq. 2. üzmək.

çapışdırmaq: çapturmaq_{ka}. vurdurmaq. çapmaq. boyun vurdurmaq,
üzmək.

çapıtqan_{ka}: saldıran. cuman. - **çapıtqan ər**: çapan. qıran kişi. cəlləd. boyun
vurnn. - **çapıtqan** it: yırtıcı it.

çapıtmaq: 1. saldırmaq. vurdurmaq. üzmək. 2. çapmaq. sürtmək. - arı çamur
çapıtmaq: sıvamaq. vurmaq.

çapqut : **çapğut**. çaput. döşək. palaz. şiltə.

çaplaq : **çalpaq**_{ka}. **çaqlap**. (< çal. çap. çaq.). **çalaq**. **çapaq**. **çanaq**.
qarışıq buruşuq. kir. pislik. - **çalpaq** iş. qarışıq iş.

çaplaq : çəlpək. çalpaq_{ka}. göz çapağı, çirki, poxu.

çapmaq : (ç <> t) **təpmək**. 1. çapışmaq. vurmaq. cummaq. yügürmək.
həmlə etmək. - it qurda **çapdı**. - qurd qoyuna **çapdı**. 2. boyun
vurmaq, üzmək. 3. çimmək. suya çırpınmaq, təpinmək.
yuğunmaq. üzmək. - yeddidə bir, suya **çapın**: çimin. 1. boyamaq. -
bayram qabağı evi **çapdıq**. -

çapriq : bir tərəfə çarpılmış. çolaq. çulquy_{ka}.

çapsamaq_{ka} : üzmək istəmək.

çapturmaq_{ka}: 1. saldırmaq. üzərinə cummaq. - it kişiyə **çapıtdı**. 2. suda

üzdürmək. çimdirmək. çap deyim səsləndirmək. - o əlin suda

çapdırdı. 3. nərsəni suvamaq. boyamaq. bulamaq. çamırla

sıvatmaq. - o evin **çapdırdı**. 4. vurdurmaq. çapmaq. çapışdırmaq.

boyun vurdurmaq. üzmək. - bəy onu boynun **çapturdu**.

çapuq : şabuq_{ka}. şəbüq tez. yeyin.

çaput : çapğut. döşək. palaz. şiltə.

çar çarmıq_{ka}: çır çırmıq. qor qoduq. çoluq cocuq. uşaq muşaq.

çarçaq₆ : yorqun.

çarçamaq₆: **çərçəmək**₆. yorqunmaq. yorulmaq. tövşəmək. təvşəmək_{ka}. için için ötmək. ləhləmək.

çarçatmaq₆: **çərçətmək**₆. yorqutmaq. yormaq.

çarçur : abur cubur. xarp xarp. - **çarçur yemək**: əlinə keçəni yemək. bir şey buraxmamaq.

çardağ : 1. badiç_{ka}. badaç. badaş. bağdaş. darbəst. çit_{ka}. 2. qamıştan, tikəndən yapılmış duvar.

çarx : çərx. çevri. çəvri. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çarıq : **çərik**. **yarıq**. **kərik**. (1 < **saruq**. sarmaq. 2 < **çağur**. **sağur**: dəri. 3 < **çaqrıq**: çaqmaq: taxmaq). edlik. yetlik.

çarlaşmaq : ağlaşmaq. bağrışmaq. kükrəmək.

çarlatmaq : cırlatmaq. ağılatmaq.

çarpı : (< çarpmaq). uru (< vurmaq). sarı (< sarmaq). salı (< salmaq). örtü.

çarpıq : əğri büğrü: qamqı_{ka}. qamıq. - çarpıq üzlü. : **qamqı yüzlük**_{ka}.

çarpılmaq : əğrilmək. qamqırmaq_{ka}.

çarpıntı : coşqu. cəzbə. vəcd. qanıt. əsrim. əsrəm. həyəcan.

çarpışma : savaş. qovala qaşdı. qaçut_{ka}. qavqa. sıqış_{ka}. itişmə.

çarpışmaq: toqışmaq_{ka}. toquşmaq. toxuşmaq. savaşmaq. çalpaşmaq_{ka}.

vuruşmaq. toquşmaq_{ka}. toqışmaq. döğüşmək. dövmək. vurmaq.

toxumaq. toxunmaq. toqımaq_{ka}. dövülərək sərtləştirmək.

götürmək, batırmaq. mücadələ etmək.

çars çars : səs göstərən sözləm. - **çars çars urmaq**: çat çat dövmək.

çart : (ç <> y) yart. parça. - bizim onda bir **çart** alğumuz var: tələbimiz var. - **çart çurt**: hər şeyin ufağı, töküntüsü, sınığı.

çaruq_{ka} : 1. çarıq. ayaxqabı. - yazaq atı, **çaruq**, güci, azuq: yayanın (piyadanın) atı çarıqdı, gücü azıqdır, yeməkdir. 2. çağur. sağur. taxaq.

çaruqlamaq : çarıqlamaq.

çaruqlanmaq: çarıqlanmaq.

çarun : (run <met> nar) çinar aqaçı. çünük. şünük.

çaş : yaş. yəş. yeş. göy daş. firuzə.

çaşiq : yazıq. azıq. yoz. axmaq.

çaşır : çadır. çaçır. çatır.

çaşqal_{ka} : (ç <> k) **kəşgül**. (< kav) çanaq. çömlək.

çaşmaq : şaşıb disginmək. tavrataq_{ka}. yazmaq. yozmaq. iştibah edmək. - atıcı **yazdı**.

çat : çatlaq. bıçqıl_{ka}. bıçılqın. bıçılqan. yarıq. quyu. (> **çah**_{fars}). - **çat çat**: şaq şaq.

çataq₆ : (1 < **çək**. **çiq**. **tuq**: düğün. 2 < **çat**: yarıq. qırıq). çətin. pıroblem.

çatar : çatşaq. qabcaq_{ka}. qovşaq. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştuğu yer.

çatdıran: dəgiren. əriştiren. bitirən.

çatdırmaq: amurtmaq_{ka}. yamırtmaq. yatıştıрмаq. dindirmək. toxdadmaq.

çatdırmaq: barturmaq_{ka}. vardırmaq. tuşqırmaq_{ka}. daşqırmaq. yetdirmək.

ulatmaq_{ka}. uzatmaq. üsürmək. uçurmaq. qalxıtmaq. - göylərə

üsən ahım. - onu evə **bartur**. - kağızı **bartur**. - bunu atova **bartur**.

çatı : əkmə. əğrim. örtü. örtmən_{ka}. dam. tarus_{ka}. tarus_{ka}. şip₆. səqf.

çatılan : tügülqən_{ka}.

çatıldamaq : şaqıldamaq.

çatışmaq₆ : yüklənmək. arqaşmaq. əkləmək. girmək. - el yükün iyid **çatışar**,

arqaşar. - köməkləşib arabadan yükləri **çatışıb**, arqaşıb daşıdıq.

çatqan_{ka} : çətgən. ovsar. gam. dizgin.

çatqas : satqas. məqsəd.

çatlaq : çat. bıçqıl_{ka}. bıçılqın. bıçılqan. yarıq. qovucuq. kovucuq.
kovucuq. yırtıq. səkə. sək.

çatlamaq: şaqlamaq. bükülmək. yarılmaq. dilinmək.

çatmaq : 1. qatmaq. yükləmək. qoymaq. yığmaq. - uşağı evə **çat**. yükü **çat**. 2. becərtmək. yetişirmək. - davar **çatmaq**. - qoğun **çatmaq**. - ordulanıb yüksək dağı, oğlaq **çatan**: yüksək dağlarda yer alıb, keçi bəsləyən. 3. yetişmək. dəğmək. ərişmək. yetmək. 4. çətmək. (y <> ç) yetmək. əmrülmək_{ka}. müvəffəq olmaq. - ağır ayaq əmrüldü. 5. dəğmək. yetmək. 6. ərəzmək_{ka}. yetişmək. 7. tükəmək. yetmək. görmək. kafo olmaq. - aş qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. 8. yetmək. haqlamaq.

çatşaq : qabcaq_{ka}. qovşaq. çatar. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştuğu yer.

çatuq : nərsənin çatdığını, yetdiyini, olduğunu göstərən im, him, nişan. cadu çubuğu.

çava : dəlikanlılara verilən adlardan.

çavar : çağar. çaqar. tuturaq. tutacaq. tutandırır₆. alışıq. - **çavar**
çuvar_{ka}: od alışdırmağa yarar nəsə.

çavıq_{ka} : qamçının uc tellər.

çavıqmaq_{ka}: adlanmaq. adsınmaq.

çavıl : çavlı. od yaxılan yemiş qabuqu.

çavış : tavuş_{ka}. taviş. tapuş. 1. duyuş. duyqu. 2. sezgi. hiss. ehsas. 3. qımıldanma. 4. səs.

çav_{ka} : şöhrət. an. səs. - yazsın **çavın** boyunğa: yaysın səsin ellərə.

çavlanmaq_{ka}: sanlanmaq. şöhrətlənmək. ünlənmək. ün yiyəsi olmaq.

çavlı : çavıl. od yaxılan yemiş qabuqu.

çavun : doğşan balası.

çavuş : çavuş. qoşun qollarını düzənləyən.

çay : yul_{ka}. yol. qaynaq. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.

çayan : (z <> y <> q) çazan. çağan. əğrəb.

çayır : ot: çüşək_{ka}.

çazan : (z <> y <> q) çayan. çağan. əğrəb.

çetləmək: çərənləmək. munmaq_{ka}. saçmalamaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. səfehləmək.

çetmək_{ka} : (ç <> y) yetmək .

çevirən : çalan. çantur. qaytaran. bir işin gedişin dəğişən.

çevirmək: qatarmaq_{ka}. qadarmaq. qaytarmaq. qeytərmək. geri döndürmək. başqatmaq. aynatmaq. qaytarmaq. çöndərmək. sındırmaq.

əğirmək. aşırmaq. tavratamaq_{ka}. fırlatmaq. devirmək.

çevrə : təğrə. dəğrə. qurı_{ka}. təkrə. devrə. çevrə. dayrə. yerə. yörə.
yürə_{ka}. yağırılıq. yağru_{ka}. ətraf. muhit. nərsənin dəğən yeri. yörə.
döğrə. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

çevrəmək: yörgəmək. yörəmək. dolamaq. döğrəmək. qurşamaq.

çevri : çəvri. çarx. çərx. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çevrilmək : **çəvrülmək**_{ka}. **evrilmək**. **əvrülmək**. 1. dolanmaq. yönələn
yerdən çevrilmək. 2. dönmək. çönmək. uğramaq. gedmək. 3.
tərs olmaq. kötü olmaq. kötüləşmək: tatrulmaq_{ka}. dadrulmaq. 4.
təzkinmək_{ka}. dönmək. təvaf edmək.

çevrişmək: təvrişmək. devrişmək. çönüşmək. alınmaq. vuruşmaq.

çevürgən : təvürgən_{ka}. çəvirən.

çə : **ça**_{ka}. bənzətmə ilgəci.

çəçək : **çiçək**. cacaq. gül. - **çiçəklənmək**: çəçəklənmək_{ka}. cacaqlanmaq. -
çiçəklik: çəçəklik_{ka}. cacaqlıq.

çəçgə_{ka} : **saçqa**. çulğa, culağ darağı.

çəfşəng : **çafşan**. < **çapşan**. çapıb qıran ayqıt. qırqı. qayçı. .

çək > çəq

çəq : **çək**. 1. yol yol nərsə. 2. **çək** !. çəkin !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !.
sağ !. sağın !. tək !. təkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !. 3. **çək çüq**.

malın ən dəğərsizi. qıvır zıvır. . xırda mırda. dəğərsiz nərsə. 4.

çəkə. sızıq. səzik_{ka}. seziş. sezmə. güman. zənn.

çəq : **çək. çaq**. 1. nuxdə. 2. üsdə çəkilən nə. örtük. yamak.

çəq : **çək_{ka}**. 1. "özü. həmə. elə. tam. işlə. aynı. lap. oq" anlamında. -
çək o: elə o. - **çək** sən: elə sən. - **çək** amaca vurdu: lap nişana vurdu.
 - **çək** bu yekəlikdədi. - onla bu, **çək** birdir. - səndə **çək** ona taysan. -
çək özüdü. 2. "ax. hın. him" kimi səs çəkmək, çıxarmaq. - **çək**
 demədən ağzın yumub öldü. - kötəyi yedi, **çək** də demədi.

çəqçi₆ : **çəkçi₆**. qovcu. qoğucu. çamquq_{ka}. casut.

çəqə : **çəkə**. 1. getlən₆. pərhiz. 2. çək. sızıq. səzik_{ka}. seziş. sezmə.
 güman. zənn.

çəqə : **çəkə**. sarqı. sarıq. damcı.

çəqək : **çəkək. çərkək. çəkrək**. 1. çərşov kimi düz, saf cipsiz bir qaftan.
 2. çiçək xəstəliği.

çəqəmək : **çəkəmək**. 1. kitab nuqtələmək. attan qan almaq. sıqılan oqu
 çəkmək. 2. çəkərək bağlamaq.

çəqəməmək: **çəkəməmək**. yaysamaq_{ka}. cicikləmək. həsəd etmək.

çəqən : **çəkən**. süzən. sarqan_{ka}. damcılayan.

çəqi : **çəki**. ətrək. ataq. öznə. maraq. ələqə.

- çəqici** : **çəkici**. arğuş_{ka}. dalıca çəkən. aldatan. - **arğuş** qız. **arğuş** acun: yalan dünya.
- çəqiq** : **çəkil**. **çəggik**. 1. cocux cükü. çübək. 2. nuxdə. çıyıq. damla. - çəgik **çəkinmək**: nuxdə qoymaq. 3. sərçəyə bənzər alacalı bir quş
- çəqil** !. : **çəkil** !. art !. sikdir !. rədd ol !.
- çəqil** : **çəkil**. süprül. sikdir.
- çəqilən** : **çəkilən**. gərilən. gərgilən. gərinən. gərnıyən. əsnıyən. uzanan.
- çəqiliş** : **çəkiliş**. çəkiş. qarış. yarış. imtihan.
- çəqilmək**
- çəqilmək** : **çəkilmək**. 1. tartınmaq. dartınmaq. öykünmək. fikrində olmaq. nərsəni özləmək. 2. bağlamaq. - bu yükü çəkin. - **yana, qırağa çəkilmək**: gedmək_{ka}. qitmək. yox olmaq. aradan qalxmaq. 3. azalmaq. soqulmaq_{ka}. nərsənin sızıp, keçilib yox olması. 4. qırağmaq. bir yönə məyl edmək. qaymaq. qıyıqışmaq. qıyışmaq. qayışmaq. 5. uzanmaq. əsinmək. əsmək_{ka}. - ip **əsin**. - yaşamız **əsin**: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip.
- çəqilmək** : **çəkilmək**. yatışmaq. amrulmaq_{ka}. yamrulmaq. dinmək.
- çəqin** ! : **çəkin** !. çək !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. tək !. təkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !.
- çəqincək**: **çəkinçək**. turqun_{ka}. durqun. utancaq.

çəqinmək: çəkinmək. çəgginmək. 1. çəkib bağlamaq. buxca bağlamaq.

dartınıb bağlanmaq. 2. nuxdalamaq. - çəgik **çəkin**. 3.

çandışmaq_{ka}. çındışmaq. birbirinə sərtləşmək. birbirindən

qaçınmaq. 4. qadıtmaq_{ka}. (d <> y) qayıtmaq. 5. (d <> y) qayıtmaq.

qayıtdırmaq. düzəltirmək. tikdirmək. qəddəyib tiktirmək. büküb

tikmək. - bunu əlində **qəddə**. - paltarı vərdim dərzi **qəddəsin**. 6.

qatıtmaq. qayıdıb cavablamaq. qatıqlamaq. qabalanmaq.

önqürmək. dikbaşlıq etmək. inat etmək. boyun əğməmək. 7.

qızqutlanmaq_{ka}. qısqutlanmaq. suçlanmaq. özün günahlı

saymaq. utanmaq. 8. sağınmaq. pərhiz etmək. - o məndən

sağındı. 9. aymanmaq_{ka}. əymənmək_{ka}. uyalmaq_{ka}. utanmaq. - o

məndən bu işdə aymandı. 10. üzənmək. ərinmək_{ka}. təmbəllik

etmək. - ər işə **ərindi**. 11. qaçınmaq. tıqılmaq_{ka}: tıqınmaq. 12.

yığılmaq_{ka}. toplanmaq. qaçınmaq. 13. saqlanmaq_{ka}. saxlanmaq.

çəqirqə : **çəkirqə**. sarıçqa_{ka}.

çəqiş : **çəkiş**. 1. çəkiliş. qarış. yarış. imtahan. 2. qurə. 3. əsiş. uzuş. rabit.

rabitə.

- **çəqiş bəkiş: çəkiş bəkiş**:. çəkişmə. sandırış_{ka}. sandruş. savğaş.

danişiq. qavqa. mücadilə.

çəqişmə: çəkişmə. çəkiş bəkiş. irişmə. tutuş_{ka}. savaş. yartış. yırtış. yırtış.
yirtəş. irtiş. irtəş_{ka}. əriş. irtaş. sandırış_{ka}. sandruş. savğaş.
danışiq. qavqa. mücadilə.

çəqişmək : çəkişmək. 1. (< **çək. çaq:** nuxdə) nuxdələmək. 2. asınmaq_{ka}.
əsinmək. asılaşmaq. dartışmaq. gərişmək. 3. əsişmək.
uzuşmaq. genişlənilib ilişgi, rabitə qurmaq.

çəqqiq : **çəggik çəqik.**

çəqqinmək: çəgginmək. bax > **çəqinmək.**

çəqləşmək: çəkləşmək. quraya qoymaq. qur'a çəkmək. məşləşmək.
mərcləşmək.

çəqmək : **çəkmək.** 1. bərkitmək. - tərəkək bağın **çək:** bərkit. 1. çəkib
uzatmaq, qapatmaq. gərmək. ürümək. qablamaq. 1.
nuxtələmək.

çəqrəq : **çəkrək. çərkək. çəkək.** çərşov kimi düz, saf cipsiz bir qaftan. -
çəqrəq qapa.

çəqtirmək: çəktirmək. çöztürmək_{ka}. gərdirmək.

çəqtürmək: çəktürmək. 1. nuxtələmək. 1. qan aldırmaq.

çəqüq : **çəküq. çəkiç.**

çəqün : **çəkün.** ada tavşanı yavrusu. qöcən-i.

çəqürqə: çəkürqə. çəkirqə.

çəlik : əsa. çomaq_{ka}. qurç təmür_{ka}.

çəlinğ : çini. çin'dən gəlmə - **çəlinğ ayaq**: çin kasası.

çəlmə : çalış_{ka}. çalmaş. güreş. qurəş. güləş. gücəş.

çəlpək : **çalpaq**_{ka}. çaplaq. çalpaq. yapışqan. çalpaş_{ka}. göz çapağı, çirki, poxu.

çəlpəklənmək: çalpuşlanmaq_{ka}. yapışqan olmaq. çapaqlanmaq.

çəmçə : (< **qap**). kərəç. çöməç. çömçə. çümiç₆. kərçə. qaraç.

çənbər : bax > **çönbər**.

çənbərlənmək: çuqmaqqlanmaq_{ka}. çörəklənmək.

çənə : saqaq_{ka}.

çənəş : çalınmış. boş.

çənğ > çənq

çənqək : **çəngək**. ırqaq. ırgək. oğuc. qarış_{ka}. qabış_{ka}.

çənqəl : **çəngəl**. çoğul. çuğul. sarmaş. şər kişi.

çənqəl : **çəngəl**. ilgək. ırqaq_{ka}

çənqəmək: **çəngəmək**. qarvamaq_{ka}. qarmaqqlamaq. əl ilə tutmaq.

çənqşü : **çənğşü**. kiçik arxalıq.

çəp : qıncıru. əyri.

çəp-çəp : (ç <> ş) çap çap. şap şap. - **çap çap** yemək: şappıldata şappıldata yemək.

çəpəng_{ka}: küp. çomaq.

çəpiş : çəpiç. altı aylıq geçi yavrusu.

çəpişlənmək: çəpiç olmaq. çəpiç durumuna gəlmək.

çər : çər. (ç <> q) **gər. kər.** (**kər: qar:** açıq. gərilmiş. böyük). 1. yağ. yağ. yük. gərgin. ağır. 2. açıq. açıqlıq. vaxt. - **çərim** yoxdu: vaxdım yoxdu. **çərlik**: uyğun çağ. hər bir şeyin hazı olan çağı. - **çərlikdə** gəl: münasib çağda gəl. 3. çərik. girov. - onun evi bu **çərlikdədir**. 4. yəğma. yığma. qənimət. - savaşa yenilən, **çər çərlik** verməlidir. 5. (kərilmiş kəsilmiş, dikəlmiş durum) savaşa qarşı qarşıya dikəlib duran cərgələr. 6. - **çər çürmək**: (< **kərmək**) kəsib yencimək.

çərçəmək₆: **çarçamaq**₆. yorqunmaq. yorulmaq.

çərçətmək₆: **çarçatmaq**₆. yorqutmaq. yormaq. təvşətmək_{ka}. tökdürmək.

çərənlemək : çətləmək. munmaq_{ka}. saçmalamaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. səfehləmək.

çərx : çərq.

çərik_{ka} : **çarıq. yarıq. kərik**. 1. səf - **çərik** tüpən: səf qıran, sındıran. - çərik tutmaq: səf qurmaq. - çərik tutub gürəşdi. 2. qoşun. dərilmiş toplanmış yaraqlı kişilər. əsqər dizisi. ordu. - alp **çərikdə**, bilgə dirikdə. - **çərik** taba yağışdı: qoşuna sarı yügürdü, cumdu. 3. hər şeyin qarşısı. hər şeyin uğuru, vaxtı, sırası. 4. hər şeyin qarşısı. hər şeyin uğuru, vaxtı, sırası. 5. - (ç <> y) yərik (< ?> **yarıq**). ülkər

çərik. 6. çər. girov. - onun evi bu **çərikdədir**. 7. yığma. yığma.

qənimət. - savaşıda yenilən, **çər çərik** verməlidir.

çərq : **çərx**. çarx. çevri. çəvri. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çərqək : **çərkək**. **çəkrək**. **çəkək**. çərşov kimi düz, saf cipsiz bir qaftan.

çərqəşmək: **cərqəşmək**. **çərgəşmək**. səfə durmaq, gəlmək. sıralanmaq. düzülmək. düzəlmək. - indi **çərik cərgəşsin**: indi qoşun səflənsin.

çərlənmək_{ka}: (ç <> q) **gərlənmək**. 1. yağlanmaq. ətlənmək. oylənmək. 2. ağrımaq. xəstələnmək. - ər özü **çərlənmiş**: kişinin canı ağrıdı. - kimin gözü **çərlənib**: ağrır, ağrır. 3. korlanmaq. pozulmaq. xərəblənmək.

çərlətmək_{ka}: 1. pozmaq. 2. ağrıtmək. ağırlıq vermək.

çərlək : **çəril**. 1. qarşı. 2. vaxt. 3. - **gözi çərlək**: gecə gündüzdən iyi görəni göz.

çərməlmək : cəmləyib, yığıb büküb bağlamaq. yığmaq. hörmək.

çərməşmək: cəmləyib, yığıb büküb bağlamaq. yığılmaq. hörüşmək. - o mənə çağır **çərməşdi**. - kişi **çərməldi**: el yığışdı.

çərmətmək_{ka}: bir şey ftil kimi bükülmək. ördürülmək.

çərşov : **çərkək**. **çəkrək**. **çəkək**. tərincək_{ka}. örtük.

çərtilmək: kərtilmək. kəsilmək. yartılmaq. qırılmaq. uzaqlaşmaq. yox

edilmək. ortadan yox olmaq. ölmək. qeybolmaq. əldən çıxmaq.

- **ərdəmsizdən** qut çərtilir: bacarıqsızdan, hünərsizdən bəxt üz

döndərir. - ərdəm bəyi **çərtildi**: kişilik, qeyrət iyəsi öldürüldü. -

çərtilmiş nə: qırağ düşmüş, əldən çıxmış nə. - acun bəyi **çərtildi**:

dünya böyüğü aradan geddi. - o var yoxun **çərtidi**: itirdi. - o yarmaq

ucun **çərtidi**: o pulun qırağın qırdı, deşdi. diş diş elədi. - gəlsə ora

çərtülür.

çəsb : yalım_{ka}. yəlim. yapışqan. tutuş_{ka}. siriş. çiriş.

çət : **şat. şət. çit**_{ka} ürək. cürət. cəsərət. - **çətli** davamlı

kişidi. - **çətim** qırıldı. - **çətim** töküldü. - **çət** tapıb iş qurdular. -

çətgən : çatqan_{ka}. ovsar. gam. dizgin.

çətin : qadaq. düğün. qadır. qatır. güc. zor. çataq₆. pıroblem. opuz_{ka}.

obuz. şişik. qaba. qatı. qayquruq. buruşuq. sarmal_{ka}. burşuq.

sarp. sərt. sarp. güc. zor. qadır_{ka}. qayır. uluğ. ağır.

çətinləşmək: qadrınmaq: qayrınmaq. qadırlanmaq_{ka}. qaddarlanmaq.

çağnamaq.

çətinlik : kök_{ka}. əzab. qınaq. qınaş. - **kök** gördü, kərəkü üzdü.

çətük : kədi. muş. - **güvük çətük**_{ka}: ərkək pişik.

çəvri : çevri. çarx. çərx. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çəvrişmək : çəvrüşmək_{ka}.

çəvrülmək : çevrilmək. döndürülmək.

çəvsəng: qözü sulu. qözü hər zaman axan kişi.

çəvtirmək : çevirmək.

çıbaq_{ka} : çibək_{ka}. çapaq. sıbaq. sapıq. çapıq. iti. qırağu. ovçu.

çıbıq : çubuq. yaş dal.

çıbıqlamaq : vurmaq.

çıbirtmaq_{ka} : çırpıçtırmaq. çırpıştırmaq.

çıbiş : taprat_{ka}. çabaş. çalqaş. qaynar

çıçalaq : **çıçla**. 1. çımçılmaq₆, çoçala, sərçə, kiçik barmaq. sırça barmaq.

2. sərçə. səçə_{ka}. quşqaç. çümçük.

çıçamuq_{ka} : **çıçaqım**. çoçala barmağın yanındakı barmaq. üzük parmağı.

çıf : şirənin qaynamasından çıxan səs.

çıfılamaq: **çığılamaq**. çığıl çığıl səslənmək (şirə qaynarkən).

çıfrışmaq: **çıqrumaq**. **çıvrışmaq_{ka}**. yumşanmaq. gəvşəmək. (# **çıqrışmaq**:

çuqrışmaq. bərkişmək. sərtləşmək).

çıl : cıncıra, səsə genəl ad.

çılamaq : sulamaq. tərlətmək.

çılanmaq : çılqanmaq. çilənmək. nəmlənmək. tərləmək.

çılaşmaq_{ka}: **çılqaşmaq**. ıslaşmaq. sulaşmaq.

çılatmaq_{ka} : çıylatmaq. ıslatırmaq. tərlətmək.

çıldamaq : (d < > r) **çılramaq**_{ka}. çildir çildir etmək.

çildaq : tumal. çildək_{ka}. çiban.

çildir çildir: - **çildir çildir etmək**. çıldamaq (d < > r) çılramaq_{ka}.

çıldırma₆: tümrük_{ka}. dümrük. qaval. dəf.

çılınmaq: cılızlaşmaq. çalınmaq_{ka}. zayıflamaq.

çılpaq : suçul. lüt.

çılqın : təlvə_{ka}. dəli. təlü.

çılramaq: (r < > d) **çıldamaq**_{ka} çildir çildir etmək. çılqırmaq.

çılratmaq_{ka}: **çılqıtmaq**. **çığratmaq**. çığıl çığıl ettirmək. səsləndirmək.

çımquqlanmaq: qoğculuq, dediqoduculuq etmək.

çınar : çarun. çünük_{ka}. şünük. çilnük.

çınarmaq: **çinğarmaq**. araşdırmaq. təhqiq etmək.

çınaxsı_{ka}: naxışlı bir çln ipəklis. çıxansı. çıxşansı.

çınçara : **çınçarqa**_{ka}. sərçə.

çındışmaq : çandışmaq_{ka}. birbirinə sərtləşmək. birbirindən qaçınmaq.

çəkinmək.

çındurturmaq: çanturmaq_{ka}. caydırmaq. münsərif etmək.

çınıl çınıl: bir şeyin çinqil çinqil səs çıxarması.

çınıqmaq_{ka}: gərçəkmək. doğruımaq. doğurmaq. təhəqqüq tapmaq. - söz

çınıqdı.

çın_{ka} : bax > **çin**.

çinlamaq_{ka}: 1. sinqılamaq_{ka}. çinqılamq. zinqıldamaq. zingildəmək. - qulağın

sinqıladi. 2. araştıрмаq. təhqiq etmək.

çinlatmaq : doğrutmaq. gərçəkləştirmək. təsdiq ettirmək.

çınqar : çınqıraq_{ka}. çınraqsırif. sərik. sərin. açıq. ulus.

çınqıraq: qonğıraqu_{ka}. qonraq. tonquraq. çan. zəng. naqus.

çınqıraq_{ka}: çınraq. çınqar. sırif. sərik. sərin. açıq. ulus.

çınramaq : çinlamaq.

çınraq : çınqıraq_{ka}. çınqar. sırif. sərik. sərin. açıq. ulus. - **çınqıraq** ün:
saf səs.

çınratmaq : çinlatmaq.

çıp : **cım**_{ka}. **çim**. - çıp islaq paltar: **çim** öl ton.

çıpçalıq : **çıpıçlaq**_{ka}. **çapaçlıq**. **çapçılıq**. suçluluq. yazqılıq. günahkarlıq.

çıpıç : çapaç. çıpça. çapçı. zalim.

çıpıçlaq_{ka} : çapaçlıq. çıpçalıq. çapçılıq. suçluluq. yazıqlıq. günahkarlıq.

çıpıqan : ənnap. gövdədə çıxan çiban.

çıp_{ka} : çıbıq. çubuq. incə yumuşaq dal.

çıplaq : yalındaq_{ka}.

çıpqan : 1. ənnap. 2. çiban. çıpıqan.

çıq çıq : **çix çix**. **çilik çilik**_{ka}. **çiq çiq**. oğlağı çağırmaq üçün kullanılan bir söz.

- çiq** : <> **çiq**.
- çıqan** : 1. **çıqay**_{ka}. yoxsul. - qırx ilə tək, bəy **çığay** düzlənür. - yarmaq ület
çıqaya: para çatdır yoxsula. 2. yiğən. xala, təyzə oğlu.
- çıqansı**: : **çixansı**. naxışlı bir çin ipəklisi.
- çıqar** : **çixar**. təng. dəng. qabilliyət. zərfiyyət.
- çıqarlı** : **çixarlı**. atım_{ka}. atımlı. bəcərikli.
- çıqarmaq** : **çixarmaq**. çığırmaq_{ka}. meydana qoymaq. ifşa etmək.
- çıqarmaq**_{ka}: **çixarmaq**. 1. ötürmək. ötürmək. ötgürmək_{ka}. sürdürmək.
göndərmək. 2. yüksəltmək. ağıtmaq_{ka}. 3. götürmək. salmaq_{ka}.
istixrac etmək. - altun, heft, mis **salmaq**.
- çıqartmaq** : **çixartmaq**. taşqıtmaq_{ka}. : dısqıtmaq. ixrac etmək.
- çıqartmaq**: **çixartmaq**. çixdurmaq_{ka}.
- çıqay**_{ka} : 1. çiqan. yoxsul. 1. yiğən. xala, təyzə oğlu.
- çıqı** : **çixı**_{ka}. çixar. mənəfət.
- çıqıl** : - **çığıl çığıl** etmək: çıqıl tıqıl qılmaq_{ka}. çılramaq_{ka}. səslənmək.
çifılamaq_{ka}. - **çıqıl tıqıl qılmaq**_{ka}. çığıl çığıl etmək.
- çıqılvar** : **çığılvar**. cılığ. kiçik. xırda. - **çığılvar oxı**_{ka}: kiçik ox. - **çığılvar**
yağmur yağdı.
- çıqım** : **çixım**. yüksəlim. axım_{ka}.
- çıqıntı qırıntı**: **çixıntı girinti**. tıxa basa dolmuş çuval, dağarcıq, tulumda
olan alçaq ucalıq.

ÇIQIR ÇIQIR_{ka} : taxıla qarışmış daş çanqıl. bu çanqılların diş altında qalaraq, çıxaran səs.

ÇIQIR_{ka} : **ciğir. çaqır. cılqa.** bax > **çiqrı.** daryol. kiçikyol. qırlardaki kiçik yol.

ÇIQIRLAMAQ_{ka}: **çığirlamaq**_{ka}. ciğir açmaq. ciğir açmağa yönəlmək. qarda ayağıyla yol açmaq.

ÇIQIRLANMAQ_{ka}: çığırlar oluşmaq.

ÇIQIRMAQ_{ka} : **çığırmaq**_{ka}. çıxarmaq. meydana qoymaq. ifşa etmək. - bu oğurluğu **çığırmaq** gerek.

ÇIQIŞ : **çixiş.** 1. ası. qazanc. fayda. - bu işdə **çixiş** yox. 1. **çixiş.** qırış. bitiş. son. 1. yoqa_{ka}. yoğa. qalxış. siud. - **çixişli enişli.** bütqir_{ka}.

ÇIQIŞMAQ_{ka}: **çixişmaq.** 1. yüksəlişmək. ağışmaq. ağılaşmaq. alğışmaq. çixmaqda yardım,. 1. qızmaq. sərtəlmək. sərt söz söyləmək - sarılmaq. sərmək. **sarmaq**_{ka}.

ÇIQLANMAQ_{ka}: ölçülmək. - **çiqlatmaq** uzunluq ölçtürmək.

ÇIQMAQ : **çixmaq. çikmək.** 1. yüksəlmək. ağmaq. 2. daşıqmaq. tışıqmaq. 3. **sıxmaq.** çəkərək bağlamaq. çəkmək. düremək. çiqınlamaq. 4. nəmlənmək. 5. keçmək. ötmək. 6. **çığmaq** (ç <> y) **yığmaq.** 7. doğmaq. sızmaq. - gün sızdı. 8. hörlənmək. örlənmək. orlanmaq.

horlanmaq. 9. qudurmaq_{ka}. dıřarmaq. qalxmaq. 10. bəlirmək.
yüksəlmək.

çıqramaq_{ka} : çığırmaq. qıcırdamaq. - qapı **çıqırır**, yağla
çıqramasın. - dişləriyi **çıqratma**: qıcırdatma.

çıqraşmaq_{ka}: qıcırdaşmaq. çiqırdaşmaq. səs küyləşmək.

çıqratmaq_{ka} : bax > **çıqritmaq**. **qıcırdatmaq**. **qısırlatmaq**.
çığırdatmaq. **qıjırdatmaq**₆. (diş, qapı, qələm kimi şeylər).

çıqrı_{ka} : **çığır**. **çıqırıq**. **tıqırıq**. (< **çıq**. **çuq**. **tuq**: düğün. girdə). dəğirmən.
çarx. cəhrə. dolap kimi şeylərin çiqırığı. ip çiqırığı. hər türlü
qərqərə, maqara, dəğrə. - **göy çiqırısı**: göy **tıqırısı**: çarxi fələk. göy
dəğrəsi. - çiqırığıni çevirən kim, çığırıda devrilən kim. - bir **tığrı** (**çığrı**)
sap.

çıqrişmaq: çuqrişmaq. bərkişmək. sərtləşmək. (# **çifrişmaq**. **çıqrumaq**.
çivrişmaq_{ka}. yumşanmaq. gəvşəmək).

çıqritmaq_{ka}: **çığritmaq**. **çıqratmaq** (< **çıq**. **çuq**). **çığnətmək**. 1. kiçitmək.
alçaltmaq. 1. basqın yapmaq. əzmək. zorlamaq. 1. əzib, döğüb,
təpib, kiplətib bərkitmək. çiqlətmək. çiqinlətmək. düğümləmək.
- o yeri **çıqratdı**: toprağı **çığnətdi**. 1. işdə pişirmə, yetişdirmək. -
çıqraq işçi. - uşağı işdə **çığritdiq**.

çıqrumaq : **çivrişmaq**_{ka}. **çifrişmaq**. yumşanmaq. gəvşəmək. (# **çıqrişmaq**:
çuqrişmaq. bərkişmək. sərtləşmək).

çıqşansı: çixşansı. çixşansı. naxışlı bir çin ipəklişi.

çiqturmaq_{ka}: çixartmaq.

çiqturmaq_{ka}: ıslatmaq. ıslaq yerə qoymaq.

çir : **cir.** yağ. - **ətin çırı:** ətin yağı. **çirli** can: yağlı can. -

çirsız, yağsız aşıç. - bir **çirli** aş gətirdilər.

çıraç : **çırağ.** buşqut_{ka}. şagird. çöməz. öğrənci. əlik. şagird. kömək.

tüşək. şagird. işçi. - **çırağlığa tutmaq:** түşəkləmək. işçiliyə

götürmək. istixdam etmək. xitmətə almaq.

çirpiçtirmaq: çibirtmaq. çirpiştirmaq. döğmək. çibirtmaq_{ka}.

çirpinmaq : çalınmaq_{ka}.

çirpiştirmaq: çibirtmaq. çirpiçtirmaq.

çirquy_{ka} : 1. oq təmrəninin şişqincə olan yeri. 2. paltar quşağının

keçəcəği iki tərəfli köprücük.

çıtlamaq: qart qurt ətmaq_{ka}.

çivildamaq: **civildamaq.** sufsamaq_{ka}. sufşamaq. şuvşamaq. pıçıldamaq.

fııldamaq.

çivrişmaq_{ka} : **çiqrumaq. çıfrişmaq.** yumşanmaq. gəvşəmək. (#

çıqrışmaq: çuqrışmaq. bərkişmək. sərtləşmək).

ÇIX > ÇIQ

çıylatmaq: **çilatmaq**. ıslattırmaq. at tərletmək. -

çizmaq : cırmaq. yaralamaq.

çiban : tumal. çıdaq. çildək_{ka}.

çibək_{ka} : çıbaq_{ka}. çapaq. sıpaq. sabıq. çapıq. iti. qırağı. ovçu. - **çibək qarquy**. yavay, ası, dəlicə doğan. atmacaya bənzər bir quş.

çiçək : **çəçək_{ka}**. **cacaq**. gül. - **çiçəklənmək**: çəçəklənmək_{ka}. cacaqlanmaq.
- **çiçəklik**: çəçəklik_{ka}. cacaqlıq.

çifşəng : əkşi. əkşimiş.

çiğ > çiq

çij : dəmir çivi. çiviləri ucu.

çijtürmək: hayyan, yükten bəlini çökərtmək.

çil : **çil_{ka}**. **çin**. 1. bərə. döğük. iz. əzik. dağ. nişan. yarıq.
- **çil** müyvə: zayı yemiş. - **çil nə**: üzü saf olmayan. - paltara çil düşdü.
2. çirk. ləkə. 3. çoxluq bildirən sıfat ülgəci. 4. **ək**. çoxluğu, ağırlığı göstərən ək. - **içil**: çox xəstə. - **tüpçil**: tufan. ağır külək, yel.

çildək_{ka} : (at xəstiliklərindən). tumal. çıdaq. çiban.

çilə_{ka} : yaş, şəh nərsə. şəh kübrə.

çiləmək_{ka} : **çilgəmək_{ka}**. **çilətmək**. **çiyətmək_{ka}**. **çiglətmək_{ka}**. (< **çiy**. **çiğ**: şəh).
yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək.

çilənmək_{ka}: çiminmək. yaşlanmaq. sulanmaq. ıslanmaq. tərlemək.

çiləşmək_{ka}: sulamaq.

çilətmək_{ka} : **çiləmək**. yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. - kəpəyi **çilət**:

ıslat. tərlətmək. - atı **çilətib** soyuğa vermə.

çilik çilik_{ka} : **çiq çiq. çıx çıx**. oğlağı çağırmaq üçün kullanılan bir söz.

çilnük_{ka}: çinar ağac. çarun. şünilq.

çilqü at_{ka}: al at.

çiltük_{ka} : **şiltük**. boynuzdan yapılan mirrəkkəb qabı.

çim : **çim**_{ka} **cim. çıp**. obartma ilgəci. çığ. yaş. sulu. - **cimcilaq**: sum

sulu. - çim yik ət: çim çığ, sulu ət. - **çim** öl ton: çıp ıslaq paltar.

çimçavat: sil_{ka}. silik. qolay bəğənmiyən. arıq tinli, məzaclı.

çimdirmək: çapturmaq_{ka}. suda üzdürmək.

çimənlik: çümgən_{ka}.

çimərik : **çümərük**_{ka}. cimcilaq. suyua düşmüş. yaş. - **çümərük** kişi: gözü

yaşlı, sulanmış, yava adam.

çiminmək: çilənmək_{ka}. yaşlanmaq. sulanmaq. ıslanmaq. tərləmək.

çimmək : cummaq_{ka}. suya dalmaq.

çimmək : **yunmaq** (y <> c) **cunmaq**. cummaq.

çimri : çinis. tuqun. tükün. düğün. qısan. qısın. xəsis. üzüt. yüzüt.

xeyirsiz. xəsis. saran.

- çin** : **çinğ_{ka}**. **çin_{ka}** **çin**. bax > **çil**. 1. bərə. döğük. iz. əzik. dağ. nişan. yarıq. - **çin qat**: girinti çıxıntı. qazı. 2. iyicə. büsbütün. - **çinğ tolu**. iyicə dolu. büsbütün dolu. 3. doğru. gerçək. düz. səhih. güvənilir. inanılan. mö'təməd.
- **çin** kişi. - **çin** bütün kişi. kəndinə qüveniləbilən, doğru, dürüst kişi. - çin söz.
- **çinmi** ki: doğrudu ki.
- **çin** aydınq: doğru söylədin.
- çinin çıxart: çinlə: açıqla. ifşaed.
- çinin sözü, sözün çini: gerçəyin sözü, sözün gerçəyi.
- "**çin**" sözün deyən qutulur, sözün çinin deyən tutulur.
- çinar** : (**nar** <met> **run**) **çarun**. aqacı. çünük. şünük.
- çinğ** : **çinğ**. bax > **çin**. ləgən bənzəri şeylərin çıxardığı səs.
- çini** : 1. çalın_{ka}. - **çalınq** ayaq: çini qab. 2. xodi. (# **sını**: nifuzi).
- çinis** : çimri. tuqun. tükün. düğün. küt. çoğ_{ka}. axmaq. səfeh. pəxil. qırt_{ka}. qısqaş. qırıq. paxıl. xəsis. qırt_{ka}. - **qırt** ər.
- çinislənmək**: üzülmək qırtmır olmaq. - kişi qocaldıqcan **üzülür**.
- çinləmək**: 1. içlətmək. mühəqəq edmək. 2. çinin çıxartmaq. açıqlamaq. ifşaedmək.
- çinqarmaq_{ka}**: bütəmək. dipləmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. doğrulamaq. təhqiq edmək.

çinqıraq: cıncıraq. gur, pürüzsüz səs.

çinüştürüqsəmək: canı "cinüştürüq" istəmək .

çiq : çığ. 1. körpə. xam. pişməmiş. 2. incə qamışdan hörülmüş çadı, alaçıq örpəyi, örtəyi. 3. parça ölçmək üçün arşına tay bir ölçək. 3. çik. cıncırtı. - **çik** ed, görəyin. 4. şəh. yaş. - **çiq** topraq. - **çiq** don: yaş paltar. 5. - **çiq turmaq:** aşiq oyununda, aşiq yan yatınca çuxur tərəfi yuxarı gəlmək. 1. qırov. sarqım_{ka}. salqım.
- **çiq çiq**_{ka}: **çix çix**. **çilik çilik**_{ka}. oğlağı çağırmaq üçün kullanılan bir söz.

çiq : çığ. süllük_{ka}. pişməmiş.

çiqilmək_{ka} : **çiqilmək**. (< **ciq. tuq**). düğümlənmək. bərkimək. sıxışmaq. - düğün **çiqildi**.

çiqin başı : - **çiqin başı** uşun_{ka}. omuz başı.

çiqin_{ka} : **çiqin**. 1. ipək. 2. - çiqin gəmiği. kürək gəmiği: yağır. yarın_{ka}. 3. üzüm bağlarında bitən heyvanların yediği başaqlı bir ot.

çiqinlətmək : **çiqlətmək**. **çiqırmaq**_{ka}. düğümləmək. əzib, döğüb, təpib, kiplətib bərkitmək.

çiqiq_{ka} : nuxdə. çəkik.

çiqit_{ka} : **çiyit**. pambıq çəkirdəği.

çiqləmək : **çigləmək**. çig pişirmək. pörtülmək. pörtmək. çuvlamaq_{ka}.
çovlamaq.

çiqlətmək : 1. **çiqritmaq**_{ka}. **çiqinlətmək**. düğümləmək. əzib, döğüb, təpib,
kiplətib bərkitmək. 2. **çiglətmək**_{ka}. **çiyələtmək**_{ka}. **çiləmək**_{ka}.
çilətmək_{ka}. (< **çiy**. **çig**: şəh). yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq.
ölləmək. tərlətmək.

çiqlişmək: düğünlənmək. çiqilmək. çiqtürmək.

çiqnə_{ka} : mala. cütçülərin "sürgü" dedikləri ayqıt.

çiqnəmək: **çignəmək**. ağızda əzmək. tanculamaq_{ka}. tıncılamaq.

çiqnəmək_{ka}: (< **çiq**. **çuq**) **çiqritmaq**_{ka}. 1. sıxı tikmək. 2. altın təllərlə (yani
qılapdan deyilən altın sarılı təllərlə) ipək qumaş üzərinə naxış
işləmək. 3. yerə sürgü çəkmək.

çiqqin : **çiggin**. **çivgin**. yağlı. doyurucu. bəsləyici.

çiqrimək: **çigrimək**. iqrimək. iğrenmək. yermək_{ka}.

çiqtən_{ka} : **çiktən**_{ka} çitgən. (< **çiq**. **çuq**. **tuq**). örtük.

çiqtürmək_{ka}. 1. sıxışdırmaq. düğüm sıxışdırmaq. düğünləmək. 1. **çiglətmək**.
çilətmək. ıslatmaq. - əkməyi **çigtürmək**.

çiriş : **siriş**. yalım_{ka}. yapışqan. çəsb. qatut_{ka}.

çirk : çaplaq. çəlpək. çalpaq_{ka}. çapağ. pox.

çirkin : qaqaç_{ka}. kir. bulaşiq. pas.

çirt_{ka} : **çirt çurt**. diş arasından piliyib çıxarılan səs. - **çirt süzmək**: diş arasından salıq atmaq.

çiş çiş_{ka} : qadın cocuğu işətmək istədiyi zaman söylər. at haqqında da böylədir.

çişəmək_{ka}: çiş etmək.

çişətmək_{ka}: çiş ettirmək.

çit_{ka} : **şət. çət_{ka} şat**. 1. (qamıştan, tikəndən yapılmış) duvar, hörük. 2. çardaq. 3. **çət. şat. şət**. ürək. cürət. cəsarət. - onun nə **şəti** var. 4. ürək. cürət. cəsarət. bax > **çət**.

çivi : talquq_{ka}. dalqaq.

çivqin : **çivgin. çiggin**. yağlı. doyurucu. bəsləyici. - **çivqin** aş. bəsləyici yemək. - **çivqin** ot. heyvanları səmirtən ot.

çivqünlənmək: cana, yararlı bəsləyici bulmaq.

çix > çiq

çiy : **çiy_{ka}. çiq. şəh. nəm. yaşlıq**. - **çiy yer**.

çiydəm_{ka} : çaydam. incə keçə. xalça, parçanın yanlarına tikilən yanlıq. sinqır. zavar.

çiylətmək_{ka} : **çiglətmək_{ka}. çiləmək_{ka}. çilətmək_{ka}**. (< **çiy. çig**: şəh). yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. tərlətmək.

çığ > çuq

çoban : çoban. köy böyükünün yamağı, köməyi, maavini. gizir. qışlaq ağsaqqalının yardımçısı₆. - çoban çantası: **yanlıq**.

çolaq : 1. çarpıq. bir tərəfə çarpılmış. 2. çulquy_{ka}. bir tərəfə çarpılmış. - **çulquy əlik**: əli çolaq. - **çulquy etük**: topuğu çarpıq ayaqqab.

çolaq : solaq. unqamuq_{ka}.

çomaq_{ka}: 1. üyqurlarca müslümanlara verilən ad. 2. çəlik. əsa. 2. çəpəng_{ka}. küp.

çopulmıq : çubbılıq.

çoq : **çoğ. çox. çuq**. 1. gur alov, yalın. günəşin günorta çağındakı qızqınlığı. qızarmış odunun iti yalını, saçağı. 2. buxca. nələr (şeylər) qoyulan heybə. 3. ökil_{ka}. təlim_{ka}. telim. talay. dalay. talım. dalım. üstək. üstəlik. artıq. ziyadə. yumqı_{ka}. toplu. çoxluq. cəm. - mən **üstək** verdim. 4. küt. axmaq. səfeh. çinis. - **çoğ** ər: səfeh gədə.

çoq <> çuq

çoqalmaq : **çoğalmaq. çoxalmaq. üstəlmək**_{ka}. artmaq. artırılmaq. talınmaq. böyümək. çoxlanmaq. toplanmaq. ulqalmaq. uqlalmaq. - **talındı** biligim.

çoqalmaq : **çoğalmaq**. öklimək_{ka}. artmaq. böyümək.

çoqalmaq : **çoğalmaq**. ütrəmək_{ka}. üdrəmək_{ka}. üremək.

çoqalmaq: **çoxalmaq**. aşıb daşmaq. talqımaq.

çoqaltmaq : **çoğaltmaq**. öklütmək_{ka}. arttırmaq.

çoqaltmaq: **çoğaltmaq** ütrətmək_{ka}. üdrətmək_{ka}.

çoqaltmaq: **çoğaltmaq**. öğlitmək_{ka}

çoqaltmaq: **çoğaltmaq**. uğlutmaq_{ka}. oğlutmaq_{ka}. üretmək.

çoqar : **çoğar**. **çoğra**. çoğrama. fəvvarə. qaynar. fısqıran.

çoqı_{ka} : **çaqı**. **çuqı**. gürültü. bağırtı. savaş.

çoqılamaq_{ka}: bağıрмаq. çağırmaq. - çağılamaq.

çoqlamaq: aqlamaq. yığlamaq. sığtamaq. sıxtamaq. cırlamaq. bağıрмаq.
carlamaq.

çoqlanmaq: **çoğlanmaq**_{ka}. 1. toplanmaq. axışaraq. 2. yalınlanıb alovlanmaq.
günəş yalını yerə təpməsi. - od **çoğlandı**.

çoqluq : **çoxluq**. 1. cəm. topluq. cəmiyyət. - **çoxluq** ad: cəm ad. 2. ərnış.
bolluq.

çoqmalamaq_{ka}: tuqmaqlamaq. tuqarmaq. girdələmək.

çoqra : **çoğra**. **çoğar**. çoğrama. fəvvarə. qaynar. fısqıran.

çoqral : **çoğral**. covlal. covlan. şuluğ.

çoqralmaq_{ka}: covlalmaq. covlanmaq. coşub, qalxıb qaynamaq.

dalqalanmaq. təlatümləşmək. şuluğlaşmaq.

çoqrama: **çoğrama**. çoğar. çoğra. fəvvərə. qaynar. fısqıran.

çoqramaq_{ka} : (pınarda su. təcərədə bir şey) qaynamaq.

çoqraşmaq_{ka}: çoğalmaq. dalqalanmaq.

çoqratmaq_{ka}: **çuqratmaq**. çağlatmaq. çoşdurmaq. iti iti qaynatmaq.

qaynaşdırmaq.

çoqturmaq_{ka}: quşqutmaq. qoçturmaq. saldırtmaq. cumdurmaq. üzərinə

indirtmək. - quşu qaza **çoqturdu**.

çoqul : **çoğul**. çuğul. çəngəl. cənqəl. sarmaş. şər kişi.

çoqulmaq_{ka}: bağlanmaq. buxcalanmaq. çox kötü. alçaq.

çor : **çor**_{ka} 1. korluq, yanıqlıq, çürüklük göstərən söz (#

cür. cur. yaraqlıq, yarqılıq, düzənlik göstərir). - **cür** istədik, **çora**

düşdük. 2. oğrət yeri bitişiq qadın. 3. sarılqan. sarımsaq. alağ, ot.

- **çor ot**.

çoraq : **şoraq**. 1. qıraç. 2. ağlaq_{ka}. ıssız, boş, xəlvət,

çorlanmq: korlanmaq. ziyana düşmək. (# **cürlənmək**_{ka}. dəğərlənmək.

aşınmaq. faydalanmaq).

çotuq : şütük. çütük. qırıq. - çotuq saqal: kösə saqal.

çotur : çotur. kötü qılığ. bədəxlaq.

çovac_{ka} : (ç <> k < **kov**: oyuq. **kovaq**.). çadır. - qurvı **çovac**_{ka}: yuvarlaq çadır.

çovıl : çovılı_{ka}. süzqəc.

çovlamaq: çuvlamaq_{ka}. pörtəmək. pörtüləmək. çiğləmək. çiğ pişirmək.

çovılı_{ka} : çovıl. süzqəc.

çöjülmək_{ka} : bax > **çözülmək**.

çök > çöq

çöl : - **çöl sıçanı**: buzağ u dili_{ka}.

çömbə : cumulu. yumulu. (# **cik**: omba. götü üstü)

çömçə : (< **qap**). çöməç. çümiç₆. kəpçə. çəmçə. kəpəç. qapaç.
çönğək_{ka}. çönək. qutu. kasa.

çöməç : (< **qap**). çömçə. çümiç₆. kəpçə. çəmçə. kəpəç. qapaç.

çöməz : çıraq. buşqut_{ka}. şagird. öğrənci.

çömlək : çaşqal_{ka}. kəşgül. çanaq.

çömmək_{ka}: dalmaq. çimmək.

çömqən_{ka} : hər zaman dalan.

çömrək₆: doğurqa. toğurqa_{ka}. toqqura. toqra. toqar. qamış. düdük. yüyə.
lülə.

çönbərlənmək: çoqmalanmaq_{ka}. tuqmaqqlanmaq. tuqanmaq. girdələnmək.

çöndərmək : aynatmaq. dəğiştirmək. çevirmək. sındırmaq.
əğirmək. aşırmaq.

çönək : çönğək_{ka}. çömçə. qutu. kasa.

çönğək_{ka}: çönək. çömçə. qutu. kasa.

çönmək : aynamaq_{ka}. dəğişmək. dönəmək. fırlanmaq. təzginmək_{ka}.
tərkinmək.

çönüşmək: təvrişmək_{ka}. devrişmək. çevrişmək. alınmaq. vuruşmaq.

çöp : **çöp**_{ka} < **çöpiik**. **çapıq**. 1. şarabın tortusu. hər şeyin çöküntüsü, çökəli. qalıt. çör çöp. 2. dəğərsiz, alçaq. - **çöp çəp** kişilər: daşqa, alçaq kişilər. - **çöp** adamdır: zibil kişidir. 3. oğuc. tikə. nərsənin oğuntusu, kiçik parçası. - **bir çöp**: bir az. - bir **çöp** aş yedim. - saman **çöpü**. - gözümə **çöp** düşdü. - **çöp düşmüş**: - çöp düşmüş qöz: yamliq qöz_{ka}. - **çöp çəp kişilər**_{ka}: dəğərsiz kimsələr. 3. nərsənin sıxı, özü. esans.

çöpər : **çöprə**_{ka}. əsqi paltar.

çöprə_{ka} : **çöpər**. əsqi paltar.

çöpük : şöpik. çör çöp-

çöpür_{ka} : 1. geçi qılı. 2. **çöplük**. dəğərsiz, ərziməz₆ nərsə. - **çöbür çəbür**_{ka}:
pozuq tozuq. 3. qoğ_{ka} koğ. pislik.

çöq çöq_{ka}: **çök çök**. dəvəni, başqa birisini köçməyə çağırmaq. dəvəyi
ihtırmaq üçün istifadə edilən bir söz.

çöqdi_{ka} : qulağın altında "qafa baltası" deyilən yer.

çöqəl : **çökəl**. çöküntü. çöp_{ka}

- çöqən_{ka}** : **çoğan. çavqan.** 1. - **çögən otu**: sabun kimi köpürən bir bitgi:
yunqaq_{ka}. 2. **çəvqən.** at üsdən, topu çəkib itmək üçün kullanılan
ucu əğri dəğnek.
- çöqəs** : **çökəs.** dalqıç. qəvvas.
- çöqmək** : **çökmək.** çuqmaq. çoqmaq. qonmaq. enmək. quşun aşağı
inməsi süzülüp enmək.
- çöqmək** : **çökmək.** qonmaq. enmək. quşun aşağı inməsi süzülüp
enmək. çaqmaq. diz çökmək. dibə çöqmək.
- çöqtürmək_{ka}.** **çöktürmək.** mə'dən ayırıp çöktürmək. təsfiyə etmək.
- çöqünmək:** **çökünmək.** sökünmək_{ka.} diz çökmək. əbd olmaq. ibadət etmək.
- tanrıya **çökünün.**
- çöqüntü:** **çöküntü.** çökəl. çöp_{ka}
- çöqürmək_{ka}** : **çökərmək.**
- çöqüş** : **çöküş.** 1. köpüş. şişik. 2. təsfiyə. əriş.
- çöqüt** : **çöküt.** külə. güdə.
- çör çöp** : zibil. túbün. tüpün. parçaları yeməktə bulunan çör çöp parçaları.
buğda kəsmik.
- çör çöp** : yam_{ka.} pislik. çapaq. gözə.
- çörək** : aş. yemək. azıq. toquc_{ka.} toxuc. xurək.
- çörək** : püşqəl_{ka.} büsqəç. yufqa. pidə kimi incə əkəmək.

çörəkləmək_{ka}: çörək yapmaq.

çörəklənmək: çuqmaqlanmaq_{ka}. çənberlənmək.

çözdürmək : yazturmaq_{ka}. yanılmaq.

çözdürmək: saştürmaq_{ka}.

çözlüşmək: yazlışmaq_{ka}.

çözmək : saşmaq_{ka}:

çözmək_{ka}: yormaq_{ka}. yarmaq. ayırmaq. yasmaq_{ka}. dağıtmaq. yaymaq. açmaq.
çəkərək uzatmaq. uzunluğuna çəkəmək.

çöztürmək_{ka}: gərdirmək. çəktirmək.

çözük : 1. çözülmüş. saşuq_{ka}. 2. sust.

çözülmək: ayrılmaq. sesinmək. saşılmaq. saşılmək_{ka}. saşülmək. uzanmaq.
uzaymaq. sünmək.

çözülmək: yazılmaq_{ka}. yadılmaq. yayılmaq.

çözüşmək: yazışmaq_{ka}. açmaq. çıxarmaq. - yükləri arabadan yazışdıq. -
yaydan kirişi **yazış**: çıxart.

çözüşmək: yazışmaq_{ka}. yayışmaq. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.

çubuqlama: ağış, hərraclama, carlama işi. bu yolla satışda, qiyməti çox
verən, malı alır.

çuh çuh_{ka} : atı yürütmək. azarlamaq üçün çıxarılan səs.

çulbuş_{ka}: bulaşmaq. - **çulbuş** iş.

çulıman_{ka}: 1. su qaynağı. 2. çulqalı, burşuq, çətin nə. - **çulıman** iş.

çulıq_{ka} : çulluq. övəyik böyüklüqündə alacalı bir su quşu.

çulqa : **çuqla** (< **çuq. tuq**). çadır: çuvaş. çuqaş. bərtü_{ka}. arxalıq.

çulqalı : sar. sər. sarılı.

çulqamaq : (lq < met > ql) **çuqlamaq_{ka}. toqlamaq.** (< **cuq. tuq**: bağ). bağlamaq.
buxcalamaq.

çulqamaq : çoğlatmaq_{ka}. çuqlamaq_{ka}. tuqlamaq. bağlamaq. sardırmaq.
buxcalatmaq.

çulq_{ka} : cılıq. cılıq. **çulqa. çuqla** (< **çuq. tuq**). teyxa. büsbütün. dibəlik. -
çulq əsgürük: çuluq əsrük. cılıq sarhoş. bütün bütün sarhoş.

çulquy_{ka} : bir tərəfa çarpılmı. - **çulquy əlik**: əli çolaq. - **çulquy etük**: topuğu
çarpıq ayaqqab.

çuluman iş_{ka}: zulum iş. içindən çıxılamayan iş. çəprəşiq iş.

çumılı bolmaq_{ka}: sıcaqdan qöz qararmaq.

çumquq_{ka}: **çumuq**. ayağı. başı qızıl. qanadında ağ tük olan qarqa. ala
qarqa.

çumruşmaq_{ka}: dalışmaq. çimişmək.

çumturmaq_{ka}: çimdirmək.

çumurmaq_{ka}: çimirmək. suya daldırıp batırmaq.

çumuşluq_{ka}: yumuşluq. müstərah. ayaqyolu.

çumuşmaq : çimişmək. suya dalışmaq.

çunmaq_{ka}: **yunmaq**. yuğunmaq. yıxanmaq. bz.

çupan_{ka} : gizir. qöy böyüğünün (muxtarının) yamağı.

çuq <> çoq

çuqı çimi qılmaq_{ka}: **çuğı çimi qılmaq**_{ka}. hay küy salmaq.

çuqı : çoqı_{ka}. çaqı. gürültü. bağırıtı. savaş.

çuqlamaq_{ka} : bağlamaq.

çuqlamaq_{ka} : < met > **çulqamaq**. **tuqlamaq**. (< **cuq**. **tuq**: bağ).

bağlamaq. örtmək. buxcalamaq.

çuqlan_{ka}: qarluq böyüklərinnin adlarından.

çuqlanmaq_{ka}: (< **cuq**. **tuq**: bağ). **çulqanmaq**. bağlanmaq. heybələnmək.

çuqlatmaq_{ka}: tuqlatmaq. çulqamaq. buxcalamaq. sarıtmaq. - paltarlarını

çuquqlat: bağlat, yığ.

çuqmaq_{ka}: sarmaq. sıxı bağlamaq.

çuqmaqlanmaq_{ka}: yılan çörəklənmək. çənbərlənmək.

çuqraqlanmaq_{ka}: paltar yiyəsi olmaq, qeyinmək.

çuqratmaq_{ka}: <> **çoqratmaq**. **çağlatmaq**.

çuqrıışmaq: çıqrıışmaq. bərkışmək. sərtləşmək. (# **çıvrıışmaq**. **çıqrumaq**.

çıvrıışmaq_{ka}. yumşanmaq. gəvşəmək).

çuqşatmaq_{ka}: **çuğşatmaq**_{ka}. **çuvşatmaq**_{ka}. **coğşatmaq**_{ka} **coşdurmaq**.

turşatmaq. əkşitmək. qaynatmaq. köpüklətmək.

çuqubarı_{ka}: ət palçığı. bota, güh, saxsı çamuru.

çuqul : **çuğul**. çuğul. çəngəl. cənqəl. sarmaş. şər kişi.

çuqullamaq : **çuğullamaq**. 1. içgərmək. birinin iç sözün başqasına çatdırmaq. - o məni bəyə **içgər**di. 2. qoğulamaq. şikâyəət etmək. yonqamaq_{ka}. yonqatmaq_{ka}. yanqamaq. yanıtmaq.

çuqullamaq : **çuğullamaq**. qırqatmaq

çuqulluq: **çuğulluq**. yonqaq_{ka}. yonqat. yanqa. yanıt. qoğut. şikâyəət.

çuqun_{ka} : **çuğun**_{ka}. tökmə tunc, paxır, bürüş. - **çoğın** aşıc.

çuqur : **çuxur**. opri_{ka}. obruq. oyruq. oğruq. dərə.

çuqur : **çuxur**. oyu (y <> r) oru_{ka}. oyuq.

çuqurdan_{ka}: **çuxurdan**. uçurum. yaran. yarqan. yar.

çur çur_{ka}: heyvan saqılırkən sütün qabda çıxardığı səs.

çutur : çotur. kötü qılığ. bədəxlaq. - **çotur** kişi.

çuvac_{ka} : **yuvac**. çuvaş_{ka}. kərəki_{ka}. çadır. cacır. çaşır.

çuval : < **çuqal** (< **çuq**. **tuq**). tağar. tağar_{ka}. xurcun. xaral. tağarcıq. tulum. qap_{ka}.

çuvamaq₆: yaymaq. boşaltmaq.

çuvaş_{ka} : çadır.

çuvlamaq_{ka} : **çovlamaq**. pörtmək. pörtülemək. çiğləmək. çiğ pişirmək.

çuvqa : **cupqa. çuvaq. çupaq. çapuq.** 1. yədək at. 2. **qapac.** qılavuz.

başbuğ. qulabuğ. - qalın qolan **çuvqasız** olmaz.

çuvşamaq_{ka} : qaynamaq. köpüklənmək. qarnı yanmaq. əkşimək.

çuvşatmaq_{ka} : coşdurmaq. tuvşatmaq. turşatmaq. qaynatmaq. -

çaxır **tuvşatmaq.** - sirkə qarnımı **tuvşatdı.**

çuvşatmaq_{ka}: **çuğşatmaq**_{ka}. **coğşatmaq**_{ka} coşdurmaq. turşatmaq. əkşitmək.

qaynatmaq. köpüklətmək.

çuxurdan: **çuxurdan.** uçurum. oyuq yer. batlaq.

çü : **çü**_{ka}. **şu.** əmirdə (olumlu. olumsuz) bəkitmə

bildirən bir ilgəç.

çübək_{ka} : cocux cükü. çəkik.

çübür çəbür_{ka}: abur cubur. malın kötüsü. dəğərsizi.

çübürlənmək_{ka}: **çüpürlənmək.** geçi qıllanmaq. geçinin qılı bitmək.

çülük_{ka} : çürük. soluq. pozuq. - yini gözü **çülükdü:** başı gözü soluqdu.

çülükmək_{ka} : çürümək. soluqm. pozulmaq. soluğmaq.

çümçük : sərçə. səçə_{ka}. çiçalaq. quşqaç.

çümərük: **çimərik.** cimcilaq. suyua düşmüş. yaş. - **çümərük** kişi: gözü yaşlı,

sulanmış, yava adam. - **çümərük kişi**_{ka}: hər zaman qözü sulanan.

qözü az görən adam.

çümgən_{ka}: çimənlik.

çümiç₆ : (< **qap**). çömçə. çöməç. kəpçə. çəmçə. kəpəç. qapaç.

çümürmək_{ka}: suya dərin daldırmaq.

çümüşmək_{ka}: suya daha dərin daldırmaqda.

çüpürlənmək_{ka}: geçi qıllanmaq. - çübürlənmək.

çür çür_{ka} : süt sağılırqən qapta çıxardığı səs. hərhangi bir axarın çıxardığı səs.

çürgü_{ka} : çiş (cocuqlar için).

çürni_{ka} : sürni. sürgü, isal davası.

çürük : çülük_{ka}. pozuq. soluq.

çürümək: çülük_{ka}. pozulmaq. soluğmaq.

çüşək_{ka} : ot. çayır.

çütük : şütük. çotuq. qırıq. - çütük saqal: kösə saqal.

çüvüt_{ka} : çüpüt. süyüt. suyut. boya. rəng. - **qızıl çüvüt**. qızıl boya. zindfrə. sülügən. - **al çüvüt**. al boya. - **göy çüvüt**. lacivərt boya. - **yaşıl çüvüt**. yaşıl boya. - **sarıq çüvüt**. sarı boya. zərnək.

d **t**
bax >

e

ed : **ed**_{ka} **ed**. **əd**. ipəkli qumaş bənzəri kimi toxuma
cinsindən sənət əsəri olan hər şey.

edər : tər. tar_{ka}. dəğər. müzd.

edərləmək_{ka} : yəhərləmək.

edərlik_{ka}: yəhərlik. yəhərin altına qoyulan ağac otaq.

edərmək_{ka}: aramaq. təqib etmək. qovalamaq.

edik : tərbiyə.

edi_{ka} : idi. iyə. yiyə. əfəndi.

edikmək_{ka}: ətiqmək_{ka}. etiqmək. yetişmək. tombullaşmaq. böyümək.
tərbiyətlənmək. böyümək. yetişmək.

edilgən_{ka}: düzəlişən.

edin_{ka} : atın. adın. atruq. ayruq. başqa. dışında.

edinmək: 1. dəğərlənmək. qutanmaq_{ka}. işlənmək. faydalanmaq. istifadə. 2.
bərpa etmək.

ediş_{ka} : idiş. 1. qədəh. tas. qap. bardaq. 2. mal müll. 3. təhiyyə.

edişmək: ətişmək_{ka}. bəriştırmək.

edişmək_{ka}: birbinə qarşı etmək. verişmək. qılışmaq. bağışlamaq. ikram
etmək. - bunu sizə artut **edişdim**: bunu sizə hidyə qıldım.

editmək_{ka}: tərbiyətləmək. böyütmək. yetişdirmək.

ediz_{ka} : atız_{ka} yüksək. yüksək yer. hər şeyin yüksəği. - **ediz dağ**: geçit
verməyən dağ.

edizlənmək_{ka}: atızlanmaq_{ka}. əngəl. sarp saymaq.

edizlik_{ka} : atızlıq. yüksəklik.

edkərmək_{ka} : ədkərmək_{ka}. eygərmək. iyi görmək. iyi bulmaq.
qulaq asmaq. dinləmək. düzəltmək. onatlamaq.

edku : ədqü_{ka}. iyi. - edku yavlaq: iyi kötü.

edləlmək_{ka}: 1. islah olunmaq. 1. araşdırılmaq.

edlənmək_{ka}: **ədlənmək**_{ka}. **eylənmək**. bir şey bir dilək üçün istifadə edilən. bir şey dilək edinilmək.

edləşmək_{ka}: ədləşmək_{ka}. eyləşmək_{ka}. bir-birinə xeyir dua vermək. sayğı dolayısıyla bir-birini aramaq.

edlətmək_{ka}: ədlətmək_{ka}. eylətmək. iyiləşdirmək. islah ettirmək.

edlik_{ka} : ədlik_{ka}. eylik. istifadəli. faydalı.

edmək_{ka}: idmək. itmək. idərmək. itərmək. iymək. iyəmək. iyərmək.

iyələmək. ismək. isəmək. isərmək. edqərmək. edqirmək.

əzqərmək. əzqirmək. dəğər vermək. saymaq. işləmək. eləmək.

toxunmaq. salmaq. göndərmək. sərbəst buraxmaq. donatmaq.

- dəmir əlimə **etdi**: toxundu. - ona nə **etdin**: nə toxadın. - yükünc

qılmaq, edmək: ibadət **edmək**.

ednətmək_{ka}: **atnatmaq**_{ka}. dəğişmək. bulunduğu haldən başqa bir duruma girmək.

edqərmək : edqirmək. edmək. əzqərmək. əzqirmək. dəğər vermək.
saymaq. işləmək.

edqıl : eyqıl. yolla. göndər. - **eyqıl** məni döğüşgə.

edqirmək : edqərmək. edmək. əzqərmək. ezqirmək. dəğər vermək.
saymaq. işləmək.

edqülük : ədqülük. eykülük. əykülük. iyiiiq.

edqülük : ədqülük_{ka}. eykülük. əykülük. iyilik.

edrik_{ka} : irik. qatı nəsnə.

edsəmək_{ka}: göndərmək istəmək.

edu_{ka} : 1. gərəklik. zərurət. 2. zəhmət.

edük_{ka} : 1. qutlu. mübarək olan. aslında yiyəsinin yaptığı bir adaq (nəzir) üçün saxlanaraq yünü qırılmayan, sütü saqılmayan, yük vurulmayaraq, başiboş buraxılan. salıverilən hər heyvana bu ad verilir. 2. keçitsiz sıra dağlar. dağ şilsiləsi.

ef : ev. üy_{ka} ev. əv. öv. üv.

el : 1. boyun_{ka}. boğun. toplum. millət. - **el qamu**: el hamı: el hamısı. kişi barca. hamı millət. 2. birini çevrəyən qohum, tanış. türkün. türken. 3. ölkə. - **bey** el basdı: bey ölkəni fəth etdi. tutmaq.

el : **el**_{ka}. **əl**. **il**. **ıl**. 1. fürsət. boşluq. güşətəliq. açıqlıq. - **əl** tapıb gəldim. - bir **əl** verseydin bilərdim nəyin nəsidı. 2. eşik. çöl. bağlı bir yerə görə açıqlıq, meydan. - güc **eldən** girsə, törü tüzlükdən çıxar: zor asdanadan girsə, düz bacadan (pəncərədən) qaçar. 3. kötü. dəğərsiz. - **el qızı**: ortalıq arvadı. - **el kişi**: çüçə əri. 4.

vilayət. - bəy **eli**. 1. barış. - iki bəy birlə **el** oldu: iki bəy arası barış oldu.

elcə bilən : şeyx. apqaç. avıçqa_{ka}.

elçi_{ka} : yazıqçı yazıcı. qohumlar arasında söz, məktub gətirip kötürən kimsə. xanla el arasının elçisi. tayanğu. ulan. pərdəci. yalavac_{ka}. pəyqəmbər.

elçilik : yumuş_{ka}. xitmət. vəzifə. tapma. tapı. tapuq_{ka}.

elgin : **yelgin**. **ilgin** (ilişən. yel kimi dəğib keçən). qonaq. köçür. - **ilgin** olub ol keçdi.

elik : barış. varış. qavuş. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

elli : tayfalı. uquşlu. oğuşlu. qohumlu.

en : **in**. **yen**. **yin**_{ka}. **ən**. (< **yenmək**). 1. çuxur. iniş. eniş. aşağı. - in yer: en yer. - **en yoq**: eniş yoxuş. 2. dışqı. pox. ən. qığ. xix. qoyun pislighi, tərsi. 3. in. il_{ka}. düş. - atdan **il**. 4. yan tərəfa olan genişliq. yan. 5. yin. nin. yuva. - arslan **yini**.

endək : tavan. alt. (**# andaq**_{ka}: bir nəsnənin üst yanı. yuxarı. dam)

endərmək: bax > **endirmək**

endik : əndik_{ka}. qanmaz. anlamaz. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: səfeh qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər.

endirmək: 1. əndürmək. yendirmək_{ka}. əndər dödərmək. axtarışmaq. 2.

bükürmək. düşürmək. salmaq. yenğşürmək_{ka}. enqsürmək.

tökmək. - **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən: salan.

buqurmaq_{ka}. ildurmaq_{ka}. - ağdıran kimdür, **endirən** kim.

enək : **ənək**. **inək**. 1. pıroqram. bərnəmə. bəllənmiş olaylar. 2. yencə.

yencgə. abid. mö'mün.

enəmək_{ka} : imləmək. bəlləmək. damqalamaq. nişanlamaq. - mallar **enədilər**.

- qoyunları **enəyin**. - enənmiş işlər.

enən : inən. dişi (dəvə)

enənmiş: əniş. eniş. tutuq_{ka}. iğdiş. əxdə. iğdiş edilmiş. tutuq_{ka}.

enətmək_{ka}: imlətmək.

eng > **enq**

enğ > **enq**

enik : 1. ənin. bükün_{ka}. bükülmüş buruq. xacə. iğdiş. 2. tula. it çüçüyü.

3. qoduq. bala. uşaq. - arslan **eniyi**, yalqun **eniyi**.

enikləmək : itin çüçükləməsi.

eninə : - **eninə geniş olan**: yetiz_{ka}. ənli. geniş.

eniş : 1. iniş. - **iniş yoxuş**: art yış_{ka}. 1. əniş. enənmiş. tutuq_{ka}. iğdiş.

əxdə.

enişmək : inişmaq_{ka}. inişmək.

enk > enq

- enli** : enli yetiz_{ka}. eninə geniş olan. geniş. anğıl_{ka}. yatız. gen. açıq. açıla.
- enmə** : inmə. ilmə_{ka}. düşmə. - atdan ilmə.
- enmək** : (e <> e <> ə) **inmək. ənmək.** 1. ilmaq_{ka}. ilmək_{ka} inmək. düşmək. axmaq. düşmək. şütmək <met> tüşmək. - qar **inir**: düşür. - axşam üzü dağdan **aşdıq**. 2. savılmaq_{ka}. savulmaq. yaşmaq. yatmaq. keçmək. 3. quşun aşağı inməsi - çoqmaq. çuqmaq. çökmək. qonmaq. süzülüp enmək.
- enqək** : **engək.** ağızın iki yanı. ağızın bittiği yeri. avurt.
- enqək** : **engək. əngək.** (< **yengək**). 1. ağızın iki çanağının birbirinə yenən qoğuşan yer. 2. ləçək, börk bağlamaq sapı.
- enqəş** : **engəş.** amaclıq_{ka}. nişan yeri.
- enqıtmaq**: **əngıtmaq**_{ka} anğıtmaq. şaşirtmaq. anqıtmaq.
- enqil** : **engil.** qısqaq. qısaq. müxəffəf. - bu sözün **engili.** - səkiz" səggizin **engilidi.**
- enqin** : **engin. əngin.** 1. aşqın_{ka}. ağıqın. oğqun. - **aşqın topraq**_{ka}: axıp enən, oğqun topraq. 2. geniş. dərin. tərinq_{ka}. hər şeyin dərinini, çoxu.
- enqir** : **engir. ingir.** imir. alatoran.
- enqir**_{ka} : **əngir**_{ka}. amır. əmir. imir. alaca qaranlıq. alatoran.

enqsürmək: yenğşürmək_{ka}. endərmək. tökmək.

enqüt : **enküt**. anqut_{ka}. ənkit. ənkün. anlağdan qıt. anlamaz. qanmaz.
axmaq.

ensəmək : ilsamaq_{ka}. ilsəmək. enmək istəmək.

enüç : **ənüç**_{ka}. qözə enən pərdə.

enüçləmək : **ənüçləmək**_{ka}. qözə enən pərdəyə ilac qoymaq.

enüçlənmək: **ənüçlənmək**_{ka}. qözə pərdə enmək.

eqitmək : **eğitmək** iqidmək_{ka}. əkitmək. tərbiyə edmək. əğitmək.
yetiştirmək.

eqiz : **əkiz** (< **iki**). ikəz. ikik, əşli, qoşa olan. - **ikiz** uşaq.

erkən : **irkən**. - **erkənin**: irkənin.

erkin : davamlı. dalba dal. kəsilmədən. - **irkin** yağmır.

erqənin : **erkənin**. **irkənin**. dandakin. danquni. səhər çağın. bamdadan.

ertə : irtə. yeyin. tez.

ertələmək : **ərtələmək**_{ka}. erkən başlamaq.

ertti : **ərtti**. ərtilmiş, keçmiş. ötmüş. - **ərtti** ötlək: keçmiş zaman.

eşmək : **üşmək**_{ka}. eşmək. axtarmaq.

eşik : qapı. - ərməkügə, eşik **art** olur: təmbələ qapı dağ beli görünür.

eşiklik : eşigə, qapya özəl olan. - **eşiglik** ağac. - **eşiklik** barçın.

eşilmək : **üşləmək**. əndər döndər edmək. axtarmaq.

eşilqən_{ka}: uzanan, çəkilgən.

eşişmə_{ka}: nərsəni əşmək, qazmaq.

eşittürmə_{ka}: işittirmək.

eşmək : bükmək. əğirmək. qıvırmaq. tavrətmaq_{ka}. üşəmək_{ka}. eşəmək.
axtarmaq. deşib aramaq.

etilmək_{ka}: **edilmək**. düzəlmək. yapımaq.

etilqən sayılqən_{ka}: birçox işlərə qirən, çıxan. iş başarıb, iş çözen.

etin : **edin**. anıl. qoyun. qoyqun. qoynuq. hazır. amadə.

etinmək : **edinmək**_{ka}. (e <> i) itinmək. qılınmaq. əyinmək. hazırlanmaq. -
tutuq **edindi**: bulun buraxıldı. bir yeri yurt edinmək. yersinmək_{ka}.
yerə bağlanmaq, öğrəşmək. - onlar bu yeri **yersindilər**: yer edib
oturub, yerləşdilər.

etiq : başmaq. ayaqqab. burbaç. pabuç. məst.

etiqmək : ətiqmək_{ka}. edikmək. yetişmək. tombullaşmaq. böyümək.

etişmək : **edişmək**_{ka}. qılışmaq. qılınmaq. qarşımaq. - yükünc **etişmək**:
ibadət, namaz qılmaq.

etitmək_{ka}: **edidmək**. eddirmək. sıxıntıya qoymaq. edməyə itmək, itələmək.
zorlamaq. məcbur edmək.

etlik : **edlik**. yetlik. çarıq.

etmək_{ka} : 1. (yardımcı feil) edmək. (e <> i) itmək. yapmaq. edmək.
eyləmək. qılmaq. 2. **ətmək**. (k <> t) yeyiləcək əkmək.

etsəmək: **edsəmək**. itsəmək. göndərmək. bağışlamaq.

ettürmək_{ka}: bükürmək. iytürmək.

ettürmək_{ka}: **əddürmək**_{ka}. onartmaq. düzlətmək. qıldarmaq.

etük : - **etüklük sağrı**: ayağqabı yapmaya ayrılan dəri.

etüklənmək_{ka}: **ətüklənmək**_{ka} ayaqqabı. etiq yiyəsi olmaq.

ev : əv. üy_{ka} ev. ef. öv. üv.

- **quruq ev** { 1. içində kimsə bulunmayan ev. 2. boş, yaraqsız, qoşsuz, möblimansız, vəsayilsiz ev (# doluq ev: yaraqlı qo. ıı, vəsayilli ev)}.

- **ev barq**: ev eşik.

- **qışlıq ev**: kərəki_{ka}.

- evin **çatısı**: damı. taru_{ka}.

- evin **kirişləri**: sunı_{ka}. - evin önəmli yeri, sədiri: tör_{ka}. törə_{ka}.

- qonaq sevməyən: evi kəndinə dar gələn kişi: kişirqək ər_{ka}. qısırək. - evini ortaya qoyup qumar oynamaq. əvini öndül qoymaq: evləşmək_{ka}.

evləşmək: avlaşmaq_{ka}.

- əvini özləmək: ev səmə_{ka}.

- əvini özlətmək, istətmək: evsətmək_{ka}.

- **evli ərkək**: bək_{ka}.

- **evliq**: ev yiyəsi.

- **evlük**: qadın. - öz evi saymaq: evi bənimsəmək. **evsinmək**_{ka}.

evdilmək_{ka}: qurşalmaq. ələ keçirilmək. toplanmaq.

evdimək_{ka}: toplamaq.

evdinmək_{ka}: yığmaq. toplamaq. toplamayı üzərlinə almaq. kəndi kəndisinə toplamaq. - yemiş, para **evdin**.

evək_{ka} : 1. ivmiq. evgil. əcələci. ivən. - **ivək ər**. əcələçi adam. 1. ivək. evək. tələs. əcələ.

evilmək : evilmək. ivilmək. tələsmək. əcələ edmək.

evin_{ka} : evin. ivən. dənə.

evinmək: evdə qalmaq. - o **evindi** bəkləndi: evdə oturub gözlədi.

evirgən tevirgən: keçürgən. çara, yol yoruq bilən, düşünən.

evişmək: ivəşmək. qoşuşmaq. qaçışmaq. tələsmək. əcələ edilmək.

evlatlıq : oğulluq. tutunçu oğul_{ka}. evlâtliğa alınmış cocuq.

evlənmək: 1. ağillanmaq. hâlə qurulmaq. - ay qopup **evlənib**, ağ bulut hörlənib. 2. kəndinə ev edinmək .

evləşmək: 1(e <> a) **avlaşmaq**. **evləşmək**. 1. toplanmaq. yığılmaq. . ev üstündə mərcleşmək. evini ortaya qoyup qumar oynamaq. 2. toplanmaq. yığılmaq. avlaşmaq. 3. evini ortaya qoyup qumar oynamaq. evini öndül qoymaq.

evlik_{ka} : 1 sahabxana. - **evli** qonaqlar. 2. yumaş. ram. aram. (# **ası**: vəhşi).

evlişmək: əhliləşmək. (#**təzişmək_{ka}**. **tazışmaq**. tələşmək. tələsmək. durmamaq).

evrilmək: əvrülmək. çevrilmək. 1. dolanmaq. yönəlinən yerdən çevrilmək. 2. dönmək. çönmək. uğramaq. gedmək.

evsəmək: əvsəmək. ivsəmək. 1. tərkişmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ edmək (istəmək). 2. evə yazmaq. evini özləmək.

evsətmək : evini özlətmək. istətmək.

evsinmək: evlənmək. məskunlaşmaq.

eygərmək: ədkərmək_{ka}. edkərmək_{ka}iyi görmək. iyi bulmaq. qulaq asmaq. dinləmək. düzəltmək. onatlamaq.

eygi_{ka} : (y <> z) əzqi. rəhmət. səna. hörmət.

eygili : xoş niyyət. - bax qıl ona eygiligin, ağız gülə.

eygilik : iriklik. açıqlıq. fürsət. fürc. - işləri bitirib irikliklə geldik.

eygili_{ka} : əzqil. rəhm olunan. rəhmətlik.

eyilik : iyilik. əzqil. eygili. rəhm olunan. rəhmətlik.

eykülük : ədqülük. edqülük_{ka}. ədqülük. əzkülük. iyilik.

eylə : əylə. ayla. öylə. öcür. - əylə yap: əylə qılqıl

eylənmək: ədlənmək_{ka}. edlənmək_{ka}. bir şey bir dilək üçün istifadə edilən. bir şey dilək edinilmək.

eyləşmək: ədləşmək_{ka}. edləşmək_{ka}. bir-birinə xeyir dua vermək. sayqı dolayısıyla bir-birini aramaq.

eylətmək: ədlətmək_{ka}. edlətmək_{ka}. iyiləşdirmək. islah ettirmək.

eylik : ədlik_{ka}. edlik_{ka}. istifadəli. faydalı.

eylik : iylik. iyi, yaxşı olan.

eynal : inal_{ka}. anası böyük qadın olub, atası ortalıqdan (qara eldən. qərə millətdən) olan bütün kişi.

eyqil : edqil. yolla. göndər. - **eyqil** məni döğüşgə.

eyqu : əzqu. ayqu. əyku. iyi. gözəl. yaxşıqılı.

eytişmək_{ka}: bərişmaq, curlaşmaq. yarışmaq. - olar için **eytişdilər**: olar öz aralarında bərişdılar.

eytürmək: yırtürmək.

əzqirmək: əzqərmək. edqərmək. edqirmək. edmək. dəğər vermək.
saymaq. işləmək.

Ə

- əbbək** : əkmək. - cocux dilində **əbək**_{ka}.
- əbə** : bax > **aba**.
- əbək**_{ka}. : **əbbək**. (cocux dilində) əkmək. əkmək - **əbbək** yekələr dilində
- əcəb** : lap. - **tab** oldu: əcəb oldu. - **tab** elədim: əcəb elədim.
- əcib** : azıq_{ka}. azuq. ayuq. atuq. qərib. görünməmiş. foquladə. qeyri təbii.
- əcik**_{ka} : böyük qərdəş. dadaş. - **əciqim**: qərdəşim.
- əçə**_{ka} : **əkə. əyə**. böyük qız qardəş.
- əçi**_{ka} : **açı**. yaşlı qadın. hanım nənə.
- əçqi**₆ : **əçqü**_{ka} geçi. keçi.
- əçqü**_{ka} : geçi. əçqi₆.
- əd** : **et. ed. əy**. edilmiş. düzəlmiş. (madeingilis. saxt). -
əyku əy_{ka}: iyi düzəlmiş.
- ədər**_{ka} : (z <> y <> d <> ğ) əyə. əğər. yəhər. əyə_{ka}.
- ədərqn**_{ka}: çox arıyan. haqqını arayan. mutalibəkar.
- ədirmək** : uturmaq_{ka}. udurmaq_{ka}. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq.
ödürmək. ödürmək. üdürmək.

əd_{ka} : **ed. ad.** ipəkli qumaş bənzəri kimi toxuma cinsindən sənət əsəri olan hər şey.

ədkərmək_{ka} : **ədkərmək_{ka}.** eygərmək. iyi görmək. iyi bulmaq. qulaq asmaq. dinləmək. düzəltmək. onatlamaq.

ədqü_{ka} : edku. iyi. - **edku yavlaq:** iyi kötü.

ədqülük_{ka}: **edqülük. eykülük. əykülük.** iyilik.

ədləmək_{ka}: **ədləmək_{ka.} eyləmək** ülgü yapmaq. dəğər vermək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək. təsir edmək.

ədlənmək_{ka}: **ədlənmək_{ka.} eylənmək.** bir şey bir dilək üçün kullanılmaq. bir şey dilək edinilmək.

ədləşmək_{ka}: **ədləşmək_{ka.} eyləşmək_{ka.}** birbirinə xeyir dua vermək. sayqı dolayısıyla birbirini aramaq.

ədlətmək_{ka}: **ədlətmək_{ka.} eylətmək** iyiləstirmək. islah ettirmək.

ədlik_{ka} : **ədlik_{ka.} eylik** istifadəli. faydalı.

əf_{ka} : ev. əv. öv. üv.

əg > əq

əx > əq

ək > əq

əqdə : **əxdə.** xədim bəcəl_{ka.} bıçıl. bıçılmış. iğdiş edilmiş.

əqde : **əxdə.** tutuq_{ka.} əniş. eniş. enənmiş. iğdiş.

əqdələnmək: əxdələnmək tutuqlanmaq_{ka}:

əqdi : əkdi. 1. əğdi_{ka}. sallaqxana. heyvanların kəsildiği yer. 2.

becərilmiş. pərvəri. - əkdi su: pərvəri su. - əkdi uşaq: becərilmiş

uşaq. 3. tərbiyəli. bəsli. bəsili. becəri. - əkdi uşaq. - əkdi uşaq:

tərbiyəli cocuq. 1. əkdilmiş. anaları bir olan.

əqdilmək: əkdilmək_{ka}. əkilmək. becərilmək. bəsilmək. tərbiyə edilmək.

əğitilmək. bəslənmək.

əqə : əkə_{ka}. əçə_{ka}. əyə. böyük bacı - ər arvadın böyük bacıları "əkə"

çağrılır. arvadın kiçik bacısına, əji baldız söylər. - ər in kiçik bacısına,

arvadı "singil" söylər.

əqəc : əğəc. əkdü_{ka}. ucu əğri arac. (qılinc qını. bənzəri şeyləri oymaqda

kullanılan ucu əğri bıçaq).

əqəcək : əkəcək. tarıtqu_{ka}.

əqəç : əkəç bilkəs. bilqeys. ağıllı.

əqəç_{ka} : əkəç. 1. bilqeys. bilkəs. ağıllı. 1. kiçik qız uşağlarına sevgi sözü.

ağıllı kiçik qız. böyüklük izləri göstərən kiçik qız.

əqəq : əkək_{ka}. (1 < ərkəksək. 2 < əğ. iq. kəsəl. xəsdələlik). irilik, ərkəklik

istəyən. ərkəklik savında olan qadın. ortaya düşmüş qadın. -

əkək işlər: əkək eşlər. - əkəkləmək_{ka}: qəhbələnmək.

əqəqlik : əkəklik. utanmazlıq, arsızlıq

əqəl : **əkəl**. **əklə**. **əkli**. **tabe'**.

əqələmək: 1. **əğələmək**. **igəşmək**_{ka}. **yontmaq**. **kəsmək**. **tıraşlamaq**. 2.

əkələmək_{ka}. "**abla**" diyə aytamaq. "**böyük qızqardəş**. **abla**" demək.

əqəmə : **əkəmə**_{ka}. **iqəmə**. bir çeşit çalqı.

əqəmək_{ka}: **əğmək**.

əqər : **əğər**. (z <> y <> d <> ğ) **əyər**. **ədər**. **yəhər**. **əyər**_{ka}.

əqəş : **əkəş**. 1. (əş <> iz) **əkiz**. bir əkilən. 2. ikiş. ası, qudurqan at.

əqət : **əkət**_{ka}. 1. qulluq. tapı. xidmət. 2. (toy gecəsində) yengə.

əqətləmək: **əkətləmək**_{ka}. qulluqçu qoşalamaq, göndərmək. gəlini yengələmək.

əqətlik : **əkətlik**. qulluqçu. - **əkətlik qara baş**_{ka}: girdək gecəsi gəlinlə birlikdə göndərilən qulluqçu qadın. sağdıç qadın.

əqətli_{ka} : **əkətli**. nökerili olan. sağdıçlı gəlin.

əqik : **əkik**. **əğik**. **ərik**. meyilli.

əqilqən_{ka}: **əğilən**. **əğiləbilən**.

əqilmək : **əğilmək**. 1. incəlmək. **yəncgəlmək**_{ka}. **səcdə qılmaq**. 2.

səvülmək. **savılmaq**_{ka}. **yönəlmək**. - könlüm sənə **səvülür**.

əmitmək_{ka}. **meyillənmək**. **məyl etmək**. - könlüm ona **əmitti**.

əqilmək : **əkilmək**_{ka}. 1. **əkdilmək**_{ka}. **becərilmək**. **bəsilmək**. 2. **əğilmək**.

qayışmaq. **bükülmək**. - mənə gördü **əkildi**: bükdü.

əqim : **əkim**_{ka}. bir kəz əkiləcək qədər olan ye·.

əqimli : **əkimli** barıqlı_{ka}. yerikli. meyilli. vurqun. düşgün. məczub.

əqinçi : **əkinçi**. tarıqçı_{ka}. tarıdaçı. cütçi.

əqindi tarıq: **əkindi tarıq**_{ka}: **əkilən** tuxum.

əqindi_{ka} : **əlindi**_{ka} ikindi. öbürü. ötəki.

əqin_{ka} : cüttliq. əkin **əkilən** yer.

əqin_{ka} : **əğın**. **əkin**. 1. sırt. 2. əni bir buçuq qarış, uzunluğu dörd arşın gələn bəz taxtası.

əqinmək: **əkinmək**. yüklənmək.

əqir : **əkir**. 1. əcir. işçi. tutuq. ırqat. 2. ağrısını sağaltmaq üçün kullanılan bir kök dərman (acorus calamus).

əqirqən : **əğirqən**_{ka}. əğrilə yazan.

əqirmək : **əğirmək**_{ka}. **əkirmək**. 1. yıxmaq. çevirmək. - su gəmini **əğirdi**. 2. qaytarmaq. döndərmək. - o məni işə **əğirdi**: qaytardı. 3. çevrələmək. əğmək. burmaq. bükmək. qətləmək. nərsəni nəyin çevrəsinə sarmaq. - devlet kəndi **əğirsədi**: qurşadı, mahasirə etdi. mahasirə edmək. - kənd **əğrildi**: çevrildi. mahasirə oldu. 4. sındırmaq. çevirmək. çöndərmək. aşırmaq. - su gəmini **əğirdi**. 5. eşmək. bükmək. qıvırmaq. tavrətmaq_{ka}. 6. əğlətmək. əkirmək. yığırmaq₆. yığmaq. qurmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən. - özünü **əğir**, saçılma belə. - saçqları **əğirmək**. 7. səvqətmək.

döndürmək. əgirmək. çevirmək. bir yeri quşatmaq. sarmaq. 8.

yığırmaq₆. yığmaq. əkirmək.

əqirsəmək : **əkirsəmək**_{ka}. 1. əkir (ilaç) qullanmaq istəmək. 2. əgirmək

istəmək. (çevirmək. bir yeri quşatmaq) istəmək.

əqirşmək: **əgirşmək**. tolqaşmaq_{ka}. dolaşmaq. büküşmək. burquşmaq. - yun

dolaşmaq.

əqirtmək_{ka} : **əgirtmək**_{ka}. qalanın, bir nəyi, bir yer, bir durumu quşatmaq.

əqış_{ka} : **əkiş**. eritməkdən, yeməkdən sonra qalıntı. artıq. aşqal. zibil.

əqışmək: **əğişmək**_{ka} 1. əğmək. əğşmək. 2. əkəmək işləmək.

əqit : **əkit**_{ka}. göz dəğmənsin deyə, cocuqların üzünə sürülən bir ilac.

bu ilac zəfrana, birtaxım şeylər qatılaraq yapılır.

əqitmək : **əğitmək** iqidmək_{ka}. əkitmək. tərbiyə etmək. yetişdirmək.

əqitmək : **əkitmək**_{ka}. əktirmək. iqidmək_{ka}. tərbiyə etmək. əğitmək.

yetişdirmək.

əqiz : 1. **əkiz**. (< iki). ikəz. ikik, əşli, qoşa olan. - **ikiz** uşaq. 2. (iz <> əş)

əkəş. bir əkilən. 3. əziz. ərikmiş. arqın. 4. uca. hündür. - **əkiz** dağ.

əqizləmək : **əkizləmək**. 1. əzizləmək. əriksəmək. arqınlamaq. 2. ucaltmaq. 3.

hündürəmək. yekətmək. şişirmək. mane' törətmək. - uca dağı

əkizləmə. - kiçik nəyi **əkizləmə**.

əqizlik : **əkizlik**. əzizlik. ərkilmiş. arqınq. ucalıq. hündürlük.

əqlə : **əklə**. əkəl. əkli. tabe'.

- əqləmək** : **əkləmək**_{ka}. **iqləmək**_{ka}. 1. çatışmaq₆. girmək. 2. soxmaq.
ilişdirmək. basmaq. - **əklədi** mənim ayaq: mənim ayağımı ilişdirdi. 3.
çığnəmək. basmaq.
- əqləş** : **əkləş**. 1. tabeyyə. 2. ittihad.
- əqləşmək**: **əkləşmək**. ulaşmaq_{ka}. ulaşmaq. buluşmaq.
- əqləşmək**_{ka} : **əkləşmək**. iqləşmək. yikləşmək. yığılışmaq.
birləşmək. müttəhidləşmək. birbirinə uyup durmaq.
- əqlətmək**: **əğlətmək**. əğirmək. yığmaq. qurmaq. - malın **əğlətib**, nə günə
çıxdın sən.
- əqli** : **əkli**_{ka}. 1. əklə. əklə. tabe'. 2. quturma_{ka}.
- əqmə** : **əkmə**_{ka}. əğrim. örtü. çatı.
- əqmək** : **əğmək**_{ka}. 1. əğirmək. burmaq. qətləmək. nərsəni nəyin
çevrəsinə sarmaq. 2. əkimək. əkqimək. ikmək. becərmək.
böyütmək. - o onu **əkitti**: o onu böyüttü. 3. **əğmək**. burmaq.
bükmək. qayıрмаq. qatırmaq. qatlamq. rədd etmək.
qadıрмаq_{ka}. qayıрмаq. 4. **əkmək**. **əbək**_{ka}. **əbbək**. (uşaq dilində). 5.
qondqarmaq. dikəltmək. 1. tarımaq_{ka}. (tuxum) səpmək. tarıtmaq.
- darı **tarıtmaq**. 2. (bir şeyi bir şeyə) artırmaq, qoymaq. (dərman,
yağ) yaxmaq. - yarama dərman **əkən**.

- əqrək** : **əğrək**_{ka}. 1. **əriş əğrək**: əriş arğac: dikinə uzanan, yanına toxunan saplar. 2. **arğac**_{ka}. başı əğri balıq tutma aracı. qulplu sap. qullab.
- əqri** : **əğri**_{ka}. 1. bükür. bukrı_{ka}. - əğri büğrü: qamqı_{ka}. qamıq. 2. **əmit**_{ka}. ağnaq. axımır. yığıla. - **əmit** duvar. - **əmit** kişi: əğri adam. 3. sallaq. yapır_{ka}. - **yapri** qulaq: əğri, sallaq qulaq. 4. axıq, oğruq_{ka}. uğruq. ovruq. 2. tellənmiş sap.
- əqrik** : **əğrik**_{ka} əğirtilən ip. əğrilmiş ip.
- əqriləyazmaq**: **əğriləyazmaq**_{ka}. çarpılayazmaq. qamqırmaq_{ka}.
- əqrilmək** : **əğrilmək**_{ka} qala quşatılmaq. sarılmaq. ip əğrilmək.
- əqrim**_{ka} : **əğrim**. 1. suyun toplanıb qaynayıb, dönərək axdığı yer. düdən. 2. hər nəyin topluq yer. tüdə. düdə. imrəm. 3. büküm. - ip **əğrimi**: ip bükümü. 4. əkmə. örtü. çatı.
- əqrimlənmək**_{ka}: **əğrimlənmək**_{ka} (su göldə) əğrəklənmək. qaynayaraq. axaraq dönmək. düdənlənmək. - su göldə **əğrimləndi**: su göldə dolub, qayıtdı.
- əqrinmək**_{ka}: **əğrinmək**_{ka}. əğilib bükülüb yaltaqlanmaq.
- əqrişmək** : **əğrişmək**. qıyışmaq_{ka}.
- əqrişmək**_{ka}: 1. bir yeri sarmaq. quşatmaq. 1. ip əğirmək, bükmək.
- əqsəmək**: **əğsəmək**_{ka}. əğmək. - budağı **əğsəmə**.
- əqsilmək**: **əksilmək**. ısılmaq_{ka}. yesilmək. yasılmaq. azalmaq.
- əqsüq** : **əksüq**_{ka} **əksiq**.

əqsümək: **əksümək**_{ka}. əksilmək. - qızlar **əksüdi**: qiymətlər endi.

əqşi : **əkşi**. qımız_{ka}. turş. yudqı_{ka}. - **qımız almıla**_{ka}: əkşi alma.

əqşiq_{ka} : **əkşik**_{ka}. əkşi.

əqşimək : **əkşimək**_{ka}. üzü əqşimək. sorışmaq_{ka}.

əqşitmək: çuvşatmaq_{ka}. çuğşatmaq_{ka}. coğşatmaq_{ka} coşdurmaq. turşatmaq.
qaynatmaq. köpüklətmək.

əqtələmək: **əxtələmək** tutuqlamaq_{ka}. enəmək. korlamaq. iğdişləmək.

əqti : **iqtü**_{ka}. **əkli**. **əkili**. > **əhli**. əldə bəslənən heyvan:_{ka}.

əqtirmək: **əktürmək**_{ka}.

əqtü : **əktü**_{ka}. əğəc. ucu əğri arac. (qılınc qını. bənzəri şeyləri oymaqda
kullanılan ucu əğri bıçaq).

əqtü : **əktü**_{ka}. əldə bəslənən heyvan. əhli.

əqtüləmək : **əktüləmək**. iktüləmək_{ka}. bəsləmək.

əqtürmək: 1. əğdirmək. 2. əktirmək. əkitmək.

əl : **əl**_{ka} bax > **el**. alqın_{ka}. alan ayqıt. barmaq.

- **əliqin**: barmağınan.

- ay dolun olsa, **əliqin** imlənməz: ön dörd gecəlik ay barmağınan
göstərilməz.

- **əl buyruğu**: əl altı işçi.

- əli boynuna bağlanmaq: **boxsuqlanmaq**_{ka}. - **əldən çıxmaq**:

(vermək. əldən qoymaq). qoymaq. səhv etmək. buraxmaq. - **əldən**

qoymaq: iylətmək. burutmaq_{ka}.

- **əldən vermək**: saçıtmaq_{ka}. yox etmək. itirmək.

- pulunu **saçıtma**. - çağırını dəğəriyəib **saçıtma**.

- **əldən vermək**: çaldırmaq. qapturmaq_{ka}. oğrulmaq.

- **ələ salmaq**: alıqlamaq_{ka}. alaya qoymaq. lağa qoymaq.

- **əliboş**: bədbəxd. kovi. qovuş_{ka}. kovuş.

- **əlindən alınmaq** (birinin malın zorla). müsadirə etmək.

gücəlmək_{ka}.

- **ələ salma**: əlük_{ka}. əlikləmək işi. alay etmə. məsqərə.

əlbəddə : yanu. yamu_{ka}. - **əlbəddə ki. yanu yamu**_{ka}. hər necə olursa

olsun. - **yamu yanu** yemlisən. verməlisən **yanu yamu**.

əlcək : əliklik_{ka}. əldivən.

əldiri_{ka} : oğlaq dəris. əlri.

əldivən : əliklik_{ka}. əlcək.

ələf : < **alaq. alıq**. alağ. zəhərli, ağıllı od. yararsız bitgilər.

ələk : böyük ələk əsgü_{ka}.

ələklənmək : əlqəlmək_{ka}. ələnmək. savurnmaq. əsmək_{ka}.

yellənmək. yelə vermək.

ələng : anğıl. enli. ənli. açıq. açıla. - **ələng yazı**: düz ova.

ələnmək: əlqəlmək_{ka}. ələklənmək.

əlik_{ka} : 1. əl altı işlədilən arac, nərsə. 2. çırağ. şagird. kömək. - tükanda dörd **əliyim** var. 3. əl. - **oğ əlik**: saq əl. saq əlik. - sol əlik. 4. əllik. qoluq_{ka}. borc. iğrəti. 5. oqa_{ka}. kəfil. zamin. - o mənə əlik tutdu: zamin, kəfil oldu. - **əlik** tutunca od tut: zəmanət oddan pis yandırar. - **əlik** tatanın əli qopar, od tutanın əli yanar. - **əlikin** kimdi.

əlikləmək: alay etmək. ələ salmaq.

əliklik : **əliklik_{ka}**. 1. əldivən. əlcək. 2. əlli. əli olan.

əlqənmək_{ka} : ələklənmək.

əlqəlmək_{ka}: ələklənmək. ələnmək.

əlqəşmək_{ka}: **əlgəşmək_{ka}** ələkləşmək. .

əlqətmək_{ka}: **əlgətmək_{ka}** ələtmək.

əlli : 1. əli olan. əlikliq_{ka}. 2. əlkin. əllik. (< **əl**: bir əldə olan barmaq sayı).

əllik : əlik. qoluq_{ka}. borc. iğrəti.

əlov : **aləv**. yalın_{ka}.

əlovlamaq : əlovlanmaq. parlatmaq. - yalratmaq. yalrıtmaq. yolratmaq. yolrıtmaq_{ka}.

əlük_{ka} : əlikləmək işi. alay etmə. məsqərə.

əlvan : alavan. alvan. çal. rəhbə rəh.

əlvirmə_{ka}: allanmaq. ullanmaq. qalxmaq. atılmaq. sıçramaq. daşlanmaq.

- o mənim üzümə **alvırdı**.

əm səm_{ka}: ilac. samlamaq işi.

əmçi_{ka} : dərman yapan kimsə. davaxanaçı.

əmdi_{ka} : şimdi. imdi. indi.

əməc : iş güc, əmək aracı. abzal₈ əbzar.

əməcləmək : amaclamaq_{ka}. əmləşmək. nişanlamaq. nişan almaq.

əmək : əmgək. əzab. incik. - **əmgəksizin** durqu yox, munda tamu: qayğısız yaşam yoxdu, bu dünya cəhənnəmdi.

əməkdaş : arqaş. girgiş. həmkar. -

əməkdaşlıq: sığırış. qılış. köməklş. həmkarlıq. köməkləşmək. işləşmək_{ka}. işbirliyi yapmıq.

əməşləmək: imləmək. nişanlamaq. - siz nəyi **əməşlirsiniz**. - mənim bunu **əməşləmək** istəyim yoxudu. - **əməşləməz**, çatanmaz !.

əməşlənmək: **əmgəklənmək**: çalışıb, inciyib, zəhmət çəkib bir istəyə çamatmaq istəmək. əmgəklənmək.

əmət_{ka} : evət - **əmət əmət_{ka}**: evət evət. yemət yemət.

əməyə qoymaq: əmgətmək_{ka}. yormaq.

əmgəklənmək: **əməşlənmək** çalışıb, inciyib, zəhmət çəkib bir istəyə çamatmaq istəmək.

əmgəşmək_{ka}: **əmqəmək**_{ka}. zəhmət çəkmək.

əmikdəş_{ka}: bir məmədən əmən iki cocuq.

əmikdəş_{ka}: **əmgəş**. süt qərdəş. bir məmədən süt içən körpələr.

əmik_{ka} : 1. məmə. - təvi **əmigi**. dəvə məməsi. - **əmiklik əşlər**_{ka}: süt verən qadın. - əmiklik əşlər kösəkçi (köysəkçi: istekli, iştahlı) olur. 2. ılıq. orta babat. - **əmik ılıq**. soğuduqdan sonra ısınıp sıcıqlığı artmayan. - **əmik gün**: ılıq gün.

əmikləmək_{ka}: məm əmmək.

əminmək: **əmqənmək**_{ka}. zəhmət çəkmək.

əmirçgə : xıt xıt. quzruf.

əmirçqə_{ka}: gəmirdək. qıqırdaq.

əmit_{ka} : əğri. ağnaq. axımır. yığıla. - **əmit** duvar. - **əmit** kişi: əğri adam.

əmitmək_{ka}: əğilmək. axmaq. məyl etmək. - könlüm ona **əmitti**. - yaylaq təbə **əmitdik**. - evə təbə **əmitdik**. - dam **əmitti**.

əm_{ka} : **am**. 1. qadının dişilik ayqıtı. 1. ilaç.

əmqənmək_{ka}: əminmək. zəhmət çəkmək.

əmqək : **əmgək**. incid. inciş. əmək. zəhmət. müzahimət.

əmqəklənmək_{ka}: əziyyət çəkmək.

əmqəq : **əmgək**. əmək. əzab. incik. - **əmgəksizin** durqu yox, munda tamu:
qayğısız yaşam yoxdu, bu dünya cəhənnəmdi. - **əmgək** əyində
qalmaz.

əmqəmək_{ka} : **əmgəşmək_{ka}**. əmək çəkmək. zəhmət çəkmək.
sinsimək. incimək.

əmqənmək_{ka}: **əmgənmək_{ka}**. yorulmaq. narahat olmaq.

əmqəş_{ka}: **əmgəş**. 1. zəhmət. - **əmgəş** olmasın, onu ver mənə. - **əmmgəşsiz**:
zəhmətsiz. 2. **əmikdəş**. süt qərdəş. bir məmədən süt içən
körpələr.

əmqəşmək_{ka}: **əmgəşmək**. incimək. zəhmət çəkmək. yorulmaq.

əmqətmək_{ka} : **əmgətmək_{ka}**. əməyə qoymaq. yormaq. - onu çox
əmgətmə.

əmqir : **əmgir**. əmgər. incil. müzahim.

əmləlmək_{ka} : dərmanlanmaq. ilaclanmaq.

əmləmək_{ka}: - **səmləmək əmləmək_{ka}**: ilaclamaq. sağaltmaq. - bağırim başın
əmləmək: ürək yararı əlac elədi.

əmlənmək_{ka} : çaralanmaq. çarlanmaq. kəndinə mərhəm edmək.

əmləşmək_{ka} : 1. amaqlamaq_{ka}. əməçləmək. nişanlamaq. nişan
almaq. 2. birbirinə təskin vermək. 3. çaralamaq. çarlamaq.
dərman, mərhəm qoymaq. əlac yapmaq. - balıqlar **əmləşdi**.

əmlətmək_{ka} : çarlatmaq. əlaclatmaq.

əmlik : 1. dərman. 2. müsəggin.

əmr edmək: buyurmaq_{ka}. tutuzmaq_{ka}.

əmrək_{ka} : arın. aydın. təmiz. - **əmrək** könül.

əmrimək_{ka}: qaşırmaq.

əmrışmək_{ka} : qaşırmaq. dəri qarındalanmaq.

əmritmək_{ka}: qıdıqlamaq.

əmrülmək: dincəlmək. arınmaq. soyunmaq. soğumaq. rahatlanmaq. - kişi

tini **əmrüldü**: ruhu çıxdı.

əmrülmək_{ka} : çatmaq. yetmək. müvəffəq olmaq. - ağır ayaq

əmrüldü.

əmsəmək_{ka}: əmmək işləmək.

əmərmək_{ka}: əmzirmək.

əməzmək_{ka}: əmzirmək. əmərmək.

əməzik_{ka} : 1. **əmik** + **sik**: məməlik. - əməzikli qadın: **beşiklik uraqt**_{ka}. 2.

ümgük_{ka}. imik. cocuxların təpəsində bulunan yumuşaq yer.

əməzirmək : əmilzmək. əməürmək_{ka}.

ən : **en**. **yen**. **yin**_{ka}. **in**. (< **yenmək**). 1. çuxur. iniş. eniş.

aşağ. - in yer: en yer. - **en** yoq: eniş yoxuş. 2. yen. dışqı. pox. qığ.

xix. qoyun pislığı, tərzi. 3. in. il_{ka}. düş. - atdan il. 4. yan tərəfa

olan genişliq. yan.

- ənayi** : < **aynayı**: adnayı. adnaqu. başqa) ənayin. əcib. görünməmiş. -
aynanı bir kişi, yapı, olay, iş, görkəm.
- əndər dödərmək**: əndürmək. endürmək. yendirmək_{ka}. axtarışmaq.
- əndik_{ka}** : **əndik**. qanmaz. anlamaz. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam.
- əndürmək**: **əndürmək**. yendirmək_{ka}. əndər dödərmək. axtarışmaq.
- əngəl** : tıqış_{ka}. tiyiş₆. pərhiz. qoy. yığdac. mane'. mən'. - **əngəl, sarp saymaq**: edizlənmək_{ka}. atızlanmaq_{ka}.
- **əngəl olan**: alıqoyan. yığdaçı_{ka}.
- **əngəl olmaq**: tıqılmaq_{ka}: tıqınmaq. tıqışmaq_{ka}. alıqoymaq.
- əngəllənmək**: asaqlanmaq. ayaqlanmaq. ayağa ilişmək.
- əngiziş** : qamıt. təhrik.
- əngliq_{ka}** : ennik.
- ənin** : enik. xacə. bükün_{ka}. bükülmüş. buruq. iğdiş.
- əniş** : **əniş**. enənmiş. tutuq_{ka}. iğdiş. əxdə.
- ənq** : **ənq_{ka} əng**. 1. **ən** < met > **nə**. yox. dəğil. - **ən ən**: nə nə: yox yox. 1.
əng. an. yanaq. üz. - qızıl **an**.
- ənqək** : **əngək. engək**. (< **yəngək**). ağızın iki çanağının birbirinə yenən qoğuşan yer.
- ənqin** : engin. tərinğ_{ka}. dərin. geniş.
- ənqit** : **ənkit. ənküt. anqut. enküt**. anlağdan qıt. anlamaz. qanmaz. axmaq.

- ənqüt** : **ənküt.** anqut. ənkit. enküt. anlağdan qıt. anlamaz. qanmaz.
axmaq.
- ənli** : enli yetiz_{ka}. eninə geniş olan. geniş.
- ənli** : **ənli.** anğıl_{ka}. açıq. açıla. yatız. gen.
- ənmək** : **inmək. ənmək.** düşmək. - qar **ənir:** düşür.
- ənsələmək:** boyunlamaq_{ka}. peysərə salmaq. peysərləmək.
- ənüç_{ka}** : **ənüç.** qözə enən pərdə.
- ənüçləmək_{ka}:** **ənüçləmək.** qözə enən pərdəyə ilac qoymaq.
- ənüçlənmək_{ka}:** **ənüçlənmək.** qözə pərdə ənmək.
- ənük_{ka}** : **enik.** heyvan yavrusu. (arслан. sırtlan. qurt. qöpək yavrusları).
- ənüqləmək_{ka}:** **enikləmək.** yavrulamaq.
- ənüqlük_{ka}:** yavrulu.
- əp** : bəkitmə, obartma ilgəci. - **əp əyku:** çox yaxşı.
- əpmək_{ka}** : əkmək.
- əprik** : yapa, yaba_{ka}, yumşaq olan, yaş, ıslaq olan. oqraq. oğraq.
obraq_{ka}. opraq. ovraq. əzik üzük, əsgimiş nə.
- əprikmək:** yumşanmaq. yufqalanmaq_{ka}. incəlib büzülmək. yaltaqlanmaq.
yavuncımaq.
- əprimək** : obramaq_{ka}. opramaq. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. tazalığı,
itiliyi gedmək. büzüşmək.

əpəritmək: öltürmək_{ka}. yıpratmaq.

ər : 1. ərəkək. 2. dəlgic. dəlik açmaq üçün kullanılan

ayqıt. 3. yer. 4. ir. yerin güneyə baxan günəşli yanı. 5. əsgər. -

bəy ərini **açıdı**: bəy əsgərini doyurub səvələdi.

- ərə bənzəyən. ərəkək kimi: **ərsiq**_{ka}.

- **ərlik göstərmək**: ərleşmək_{ka}.

- **ər arvad**: yatqaş. yatdaş. bir yatanlar.

- **yatqaşların** atqaşması.

ərdəmə : - **rdəmsizdən** qut çətilir: bacasızdan bəxt üz döndərir.

ərdəm_{ka} : fəzilət. ədəp. tərbiyə. hünər. - **ərdəm** başı dil.

ərdim : ək. - **daydım**. - **orda ərdim**: deydım ordeydım: ordaydım: orda

ərdini_{ka} : iri.

ərđinq : deydin. - ərđinq burda dinc amıl: burda dinc rahatıydın.

ərəki : **ər kiyə**_{ka}. alçaq kişi.

ərəqmək_{ka}: ərəkəkləşmək.

ərən_{ka} : 1. alpaqut_{ka}. alqabut. alp. alpər. qoçaq. yiğit. bağdur. qurç, qurs kişi. dayanıqlı. yiğit adam. 2. qohum tayfa. - mənim **ərənim** yox. - **ərənsiz** kimsəsiz qaldım. 3. mümkün. 4. yolun. iyid. fədayi.

ərənkək : (< **ərmək**). **ərgən**. barmaq. - beş ərənək düz ərənək: beş barmaq bir değıl.

ərəntüz_{ka}: tərəzi yıldızı. müştəri yıldızı

ərətmək_{ka} : 1. **ərəzmək**. ər olmaq. ərəkəkləşmək. - oğul ərəzsə, ata dinir, at atatsa, at dinir. 2. taşağı çıxarmaq. iğdiş edmək. 3. cocuğu sünnet edmək. 4. arıtmaq. 5. ərtemək. arıtmaq_{ka}. daşsağı çıxarmaq. iğdiş edmək. cocuğu sünnet edmək. ərəkəkləşmək.

ərəzmək_{ka}: **ərətmək**. ər olmaq. çatmaq. yetişmək. - **tay** atatsa, at dinir, oğul ərəzsə ata dinir. - oğul ərəzsə, ata dinir, at atatsa, at dinir.

ərg > **ərq**

ərg > **ərq**

əri : - andax **əri** kim **yenər**: kim **utar**, sındırar.

əriq_{ka} : **əriq_{ka}** 1. yumşaq. axarlı. 2. zirək, çabık. ərgin. iti. yol bilən, başarcaqlı. nəfiz. keçərli. - **irik** ər: yumşaq qılıqlı, xuylu. zirək, çabık - **əriq yılıxı**: yumşaq, ram heyvan. - **əriq at**: yorqa at. 3. irik. sevinc. rahat. - **əriqli irikli** kişi: gülər üz kişi. - **əriq qız**. 4. ərğik. meyilli. 5. ürəyə ərən, ərgin, yatan, çatan. ürək oxşayan. gözəl. xoş. xoşa gəlim. - bu paltarda çox **əriq** görüşürsən. - ay mənim **əriq** qızım. 6. ər. - bilgə **əriq** bulursan, baxqıl ona tabaru: bilən, danışman kişi. 7. ərimiş. ərgin. yağ. yağa bənzər əriyən şey. axarlı olan. rəvan. - **əriq** soşu: axarlı şeir. - **əriq** yazı. - irik ər: yumşaq qılıqlı, xuylu. 8. yorqa. açıq. xoş. gülər. qılıqlı qılımlı. yovşaq. yumşaq. üzü yola. - **əriq** kişi. 9. gözəl. sevimli. istəkli. - **əriq** kişi. - **əriq** qız.

10. arx. yerdə atılmış su yolu. - **ərik** qazmaq. 11. # yügrük. iti. çabalı.

axarlı. - **ərik yulxı**: yorqa heyvan. - **ərik at**: yürüyən at. - **ərik** ər:

bəcərikli. yürəkli adam. 12. **ər**_{ka}. pox püsür. - dəmir **ərki**: dəmir əriyi.

əriqləmək_{ka}: **ərikləmək**_{ka} 1. yağlayıb, yuşaldıb, şumallamaq. - dəri **ərikləmək**:

dəri səpiləmək¹. dəbbağlamaq. 2. ərik edmək. oxşatmaq.

əzdirmək. nazlatmaq. gülsətmək. - uşağı **ərikləmə**. - **əriklənməmiş**

uşaq pozulur.

əriqlənmək: **əriklənmək**_{ka} 1. açılmaq. yumşanmaq. əzilmək. - çoxda

əriklənib əzilmə belə. 1. ərik gətirmək.

əriqlik : **əriklik**. **ərüqlük**_{ka}. ərik baxcəsi.

əriqlik_{ka} : **əriklik**_{ka}. şirinlik. dadlılıq. oxşarlıq.

əriqsəmək: **əriksəmək**. **ərüqsəmək**_{ka}. canı ərik istəmək.

ərimək_{ka}: 1. gədimək. gədik açılmaq. kərimək. 2. əğilmək. əksiqləşmək.

yorulmaq. bükülmək. - ər **ərildi** sərildi.

ərimək : **ərimək**_{ka}. 1. ərimək. aruşmaq_{ka}. **ərüşmək**_{ka}. 2. sızmaq. - yağ

sızdı. 3. yox olmaq. nabud olmaq. - iyi ər in, sümüyü ər in, adı qalır.

ərimək : **ərüşmək**_{ka}. **ərişmək**. aruşmaq.

ərimiş : **ərfin**. **ərik**_{ka}.

ərin : tə'xir. susluq. - heç **ərin** bağışlanmadı. - bir dəyqə işə **ərin** var. -

qatar on dəyqə **ərininən** yetişdi.

ərinçək : **ərinğən**_{ka}. **ərqən**. **ərgin**. **əркин**. **təmbəl**.

ərinc_{ka} : **əriş. iriş.** 1. olurki. olsunki. bəlkə. şayəd. - ol bardı **ərinc:** olsunki geddi. - **əriş mərişdən: əriş mərişdən** iş çıxmaz, iş görmək gərək, işi görmək: şayəd mayəddən bir şey çıxmaz. . . o gəldi **ərin:** bəlkə gəldi o. 2. ayış. ərinj. asayış. dinclik. - **əriş** içində qurulan ərənlər. 3. əriş. bolluq. ne'mət. - yağış çox yağa **ərişlik** ola. - ərişə həsrət qalmış. - **əriş** gəldim əriş gəddim. - **əriş mərişdən** iş çıxmaz. 4. arinc. arnic. utanmalı, arsız nə. 5. sust.

əringən_{ka}: 1. ərqən. ərgin. ərkin, bağımsızlığın saxlayan. subay. bekar₁. 2. ərincək. təmbəl. 3. ərnək. arvadsız kişi. subay₂. - əringənə, əlli qarı bezdən yum olmaz: subaya əlli qarış parçadan, don çıxmaz. çünki yetişəni yoxdu. (subaydan ev olmaz).

ərinj_{ka} : **əriş. asayış. dinclik.** bax > **ərinc** ayış.

ərin_{ka} : irin. irn. dudaq.

ərinmək : ır bulmaq_{ka}. utanmaq.

ərinmək_{ka}: ərmikmək. 1. üşənmək. çəkinmək. təbəllik edmək. - ərişə **ərindi.** 2. yubanmaq.

əriş : **ərinc. iriş.** 1. irtəş_{ka}. irtiş. irtaş. yırtış. yırtaş. yırtəş. yartış. irişmə. çəkişmə. savaş. 2. tel. - **əriş əğrək:** əriş arğac: dikinə uzanan, yanına toxunan saplar. 3. olurki. olsunki. bəlkə. şayəd. - ol bardı **ərinc:** olsunki geddi. - **əriş mərişdən: əriş mərişdən** iş çıxmaz,

iş görmək gerek, işi görmək: şayəd mayəddən bir şey çıxmaz. - o gəldi **ərin**: bəlkə gəldi o. 4. ayış. ərinj. asayış. dinclik. - **əriş** içində qurulan ərənlər. 5. bolluq. - yağış çox yağa **ərişlik** ola. - ərişə həsrət qalmış. 6. bəlkə. olurki. ərinç_{ka}. ehtimal. 7. imkan. - oldu **ərinç** olmağı: oldu olunmaz şey. 8. vəslət. çatış. - qaldım **ərinç** qayğuşa: vəslət həsrətində qaldım. 9. ərişdə. rişdə. ip. 10. göstəri. görnuş. mənşər. hizur. qat. rəfdar). {**arqaş**: (1 < **arx**: yarıq. açıq, qazıq. 2 < **arx**: arxa. dal. geri). nərşenin təməli, iskileti, arxa pılanı, qurluşu, ıslu, dəlili}. 11. təsfiyə. çöküş.

ərişmək : ərüşmək_{ka}. ərimək. aruşmaq. anqlanmaq. çalınmaq_{ka}. yevtilmək_{ka}. olqınlaşmaq. yuvulmaq. yığılmaq_{ka}. olqunlaşmaq. yəvülmək.

ərişmiş : ərsək. ərsik. əsrük. yetsik. yetim. baliğ.

əriştirən: dəgiren. bitirən. çatdıran.

əriştirmək: yetişdirmək. çaqmaq_{ka}. - bu sözü onun qulağına **çaq**.

əritmək : 1. sızıtmaq_{ka}. sızdırmaq. sızqurmaq_{ka}. 2. ariqlatmaq. zayıflatmaq. 3. ərələmək. qırmaq. - qoyun **ərit**: qoyun kəs.

ərk > ərq

ərkək_{ka} : hər heyvanın ərkəği.

- **ərkək tağaq**: xoruz.

- ərkəklik ayqıtı: **taşaq**_{ka}.

- **ərkəklilik**: ərlıq_{ka}. - ərkəklıktə yarış etmək: **ərləşmək**_{ka}.
- **ərkək istəmək** ütlənmək_{ka}. üdlənmək_{ka}. kösnəmək.
- **ərkək-dişi**: arsalıq_{ka}. iki cinsli.

ərkəkləşmək: (< **ərkək** + **laq**: yoxluq simgəs). arıtmaq_{ka}. ertəmək. ərətmək.
daşsağı çıxarmaq. iğdiş edmək. cocuğu sünnət edmək.

ərkən başlamaq: ertələmək_{ka}. ırtalamaq.

ərkən : 1. ərnek_{ka}. barmaq. 1. **ikən**. - gələr **ərkən**: gələr **ikən**.

ərq : **ərk**_{ka}. 1. saltanat. sözü, buyruğu keçərlik. qudrət.
ıqtıdar. gücü yetərlik. 2. ərık. pox püsür. - dəmir **ərki**: dəmir əriyi.

ərqəç_{ka} : ərğəç. gənc təkə.

ərqəqləşmək: **ərkəkləşmək**_{ka}. 1. ərsinmək_{ka}. ərşimək. böyümək. - oğul
ərsindi. 2. dalqalanmaq. möjlənmək. - su **ərkəkləndi**. - onun yeyni
ərkəkləndi: tükleri biz biz durdu.

ərqən : ərğən ərənkək. barmaq.

ərqən_{ka} : ərğən. **ərkən**. 1. ərğın. ərkin, bağımsızlığın saxlayan. ərınğən_{ka}.
subay. bekar_ı. 2. ərincək. təmbəl. 3. kən. ikən. - o barır **ərkən**,
qeyitdi: o gedərkən qaytdı.

ərqi : **ərki**_{ka}. olsunki. bəlkə. şayəd. - **ərki** geldim. - o bilirmi **ərki**:
görəsən bilir o.

ərqin : 1. ərkin, ərgin. bağımsızlığın saxlayan. əringən_{ka}. ərgən.

subay. bekar₁. 2. ərincək. təmbəl.

ərqin : ərgin ərik.

ərqünk : ərkün. yarkün. uyğun. münasib.

ərqürmək : ərkürmək. ərişmək. vaxtında yetişmək.

ərqürmək: yarkürmək. əritmək.

ərqüz suv : ərküz. qardan, buzdan əriyən su.

ərlə_{ka} : irlə. yurtluq. yurt tutulan yər.

ərlənmək_{ka}: qadın evlənmək. ər yiyəsi olmaq.

ərləşmək_{ka}: birbirinə baxıb lik göstərmək.

ərlək_{ka} : ərkəklik. kişilik.

ərmağan_{ka}: yarmağan. but_{ka}. töhvə. dartın. göndərilən pay, sovqət.

xumaru_{ka}. bilək. balaq. bələk. dartıq. amuç. duzqu_{ka}. hədiyyə. -

ərməğan, hədiyyə etmək: duzqulamaq. - **ərməğan vermək**:

tuzqurmaq_{ka}. duzqurmaq. - **ərməgün etmək**: bəlikləmək. -

qarşılıqsız, əvəzsiz verilən sovqət: **süngüt. sınığut_{ka}**. - **ərməğan**

edmək: bəlikləmək.

ərməgün: bax > **ərmağan_{ka}**

ərməğan: yarmağan. sovqət. sovğət. but_{ka}. töhvə. artut_{ka}.

ərmək_{ka} : 1. təmbəl. axmaq. - **ərməkin** başı qanlı, ərik irni yağlı. 2. barmaq. olmaq. - indi gören nə **ərdi**. 3. olmaq. irmək. 4. irgilmək. yalnızlıq duymaq. (duvar) yarmaq. 5. - idim. - **tutar ərdim**: tutarıdım.

ərməkü : təmbəl. - **ərməkügə**, eşik art olur: təmbələ qapı dağ beli görünür.

ərməqil_{ka}: təmbəl. əringən.

ərməqu_{ka}: **ərməqi_{ka}**. təmbəl. əringən. - ərməgiyə, bulut yük olur.

ərməqürmək_{ka}: təmbəlləşmək.

ərməs : - **uğur ərməs**: uyqun çağ deyil. **uğur ərməs**: vaxdı deyil. - sənə **ərməs** təpmək: təpmək sənin işin dəğil. - hər işimiz düz **ərməs**: düz gəlməz. - birlə iki düz **ərməs**: bərabər, eş dəğil. - dəvə böyük **ərsədə**, qığı böyük **ərməs**: böyüməz. - indi gedəsi uğur **ərməs**: çağ dəğil. - beş ərənək düz ərməs: beş barmaq bir dəğil. - azuqlu er **aruq ərməs**: arıq olmaz. zayıflamaz. - sərçə işi **ərməs**, örtgün təpmək: sərçə işi dəğil, xərmən döğmək. - bu dağ **ağqu ərməs**: indi dağa çıxmağ uğur (zaman) dəğil.

ərməz : olmaz. qeyri mümkün.

ərmik : təmbəl.

ərmikmək: ərinmək.

ərmişmək: girişmək. qarışmaq. tutuşmaq.

ərnək_{ka} : **ərkən**. 1. barmaq. 1. əringən_{ka}. arvadsız kişi. subay₂

ərngək_{ka}: **ərnək**_{ka}. barmaq.

ərnğəyü_{ka}: 1. altı barmaqlı adam. 2. çox qısa boylu.

ərnış : bolluq. çoxluq.

ərpitmək: əpirmək. öltürmaq_{ka}. yıpratmaq.

ərsə_{ka} : 1. olsa. bolsa. - adam **ərsə**: adam olsa. - paran **ərsə**: pulun olsa. - yağın **ərsə gərək**, yundağı təqir: at təzəyi düşmanın atında **olsa belə** dəyir: yararlıdı, dərdə dəyir. - qıldın, ərsə **qılmağ**_u: gərəyini gördünsən. əlindən gələnı eddin sən. 2. dırsə. - necə iti **dırsə**: necə iti **ərsə**.

ərsək_{ka} : 1. ortaya düşmüş azqın qadın. orospu. qəhbə. - **ərsək əşlər**: qəhbə arvadlar. - **ərsək** ərə dəğməz, ivsək evə dəğməz: qəhbə ərdə qalmaz, tələsən evə çatmaz. - u arvad **ərsəkdi**. 2. ərsik. əsrik. ərişmiş. yetsik. yetim. baliğ.

ərsəklənmək_{ka}: qəhbələnmək. kişi istəmək, gəzmək.

ərsəm : **mərzə**. tutaq. qazan. müzd

ərsik_{ka} : 1. ərə bənzəyən. ərkək kimi. 2. ərsək. əsrik. ərişmiş. yetsik. yetim. baliğ.

ərsikmək_{ka}: aldanmaq. toğlnmaq.

ərsimək : ərsinmək_{ka}. ərkəkləşmək. böyümək. - oğul **ərsindi**.

ərsə_{ka} : dəğərsiz.

ərsəv : yüngül. ucuz.

ərtələmək: ertələmək_{ka}. ərkən başlamaq.

ərtələmək_{ka}: ərkən başlamaq. irtalamaq.

ərtəmək : ərətmək. arıtmaq_{ka}. daşsağı çıxarmaq. iğdiş etmək. cocuğu sünnet etmək. ərkəkləşmək .

ərtik_{ka} : 1. ərincəli, ged gəlli yer. işlək yol. 2. adət. 3. imumi.

ərtini : **ərtinqi**. (**yartı**. **yartinqi**). işıq, duru, incə, saydam (şəffaf) daş. inci daş. yaş daş. mürvari. - **ərtini özük**: ertini üzük: yonqa tənli: bulaq bədəni inci, billur, bulaq kimi təmiz olan qadın.

ərtiş_{ka} : yartış. yarış. musabiqə.

ərtişmək_{ka} : **irtişmək**. **irkişmək**_{ka}. **yertişmək**. **yartışmaq**. **artışmaq**. 1. yığılmaq. toplanmaq. 1. keçişmək. 3. yartışmaq. yarışmaq. musabiqə vermək. 4. qarışmaq. birbirinə atılmaq. 5. yardımlaşmaq. - o mənə **artışdı**.

ərtmək_{ka}: 1. ertmək. irtmək. irəliləmək. keçmək. - ötlək **ərtti**: çağ keçdi. - bu işdən **ərtənlər**: keçənlər. 2. yertmək. yartmaq. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq. 3. ertmək. irtmək. irəliləmək. keçmək. - ötlək **ərtti**: çağ keçdi. - bu işdən **ərtənlər**: keçənlər.

ərtti : **ertti**. **irtti**. ətılmış, keçmiş. ötmüş. - **ərtti** ötlək: keçmiş zaman.

ərttini özük_{ka}: bədəni inci kimi qadın.

ərtürmək_{ka}: vazkeçmək. bağışlamaq. qəbullənmək. keçirmək .1.

ərük_{ka} : 1. kəndisiylə dəri səpilənən nəsnə. 2. şaftalı, qaysı, ərik kimi meyvələrə verilən gənəl ad. tülük ərük.

ərüqləmək_{ka}: səpiləmək.

ərüqlük : **ərüqlük**_{ka}. əriklik. ərik baxcası.

ərüqsəmək_{ka}: **ərüksəmək**_{ka} əriksəmək. canı ərik istəmək.

ərümək_{ka}: ərimək.

ərüşmək_{ka}: ərişmək. ərimək. aruşmaq.

ərütmək_{ka}: əritmək.

ərziş : < **əsirgə**. əzgər_{ka}. dəğər. qiymət.

- **ərziş vermək**: < **əsirgəmək**. əzgermək_{ka}. qiymət vermək.

dəğərləmək. qədir vermək. qorumaq.

əsbəri_{ka} : küldə pişirilən bir çeşit əkmək.

əsdirmək: **əsitmək**_{ka}. uzatmaq_{ka}. yubatmaq. qecitmək. - nə qədər işi **uzaldıb** əsdirisən.

əsən_{ka} : sağ. salim. - **əsəndə** ivik yox: sağlıq tələsik götürməz.

əsənləmək_{ka}: səlamlamaq.

əsilmək_{ka}: çəkilmək. dartılmaq. - yeşik **əsildi**.

əsingən : əsnəyən. kərilgən.

əsin_{ka} : nəsim. əsinti. yelik. yılıq. rüzqâr.

əsinmək_{ka}: **asınmaq**_{ka}. **asılaşmaq**. 1. dartışmaq. çəkişmək. gərinmək. - at **əsindi**. 2. əsmək_{ka}. uzanmaq. çəkilmək. - ip **əsindi**. - yaşamız

əssin: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip. 1. asınmaq. bir şeyi çəkmək. kərmək. uzatmaq.

əsinti : əsin_{ka}. nəsim. yelik. yılıq. rüzqâr.

əsir : bulaq. bulun. kölə. qul. tutsaq. tutqun_{ka}. bulan. bulun_{ka}. ilin. ilinq. - əsir etmək: **bulnatmaq**_{ka}. **bulnamaq**_{ka}. tutsaq etmək. - alqa bulaq: bağışlanmış kölə. - **əsir olmaq** : bulanmaq. bulanmış, tapılmış olmaq. qatınmaq. mal edinmək. tutulmaq. - **əsir etmək** : bulnamaq_{ka}. tutsaq etmək. - **əsir etmək** : bulnamaq. bulanmış, tapılmış etmək. qatmaq. mal edidmək. tutmaq.

əsirgə : əzgər_{ka} > ərziş. dəğər. qiymət.

əsirgəmək_{ka} : bax > **əsirqenmək**_{ka}. 1. acımaq. əsəflənmək. 2. əzgərmək_{ka}. dayanmaq. dözmək. saxlanmaq. - avın görcək, **əsirgəməz** ox atar. 3. qiymət vermək. dəğərləmək. qədir vermək. qorumaq. ərziş vermək. - **əsirgəyən** tanrı: **əzgerən** tanrı. - alçaq sözü əsirgəmə: sayma. - mənə qarşı **əsirgəmədi**: rəhm, sayqı göstərmədi. - onun sözün **əsirgəmədi**: **əzgermədi**.

əsirqenmək_{ka}: **əsirqemək**_{ka}. acınmaq. dartınmaq. tartınmaq_{ka}. yazıqlamaq. heyifsinmək. təssüf yemək. - o oğluna **əsirgəndi**. - o davarına əsirgəndi. - belə o öz elinə **əsirgəndi**. - əsirgənmə keçən günlərinin olduğuna, güvənginən bu gün əlində nə olduğuna. 1. götürülmək. götürür görünmək.

əsirqənən: qözətli_{ka}. gözətilən. sağlanan. qorunan.

əsiş : çəkiş. uzuş.

əsişmək_{ka}: 1. çəkişmək. uzuşmaq. genişlənilib ilişgi, rabitə qurmaq. - ip

əsişmək: ip açıb uzatmaq. 2. ip, bənzəri şeyləri çəkəmək, kərmək, uzatmaq.

əsitmək_{ka}: **əsdirmək**. uzatmaq_{ka}. yubatmaq. qecitmək. - nə qədər işi **uzaldıb** əsdirisən.

əsiz_{ka} : əssiz_{ka}. ıSIZ. İSSIZ. isiz. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ.

əsqi : - əsgü üsgü (paltar): **çöpər**_{ka}. **çöprə**

əsqik : **əsgik**. kiçik_{ka}. qısıq. az. ucuz. dəğərsiz. həqir. - **əsgik** sözü qoyqıl: kiçik sözü buraxqıl.

əsqimək : obramaq_{ka}. opramaq. əprimək. gəvşəmək. kortalmaq. tazalıqı, itiliyi gedmək.

əsqimiş : **əsgimiş**. obraq_{ka}. opraq. ovraq. oğraq. əzik üzük nə.

əsqirmək_{ka} : əsgimək.

əsqü : **əsgü**_{ka}. böyük ələk. qəlbir.

əsqürüq_{ka}: **əsgürüq**_{ka} əsrüq. (< **əsmək**). kefli. sərxoş.

əsləmək: səlam vermək.

əslətmək: səlam yetitmək.

əslinmək_{ka}: **əslınmaq**. asmaq. bir nəyi bir nəyə taxmaq.

- əsmək_{ka}** : 1. səndələmək. sərilmək_{ka}. sarılmaq. sarsılmaq. yalrıb, ləpələnilib düşəyazmaq. yeldirmək_{ka}. əstirmək. 2. qalburlayaraq savurmaq. yellənmək. - xərmən **əsinmək**: savurmaq. 3. əsinmək. uzanmaq. çəkilmək. - ip **əsindi**. - yaşamız **əssin**: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip. 3. səpmək. saçmaq. - tarıq **əsdı**.
- əsnək** : gərik. sərgək_{ka}. sərik, sallaq, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə. yelpək. oynaq_{ka}. pozlu ifadəli.
- əsnəmək_{ka}**: əsmək. əsnəmək.
- əsnətmək_{ka}**: əstirmək. əsnətmək.
- əsnəyən**: əsingən. kərilgən.
- əsnıyən** : gərilən. gərgilən. gərinən. gərnıyən. uzanan. çəkılən.
- əsrəm** : əsrım. coşqu. cəzbə. çarpıntı. vəcd. qanıt. həyəcan.
- əsrık** : 1. ərsək. ərsık. ərışmış. yetsık. yetım. balığ. 2. qanıtqan. daşqın. özündən çıxan.
- əsrı_{ka}** : 1. əsdırmə, əvsəmə aracı. yaba. çatal çatal dəğnek. 2. nərsənin daranmış, dərinmış, aralı, açıq durumu. - **əsrı butlu**: apış. qıçları açıq, bırbırındə aralı. 1. **əsrı**. təkır, ala boya. qaplan rəngı. - **əsrı yışıq**: alaca, ıkı rənglı ip.

əsrıləmək_{ka} : naxıslamaq. süsləmək.

əsrım : əsrəm. coşqu. cəzbə. çarpıntı. vəcd. qanıt. həyəcan.

əsrük_{ka} : **əsrük_{ka}**. əsgürük_{ka}. sarhoş. (< **əsmək**). kefli. - **əsrük azıq**: ayıq kefli. - əsqürüq.

əssiz_{ka} : əsiz. ısız. ıssız. isiz. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ.

əstirmək : bax > **əstürmək_{ka}**

əstürmək_{ka}: 1. uzatmaq. çəktirmək. gərdirmək. ilətirmək. - ipi **əsdir**. 2. kefləndirmək. 3. yellətmək. yeldirmək_{ka}. əsmək. savurmaq. ələkləmək. - qavuğ **əstirmək**: ələyib, kəpəklə unu ayırmaq.

əş : **əş_{ka}** 1. arxadaş. 2. düz. bir. müsavi. bərabər. - yat yağıq düz olmaz: yad yaxın bir değıl. 3. qoşa. qoş_{ka}. cüt. tay. 4. qadın. xanım.

əşqəklənmək_{ka}: əşək yiyəsi olmaq.

əşqürti_{ka}: ipəkli. naqışlı çin qumaş

əşlik_{ka} : gənc qadından əşi bulunan kimsə. əşli. əş yiyəsi.

əşmək_{ka} : **əşmək**. (at haqqında) yorqa yürümək.

əştilmək_{ka}: eşitilmək.

əştürmək_{ka}: eştirmək.

əşyək_{ka} : eşək. əşqək.

ət palçığı: **çuqubarı_{ka}**: bota, güh, saxsı çamuru.

ət : 1. bədən. - **ətim** barsıdı: bədənım şişdi. - kişi əti, dirikle dadır: adam əti diri olurkən dadlıdır. - suyu yağlı su. qanaq.

qayaq. qonaq. qıyaq_{ka}. - ət yapılmaq: **ətləlmək**_{ka}. - **ət yer**_{ka}: yumuşaq yer. 2. yumşaq. - **ət yer**: yuvaş topraq.

ətçi : qəssab.

ətək : aşaq. asra_{ka}. alt. dib. təmən (> **damən**_{fars}). bitiş. oğruq_{ka}. uğruq. ovruq. sallaq. salış. yeng. yanq_{ka}. saqa_{ka}

ətək : salış_{ka}. sallaq. yeng.

ətiqmək_{ka} : etiqmək. edikmək. yetişmək. tombullaşmaq. böyümək.

ətiqmək_{ka}: etiqmək. edikmək. (cocuq) yetişmək. tombullaşmaq. böyümək.

ətir : yıpar_{ka}. müşg.

ətişmək_{ka}: edişmək. barıştıрмаq.

ətləlmək_{ka} : 1. ətdənmək. 2. mal heyvan kəsilib ətlik yapılmaq. sallaxlamaq.

ətləmək_{ka}: ətin bollamaq. ətə doldurmaq.

ətləmək_{ka}: ətlətmək. ətləndirmək. 1. mal heyvanı kəsib, ətlik yapmaq.

ətlənmək: yağrılanmaq_{ka}. yağlanmaq.

ətlənmək_{ka}: ətə dolmaq. şişmanlamaq. - arıx **ətləndi**.

ətlətmək_{ka}: kəstirip ət durumuna gətirtmək.

ətli canlı: baqlan_{ka}. şişək. baruq. - **baqlan quzu**_{ka}: yeni, səmiz quzu.

ətlik_{ka} : 1. ətli. şişman. - **ətlik kişi**_{ka}. 2. kəsmək üçün becərilmiş heyvan.

- **ətlik** qoyun. 2. ət yiyəsi olan. əti bol olan. - **ətlik** kişi: ətlə dolqun.

bodur kişi. - **ətlik** ölkə. 1. ət asılacaq çəngəl.

ətmək : **ətmək**_{ka}. (k <> t) yeyiləcək əkmək. - **ətməkçi**_{ka}: əkməkçi. -

ətməklənmək_{ka}: əkmək yiyəsi olmaq.

ətrək_{ka} : ataq. öznə. çəki. maraq. əlaqə. rəngi qızıla çalan sarı nə. bur.

ətsəmək_{ka}: canı ət istəmək.

ətsətmək_{ka}: ətə istək gətirtmək.

ətük : **yatuq**. 1. _{ka}. ayaqqabı. - **ətükün** dartma: çıxarma. - su görmədən

ətəyin dartma. - **ətükçi**_{ka}: ayaqqabıçı. 2. **ətək**.

- **yatuqun** dart: ayaqqabın çıxart.

ətüklənmək_{ka}: **ətüklənmək**_{ka} ayaqqabı. etiq yiyəsi olmaq.

ətyen : gövdə.

əv : **əv**_{ka} ev. əf. öv. üv. - **ev qızı**. ailə qızı.

əvədəmək: **ivədəmək** (< **əvək**). çabalamaq. qımıldamaq.

əvəkli : tələsik. əcələ.

əvət : əmət. evət. yəmət_{ka}. *peki*. yah. yəh_{ka}.

əvirib təvirmək: alt üst edib, yiyələnmək.

əvrən : girdə. kürə biçimində yapılan əkmək ocağı.

əvrışmək : evrişmək. 1. çevrişmək. dönüşmək. uğraşmaq. çabalaşmaq. bir işin üstünə düşmək. 2. bir şeyi alt üsd etmək, çevirmək.

əvrülmək : **evrilmək**. **çevrilmək**. 1. dolanmaq. yönəlinən yerdən çevrilmək. 2. dönmək. çönmək. uğramaq. gedmək.

əvsəmək_{ka} : 1. ivmək. tərkişmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ
edmək (istəmək). 1. qeybətləmək. birini pisləmək. qodulamaq. -
o sözünü ona **əvsədi**.

əvsinmək : evi bənimsemək. kəndi evi saymaq.

əvürmək : çevirmək. evirmək. döndürmək. altını üstünə gətirmək. - o məni
işdən **əvirdi**. - dolu qabı **əvir** yerə.

əvüsqü : savurma ayqıtı.

əvüşmək : savurmaq. - **əvşürqən**: - **əvşürqən təvürgən**: **əvürgən təvürgən**
evirip çevirən. qüc işləri başaran.

əyəkü : **əyəği**. hər heyvanın əyəği. əyə qəmiği. qaburqa. yan.
çadırın yanı. - **əyəkü yer** : dağın ortası. - **əyəqü**: - onun əyəkü **artdı**:
onu qabırqası genəlib: təmbəlləşib.

əyə : (z <> y <> d <> ğ) ədə. əğər. yəhər. əyə_{ka}.

əyərlək : köçə. yəhər taxdası.

əyin : yin_{ka}. gövdə. bədən. üz. - **yin** başına bax sən: əyin başına bir bax.

əykərmək: əğilib əğləlib durmaq, bəkləmək. - **əykərməzib** ox atar: durmadan
ox atar.

əyku : əzku. ayqu. iyi. gözəl. yaxşıqlı. - artut aldın, anunqıll\ əyku tavar
uğurluq: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey
hazırla. - yalınquq oğlı yoqazur, **əyku** adı qalır.

əykülük : eykülük. ədqülük_{ka}. edqülük. iyilik.

əyqilik : **əyqülük**. eyqülük. - baxqıl ona **əyqülüqün**, ağzın gülə: iyiliklə bax ona, gülər üzlü.

əyqu : ayqu. əyku. eyqu. iyi. gözəl. yaxşıqlı.

əyqül : əyku. iyku. iyi. - **əp əyku**: çox yaxşı. behzad

əyqülük : bax > **əyqil**. eyqülük.

əylə : əylə. ayla. öylə. öcür. - **əylə** yap: əylə qılqıl.

əyləşmə: sürcək_{ka}. sürcüq_{ka}. sürüc. qonaqlıq. toplantı.

əymenmək_{ka}: utanmaq. çəkinmək.

əyri : qıncıru. çəp.

əzdirmək: əzgərmək_{ka}. qiymət vermək. dəğərləmək. qədir vermək.

qorumaq. ərziş vermək.

- **əzdirmə əzgərən** tanrı: **əzgərən**, **əsirgəyən** tanrı.

- mənə qarşı **əzdirmə**: **əzgərmədi**: əsirgəmədi: rəhm, sayqı göstərmədi.

- onun sözün **əzdirmə**: **əzgərmədi**. əsirgəmədi. dəğərləmədi.

- bu istək, bu həvəs nəyidiki onu **əzdirin**: **əzğərdin**.

- alçaqları **əzdirmə**: **əzgirmə**.

- yavuz nəyi **əzdirmə**: **əzgirmə**: ucaltma.

əzə : **əçə**. **əkə**. buyüq qız qardəş.

əzərgəmək_{ka}: **azərgəmək_{ka}**. **izərgəmək**. izləmək. axtarmaq. taptalamaq. - it

geyiki **əzərđi**: it ovu izlədi.

əzər_{ka} : (z <> y <> d <> ğ) əyər. ədər. ğər. yəhər.

əzərləmək_{ka} : 1. izləmək. 2. iyələnmək.

əzger_{ka} : əsirgə > ərziş. dəğər. qiymət.

əzgermək_{ka}: əsirgəmək. dayanmaq. dözmək. saxlanmaq. - avın görcək,

əzgerməzib ox atar. 2. əzdirmək. qiymət vermək. dəğərləmək.

qədir vermək. qorumaq. ərziş vermək.

- **əzgerən** tanrı: əsirgəyən tanrı.

- mənə qarşı **əzgermədi**: əsirgəmədi: rəhm, sayqı göstərmədi.

- onun sözün **əzgermədi**.

- bu istək, bu həvəs nəyidiki onu əzgerdin.

- alçaqları əzgermə. - yavuz nəyi **əzgermə**: **əzgermə**: ucaltma.

əzgi : (z <> y) **eyqi**. rəhmət. səna. hörmət.

əzik : 1. üzük. obraq_{ka}. opraq. ovraq. oğraq. əsgimiş nə. 2.

uzunlamasına yarıq, cırıq, üzük.

əzilmək_{ka}: soğulmaq_{ka}. oğulmaq. yazılmaq. açılmaq. yençilmək_{ka}.

incinmək. uvulmaq_{ka}. ufalanmaq. - duz **soxuldu**.

əzitmək : uzunluğuna yirmək, yırtmaq.

əziz : səvük. sevik_{ka}. sevgili. . məhbub.

əzizləmək: ullamaq. saymaq. sayınlamaq. hörmət qoymaq.

əzkülük : ədqülük. edqülük. eykülük. iyiiiq.

əzqərmək: ezqirmək. edqərmək. edqirmək. edmək. dəğər vermək.

saymaq. işləmək.

əzqi : əzgi. xoş. - **əzgi savıq**: xoş söhbət.

əzqil : əzgil. **eygili**_{ka}. rəhm olunan. rəhmətlik. iyili. eyili. yaxcıl.

əzmək : qazımaq. sıyımaq.

f

fındıqlı : qosıqlı_{ka}.

fıncırmaq : sümgürmək. yinğitmək_{ka}. yenğitmək_{ka}. yinğ atmaq.

fırlandırmaq: yumqalamaq. qəltəkləmək.

fırlanmaq: təzginmək_{ka}. tərkinmək. dönəmək. çönmək.

fırlatmaq: tavrıatmaq_{ka}. çevirmək. devirmək.

fırtıq : yenğ_{ka}. yinğ_{ka}. sümüq. burun suyu. - fırtıqlı: **yendəki**.

fırtıqlı : sümüklü. yinğdəkü_{ka}. yieğdəkü_{ka}. (cocuqlara bununla sövülür).

fısıldamaq: pıçıldamaq. sufsamaq_{ka}. sufşamaq. şuvşamaq. çıvıldamaq.
civıldamaq.

fışqa çalmaq: sıqırmaq_{ka}. ıslıq çalmaq.

fışqa : huşta₆. sıqır. sığır. sığırış.

fışqı : tödrıç_{ka}. pasqal. pas. tötrüç. aşqal. zibil.

fışqırmaq : qaynamaq. yuşulmaq. çoğramaq. qoğuşlamaq.

fürxan : burxan. büt. sənəm. - **furhan evi** : büt evi. bütxanə.

h

haça : azrı. ayrı. - **haça ağac**: **azrı ağac**: ayrısı, ayrıntısı olan ağac. -
qorxmuş quş, qır il **azrı** ağac üzə qonmaz_{ka}.

- halqa** : bağan. toqa. boyunluq. boyun bağ. toqqa. qılada. - altun
bağan. altın halqa. - **halqalı** : toqqalı. - **halqalı qayış**:
bağanlıq toqalı qayış.
- hamı** : - **hamı millət**: el qamu: el hamı: el hamısı. kişi barca.
- hanki** : hayu. qayu. qanu_{ka}.
- hansı** : hanı. qanu. xayu. qayu_{ka}.
- harda** : qayuda. handa. qanda. qayda.
- harın** : həşəri həyvan. - harın at: **öqüş yılıxı**_{ka}.
- havlatmaq** : gəritmək_{ka}. qarıldatmaq. hürdürmək. bavıllatmaq₆. səsin
çıxarmaq.
- hay küy** : haykırış. qıqırış_{ka}. qıylaş. hay küyəş. urı qığlı_{ka}.
- hay küyəş** : hay küy. haykırış. qıqırış_{ka}. qıylaş.
- haydi** : mə_{ka} !. yallah.
- hayqırış** : hay küyəş. hay küy. qıqırış_{ka}. qıylaş.
- hayqırmaq**: qıqramaq. qaqırmaq. - bir içəlim **hayqralım**.
- heç heç** : hoş hoş. qulaqlı dirilərdən, özen, diqqət istənilməyi andıran
söz.
- heç** : yox. - **heç** saydıq: yoqqa sandıq. dəyər verməmək.
- həmişə** : tutaşı. peyvəsde

- hər** : təqmə_{ka}. dəgmə. - **təqmə** kişi öz olmaz\ yadla yağuş düz olmaz. -
hər zaman: təvgən_{ka}. hər vax.
- həşəri** : tosun_{ka}. - **tosun** tay. - həşəri heyvan. harın at: **öqüş yılxi**_{ka}.
- həşərlik** : isizlik_{ka}. ısızlıq. ıssızlıq. yamanlıq. kötülük.
- həşti** : qapı ağzında olan həşti. il_{ka}.
- həvəh** : soqu_{ka}. soqqu. dibək.
- heybə** : bağ. boğ. boq_{ka}. buxça. boxtay_{ka}. boxtuy. büktay. (< **buk. bük**).
xurcun. arçl_{ka}.
- heyva** : **avya** (**vy** < met > **yv**) **avya**.
- hıncli** : gəklik_{ka} kinli.
- hınçlaşmaq** : kəktəşmək_{ka}. kəkləşmək. kin bağlamaq.
cicikləşmək.
- hırıldamaq**: yırışmaq_{ka}. qülümsəmək. - ər yırışdı.
- hızlanmaq** : itiçmək. itişmək.
- hica** : ütük. üzük. hərf.
- hiləci** : ütrük_{ka}. kələkbaz. yalançı. ütücü adam.
- him** : im. ilmək. hər nəyin dibi, bəki, bərki. pey. kök. bəq. bək. bek.
bey. təməl. ul_{ka}. ol. püf. - **ilməyin** bilir, gizlədir.
- hirs** : qaqıq. qaqış. qəzəb. acığ.
- hirsəndirmək**: qaqıtmaq_{ka}. qızışdırtmaq.
- hirsənən**: qurulqan_{ka}. qurulan. qızan. qaqan. qağan.

hirsli : ısrın_{ka}. tutuq. büzük. ısrım_{ka}. bədəxlaq.

hoblanmaq : pürkələnmək_{ka}. atılmaq.

hopmaq: öpmək. opmaq. içərmək. içmək.

hopum : **opum**. **öpüm**. **höpüm**. yudum. bir kərəlik yeyim, içim. - bir **opum** mun: bir udum sup.

horlanmaq: orlanmaq. hörlənmək. örlənmək. bəlirmək. çıxmaq.
yüksəlmək.

hovlanmaq : ürülmək_{ka}. hürülmək. pülənmək. qabarmaq.
üflənmək. yellənmək. şişmək. şişirilmək

höpüm : <> **opum**

höpürtmək : öpmək. sormaq. içəri çəkmək.

hörgü : hörgü. örgü. örtü. - işin **örtüsün örgüsün** açın.

hörkə : hörək. kültür.

hörkən : dartıq_{ka}. ip. bağ. sarqı.

hörlənmək: örlənmək. orlanmaq. horlanmaq. bəlirmək. çıxmaq.
yüksəlmək. - ay qopup evlənib, ağ bulut hörlənib.

hörmək : qablamaq. sarutmaq_{ka}. sarıtmaq. sardırmaq. səritləmək.
sarmaq.

hörum : örüm. urum. orum. hörüm. kəsim. dəsdə. - bir **hörum** ot: bi
örüm ot. bir oraqta biçilən ot

höyük : oyuq_{ka} hüyük. ürkü. qolçaq. mətərsək.

hurralamaq : urlamaq. hurra çəkmək.

huşlu : 1. osuq. oyuq. açıq könül. 2. ayıq. azıq_{ka}. başlı.

huşluq : huşluluq. uzuqluq_{ka}. usuqluq. oyaqlıq. usluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

huştaq₆ : fışqa.

hüccüləmək: üzükləmək. üjükləmək_{ka}.

hündür : ağız. uca. asuq. ısuq. uca.

hündür : şişik. dik. qom_{ka}. kom.

hünər : ərdəm_{ka}. fəzilət. ədəp. tərbiyə. - ərdəm başı dil.

hünər : uyluq_{ka}. sənət.

hürdürmək: gəritmək_{ka}. qarıldatmaq. havlatmaq. bavıllatmaq₆. səsin
çıxarmaq.

hürmək : ürmək. püləmək.

hürülmək: ürülmək_{ka}. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. üflənmək.
yellənmək. şişmək. şişirilmək

hüyük : höyük. oyuq_{ka} ürkü. qolçaq. mətərsək.

I

İçqınmaq_{ka}: **açqınmaq**. açılıb buraxmaq. qaçırmaq. əldən vermək, qoymaq,

yelləmək. - yaxadakin yalayan, əlindəkin **İçqınur**: qaçırır. - ovu

İçqındın, quşu **İçqınma**: ovu əldən verdin, quşuvu əldən vermə.

- **ər içqındı**: 1. əldən qoydu. 2. açıldı. bara qoydu. yazdaki suvlın

izləyib, evdəki toyuğu **İçqınma**.

İq tutmaq_{ka}: hıçqırıq tutmaq. hıq tutmaq.

İqılac_{ka} : yolaq. yorqa. qılıqlı yatımlı, yaxcı uyqun olan nərsə. asil.

yügrük at. - alp əri yavritma \\ **İqılac** arxasın yöğrutma: yaxcı əri

pisləmə, ayğır yağırın yaralama, incitmə. yolaq, minik verən atın belin

incitmə.

İqlamaq_{ka}: ağlamaq. yığlamaq.

İqlaşmaq. ağlaşmaq. sıxtaşmaq. bağrışmaq. kükrəşmək. : **yıqlaşmaq**.

sıqtaşmaq. carlaşmaq.

İqlaşmaq_{ka}: ağlaşmaq. yığlaşmaq. sığtaşmaq. carlaşmaq. sıxtaşmaq.

bağrışmaq. kükrəşmək.

İldurmaq_{ka} : endirmək. indirmək. buqurmaq_{ka}. - ağdıran kimdür, **İldıran** kim.

İliq : **yılıq**_{ka}.

İlimqa_{ka} : yazan. katib. alımqa.

İlinmaq_{ka} : ilinmək. ilişmək. tutulmaq. uğramaq. taxılmaq. - quş duzağa

dən üçün **İlinur**.

İlis : bax > **iləs**.

ılış : **ılış**. 1. dosd. yoldaş. 2. uyu. həmrəh. - bir özü iki **ılışı**, uyuşu, yoldaşı.

ılışmaq : **ilişmək_{ka}** :

ılışmaq_{ka}: ilişmək. enişmək. ilgəkləşmək. yoldaşlıq edmək. çaltışmaq. asışmaq. qoşulmaq. qurşaşmaq. - bu yolda bizə ılışan yox. - gedən başda onunla **ılışib** deddib, dönən başda tək qaldım.

ılıtmaq_{ka}: qızdırmaq. təb eləmək.

ılıqım : ilərti. xiyal.

ılıqım : sağış_{ka}. sərab. - sağış sağıdı: səraba qapındı.

ılıqın : sağıq_{ka}. yalqın. sərab.

ılıqın : **yılıqın. ilgin** (< **ilişmiş**). alqın. qonuq. yolçu. müsafir.

ılmaq : yollanmaq. - qoyu **ıldı**: aşağ geddi.

ılıpışmaq: yılıpışmaq_{ka}. yapışmaq. ilgişmək. - nə mənə yılıpışırsan.

ılsamaq_{ka}: ılsəmək. enmək istəmək. ensəmək.

ımqa_{ka} : imaq. qamı. xəznəçi. təhsildar.

inğan_{ka} : inğən. dişi dəvə.

inğramaq_{ka}: dəvə inləmək.

inğranmaq_{ka}: inləmək.

inğraşmaq_{ka}: inləşmək.

inğratmaq_{ka}: inlətmək.

inışmaq_{ka}: enişmək. inişmək.

ir : **ır**_{ka}. **yır**_{ka}. 1. qoşma. türkü. hava. musiqidə ırlama. qazəl. 2. ıra. yıra. ıraq. uzaq. 3. utanma. ar. ıra. ırır. ir.

ira : **ira**_{ka} utanma. ir. ir. ırır.

iraq : ıra. yıra. uzaq. ayrı, ilgisiz düşən tanış, qohum.

iraqlanmış: ısrıq_{ka}. qovuq. qopuq. dıqlanmış (dıqlənmiş). rədd olunmuş. məlun.

iraqlaşdırmaq: yıratmaq_{ka}. ıratmaq. uzaqlaşdırmaq.

iraqlaşmaq: yırmaq_{ka} : yarımmaq. yarılmaq. uzaqlaşmaq.

iraqlıq : yıraqlıq. uzaqlıq. uzunluq.

iramaq : **ırqamaq**. **yıraqmaq**. uzaqlaşmaq.

ıratmaq : yıratmaq_{ka}. ıraqlaşdırmaq. uzaqlaşdırmaq.

ırqaq_{ka} : ilgək. çəngəl.

ırqaq_{ka} : ırgək. çəngək. qullab.

ırqalmaq_{ka}: bax > **ırqalmaq**. yırqalanmaq. sallanmaq.

ırqamaq_{ka}: yırqalamaq. sallamaq.

ırqanmaq_{ka}: yırqalanmaq.

ırqaşmaq_{ka}: ırqalamaq.

ırqat : tutuq. işçi. əkir. əcir.

ırqatmaq: 1. ıratmaq. yıratmaq_{ka}. ırqılaşıdırmaq. uzaqlaştırmaq. 2.

ırqalatmaq. yırqalatmaq. sallatmaq. silkəmk. - ağac yemişin

ırqatdıq.

ırlanmaq: ırlənmək. ır bulmaq_{ka}. tər bulmaq. tərlemək. utanmaq. - bu işlərdən

ırlamazmı. tərleməzmi:

ırmaq : üzüksu.

ırmaqlı : ırıq. arx. - **ırmaqlı:** ırıqlı_{ka}.

ırra_{ka} : utanma. ır. ır. ıra.

irtalış : irtəliş. 1. arayış. axtarış. tə'qib. - irtəli nə: aranan nərsə. 2. təhqiq.

irtaş : irtəş_{ka}. irtiş. ərış. yırtış. yırtaş. yırtəş. yartış. ırışmə. çəkişmə.

savaş.

ISI : ısin. xoş. yapışan. gözəl. iyi. (# ısız: yava. şərr. pis.

kifir)

ısqı_{ka} : ısik. 1. doğu. şırıq. şərq. (# savaq: soyuq. batı). - ısqı savaq:

doğu batı. 2. isik. həyalı. uyan. uyat. uğqa. uğaq. oğaq. 3. sıcaq.

4. saf. açıq. gen. - ısqı yer_{ka}: uzayıb gedən bozqır.

ısqılıq_{ka} : ısqılıq_{ka}. 1. səvdalı. seviklik. 2. sıcaqlıq. mehribançılıq.

ısilmaq_{ka}: yesilmək. yasılmaq. azalmaq. əksilmək.

ısin : ısi. xoş. yapışan. gözəl.

ısinmaq : ısıqləmək. qızışmaq. ısışmaq_{ka}. ısışmək. səvmək.

İsınmaq : **isınmək**. sevmək. xoşlanmaq. xoşu gəlmək. - birbirizə **isinin**:
birbirizə sevinin.

İsırqanmək_{ka}: **isırqenmək**_{ka}. qızıışmaq.

İsırmaq_{ka}: 1. soxmaq. sığırmaq. sığdırmaq. yerləştirmək. 2. dişləmək. -
heyva bərkdi, **ısıрма**: dişivə salma.

İsırmaq_{ka}: pöşləmək. pöttmək. yaxıcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib
götürmək. öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

İsirtmaq_{ka}: dişləmək.

İsışmaq_{ka}: isişmək. ısınmaq.

İSİZ_{ka} : **ısız**. **əsisiz**. **əssiz**. **ıssız**. **ısız**. 1. ısıqsız. həyasız. - ər **ısız** diləkdi: kişi
pisliyə ad çıxardı. 2. pis. kötü. xərab. fasid. şərr. pis. yava. kifir. (#
ısı: iyi. xoş). - **ıszılığ**ı anınma: yamanlığı düşünmə, işləmə. 3.
görkəmsiz, quraq nərsə. 4. ətaci. 5. darqaşayid. küçə uşağı.
aralıqda yava yavuz işlər görən. 6. əsisiz. əssiz_{ka}. ıssız. ısız.
yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. 7. şuluq. ələ. avuca sığmayan.
haşarı cocuq. utanmaz. arsız. ırsız. yaman. kötü. həşər.

İsızlanmaq_{ka}: isızlənmək_{ka}. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq.

duzsuzlanmaq. sırtılmaq. şuluqluq edmək.

İsızlıq : **ısızlık**_{ka}. ıssızlıq. yamanlıq. kötülük. həşərlik. şərrik. pislik.
yavaliq. yamanlıq. kötülük. həşərlik. şərri. (# **ısı**: iyi. xoş). -
ıszılığı anınma: yamanlığı düşünmə, işləmə.

ıslanmaq: sulanmaq. çilənmək_{ka}. çiminmək. yaşlanmaq. tərləmək.

ıslatmaq: çiləmək_{ka}. çilətmək. çiyələtmək_{ka}. çiğlətmək_{ka}. yaşartmaq.
sulamaq. ölləmək. tərlətmək.

ıslıq çalmaq: sıqırmaq_{ka}. fışqa çalmaq.

ısq : 1. öz kefinə gəzən. rind. comərt. 2. **qısq**. **qısqıq**. qısqın.
özündə olan. özünə çəkilən.

ısqı_{ka} : qovuuq. qopuuq. ıraqlanmış. dışlanmış (dışlanmış). rədd
olunmuş. məlun. - elindən **ısqıq**, özükdən (özündən) üzrük,
savından dönrük: eldən qovulmuş, sevikdən (eşqdən) üzülmüş,
əhdindən dönmüş.

ısrılmaq_{ka} : ısrılmaq.

ısrım_{ka} : 1. tutuq. büzük. 2. bədəxlaq. hirsli. - **ısrım kişi_{ka}**: suratsız. sıxıntılı
adam.

ısrın_{ka} : bədəxlaq. hirsli.

ısrınmaq_{ka}: 1. öfgələnip dərlənmək. toplanmaq. çəkilmək. büzülmək.
qayıqmaq. 2. pöşlənmək. pöttənmək. yaxcı pişirilməmək, çiğ
qaldırılmaq. issitib götürülmək. öldürülmək. - göyü **ısrı**: pöşlə.

ısrışmaq_{ka} : dişləşmək. bir bir dişləyib, qapmaq. qapışmaq.

ısrumaq: dişləmək. - daşı **ısrumasa**, öpmüş gerek: daşa dişin batmazsa,
öpməlisən.

İsrumaq_{ka}: ısıрмаq.

İSSİZ : əsiz. əssiz_{ka}. ısız. isiz. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. ağlaq_{ka}. boş, xəlvət, çoraq. - **İSSİZ KİŞİ**_{ka}: üzsüz. iyilik bilməz adam.

İSSİZLİK_{ka}: isizlik_{ka}. ısızlıq. yamanlıq. kötülük. həşərlik.

İSUQ : asuq. uca. hündür.

İŞ : yumuş. məşquliyət. - **İŞİ UZATMA**. burbağ_{ka}. yorbağ. burbaşlama. buruşdurma. sürüşdürmə. - **İŞ GÜDÜK**_{ka}: iş qüç. **İŞÇİ**_{ka}: - tarfaq **İŞÇİ**: qıvraq. çalışqan işçi.

İŞİQ : 1. aşiq. yaşiq. eşq. sevinc. 2. kəvik. orunc_{ka}. urunc. açaq. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **URUN** bilə il açar: rüşvət düğün açar.

İŞİQLATAQ: yalrutmaq. yalrıtmaq. alovlandırmaq.

İŞİQLİ : parlaq. yaşın.

İŞUQ : iyuq. açuq. qutuq. qutlu. mübarək.

İtləmək_{ka}: 1. qöpəklətmək. 2. sögmək-.

İyinmaq_{ka}: ığınmq. yığınmaq.

İYUQ : işuq. qutuq. qutlu. mübarək.

xaqan_{ka} : əfrasyab'a verilən **unqun**.

xalta : xaral. kəsürgə_{ka}. kəsruk. dağarcıq. qap.

xam : körpə. pişməmiş. çiğ. taxtu_{ka}. taxut. əğrilməmiş nərsə.

- xan** : türklərin ən böyük başbuğu. əfrasyab oğullarına verilən unqun, onqun.
- xanda**_{ka} : **qanda**. qayda. qayuda. nərədə.
- xapsi**_{ka} : qapsı. qapas. qasıb. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.
- xaral** : tağar_{ka}. çuval. xurcun. tağarcıq. tulum. qap_{ka}. xalta. kəsürgə_{ka}. kəsruk. dağarcıq. qap.
- xələc**_{ka} : < **qal aç**_{ka} !. girib tutunmuyun !. **qalın** !. **bəkləyin** !.
- xəmir**_{ka} : əmir. bəy.
- xəznə** : davarlıq_{ka}. tavrıq. durdaq. qoyaq. ambar.
- xəznəçi** : imqa_{ka}. imaq. qamı. təhsildar.
- xix** : qığ. yin_{ka}. en. ən. qoyun pislığı, tərsi.
- xixlatma** : **çök çök**. çökətmək. xixlamaq. dəvəyi xixtıрмаq üçün istifadə edilir. bir söz.
- xım** : him.
- xırda mırda** : tək tük. çək çük. dəğərsiz nərsə.
- xirə** : qamar_{ka} - **xirə** göz: qamar göz:
- xış** : bükürsi_{ka}/ sapan. teş. deş.
- xıt xıt** : əmirçgə. quzruf.
- xudik** : qudik. cicik. xurduş.
- xumar** : çağrat. çaxır. - **çağrat** gözlü: xumar gözlü.
- xumarlamaq**: çağratmaq. - gözüvü belə **çağratma**.

xumarlı_{ka}: varisli. miraslı.

xumaru_{ka}: 1. andıra. andaç. savğa. qoya. qoya. tökürgə. miras. irs. geriyyə buraxılan nərsə. buraxılan mal davar. - **xumaru** qoymaq: andıra, savğa buraxmaq. - oğlum sənə qozarmən, ərdəm ögüt **xumaru**. - buda məndən sənə **xumaru**. - xumar gözlər kimdən sana **xumaru**. - bunu atamdan **xumaru** buldum. 2. yadigar. anıt. bəllə. bəllək. 3. yadbub. xatirə. 4. sayqı, sevgi göstərmək üçün sunulan töhvə. ərməğan. 5. əmanət. uzağa gedən adamın tanışına buraxdığı mal.

xumarulanmaq_{ka}: tökürgələnmək. mirasçılanmaq. miras aparmaq. mirasa qonmaq.

xun_{ka} : qaba. qara. assız. asısız. boş, sonsuz, faydasız nə. - **xun qara işləmə**: boşuna işləmə. - **xun xara işləmə**_{ka}: qaba. faydasız iş. ləmək.

xurcun : bancuq. mancuq. buxca. heybə. arçı_{ka}. sanaç_{ka}. sağnaç. tuluğ. dağarcıq.

xurduş : xudik. qudik. cicik.

xüçünək_{ka}: **xuçunqa**. "qırlanqıç" daha deyilən bənəkli, gözəl qoxulu kiçik qavun.

x > q

i

ibibik quşu : übgük. übüp_{ka}.

ibrıq : ıvrıq_{ka}. qumğan_{ka}. kova. gügüm. susıq. aftafa.

icəş : irtış. əriş. irtaş. irtəş_{ka}. zəhmət. əzab.

icrəşmək: icəşmək (c <> t) itrəşmək. ütrüşmək.

iç : hər nəyin incəsi, yufası. içdən olan. öz. məğz. yaxın. tanış.

əqrəba. məhrəm. xodi. sırtıq_{ka}. mahiyyət. - **öz** kişi. - **iç et**: incə

sırx, sərik et. - **iç söz**_{ka}: sır. yürəktəki gizli şey. - iç quşağı. uçqur:

içqur_{ka}. - **iç et**_{ka}: ciğərə bitişiq olan incə et. - iç donu qiymək.

iştonlanmaq: **içtonlamaq**_{ka}. - içə sinən. nuş həzmolunan. **siŋgi**_{ka}. - **iç**

ağrısı: talaqu_{ka}. - iç **yağı**: piy. yaqrı_{ka}. yağrı_{ka}. yağır. - **iç alat**:

quruqsaq_{ka}. qurqursa_{ka}. :- **təqmə** kişi öz olmaz\ yadla yağıq düz
olmaz.

içək₆ : 1. içəqu_{ka}. möhtəva. 2. bağırsa_q.

içəqu_{ka} : 1. içək. möhtəva. 2. içiriq. içalat.

içəmək : sinqırmaq. sınırmaq. utmaq.

içənmək: işənmək_{ka}. inanmaq. güvənmək.

içi_{ka} : **əçə**. **əçi**. yaşça böyük olanlara verilən ad.

içiqmək : içikmək_{ka}. sınmaq. təslim olmaq.

- ıçım** : öpüm_{ka}. yudum. yeyim. - bir **ıçım** mun: bir udum sup.
- ıçın_{ka}** : 1. **ıçın**. birlikdə. - **ıçın** gəlin: bərabər gəlin. - **ıçın** gəldi **ıçın** gəddilər.
- **ıçın** ertişməyin: birbirizlə savaşmayın. 2. ara. iç. orta. - olar için eytişdilər: olar öz aralarında barışdılar, curlaşdılar. - öz için bölüşün: öz arazda.
- ıçınmək** : öpünmək_{ka}. içər kimi görünmək:
- ıçirmək** : içürmək_{ka}. öpürmək_{ka}.
- ıçirtmək** : öpürtmək_{ka}.
- ıçışmək_{ka}**: içərmək. sormağ. - köynək təri **ıçışdı**.
- ıçqər** : **ıçqər**. içər. içən. içir. havi. - oğulu içər (içən) ata anadı. - bu kitab bu qonuları içir, **ıçqər**: havidir. - bu ona **ıçqər**, içməz: bu ona keçər, sığar, sığmaz.
- ıçqərmək**: **ıçqərmək**. 1. içərmək. içə ötürmək. - uşağı evə **ıçər** gəl. - bu sözləridə kitabıva **ıçər**. - bu kitabda **ıçrən** oykular, fikirlər. 2. çuğullamağ. birinin iç sözün başqasına çatdırmağ. - o mənı bəyə **ıçğərdi**. 3. içəriyə qoymağ. suclarını savalamağ, qoğlamağ.
- ıçqin ər_{ka}**: mültəci.
- ıçqum_{ka}** : böyük süfrə.
- ıçqur_{ka}** : iç quşağı. uçqur.
- ıçqü_{ka}** : **ıçqi**. içilən şey. içləmək iç keçirmək. astarlamağ.

İçlənmək_{ka} : 1. içlənmək. dənələnmək. iç tutmaq. tuxumlanmaq. 2. nərsənin

İçilən uğraşmaq. örnəyin "bir yeməklə **İçlənmək**: bir yeməyin içindən, ortasından yemək".

İçlik_{ka} : yəhər keçəsi.

İçmək_{ka} : 1. içərmək. içəri çəkmək. öpmək. hopmaq. höpürtmək. opmaq. sormaq. tutmaq. içinə almaq. - oğlu **İçər** (İçən) ata anadı. - bu kitab bu qonuları **İçir**, **İçgər**: havidir. - bu ona **İçgər**, içməz: bu ona keçər, sığar, sığmaz. 2. quzu dərisindən yapılmış olan kürk.

İçrə_{ka} : də. içində. içərisində.

İçrişmək: uçruşmaq. ucruşmaq. biribirinə qoşuşmaq. quculuşmaq.

İçrüşmək_{ka}: içirüşmək.

İçsəmək_{ka}: içmək.

İçtonlamaq_{ka}: iç donu qəymək . iştonlanmaq.

İçtürmək_{ka}: içirmək.

İçüq_{ka} : samur. təkin kimi heyvanların dərisindən yapılan kürk.

İdi : **İdi**_{ka} **edi**. iyə. yiyə. əfəndi. - **iyim** nə der: ağam nə buyuyur. - **iyimiz** yarlığı: ağam buyruğu.

İdiş : **ediş**_{ka}. 1. qədəh. tas. qap. bardaq. 2. mal müll.

İdrik : **İğrik**. **iyirik**. **iririk**_{ka}. 1. ərpik. əprik. əsgiləşən hər nəsənə. 1. qaba. gobud. qatı olan nəsənə.

İki : - **iki** tirəli kimsə: yatuq_{ka}.

iq : iğ. yiğ. yiq_{ka}. kəsəl - **iqli** tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl

vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur. - **dəğmə** türlük iğ iğlədi: hər cürə xəstəlik tutdu.

iqçil : çox xəstə.

iqdiş : **iğdiş** 1. bəcəl_{ka}. bıçıl. biçilmiş. bükin_{ka}. bükülmüş buruq. xacə. ənin. enik. əxdə. xədim daşşağı çıxarmaq. arıtmaq_{ka}. ərtəmək. ərətmək. cocuğu sünnət etmək. ərkəkləşmək. tutuq_{ka}. əniş. eniş. enənmiş. əxdə. 2. nənədən bir olan (**qandaş**: dədədən bir olan).

iqdişləmək: **iğdişləmək**. tutuqlamaq_{ka}. enəmək. korlamaq. əxtələmək.

iqdük_{ka} : **ikdük_{ka}**. **yiktük**. **yekdük**. (< **yığküt**. **yıgtük** < **yıq**). pənir kimi bir orun. sütdən yoğurttan yapılan orun, hasil.

iqə : **igə**. iyə. malik.

iqəmək : **igəmək_{ka}**. **ikəmək_{ka}**. 1. əğələmək. 2. qıçırdatmaq. - o pıçaq **ikədi**. 3. inat etmək. sıxıb sıxışdırmaq. - o ona **igədi**.

iqəmə_{ka} : **əkəmə**. bir çeşit saz qopuz kimi çalınan bir çalqı.

iqən : **igən**. iyən. malik. sahib. - qaz qopsa, ördək gölü **igənür**: qaz gedsə, ördək gölü iyələnür.

iqənmək: **igənmək**. **iyənmək**. **iyələnmək**. malik olmaq.

iqəşmək_{ka}: **ikəşmək**_{ka}. **igəşmək**_{ka}. (1 < ək. 2 < iki). 1. **əkışmək**. arxa olmaq.

güvənmək. - birbirizə **ikəşin**. - **ikəşən** ellər sarsılmaz. 2. **icəşmək**.

çarpışmaq. ısırışmaq. boğuşmaq. - iki boğra **igəşdi**: tutuşdu. 3.

əğələmək. yontmaq. kəsmək. tıraşlamaq. savaşımaq. - ikisi

birgə **əgişdi**.

iqid : igid. salcuq_{ka}. saltuq. salsuq. salan. sallayan. cuman. arslan. -

salcuq su başı_{ka}: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı. - **iqidlik edən**:

yaqutqan_{ka}. yağlaştıran. yağlayan. igitqan. igidlik edən.

iqidmək_{ka}: əkitmək. tərbiyə edmək. əğitmək. yetişdirmək.

iqi_{ka} : sayıda iki. ikki.

iqinci : ikinci. ikindi_{ka}.

iqindi : **ikindi**. əkindi_{ka}. öbürü. ötəki.

iqindi_{ka} : **ikindi**_{ka}. . 1. ikinci. 2. bəzisi. ötəki. ikinci. - əkindi. 3. birbirinin. -

boyun ikindi: xalq birbirini.

iqirçqün_{ka} : **ikirçgün**_{ka}. ikirgin. ikircim. tərəddüt. ikircimli. tərəddütlü. -

könlüm **ikirgün** oldu.

iqış : **ikış**_{ka}. əkəş. ası, qudurqan at.

iqit_{ka} : **ikit**_{ka}. yalan.

iqitqan : **igitqan**. yaqutqan_{ka}. yağlaştıran. yağlayan. igidlik edən.

iqitlik : comətlik.

iq_{ka}. : xəstəlik.

iqqiz_{ka} : **ikiz**. - iqqiz oqlan. ikiz cocuq.

iqləlmək_{ka}: **iğlənmək**. **iylənmək**. xəstələnmək.

iqləmək_{ka}: **əkləmək**. soxmaq. ilişdirmək.

iqləmək_{ka}: **ikləmək_{ka}**. **yikləmək**. xəstə olmaq. ağrımaq.

iqlənmək_{ka}: **iklənmək_{ka}**. yiklənmək. xəstələnmək.

iqləş : **iğləş**. xəsdə. sağ olmayan.

iqləşmək_{ka}: **iğləşmək**. 1. xəstələnmək. - **arıq** iqləşdim: lap xəsdə düşdüm. 2.

yığlaşmaq. ağlaşmaq. - oğlan **ağlaşdı**: uşağı ağlamaq basdı. 3.

əkləşmək. birbirinə uyup durmaq. bir şeyi ayaqla çiğnəmək.

iqlətmək: **iklətmək_{ka}**. 1. xəstələtmək. - bu yer onu **iklətdi**. 2. **əklətmək**.

çiğnətmək. bastırmaq.

iqlik_{ka} : **iklik**. xəstə.

iqnə : **iğnə**. - böyük iğnə: **təmən**. **tümən_{ka}**.

iqrahçı : buxsan. büksəyən. irgənən.

iqrenmək: **iğrenmək**. iqrimek yiqrənmək. dikəlmək. qalxınmaq. ünkünmək.

yermək_{ka}. çığrimək.

iqrənc : **iğrənc**. qusıncıq_{ka}. qusunc.

iqrənç : **iğrənç**. yarsıncıq_{ka}. arsıncıq. murdar. pis.

iqrəti : **iğrəti**. əlik. əllik. borc. qoluq_{ka}.

- iqrik** : **iğrik**. **irik**_{ka}. **idrik**. **iğrik**. **yerik**. . 1. ərpik. əprik. əsgilən hər nəsənə. 2. qaba. gobud. qatı olan nəsənə. 3. məzəmmət. sərzeniş
- iqrimək** : 1. iğrenmək. yermək_{ka}. çığrimək. bəğənməmək. 2. təhqir etmək. sərzeniş etmək.
- iqtüləmək**_{ka} : **iktüləmək**_{ka}. bəsləmək. əktüləmək.
- iqtüləmək**_{ka} : **iktüləmək**_{ka}. əktüləmək. bəsləmək.
- il başı**_{ka} : ata baxan.
- il bolmaq**_{ka}: sulh olmaq. barışmaq.
- il** : - **il yazıqdı**: yaz gəldi.
- il** : **il**_{ka}. 1. ata verilən adlardan. at türkün qolu qanadı olduğundan, bu adı almış. - **el başı**: ılxıçı. 2. qapı ağzında olan həşti. 3. düğün. 5. in. **il**_{ka}. düş. - atdan **il**.
- ilan**_{ka} : - **nək ilan**_{ka}: əjdərha.
- ilə** : 'ilə' anlamına ək: -lıqın (-likin)_{ka}.
- ilək** : ilkə. ərəfə. başlanqıç.
- iləl**_{ka} : (böyüklərə cəvap verilirqən) evət.
- ilənc**_{ka} : 1. qınama. qınanc. danlaq. ayıblama. çıxışma. məlamət. sərzeniş. töhmət. 2. şikayət. ötüç.
- iləncli** : şikayətçi. ötüçlü.

ilənmək_{ka}: 1. qınamaq. kötüləmək. danlamaq. ilənmək. ayıblamaq.

mələmət, sərzəniş edmək. 2. peşman olmaq. - qılmışına **iləndi**. -
gəlməmişə güvənmə, keçmişinə **ilənmə**.

ilər : 1. ilgər. nümayiş. sunu. 2. olar. hadis. hadisə. başa
gələn.

ilərmək_{ka}: ilgəşmək. ilgışmək. bəlqürmək. bəlirmək. görünmək. üzə
çıxmaq. gəlmək. xatırlamaq, yadlamaq. canlanmaq. numayiş
edmək. - qaqlar qamuğ gölərdi, dağlar başı **ilərdi**. - keçən günlər
gözümdə ilərdi. - keçmişləri ilərmə: xatırlama, yadlama.

ilərmiş : görünmüş. numayiş edilmiş. - ilərmiş olay. - **ilərmiş** çav, xəbər.

ilərsük_{ka}: **igərşük**. şalvar uçquru.

ilərti : 1. xiyal. ilqım. 2. fərz.

ilərtmək_{ka}: iliştirmək. iliştirmək.

iləs : **ilis**. **ilrəs**. **ilsə**. 1. bənd. bağ. içqur. - şalvarımın iləsi atdı:
şalvarımın bəndi atdı. 2. ilişgi. irtibat. - **iləs** qurmaq. - **iləsin** yoxdu,
nə istirsən. - **iləslə** qurulur gücün sənin. - **ilislı**: ilişgili. irtibatlı. - **ilis**
qıran, könül sındıran.

ilət : daşıt. nəqliyyə.

ilətmək_{ka}: aparmaq. götürmək. daşımaq. - keçiti su **ilətdi**: apardı, götürdü:
işlər əldən çıxdı. - yükləri içəri **ilətin**.

- ilgəç** : ədat.
- ilgər** : ilər. nümayiş. sunu.
- ili** : yapışıq. ilməkli. yanaşiq. örtülü. (bağlı, kiplənmiş, kiritlənmişin qarşıtı). - **ili qapuq**_{ka}: iliştirilmiş, örtülmüş qapı.
- ilik**_{ka} : ilik. - murdar ilik: yulun_{ka}. qoxar ilik. nuxa'.
- ilin** : **ilinq**. 1. girov. - **ilin** qoyduq, ilin götürdük. - ilinsiz borc vermərəm. - **ilin** istirsən, mən **ilin**. - **ilin** bazarı: güvənc olmayan yerdə, ilinlə (girovla) işlərin görülməsi. 2. əsir. 3. zamin.
- ilinq** : bax > **ilin**. 1. girov. 2. əsir. 3. zamin.
- ilinmək** : **ılınmaq**_{ka}. ilişmək. tutulmaq. uğramaq. yaxalanmaq. taxılmaq. düşmək. giriftar olmaq.
- quş duzağa dən üçün **ilinur**.
 - tanrı qarqaqınqa ılınma.
 - ər yağya **ilinməsin**: kişi düşmana tutulmasın.
 - geyik duzağa **ilindi**.
 - tikan dona **ilindi**.
 - yağı mənə **ilindi**: tutuldu.
- iliş** : **ılış**. 1. dosd. yoldaş. 2. uyu. həmrəh. - bir özü iki **ılışı**, uyuşu, yoldaşı.
- ilişdirmək**: soxmaq. əkləmək. basmaq. tavşamaq. təvşəmək.
- buruşdurmaq.

ilişik : 1. gir. ilmək. - **ilməkli**: giri. 2. mərbut.

ilişmək_{ka} : **ılışmaq**. 1. birbirinə ilişmək, girmək, çatışmaq. asışmaq.

ılınmaq_{ka}. ilinmək. tutulmaq. uğramaq. taxılmaq. - birbirinə **ilişdi**.

2. enişmək. enmək. 3. sikişmək. sevişmək. - qancıq **ilişdi**. - iki

ayqr **ilişdi**. 4. asaqlanmaq. ayaqlanmaq. əngəl olmaq.

ilit : 1. tutqun. tutsaq. zindani. 2. seçgin. gözdə. 3. aydın.

roşənfikr. 4. numayəndə. depdat.

ilke : ilək. ərəfə. başlanqıç.

ilq : **ilk_{ka}**. hər şeyin başı.

ilqar : bək. əhd. peyman

ilqaşmaq: bəqmək. sözləşmək. əhdləşmək.

ilqək : **ilgək**. ırqaq_{ka}. çəngəl.

ilqətmək: **ilgətmək**. nisbət edmək.

ilqin : **ilgin**. **elgin**. **yelgin**. (ilişən. ilən. gələn. yel kimi dəğib keçən). **ılqın**.

yılqın. (< **ilişmiş**). alqın. qonuş. yolçu. müsafir. qonaq. köçür.

yelgin. - **ilgin** olub ol keçdi.

ilqışmək: **ilgışmək**. yılıpışmaq_{ka}. ılıpışmaq. yapıpışmaq. - nə mənə yılıpışırsan.

ilmə_{ka} : inmə. enmə. düşmə. - atdan ilmə.

ilmək_{ka} : **ılmaq**. 1. ilişmək. girmək. uzanmaq. - tikən dona **ildi**: ilişdi. 2.

yönəlmək. çəkilmək. - ər dağdan quyu **ildi**: kişi dağdan aşağı endi.

3. enmək. inmək. düşmək. - çıxması qolay, ilməsi güc dağ. -
harda gördün, orda **il**: en. düş. - quş duzağa, dəndən **ilir**. 4. gir. ilişik.
- **ilməkli**: girli. 5. im. him. püf. - **ilməyin** bilir, gizlədir.

ilrəs : bax > **iləs**.

ilsə : bax > **iləs**.

ilsəmək : ilsamaq_{ka}. enmək istəmək. ensəmək. düşmək istəmək. - dörd
gün dağda qalandan son, **ilsədik**.

ilşinmək: qayıрмаq. qarmaq. məşqul olmaq.

iltəmək_{ka}: daşmaq. aparmaq. - sığan dahi sıqırqan, **iltip** darı qoymadı: sığan
sıçovul, darını daşıyıb qoymadı.

iltürmək_{ka}: tutmaq. qapmaq. - on kişini **iltürdülər**.

im : ilmək. him. püf. sal. işarə. - sallı: **imli**. işarəli. - salsız: işarəsiz. -
ilməyin bilir, gizlədir.

imaq : imqa_{ka}. qamı. xəznəçi. təhsildar.

imdi : əmdi_{ka}. şimdi. indi.

imdi_{ka} : şimd. əmdi.

iməc : amac. amca. hədəf.

imir_{ka} : əmir. engir. engir. iriğir. alatoran. aydınlıqla qaranlığın
birbirinə qarışması.

imit : ilham. birdən gəlib düşən duyğu, öykü, fikir. - imitli: ilhamlı. -
imitli bilgə: ilhamlı bilən.

imləmək_{ka} : 1. doğrutmaq. qonqarmaq. dikəltmək. nişanlamaq. doğrusun göstərmək. - o yol **qonqardı**. 2. işarə edinmək. 3. yimləmək.

göstərtmək işarət etmək. - dolun ay, barmaqla **imlənməz**.

imləşmək_{ka}: işarətləşmək. - bir-birinə əlinən **imləşi** keçdi.

imlətmək_{ka}: işarət vermək.

imləyü : işarə ilə. - baxdı mənə **imləyü**.

imrəm : tüdə. düdə. topluq. əğrim. izdiham. - imrəm tirəşdi: millət qalxışdı, hərəkətə gəldi.

imrən_{ka} : yurtdaşlardan toplanan hər yığnaq.

in : **en**. **yen**. **ən**. (< **yenmək**). çuxur. iniş. eniş. - in yer: en yer. - **en** yoq: eniş yoxuş. 2. dışqı. pox. 3. il_{ka}. en. düş. - atdan **il**.

inaq : kirtü_{ka}. yəmin. and.

inal_{ka} : **eynal**. anası böyük qadın olub, atası ortalıqdan (qara eldən. qərə millətdən) olan bütün kişi.

inama ! : sağınma !. düşünmə !. gümana düşmə !.

inanc_{ka} : mö'təməd. ağsaqqal. qüvənilən. inanılan. - **inanc** bəy. inanılan, qüvənilən bəy. - el **inancları**. - **inanc** bəy. - **inanc** devlet.

inanmaq : işənmək_{ka}. içənmək. güvənmək.

inanmaq. : onamaq.

inanmaq_{ka} : güvənmək.

inc : mətin.

incə : **yincgə**_{ka}. **yencgə**. yenək. 1. çatıq. qavşıl_{ka}. 2. zərif. - incə torqu:
incə turqu: yumşaq yufaq pərdə, parça. 3. - - **yencə qız**: 4. kəviz. 5.
qadının qarşıtı, evlənmiş qız. duşizə. 6. uca. ulac. alça.
yumuşaq xuylu. uslu. yüküm. həlim. bilən.

incələmək : irtəşmək_{ka}. araşdırmaq. təhqiq etmək. nəq etmək.

incəlmək : 1. seyrəmək. seyrəkləşmək. paltar **ərpimək**, **əprimək**.
seyrəmək_{ka}. 2. sobımaq_{ka}. söbüləşmək. uzamaq. 3. **yencgəlmək**.
əğilmək. səcdə qılmaq.

incəltmək : döğmək_{ka}. dövmək.

inci : cincü_{ka} (c <> y) yincü.

incid : inciş. əmgək. müzahimət.

incidən : qaxıtqan_{ka}.

incil : əmgir. əmgər. müzahim.

incimək : əmgəşmək. zəhmət çəkmək. yorulmaq.

incinmək : sıxıştırılmaq. oyulmaq_{ka}.

inciş : incid. əmgək. müzahimət.

incitmək : (**inc**_{<met>} **cin**) **cinlətmək**. **yoçıtmaq**. **yönçitmək**. samsıtmaq_{ka}.
simsitmək. yiktürmək_{ka}. iğrətmək. ağrıtmək. narahat etmək.
müzahim olmaq.

- inc_{ka}** : rahat. içi sakin. yürəği dölək. ağır. mətin. - **inc** könül: ürəyi sağ, güclü.
- ində** : - incə **bel**: **gətik** bel. - beli incə, yanı enli at: **gətik at**:
- indi** : imdi. əmdi_{ka}. şimdi.
- indirmək** : **endirmək**. 1. buqurmaq_{ka}. ıldurmaq_{ka}. - ağdıran kimdür, **indirən** kim. 2. boğmaq. buqurmaq_{ka}. bükürmək. bükmək. qısdırmaq. alçaltmaq.
- inək** : **enək**. **ənək**. pıroqram. bərnəmə. bəllənmiş olaylar.
- inən** : enən. diş (dəvə)
- inər** : inərbaş. qutqıl. alçaq könül. mütəvaze.
- inərbaş** : inər. qutqıl. alçaq könül. mütəvaze.
- ingi** : uçqu_{ka}. uçquq_{ka}. tumağu. soyux dəğmə.
- ingir** : **engir**. imir. alatoran.
- ini_{ka}** : yaşca kiçik qardaş. qocanın kiçik erkək qardəşi.
- iniş** : **eniş**. - **iniş yoxuş**: art yış_{ka}.
- inişmək** : inişmaq_{ka}. enişmək.
- in_{ka}** : 1. çuxur. nin. in. yın. yin. 1. qoyun pislighi. qığ. ən.
- inq** : **ək**. ki. - **bizinq**: bizimki. - **sizinq**: sizinki.
- inmə** : ilmə_{ka}. enmə. düşmə. - atdan **ilmə**.

inmək : **enmək. ənmək.** ilmək_{ka}. ilmaq. enmək. düşmək. - qar **enir**:
düşür.

insəkmək : insəmək_{ka}. ilsamaq_{ka}.

insəmək_{ka} : enmək istəmək . - ilsamaq.

intiqał edmək: götürmək_{ka}. ağıtarmaq. aparmaq.

ip : dartıq_{ka}. bağı. hörkən. sarqı. əriş. ərişdə. rişdə.

iprük_{ka} : sürdürmək için yoğurt ilə süt qarışdırılaraq verilən ilac.

ir : 1. qəzəl. nəğil. - **ir** söyləmək. - **ir** demək. ir edmək: oxumaq. 2. ar.
utanc. - **ir bolmaq**_{ka}: utanmaq.

iri : **iyri**. tupur. topur. - **topur** yinu: iri mirvarid.

irik : **ərik**. 1. sevinc. rahat. - **ərikli irikli** kişi: gülər üz kişi. - **ərik** qız. 2.
iyrik. qaba. gobud.

iriq_{ka} : **irik. idrik. iğrik. iyrik**. 1. yügrük. iti. çabalı. - **irik** nəng: **irik** şey:
qaba nərsə. 2. tikənin ucu. 3. **ərik**. islaq. sulu, suyuq nərsə. - **irik**
nəng: ıslak nəsnə. 4. açılmış, oğuş, xırdalanmış nərsə. odun
tırşası, qırçası. 5. **irük**_{ka}. yarıq. cırıq. şırıq. - gündə **irük** yox,
bəydə qıyıq yox: gündə yarıq yox, bəydə xəta yox. 6. eygilik. açıqlıq.
fürsət. füc. - işləri bitirib **irikliklə** gəldik. 7. ərpik. əprik. əsgi olan
hər nəsnə. 8. qaba. gobud. qatı olan nəsnə.

irin_{ka} : dudaq.

iriş : bax > **ərinç**_{ka}.

irişmə : çəkişmə. savaş. yartış. yırtış. yırtaş. yirtəş. irtiş. irtəş_{ka}. əriş.
ırtaş.

irk: irq

ir_{ka} : 1. ar. (< **irkinmək**: yığılmaq). utanma. - ər **ir** boldu: **irlənmək**. kişi
utandı. 2. güney.

irq : **irk_{ka}**. dörd yaşına girmək üzərə bulunan qoyun-ı.

irqəlmək: **irqanmaq**. **irqəlmək**. irqalmaq. silkənmək. təprəşmək. titrəmək. -
ağac **irqaldı**. - canım **irqaldı**. - **irqalması**n səndə can. - kirtün ana,
irqalmadan inam sanda.

irqamaq: **irqamaq**. silkəmək. təprəmək. titrəmək.

irqanmaq: bax > **irqalmaq**.

irqaşmək: silkişmək. təprəşmək. titrəşmək.

irqatmək: silkətmək. təprətmək. titrətmək.

irqək : **irgək** ırdaq. çəngək.

irqəklənmək: **irgəklənmək_{ka}** dalqalanmaq. erkəklənmək.

irqəndirmək: **irgəndirmək**. yarsıtmaq_{ka}. arsıtmaq. tiksindirmək. yormaq.

irqənən : **irgənən**. buxsan. bükseyən. ikrahçı.

irqənin : **irkənin**. **erkənin**. dandakin. danquni. səhər çağın. bamdadan.

irqənmək : **irgənmək**. büksəmək. bükmək. qaytarmaq. burcutmaq.
qaçınmaq.

irqəşmək_{ka}: bac > **irqışmək**_{ka}. yığışmaq. toplaşmaq.

irqilmək_{ka}: **irkilmək**_{ka}. toplanmaq. çoğalmaq.

irqin_{ka} : **irkin**. **irgin**. **erkin**. irkilən. yığın. - **irkən** şey: toplanmış nərsə. -
 irqin yaqmur. günlərcə sürən yağmur. - **irgin** suv: **irqinti** su: su yığını.
 yığılmış su. - **göl irgin**: qarluqların böyüklərindən. uslu, ağla dolu. us
 kanı. - **irgin yağmur**: arası kəsmədən yağış. - göl irgin: qarluqların
 böyüklərindən. uslu, ağla dolu. us kanı.

irqinmək_{ka} : **irmək**. - mal **irmək**. - kəndisi üçün **irmək**: toplamaq.

irqışmək_{ka} : **irkişmək**_{ka}. **irkəşmək**. **irtişmək**. **ərtişmək**. **yertişmək**. **yartışmaq**.

tirgəşmək. **arqaşmaq**. 1. toplaşmaq. yığılmaq. toplanmaq.

çoxalmaq. - gəlgəlimət **irküşür**: gəlmək üzrə yığışır, hazırlanır. -

surlar **ikişür**, sellər axır. - malı gündən günə irkişir. 2. hazırlanmaq. -

irkişmədən təpilmə.

irqılamaq: yırqılamaq. yırtamaq. fal açmaq. fala baxmaq. arğuşlamaq.

irqmək : **irmək**. **irtmək**. **ərtmək**. **yertmək**. **yartmaq**. 1. yığmaq. toplamaq.

- pul **irmək**: yığmaq. 2. **irmək**_{ka}. **ürmək**. daşlanmaq. disginmək.

irle_{ka} : yurtluq. yurt tutulan yer.

irlənmək : **irlanmaq**. ır bulmaq_{ka}. arlanmaq. utanmaq. tərləmək. - bu

işlərdən **irlamazmı**. tərləməzmi:

irmək_{ka} : 1. **irmək**. **ürmək**. daşlanmaq. - **ər irkdi**. 2. **yirmək**. **yarmaq**.

dəlmək. - **ər dam irdi**.

irmək_{ka} : yirmək. yarmaq. dəlmək. - ər dam **irdi**.

irpəlmək_{ka} : yarılmaq. biçilmək.

irpəmək_{ka} : yırpamaq. yarpaq. biçmək. qırmaq. pozmaq.

irtə : ertə. yeyin. tez.

irtəliş : **irtalış**. 1. arayış. axtarış. tə'qib. - **irtəli** nə: aranan nərsə. 2. təhqiq.

irtəlmək_{ka}: **irtənmək**. 1. aranmaq. araşdırılmaq. istənmək. 2. ertəlmək.

tələsmək. başlamağa qalxmaq, istənmək. - dan atmamış, işlərizə irtənin.

irtəmək : almaq. geri almaq. arxasına düşmək. istəmək. - onun qanın

irtəlim: onun qanın alarım. - **öcüm kinim irtəlim**: intiqamımı alalım.

irtəmək_{ka} : **irdəmək_{ka}**. 1. aramaq. izləmək. istəmək. - ölüncə onu **irtədi**. - siz

bu işi **irtəlin**. - keçmiş qutuğ **irtəmə**. 2. < **ir demək**. ir edmək.

oxumaq. mahnı, nərsə havalandırmaq, səsləndirmək. 3.

yırtmaq. fal açmaq. fala baxmaq. arğuşlamaq. - **qam irtədi**:

şaman iyiliyə qarşı uğurlar dilədi. 4. özləmək. həsrət çəkmək. -

keçmiş ötü **irtədi**. 5. istəmək. almaq. - onun qanın **irtəlim**: alarım.

irtəş qopmaq_{ka}: çalış, qoğuş qalxmaq.

irtəş_{ka} : irtiş. əriş. irtaş. yırtış. yırtaş. yirtəş. yartış. 1. irişmə. çəkişmə.

savaş. döqüş. qavqa. çalış. araşdırma. irtəmə. 1. bəhs.

mübahisə. - **irtəş** qopdu: savaş çıxdı. 1. arama. axtarış. təhqiq. 1.

istək. xahiş. - **irtəşdə** bulunmaq. - **irtəşində** bulunmaq. - on

irtəşimdən biri keçdi. 1. içəş. zəhmət. əzab. 1. müzahimət.

irtəşmək_{ka}: araşdırmaq. incələmək. təhqiq etmək. nəq etmək. - olar bu işi

irtəşdirlər.

irtətmək_{ka}: istətmək. aratmaq.

irtiş : **irtəş**_{ka}. **əriş**. **irtaş**. **yırtış**. **yırtaş**. **yirtəş**. **yartış**. irişmə. çəkişmə. savaş.

irtişmək : **irkişmək**_{ka}. **ərtişmək**. **yertişmək**. **yartışmaq**. yığılmaq. toplanmaq.

irtmək : ertmək. ərtmək. irəliləmək. keçmək. - ötlək **irtti**: çağ keçdi. - bu işdən **irtənlər**: keçənlər.

irtmək : irkmək. ərtmək. yertmək. yartmaq. yığmaq. toplamaq.

irtti : **ərtti**. **ertti**. ərtilmiş, keçmiş. ötmüş. - **irtti** ötlək: keçmiş zaman.

irük_{ka} : bax > **irik**. yarık. gədik.

is : (s <> ş) **iş**_{ka} **his**. duman.

isək : 1. issi. sıcaq. isgə. mehriban. 1. məhəbbət. - könül **isiqli** gerek.

isik : ısıq. həyalı. uyan. uyat.

isiq_{ka} : **isik**. **isiq**_{ka}. 1. sıcaq. 2. saf. açıq. gen. - **isiq yer**_{ka}: uzayıb gedən bozqır.

isiqliq_{ka} : **isiqliq**_{ka}. 1. səvdalı. 2. sıcaqlıq.

isimək_{ka} : ısınmaq.

isitmək : **ısınmaq**. 1. qızışmaq. sevmək. xoşlanmaq. xoşu gəlmək. -
birbirizə **isinin**: birbirizə sevinin. 2. oynamaq. dəmlənmək.
qızıqsınmaq.

isirqənmək_{ka} : **ısırqanmək_{ka}**. qızışmaq. - başı **ısırqandı**.

isişmək_{ka} : **ısışmaq_{ka}**. ısınmaq.

isitmə : (tltretici isitmə) bəzik. bəzgək. bezgək.

isitmək_{ka} : ısıtmaq. ısıtmaya tutulmaq.

isiz_{ka} : **ısız**. 1. həyasız. arsız. - **ər isiz** diləkdi: kişi pisiyə ad çıxardı. 1.
əsis. əssiz_{ka}. ıSIZ. ıSSIZ. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. 1.
bədbəxd. qutsuz. xərab. fasid. 1. kötü. yaman. şərr. - eygiligin
gəl, ıSIZLIĞIN gəlmə: xeyirlə gəl, şərrilə gəlmə. 2. şuluq.

isizlənmək_{ka}: **ısızlanmaq_{ka}**. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq.
duzsuzlanmaq. sırtılmaq. şuluqluq edmək.

isizlik_{ka} : ıSIZLIQ. ıSSIZLIQ. yamanlıq. kötülük. həşərlik. şərurluq.

isqənmək_{ka} : **isqəlmək**. qoponmaq. yolunmaq. ditinmək.

isqə : **isgə**. 1. isək. issi. sıcaq. mehriban. 1. məhəbbət.

isqəmək_{ka} : ditmək. dartmaq. yolmaq.

isrə_{ka} : başağı. başqa. qeyr. sonra. - **isrə** söz: başqa söz. - **isrə** yerdə,
bunu daha demə. - **isrə** kişiz varmı.

issi : sıcaq. isək. isgə. mehriban.

issitmək : oynatmaq. dəmlətmək. qızıqsıtmaq.

istək_{ka} : 1. köysək. oğraq. uğraq. xahiş. irtəş_{ka}. irtiş. əriş. irtaş. yırtış. yırtış. yirtəş. yartış. əzm. qəsd. meyl. tələb. - istək qopdu: tələb başlandı. - **köysəkli**: istəkli. meyilli. - **istək qopmaq_{ka}**: istək gəlmək. 1. say. arzu.

istəkli : 1. istəl_{ka}. mütəqazi. 2. yaya. sevimli. meyilli. 3. umac. sevgi.

istəl_{ka} : 1. istənilən, axtarılan, təqaza olunan nərsə. 2. mütəqazi. istəkli.

istəlmək_{ka} : istənmək. bir şeyi aranmaq, axtarmaq. təqaza etmək.

istəmək : ağsamaq_{ka}. alıqsamaq. aşuqmaq_{ka}. bir şeyə yönəlmək.

nərsəni sevmək. özləmək. irtəmək_{ka}. izləmək. aramaq.

arzulamaq. irtəmək_{ka}. almaq. nəyisə, bir qulluq istəmək

quldurmaq. qulluq istəmək. üstükmək. üstünə düşmək.

arzulamaq. qayqurmaq. maraqlanmaq. - barsın nəru **qayqurur**:

gədsin hara istəyir. tilətmək_{ka}. diləmək. sormaq. soramaq.

arazamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**. - onun qanın **irtəlim**: alarım.

istəmək : qulunmaq_{ka}. rica etmək.

istəməzlik : rəğmən. **qaqıq_{ka}**.

istəniş : **istəliş**. istətiş. bazxast.

istətiş : istəniş. istəliş. bazxast.

istətmək : qulturmaq_{ka}.

istətmək_{ka} : aranması üçün arqasından adam göndərmək.

istəyə yazmaq: qulqırmaq_{ka}.

istəyən : umda. mütəqazi.

iş : - **iş bilməyən**: usal_{ka}. uysal. qafil. qəfil. - **iş** nədədir: nə xəbər. - **işə götürmək**: tüşəkləmək. çıraqlığa tutmaq. istixdam etmək. xitmətə almaq. - **işə salmaq**: türçitmək_{ka}. törçütmək. durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. bərpa etmək. - **işə tutmaq**: nərsəni işə tutmaq yolqamaq. yolqanmaq. yolmaq. dəğərlənmək. istifadə etmək.

işarə : sal. im. salı. - sallı: imli. **işarəli**. - salsız: **işarəsiz**.

işbaş : tərğən_{ka}. tərhan. tarhan. qılavuz. iş başında olan. rəhbər.

işçi : buyruq. qulluqçu. tutuq. ırqat. əkir. əcir. tüşək. çırağ. şagird. - **əl buyruğu**: əl altı işçi.

işə salmaq: qursatmaq. qurmaq. türçitmək_{ka}. törçütmək. durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. bərpa etmək.

işəmək : (heyvan. at) qaşanmaq_{ka}. sitmək_{ka}. sizmək. sidmək_{ka}. siymək.

işənmək_{ka} : içənmək. inanmaq. güvənmək.

işətmək : süzdürmək. sizitmək_{ka}. (z <> d <> y) **siditmək**_{ka}. **siydirmək**₆. **sızdırmaq**.

işi bitirmək : səvritmək_{ka}. savrutmaq. savmaq.

iş_{ka} : (ş <> s) **is**. **his**. duman. - **iş bolmaq**_{ka}: islənmək. qırlanmaq. kirlənmək.

işkəncə : qınaq. qınat_{ka}. qızqut_{ka}. cəza.

işqun_{ka} : quşqun_{ka}. uşqun_{ka}.

işlək : 1. rayic. . - **işlək yol**: güzər. ərtik_{ka}. ərincəli, ged gəlli yer. 3. əl verişli.
2. taplaq. tapaq. işlətilən. istifadə olunan. 4. yumşaq_{ka} yumuş.
hazır. razı.

işləlmək_{ka} : işlənmək.

işləmək : 1. dəğər vermək. saymaq. edmək. edqərmək. edqirmək.
əzqərmək. ezqirmək. 2. sürmək_{ka}. - daş **sürmək**: daşı qazmaq.

işlən : məşquliyət. - işlənsizin başına, qay (bəla) yağar.

işlənmək_{ka}: 1. **islənmək**. **hislənmək**. qaralıb dumanlanmaq. dumanla
örtülmək. tütsülənmək. kəndini iş yapar göstərmək. 2.
dəğərlənmək. qutanmaq_{ka}. faydalanmaq. istifadə edinmək. 1.
işləlmək. məşqul olmaq.

işləşmək_{ka} : işbirliyi yapmaq. köməkləşmək.

işlətilən : taplaq. işlək. tapaq. istifadə olunan.

işlətmək : sürmək_{ka}. icra edmək. - ərdəmini öyrənibən, işqə **sürə**.

işləyən : qarışan. çalışan.

işli : işlik_{ka}. - **işlik güdüklük**: işli qüçlü.

işlik : oqraş. işə qoyulmuş. məşqul. məful.

işsiz : boşqun. bekar.

iştə : bu. bunu. muni. munu_{ka}. "qanu" " hançı"ya cəvab olur.

iştirak edən : qatılan. müştərək.

iştonlanmaq_{ka}: iç donu qəymək. - içtonlanmaq.

it : - **enikləmək**: itin çüçükləməsi.

it : 1. itək. ölçünü qurub, qırıb, dəğişmə üçün qoyulan düğmə kimi nəyisə. kilid. 1. **it** !: qaytar !. qov. köçür. 1. itiş. icbar. cəbr.

itək : it. kilid. ölçünü qurub, qırıb, dəğişmə üçün qoyulan düğmə kimi nəyisə.

iti : ərik. bacarıqlı olan. tirkən. tezgin. yelkən. ötgir. süvir. sivist. süvri_{ka}. tər_{ka}. dərgin. yeyin. titr_{ka}. çibək_{ka}. çıbaq_{ka}. çapaq. sıbaq. sapıq. çapıq. qırağı. ovçu. - **titr_{ka}** baxış.

itiçmək : itişmək. hızlanmaq.

itik : icbari. cəbri.

itikləmək : itigini axtarmaq. - o atın **itiklidir**. - nə **itiklirsən**.

itil : 1. itmiş. itildi. - **itil** oğlum. 2. qayıb. - bu gün on **itil** var. - **uğur itil**: hazır qayıb. - **uğursuz itilsiz** işə başlama. 2. gəlişmə. böyümə. - ölkənin **itili**. işlərin itili. - itilməmiş əkin, ütülmez. - **itilmədən** yetilməz. - **itil** bulub **itildi**, yetim bulub yetindi: gəlişdi gücləndi, ağıllı tapıb öğrədi. - **itili itse**, izi qalar, **itilməmiş itse** nəyi qalar. - **itilməmiş**, yetilməz. 2. **itildi**_{ka}. sərbəst. azad. - itildi tutuq: boşalmış, buraxıldı, azad olmuş dusdaq.

- itildi_{ka}** : sərbəst, boşalmış. buraxıldı. azad. olmuş. - tutuq itildi.
- itilmək_{ka}** : 1. itilmək. dəfədilmək. sərilmək. 2. böyümək. 3. iməkləmək. sürünmək.
- itinc** : itələmə gücü.
- itinci_{ka}** : itilən, dəf' olunan nəsənə.
- itindi_{ka}** : itik. itinmiş, dəf' olunmuş nə.
- itirmək_{ka}**: 1. itilmək. sürünmək. 2. (e <> i) etinmək. edinmək. qılınmaq.
- itirmək** : sərf etmək. saçıtmaq_{ka}. pozmaq. yox etmək. əldən vermək. - pulunu **saçıtma**. - çağırını dəğərəyib **saçıtma**.
- itiş_{ka}** : 1. it. icbar. cəbr. 2. itiliş. itişmə. qovuş. dəf'. müdafiə.
- itişmə** : sıqış_{ka}. çarpışma.
- itişmək** : 1. itiçmək. hızlanmaq. 2. nərsəni qoğmaq, itələmək. bir şeyi savınmaq, müdafiə etmək. (# **yetişmək**).
- ititmək** : yıtıtmaq_{ka}. yititmək. bələrtmək. bilətmək. qayratmaq. bilətmək_{ka}. qayraq, bilöv sürtüb itilətmək. suvratmaq_{ka}. sulatmaq. süvritmək_{ka}. sivriltmək. yanutmaq. sulamaq.
- itqi** : **itgi**. yas_{ka}. zərər. ziyan.
- itlinmək_{ka}**: itilmək. məcbur olmaq.
- itlişmək_{ka}**: itilmək. itilişmək.
- itmək** : 1. (i <> e) etmək. etmək. qılmaq. 2. ilətmək. göndərmək. - tanrı yalavac **itti**. - o mənə at **itti**. 3. məcbur etmək. - kim səni **itti**. 4.

talqamaq_{ka}. dalqamaq_{ka}. dalamaq. dala vurmaq. qaçmaq. dəf
edmək. savmaq. rədd etmək. - **itil**: rədd ol.

itmiş : itik. atıq. bəlgisiz.

itrəşmək : **icrəşmək** (c <> t) icəşmək. ütrüşmək.

itsəmək : **etsəmək**. edsəmək. göndərmək. bağışlamaq.

ivədəmək: **əvədəmək**. (< **əvək**). çabalamaq. qımıldamaq.

ivək : əvək. evək. tələs. əcələ. - **ivək** sinək, sütə düşər.

ivəklik_{ka} : işlərdə ivmə. əcələçilik.

ivən : evin. evin. dənə.

ivət_{ka} : əcələ. ivnnə.

iviq_{ka} : qırlarda, taşlı yerlərdə yaşıyan geyik.

ivmək : əvmək. bir şey, bir yer sarı qaçışmaq. tələsmək. əcələ etmək.

ivriq_{ka} : ibriq.

ivsəmək: **evsəmək**. **əvsəmək**. tərkişmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ
edmək (istəmək).

iyə : **izə**. **isə**. yiyə. igə. malik. tanrı. - qut qovuş versə iyəm quluna \\
gündə işi yüksəlibən yuqar aqar. - **iyəmi** ögərəm: tanrıya şükür
edərəm.

iyələmək: iymək. iyəmək. iyərmək. etmək. idmək. itmək. idərmək. itərmək.
ismək. isəmək. isərmək.

iyən : igən. malik. sahib.

iyəş : **iyiş**. iyəli, sahibli mülk, mal. şəxsi var. şəxsi. xisusi.

iyi : ədqü_{ka}. edku. ayqu. əyku. eyqu. əzqu. iyə. ağa.
sahab. gözəl. yaxşıqlı. - edku yavlaq: iyi kötü. - eygiligin gəl,
ıszılığın gəlmə: xeyirlə gəl, şərrilə gəlmə.

iyid : açındı. comət. cəvanmərd. yolun. ərən. fədayi.

iyiləşmək: yarpatmaq_{ka}. düzəlmək. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək.

iyiləşmiş : (yara). yetmiş_{ka}. bütmiş. bitmiş. qapanmış.

iyiləştirmək : ədlətmək_{ka}. edlətmək_{ka}. eylətmək. islah ettirmək.

iyilik : ədqülük. edqülük. eykülük. əzkülük.

iyilik : ədqülük_{ka}. edqülük. eykülük. əykülük. eyilik. əzqil. eygili. rəhm
olunan. rəhmətlik.

iyiş : **iyəş**. iyəli, sahibli mülk, mal. şəxsi var. şəxsi. xisusi.

iyitlik : ağışqa. yaxcılıq.

iylənmək: burunlamaq_{ka}.

iylətmək: burutmaq_{ka}. bırıtməq. əldən qoymaq.

iylik : **eylik**. iyi, yaxcı olan.

iyri : **iri**. tupur. topur. - **topur** yinu: iri mirvarid.

iyrik : **irik**_{ka}. **idrik**. **iğrik**. 1. ərpik. əprik. əsgilə olan hər nəsnə. 2. qaba.
gobud. qatı olan nəsnə.

iytürmək_{ka}: ettürmək_{ka}. büktürmək.

- iz** : **iz**_{ka}. ula_{ka}. əlamət. nişan. salı. - (tanrım) hər yer sandan salı. **is. id. iy. iyə.** - boş nəyin, **izi** olmaz: boş mal, başsız mal: başsız mal ortaya düşər. malıvı başsız qoyub, boşa buraxma. 1. əziq. qıvrıq. yerdə, dəridə uzunlumasına olan cızıq.
- izbə** : yerlik. yerdola₆. padval. zerzəmi
- izdən** : tor. balıq toru.
- izdərik**_{ka} : balıq avlanan bir çeşit ağ.
- izə** : **iyə. isə.** tanrı. sahib. - qut qovuş versə izim quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağar.
- izərgəmək: azərgəmək**_{ka}. **əzərgəmək**_{ka}. izləmək. axtarmaq. taptalamaq.
- izi**_{ka} : 1. davamlı. durmaz. - **izi** gəlib gedə alıcı. - işində qırıq yox, **izi** olmalısınız. 2. dalıcan. ötür. - o **izi** gəldim. 3. öbür il. gələcək ildən sonrakı yılı.
- izin** : boşuq_{ka}. icazə.
- izincü** : 1. nərsənin dalında olan nə, arxasından gələn nə. 2. mürid.
- iziş** : sürgü. sürük_{ka}. tə'qib.
- izləmək** : irtəmək_{ka}. istəmək. aramaq. sürqüləmək_{ka}. qovalamaq. tə'qib etmək.

izliq_{ka} : edlik. yetlik. çarıq. - yetlik olsa, ər öldiməz, içlik olsa, at yağrımaz:
başmaq olsa, ər qalmaz, yəhəliq (yəhər altı keçə) olsa, at beli
yaranlamaz.

j

jaqılamaq_{ka} : çağlamaq. çaqılamaq. şaqılamaq.

k > q

q

- qa** : **qa**_{ka}- qabın qısalmış biçimi. 1. qap. axar qoyulan qap. - **qa qaça**: qaqaça: qab qacaq. 2. hər hansı bir şeyin qıyısı. 3. **ək**. - liğə. - qamış**qa**: qamışliğə.
- qab** : 1. tən. gövdə. bədən. - **qabu** qamuğ dəşildi, qanı axıb yüşüldü: bədəni bütün dəlik dəlik oldu, qanı axdı. 2. sarnıç_{ka}. tulum. - **yemək qab**: aşıç_{ka}. aşac. qablama. təcərə.

qaba : iyrik. irik. gobud. kötük. qatut_{ka}. bədəxlaq. opuz_{ka}. obuz. şişik.
çətin. qatı.

qabadayı: kür. gür. yiğit. dəlir. sarsılmaz. bək yürəkli. cəsür.

qabax : 1. aşnu_{ka}. öncə. əvvəl. - mən ondan aşnu gəldim. - **qurumuş**
qabaq: sağanqu. saqnaqu_{ka}. saxsılanmış. 2. uğraş. uğra. uğur.
oğur.

qabaran: ürülqən_{ka}. urulqan. orulqan. şişən.

qabarcıq: qabarqan_{ka}. sivilcə. qamcuq. qamcıq. qamçıqu_{ka}

qabarqan_{ka}: sivilcə. qabarcıq. qamcuq. qamcıq. qamçıqu_{ka}

qabarmaq: bars bolmaq_{ka}. paysalmağ₆. üzlənmək_{ka}. şişmək.

qabartı : bars_{ka}. şiş. paysa₆.

qabartmaq: tovrurmağ_{ka} . durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq.
dikmək. - o qulağın tovrurdu: dikətdi.

qabcaq_{ka}: qovşaq. çatar. çatşaq. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştığı
yer.

qabıq : 1. qaysı. qayıs. 2. sıyırım. dəri. üz. - **qabıq qoymaq**: qayısınmaq:

qabır : gürs. qurs. şişik. maya.

qabırcaq_{ka}: **qabqırcaq**. sandıq. tabut. ükək_{ka}.

qabır_{ka} : **qapır**. qurs. gürs. şişik. maya.

qablamaq: aşatmaq_{ka}. yeditmək. yemək, çörək vermək.

- qabuc** : hoqqa. qasıb. xapsi_{ka}. qapsı. qapas. kiçik qutu, qab.
- qabus** : **kabus**. < **qâpus**. qarabasma. bürt_{ka}.
- qacac**_{ka} : (q <> c) **qaqac**. kir. çirk. çik. bulaşiq.
- qaca**_{ka} : qap. qa qaca.
- qacalamaq**_{ka}: qabçaqlamaq. qablamaq. qaba qoymaq.
- qaç qaç**_{ka}: **qoç qoç**. üzərlik tütüsü verərək söylənən söz.
- qaç** : **kaç**_{ka}. 1. neçə. - **kaç** qata sordum. - **kaç kərə**: qaçur. qaçar_{ka}. - **kaç** istədi, **kaç** aldım. 2. dəfə. yol. - bir **kaç** gəldim yoxuduz. - bir **kaç** utuzdun. - bir kaç utuzan bir kaçda qazanır.
- qaçaç**_{ka} : ipəkli çin qumaşu.
- qaçağan** : qaçıqay. çəkingən. təzki. tazıq_{ka}. - qaçağan adam: **qaçıqay ər**._{ka}.
- qaçaq** : qaçqın. yazıq. azıq.
- qaçan**_{ka} : **kaçan**. 1. nə vaxt. nə zaman. - **kaçan** gedirsən. 2. zaman. vaxd. çağ. - bir **qaçan**: bir çağ. 3. əgər. isə. - **qaçan** barsan: əgər gedsən. gedərisən.
- qaçar**_{ka} : kaç kərə. qaçur.
- qaçıqay**_{ka}: qaçıqan - **qaçıqay ər**: qaçıqan adam.
- qaçılmaq**: çəkilmək. qaçılmaq_{ka}.
- qaçılmaq**_{ka}: qaçmaq. qaçılmaq.
- qaçın** : sağlaş. gizlən.

qaçınmaq : çəkinmək. tıqılmaq_{ka}: tıqınmaq. ürkmək_{ka}. ürkünmək. tizmək.

tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. yığılmaq_{ka}. toplanmaq.

büksəmək. bükmək. irgənmək. qaytarmaq. burcutmaq.

qaçıran : qaçurqan_{ka}. ətacı. bədəxlaq.

qaçıрмаq: qarturmaq_{ka}. neçə nəyi biribirinə qarışdırmaq, daldırmaq,

tıxdırmaq, basmaq, batırmaq, sıçratmaq. - suyu boğazıma

qaçı:tdi: **qarturdi**. - onu suya **qaçır**: **qartur**: batır.

qaçırtmaq: qaçıtmaq. sıçratmaq. ötgərmək. ütgermək. ürkütmək.

qəbətmək. öldürmək. yox edmək. qavşatmaq: gəvşətmək.

kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq.

qaçış_{ka} : uyuşmazlıq. döğüş. - **qaçış** bolsa, qıya görməz: el ara çalış,

çözüş, ixtilaf düşsə, el biribirinə yanda baxmaz belə.

qaçışmaq: tazışməaq_{ka}.

qaçıtmaq: 1. qaldırmaq. (q <> y) qoğutmaq. qoxutmaq. quyutmaq_{ka}.

qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq. tazıtmaq_{ka}. tezitmək.

tazıqdırmaq. ürkütütmək. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox

edmək. qavşatmaq: gəvşətmək. qovşatmaq: boşaltmaq.

ayırmaq. açmaq. 2. səkrətmək. atlamaq. salmaq. düşürmək. -

on sözdən birin **səkrətdi**. - pitiyi oxuda, ama hər iki xətdən birin

səkrətdi.

qaçqağan: yeyin. yelkən. yelkin. iti olan nə. - yelkin at.

qaçqan : qaçıqay_{ka}. qaçqın_{ka}. tizgək. tizək. tezgək. tələsik. tezək. ürkək.

qaçqıç : ürkünc_{ka}. ürküntü. talqaş. dalquş. qalqal.

qaçqın_{ka}: qaçan. qaçaq. yazıq. azıq. ürkək. tərsin. tərsən.

qaçmaq : kurəmək_{ka}. iticə gedmək. tezikmək: tizmək. ürkmək. təzmək_{ka}.

- qul **kürədi**.

qaçmarlamaq: qaşmərləmək. alaylamaq. alay etmək.

qaçrumsınmaq_{ka}: qaçırayışsınmaq.

qaçruşmaq_{ka}: qovalaşmaq.

qaçtırmaq: səgirtmək_{ka}. qoşturmaq. - səkirtmək. səkirtmək.

qaçturmaq_{ka}: qaçırtmaq.

qaçurqan_{ka}: qoğan. qaçıran. ətacı. bədəxlaq.

qaçurmaq_{ka}: qaçıрмаq.

qaçurtmaq_{ka}: qaçırtmaq. qoğalamaq.

qaçut_{ka} : 1. qısa neyzə. 2. çəkiş. savaş. qovala qaşdı. qavqa. çarpışma.

qada : bəla. qəza. mun_{ka}.

qadağa : tıyıq. tıxıq.

qadaq : 1. bərk. möhkəm. 2. çətin. düğün. zor. 3. cəza. ağruq.

qadaş : qohum. tanış. - **qadasına** qaydı: öz qohumuna ürəyi yandı. -

qadaş qadaşa qavuşdu.

qaddarlanmaq: qadrınmaq. qayrınmaq. qadırlanmaq_{ka}. çağnamaq.

çətinləşmək.

qadıq_{ka} : bax > **qatıq**_{ka}.

qadın : uraqt_{ka}. avrat. arvad. - arvadın qatnaşmaları, tayfa tırıği: tüngür_{ka}.

tüngü. dünür. düğün (< **tüq**). - böyük qadınlara verilən unqun: **altun**

tarım_{ka}. - altun **üzük**: qızıl könüllü qadın iyi tinli, duyqulu, ruhlu xanım.

qadir : bax > **qadır**.

qadır : **qatır**. 1. qadran. qayran. hər şeyə gücü yetən. uğan tənğri.

gücü yetən tanrı. 2. çətin. güc. zor. - **qatır** işlər: böyük, çətin işlər. -

qatır durum: pis şərayit. - **qatır** qışlıq, yaman donluq.

qadırxan_{ka} : qayıran. cəbbar.

qadıqlamaq_{ka}: tiqişmək. tikişmək.

qadqirmək_{ka}: **qadqırmaq**_{ka}. **qaqdırmaq**. qabalıq, gobutluq edmək.

çamışlanmaq. - at **qadqırdı**: kişə qalxdı. üstünə yük vurduramaz oldu.

qadrınmaq: qayrınmaq. qadırlanmaq_{ka}. qaddarlanmaq. çağnamaq.

çətinləşmək.

qadut : **qadut**. bax > **geyüt**.

qafcaq : 1. əsəbi. 2. müstəbit. istibdad.

qafcıتماق_{ka} : (< **qab. bıq**). 1. **qapcatmaq**. **qıpcatmaq**. **bıqdırmaq**.

qapa qılmaq. qızdırmaq. cinlətmək. incitmək. üzdürmək. - dəlini

qafcatma. - iti **qafcatma.** 1. qafcınmaq. hirs-lənmək. qızmaq. - arı

qafcıtsa, ısırur.

qafqar_{ka} : safran rəngində ipək qumaş.

qaftan : **kaftan.** kəftə. yalma_{ka}. yağmır (yağmurluq). coşun. yarıq_{ka}. zireh. paltar. qapama.

qaftar : **kaftar.** ar böri_{ka}. sırtlan.

qaq quq: qazın çıxardığı səs. - **qaq quq etmək**_{ka}: qaz səs vermək.

qaq : 1. <> **kək**_{ka} <> **dəd.** 2. hər nəyin toplanıb yığılması. - **qaq** sular: birkələr.

qaq : **qaq**_{ka}. 1. ərik. qaysı kimi meyvələrin qurusu. 2. çala çuxur, su birikinti yerlər. gölçək.

qaqac_{ka} : kir. pas. bulaşiq. çirkin. - **qaqac** don. - **qaqac** əllər.

qaqan : **qağan.** 1. qadir. - qayan **qağan** tanrım: rəhim qadir allah. 2. hirs-lənən. qızan. qurulqan_{ka}. qurulan.

qaqıç : qaqqı. qaqqıç. mələmət. səzəniş.

qaqığında_{ka} : qaqımına. qızmasına. istəməzliyinə. gücənə. sıxında. zorlaşda. qarşın olaraq. rağmən. əlarəğmi. - bu işi sən qaqığında qılacağam.

qaqıq : 1. acıq. hirs. 2. qarşıit. muxalifət.

qaqılan : qoğulan. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönən. iş bilən. tikilib sökülən. - **qaqılmaq soqulmaq:** itilip soxulmaq.

qaqıl_{ka} : kağıl. incə, yaş söğüt dalı. - qal savı qalmaz, kağıl bağı yazmaz:

ağsaqqal sözü işlər, söğüt dalından qurulan bağ düğün açılmaq.

qaqılmaq_{ka}: **qaqqılmaq**. çırpılmaq. - başra **qaqılmasın**, verdiyin çörək.

qaqıma : qızma. **qaqıq_{ka}**.

qaqımaq_{ka}: 1. birinə qızıp ondan üz çevirmək. 2. qarqamaq. 3. qaqumaq.

birinə qızmaq. qızqamaq. danlamaq.

qaqış : qəzəb. hirs.

qaqışmaq_{ka} : birbirinə qızıışmaq. birbirinin başına vurmaq.

qaqıt : sınırlı. hirsli. əsəbi.

qaqıtqan_{ka}: qızdıran. can sıxan.

qaqıtmaq_{ka}: qızdırmaq. birini sıxdırmaq. incitmək. hirsəndirmək.

qızışdırtmaq. - onu **qaqıtma**. - o məni **qaqıtdı**: mənə qızdı.

qaqqı : **qaqqıc**. **qaqıc**. təhqir. məlamət. səzəniş.

qaqqıc : qaqqı. qaqıc. məlamət. səzəniş.

qaqqıldayan: qaturqan. qatqurqan. qasqurqan. qas qas, qah qah gülən.

gülən. sevingən. çox öğünən. öğüngən. qüləyən.

qaqquq_{ka} : qaqquq. qurutulmuş ət, meyvə.

qaqlamaq : qədrişmək_{ka}.

qaqlanmaq_{ka}: qurutulmaq. qaqac yapılmaq. suyun gölçəklənməsi.

qaqlatmaq_{ka}: qurutturmaq.

- qaqmaq**_{ka}: 1. (q <> ç) **çaqmaq**. 1. qovmaq. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönən. 2. talqamaq_{ka}. dalqamaq_{ka}. dalamaq. dala vurmaq. itmək. dəf etmək. savmaq. rədd etmək. 3. yavaşca vurmaq.
- qaqraq** : **qarraq**_{ka}. suyu çəkilməmiş. bitgisiz quru qırlar. çöl.
- qaqraşmaq**_{ka}: 1. qurumaq. azalmaq. suyun çəkilməsi. 2 iti, şişik nərsə yavaşlamaq, yatmaq.
- qaqratqu**_{ka}: **qavratqu**. (< **qaq**. **qaqramaq**: qoğmaq). qoğalayan, qovan, uçuran səs verib, ürkdən arac. qaçıрмаq üçün çalınan şey. - **qaqratqu qaqratmaq**: qoğucu qaqmaq, qaqmaq.
- qaqratmaq**: **qoqratmaq**_{ka}. **quqrutmaq**. yaş, suyuq nərsəni qurutmaq. əksiltmək, azaltmaq. - gün suyumuzu **qoqratdı**. - bu il suları **qaqratıb**, yerində daş qalıb.
- qaqratmaq**_{ka}: **qağratmaq**. **qoğmaq**. səsələndirmək. davul çalaraq zərərli heyvanları quşları qaçırtmaq. - qaqratqu **qaqrattıq**.
- qaqrulmaq**_{ka}: qavrulmaq. qovrulmaq.
- qaqruşmaq** : qavruşmaq.
- qaqsımaq** : qaqac olmaq. qaq olayazmaq.
- qaqturmaq**_{ka}: bərkitmək. qaldırmaq.
- qaquq**_{ka} : **qaqquq**. 1. yarma. 2. qurutulmuş ət, meyvə.
- qaqumaq**_{ka}: **qaqımaq**_{ka}. qızmaq. birinə qızmaq. danılmaq. darılmaq.
- qaqun**_{ka} : qavun.

qaqurmaq_{ka} : qavurmaq. qavurmaq. ququrmaq.

qaqut_{ka} : qavut. qovut. darıdan yapılan bir yemək.

qal : ağsaqqal. yaşlı kişi. böyük. yekə baş. - **qal** savı qalmaz, kağıl bağı yazmaz: ağsaqqal sözü işlər, söğüt dalından qurulan bağ düğün açılmaq.

qal aç_{ka} !: **xələc**. girib tutunmuyun !. **qalın** !. **bəkləyin** !.

qala : **qalaq**₆. turuq_{ka}. sığıncaq. duraq₆. pənahqah. baqu. baquq. bəkük. bəkü. bərkik. bərki. qorunmuş yer. basur. dayanmaq, durmaq yeri. səngər. kənd. kəndü. kənüt. şəhir. istihkam. istehkam.

qalabalıq: tirqəş. tirkəş. şuluğluq. qüclük.

qalaq : **qala**₆. 1. turuq_{ka}. sığıncaq. duraq₆. pənahqah. 2. qalaqsı. yığın. koma.

qalaqsı : qalaq. (< **qal**). yığın. koma.

qalamaq_{ka}: qamaq_{ka}. yığmaq. sandığa qoymaq. - qamaq. - bu ocağa çox odun qadıq.

qalan : **qalınqu**. 1. kəpək. 2. qalan (batmayan). köçüəndən son üzde qalmaq. - suya batıb üzə çıxılmaq. - suya batıb üzünə çıxana **qalın** deyilir. - un ələlib, qəlbirdə qalana **qalını** deyilər. 3. manqu. baqi. - **manqu** acun:

qalatmaq_{ka} : (d < > z) **qalzmaq**. (z < > s) **qalasmaq**. qalamaq. birbiri üstünə qoymaq. yığmaq. qaplatmaq. qılıflamaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq. - buları sandığa **qalat**.

qalay₆ : qanday₆. nətək_{ka}. necə. nasıl. qalaysın: qandaysın: nətəksən_{ka}: necəsən. nətəhərsən.

qalbu_{ka}: damcı. toncu. donuc. danuc. tançu_{ka}. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək.

qalbuzlamaq_{ka}: yutmaq. tıxım, tikə yapmaq.

qaldırım: kürsi. səggi. qötrüm_{ka}. dik yer. diqqan. supaç₆.

qaldırışmaq : qopruşmaq_{ka}.

qaldırmaq : (q < > y) qoğutmaq. qoxutmaq. quyutmaq_{ka}. qaçıtmaq. qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq.

qaldırmaq: 1. qidərmək. qitərmək_{ka}. götürmək. qutarmaq. yox edmək. nabud edmək. məhv edmək. 2. qaqturmaq_{ka}. bərkitmək. 3. tuvırmaq_{ka}. tavırmaq. tikmək. - **qulaq tuvırmaq**: qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.

qaldramaq_{ka}: qart qurt edmək. xışırdamaq. - kağızı əzib **qaldıradım**.

qaldruqa_{ka}: xışırtı. xışılıti. xışırtı yapan hər nəsə üçün verilən sifət.

qalxınmaq: satlanmaq_{ka}. cəsarət göstərmək. cürət edmək. atılmaq.

qalib : 1. yanq_{ka}. yan. kip_{ka}. keyp. - kərpiç **kipi**. 2. qüvrə_{ka}. qövde. isqilet.

qalı_{ka} : əgər. necə. nəcür. artıq. nə qədər. isə. olduğunda. ki. əgər.
- kimni **qalı** satqasa, gücün kəvər: kimə **ki** çatsa, yetse, onun gücün alar. - qaçsa **qalı** qurtulur: **necə**.
- gəlsə qalı qatıqlıq, artar deyu sərin qıl: gəlsə belə çətinlik, keçər deynə, dözüm qıl.
- sən bu işi **qalı** qıldın: nəcür etdin.
- gəlsə **qalı**, yarlıq bulub, yuncuq uma, gəldür, anıq bulmuş aşıq, tutma uma: gəlsə əgər, sevgi, ehsan güdərək, umaraq, yoxsul qonaq, gətir, hazır olan aşı, umdurma onu, gözlətmə onu.

qalıq_{ka} : 1. hava. 2. göy. 3. qalqın. qalınq_{ka}. cehiz. 4. şərayit. - bu **qalıqda** iş görmək olmaz. - sən **qalıqın** qur, qalanın qurtar, boşla. - **qalıq** olsa, qalan olar. - **qalıq** pozuldu, qalın qutldu.

qalıma_{ka} : balaxana.

qalımaq_{ka}: **qalqımaq**. 1. sıçramaq. - at **qalıdı**. 2. camışlanmaq. qudruşmaq.

qalımat : **ək**. - mağa. - qalı. üçün. ötür. üzrə. - **utqalımat** oğraşur. - tutuşqalı yaxlaşır. - **yarqalımat** yorqaşur: açmaq üzrə gedir.

qalın : yoğun. şişqin.

qalınğ_{ka} : bax > **qalın**

qalınğ_{ka}: **qalınıq**. kəpək. nərsədə oluşan kir, qıvrıntı, qırıntı, ləkə. sökütl.

qalınğ_{ka}: **qalınğulamaq**. qaluqulamaq. suyun üzünə çıxmaq. şudan başını yüksək tutmaq.

qalın_{ka} : **qalın**. **dağal**. 1. qalaç_{ka}. bəğləyin. bəkləyin. bərk güclü. - **qalın su**: yoğun ləşgər. 2. qalabalıq. çox. sürü. 3. kəsif. yığarlı olan hər nəsnə. 4. bəktur. bərk dur: qeyim qal. muqavimət göstər. 5. qalqın. qalıq. sap. cehiz. - **qalın** versə qız alır, gərək olsa qız alır: (baha alır).

qalınqu_{ka}: bax > **qalan**. özün şişirdən, hopurdan. yuxarı tutan. kibirli. xud pəsənd.

qalınqulamaq: özün yuxarı tutmaq.

qalınquluq: özün şişirtmək. xud pəsəndlik.

qalınlamaq: **qalanlamaq**. 1. suya batıb üzündə qalmaq. batmamaq. 2. səptürmək_{ka}. cehizləmək.

qalınlaşmaq: qalınımq.

qalış : qalxış. inqilab.

qalışmaq_{ka}: qalxışmaq. sıçraşmaq. - at ayqır **qalışır**: qısrarla ayğır atışır.

qalıtqan_{ka}: qalxitan. sıçratan.

qalıtmaq_{ka}: qalxıtmaq. sıçratmaq.

qalqal : ürkünc_{ka}. ürküntü. talqaş. dalquş. qaçqıç.

qalqan: **qalxan_{ka}**. 1. turan. duran. diri. yaşayan. canlı. ölməz. armaz. 2. qalqan. tura_{ka}. qalqitan. sıçrayan. çaban. düşmandan, nərsədən savınma ayqıtı. sipər. 3. müqavim.

qalqın : qalıq. qalınq_{ka}. cehiz.

qalqınmaq: **qalxınmaq.** iqrənmək. yiqrənmək. dikəlmək. ünkünmək.

qalqış : **qalxış.** qalış. yoqa_{ka}. yoğa. çıxış. siud. inqilab.

qalqışmaq: **qalxışmaq.** qalışmaq_{ka}. sıçraşmaq.

qalqıtan : qaltan. qalxan. sıçrayan. çaban.

qalqıtmaq: **qalxıtmaq.** üsürmək. uçurmaq. çatdırmaq. - göylərə **üsən** ahım.

qalqmaq: **qalxmaq.** 1. ayağa qalxmaq. düzəlmək. yarpatmaq_{ka}. iyiləşmək.
sarpılıb böyümək. 2. qudurmaq_{ka}. dışarmaq. çıxmaq. 3. salmaq.
dalmaq. dallamaq. yolmaq. 4. yanmaq. 5. urunmaq_{ka}. tikilmək.

qalmaq_{ka}: 1. sınmaq. - **sınaqda** qaldı. - yaşamda qalanlar, **sınaqdan** qalmayan
kişilər, ərəndirlər, ərən. - **qalmaram**, böylə sınaqdan, çıxaram mən. -
yatan qalar. 2. qalınmaq. buraxmaq.

qalnatmaq: qalınlatmaq. yoğunlatmaq. bərkitmək.

qalın : qalın_{ka}. dağal.

qalınımq : qalınlaşmıq.

qalınqu_{ka} : suyun üzündə durma. suyun üzünə çıqma.

qalınqulamaq_{ka}: suyun üzünə çıxmaq. sudan başını yüksək tutmaq.

qalta : qırt_{ka}. çökötlük_{ka}. çökötqül. cüküt. güdə. qıssa. qısalıq. cücəlik.

qaltan : **qalqıtan.** qalxan. sıçrayan. çaban.

qaltuq_{ka}: buynuzdan düzələn sağır, bardaq.

qalturmaq_{ka} : 1. dallamaq. daldamaq. rədd etmək. yubatmaq.

arxada buraxmaq. dalı atmaq. 2. keçmək. arqada buraxmaq.

qalva_{ka} : **qavla. kavla.** öğrənci oxu olub, ucuna yaraq, kəsər, təmrən yerinə, yuvarlaq, tumalaq bir taxda parçası taxılır.

qalzmaq: (s < > z) **qalasmaq.** (z < > s) **qalatmaq**_{ka}. yığmaq.

qam : **gam.** çatqan_{ka}. çətgən. ovsar. dizgin.

qamağ_{ka}: 1. tinlan. tınlan. zindan. dusdax. 2. **damağ.** qanraq_{ka}. ağzın çatısı. 3.

qamğaq_{ka}. qamış kimi bir ot. çəpəlik ot. 4. yığmaq. qalamaq. - bu ocağa çox odun **qadıq.** 5. qılmaq.

qamand : **kamand. kəmənd.** sırtmaq₆. duzağ. tutsaq. qısmmaq_{ka}.

qamander: (< **qomıtmaq:** kömıtmaq. komalamaq. yığmaq. toplamaq. - öz süsünü **gomutqıl.**). yığan.

qamaraq_{ka}: qamaşmaq. - günə baxsa göz **qamar.**

qamar_{ka} : xirə. - **qamar** göz: xirə göz.

qamaş₆ : qısıq_{ka}. sıxıt₆. qısıt. həpis. - beş **qamaş**₆ çəkdi.

qamaşaq: qamarmaq_{ka}. - günə baxsa göz **qamar.**

qamaşmaq_{ka}: 1. (qöz). alarmaq_{ka}. qızarmaq. al olmaq. ala olmaq.

alacalaşmaq. 2. əkşi yemedən diş qamaşmaq.

qamat : **qamqat.** 1. müzahim. narahat edən. 2. kəkərə. gəs.

qamatqan_{ka}: qamatan. çox qamaştıran.

qamatmaq_{ka}: **qəmətmək**. qamaştırmaq. - gün gözü **qamattı**. - acıq havya diş
qamatdı. - atası turş alma yeysə, oğlun diş **qamar**.

qamay : **mayaq**_{ka}. heyvan kübrəsi. - dəvə **mayaq**. - qoy **mayaq**.

qamcuq : **qamcıq**. **qamçıqu**_{ka}. kiçik qabarcıq. sivilcə. qabarcıq.
qabarqan_{ka}.

qamçı : 1. bərqə. bəqrə. qamiç. - qamçı ilə vurmaq: **qamçılamaq**_{ka}. -
qamçı qamçı: **qamatmaq**_{ka}. - **qılınc qamçı**. içində qılınc olan qamçı.
2. at, dəvə, sığırın ərkəklq ayqıtı, siki.

qamçıqu_{ka}: **qamcuq**. **qamcıq**. kiçik qabarcıq. sivilcə. qabarcıq. qabarqan_{ka}.

qamçılə : **kəmçil**. yaralı. sınıq. - **qamçılı** idiş: ağzı sınıq qab.

qamdu_{ka}: **qamut**. damqalı parça ki para yerinə işlərdi. dörd arşın boyunda,
bir qarış ənində bir bez parçasıdır, üzərinə uyqur xanının
damqası basılıb, aliş veriştə para yerinə kullanılır.

qamı : imqa_{ka}. imaq. xəznəçi. təhsildar.

qamiç : bax > **qamçı**.

qamiçaq_{ka}: "qurbağa yavrusu" da deyilən su böcəği.

qamiç_{ka} : qəpçə. qaşıq.

qamiçlamaq_{ka}: kəpçələmək. qəpçəyi daldırmaq.

qamıq : 1. (q <> p). **pamıq**. yumaq. yuvarlaq, şişik olan. 2. **qamğı**_{ka}. əğri
büğrü. çarpıq. - **qamqı üzlük**. çarpıq, əğri üzlü.

qamılmaq_{ka} : kəmilmək. söykənmək. yana yatmaq.

qamış : doğurqa. toğurqa_{ka}. toqqura. toqra. toqar. düdük. yüyə. lülə.
çömrək₆. arqacaq_{ka}. axıtmac. ney.

qamıt : təhrik. əngiziş.

qamıtmaq: qaynatmaq. dəlirtmək. - özük məni qamutdi: sevgi məni qaynatdı,
dəlirdi.

qam_{ka} : qam. şaman. kahin.

qamqaq_{ka}: **qamğaq**_{ka}. **qamaq**. qamış kimi bir ot. çəpəlik ot.

qamqat : **qamat**_{ka}. müzahim. narahat edən

qamqı_{ka} : **qamıq**. əğri büğrü. çarpıq. - **qamqı üzlük**. çarpıq, əğri üzlü.

qamqırmaq_{ka}: qamıçlanmaq. çarpılayazmaq. əğriləyazmaq. - onun üzü
qamqırdı.

qamlıq : kahinlik. (taşlarla yağmur. rüzqâr üçün yapılan qamlıq. yada taşı ilə
yapılan bir türlü qamlıq).

qammaq_{ka}: 1. kəmmək. dövmək. 2. **kəmmək**. alçatmaq. təhqirləmək. 3.
qamaşmaq. - atası acı alma yesə, oğlanın dişi **qamar**.

qamtırmaq_{ka}: bayıltmaq. səsi qısılayazmaq.

qamturmaq: taldırmaq. daldırmaq. yatırıb, huşdan aparmaq. susdurmaq.
(# **ayıtmaq**). - issi bizi **daldırdı**. - onu vurub **daldırdı**. - eli
qamturmaq.

qamuq_{ka} : bütün. həp. qamu. həpsi. - **qamuğ** kişi düz ərməs: adamların hamısı bir deyil, bir qıl deyir.

qamut : **qamdu**_{ka}. damqalı parça ki para yerinə işlərdi.

qan : **ğan**. 1. kimiliyi, oxşarlığı, bənzərliyi göstərir, amma olduğunu doğrutmur. - **arpağan**: arpa kimi, ama dənə bəsləməz. 2. - yağmur quni **qan** saçar: yağış kimi qan tökər.

qanağan: qanayan_{ka}.

qanağ_{ka}: **qanav**. **qınav**. deşən, cıran yırtan ayqıt. nəştər.

qanaq_{ka} : qaymaq. qayaq. qıyaq. qonaq. ət suyu. yağlı, qoyuq olan nərsə. tərəyağı.

qanamaq_{ka}: 1. damlamaq. yamurmaq. tamurmaq_{ka}. 2. qanımaq. qanamaq. qan gəlmək. qan almaq.

qanar : tuysuq. duysuq. duyar duyan kimsə. ağıllı. hissili.

qanat : qayqaaq. qazqaaq. qazaq. qayaq. arx.

qanatqan_{ka}: qanayan_{ka}. qanağan.

qanatlanmaq_{ka}: 1. binək yiyəsi olmaq. uçmaq. 2. qanadı çıxmaq. bitmək.

qanav : **qınav**. **qanağ**_{ka}. deşən, cıran yırtan ayqıt. nəştər.

qanayan_{ka}: qanağan:

qanca : hara. - **qanca** qaçdın, ol tutar. - **qanca** itir, qanda arır.

qancıq_{ka}: 1. qənciq. qiçiq oğlan. 2. dişi qöpək. bir qadına söqülürkəndə
böylə deyilir.

qança_{ka} : nərəyə. - **qança** barır bəlqüsüz: bəlli olmayan yana gedir.

qançalıq₆: ö cürki. - **qançalıq** biz gördük.

qançuq_{ka}: nərə. nərəyə. hara. - **qançuq** gedşə, ol tutar.

qanda_{ka} : handa. nərədə. (n <> y)_{ka} qayda. qayuda.

qandaş : dədədən bir olan. (**iğdiş**: nənədən bir olan). **qanğdaş**_{ka}. **qanğsıq**.
nənədən ügey qardalar. - **qandaş qadaş**: ataları bir olan. -

qandaş qadaş: bir dədədən olan qardaşlar.

qanday₆ : qalay₆. nətək_{ka}. necə. nasıl. - **qandaysın**: nətəksən_{ka}: necəsən.
nətəhərsən.

qandır_{ka} : ətin üzərində olan incə dəri. zar. pöz. car. çar. yalqaq,
yoxacıq, dəricik, qabıq.

qandırmaq_{ka}: anlatmaq. tuyturmaq. duyurmaq.

qane : qanıqsar. üzü yola. razılaşan.

qanğdaş_{ka}: **qanğsıq**. ataları bir olan.

qanğ_{ka} : qazın çıxardığı səs. - **qanğ etmək**_{ka}: qaz səsi vermək.

qanğlı_{ka} : qanlı. qağrı arabası.

qanğraq_{ka}: çan. zəng.

qanğsıq_{ka} : ataları bir olan. üvey.

qanı_{ka} : 1. nərə?. 2. hanı. - oğlum **qanı**: oğlum hanı, hardadır.

qanıq_{ka} : 1. sevinc. şadlıq. 2. rahatlıq. dincəl. 3. rizayət. - **qanıqsız**:
rizayətsiz. 4. qanıt. nəzər. - **bir qanıt**. nəzər nuqtəsi

qanıqmaq: razı olmaq.

qanıqsamaq: razılaşmaq. razılıq əldə etmək.

qanıqsar: üzü yola. qane.

qanımaq_{ka}: qanamaq.

qanışmaq: 1. anlamaq. düşünüb anlamaq. oğqarmaq_{ka}. 2. razılaşmaq.

qanıt : 1. həyəcan. coşqu. qələyan. sevinc. 2. cəzbə. çarpıntı. vəcd.
şovq. əsrım. əsrəm. 3. fanatizm. 4. qanıq. nəzər. - **bir qanıt**:
nəzər nuqtəsi:

qanıtın : qanıtqan_{ka}. təşəviq edən. müşəvviq.

qanıtqan_{ka}: 1. qanıtın. təşəviq edən. müşəvviq. 2. **qanıtğan**. qanıyan.
qanağan. əsrik. daşqın. coşan. coşqun. özündən çıxan.

qanıtmaq_{ka}: şovqə gətirmək.

qanq : bax > **qan**.

qanqu_{ka} : əğri olub qan alacaq ayqıt. həcəmət. neşlər.

qanlanmaq: ətlənmək. gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq.
şişmək. təxmir olmaq. mayalanmaq.

qanmaq : **qaqınmaq**. 1. bükmək_{ka}. bökmək_{ka}. doymaq. qərq olmaq. -
qanığa qanasın: qanığa doyasın. 2. tuymaq. duymaq.

- qanmaz** : alıq. munduz_{ka}. qafası bağlı, qapalı. budala. axmaq. anlamaz. anlağdan qıt. anqut. ənkit. ənkit. enküt. enküt. axmaq. əndik_{ka}. endik. anlamaz. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər. - necə munduz ərse, əş yaxcı, necə əyri olsa, yol yaxcı.
- qanmış** : doymuş. qanıq_{ka}.
- qanrağ**_{ka}: 1. zəng. zınqıro. çan. 2. damağ. ağızın çatısı.
- qanşaq** : qohum. tanış.
- qanşmaq**: örtülmək_{ka}. örtülmək. qapalı qalmaq.
- qanu**_{ka} : hanki. hayu. qayu.
- qap** : **qab**_{ka}. **qa**_{ka}. 1. yataq. tuxumluğda olan döl yatağı. - **qablıq oğul**: döl yatağıynan doğulan uşaq, ki qutlu sayılır. 2. - **qa qaça**: qaqaça: qab qacaq. - qab qab **edmək**: bölüşmək. qarışmaq. qapuşmaq. - **qab kənətləmək**: aşlamaq_{ka}. - qaba qoymaq: **qaçalamaq**. 2. kəsürgə_{ka}. kəsrük. dağarcıq. xalta. xaral.
- qapac** : **çuvqa**. qılavuz. başbuğ. qulabuğ.
- qapaç** : (< **qap**). çöməç. çömçə. çümiç₆. kəpçə. çəmçə. kəpəç.
- qapa**_{ka} : **qaba**_{ka}. 1. qırcı, qırıcı, sərt, tərs kişi. aluq_{ka}. 2. uca, yüksək, uzun, boylu olan nərsə. - **qapa** yüklü ox: yekə yələkli ox.
- qapaq** : **qabaq**. 1. **qabax**. yaş ikən yeyilir, qurusundan qab qacaq, kova, çanaq düzəlir. - **qabaqlıq**: qabaq tarlası. qabaq bitən yer. 2.

qabqaa_{ka}. qabıq. qapqa_{ka}. 3. göz qapağı. 4. qız qızlığı. bəkâret.
pərdə. - qız qapağın **siymiş**. - **qız qapaqlamaq**: qızın qapağına
uğraşib götürmək. 5. **qapqa**_{ka}. böyük qarı. qala, şəhər qapısı.
dərvaza.

qapaqlamaq_{ka}: qız pozmaq. - **qız qapaqlamaq**: qızın qapağı uğraşib götürmək.

qapaqlı : **qapaqlıq**_{ka}. qızlığı pozulmamış. bükük. bükür. bikrərəb. (>
bakere_{fars}) açılmamış.

qapalı : örtüş. gizli. qapulan_{ka}. sıxışan. tuyuq_{ka}. (y <> t) **tutuq**. bağıli.
yapıqlı. yapırıq. yapıqlıq_{ka}. qapanmış. - **qapalı** işlər: örtüş işlər -
qapalı sözlər: örtüş sözlər

qapama : diydək_{ka}. tiklək. tıqlaq. tıylaq. (< **tıq**. **tiq**). korluq. örtük.

qapamaq: örtmək. qöşitmək_{ka}. quşatmaq. qurşatmaq. - bulut göyü quşatdı.

qapanmaq: yapınmaq_{ka}. örtünmək. tonmaq_{ka}. donmaq. tünmək. tunmaq_{ka}.
tutulmaq. tıxanmaq. tıxanmaq.

qapanmış: 1. (yara) yetmiş_{ka}. bütmiş. bitmiş. iyiləşmiş. 2. yapıqlı. yapırıq.
yapıqlıq_{ka}. qapalı.

qapar : **qabar**. 1. bez, dolama, turuq_{ka} kimi olannərsə. 2. qadırqaq.
qayıraq. çox çalışmaq üzündən əldə oluşan qabıqlı şiş,
köpcük.

qaparan: **qabaran**. ürülgən. şişən. hər zaman şişən. qabaran:

qaparcıq: **qabarcıq.** qamçıqu. ağızda, barmaqlarda, kəsgin ağrı, ısıtmadan çıxan sivilcə.

qaparqan : **qabarqan**_{ka}. qabartı. sivilcə. şəbbə. cuş.

qaparmaq: **qabarmaq.** 1. böyümək. şişmək. - baş **qabardı.** 1. buğuqlanmaq_{ka}. bars bolmaq_{ka}. şirlənmək. şişinmək.

qapartqan: **qabartqan**_{ka}. 1. qabartqan. şişirən. obartan (kimsə). 2. qabartqın. şişman, çaq kişi.

qapartmaq: **qabartmaq**_{ka}. 1. şişirmək. obartmaq. - səndə sözü **qabartma.** 2. qabarlatmaq. qabar etmək. - başmaq ayağımı **qabartdı.**

qapas : xapsi_{ka}. qapsı. qasıb. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.

qapatınmaq: bəklənmək_{ka}.

qapatmaq: tıqamaq. tumaq_{ka}. tunturmaq_{ka}. dondurmaq. örtmək. tonatmaq_{ka}. tonutmaq. donatmaq. geydirmək. tuğlamaq_{ka}. düğünləmək. bağlamaq. basturmaq_{ka}. batsırmaq. bastırmaq. sındırmaq. üstələmək.

qapcaq_{ka}: **qabcaq**_{ka}. qovşaq. çatar. çatşaq. su qollarının birbirinə qavuştuğu yer.

qapı : yarı. yarıq. bəxd. şans. - **yarın tikilsin:** qapın bağlansın.

qapıq : **qabığ.** - ağac qabığ: qaz. qas. qasuq_{ka}. qadıız_{ka}. qasıq. 3. tutmaq_{ka}. dutmaq. yaxalamaq.

qapıqlanmaq: **qabıqlanmaq.** qadıızlanmaq_{ka}.

qapıqlı_{ka}: **qapuqluq**_{ka}. qapılı. qapısı olan nərsə. - **qapıqlı** ev. - **qapıqlı** tükan. -
qapıqlı duvar. - **qapaqlıq** qız. qız. oğlan qız.

qapılı : **qapıqlı**. **qapuqluq**_{ka}. qapısı olan nərsə. - **qapılı** ev. - **qapılı** tükan.
- **qapılı** duvar.

qapılmaq: (l <> n) **qapınmaq**_{ka}. tutulmaq. yaxalanmaq. - xəstəliyə **qapılmaq**. -
uşağ yelə **qapıldı**.

qapılmaq: 1. qadıtmaq_{ka}. qatılmaq. tutulmaq. - o tomluqqa **qadıtdı**: **qatıldı**:
soyuq dəğdi. dondan öldü. 2. qapanmaq. hapsədilmək.
tutuqlanmaq. qalınmaq. - on kişi bir evədə **qapıldı**.

qapınmaq_{ka} : 1. yağmalamaq. - el davarın (malın) **qapınanalar**. -
duvarı yarıb, hənə tapdılar **qapındılar**. 2. (n <> l) **qapılmaq**.
tutulmaq. yaxalanmaq. - xəstəliyə **qapınmaq**. - uşağ yelə **qapındı**.

qapır : **qabır**_{ka}. qurs. gürs. şişik. maya.

qapırcaq : **qabırcaq**. tabut.

qapırqa : **qabırqa**. - qabırqa gəmikləri. göğüsün yanları: **küsri**_{ka}

qapış_{ka} : **qabış**_{ka}. 1. qapıp alma. yağmac etmə. yağma etmə. çalma.
çalmaş. 2. tutub, gizlədib saxlama. ixtilas. 3. oğuc. çəngək. - bir
qapış çörək vermiş, canın almış. iki qapış buğda: iki oğuc buğda. 4.
pay. səhm. - on **qapış** düşdü bizə. - iki **qapışdan** bir **qapış** sənin,
bir **qapış** mənim.

qapışmaq : ısışmaq_{ka}. dişləşmək. bir bir dişləyib, qapmaq.

qapıt_{ka} : **kəpıt**. 1. tükən. 2. məyhənə.

qapqa_{ka} : **qapaq**. böyük qapı. qala, şəhər qapısı. dərvaza.

qapqaq_{ka}: **qabqaq**_{ka}. qapaq.

qapqan : qapuran. qapran. sıxan. zalim. təzyiq edən.

qapquçı_{ka}: qapıcı. qapan. çalan.

qaplaq : açılmış. bəkarəti götürülmüş qız.

qaplamaq: **qablamaq**. qaçalamaq_{ka}. qaba qoymaq.

qaplatmaq_{ka}: **qablatmaq**_{ka}. 1. qalatmaq_{ka}. qılıflamaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq. 2. gizləmək.

qaplığ : **qablığ**. - **qablıq oğul**: döl yatağıynan doğulan uşaq, ki qutlu sayılır.

qaplumbağa: münqüz baqa_{ka}. tosbağa.

qapmaq_{ka}: 1. almaq. tutmaq. satın almaq. - bazardan on qab **qapdıq**. - bir ev

qapdım, bəsimdida. 2. tutmaq. toxunmaq. dəğmək. - soyuq

qapmaq: soyuq almaq. - uşağı yel **qapdı**: uşağı cin vurdu. - gün

qapmış: issi vurmuş. - pərdəni sal gün **qapır**. - şəh paltarı yelə

qapdır, qurusun. 3. geymək. çulqamaq. - hava soyuqdu, qalın

qapın. 4. çalmaq. toxunmaq. çarpmaq. uçurmaq. hücum. dəf

edmək. 5. qarma. qarət.

qapran : qapuran. qapqan. sıxan. zalim. təzyiq edən.

qapsamaq_{ka} : culqamaq. yumutmaq_{ka}. qablamaq. çevrəsini, üstünü qablamaq, sarmaq, çulqamaq. - donuq gəlib **qapsadı**. - sağınc məni yumuttu.

qapsı : xapsi_{ka}. qapas. qasıb. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.

qaptaq₆ : yumaq. kələf.

qapturmaq_{ka}: qaptırmaq. çaldırmaq. əldən vermək. oğrulmaq.

qapuq_{ka} : qapı. - **qapuq sədrətəmək**: qapıya barmaqlıq qoymaq.

qapulqan_{ka}: **qapqulqan**. 1. qapqan. qapuran. qapran. sıxan. zalim. təzyiq edən. 2. qapalı. sıxışan. sıxılan. məhzun

qapulmaq_{ka}: sıxşmaq.

qapuran: qapran. qapqan. sıxan. zalim. təzyiq edən.

qapurqa: **qaburqa**. əyəkü. əyəği. hər heyvanın əyəğişi. əyə qəmiği. yan. çadırın yanı.

qapurmaq qaburmaq: **qoburmaq**. qabdan qaba boşaltmaq. qab dəğişmək.

qapurmaq_{ka} : sıxmaq. - biləzik əlimi **qapurur**.

qapuşmaq_{ka}: qapışmaq. qapışmaq.

qar : **kar**. 1. asıq_{ka}. asqı. ası. qazanc. yar. yarı. qazanc. buluş_{ka}. fayda. - **qardu_{ka}**. **qarud**. donqalax. qara qışda su üzərində

oluşan fındıq böyüklüyündə buz parçaları. 2. tunğuka. tuğnu. tuğun.
sağır.

qara : 1. xun. assız. asısız boş, sonsuz, faydasız nə. - **xun qara**

işləmə: boşuna işləmə. 2. tərəf: qaruka. 3. qara. qaranlıq.

- **qara qaraq**ka: (**qara**: qöz + **qaraq**: qara. bəbək).

- **qara qura**ka: yanaş söz. yamaş söz. "qura" bərkitmə ilgəcidir.

- **qara orun**ka: sin. qəbir.

- **qara gözlü**: **qara qaraq**ka.

- **qara ermək**ka: qara olmaq. qararmaq.

- qara bələ. başbəlası: **qaramunğ**ka. **qaraqun**ka.

- **qara basma**: **köti burt**ka.

- qara pazı: püstüli: **büstəli**ka.

- **qara ot**ka: ağılı bir bitgi. baldıran otu. aconitum.

- **qara quş yulduz**ka: müştəri gəzəgəni. jüpiter.

- **qara quş**: tavşancıl.

- qara üzüm: **məşiç üzüm**ka.

- qara taşlıq yer: **say**ka. - **qara yaq**ka: nəft.

- **qarabasan**: burtka. bürtka. qarabasma: qâpus(> **kabus**).

- **qarabaş**ka: gərdək gecəsi gəlinlə birlikdə göndərilən qulluqçu qadın.

sağdıq qadın. kölə. nökr.

- **qara yağ**: növüd. nəft.

qaraçık_{ka} : 1. dilenci. yolçu. 2. yalaçık_{ka}. iftiraçı. şərur. itham edən. - **yalaçı**
bəylər. - **yalaçı** qadın.

qaraçuxa: qutat. qutaq. qurtaq. xoşbəx.

qarağuni: uşaqların gecə çağı oynanan bir oyunu.

qaraq : 1. qara. bəbək. - **qara qaraq_{ka}**: (**qara**: qöz + **qaraq**: qara. bəbək). 2.
yol güdüb qaramanlıq, oğurluq edən.

qaraqan_{ka}: dağ ağaclarından bir çeşit ağac.

qaraq_{ka} : **ot qaraq**. qöz bəbəği. gözün giləsi. gözün səqqəsi₆. - **qara**
qaraq: qara göz. - **ürünq qaraq**: gözün ağı.

qaraqılmaq_{ka}: 1. yol kəsip mal almaq. 2. qərəkləmək_{ka}. yoxluğu dolayısıyla
aramaq. araştırmmaq.

qaraqılıq_{ka}: qarqaqlı. gözlü. qözülü. göz üçün. - **qaraqsız** tək görürü: kor kimi
baxır.

qaraqsız_{ka}: qözsüz. kor.

qaraq_{ka}: **qarağ_{ka}**. 1. kor. 2. zaç deyilən qara boya.

qaraqula: abaqı. qorquluq_{ka}.

qaraqunı_{ka}: axşamləyın cocuqların oynadıqları bir oyun.

qaraquş_{ka} : 1. qara quş. tavşancıl. uqab. 2. dəvə dabanının ucları. 3.
müştəri ulduzu. (jüpiter). mizan yıldızı. (libra).

qaralamaq_{ka}: 1. qaralamaq. pisləmək. 2. pisləmək. sıçmaq. - it **qaraladı**.

qaraltı : qıya_{ka}. qərə. şəbəh.

qaraman: qaramunğ_{ka}. - **qaramunğ**_{ka}: qaraqun. qara bələ. - **qaramuq**: bir alağ

otu: **sarqaç**_{ka}.

qaranğqu_{ka} : qaranı. qaranlıq.

qaranlamaq: tünərmək_{ka}. qararmaq. gecəlmək.

qaranlıq : yudqı_{ka}. tünəriq_{ka}. məzar. sin.

qarapazı : püstüli_{ka}. büstəli. yeyilən bir ot.

qararmaq : tünərmək_{ka}. qaranlamaq. gecəlmək.

qaraşiq : baxışa. baxmağa. - qaraşıqa qoymaq. baxıtmaq_{ka}.

baxtırmaq. baxıtmaq. qaratmaq.

qaratmaq: baxıtmaq_{ka}. baxtırmaq. baxıtmaq. qaraşıqa qoymaq.

qarçamaq_{ka} : qarslamaq. qatılmaq. qursamaq. - yumşaq nə

qarçadı.

qardaş : - **qandaş qadaş**: bir dədədən olan qardaşlar. - böyük qardəş:

açıq_{ka}.

qardaşlıq: qadaşlıq_{ka}. qohumluq.

qardon_{ka}: **qarud**. su üzərində üzən fındıq böyüklüğündə buz parçaları.

qarıclamaq: qarşatmaq_{ka}. ölçmək.

qarı_{ka} : 1. (< **qarılamaq**: (qar: kar: əl). ölçmək). qarış. ölçü. əndazə. - 2.

arşın. 3. yaşlı. qoca. - **qar ər**: qoca kişi.

qarıqdaş qap_{ka}: anası qarnında, cocuğun bulunduğu torba.

qarıqmaq_{ka}: qardan qöz qamaşmaq.

qarılamaq_{ka}: 1. qarışılmaq. boylamaq. arşınlamaq. ölçmək. - işləri qarıla, sonra yarıla. 2. yaşlı saymaq. 3. qocaltmaq. 4. qarılmaq. - tüpi qarı
qarıladı: qarı küləklədi.

qarıldatmaq : gəritmək_{ka}. havlatmaq. hürdürmək. bavıllatmaq₆.
səsin çıxarmaq.

qarılı : ölçülü.

qarılmaq_{ka}: qatılmaq. qarışmaq. - olar birbirinə **qarılib qatılar**.

qarımaq_{ka}: qocalmaq. yaşlanmaq. qocamaq.

qarısınmaq_{ka}: qerq olmaq. boğulmaq.

qarın : naxalis. qarışmışı olan (# arın: xalis). - **arın qarın**: xalis naxalis.

qarınca_{ka}: qarınçaq.

qarınçaq_{ka}: qarınca. qarınça.

qarındaş_{ka}: qardaş.

qarın_{ka} : - **qarın atmaq**_{ka}: heyvan boğazlandıqdan sonra, işqəmbəsinə nişan alınaraq oq atılır. vuran adam ətindən bir parça alaraq götürür.

qarınqulu : qarnaq_{ka}. qarnaqu. qarınpa. qarınlı. - **qarnaq ər**: qarnaqu ər:
qoca yəkə qarınlı kişi.

qarınlamaq_{ka}: qarına vurmaq.

qarınpa : qarnaq_{ka}. qarnaqu. qarınqulu. qarınlı. soxlu. soxul. həris. -

qarnaq ər: qarnaqu ər: qoca yəkə qarınlı kişi.

qarınpalıq: soxluq. hərislik.

qarısın : **qarızan**_{ka}. **qarısın**. çox qocamış kişi.

qarış : **qaraş**. 1. qarı_{ka}. ölçü. 2. _{ka}. yarış. çəkiş. imtahan. üz üzə durma. 3.

_{ka}. duruş. muqavimət. - **qarış qoyun**: muqavimət edin. - kiçik uluq

duruşmaz, qırqı sunqır **qarışmaz**: qırqı sunqura muqavimət

edəmməz. 4. paya pay. 5. _{ka}. yünlü qumaş.

qarışamaz: **qarışmaz**. duruşamaz. - kiçik uluq duruşmaz, qırqı sunqır

qarışmaz: **qarışamaz**: qırqı sunqura muqavimət edəmməz.

qarışan : çalışan. işləyən.

qarışdırmaq: 1. qarturmaq. qardırmaq_{ka}. qarmaq_{ka}. bir şeyi bir şeylə iç içə

qoymaq. 2. üz üzə qoymaq. qarşılaşdırmaq. yarışdırmaq.

qarışıq : 1. çalqaş. külbaş. yurbaş_{ka}. çalbaş. 2. kifir. qatut_{ka}. alağ. 3.

avzuru. məxlut. - **qarışıq iş**: çalpaq_{ka} iş. 4. dəğişiq. aqtuq. ağduq_{ka}.

aduuq. aduuq pozuq. bəlırsız.

qarışıqlıq: sarmaş. bulğaş_{ka}. bulğaq. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım_{ka}.

qırqın. tezik. deşşət.

qarışqa : qarınca. çumalı_{ka}.

qarışlamaq_{ka}: (< **qarış**). qarşamaq. ölçmək. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi

qarışla, ölç

qarışlıq : qarşaq_{ka}. bir qarışlıq qədər.

qarışmaq: **qaraşmaq**. 1. dolaşmaq. burbalmaq_{ka}. burulmaq. boymaşmaq_{ka}. açılmamaq. (ip kimi şeylər, işlər). 2. qarıqmaq_{ka}. qamaşmaq. qar işığında gözün qarılması, büzülməsi, qıvrılması. 3. qaçaşmaq. korlaşmaq. hər işlək nəyin işindən qoyulması, qalması, kütləşməsi. - qurd dişi **qarışdı**: korlaşdı. yeməkdən durdu. - pıçağım **qarışdı**: kəsməz oldu. - qanunlar əsgimiş, **qarışdı**: işdən düşdü. 4. **qırışmaq**. təvşəlmək_{ka}. təvşülmək. dağılmaq. ufalanmaq. 5. gerişmək. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. duruşmaq. muqavimət göstərmək. - tanrı utru **qarışma**. - pis yollarda qarışma. - qara öyküyə **qaraşmaq** gərək. - yaşam içrə **qaraşmalı**, duruşmalı. 6. girişmək. tutuşmaq. ərmişmək. - yay qış bilə **qarışdı**, ərdəm yasin qurışdı. 7. qarşılaşmaq. üzləşmək. raslaşmaq. tuşlaşmaq. - o mənə yolda **qarışdı**. 9. ürpəşmək_{ka}. yoluşmaq. 8. burbalmaq_{ka}. burbaşmaq_{ka}. yubalmaq. yubanmaq_{ka}. toxunmaq. sataşmaq. ilişmək. qarvamaq_{ka}. 10. təvşəlmək. təvşülmək_{ka}. 11. burbalmaq. burulmaq. - işlərim **burbaldı**. 12. yürqenmək_{ka}. yürqəşmək. örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq.

qarışmamaq: qarşı qarşıya durmamaq. qarşı qoymamaq. muqavimət göstərməmək

qarıstırmaq_{ka}: 1. **talqırmaq_{ka}**. dalqırmaq_{ka}. üsyan etmək. 2. **təvşətmək_{ka}**.
dağıtmaq. birbirinə vurmaq. 3. qeciktirmək. yap yup qılmaq.
yubatmaq. yubilamaq. yuplamaq. burbatmaq_{ka}.

qarıt_{ka} : qırış. dalaş. qaraş. qarış.

qarıtmaq : - özlək onu **qarıtıdı**: zəmanə onu qocaldı.

qarıtmaq_{ka}: 1. qocatmaq. - oğul dərdi məni qarıtıdı. - qarıtmasın arvad səni.
2. qocalmaq. - **qarıtmyıasan** səni.

qarızan_{ka}: **qarısın**. **qarısın**. çox qocamış kişi.

qarqa : - alaca qarqa. yalnız başı aq olan qarqa: **yanğın_{ka}**. - ala qarqa:
çumquq_{ka}.

qarqaq tarmaq_{ka} : bir çeşit bitgi.

qarqaq_{ka}: 1. **qarğış_{ka}**. qarqış. lənət. 2. **qarraq_{ka}**. suyu çəkilmiş. bitgisiz quru
qırlar. çöl.

qarqalmaq_{ka}: lənətlənmək.

qarqamaq: **qarğamaq**. - o onu **qarğadı** arqadı: o onun pisliklərin sayladı,
axdardı: söküb tökdü. deşib dağıtdı.

qarqamaq_{ka} : lənət etmək. bəddua etmək. lənətləmək. (#
alqamaq. arqamaq).

qarqamaq_{ka}: lənət etmək. kötülüğü sayıb tökmək.

qarqan : **qarğan**. peşman. - **kor qarğan** qaldım: kor peşman qaldım.

qarqanmaq_{ka}: **qarğanmaq**. kəndinə lənət etmək. peşman olmaq.

qarqaşmaq_{ka}: birbirinə lənət etmək.

qarqatmaq_{ka}: **qarğıtmaq**. **qarğamaq_{ka}**. **qarqımaq**. lənətlətmək. - yağın

qarqatıldı: şeytan qarqandı.

qarqılaç_{ka}: qırlanqıç quşu. qarlıqaç.

qarqımaq: **qarqamaq_{ka}**.

qarqınamaq: **qarqanamaq_{ka}**.

qarqırlıq: **qayırlıq_{ka}**. daş kimi bərk, təprik çöllük.

qarqış_{ka} : **qarğış_{ka}**. 1. qarqaq. lənət. bəddua. - tanrı **qarqışı** onun üzə: allah
lə'nət eləsin. 2. lə'nətlənmiş. - qarqış kişi. lənətlənmiş adam.

qarqışlamaq: qarqamaq_{ka}. lə'nətləmək.

qarqışmaq: **qarqaşmaq_{ka}**.

qarqman: sərkar_{ka}. sərkar. yol kəsən. haydut. oğru.

qarqu_{ka} : **qarqa**. **qarğı**. **qoruğ**. **qurqa**(qullə). **qarquy_{ka}**. baru. dağ
təpələrinə minarə biçlində yapılan yapı olup düşman gəldiği
zaman hərəkəsin yaraq hazır olması üçün üzərində od yaxılır.
minarə.

qarquy_{ka}: **qırquy**. **qırqı**. doğan quşu. laçın. çağrı_{ka}. ovçu quşu. atmaca
quşu. - **çibək qarquy**. yavay, ası, dəli doğan. atmacaya bənzər bir
quş.

qarlamaq_{ka}: qar yağmaq. - bulut **qarladı**. - hava **qarladı**. - **qarlamış** dağlar.

qarlanmaq_{ka}: qarlanmaq. qar yağmaq.

qarlatmaq_{ka} : qar yağdırmaq.

qarlıq : qarşılıq. dəğiş. əvəz.

qarlıqaç_{ka}: qırlanqıç.

qarma qarışıq: dolaşiq (ip). qazanğqu.

qarma_{ka} : yağma. talan taraq₆. qapmaq. qarət.

qarmaq_{ka}: 1. qərqlə olmaq. cumub batmaq. tutulmaq. gırlənmək. - suya qar: suya **batır**. - işə **qardıq**: işə batdıq. 2. qayıрмаq. məşqul olmaq. ilşinmək. - nə iş **qarırsız**. 3. hər nəyin qalxıb, daşıb axması. - su arxdan **qardı**. - gözündən su **qardı**. - yağış yağıb sular **qardı**. 4. bir şeyi bir şeylə qarışdırmaq. qatmaq. 5. qarıqmaq. 6. boğazda su durmaq. qərqərə edmək. su bir yerdə durmaq.

qarmaqlamaq: qarvamaq_{ka}. çəngəmək. əl ilə tutmaq.

qarmalamaq_{ka}: yağmalamaq. yağma edmək. qapmaq.

qarmalaşmaq_{ka}: yağmalaşmaq.

qarmaşmaq_{ka}: yağmaşmaq. qarışmaq.

qarnaq_{ka} : qarnaqu. qarınpa. qarınqulu. qarınlı. - **qarnaq ər**: qarnaqu ər:

qoca yəkə qarınlı kişi.

qarnaqu: qarnaq_{ka}. qarınpa. qarınqulu. qarınlı. - **qarnaq ər**: qarnaqu ər: qoca

yəkə qarınlı kişi.

qarpız : bükən_{ka}.

qars qars_{ka}: əl çırpmaqdan çıxan səs. - **qars qars aya** yapmaq: əl ayalarını
birbirinə vuraraq səs çıxarmaq.

qarsaq_{ka}: bozqır tülküsi. dərisindən gözəl kürk yapılan bir heyvan.

qarsımaq: 1. büzmək. sıxmaq. 2. əllənib həllənmək. - qız **qarsundi**: büzdi:
oynadı.

qars_{ka} : **sarq. sarqı**. (dəvə, qoyun tükündən yapılan çulqa).

qarslamaq: qarçamaq_{ka}. qatılmaq. qursamaq.

qarşaq_{ka}: genlik. paltarının, donun genliyi. - onun **qarşağın** gör: onun
paltarının genliyin gör.

qarşamaq_{ka}: (< **qarış**). qarışlamaq. ölçmək. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi qarışla,
ölç

qarşatmaq_{ka}: ölçtürmək. qarışlatmaq.

qarşı : **qaraş**. 1. **qarşut**_{ka}. tərs. taba_{ka}. zidd. rəğmən. uyuşmazlıq. - sol
sağa **qaraş**, bir ikiye **qarşı**. - gün günün **qarşısı**. 2. tuş_{ka}. üzbə üz.
muqabil. - bu yarışda mənim **qarşım** sən. 3. **qaru**. doğru. tərəf.
səmt. - mənə qarşı: mənə doğru. mənə qaru. 4. saray. köşk. 5.
əvaz. oqur_{ka}. 6. ön. ara. orta. otra. utru. otru_{ka}. ortu. 6. hər şeyin
qarşısı. hər şeyin vaxtı. sırası. çərik_{ka}. 7. otru_{ka}. - **qarşı qarşıya**:
otru otruya. 8. yerinə. əvəzinə. - **qarşı** ona: onun yerinə. - **qarşı**
mənə: mənim yerimə. - **qarşı** sizə: sizin yerinizə. 9. çəriklik. çəril_{ka}.

qarşılıq. 10. əleyh. (# **yarşı**: ləh). - sən mən **qarşısən**, **yarşısən**. -

iyiyə **yarşı** dur, kötüyə **qarş**. 11. qaruka. doğru.

- **qarşı qoymaq**. qarşı gəlmək. qarşılaşmaq. otruşmaq_{ka}.

- qarşı qoymaq istəmək.

- utrunmaq. **otrunmaq**.

- **qarşı gəlmək**. qaynamaq_{ka}. qəbuldan çəkinmək. sözünü rədd etmək.

- **qarşı** qarşıya durmamaq. qarşı qoymamaq. qarışmaqmaq. qarşı qarşıya durmamaq. qarşı qoymamaq. muqavimət göstərməmək.

- **qarşı durmaq**: qarşılaşmaq. təbləşmək_{ka}. təpləşmək_{ka}. muxalifət etmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq.

- **qarşı qoymaq istəmək**: utrunmaq_{ka}. otrunmaq. dayatmaq. yönəlmək.

qarşılamaq: taxsamaq. ödəmək. - bu **taxsa** onu **taxsar**: bu qarşı, ödəş, onu ödər, qarşılar. buda onun əvəzinə.

qarşılanmaq: qarışmaq_{ka}. qarşı qoymaq. qarşı durmaq:

qarşılaşdırmaq: qarışdırmaq. yarışdırmaq.

qarşılaşmaq: 1. tuşnamaq_{ka}. qalxmaq. hərəkətə keçmək. 2. yönəlmək.

tuşlanmaq_{ka}. tuçlanmaq_{ka}. otruşmaq. utruşmaq_{ka}. qarışmaq.

üzləşmək. raslaşmaq.

qarşılaşmaq:yönləşmək_{ka}. tuşlanmaq_{ka}.

qarşılıq : 1. qarlıq. yanut_{ka}. oğurluq_{ka}. dəğiş. əvəz. bədəl. cəvab. 2. təkşüt_{ka}. taqşüt. dəğişit. əvəz. bədəl. 3. yanut_{ka}. əvaz. bədəl. qiymət. 4. ötgü_{ka}. əvəz. bədəl.

qarşımaq: edişmək. qılışmaq. qılınmaq.

qarşışmaq: qarşı qarşıya duruşmaq. qayqırışmaq. buruşuşmaq. burcuşmaq.

qarşıt : **qarşut**_{ka}. 1. qaçıq. muxalifət. 2. zıt. mütevad.

qarşu_{ka} : qarşı.

qarşut_{ka} : bax > **qarşut**_{ka}.

qart qurt_{ka}: səs. **qars qurs**. **qarç qurç**. **qırç qarç**. bildirən bir qəllmə. -

barmaqları **qart qur** etdi: barmaqları qırsilladı, şaraq şaraq səs çıxardı. - **qart qurt ətmaq**_{ka}: çitləmaq.

qart : (< **kər**). yara. - onun qartı **qartaldı**: onun yarası açıldı. - öz qatın

qartan: öz yaravı bağla. ölçüvü aşma. öz işən bax.

qartal_{ka} : (**kərtil**: kəsilmiş). 1. doğral. qiymə. qırıq qırıq olan. parçalanmış.

- **qartal ət**: qırtıl ət: qiymə ət. - kərtil kərtil: kəsik kəsik. parça parça. 1. ağılı qaralı, rəhbə rəh, alaca nərsə. - **qartal qoy**_{ka}: qır alaca qoyun.

qartalmaq_{ka} : (< **kərtilmək**: kəsilmək). qırtalmaq. açılmaq.

yarılmaq. yaranın başı qoparılmaq. azmaq. - onun qartı **qartaldı**: onun yarası açıldı. (# **qatralmaq**: bağlamaq).

qartalmaq_{ka}: qırsalmaq. qırılmaq.

qartamaq_{ka}: qırmaq. kərtmək. kəsmək. açmaq. qazmaq. qaşımmaq.

(dirnaqlamaq. tırmalamaq₁). - bağrım **başın** qartadı: ürək yaramı açdı.

qartanmaq_{ka}: sağaltmaq.

qart_{ka} : 1. yara. yırtıq. - **qart ər**: qaba, pozuq, bədaxlaq kişi. 2. bədaxlaq. gobud. - **qart ər**_{ka}: xuysuz adam.

qartlanmaq : **qadranmaq**_{ka}. qızmaq. köpürmək:

qarturmaq_{ka} : qaçırmaq. neçə nəyi biribirinə qarışdırmaq,

daldırmaq, tıxdırmaq, basmaq, batırmaq, sıçratmaq. - suyu

boğazıma **qarturdi**: qaçıtıdı. - onu suya **qartur**: batır. - qavuda yağ

qartur: qat.

qaru : **kərü**_{ka}. 1. qarşı. - yavlaq dilli bəydən **kərü**, yalınqus dul yey: yava dilli bəydənsə, yalınqus dul yey. - yağlı qarşu **kiriş** qurdum. 2. kəman. - **qaru** qaşlı: kaman qaşlı. 1. qarşı. qaru. gərü_{ka}. gəri. doğru.

qarud : **qardu**_{ka}. su üzərində üzən findıq böyüklüğündə buz parçaları.

qaruqmaq : girib dalmaq. qərq olmaq. - su boğazıma **qaruqdi**: qaçdı.

qarvamaq_{ka} : 1. qaranlıqda, koruna, əl sürüb aramaq. 2. əl vurub tutmaq. 3. qarmaqlamaq. çəngəmək. əl ilə tutmaq. 4. axtarmaq. əl sürüb aramaq. qurdalayıb axtarmaq.

qarvanmaq_{ka}: arayıb ələ keçirmək, götürmək. qazanmaq.

qarvaşmaq_{ka}: əl ilə bir nəyi aramaq, tutsamaq.

qarvı_{ka} : incə. yayımsı. - **qarvı** qaşlı kişi. yay kimi incə qaşlı adam.

qas : **qaz**. 1. qasuq. qasıq. hər ağacın qabuqu. 2. sərtllq. qatılıq. 3. **kis**_{ka}. əş. qadın. - onun **kisi**. - o **kisi** aldı. 4. qunğ_{ka}. mahiçə. ədalə.

qasa : kasa. buqaç. bardaq. çöngək_{ka}. çönək. çömçə. qutu.

qasıb : **kasıb**. 1. solamuq_{ka}. solaq. çapaqay₆. yoxsul. 2. yoxsul. qırıl. qırqıl. 3. yavan. hər nəyin yüngülü. bacarıqsız. səfeh. 4. xapsı_{ka}. qapsı. qapas. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.

qası_{ka} : ağıl. - **qası badım**: ağıl düzədim, basdırdım.

qasıq : yamdu_{ka}.

qasıq_{ka} : **qasuq**. 1. qaz. qas. hər ağacın qabığı. 2. tuluq. 3. **kavsuq**. ağzın içi. 4. **qavsuq**. avurt. üz. 5. torba. 6. üz. surat. - **qasıqlamaq**_{ka}: silliləmək. şapalaqlamaq.

qasıqlamaq_{ka}: 1. yumruqlamaq. - onu dibin **qasıqladıq**: onu yerli dibli yumruqladıq, əzdik. 2. itəkləmək. itmək. qısıqlamaq.

qasınq_{ka}: bərk. sərt.

qasırqa : qasırqu_{ka}. qasqur. tufan.

qasırqu_{ka}: qasırqa. qasqur. tufan.

qasqur : qasırqu_{ka}. qasırqa. tufan.

qasnamaq_{ka} : titrəmək. qıstaşmaq. ürrpərmək. - dona düşdüm

qasnyu. - kiridi boyun **qasnayu**. - soyuq onu **qasnattı**.

qasuq : qasıq. qas. qaz. ağac qabığı.

qasurqan: **qasqurqan**. **qatqurqan**. qaqqıldayan. qas qas, qah qah gülən.

gülən. sevingən. çox öğünən. öğüngən. qüləyən.

qaş : 1. üstəm. yəhərlərə, kəmərlərə, toqqalara işlənən altın, gümüş

bəzək. 2. ləkəsiz, süzük daş. 3. qöz üstəki qaş. 4. qıyı. qıraq. -

dəniz **qaşı**. - dağ **qaşı**. - qaya **qaşı**. - yar **qaşı**: hoğuz, çay yanı. 5.

qutsal daş. - kimin belə, qaş olsa, yaş yaxmaz: kimin ilə, qaş (qutsal

daş) qaş olsa, ıldırım çarpmaz.

qaşaq_{ka} : qındıra otu.

qaşanğ_{ka}: qöləyə sögməkdə kullanılan bir söz. "alçaq" anlamındadır.

qaşanmaq_{ka} : (heyvan. at). işəmək.

qaşatmaq_{ka} : qarışılmaq. - bezi **qarşat**: qarışla.

qaşiq : qaşuq_{ka}. - **qaşıqlıq** buynuz: an buynuz: **qaşıqlıq** münğüz_{ka}. - qaşiq

yyəsi olmaq: **qaşuqlanmaq**_{ka}.

qaşımaq : əmrimək_{ka}.

qaşınma: qaşqıt.

qaşınmaq : tırmaşmaq_{ka}. tarmaşmaq.

qaşınmaq: 1. aşqınmaq_{ka}. aşınmaq. aşılanmaq. sürtülmək. 2. qıdışmək. (d

< > c) gıcımmaq_{ka}.

qaşınmaq: əmrişmək_{ka}. dəri qarincalanmaq.

qaşıtan : qaşıtqan.

qaşıtmaq_{ka}: qazıb, silib arıtlatmaq, təmizlətmək. sil süpür etmək.

qaşqa : başqıl_{ka}. başqal. başlaq. başıl. başı ağ. - **qaşqa at**_{ka}: **pəçəli** at. üzü ağ, gözlərinin çevrəsi qara olan at. - **qaşqa qoy**: başı ağ, başqa yerləri qara olan qoyun.

qaşqalaq_{ka}: ördəktən kiçik bir su quşu.

qaşqıt : qaşınma.

qaşlamaq : qaş, kərməç, bəd səd yapmaq. - çayı, su axının **qaşlayın**. - el axının qaşladılar. - **qaşlanmış** sular: evləkli sular.

qat : **qad**. 1. sərt. qos. qas_{ka}. qaz. - **qatqı** kişi. kimsəyə boyun əgməyən adam. - **qat olmaq**: qatılmaq. qurumaq. - dilim ağzımda **qatdı**: qurudu. 2. (qar) fırtınası. boran. tipi. 3. qət. lay. - ton **qatı**, parça **qatı**. 4. kərə. dəfə. - **qaç** qata sordum. - **qat qadraq**_{ka}: yan. yamac. - kaç **qata** verdin tavar: neçə **dəfə** mal itirdin. 5. yan. nəzd. - tanrı **qatında**. - bəy **qatında**. 6. bərəkət. - uma gəlsə qat gəlir. 1. qatıq. qatın. bədəxlaq.

qatağalamaq: **qadağalamaq**. tıtmaq_{ka}. tıdmaq. tıymaq. tutmaq. geri qoymaq. qadalamaq. mən' etmək.

qata_{ka} : kərə. dəfə. kəz.

qataq : **qadaq**_{ka}. kanal. ırmaq.

qatalamaq: **qadalamaq**. **qadağalamaq**. **tıtmaq**_{ka}. : **tıdmaq**. **tıymaq**.

tutmaq. **geri qoymaq**. **mən' edmək**.

qatan : **kətən**. **qınaq**. **zəhmət**. **sıxıntı**. **əzab**.

qatar : **dalba dal**. **bir biri dalınca**.

qatarı : **qaytarı**. **qeytərilmiş**. **geyidən**. - **qatarı** mallar: **qeytərilən şeylər**.

qatarqan_{ka} : **qaytarqan**. **geri döndürmək işi olan**.

qatarmaq_{ka} : **qadarmaq**. **qaytarmaq**_{ka}. **qeytərmək**. **geri**

döndürmək. **başqatmaq**. **çevirmək**. - **onu qatar**. -

qataş : **qardəş kimi yaxın olan hısım**. **qohum**. .

qataşlıq : **qadaşlıq**_{ka}. **qardaşlıq**. **qohumluq**.

qatı : 1. **sərt**. **sıxı**. **çaqrıq**_{ka}. **bərk**. **qatqı**. **qatqı**_{ka}. - **qatı**, **içi dolu**, **som**

nəsnə: **çəlik**: **qurç**_{ka}. - **qatı olan**: **obuz**_{ka}. - **qatı söz**: **sarsıq**

sözsarsıq_{ka}. - **qatı şeyin gəvşəməsi**: **qoxşamaq**_{ka}. - **qatı olan nəsnə**:

idriq: **iriq**_{ka}. - **qatı blr şey sərt blr şey üzərinə düşərək səs vermək**:

tong tung etmək_{ka}. 2. **opuz**_{ka}. **obuz**. **şişik**. **çətin**. **qaba**.

qatıq :

qatıq_{ka} : **qatqı**. 1. **qadıq**_{ka}. **qatut**_{ka}. **qazıq**. **qayıq**. **ağactan oyulmuş nəsnə**.

2. **qasıq**. **qosıq**. **qatı**. **sərt**. **sıxı**. **quvvətli**. 3. **hərhanki bir nəsnəyə**

qatılan qatılan nəsnə. **qat**. **qatı**. **sərt**. - **qatqı kişi**. **kimsəyə boyun**

əgməyən adam. 4. **qat**. **qatın**. **bədəxlaq**. (# **yavaş**: **xoşəxlaq**).

qatıqlamaq: munmaq_{ka}. saçmalamaq. artıqlamaq. çərənləmək. çetləmək.
səfehləmək.

qatıqlıq : 1. fəlakət. 2. soysuz. qatıqlı. 3. çətinlik. - gəlsə qalı qatıqlıq, artar
deyu sərin qıl: gəlsə belə çətinlik, keçər deyənə, dözümlü qıl.

qatılaçmaq : utuşmaq_{ka}. uduşmaq_{ka}. udişmaq. uyuşmaq.
uyuşmaq. pıxtalanmaq. pıxtalanmaq.

qatılan : 1. iştirak edən. müştərək. 2. qoşulan. yol gedən. yola gedən.

qatılaşmaq_{ka}: qarçamaq_{ka}. qarslamaq. qursamaq. qaturmaq_{ka}. pişmək.
bərkimək.

qatılaştırmaq: qatıtmaq. uyutmaq_{ka}. yoğurmaq.

qatılatmaq: qatırmaq₆. qatıtmaq₆. qurutmaq. dondurmaq. şişirmək.

qatılqan qarılqan_{ka}: qanı issi. tutuşan alışan.

qatılmaq_{ka}: **qadılmaq**_{ka}. 1. qadqılmaq. qəddəklənmək. qətlənmək. yığılmaq.

- bu barçını, bökü **qadıla**. 2. qarılmaq. qarışdırılmaq. - olar birbirinə

qarılıb qatılar. 3. ərəkək qadın cütləşmək. 4. qat olmaq. qurumaq.

- dilim ağzımda **qatdı**: qurudu.

qatın : 1. qulluq yiyəsi. böyük, hörmətli, alicənab. həzrət. - qadın

göğüslüğü: **baqırdaq**_{ka}. məmə qabı. lifcik. 2. **qayın**. dünür. qohum.

qayın. qazın. 3. qat. qatıq. bədəxlaq.

qatıng : **qayıng**. qayın ağacı.

qatınmaq: **qatqınmaq.** qatlaşmaq. koplanmaq. gücənmək. güc göstərmək.

qatınmaq_{ka}: sərtəlməkı.

qatır : **qadır**_{ka}. qayır. 1. qat. yoğun. bərk. qıyın. çətin. - **qadır** nə: zor şey. - **qadır** qış: qıyın qış. 2. qəddar. iti. - **qadırxan:** güclü xan. 3. qatuq. bədəxlaq.

qatırqa : **qadırqa.** **qazırqaq**_{ka}. qayırqa. çox çalışmaqdan əldə tapılan qabarıq, pinə, qaxıq quzuq, qırış qıvrış.

qatırqan: **qadırqan**_{ka}. **qayırqan**_{ka}. əğdirən. bükən.

qatırılanmaq_{ka}: **qadırlanmaq**_{ka}. qadırınmaq: qayırınmaq. qaddarlanmaq. çağnamaq. çətinləşmək.

qatırmaq_{ka}: **qadıрмаq**_{ka}. **qayıрмаq**_{ka}. 1. bükütmək. qatlamq. qayıрмаq. əğmək. burmaq. döndürmək. rədd edtmək. 2. qatıtmaq₆. qatılatmaq. qurutmaq. dondurmaq. şişirmək. 3. qayıрмаq. qətdəyib yığmaq. - süsin **qadırdı:** qoşunun topladı. 4. qadıtmaq. qurumaq. - donluqda **qadırmayasan.** 5. qaturmaq_{ka}. qatılaşmaq. pişmək. bərkimək.

qatırtmaq_{ka}: qətləmək. döndürmək. rəddətmək .

qatış : **qadış**_{ka} (d <> y) qayış.

qatışlamaq: **qadışlamaq**_{ka}. (d <> y) qayış yapmaq.

qatışmaq : **qadışmaq**_{ka}. 1. seyrəkcə (ikiləmə) dikiş tikmək. 2. qayıtışmaq_{ka}. qayırtışmaq. dalbadal, arxa arxaya qoşulmaq.

qatıtqan: **qadıtqan**_{ka}. inatçı. dikbaş. kimsəyə boyun əǧməyən.

qatıtmaq_{ka}: **qadıtmaq**_{ka}. 1. (d < - y) **qayıtmaq**. geri dönmək. çəkinmək. - ər

barırqən **qatıddı**: döndü. 2. qapılmaq. tutulmaq. - o tomluqqa

qadıtdı. 3. qatılaştırmaq. uyutmaq_{ka}. uyutmaq_{ka}. yoǧurmaq. 1.

qatırmaq₆. qurutmaq. qatılatmaq. dondurmaq. şişirmək.

qatız : **qadız**_{ka}. ağac qabuǧu.

qatızlanmaq: **qadızlanmaq**_{ka}. qabuqlanmaq.

qatqat : sarıq_{ka}. heyvanların gəviş gətirən ayqıtı.

qatqı_{ka} : **qatı**. bax > **qatıq**_{ka}. 1. sərt. yağ, daş ürəklər **yuvulsun**. 2. qadqı.

qatıq. qadıq. qəddək. qətlənmiş, yıǧılmış.

qatqılanmaq_{ka}: çabalamaq. uğraşmaq.

qatqu : **qadqu**_{ka}. **qazqu**. **qayqı**. tasa. kədər. qussə.

qatqulanmaq: **qadqulanmaq**_{ka}. qayqılanmaq.

qatqurmaq_{ka}: **qadqurmaq**_{ka}. 1. qayıрмаq. qayqıya düşmək. qayqılanmaq. 2.

gülüb qaqqıldamaq. 3. oxumaq. - aız açıb **qatqurmaq**.

qatlamaq_{ka}: 1. çabalamaq. 2. qatırmaq. qayıрмаq. əǧmək. büqmək.

qatlanmaq_{ka}: barlanmaq. yüklənmək.

qatlaşmaq: bulanmaq. yoǧrunmaq. tütləşmək.

qatlıq : **qadlıq**_{ka}. ikiləmə tikiş. cüt tikiş.

qatlıs_{ka} : qatılan, çatılan yer. su qollarının qavuşlan su birikintisi. su tirgəşi.

qatlıs_{ka} : qovşağ. qoğuş.

qatlışmaq_{ka}: neçə qolun qavuşması.

qatmaq : **çatmaq**_{ka}. 1. çatdırmaq. qatıtmaq. - quzuyu qoyuna **qatmaq**. 2. qarıştırmmaq. 3. əsir edmək. bulnamaq. bulanmış, tapılmış edmək. mal edidmək. tutmaq. 4. qatılaşmaq. sərtib qurumaq. - ağzım **qatdı**. 5. sıxıntıya mehnətə düşmək. yorulmaq. 6. **qadmaq**_{ka}. qaymaq. qaya, tipiyə düşmək. 7. **qarmaq**_{ka}. qarıştırmmaq.

qatnaqun : **qadnaqun**_{ka}. "qadınla, qancıq" "qayın mayın" kimi bir dəyim.

qatnatmaq_{ka}: təkərləmək. təkrar etmək.

qatraq : **qadraq**_{ka}. **qayraq**. **qataq**. dağ qatları, qıvrımları, qatlağı, qıvrıqı, dolanbacı dönəmi olan nərsə. - **qat qadraq**_{ka}: yan yamacı.

qatralmaq: **qətləmək**. bağlamaq. (# **qartalmaq**_{ka}: (< **kərtilmək**: kəsilmək). qırtalmaq. açılmaq). - öz qatın **qartan**: öz yaravı bağla. ölçüvü aşma. öz işən bax.

qatranmaq: **qadranmaq**_{ka}. bərkimək. qızmaq. qopunrmaq.

qatrımaq_{ka}: **qadrılmaq**_{ka}. bükülmək. qətlənmək.

qatrışmaq: **qadrışmaq**_{ka}. 1. büküşmək. bərkışmək. 2. birinin sözlərini rəddətmək.

qatrışmaq: qayrışmaq_{ka}.

qatruqlanmaq: **qadruqlanmaq**_{ka}. qatlaq qatlaq olmaq. girintili, çixıntılı, sərt, qıvrıqlı nərsə.

qatrunmaq_{ka}: duraqlamaq. çəkinmək. qətlənib dönmək.

qatta₇ : böyük. - **qattalar** qoldaşı: böyüklərlə iş birliyi aparan.

qattaq : qurumlu. kövsə. kövəs. kövəz_{ka}. kibər. kibrəli.

qatturmaq_{ka} : büktürmək. qatlatmaq. qattırmaq.

qatuq : qatır. bədəxlaq.

qatumaq: **qadumaq**_{ka}. qətləmək. qadılamaq.

qatun_{ka} : qadın. xatun.

qatunlanmaq_{ka}: qadınlanmaq. xatunlanmaq. . xanımlanmaq.

qaturqan: **qatqurqan**. **qasqurqan**. qaqqıldayan. qas qas, qah qah gülən. gülən. sevingən. çox öğünən. öğüngən. qüləyən.

qaturlu_{ka}: qatqısı olan. ağılı. - **qaturlu oq**_{ka} təmrəni ağıya bulaştırılmış oq.

qaturmaq_{ka}: 1. qaqturmaq. qaqqa çəkmək. səvinmək. öğünmək. gülmək. 2. qatılaşmaq. pişmək. bərkimək. - yumşaq nə **qaturdu**.

qatut_{ka} : bax > **qatıq**_{ka}. 1. qaq. yarma. bölük. - armut **qatutu**: armit arxı. 2.

qatıq. bulaşiq. - **qatut ox**: ağılı ox. 3. yapışqan. çiriş. siriş. 4.

kötük. bədəxlaq. qaba. 5. kifir. qarışıq. alağ. 6. əkşi üzülü, suratlı.

buruşuq üzlü.

qav quv_{ka}: **kav kuv**. qırış büzüş. - parçanı tikəndə çox çəkib boşsan, **kav kuv** durur.

qaval : tümrüq_{ka}. dümrük. çıldırma₆. dəf.

qavalamaq: 1. bərkitmək. vurqulamaq. kipləmək. tə'kitləmək. 1. qovalamaq.
(< qaqramaq_{ka}. < **qaq**). itələyib, dartıb açırmaq.

qavçırmaq_{ka} : sapçamaq. saldırmaq. üstünə düşmək.

qavdunmaq_{ka}: qaqdınmaq. acınmaq.

qavıq_{ka} : 1. hər bir şeyin xırım xırdası. töküntü. 2. kəpək.

qavır : **gavır**. kavır. kövmək. danmaq.

qavqa edmək: sandırışmaq_{ka}. sanrıışmaq. sanruşmaq.

qavqa : qovala qaşdı. salım_{ka}. sataş. savaş. qaçut_{ka}. çarpışma.

qavqacı : tokuşqan_{ka}. toxuşqan. toqquşqan. döğüşqən. hər zaman çarpışan.

qavqaş : savaş. batruş_{ka}. bətrüş. bartuş.

qavrulmaq_{ka}: qaqrulmaq. qovrulmaq. qoqrulmaq.

qavruşmaq_{ka}: qaqruşmaq.

qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. qaçıtmaq. qaçırmaq.

sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. ayırmaq. açmaq.

qavşı_{ka} : 1. incə. çatıq. 2. qapşı. qapaç. sapaş. qovuşuq. çatıq yapışıq.
tutaş. birikkən. - **qavşı** qaş: çatıq qaş.

qavşış : - qavşış gəlişiş: barışıq. barışma. qavşut_{ka}. baysallıq.

qavşut_{ka}: qavşış gəlişiş. baysallıq. barişiq. barişma.

qavuş_{ka} : 1. sidiklik. məsanə. 2. kəpək. - **qavuş əstirmək**: ələyib, kəpəklə unu ayırmaq.

qavuran_{ka}: **qavurqan**. **qavran**. qapqıran. qapan. sıxan. sıxışdıran. - **qavran** durum. - **qavurqan** biləzik, başmaq.

qavurqan_{ka}: **qavuran**. qapqıran. qapan. sıxan.

qavurmac_{ka}: qavrulmuş. qoğurmaç. qovurmaç.

qavurmaq_{ka} : qavramaq. sıqmaq. sığıştırmmaq. sıxmaq.

qavuş_{ka} : 1. nikah. 2. bariş. varış. elik. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

qavuşmaq : qavuşmaq. birinə qarışmaq. qatlışmaq_{ka}.
yaqlaşmaq. .

qavuşturmaq: tuşurmaq_{ka}. tüşürmək. tuşurmaq. tuş gətirmək. tuşlamaq.
tuşurmaq. tuşmaq. tuşurmaq_{ka}. raslatmaq.

qavuşut_{ka}: nikah.

qavut : **qaqut**_{ka}. qovut.

qavuz_{ka} : **gəvüz**. qazılmış, oğulmuş, qatıx, zibil, çör çöp, tortu kimilərə verilən ad. - **qavuz gidərən**: arıdan. safi. saflayan.

qay : 1. bəla. - işlənsizin başına, qay (bəla) yağar: məşquliyətsiz baş, bəladan əsgik olmaz. 2. **qay** !: gözlə !. diqqət ed !. bax !. - **qayma** ! : qayıрма. ötür. boş ver. vaz geç.

- qaya** : **qəyə**. 1. qorum_{ka}. - **yalım qaya**: {1. sarp dağın ətəği. 2. təxdəsəng}.
2. **qayda**. nərədə. handa. qanda. qayuda.
- qaya** : - **düz qaya**: üşəriq taş_{ka}. yüşərik.
- qayaq_{ka}** : 1. qazaq. qayqaq. qazqaq. arx. qanat. yaqaq_{ka}. qıyıq. cəviz.
girdəkan. 2. yan. taba. - bu **qayaqqa**: bu yana. 3. qanaq. qıyaq.
qonaq.
- qayan** : 1. qayur qayqur. mehriban. - **qayan** qağan tanrım: rəhim qadir
allah. 2. sayan. e'tina edən.
- qayaş** : qayqaş. tanış. qohum. famil.
- qayçı** : **qəyçi**. qırqı. qıftu_{ka}. qıpıt. sındı. sındu_{ka}. bıçquç_{ka}.
- qayçılamaq** : qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq. sındılamaq_{ka}.
bıçqüləmək. qıftulamaq_{ka}.
- qaydırmaq**: (t < > q < > c) **tayıtmaq_{ka}**. **qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**.
taydırmaq. **caydırmaq**. qayqıtmaq. qər q edmək. dəngəsin
pozmaq. yerindən edmək.
- qayğı** : **qayğu**. sıxıntı. saxınma. sağınc. həsrət. özləm. - qaldım **ərinc**
qayğuqa: vəslət həsrətində qaldım. - **qayğı göstərmək**: qızmaq.
qamaşmaq_{ka}.
- qayı** : təvəccüh. diqqət.
- qayıq** : **geyik**. bax > **qatıq_{ka}**. 1. yaban. vəhşi. - **qayıq** heyvan: yaban
heyvan. 2. qaymaq. - sarmamış sütdən **qayaq**: qaymaq bağlamadı.

3. qayaq. sayıq_{ka}. daşlı yer. səngləğ. - **qayıq yer**_{ka}: yoldan sapan olan yer. 4. keçə börk. ərəxçin.

qayıqmaq : ısrınmaq_{ka}. öpgələnip dərlənmək. toplanmaq. çəkilmək. büzülmək.

qayım : dik_{ka}. düz.

qayın : **qazın**_{ka}. **qadın**. 1. dünür. qohum. - qayın quda: qayın mayın: **qadnaqun**_{ka}. - **qayınboyun**: yaxınlar. dünürlər. tayfa uruq. 2. ağac. kürt_{ka}. bundan yay, qamçı, dəğnək kimi şeylər - qayın ağacı: qayınğ. qadınğ_{ka}. qağınğ_{ka}.

qayınğ_{ka}: qağınğ. qayın ağacı.

qayınmaq_{ka}: qaynamaq. - aşıc **qayndı**.

qayıran : qadırxan_{ka}. cabbar.

qayır_{ka} : 1. qayqır. qazqır. bədəxlaq. 2. bərk sərt daşlıq qaba topraqlı yer.

qayırlıq_{ka}: **qarqırlıq**. daş kimi bərk, təprik çöllük.

qayıрмаq: 1. qadıрмаq_{ka}. qartamaq_{ka}. qətdəyib yığmaq. qaytarmaq.

qatırmaq. qatlamq. əğmək. burmaq. bükmək. bükmək. - süsün

qayırdı: qoşunun topladı. - boynun alıb **qayırsdı**. 2. rədd etmək. -

xan buyruğun **qayıрма**. - sevgi sevgisin **qayırməsın**. 2. qeyirmək.

qeyirmək. qeydirmək. - qılnu bilsə qızıl geyər, yaranu bilsə yaşıl

geyər: qırcanmağa qırmızı, can almağa, göy qurşan. 3. qarmaq.

məşqul olmaq: ilşinmək.

qayıs : qaysı. qabıq.

qayıslanmaq: qabıq qoymaq.

qayış : **qadış**. **qazış**. yalığ. dəridən qazılıb, yolunub, kəsilən şırıq. -

qayışı köklət: yalığın bərkit. - qayış yapmaq, tikmək: **qadıslamaq**.

qayışmaq_{ka} : **qayqışmaq**. 1. qayqışmaq. qayırsmaq. birbirinə

acımaq. birbirin qorumaq, gözətləmək. qeydinə qalmaq. - ər

arvad **qayışın**. 2. qışmaq_{ka}. qaymaq. qıyşıqmaq. qıyqışmaq.

qıyışmaq. azmaq. bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək.

münhərif olmaq.

qayıtmaq : (t < > q < > c) **tayıtmaq_{ka}**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**.

qaydırmaq. **caydırmaq**. 1. qayqıtmaq. qər q edmək. dəngəsin

pozmaq. yerindən edmək. 2. qadıtmaq. qeyitmək. geri dönmək.

- o gedərkən qaytdı: o barır ər kən, qeyitdi.

qay_{ka} : < > **qaq**. tufan. tūpən təpən nərsə, yel. - qaya düşdük.

qayqa_{ka} : tufan.

qayqaq : qazqaq. qazaq. qayaq. arx. qanat. - qayqaq **qayturmaq**: qazaq

qazturmaq.

qayqan_{ka}: boyunsımayaz. muqavim.

qayqaş : qayaş. tanış. qohum.

qayqat : **qayqıt**. boyunsımayazlıq. müqavimət.

qayqat_{ka}: **qayqıt**. boyunsımayazlıq. muqavimət.

qayqı : qadır. qadqu_{ka}.

qayqıq_{ka}: qayquq. qayıq.

qayqın : tayıǵ_{ka}. cayıq. cayan. caysıq. zivən. zivgən.

qayqır : qazqır. qayır. bədəxlaq.

qayqıranmaq: **qayqırmaq**. qızmaq.

qayqırışmaq: burşuşmaq. burcuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq. dəf' rədd
edmək. gürgəşdirmək.

qayqırmaq: qızmaq. hırslənmək.

qayqışmaq : **qayışmaq_{ka}**. 1. birbirinə acımaq. qayırışmaq. birbirin
qorumaq, gözetləmək. qeydinə qalmaq. - ər arvad **qayışın**. 2.
əğilmək. bükülmək. burmaq.

qayqıt : **qayqat_{ka}**. boyunsımayazlıq. müqavimət.

qayqıtmaq: qərq etmək. (t < > q < > c) **tayıtmaq_{ka}**. **qayıtmaq**. **cayıtmaq**.
tayturmaq. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. dəngəsin
pozmaq. yerindən etmək.

qayqu : təşviş.

qayquq_{ka}: qayqıq. qayıq.

qayqur : 1. **qayur**. gözetçi. pərəstar. 2. **qayqur** !: rəd ol !. sikdir !.

qayqurmaq_{ka}: 1. maraqlanmaq. istəmək. - barsın nəru **qayqurur**: gedsin hara istəyir. 2. qadqurmaq. qayıрмаq. qayqılanmaq.

qayquruq_{ka}: buruşuq. çətin.

qayma ! : qayıрма. ötür. boş ver. vaz keç. - **qay** !: diqqət ed.

qaymaq_{ka}: (**qay**: diqqət. təvəccüh + **ma. maq**: nəfy sözcüyü. - qay: diqqət ed. -

qayma: qayıрма. ötür. boş ver. vaz keç. 1. **qaymamaq**. xarablamaq.

2. sayıb işə tutmamaq. altına vurmaq. - ayıq ayıq **qaymadı**: söz

(qovl) verib etmədi. 3. məylətmək. caymaq. 4. acımaq. qayışmaq.

qayıрмаq. tınmaq. iltifat etmək. 5. (yeyiləcək) (< **qaq**). qaqmaq.

bərkiyib qalınlanmış, qaqımış nərsə. ət suyu. yağlı, qoyuq olan

nərsə. tərəyağı. qayaq. qıyaq. qanaq. qonaq_{ka}. 6. sıdırılmaq_{ka}.

sızılmaq. sıyrılmaq. 7. saymaq. e'tina etmək. 8. saymaq.

təvəccüh etmək. - gerü görüb **qaymadın**: geri baxıb saymadın. 9.

qaya, tufana düşmək. təpiyə alınmaq. ölmək. 10.

sarıngulamaq_{ka}. sərinğulamaq_{ka} sərilib sürülmək.

- **gerü qaymaq**: təvəccüh məhəbbət. etmək. inayət etmək.

qaymaqılanmaq: qayquqlanmaq_{ka}. qaquqlanmaq.

qaynaq : təringüq_{ka}.

qaynaq : yul_{ka}. yol. çay. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.

qaynaqun: qaynan qaynata.

qaynamaq_{ka} : 1. fısqırmaq. yuşulmaq. 2. təprəmək_{ka}. qımıldamaq.

3. qarşı gəlmək. qəbuldan çəkinmək. sözünü rədd etmək. - o mənə **qaynadı**.

qaynar : 1. çoğra. çoğar. çoğrama. fəvvərə. fısqıran. 2. küşən. coşqun.

təprəş. təprətík_{ka}. coşqun. 3. taprat_{ka}. çabaş. çıbış. çalçaş.

qaynatmaq_{ka}: 1. əksitmək. çoqratmaq_{ka}. çuvşatmaq_{ka}. çuğşatmaq_{ka}.

coğşatmaq_{ka} coşdurmaq. turşatmaq. köpüklətmək. 2. gomıtmaq.

coşdurmaq. - özü k məni gomtdu.

qayratmaq: bilətmək_{ka}. qayraq, bilöv sürtüb ititmək.

qayrı : bir şey üçün qayrılmış nərsə. dava.

qayrınmaq: qadrınmaq: qadırlanmaq_{ka}. qaddarlanmaq. çağnamaq.

çətinləşmək.

qayrışmaq: qaytışmaq. qaqrışmaq. büküşmək. buruşmaq. - olar boyun

qayrışdı: boyunlaşdılar. boyun büküşdülər.

qaysı : qayıs. qabıq.

qaytar ! : qov. it !. köçür.

qaytaran: çalan. çantur. çevirən. bir işin gedişin dəğişən.

qaytarı : **qatarı**. qeytərilmiş. geyidən. - **qatarı** mallar: qeytərilən şeylər.

qaytarqan_{ka}: qatarqan_{ka}. geri döndürmək işi olan. döndürən. qaçıran.

qaytarma: quturma.

qaytarmaq: büküşmək_{ka}. bükmək. qətləmək.

qaytarmaq_{ka}: (< **qay** + **tartmaq**. geri dartmaq). aynatmaq. çevirmək. - itə geyik

qaytardı: itinən ovu **qaytarddırdı**. büksəmək. bükmək.

qatarmaq_{ka}. qadarmaq. qeytərmək. geri döndürmək.

başqatmaq. çevirmək. büksəmək. irgənmək. burcutmaq.

qaçınmaq. qayıрмаq_{ka}. qadıрмаq. burmaq. bükmək. əğmək.

rədd etmək. təvəccüh, diqqət etmək. - **qaytur**: diqqət ed. -

qayturmadım: mütəccih olmadım. - işağı çox **qaytursan** pozular. 2.

saldırmaq.

qayışmaq_{ka} : qayışmaq. dalbadal, arxa arxaya qoşulmaq.

qatışmaq. birbiri ardına gedmək.

qayturmaq_{ka}: bax > **qaytarmaq**.

qayuda_{ka}: nərədə. handa. qanda. qayda.

qayu_{ka} : 1. təvəccüh. inayət. məhəbbət. 2. hayu. qanu. hanki. hani. nicə.

qayuc : bax > **güdük**_{ka}. qaymaq. diqqət. təccüh.

qayuqlanmaq_{ka}: **qaymaqlanmaq**. (< **qaq**). qaqqıqmaq. qaymaqlanmaq.

bərkiyib qalınlanmaq, qaqımınmaq. - **süt qayuqlanmaq**_{ka}:

qaymaq bağladı.

qayur : **qayqur**. 1. gözətçi. pərəstar. 2. qayan. mehriban.

qayut : **qayut**. bax > **geyüt**.

- qaz** : 1. qaz. - **qaq quq etmək**: qazın səs verməsi. 2. yoğaq. - axtırur
gözüm yolaq \ tuşqılır ördək **yoğaq**.
- qazaq** : 1. qayaq. qaycaq. qazcaq. arx. qanat. 2. qazmaq. qəz_{ka}.
- qazan** : 1. aşıc. - iki qoçınqar başı, bir **qazanda** (aşıcda) pişməz. 2. ərsəm.
mərzə. tutaq. müzd.
- qazanc** qazqanç. çıxış. ası. asıq_{ka}. asqı. kar. fayda. tapın. yolqa. tapın.
istifadə. mənfəət. cür_{ka}.
- qazancı** : kar. buluş_{ka}.
- qazanlı**: asıqlıq_{ka}. faydalı.
- qazanğqu**_{ka}: qarma qarışiq. dolaşiq (ip).
- qazanmaq**: qazqanmaq.
- qazar** : onqar. onar. yonan. dələn.
- qazdırmaq** : qazturmaq.
- qazı**_{ka} : girinti çıxıntı. çin qat.
- qazıq** : bax > **qatıq**_{ka}. 1. **qazunğqu**_{ka}. 2. (z <> t) **qatıq**. qətik. qətlənib tikilən
tikiş. 3. qavıq. qoşaq. qoşa tikiş.
- qazılmış**: qazuq. qaznuq_{ka}.
- qazımaq**_{ka}: qazmaq. qazımaq. eşmək. deşmək.
- qazındı topraq**_{ka} : qazılmış topraq.
- qazınğqu**_{ka}: qazıq. çivi. mix.

qazın_{ka} : qayın. dünür. qohum.

qazınmaq_{ka}: **qazmaq**. qazılmaq. qazmayı iş edinmək. qazar görünmək. -
quyu **qazınmaq**.

qazıntı : 1. qayıntı. geyinti. 2. geyimə yarar. 3. çox geyilmiş, işlənmiş
nərsə. 4. soyuntu. qırıntı_{ka}.

qazırqaq_{ka}: bax > **qatırqa**.

qaz_{ka} : **qas**. **qasuq**. ağac qabığı.

qazqaq : qayqaq. qazaq. qayaq. arx. qanat.

qazqanç_{ka}: qazanc.

qazqan_{ka}: - **qazqan yer**: yarıq, dağlı, dərəli, uçurumlu bataqlı yer. - yer yavuzu
qazğan: yerlərin yavası qazğan. əkinə otlağa yaramıyan yer.

qazqanmaq_{ka}: qazanmaq.

qazqır : qayqır. qayır. bədəxlaq.

qazılınmaq_{ka}: qazılmaq. çuxurlar yapılmaq.

qazma : kətman. kərmən.

qazmaq_{ka}: onğmək_{ka}. yonmaq. dəlmək. qartamaq_{ka}. qırmaq. kərtmək.
kəsmək. açmaq.

qazuq_{ka} : qazılmış. - **qazuq arıq**. qazılmış arc.

qazunğuşuq_{ka} : qazıq.

qazut : **qazut**. bax > **geyüt**.

qec : **qec.** bevox. - **uzaq** qaldıq: qec qaldıq. - **uzaqdı**, dur ged: bevoxdı.
- **uzaqmadan** gəldim. - uzaq giliçmə: qec inkişaf. **uzaqlaşmaq**:
ıraqlaşmaq. yırmaq_{ka}. yarılmaq. yarılmaq. çərtilmək_{ka}.

qecələmək: tünəmək_{ka}.

qecələtmək: tünətmək_{ka}.

qecəlmək: tünərmək_{ka}. qaranlamaq. qararmaq.

qecikmə: **qecikmə**. uzaqlıq_{ka}. yubanma. kütlük.

qecikmək: qəcikmək_{ka}. qəcmək.

qeciktirmək : **qeciktirmək**. gecirmək_{ka} yubatmaq.

qeciktirmək: qəcikdirmək. qəcitmək_{ka}. qəcitmək.

qecilmək: **qecilmək** yubanmaq. dala salınmaq.

qecim : **qecim**. **geçim** (y <> ç) **geyim**. - **geyimlik** yun: **geçimlik** yun:
qecimlik yun.

qecirmək_{ka}: **qecirmək**. yubatmaq. dala salmaq. geciktirmək. yubatmaq.

qecit : **qecit**. yubat. tə'xir. - bir dəyqə **qecitlə** çatdıq.

qecitmək: **qecitmək**. yubatmaq. yubalamaq. tə'xir edmək. - bir dəyqə
qecitdi.

qecitmək_{ka}: qəcitmək. qəcikdirmək.

qecmək_{ka}: qəcmək. qecikmək.

qeqə_{ka} : 1. qecə. 2. keçə.

- qeçəl** : **keçəl**. çaqraq. çaqqar. qırbaş_{ka}. qırt (qırtər). töklük. alıq_{ka}. aluq.
daz. - **çağraq çağsaq** yer: şor çoraq, qayalı yer.
- qeçərli** : **keçərli**. ərik.
- qeçi_{ka}** : əçqü.
- qeçik_{ka}** : **kəçik_{ka}**. qöprü. köprik₆. geçit. geçik. köprü. atız. köprük_{ka}. geçit.
geçiş.
- qeçilmək**: qeciktirilmək.
- qeçim** : **geçim**. **gecim**(c. ç <> y). **geyim**. - **geyimlik** yun: **geçimlik** yun.
- qeçinəcaq**: **keçinəcaq**. turqun_{ka}. durqun. yaşam.
- qeçinən** : **keçinən**. ötü. ötüv. ötüşən. həyalı.
- qeçinmək**: **keçinmək**. kəçmək. ölmək. birbin keçindirmək. ötgürüşmək_{ka}.
ötrüşmək_{ka}.
- qeçir** : **keçir**. çara. yol.
- qeçirmək**: vazkeçmək. ərtürmək_{ka}. bağıslamaq. qəbullənmək. səvritmək_{ka}.
- qeçiş_{ka}** : **keçiş**. geçit. körpü. geçiş. köprü. atız. köprük_{ka}. geçit. geçik_{ka}.
- **küçiti** su ilətdi: apardı, götürdü.
- qeçişmək_{ka}**: geçinmək. ötüşmək.
- qeçit** : geçit. köprü. atız. köprük_{ka}. geçiş. geçik_{ka}.
- qeçitmək_{ka}**: **qəçitmək**. keçirtmək.
- qeçqi** : geçqi. geçit. güzər.

- qeçmæk**_{ka}: **keçmæk**. 1. ozmaq. osmaq. ötmæk. uzmaq. utmaq. - onun atı **ozdi**.
2. savılmaq_{ka}. savulmaq. yaşmaq. yatmaq. enmæk. 3. geçinmæk.
köçmæk. ölmæk. - ər **keçdi**. 4. girmæk. tarılmaq_{ka}.
- qeçmiş** : uzağ_{ka}. ötən. - **keçmiş** biliklər: uzağı ötən bilginlər.
- qeçsətmæk**_{ka}: keçindirmæk. keçmæk umudunda bulundurmaq.
- qeçünmæk**_{ka}: keçər görünmæk.
- qeçürən**: **keçürən**. güzürən. keçqürqən. köçqürən. güzəşdə gedən.
bağışlayan.
- qeçürgən**_{ka}: **keçürgən**. 1. çara, yol yoruq bilən, düşünən. evirgən tevirgən.
2. başaran. başarıqlı.
- qedici** : gedici. bardaçı_{ka}.
- qediş** : **gediş** yoruq_{ka}. yorıq. xuy.
- qediş** : **gediş**. 1. baruğ. hərəkət. 2. borıq. axma. yoriğ_{ka}. yoruq. yürümə.
yerimə. xuy. 3. uğraq. oğraq. osuq. - işlərin **uğraqı**: gedişi.
- qediş** : gediş. borıq. yorıq. yoruq. xuy.
- qedmæk**_{ka}: **gedmæk**. çəkilmæk. - o evə **geddi**: öndü.
- qen** : **gen**. isik. ısıq_{ka}. saf. açıq. yatız. enli, açıq.
- qenğitmæk**_{ka}: genişlətmæk.
- qenğrünmæk**_{ka}: genişləmæk. bolluq içində yaşamaq.
- qenğümæk**_{ka}: genişləmæk.

qenğürmək_{ka}: genişlətmək.

qeniş : **qeniş**. təringə_{ka}. dərin. ənqin. engin.

qeniş : geniş. yetiz_{ka}. ənli. eninə geniş olan.

qenişlik : **qenişlik**. yatızlıq. yətüzlük. açıqlıq.

qenişlik : **qenişlik**. yetizlik_{ka}. bir şeyin əni.

qenqütmək_{ka}: **qəngütmək**. qəngərtmək. genişlətmək. - ər evin **qəngütdü**:
genlətdi.

qenlik : **qenlik**. qarşaq_{ka}.

qenrün : **qenrün**. bolluq. açıqlıq.

qeri : **qerü**_{ka}. - **qeri qoymaq**: tıtmaq_{ka}. tıdmaq. tıymaq. tutmaq.

qadalamaq. qadağalamaq. mən' etmək.

qerü_{ka} : qəri. arxa. - **qerü qaymaq**: təvəccüh məhəbbət. etmək. inayət

etmək. - **qeriyə salmaq**: nərsəni uzatmaq. aşınmaq. yubatmaq.

qəşürgən: **qəşürgən**_{ka} keçən. bağışlayan.

qetərmək_{ka}: qeytrəmək_{ka}.

qetişmək: **qedişmək**_{ka}. 1. qopmaq. ayrılmaq. - olar birbirindən **qedişmək**:
ayrıldılar. 2. ayrılmaq. ayrışmaq.

qetlən : **qetlən**₆. çəkə. pərhiz.

qetmək_{ka}: gedmək. qitmək. yox etmək. yana, qırağa çəkilmək. aradan
qalxmaq.

qetməksəmək: **qetməksəmək**. barıqsamaq.

qey : **gey**_{ka}. bir şeyi anlatmaqda abartma, obartma, bəkitmə ilgəci. -

gey at: nə gözəl atdı. - **gey** nəng: nə gözəl şey.

qeyçiləmək : **qayçılamaq**. qıftulamaq_{ka}. sındılamaq_{ka}.

qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq. biçqüləmək.

qeydirmək: **geydirmək**. taxmaq. - əynivə **gey**: əynivə tax.

qeydirmək: **geydirmək**. tonatmaq_{ka}. tonutmaq. donatmaq. qapatmaq.

ötmək.

qeygi : **geygi**. geyim.

qeyik_{ka} : **geyik**. qayıq. yaban. vəhşi. yaban heyvanlarına verilən gənəl

ad. - **qayıq** heyvan: yaban heyvan. - **keyik** söğüd: yaban söğüt. -

qeyik söğüt_{ka}: yaban soğüdü.

qeyim : **geyin**. **geyim** (y <> ç) **geçim**. **gecim**. **giyiz**. **giziz**. **giviz**. **güvüz**.

qidiz_{ka}. 1. geygi. - gözü oxşayan **geyimdir**. - **geyimlik** yun:

geçimlik yun. - öndüni **yalıq**, geyin **yalıq**: ön qaş, arxa qaş. 2. **geyin**.

kidin. **keyin**. **qeyin**. (y <> c) **gecin**. yuban. gec. dal. ard. sonra.

son. - iş **geyin**: işin sonu. - işin **geyin** baxınqıl: işin sonun

düşüngenən. - kidin təlim ökündü: geyin (sonra) təlim ökündü. - geyin

qaldım: gecin qaldım. - **geyin** qaldın yolundan sən: **gec** qaldın. -

geyin gəldin, **gecin** qaldın: **bevax** gəldin, **arda** qaldın.

qeyinti ton_{ka}: çox qeyilən paltar.

- qeyit** : **geyit.** bax > **geyüt.**
- qeyiz** : **geyiz.** geydirməyə, geyinməyə yarar nə, örtük, parça. -
geyiklik geyiz: geyimlik parça.
- qeyizgək_{ka}:** 1. geyilmiş, təzəliği gedmiş geyim. 2. keçələşmiş parça.
- qeyizlik_{ka}:** keçə, geyim, paltarlıq.
- qeylik_{ka}** : **geygil.** ürkək yürək, saçan atılan yaba, vəhşi nə. - **geylik** kişi:
geygil, qaba, yaba adam. - **qeyzlik yün_{ka}:** toxunma, parçalıq yün.
- qeyp** : **keyp.** **kip_{ka}.** qalıb. - kərpiç **kipi.**
- qeytərmək** : qatarmaq_{ka}. qadarmaq. qaytarmaq. geri döndürmək.
başqatmaq. çevirmək.
- qeyük_{ka}** : **geyük_{ka}.** **kəyüq_{ka}.** bax > **geyüt.** geyim. gəbə. kəpənək qibi
örrütklər. - **geyüklük qeyiz_{ka}:** yağmurluq yapmaq üçün ayrılmış,
hazırlanmış keçə.
- qeyüklük:** **geyüklük_{ka}.** paltarlıq parça.
- qeyürmək_{ka}:** geydirmək.
- qeyürsəmək_{ka}:** geydirmək istəmək.
- qeyüt_{ka}** : **geyüt.** **kədüq_{ka}.** **qəyüt.** **qazut.** **qayut.** **qadut.** **geyit.** (1 < **girmək** <>
geymək. 2 < **qatılan,** artırılan nirsə). 1. kəpənək. kəpəng.
yağmurluq. 2. geyim. paltar. geyəcək. 3. xələt. 4. tulqanın altına
geyilən, tükdən yapımış taqqa. 5. camaşır. qiyəcək. gəlin,
qüvəyin qohumlarına ərməğan olaraq veriləy xələt.

qəbəli_{ka} : kələbək. əvələk. pərvanə.

qəbət_{mək}: **qəbət_{mək}**. öldürmək. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. yox
edmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq.
ayırmaq. açmaq.

qəbəzlik_{ka}: pambıqlı. pambıq yiyəsi.

qəbimək_{ka}: gəpimək. qurumaq.

qəbir : məzar. tünəriq_{ka}. qaranlıq. sin.

qəbitmək_{ka}: qurutmaq. qəpitmək.

qəc : **gəc**. aqartma. ağartma. arınqa.

qəddəğ : (< **qəddək**: (< **qəddəmək**: bərkitmək. uşağa verilən kömək əmzik).

qəddək : (< **qəddəmək**: bərkitmək) uşağa verilən kömək əmzik.

qədeş_{ka} : **qabdaş**. (< **qa**: qabın qısalmış biçimi + **daş**: birlik simgəsi). 1. bir
qabdan olanlar, bir qarından, yataqdan, bətdən olanlar.
qardaş. 2. bir çölməkdən, ocaqdan, bir soydan gələnlər: qahum,
qataş. qarındaş. qardaş. 3. bir ölkədən, sınırdan, məsləkdən
olanlar

qədi : **kədi**. çətük. - **güvük muş**: erkək kədi.

qədik : tarul. darıl.

qədilmək_{ka}: qiyilmək.

qəd_{ka} : gəy. gəz. bax > gey. obartma. bəkitmə bildirən bir ədat. qəd.
qəy.

qədqü_{ka}: gəykü. geygü. geyim. geyiləcək nəsənə. bürgək (bürgəş >
puşak_{fars}).

qəfqək : kəfgək_{ka}. kəvgək_{ka}. pəltək. kəkəmə kimsə.

qəfrəmək_{ka}: gəvşəmək. gəvrəmək. kövrəmək_{ka}. küfrəmək. kəfrəmək.
pasaymaq. sayıflamaq. - gücün kəfrəmsin.

qəftə : kəftə. kaftan. yalma_{ka}. yağmır (yağmurluq).

qəkə : kəkə. titiz_{ka}. kəkrə. gəs.

qəkləşmək: kəkləşmək. kəktəşmək_{ka}. hınçlaşmaq. kin bağlamaq.
cicikləşmək.

qəkük_{ka} : səksək quşu. qəmiği böyü, tilsim üçün kullanılır.

qəküş_{ka} : kəküş. şiş üçün sürülən bir ilac. aqsırqan otu.

qəq : kək_{ka}. qaq. 1. kin. hınç. öc. 2. əmək. dəd. dərd. sıxıntı. zəhmət.
əziyyət. 3. sınaq. təcrübə.

qəqələşmək: kəkələmək. dili tutulmaq. dili ağırlaşmaq, buruşmaq.
aqnamaq_{ka}.

qəqəmə : kəkəmə. kəvgək_{ka}. kəfgək_{ka}. pəltək.

qəqəzlik: kəkəzlik. çanaqlıq_{ka}. qəvşəklik. pərişanlıq.

qəqirə : kəkirə. acı. - kəkirə kolu: acı, ətacı kişi. - kəkrə otu: bal qoxulu, acı
dadlı bitgi.

qəqirmək_{ka}: **qəkirmək**_{ka}. qəğirmək.

qəqlik : **kəklik**_{ka}. **qaqlıq**₆.

qəqlik_{ka} : **gəklik**_{ka}. kinli. hıncli.

qəqmən : **kəkmən**. 1. qaqman. sınaqlı. təcrübəli. - **kəkmən ər**: isti soyuq
çəkmiş kişi. 2. dərd. əzab. zəhmət.

qəqrə : **kəkrə**. 1. dəvə tikəni. 2. titiz_{ka}. kəkə. gəs.

qəqrə : **kəkrə**. türü_{ka}. gəs. buruşturan.

qəqrək : **kəkrək** (< **qaqraq**). 1. kəvir. qarraq_{ka}. 2. **gəks**. **kəkəs**.
dadlılıqdan uzaq, quru tamlı nərsə.

qəqtəşmək: **kəktəşmək**_{ka}. kəkləşmək. hınçlaşmaq. kin bağlamaq.
cicikləşmək. - olar ikisi **kəkrəşdilər**.

qəl : **kəl**. aybanğ_{ka}. başı lüt, açıq.

qəldəçi_{ka}: qəlici. gələn.

qəldürmək_{ka}: **gəldürmək**_{ka}. gətirmək.

qələbək₁: **kələbək**₁. kəpəli_{ka}. kəpələk₆.

qələb_{ka} : **kələb**. güclü köklədən səmirtən ot.

qələçü_{ka} : **kələçü**_{ka}. hədis. söz, gəp danışiq.

qələf : **kələf**. qaptaq₆. yumaq.

qələk : - **kələk gəlmək**: tavluklamək_{ka}:

qələk : - **kələk qılmaq** yap yup qılmaq_{ka}. al etmək. yubılamaq. yuplamaq.

- qələk** : **kələk**. tar. tav. sal. təv. təf_{ka}. hilə. ucluq. üçlük. tələ. çantur. -
kələk gəlmək. tovlanmaq. tavlınmaq. gırlənmək.
- qələkbaz**: **kələkbaz**. ütrük_{ka}. hiləci. yalançı. ütücü adam.
- qələqən** : **gələqən**_{ka}. gələn.
- qələqü** : **kələkü**_{ka}. tarla sıçanı
- qələm** : **kələm** - **yımirtqa yaş**_{ka}: təzə kələm.
- qələn** : **gələn**. baran. gələqən_{ka}. - **baranlar**: gələnlər. - **baran** varmı:
gələn varmı.
- qələnək** : gələnək. gəlik. (< **gəlmış**). keçənərdən gəlib çatan öğrəklər,
biliklər. kültür.
- qələr**_{ka} : qələr. kərtənkələnin gənəl adı.
- qələsi**_{ka} : qəlmə zamanı.
- qəlgirmək** : **gəlgirmək**. gəlmək istəmək. - o sizə **gəlgirmir**.
- qəlgiz** : gəlgiz. qəlingiz_{ka}. sel.
- qəlik** : **gəlik**_{ka}. 1. dəvamlı gedilə, dəyilən yer. 2. gəlinən, qaçılan
sığınan yer. - dazın **gəliyi** börkçü: keçəlin qaçaq yeri, börkçü
tukanıdı. 3. gələnək. keçənərdən gəlib çatan öğrəklər, biliklər.
kültür. 4. qələcək. qələcəki. .
- qəlikli**_{ka} : gəlmək üzərə olan.
- qəliksək**_{ka}: qəlməyə istəkli olan.
- qəliksəmək**_{ka}: gəlmək istəmək. qəlsəmək.

qəlimsenmək_{ka}: qəlif görünmək.

qəlin : **gəlin** - ətsiz boş, **gəlinsiz** toy.

qəlin : gəlinin gərdəh gecəsi taxdığı başlıq: **didim**_{ka}.

qəlingiz_{ka}: **gəlingiz**_{ka}. gəlğiz. sel. - **gəlingizləyü**_{ka}: sel qibi.

qəliş barış_{ka} : gəl ged. gəliş gediş. - **qəlişliq barışliq ev**_{ka}: qonuş odası.

qəlişmə : **gəlişmə**. yapraq. dirçəliş. cücərmə. inkişaf.

qəlişmək barışmaq: birbirinə gəlip gedmək.

qəlişmək_{ka}: qəlmək.

qəlizlətmək : yoğurmaq. yoğrutmaq. qavama gətirmək.

qəlqəlimət: **gəlgəlimət**_{ka}. gəlmək için.

qəlqin_{ka} : **gəlgin**_{ka}. ırmaqın, dənizin daşar qabarması. mədd.

qəlqirmək_{ka}: qələ yazmaq. gəlmək istəmək.

qəlqü : **gəlgü**_{ka}. qəlmə zamanı. qəliş. qələcək.

qəlqüçi_{ka}: **gəlgüci**_{ka}. qəlici. gələn.

qəlqülük_{ka}: **gəlgülük**_{ka}. gəlməyə haq qazanmış (kimsə).

qəlləşmək : **kəlləşmək**. tazarmaq_{ka}. tazqarmaq. tazqırmaq.

qəlmək : **gəlmək**. giriş. virud.

qəlsəmək_{ka}: gəlmək istəmək. qəliksəmək.

qəltək : yumqal. fırlan.

qəltəkləmək: yumqalamaq.

qəltürmək_{ka}: gətirtmək. qəldürmək.

qəm : **kəm**_{ka}. 1. qussə kədər. sağuş. sağınc. - qəm alınaz. başı sərt.

çamış at: **salqa at**_{ka}. 2. xəstəlik. kefsizlik.

qəmdən₆ : **kəmdən**₆. azdan. azraq olmaqdan, az olmaqdan. - kəmdən

olması, **serdən** yeğdir. (# **serdən**₆: çoxdan. çoxraq, çox, artıq).

qəmdük : **kəmdük**. **gəmdük**_{ka}. gəmrilmiş. - **kəmdük** sünqük (**sümük**)

kəmlük sümük: gəmik sümük: əti sıyrılmış, ayrılmış sümük.

qəmə : **sıqırqan**_{ka}. saqırqan. böyük sıçan.

qəmənd : **kəmənd**. **kamand**. sırtmaq₆. duzağ. tutsaq. qısmaq_{ka}.

qəmər : **kəmər**. qurın. quşaq. qurşaq. belbağ. bağ. urama. qurın.

mahasirə.

qəmətmək: **qamatmaq**_{ka}.

qəmgərmək : **kəmgərmək**. səyrəmək. kəmlənmək. azalmaq.

qəmi : **gəmi**. uçan. iki yelkənli gəmi.

qəmik : **gəmik**. əti ayrılmış sümük. - **gəmik sümük**: kəmdük sünqük:

kəmlük sümük: əti sıyrılmış, ayrılmış sümük. - qabırqa gəmikləri.

göğüsün yanları: **küsri**_{ka}

qəmi_{ka} : gəmi. kimi.

qəmilmək: **kəmilmək**. qamılmaq_{ka}. söykənmək. yana yatmaq.

qəminmək: **kəminmək.** anqđımaq_{ka}. anğđımaq_{ka}. pusmaq. tuzaq qurmaq.
çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq.

qəmirçik: **gəmirçik.** qıqırdaq. quzruf. gəvək_{ka}.

qəmirmək: **kəmirmək** gəmərmək_{ka}. 1. çeynəyib yemək. 2. qırağa qoymaq,
atmaq. -

qəmiş : **kəmiş.** qıraq. atılmış.

qəmişmək: **kəmişmək.** 1. çeynəyib yemək. 2. azaltmaq. çıxartmaq. qırağa
qoymaq, atmaq. - bunu kəmiş. - onu, bu sayışdan **kəmişdik:** onu,
bu hesabdan çıxdıq. 3. gizlətmək. qoymaq. quylamaq. - iyiliyi su
ayağında **kəmiş**, başında dilə. 4. əkişmək. əkmək. - güzdə
kəmişən, yazda **dərişər**.

qəmləmək: **gəmləmək. kəmləmək**_{ka}. 1. kötüləmək. xəstələmək. 2.
noxdalamaq. - qığırıp, atı **gəməşədim**, qalxan süngü cumşadım. 3.
narahat etmək.

qəmlənmək: **kəmlənmək**_{ka}. 1. xəstələnmək. pisəlmək. - at **kəmləndi**. 2.
səyrəmək. kəmgərmək. azalmaq.

qəmlətmək: **kəmlətmək**_{ka}. 1. sıxıntı, zərər vermək. 2. kötülətmək. 3.
xəstəltmək.

qəmmək: **kəmmək. qammaq**_{ka}. alçatmaq. təhqirləmək.

qəmrilmiş: **gəmrilmiş.** kəmdük_{ka}. - **kəmdük sümük:** əti sıyrılmış sümük.

qəmrit : **kəmrit**. **kədrim**_{ka}. gəmrilmiş. arınmış. - **kədrim** **ət**_{ka}: dəridən üzülmüş ət.

qəmrüşmək_{ka}: gəmirişmək. gəmirmək.

qəmürmək_{ka}: 1. gəmirmək. nərsəni nədən ayırmaq. 2. çeynəmək. ögmaq. əzmək.

qəncəklənmək_{ka} : gəncək qılığına girmək. gəncəkləşmək.

qənciq : **qənciq**. qancıq. qiçiq oğlan.

qənc_{ka} : **gənc**. cocuq. hər heyvanın kiçiyü.

qəncliq : gənclik. yiqitlik_{ka}.

qəndəkarlıq : **kəndəkarlıq**. onquş_{ka}. yonquş. nəqş. yazı. oyma.

qəndik : **kəndik**. ambar. yığılma yeri.

qəndi_{ka} : **kəndi**. 1. zat. nəfs. 2. kənd. kəndü. kənüt. qala. şəhir.

qəndlik : **kəndlik**. kətlük. dostluq. arxadaşlıq. düzlük. sədaqət.

qəndü : **kəndü**. **kənit**. 1. iç. öz. zat. nəfs. - **kənit** gördüm: **kəndim**, özüm gördüm. - o **kəndi** aytdı: o özü sylədi. - **kəndi** gərək: özü gərək. 2. kəndük. kəndik. ambar. qoyaq. tavarlıq_{ka}. davarlıq_{ka}. taparlıq. tavrıq. durdaq. xəznə. tarıqlıq_{ka}. darılıq. tavrıq. durdaq. xəznə. turdaq. yığılma yeri. yatuq_{ka}. yığın. - **kəndükə** un tıxıldı. 3. kənd. kənüt. qala. şəhir.

qəndüq : **kəndüq**. oyulub, düzəlmiş qab, küp.

qəne : **kəne**. saqırqu_{ka}. sağıqur.

qəngəş : **gəngəş**. - gəngəşli bilik, uzlaşır, gəngəşsizın öprəşür. - **gəngəşli**
bilik utraşur, gəngəşsiz bilik opraşur.

qəngəşlik: - **gəngəşli** bilik artamaz: dalı qalmaz.

qən_{ka} : **kən. kənd. şəhər**.

qəndəmək_{ka}: **gəndəmək_{ka}**. danışmaq. görüşmək. tədbir etmək.

qəndəş_{ka}: **gəndəş_{ka}**. 1. sığ. az. qolay. xəfif. 2. işlərdə danışma. görüşmə.
düşünmə. tədbir.

qəndəşli_{ka}: danışıqlı. tədbirli.

qəndəşmək_{ka}: **gəndəşmək_{ka}**. qarşılıqlı danışmaq. tədbirləşmək.

qəndəşsiz_{ka}: **gəndəşsiz_{ka}**. danışıqsız. tədbirsiz.

qənov : oluq. arx. **kovuş. qoğuş_{ka}**. - su oluğu. - su dəğirmən oluğu.

qənt_{ka} : kənd. kən. şəhir.

qənüt : **kənüt. kənd. kəndü. qala. şəhir**.

qənzək : **gənzək. ağan. (aqan ər)**. gənizdən söz söyləyən. burnunda
danışan.

qənzi_{ka} : qırmızı, sarı, yaşıl kimi birtaxım rəngləri bulunan bir çin
toxuması.

qəpçə : (< **qap**). **kəpçə. çəmçə. çöməç. çömçə. çümiç₆. kəpəç. qapaç.**

qəpçələmək: **kəpçələmək. qamıçlamaq_{ka}. qəpçəyi daldırmaq.**

qəpəç : (< **qap**). **kəpəç. kəpçə. çəmçə. çöməç. çömçə. çümiç₆. qapaç.**

qəpək : kəpək.

qəpək : kəpək. **qəpik**. 1. qalan. qalınqu_{ka}. 2. sökti_{ka}. söküť. hər bir oğuş, qopuş nəşə. 3. darı kəpəyi. qavuz. qavıq_{ka}. 4. qıltıq_{ka}. (başta bulunan) qonaq. unda, başta bulunan qəpək. - **qəpək yincü**_{ka}: kiçik inci.

qəpələk₆: kəpələk₆. kəpəli_{ka}. kələbək¹.

qəpənək: kəpənək. 1. kədük_{ka}. yağmurluş. üst paltar, qiyəcək. 2. kəpəli_{ka}. kəpələk₆. kələbək¹.

qəpəz_{ka} : kəpəz. pambıq. - **kəpəz** uruqlandı: pambıq qozalandı. - **bəliklik** kəpəz: fitillik pambıq.

qəpəzliq_{ka} : kəpliz. kəpzil. pambıqlıq. pambıq bitən yer.

qəpik : kəpək. hər bir oğuş, qopuş nəşə.

qəpimək_{ka}: kəpimək_{ka}. kəbimək. bəzi yerləri qurumaq.

qəpit : kəpit_{ka}. məyhana.

qəpitmək_{ka}: kəbltmək. qurutmaq.

qəpləşmək: gəpləşmək. sanruşmaq_{ka}. ağız ağıza verib danışmaq.

qərçəkləştirmək: çınlatmaq. təsdiq ettirmək.

qərçəklik: kirtü_{ka}. doğruluq. həkiqət.

qərçəkmək: gərçəkmək. çınıqmaq_{ka}. doğruımaq. doğruımaq. təhəqqüq tapmaq.

qərdəş : - **süt qərdəş**. əmikdəş. əmgəş. bir məmədən süt içən körpələr.

qərdiləmək : **kərdiləmək**. atızlanmaq_{ka}: toprağı evik, bəndlərə ayırmaq.

qərdirmək: gərdirmək. çöztürmək_{ka}. çəktirmək.

qərə : **kərə**. 1. qata_{ka}. dəfə. kəz. 1. qıya_{ka}. qaraltı. şəbəh.

qərək : **gərək**. tutmalı. tuturğu_{ka}. tutqur. tutraq. tutqar. vacib.

qərəki : **kərəki**. qaraq_{ka}.

qərək_{ka} : **gərək**. **gərgək**. **gərgil**. 1. belə. - yağın **ərsə gərək**, yundağı təqir: at təzəyi düşmanın atında **olsa belə** deyir: yararlıdı, dərdə deyir. 2. buxsat. icbar. lâzım. ihtiyac. - **nə gərək_{ka}**: nə gərək. (. <> g) nərək: ceyiçün. nəyivə gərək. 3. olmalı. yaraşır. gözəl. yaxcı. - **gərəkmü**: öyləmi. yaxcımı.

qərəkləmək_{ka}: qaraq_{ka}lamaq. yoqluğu dolayısıyla aramaq. araştıрмаq. - siz nə **gərəklisiz**.

qərəklik : gərəklik. edu_{ka}. zərurət.

qərəkü : **kərkü_{ka}**. 1. çadır. - kök gördü **kəriki** üzdü: ağırlıq, çətinlik görüb, ev eşiyin üzüb (söküb) geddi. 2. qışlıq ev.

qərəkülənmək_{ka}: **kərəkülənmək_{ka}** çadırlanmaq. çadır edinmək. çadıra girmək.

qərəm : **gərəm**. **qırım**. (< kərmək: qazmaq). toprağı qazaraq oyunmuş yerlik. yerdola₆. izbə. padval. zərzəmi.

qərgilən: gərgilən. gərilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. uzanan. çəkilən.

qəri : gəri. gərü_{ka}. qarü. doğru.

qərik : gərik_{ka}. gərgik. kərik. çərik. çarıq. yarıq. 1. gərnişlik. gərnəşik. 2. batruş_{ka}. bətrüş. quyuq. bərk. qəliz. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). 3. gərim. örtük. 4. geniş.

qərilgən: gərilgən. əsingən. əsnəyən.

qərilgən_{ka}: gərilən. gərgilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. uzanan. çəkilən. - gərgilən sözlər. - gərilgən dağlar.

qərilmək_{ka}: gərgilmək. 1. açılmaq. çəkilmək. 2. gərnəşib əsnəmək.

qərilmiş : gərilmiş. kərkük. açıq. yalaman.

qərim : gərim. gərik. örtük. duvarları örtən, qaplayan toxuma nəsnələr.

qərin : gərin. uzun.

qərinən : gərinən. gərilən. gərgilən. gərniyən. əsniyən. uzanan. çəkilən.

qəriş : gəriş. 1. dayanış. savaşa dayanma. muqavimət. 2. savaş. atış. 3. giriş. atın sırtı, beli, yelkəs₆, yağırını. təpə. nərsənin şişik, total olan bölümü. - dağ kərişi. - at gərişi: at yağrı. - kəriş yağrı, oğula qalar: atın kürek yarası oğula andıra qalır.

qərişmək: gərişmək. 1. gərgişmək. gərməşmək. dartışmaq. tartışmaq. savaşmaq. mücadilə edmək. - nəlik gərişdin: nəyə ki savaşdın. 2. uğraşmaq. çəkişmək. 3. asınmaq_{ka}. əsinmək. asılaşmaq. dartışmaq. çəkişmək. 4. qarışmaq. qaraşmaq. qarşı qarşıya

durmaq. qarşı qoymaq. duruşmaq. muqavimət göstərmək. -

tanrı utru **qarışma**. - pis yollarda qarışma. - qara öyküyə **qaraşmaq**

gərək. - yaşam içrə **qaraşmalı**, duruşmalı. .

qəritmək_{ka}: **gəritmək**. **qarıldatmaq**. 1. bavıllatmaq₆. səsin çıxarmaq.

havlatmaq. hürdürmək. - bəsdı iti **gərildətmə**. 2. 6. boş boş

danışmaq. gurramaq. şişirmək. - çoxda gəritmə.

qərjü : **kərcü**_{ka}. kərüç. qırıç. dənə. tufəktə atılan yuvarlaq dənələr.

qərkəs : **kərkəs** burqut₆. ilquş_{ka}.

qərkük : kərkük. gərilmış. açıq. yalaman.

qərq edmək : qayqıtmaq. (t < > q < > c) **tayıtmaq**_{ka}. **qayıtmaq**.

cayıtmaq. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**.

dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

qərq olmaq : 1. qarmaq. cumub batmaq. qaruqmaq. girib

dalmaq. 1. qarımsınmaq_{ka}. boğulmaq.

qərqəmək : **kərqəmək**. yaraşmaq.

qərqik : **gərgik**. **gərik**. gərnişlik. gərnəşik.

qərqı_{ka} : **kərki**_{ka}. dülqər kəsəri. kəsər.

qərlənmək : **gərlənmək**. (ç < > q) **çərlənmək**. yağlanmaq.

ətlənmək.

qərmə : **kəmrə**. kəsək. quru təzək: çalma.

- qərmək** : **kərmək**. **gərmək**_{ka}. 1. çəkib uzatmaq. 2. kərib kəsmək.
qapatmaq, ürümək. qablamaq. - yollar **kərildi**. 3. toplamaq.
qurmaq_{ka}.
- qərmən** : **kərmən**. **kətman**. qazma.
- qərməşmək** : dartışmaq. qərişmək_{ka}.
- qərnəş** : **gərnəş**. gərnış.
- qərnış** : **gərnış**. gərnəş.
- qərniyən**. : **gərniyən**. gərilən. gərgilən. gərinən. əsniyən. uzanan. çəkilən
- qərpiç**_{ka} : kərpiç. - pişik **kərpiç**.
- qərşəkü** : **kərşəkü**_{ka}. **kürşək**. kürək yağırı, yarası. - **kərşəkü at**_{ka}: kürşekli at.
- qərt !** : kərt !. izlə !. quşla !. nişanla !.
- qərtmək**: alçaltmaq. əsgitmək. təhqiləmək.
- qərtik** : kərtük_{ka}. alçaq. əsgik. mühəqqər.
- qərtil** : **kərtil**. **qartal**_{ka}. (< **kərmək**). 1. kəsilmiş. doğrəl. qiymə. qırıq qırıq olan. parçalanmış. - **kərtil** ət: qırtıl ət: qiymə ət. - **kərtil kərtil**: kəsik kəsik. parça parça. 2. ağılı qaralı, rəhbə rəh, alaca nərsə. - kərtil (**qartal**) **qoy**_{ka}: qır alaca qoyun.
- qərtmək**: **kərtmək**_{ka}. kərtik kərtmək. kəsək qoymaq. boqramaq. bükərmək.
boqramaq_{ka}. doğramaq. kəsmək. kəsmək. qartamaq_{ka}. qırmaq.
açmaq. qazmaq.

qərtük : **kərtük**_{ka}. kərit. kərtik. - **kərtük kəmrüq**_{ka}: **kərmük kəmrük**: kərüt
kəmrür: kəsik küsük. yarıq yırtıq. gədik.

qərtürmək : **kərtürmək**_{ka}. **kərkürmək**. qərdirmək. sərdirmək.

qərüç : **kərüç**. kərçü. qırıç. dənə.

qərü_{ka} : **gəri**. qarü. doğru.

qərüt : **kərüt**. - **kərüt kəmrür**: **kərtük kəmrüq**_{ka}: **kərmük kəmrük**: kəsik
küsük. yarıq yırtıq. gədik.

qəs : **gəs**. titiz_{ka}. kəkə. kəkrə.

qəs : **gəs**. türü_{ka}. kəkrə. buruşturan.

qəs : **kəs**_{ka}. **kəsək**. 1. kəssək. parça. 2. tikə. bölük. parça. - bir **kəs**: bir
tikə. 3. kəsək. kəsik. çart_{ka}. tikim. tikə. tikü_{ka}. tikir. bölək. bölük.
buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. parça. parsa.

qəsək : **kəsək**. kəs_{ka}. kəsik. tikim. tikə. tikü_{ka}. tikir. çart_{ka}. bölək. bölük.
buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. parça. parsa. 1. kəsik. kəs. kəsik. parça. -
kəsəklə qoğmaq: **kəsləmək**. 2. gədik. kərtük. kəmrük_{ka}.

qəsəl : **kəsəl**. 1. sökəl_{ka}. kəsil. iğlik. iğçil_{ka}. xəstə. 2. acıqlıq_{ka}. ağrı. dərd.
man.

qəsik : **kəsik**. 1. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. parsa. parça. . gədik. kərtük.
kəmrük_{ka}. 2. kəsək. kəs. kəsik. parça. 3. kəsək. kəs_{ka}. çart_{ka}.
parça. parsa. tikə. tikim. tikü_{ka}. tikir. bölək. bölük. buçuq_{ka}.

bıçuq_{ka}. 4. parçalanmış hər şeyin yarısı. bıçuq. bıçuq_{ka}. 5. tüpi.

turpılmış. biçik. qıssa. güdə.

qəsik : kəsik. turpılmış.

qəsil : **kəsil** kəsəl. sökəl_{ka}. iğlik. iğçil_{ka}. xəstə.

qəsiləcək: **kəsiləcək**. toxumluq.

qəsilqən: **kəsilqən**_{ka}. qırılan.

qəsilmə : **kəsilmə**. üzüqlük_{ka}.

qəsilmək: kəsilmək. kəslinmək_{ka}. qırılmaq. qısaltılmaq. utrulmaq_{ka}.

bıçılmaq_{ka}. büqülmək_{ka}. üzlükmək.

qəsim : **kəsim**. 1. biçim_{ka}. dilim. - bir **kəsim** ot: bir orum ot: bir oraqta

çıxarılan ot. 2. örüm. hörüm. urum. dəsdə. - bir **örüm** ot: bi **kəsim**

ot. bir oraqta biçilən ot

qəşişmək: **kəşişmək**. ütrüşmək_{ka}. biçişmək. biçişmaq. ayrışmaq.

qəsqin : **kəsqin**. 1. titrū_{ka}. didik. dik. acıq. 1. bilənmiş. yitik_{ka}.

qəsqü_{ka} : kəsəcək nəsənə.

qəsqüq_{ka}: **kəskük**. qısquc. həlqə. tuğ. tuğla. köpəyin boynuna keçirilən

təsmə.

qəsləmək_{ka}: kəsəklə qoğmaq.

qəslük : kəslük. qıtlıq. yoxluq.

qəslinçü_{ka}: sarı kələr.

qəslinmək_{ka} : **kəslinmək**. qurtulmaq. bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur.

qəslişmək_{ka} : **kəslişmək_{ka}**. kəsilip ayrılmaq.

qəsmək : **kəsmək**. 1. iğəşmək_{ka}. əğələmək. yontmaq. tıraşlamaq. 2. kərtmək. qartamaq_{ka}. qırmaq. açmaq. qazmaq. 3. sıturmaq_{ka}. sımaq. qırmaq. tomurmaq. yamurmaq_{ka}. yığmaq. 4. biçmək. vurmaq. urmaq. ormaq_{ka}.

qəsmə_{ka} : **kəsmə_{ka}**. 1. enli kəsgin uclu ox təmrəni. 2. ensiz uzun nizə. 3. pərçəm. kakil. züluf. 4. pərçəm. alna axan saç bölümü. - **kəsmələrin** kəstimiz.

qəsmələnmək_{ka}: **kəsmələnmək_{ka}**. kəsmə, pərçəm buraxmaq. kakillənmək.

qəsmik : **kəsmik**. túbün. túbün_{ka}. - **qəsmikli**: - **túbünlük tarıq_{ka}**: kəsmikli buğda.

qəsrük : **kəsrük**. kəsürgə_{ka}. dağarcıq. xalta. xaral. qap.

qəstəm : **kəstəm_{ka}**. 1. **ka** çağrılmamış qonağa verilən yeməksiz içgi, içməli. yeməksiz içgili qonaqlıq. 2. ayaq üstü, yüngül yeməxana. (restarana qarşı).

qəstər : **kəstər_{ka}**. saxsı qab.

qəstirmək: qıydırmaq. qırdırmaq: sıturmaq_{ka}. kəstürmək_{ka}.

qəstürmək_{ka}: kəstirmək.

- qəsürgə**_{ka}: **kəsürgə**_{ka}. **kəsrük**. qap. 1. dağarcıq. xalta. xaral. 2. qutu. sandıq.
cə'bə. - yıparlıq **kəsürgüdən** yıpar gedər, iyi qalır.
- qəsürgü** : **kəsürgə**_{ka}. **kəsrük**. dağarcıq. xalta. xaral. qap.
- qəş** : **kəş**. yağsız, quru pənim. ayran süzməsi. süzmə_{ka}.
- qəşqul** : **kəşqul** < qapşularğaq: zayıf. ərköyün. armas: tarmas. ərincək.
- qəşqül** : **kəşgül**. çaşqal_{ka}. çanaq. çömlək.
- qəşniz** : **gəşniz**. sibüt_{ka}.
- qəşür** : **kəşür**. qizri_{ka}. gəzər. sarıq turma, tırp.
- qəşür**_{ka} : **kəşür**_{ka}. gəzər. gizri. sarıq turma, tırp.
- qətdmək** : qətdəyib yığmaq. qadıрмаq_{ka}. qayıрмаq. - süsin **qətdədi**:
qoşunun topladı.
- qətən** : **kətən** 1. - kətən tuxumu: **yitim**_{ka}. 2. **qətən**. **qatan**. zəhmət. mehnət.
qınaq. sıxıntı. əzab. - **kətən** gördü, kərəki üzdü.
- qəti**_{ka} : **gəti**. **gətik**. **gədik**. dar incə bel. - **gətik at**: beli incə, yanı enli at.
- qətlmək** : büküşmək_{ka}. bükmək. qaytarmaq.
- qətmək** : **gedmək**. (t < > y) qəymək.
- qətmək** : **kətmək**_{ka}. qatmaq. geymək. - ər donun **kətdi**.
- qətmən**_{ka}: **kətmən**. **kərmən**. qazma.
- qətrəkəş**: aqıtaç. arqaçıq_{ka}. tamıtac. damac.
- qətü**_{ka}. : **gətü**. **gəytü**. çolaq.

qəv : **gəv. kəv.** 1. açmaq işi. - **kövrək, kövər**: həzm olunan: nuş olunan.
- **sağ su**: gəv kövrək, kövər (quvara) su. 2. yavaş. yumşaq. xəfif.

qəvçi_{ka} : **kəvçi. kəviç.** ölçəv. ölçü qabı.

qəvək_{ka} : **gəvək_{ka}.** (burun, qulaq) daki qıqırdaq. gəmircik. quzruf.

qəvəl_{ka} : **kəvəl.** 1. yumşaq, uyuc qılıqlı. - **kəvəl at**: yorqa at. minik verən at.
(> **köhər**). 1. kəvgi. boşluq. puçluq. zayıflıq.

qəvəlmək_{ka}: **kəvəlmək.** gəvşəmək. zayıflamaq. çeynənmək. - **kəvəlməsin**
gücün sənin. - yava yağı, kül başıva ələnsin, gücün sənin **kəvəlsin**.

qəvər : **kəvər.** (**gəvmək**: çeynəmək). gənəlliklə ot alağa verilən addır.
özəlliklə "soğzu" deyilən yeməli göy.

qəvəzə : - **gəvəzəlik edmək**: satulamaq_{ka}. faydasız söz söyləmək.

qəvəzə : **gəvəzə.** sözənqri_{ka}. əngə verən. danışqan. munqan_{ka}. minğ
minğ edən. boş boğaz.

qəvəzəlik: - **gəvəzəlik edmək**: yanşatmaq. yanğşatmaq_{ka}.

qəvgi : **kəvgi. kəvəl.** boşluq. puçluq. zayıflıq.

qəviç : **kəviç. kəvçi.** ölçəv. ölçü qabı.

qəvik : 1. orunc_{ka}. urunc. işıq. açaq. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **urun**
bilə il açar: rüşvət düğün açar. 2. kəvik. zayıf.

qəvilmək : **kəvilmək.** gəvəlmək. gəvşəmək. zayıflamaq. - **kəvilməsin**
gücün sənin.

- qəvir** : kəvir (< qarqaq_{ka}. kəkrək. qaqraq). kəvilmiş, boşalmış yer. lüt.
- qəvqək** : kəvgək_{ka}. kəfgək_{ka}. pəltək. kəkəmə kim sə.
- qəvqin** : gəvgin_{ka}. gücsüz, boş gəvşək, yağsız doyurmayan bəsi, qıda.
(# çivgin_{ka}). - gəvgin aş_{ka}. : doyurmayan, gücsüz aş.
- qəvli** : gəvli_{ka}. ırmaq ağzı.
- qəvmək** : kəvmək_{ka}. gəvələmək. qəvmək. gəvşətmək. çeynəmək.
ağızda dolandırmaq. - ər sözün **kəvdi**: mız mız, mın mın elədi. -
kimni qalı satqasa, gücün **kəvər**: kimə ki çatsa, yet sə, onun gücün
alar.
- qəvrək** : gəvrək_{ka}. kəvrək_{ka}. yumuşaq. sust.
- qəvrəmək**: gəvrəmək. kəvrəmək. gəvşəmək. kəfrəmək. kövrəmək.
kövrəmək_{ka}. küfrəmək. kəfrəmək. zayıflamaq.
- qəvrətmək**: kəvrətmək. gəvşətmək.
- qəvrik**_{ka}. : kəvrik_{ka}. kəfrik_{ka}. gürgən¹, qırap₆ ağacı. qumluq yerdə bitən
ağac.
- qəvşenmək**_{ka}: gəviş gətirmək.
- qəvşək**_{ka} : kəvşək. gəvşək. küvşək. yumuşaq. sarıçqa. sürüşgən. sölpük.
kəkəz. qorqaq. çanaq. çanaq_{ka}. qorxaq, təmbəl.
- qəvşəklik**: çanaqlıq_{ka}. kəkəzlik. pərişanlıq.
- qəvşəlmək**: yıırışmaq_{ka}. quvvətsizləmək.

qəvşəmək: **gəvşəmək**_{ka}. kəfrəmək. gəvrəmək. küfrəmək. kövrəmək_{ka}

kilfrəmək_{ka}. kövrəmək. gəvilmək. gəvəlmək_{ka}. çözüleyazmaq.

saçılmaq. sesinmək. saşlımaq. saşümək: saşılmək_{ka}.

boşumaq_{ka}. zayıflamaq. obramaq_{ka}. opramaq. əprimək.

əsqimək. kortalmaq. tazalığı, itiliyi gedmək. kövrəmək_{ka}.

kəfrəmək. gəvrəmək. küfrəmək.

qəvşəngən_{ka}: gəviş gətirən. genişçi.

qəvşətmək : gəvşətmək. qavşatmaq: kovşatmaq. boşaltmaq.

qaçıtmaq. qaçirtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox

edmək. ayırmaq. açmaq. qoğşamaq_{ka}. oğşalamaq. yumşatmaq.

gəvtürmək_{ka}. gəvşətmək. yurnuşatmaq. gəviş gətirtmək.

qəvtürmək_{ka}: gəvşətmək.

qəvürgən : **gəvürgən**_{ka}. gümürgən. güvürgən. dağ soğanı. -

qəvüz : **gəvüz**. **gəvüz**. **qavuz**_{ka}. qazılmış, oğulmuş, qatıx, zibil, çôr çöp,

tortu kimilərə verilən ad. - **qavuz gidərən**: arıdan. safi. saflayan.

qəy : qusıq_{ka}. qusu. qusma. qeytərmək. qeytəri. istifadə.

qəyçi : **qayçı**. qırqı. qıftu_{ka}. qıpıt. sındı. sındu_{ka}. bıçquç_{ka}.

qəyə : bax > **qaya**.

qəy_{ka} : **qəd**. bək. qayət. sağlam.

qəyüt : **gəyüt**. bax > **geyüt**.

qəz : **kəz**. **gəz**_{ka}. 1. qata_{ka}. kərə. dəfə. 2. qazaq. qazmaq. dibə
yapışan bölük. qazmaq. - aşıc **kəzi**: qazan qazmağı.

qəzdirmək: **gəzdirmək**. **gəzitmək**_{ka}. dolandırmaq.

qəzək : **gəzək**. baz > **gəzik** **yəzək**_{ka}. öncü. (tilayədar).

qəzəkçi : **gəzəkçi**. yazıqçı. elçindən yazı pozu ilə uğraşıb, ara
qatnaşlığı quran yazıcı, gəzici.

qəzəmək : **gəzəmək**. **yəzəmək**_{ka}. aramaq üzərə dolaşmaq.

qəzər_{ka} : **gəzər**. qizri_{ka}. kəşür. sarıq turma, tırp. havuc₁. . - kəşür. qizri.
sarıq turma.

qəzik : **gəzik**_{ka}. **gəzək**. 1. gəzək. sıra. nöbət. - **gəzikin** bəklə, gedəni velle.
- mənim **gəzikim** indi. - **gəziki** gəlmədən verilməz, **gəziki** olmadan
alınmaz (olum, ölüm). 2. ürək. batırlıq. cürət. cəsərət. - bu işdə
sənə **gəzik** gərək. 3. sıtma. qızdırma. bezgək. titrəmə.

qəzil : **kəzil**. **kəzlik**_{ka}. kiçik bıçaq.

qəzinmək: **gəzinmək**. **gəzişmək**_{ka}. dolanmaq. dolaşmaq.

qəziş : **gəziş**. səyahət.

qəzişmək_{ka} : **gəzişmək**_{ka}. gəzinmək. dolanmaq. dolaşmaq. - bu
dağlara birgə **gəzişəlim**.

qəzit : **gəzit**. görüş. dolanıb yerimək. tur.

qəzitmək_{ka}: **gəzdirmək**. dolandımaq.

qəzliq_{ka}: **kəzlik**_{ka}. **kəzil**. kiçik bıçaq.

qəzmə : gəzmə. gözçü. ayğaq₆. tutqaq_{ka}.

qəzmək_{ka}: gəzmək. dolaşmaq.

qəzürən : gəzürən. keçürən. keçqürqən. köçqürən. güzəşdə gedən.
bağışlayan.

qəzürmək: qazurmaq. qayurmaq. gezirmək. geyirmək. (**qazor**_{fars}: geyimçi.
paltarçı)

qı

qı : **qı**_{ka} - **qu**. sevgi bildiren bir söz. - **atağı**_{ka}. babacığım.

babacan - **bacığu**: əziz bacı. - **sevigu**: çox istəklim. - **qarıqu**: arvad
can. - **bəbuq**: bəbəyu: cocuqcik. - **ağayu**: qağam: ağam.

qıciamaq_{ka}: qaşırmaq.

qıci_{ka} : xərdəl. aciko.

qıcılamaq_{ka}: qıdıqlamaq.

qıcılamaq_{ka}: qıdıqlamaq.

qıcımaq_{ka}: **qıcınmaq**. qaşınmaq. qıcıqlanmaq. qıdıqlanmaq.

qıcınmaq: qıcımaq_{ka}. qaşınmaq.

qıçırdatmaq : qıqcıraq. birbirinə sürtmək, vurmaq, taxmaq. -
dişlərivi **qıqcırma**. - pıçaq **qıqcırmaq**. - iki kişi **qıqcırdı**: birbirinə
atıldı.

qıcıtmaq_{ka}: qaşıtmaq.

qıcurmaq_{ka}: qınamaq. ayıblamaq. başqasının qayqısından sevinc duymaq.

qıçqırmək_{ka}: iki qışıyi birbirinə qışqırtmaq. sürttürmək.

qıdıqlamaq: əmritmək_{ka}.

qıdışmaq: qıyışmaq. qıdığlamaq. qıyığılamaq. qırax qoymaq. tikmək. -
börk **qıdığlamaq**: börkün qırağın bərkitmək.

qıdışmək: (d < > c) gıçımək_{ka}. qaşınmaq.

qıfçaqlamaq_{ka}: qıpçaq boyundan saymaq.

qıftu_{ka} : qırqı. qıpıt. sındı. sındu_{ka}. qəyçi. qayçı. bıçquç_{ka}.

qıftulamaq_{ka}: sındılamaq_{ka}. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtılamaq. qayçılamaq.
biçqüləmək.

qıq : **qığ**. ən. in_{ka}. yin_{ka}. yin_{ka}. yen. pox. xix. yin_{ka}. en. ən.
qoyun pislīgi, tərsi.

qıqcıraq: qıqcırdatmaq. birbirinə sürtmək, vurmaq, taxmaq. - dişləri

qıqcırma. - pıçaq **qıqcırmaq.** - iki kişi **qıqcırdı:** birbirinə atıldı.

qıqı : **qıǵı.** urı qıǵı_{kaş} hay küy. qürültü. hayqırı.

qıqı_{ka}. : qürültü.

qıqırdaq: əmirçqə_{ka}. gəmircik. quzruf. gəvək_{ka}.

qıqırış_{ka} : qıylaş. hay küyəş. hay küy. haykırış.

qıqırışmaq_{ka}: qıylaşmaq. hay küyəşmək. hayqırışmaq. - ərən qamuğ

qıqırışdı: el tümü haykırışdı.

qıqırmaq_{ka}: yüksək səslə çağırmaq. bağırmaq. hayqırmaq.

qıq_{ka}. : kübrə.

qıqramaq: qaqırmaq. hayqırmaq. - bir içəlim **qaqralım.**

qıqırışmaq_{ka}: çağırışmaq. bağırışmaq.

qıl : qılıq. tülük. tür. türlük. xuy. təhər.

- **qıl quş_{ka}:** ördəğə bənzər bir quş.

- **qıl qudruc_{ka}:** **qıl quyruq.** ördəyə bənzər bir quş.

- **qıl quyruq:** quyruğu çox, uzun tüklü qış.

qılalmaq₆: qıla almaq. icra etmək.

qılavlamaq: qılavuzluq etmək. cilovlamaq. başlamaq_{ka}. başçılıq etmək.

- qılavuz** : tərğən_{ka}. tərخان. tarخان. iş başında olan. işbaş. usta qılavuz.
 yorçı_{ka}. yolçu. rəhbər. - qılavuzluq etmək: başlamaq. - **qılavuzluq**
edmək: qılavılamaq. cilovlamaq. başlamaq_{ka}. başçılıq etmək.
- qılçıq** : qıldruq_{ka}.
- qıldaş** : tüdəş_{ka}. tüləş. türəş. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən olan.
 birbirinə bənzəyən, oxşaş.
- qıldış** : qılış. xuydaş. tülüş. türüş. türdəş. iki nəyin birbirinə çəkışı,
 oxşası, tutarı. həmcins.
- qıldruq_{ka}**: qılçıq.
- qılı** : qılıq_{ka}. qılıq. yapış. qını. quni. qüni. günü. kimi. - nə **qını** bir
 adamdı.
- qılıflamaq**: qalatmaq_{ka}. qablatmaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya,
 sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq.
- qılığan** : çox işləyən. işçil.
- qılıq_{ka}** : **qılıq**. qılış. yapış. qıldı. xuy. qıl. tülük. tür. türlük. xuy. təhər.
 tülük_{ka}. davraş. rəfdar. - ağır **tülüklü** kişi.
- qılıqlı_{ka}** : **yafas_{ka}**. yavaş. yumuşaq xuylu.
- qılinc_{ka}** : 1. əməl. əxlaq. xuy. 2. qırcanma. qırışma. yaman qılıq. naz. 3.
 qılinc. qırcan. nazlı.
- qılınçlanmaq_{ka}**: nazlanmaq. qırcanmaq. qırışmaq. - öküş **qılincılanma**.

qılınmaq: 1. ifadə satmaq. poz vermək. tavrı taxınmaq. nazlanmaq.

yapılmaq. - **qılınıb** keçinmə çox. - nə **qılınırsan** belə. 2. işləmək.
qoyunmaq. edinmək. o dəğmə qılinc qılındı: hər qılıqdan,
işdən çıxmaq. - öküş **qılınma**: çəkivi, sınıırivi, həddivi aşma. 3.
şuluqluğ edmək. 4. edişmək. qılışmaq. qarşımaq. 5. etinmək.
edinmək. (e <> i) itinmək. 6. oxunmaq. ötrülmək_{ka}. ödrülmək_{ka}. -
yükün **ötrülən** oğur: namaz, ibadət qılınma çağı. 7. oyun vermək. -
qılınma daha bədi. - nə qılınırsan belə.

qılış : 1. < **qıldış**. **qıldıaş**. xuydaş. tülüş. türüş. türdəş. iki nəyin
birbirinə çəkişi, oxşaşı, tutarı. həmcins. 2. yapış. qılıq_{ka}. 3. tapuq.
ibadət. pərəstiş. 4. kömək. əməkdaş. 5. yapış. adət.

qılışmaq_{ka}: edişmək_{ka}. qılınmaq. qarşımaq. verişmək. bağışlamaq. ikram
edmək. yapışmaq.

qılqan_{ka} : çox qılan. yapqan.

qılıq_{ka} : qılıq. xuy. gediş.

qılıqu_{ka} : qılıq. qılı. yapış.

qılmağ_u : qılınmağlı qərəkli iş. - qıldın, ərsə **qılmağ**_u: gərəyini gördünsən.
əlindən gələni eddin sən.

qılma_{ka}. : yapma. yapı.

qılmaq_{ka}: **qamaq**_{ka}. durmaq. iqdəm etmək. etmək. etmək. (e <> i) itmək.

qılmaq. yapmaq. etmək. eyləmək. olmaq. - ötmək_{ka}. - namaz

qılmaq: ötmək. - qamaq. - yükünc qılmaq, etmək: ibadət etmək. -

siz havax duracaqsız. - buyruq olsa durarıq. - **durqan** uluğ işlərə.

qılmış_{ka} : yaptıqı.

qılınıc : qılınıc_{ka}. qırcan. nazlı.

qılıtq_{ka} : (başta bulunan) kəpək. qonaq.

qılturmaq_{ka}: yaptıрмаq.

qımıldamaq : təprəmək_{ka}. qaynamaq.

qımıldatmaq: yaymaq_{ka}. çalqamaq. sallamaq. məyl etmək.

qımılı : tavuş_{ka} hərəkət

qımız_{ka} : turş. əkşi. - **qımız almıla**_{ka}: əkşi alma.

qımızlanmaq_{ka}: qımız yiyəsi olmaq.

qımqıs : qımsaq. qımsaq_{ka}. qımsaq. üzənginin iki yanında olan qayış bağıc. ilməkli ip.

qımsaq : qımsaq_{ka}. qımsaq. qımqıs. üzənginin iki yanında olan qayış bağıc. ilməkli ip.

qın : 1. qın. qılıf. pıçaq. qılıc qını. 2. kən. **ərkən**. - o barr **ərkən**, qeyitdi: o gedərkən qaytdı.

qına : boduq_{ka}. boya.

qınac : qınc. düdsük. kinic. kinli.

qınaq : cəza. işkəncə. qınaş. zəhmət. kətən. qatan. sıxıntı. əzab.

kök_{ka}. əzab. çətinlik. - **kök** gördü, kərəkü üzdü.

qinamaq_{ka}: tabalamaq_{ka}. ayıblamaq. cəzalamaq. işkəncə etmək.

cəzalandıрмаq. bir şeyə qın, qıyın, qıynış yapmaq.

qinat_{ka} : işkəncə. cəza.

qinatmaq_{ka}: işkəncə yaptıрмаq. cəzalandıрмаq.

qınav : **qanav**. **qanağ**_{ka}. deşən, cıran yırtan ayqıt. nəşter.

qındıq₆ : göbək. - geyik **qındıqı** yıbar qoxar: ceyran göbəyi ətir qoxar.

qıngır : qıngır_{ka}. yan. şaşı.

qını : qılı. quni. qüni. günü. kimi. - nə **qını** bir adamdı.

qınıc : qınac. düdsük. kinic. kinli.

qınır : bax > **qınqır**_{ka}.

qınışmaq_{ka}: istəklə işə qoyulmaq.

qınqır_{ka} : **qıngır**. **qıngır**. aşı. tüt. iti. hirsli. qızqın. tərs. yan. əğri. çəp. -

qıngır baqış: yan baqış. - **qıngır** gözün baxışdı: iti gözlə baxındı. -

qınqır sözü qut ginən: tərsə, qızqın sözü boş ver.

qınqıru : əyri. çəp.

qınqraq_{ka}: ət, xəmir kəsilən satıra bənzər böyük pıçaq.

qınqr_{ka} : yan. şaşı. qıngır.

qınlamaq_{ka}: qın yapmaq.

- qınlı** : kinli. yağıtqan_{ka}. düşmanlıq edən. - bu kişi, nə **yağıtqan**.
- qınraq**_{ka} : **qırnağ**. **qıranq**. qız_{ka}. qız uşağı. qacaş_{ka}. cürə₆. inci_{ka}. günü_{ka}. yalınıq_{ka}. as_{ka}. əkət. qaravaş. kömək. külfət. kəviz. hər nəyin əğrisi. başı əğri piçaq, çəngəl.
- qınru** : əğri. yaxın yağıuq görməyib, nəyi (malı. pulu) görər, qadaş taba, it kimi qınru (əğri) baxar.
- qıpa**_{ka} : az. bir az. - **qıpa** keçdi.
- qıpıt** : qırqı. qıftu_{ka}. sındı. sındu_{ka}. qəyçi. qayçı. bıçquç_{ka}.
- qır** : ova. yazı. boş. basıq dağlı, təpəli, açıqlıq yer. 1. alaca. çal_{ka}. qarışıq boyalı nə. 2. qır, boz rəng. 3. su bəndi. 4. qırıq. çətin. yolsuz, iləksiz olan nərsə. - **qır** yağı: iç, gizli düşman. 5. alan yazıqçı yazıcı. hısımlar arasında məktup gətirip kötürən elçi.
- qıraç** : çoraq. şoraq. - **qıraç yer**: tatır, duzağ, şor yer. ot alağsız, quraq yer.
- qırağ** : sını_{ka}. qıyı. - **sınardan** yeri. - çay **sınında**. - çay **sını**.
- qırağı** : qıraqu_{ka}. qırov.
- qırağın** : - **qırağın tikmək**: qıtıqlamaq_{ka}. qıdıqlamaq_{ka}. qıyı tikmək. qıyılamaq.
- qırağmaq**: çəkilmək. bir yönə məyl edmək. qıyqışmaq. qıyışmaq. qayışmaq. qaymaq.
- qırağu** : çibək_{ka}. çıbaq_{ka}. çapaq. sıbaq. sapıq. çarıq. iti. ovçu.
- qırax** : - qıyı, yaptıрмаq: qırlatmaq_{ka}. - börkünü, donu **qırlat**.

qıraq : 1. ayır. uzaq. üzük. 2. kəmiş. atılmış. 3. yımaq. yamaq. yumaq.
qıyı. qıyı. qaş. - dəniz **qaşı**. - dağ **qaşı**. - qaya **qaşı**.

qıraqu_{ka} : qırağı. qırov. donmuş şəh.

qıranq_{ka} : qınrağ. qırmaq. qız_{ka}. qız uşağı. qacaş_{ka}. cürə₆. inci_{ka}. günü_{ka}.
yalnıq_{ka}. as_{ka}. əkət. qaravaş. kömək. külfət. kənz.

qırbas_{ka} : 1. qırıq basıq kəsik. 2. (s <> ş) **qırbas**_{ka}. keçəl. - **qırbas ər**_{ka}: başında
saç olmayan kişi.

qırcamaq_{ka} : **qırçamaq**_{ka}.

qırcan : qılınç. qılınç_{ka}. nazlı.

qırcanmaq: qırsuşmaq_{ka}. qırsanmaq.

qırcatmaq_{ka}: **qırçatmaq**_{ka}.

qırçamaq_{ka}: **qırçamaq**_{ka}. nərsənin qırağına toxunub, silip, yarıb keçmək.
dəğmək. dəğip siyirmək. yarmaq. - daş başımı **qırçadı**. - oxum
amaca **qırçadı**.

qırçat : **qırçıt**. qırığı olan. - **qırçat qaş**: qaşında kəsik, qaşaq, iz olan.

qırçatmaq_{ka} : **qırçatmaq**_{ka}. sıyırtmaq. siyirmək. yaralamaq.
nərsəni dəlip keçmək. - daş dəğib, qaşımı **qıcatdı**. - ox amacıq
qırçatdı: dəğib keçdi.

qırçıl : qırqıl_{ka}.

qırda : bəlgə. əlamət. ula_{ka}.

qırğamaq: qınamaq. birinə qızıb qoğmaq. - məni nədən **qırğırsan**. -

qırğamasın tanrım səni. - **qırğanmış**, **qarğanmışlar**: lə'hət olub
qoğulmuşlar. - qırğamaz məni: qoğmaz məni.

qırxı : qayçı. çəfşəng_{ka}.

qırıç : kərçü. kərüç. dənə. tufəktə atılan yuvarlaq dənələr. (> **qırıçqa**:
dən).

qırıçqa : < **qırıç**. kərçü. kərüç. dən. dənə. tufəktə atılan yuvarlaq
dənələr

qırıq : **qıruq**_{ka}. 1. saqat. - **qıruq ayaq**: topal. - **qıruq ər**: çolaq. əli qurumuş.
- ağzı **qırıq** qab: **dülək**_{ka}. **dölük**. 2. qırıq qırıq, ağı qaralı. alaca.
rəhbə rəh. 3. azma. azman. metis. - yaban ayqırıyla evcil
qısaqdan olan at: **arqun**_{ka}. 4. şütük. çütük. çotuq. - qırıq saqal: köse
saqal. 5. üzük. ötüq. cırıq.

qırıl : **qırqıl**. qırılmış. yoxsul. kasıb.

qırılmaq: qartalmaq_{ka}. yarılmaq. azmaq.

qırılmaq_{ka}: soyulmaq. qoparılmaq. sıyrılmaq. süpürülmək. kürənmək.

yığılmaq. - qabığı **qırılmaq**: qoyulmaq. - **qırılmış** ər: malı alınmış,
gedmiş, yosullanmış ər. yoxsullaşmaq. - qar **qıran**: kürəkçi. - qar
qırındı.

qırılmış : qırtıl. qıyıl. parçalanmış.

qırım : **gərəm**. (< kərmək: qazmaq). toprağı qazaraq oyunmuş yerlik.
yerdola₆. izbə. padval. zerzəmi.

qırınmaq_{ka}: soyarmaq. qazırmaq.

qırıntı : töküntü. avrıntı. qazıntı. soyuntu burta_{ka}. - qırntıları yapıştıрмаq:
burtalamaq_{ka}.

qırış büzüş: kav kuv.

qırış : 1. bitiş. çıxış. son. 2. burğuş_{ka}. burış_{ka}. büzüş.

qırışıq : qıvrış. büzşük. yoğunuş. yoğunlamış. qalın. qalınuş_{ka}.

qırışmaq_{ka}: **qarışmaq**. 1. təvşəlmək_{ka}. təvşülmək. dağılmaq. ufalanmaq. 2.
kəsmək. qazmaq. - ikisi birgə yer **qırışdılar**. 3. qayıqmaq. 4.
qarışmaq. tutuşmaq. ərmişmək. 5. sarınmaq_{ka}. sarqınmaq_{ka}.
qurşanmaq. 6. süçünmək_{ka}. şirneşmək.

qırıt : yüzüt. üzüt. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am.

qırqaq_{ka}: 1. qızma. hirslenmə. 2. paltarın yanı, qırağı.

qırqamaq : qırmq. üz çevirmək.

qırqaşmaq_{ka}: birbirinin küsmək, üz çevirmək.

qırqatmaq: 1. qırdırmq. üz çəvirtmək. 2. çuğullamaq. çuğulluq etmək.

qırqatmaq_{ka}: qoğulamaq. qızaraq üz çəvirtmək.

qırqı : qıftu_{ka}. qıpıt. sındı. sınduka. qəyçi. qayçı. bıçquç_{ka}.

qırqılmaq: qırpımaq. qırpıtlamaq. qıftulamaq_{ka}. qayçılamaq. sındılamaq_{ka}.
biçqüləmək.

qırqıl_{ka} : **qırıl**. 1. qırçıl. 2. buğdamsı, əsmər, orta yaşlı. - **qırqıl** **ər**. 3.
qırılmış. yoxsul. kasıb.

qırqın : **girgin**. **gərgin**. 1. qızaq. boğranın, dəvənin qızqın, qoşnu çağı.
- boğra **qırqını** girdi: dəvə qıznağı çatdı. 2. külfət. 3. qıyım_{ka}. tezik.
bulğaş_{ka}. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç.
dehşət.

qırqışmaq_{ka}: qırqıçmaq.

qırq_{ka} : sayıda qırq.

qırqlum_{ka}: dolusu bir kilə ədip, orancıların kullandıqları bir ölçəğə verilən
ad.

qırlamaq : əkin üçün yerdə çuxur, şırıq açmaq. qazmaq.

qırlanqıç: bənəkli, gözəl qoxulu kiçik qavun. yıldıç. xüçünək_{ka}.

qırlanmaq_{ka} : qırılmaq. qıraçlaşmaq. çatlamaq.

qırlatmaq_{ka}: qıyı, qırax yaptıрмаq. - börkünü, donu **qırlat**.

qırma_{ka} : - **qırma topıq**. söbü (məxrut) biçiyi. qonus₆.

qırmaq_{ka}: 1. qazmaq. bir şeyi kökündən çıxarmaq. - yer **qırıldı**: qazıldı. 2.
sıturmaq_{ka}. sımaq. kəsmək. 3. qartamaq_{ka}. kərtmək. kəsmək.
açmaq. qazmaq. 4. cırmaq. sökmək. pozmaq. dağıtmaq.
xərablamaq.

- qırnaq**_{ka} : qırnağ. qıranq. qız_{ka}. qız uşağı. qacaş_{ka}. cürə₆. inci_{ka}. günü_{ka}.
yalnıq_{ka}. as_{ka}. əkət. qaravaş. kömək. külfət. kənz.
- qırov** : çiğ. sarqım_{ka}. salqım.
- qırpan** : kirvən. qünçüq_{ka}. qoncuq. qonuc. qonça. yaxa. (**geriban**_{fars}).
- qırpımaq**: qayçılamaq. biçqüləmək. qırpıtılmaq. qıftulamaq_{ka}. sındılamaq.
qırqılamaq.
- qırpımaq**: qıftulamaq_{ka}. qayçılamaq. qırqılamaq. qırpıtılmaq. sındılamaq_{ka}.
biçqüləmək.
- qırpıtılmaq**: qırpımaq. qayçılamaq. qıftulamaq_{ka}. qırqılamaq. sındılamaq_{ka}.
biçqüləmək.
- qırsalmaq**: qırılmaq: qartalmaq_{ka}.
- qırtıl** : qıyıl. qartal_{ka}. doğral. qırılmış. parçalanmış. - qırtıl ət: qıyma ət.
parçalanmış ət: qartal ət.
- qırtılmaq**: qırsalmaq. qartalmaq_{ka}.
- qırtış**_{ka} : 1. rəhruf. üz rəngi. kişinin üz gözü. - **qırtışlı**_{ka}: **üzlü**. 2. üz.
görünüş. - **yer qırtış**_{ka}: yer üzü. 3. abihava. durum. - **görklü** qırtışlı
kişi. 4. əxlaq. 5. biçim.
- qırtışlamaq**: qazımaq.
- qırtışlanmaq**_{ka}: gözəlləşmək. gözəlliği artmaq. - gündən günə qırtışlanır
qızlar.

qırtışlıq_{ka}: üzlü.

qırt_{ka} : 1. nərsədə boy qısalığı. qalta. güdə. - **qırt** ot. qısa ot. - **qırt** saç: saç qıssa. - **qırtər**: keçəl. 2. qırıq, paxıl, çinis. xəsis. - qırt ər. 3. mütlək. - **qırt** olanmaz: mütlək olanmaz. 4. tərs. bədaxlaq. - **qırt kişi**_{ka}: tərs, bədaxlaq ər. 5. qırılmaq səsi. - barmaqları **qart qurt** eddi: **qart qurut** eddi. 6. qırıq. güdə. - **qırt** ot: güdə ot. - **qırt** saç: güdə saç. 7. pəxil. qısqaş. çinis. - **qırt** ər.

qırtlamaq_{ka}: 1. kötü xuylu saymaq. 2. yarayı iyi edmək (- qartamaq. qartanmaq).

qırtmırlınmaq: çinislənmək. üzülmək. - kişi qocaldıqcan **üzülür**.

qırturmaq_{ka}: qazıtmaq. sıyırtmaq.

qırtüc_{ka} : **kırtüc**_{ka}. **kırtüc**. 1. cicikli. qısqanc. - **kırtüc kişi**_{ka}. 2. bədəxlaq.

qıruq_{ka}. : bax > **qırıq**.

qısa : **qısq**_{ka}.

qısaq : qısq. engil. müxəffəf. - bu sözün qısağı, **engili**. - səkiz" səggizin **qısağıdı, engilidi**.

qısal : xülasə. - **qısal** sav: qıssa xəbər.

qısalıq : qıssaql. qıssa. çökötlük_{ka}. çökötül. cüküt. güdə. qalta boylu. cücəlik.

qısan : qısin. çimri. xəsis.

qısdırmaq: boğmaq. buqurmaq_{ka}. bükürmək. bükmək. indirmək. alçaltmaq.

qısıq_{ka} : 1. kiçik_{ka}. əsgik. az. ucuz. dəğərsiz. həqir. - qısıq sözdən, **əsgik** üzdən qoyunqıl: uzaq ol. 2. qamaş₆. sıxıt₆. qısıt. həpis. - beş **qısıq** çəkdi. 3. küsük. örtü. pərdə.

qısıqlamaq_{ka}: 1. qasıqlamaq. avurduna vurmaq. 2. itələmək. itmək.

qısılmaq_{ka}: **qısıqlmaq**. **sıxılmaq**. (bir durumda) qalmaq, bacamamaq.

qısın : qısan. çimri. xəsis.

qısınmaq_{ka}: 1. qısmmaq. cimrilik edmək. 2. sidiyi tutulmaq. boğulmaq.

qısır_{ka} : **qısır**. **qısraq**. doğurmayan. sonsuz. yozaq. əqim.

qısırqanmaq_{ka}: qısqanmaq_{ka}. qısmırlanmaq. qıtmırqanmaq. çəkinmək. - o tavarına, canına **qısırqandı**: malına canına qıymadı.

qısıtmaq : (d < y) **qıdıtmək**. **qısıtmaq**. (d < y) **qıydırmaq**. **qıyıqlamaq**.

qıyılatmaq. qəddəmək. yığmaq. nərsənin qırağın qəddəyib tiqtirmək. - paltar, börk **qıdıtmaq**.

qısqac : maşa. tutcaq. götürgə. qısqıç. əmbir.

qısq_{ka} : qısaq. qısa. engil. müxəffəf. - bu sözün **qısqası**, **engili**. - səkiz" səggizin **qısqasıdı**, **engilidi**.

qısqanc : cicikli. kirtüc. kirtüc_{ka}. təbiz_{ka}. təbqiz. cicik. həsəd.

qısqanış: təbzəş. təpzəş. tapzaş. tabzaş. cicik. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

qısqanmaq_{ka}: qısmırlanmaq. qısırqanmaq. qıtmırqanmaq.

qısqaş : pəxil. qırt_{ka}. çinis. - **qırt** ər.

qısquc : kəskük. həlqə. tuğ. tuğla. köpəyin boynuna keçirilən təsmə.

qısqutlanmaq: qızqutlanmaq_{ka}. suçlanmaq. özün günahlı saymaq.
utanmaq. çəkinmək.

qıslınmaq_{ka} : qısılmaq. araya sığışmaq.

qısmaq_{ka}: 1. qısınmaq_{ka}. qıstırmaq. cimrilik etmək. 2. sidiği tutulmaq. 3. qısaltmaq. daha qısa yapmaq. qısaraq çalmaq. qıstırmaq. 4. **ad**. qımsaq. qımsaq. qımqıs. üzənginin iki yanında olan qayış bağcı. ilməkli ip. rikkab. - **qısmaq qısrmaq**: üzəngi ipin qısaltmaq. 5. sırtmaq₆. duzağ. tutsaq. kəmənd. 6. sıxmaq. iki nəsə arasında sıxmaq. əzmək. incitmək - qapı əlimi **qısdı**. - əlim qapıya **qısıldı**: qapıda qaldı.

qısmırlanmaq:qısqanmaq_{ka}. qısırqanmaq. qıtmırqanmaq.

qısrınmaq: qısrımaq_{ka}. qırcınmaq.

qısrıq : **qısrıq**. **israq**. **qısqın**. özündə olan. özünə çəkilən.

qısrımaq_{ka}: qırcınmaq. qısrınmaq.

qıssa : tüpi. turpılmış. kəsik. biçik. güdə.

qıssaltmaq: qıstırmaq_{ka}. azatmaq

qıstaşmaq: - soyuqdan **qıstaşmaq**: titrəmək.

qıstırmaq_{ka}: qısturmaq. 1. işkəncə ilə cəzalandırmaq. 2. qıssaltmasın

azalmasını istəmək. - onun dirikin **qıstıdılar**: onun gəlirin, maaşın azatdılar.

qısurmaq: qısaltmaq.

qışıqmaq: qış olmaq.

qışlaq_{ka} : qışlanacaq yer.

qışlaqlanmaq_{ka}: qışlaq edinmək. qışlamaq.

qışlamaq_{ka}: qışı sürmək.

qışlıq_{ka} : qış üçün anuq, hazırlanmış nə. - **qışlıq ev**. kərəkü_{ka}.

qışmaq_{ka} : **qıyqışmaq**. **qıyışmaq**. **qıyışmaq**. **qayışmaq**. **qaymaq**. 1. qaymaq.

azmaq. bir ortamdən, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq. 2. bir yönə çəkilmək. qırağmaq. məyl edmək.

qıtıq : **qıdıq_{ka}**. qıyı. yan. kənar.

qıtıqlamaq_{ka}: **qıdıqlamaq_{ka}**. qıyı tikmək. qıyılamaq. qırağın tikmək.

qıtıqlanmaq: **qıdıqlanmaq_{ka}**. qıyılanmaq. qənarlanmaq.

qıtıtmaq : **qıdıtmaq_{ka}**. (d < y) **qıydırmaq**. **qıyıqlamaq**. **qıyılatmaq**. (d < y)

qısıtmaq. qəddəmək. yığmaq. nərsənin qırağın qəddəyib tiqtirmək. - paltar, börk **qıdıtmaq**.

qıtqıç : **qatqıç_{ka}**. çayan (əğərəb) kimi sancan böcək.

qıtlıq : kəslik. yoxluq.

qıtmırqanmaq: qısqanmaq_{ka}. qısmırlanmaq. qısırqanmaq.

qıval_{ka} : **qılav**. çəkmə. düzgün. - **qıval burun**. çəkmə burun.

qıvçaqlanmaq_{ka}: qıpçaq qılığına girmək. qıfçaqlanmaq.

qıvılcımı: qoğun_{ka}.

qıvılcımlı: qoğunluq_{ka}.

qıvırcıq : boğurda_{ka}. bükət. bükük, boğuq nərsə.

qıvırmaq: eşmək. bükmək. əğirmək. tavrmaq_{ka}.

qıv_{ka} : **quv**. devlət. qut. bəxt.

qıvraq : <> **tabraq** <> **tavraq**_{ka}. iti. bol.

qıvraqqlanmaq: tıqramaq_{ka}. tıqraqmaq_{ka}. tıqdamaq. yavranmaq.

bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq. cürətlənmək.

qıvrıq : boğurda_{ka}. boğrad. bükət. bükük, boğuq nərsə.

qıvrılmaq: ulınmaq_{ka}. ulunmaq. usanmaq. bıqmaq. doymaq.

qıya : **qıyə**_{ka}. **kiyə**. 1. kiçildici, əzizləmə, oxşama əki. ək. - **ər kiyə**_{ka}:

ərəki: alçaq kişi. - **ərqiya**: kişicik. - **qızqya**: qızcıq. qız cığaz. :-

oğulqiya: əziz oğlum. -**qızqiya**: sevimli qızım. 2. qərə. qaraltı.

şəbəh.

- **qıya görməz**: yan baxmaq. göz atmaq. diqqət edmək. qayğurmaq.

arxaya baxmaq.

- **qaçış** bolsa, qıya görməz: el ara çalış, çözüş, ixtilaf düşsə, el

birbirinə yanda baxmaz belə.

- qıya görmək. **qaya görmək**_{ka}. uzaqdan görmək.

qıyaq_{ka} : qanaq. qayaq. qonaq. qaymaq. ət suyu yağı. tərəyağı.

qıyı : 1. qıraq. qaş. kənar. qıtıq. qıdıq_{ka}. yan. - dəniz **qaşı**. - dağ **qaşı**. - qaya **qaşı**. 2. sını_{ka}. qırağ. - **sınardan** yeri. - çay **sınında**. - çay **sını**. 3. yımaq. yamaq. yumaq. qıraq. 4. yoğaç. çayın iki yanından biri. - **yoğacda** oturdum. - **yoğac** keçdim: çayın o linə keçdim.

- **qıyı tikmək**: qıtıqlamaq_{ka}. qıdıqlamaq_{ka}. qıyılamaq. qırağın tikmək.

- qırax yaptıрмаq: qırlatmaq_{ka}.

- börkünü, donu **qırlat**.

qıyıq_{ka} : 1. tərs. əğri. xilaf. çapraşiq. - bəydə **irik** yox: bəyin sözün ikilik olmaz. 2. sözündə durmayan. bədqovl. - **qıyıq** kişi. 3. yaqaq_{ka}. qayaq. cəviz. girdəkan. 4. cayma. caymaq. əğrilik. əğri olan. sözdə durmama. sözdə durmayan.

qıyılamaq: qıtıqlamaq_{ka}. qıdıqlamaq_{ka}. qıyı tikmək. qırağın tikmək.

qıyılmaq_{ka} : 1. sözündən dönmək. 2. qıyalmaq. cəzalanmaq. 3. əğilmək.

yanlanmaq. - gün **qıyıldı**: endi. - öy **qıyıldı**: çağ söğuşdü. 4. enmək.

keçmək. ağacın əğriləməsi.

qıyım qıyım_{ka}: uyuşuqluq. nə çalışmaq nə işi büsbütün buraxmaq. qaflet.

alavaylıq.

qıyım_{ka} : qırqın. qorxu. tezik. bulğaş_{ka}. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş.

ürküş. ürküntü. ürkünç. dehşət. - qorxun **qıyım** boldu.

qıyışmaq: 1. qıyqışmaq. qışmaq_{ka}. qaymaq. qıyşıqmaq. qayışmaq. azmaq.

bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq. 2.

kəşişmək.

qıyışmaq_{ka}: əğrişmək.

qıy_{ka} : çağırma sözcüyü. "**ya, hey, ey**" kimi çağırma, səsləmə

sözcüyü. - **qıy** bəri gəl: olan bura gəl.

qıyqı : qızqı. cəza. mücazət.

qıyqışmaq: **qıyşıqmaq**. qışmaq_{ka}. qaymaq. qıyışmaq. qayışmaq. azmaq.

bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq.

qıylaş : qıqırış_{ka}. hay küyəş. hay küy. haykırış.

qıyma : qırtıl. qartal_{ka}. doğral. parçalanmış. - **qıyma ət**: qırtıl ət.

parçalanmış ət: qartal ət.

qıymac_{ka}: çiğillərin geydiği, tiftiqdən yapılan, ağ başlıq.

qıyma_{ka} : qıyılmış. sərçə dili kimi əğri kəsilen ərişdə, ət.

qıymaq_{ka}: (**qısmaq** <> **sıqmaq**). 1. qıtmaq. 2. dönmək. qayıtmaq. - ər sözün

qıydi. - qısa belə qıyma belə, sıxma belə. 3. sözdən dönmək.

qıymaq. əğrisinə doğramaq. əğib kəsmək. yanaki kəsmək. -

qamışları qıy. 4. qızmaq. cəzalamaq.

qıymaz : 1. eləməz. sözündə durmaz. - **qıymazın** biri qıymaz. 2. zalim.
qısaq.

qıyşırmaq: **qıyqışmaq**. **qışmaq**_{ka}. **qaymaq**. **qıyışmaq**. **qayışmaq**. **azmaq**.
bir ortamdən, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq.

qıyıl : qırıl. qırılmış. parçalanmış.

qıyturmaq: əğrisinə kəstirmək.

qıyut : **qızqut**_{ka}. 1. cəza. mücazat. 2. işkəncə.

qız : 1. (z <> s <> t) **qıs**. **qıt**. qısıq olan. - **qız kişi**_{ka}: qıtmır,
qısmır, paxıl kişi. - **qız** kişi savı yorıq bulmaz: paxılın adı sanı keçməz.
2. bahalı nəsnə. nadir. qızıl. qiyməti. - qızlar **əksüdi**: qiymətlər
endi. - **qız** kişi. - **qız** topraq. - **qız** kitab. - **qız** dəğər. 3. **qız oğlan**. qız.
qız cocuq. ərkə oğlanın qarşıtı. - **qız edinmək**: qızlanmaq_{ka}. - **qız**
qardəş edinmək: sinğillənmək_{ka}. - **yetgin qız**. - **ötlük** inci yerdə
qalmaq. 4. qız. qız oğlan: qapaqlıq. qapıqlıq_{ka}. bıkır. 5. qız. kilfət. -
qız qırqın_{ka}: cariyə.

qızamaq : 1. qızlıq pozmaq. 2. qızlamuq_{ka}.

qızan : qağan. qaqan. hirslənən. qurulqan_{ka}. qurulan.

qızarmaq_{ka}: qızıl ərmək. alarmaq_{ka}. qamaşmaq (qöz). al olmaq. ala olmaq.
alacalaşmaq.

qızartılmaq: söqülmək_{ka}. kabab olmaq. pişmək.

qızdıran : can sıxan. bıqdıran. qaqıtqan_{ka}.

qızdırmaq: qıqdırmaq. qaqıtmaq_{ka}. 1. qavçımaq: qafçıtmaq_{ka}. canını

sıxtırmaq. 2. qaldırmaq. (q <> y) qoğutmaq. qoqutmaq.

quyutmaq_{ka}. qaçıtmaq. ürkütmək. quşqutmaq. 3. tavrıtmmaq_{ka}.

təprətmək_{ka}. təlbələmək. tələsdirmək.

qızıq : qıdıq. qıyıq. qıraq (< qır. qıy). çetik. çetik. çatıq. - **arıq qızığı**:

arx, çay qırağı, qıyısı. - **ayaq qızığı**: bardaq, idiş, kasa, qab qırağı,

ağzı. - **yar qıyığı**: uçurum ağzı.

qızıqsıtmaq: dəmlətmək. issitmək. oynatmaq.

qızılıq :kürən deyilən dağ yemişi. yumuşqa. yafışqu_{ka}.

qızıl_{ka} : qırmızı. - **qızıla-sarı**: ətrək_{ka}. rəngi qızıla çalan sarı adam. - **qızıl**

ərmək_{ka}: qızarmaq.

qızılmaq_{ka}: 1. qıyılmaq. peşmanlamaq. nədamət edmək. 2. **qızılmaq**.

qıyılmaq. qıyılmaq. cəzalanmaq. - ər yazıqdan **qızıldı**: kişi

günahının cəzasın çəkdi.

qızışdırtmaq: qaqıtmaq_{ka}. hırsləndirmək.

qızışmaq: qurşanmaq. güsərmək_{ka}.

qızqal : qədirşünas.

qızqamaq:qırqamaq: **qarqamaq**_{ka}.

qızqamaq_{ka}: qaqımaq. alqamaq. qarqamaq.

qızqı : qıyqı. cəza. mücazat.

qızqıl_{ka} : qıyqıl. qırqıl. quyuq kül boya. - **qızqıl at_{ka}**.

qızqın : örtər. yanar. issi. isti. şiddətli. qınğır_{ka}.

qızqırqın_{ka}: qızlar.

qızqul at_{ka}: boz ilə qır arasında olan at.

qızqurmaq_{ka}: **qıyurmaq**. 1. işkəncəyə qoymaq. cəzasını **çəktirmək**.
cəzalandırmaq. mücazat etmək. 2. danlamaq.

qızquş_{ka}: qanatların açanda dəğişik boyalı, yələkli bir quş. tavus.

qızqut_{ka} : **qıyut**. 1. cəza. mücazat. 2. işkəncə.

qızqutlanmaq_{ka}: suçlanmaq. qısqutlanmaq. özün günahlı saymaq.
utanmaq. çəkinmək.

qızlaq_{ka} : **qızqıl**. **qızlıq**. **qızıl**. 1. qırmızı. - **qöti qızlaq_{ka}**: qızıl, qırmızı quyruq.
- **götü qızlaq**: qızıl quyruq. 2. qızlığa götürülmüş. doxdər xandə:

qızlamuq_{ka}: qızamıq. səpgil. cuş.

qızlanmaq_{ka} : 1. nərsəni artıq, çox görmək. bahalı bulmaq.
bahasınmaq. - qızlanılan nədən (maldan) uzaq durulur. - kitab,
qəzetə **qızlanısa**, satılmaz. - bunun dəğərin, qiymətin bilmədən nəyə
qızlanırsan. 2. qız edinmək. qız uşağ yiyəsi olmaq. qızlığa
götürmək.

qızlar : qızqırqın_{ka}.

qızlaşıq : qızlaşlıq. qədirşünaslıq.

qızlaşmaq_{ka}: qız üsdə məşləşmək.

qızlatmaq: artığına dəğər vermək. qədirləmək. yaxcı qiymət vermək. -

qızlatgilən ürəkdəki sevgivi. - özgürlüyün **qızlatmayan**, qısılı qalar.

qızlıq pozmaq: qızamaq_{ka}.

qızlıq : **qızlaq**_{ka}. **qızqıl**. **qızıl**. qırmızı. - **qöti qızlaq**_{ka}: qızıl, qırmızı quyruq.

qızma : qaqıma. qaqıq_{ka}.

qızmaq : 1. taqınmaq_{ka}. taxınmaq. hirsələnmək. tərsinmək_{ka}. tərsələnmək.

savaşmaq. qayqırmaq. hirsələnmək. 2. qamaşmaq_{ka}. qayğı

göstərmək. 3. qıymaq. cəzalamaq. 4. öğüt tutmamaq.

boşlaqlanmaq_{ka}. bulqanmaq_{ka}. 5. arılmaq_{ka}. (birinə) darılmaq.

qaqımaq. **qaqumaq**_{ka}.

qızumaq_{ka}: bahalanmaq. fiyatlanmaq.

qi

qib : **kib**_{ka}. kimi. təkin.

qibə_{ka} : **kibə**_{ka}. bütə. az zaman. qısa zaman. - **qibə bolmaq**_{ka}: az zaman keçmək.

qibər : **kibər**. kibrəli. kövsə. kövəs. kövəz_{ka}. qattaq. qurumlu.

qibi : kibi. qipi_{ka}.

qibirli : **kibirli**. qalınqu. özün şişirdən, hopurdan. yuxarı tutan. xud pəsənd.

qibrəli : **kibrəli**. kibər. kövsə. kövəs. kövəz_{ka}. qattaq. qurumlu.

qic : **gic**. şaşqın. əndik_{ka}. endik. qanmaz. anlamaz. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər.

qiçik_{ka} : **kiçik**. qısıq. az. əsgik. ucuz. dəğərsiz. həqir. - kiçik sözü əzgərmə:

qiçiq : kiçik_{ka}. kiçiklik.

qiçiqləmək_{ka}: **kiçikləmək_{ka}**. kiçik saymaq.

qiçinmək_{ka}. : **kiçinmək_{ka}**. təhqir olmaq.

qiçüq_{ka} : küçuk. kiçik.

qid : **kid_{ka}**. arxa. son. sonra.

qidər : qeytər. uzaqlat. qov. - biliqsizlik **qidər**.

qidin : **kidin**. geyin. sonra. - kidin təlim öküdü: geyin (sonra) təlim öküdü: sonra çoxlu peşman oldu.

qidiz : **giyiz**. **giziz**. **giviz**. **güvüz**. geyim.

qifir : **kifir**. qatut_{ka}. qarışıq. alağ.

qifirlik : **kifirlik**. baynaq_{ka}. pislik. batıqlıq.

qikröldü: **gikröldü_{ka}**. gırgildi. aparıldı.

qiçirmək: **gigirmək**. girdirmək. aparmq. - mal evə **gırgildi**.

qiçiş : **gigış** gırgış. əməkdaş. həmkar.

qiçmək_{ka}: bilmək. bir şeyi, bir nərsiyə üzərinə sürtmək.

qilaflamaq: xəlfələmək. qoruqlamaq. quruqlamaq.

qilit : **kilit. kilid.** 1. kirit_{ka}. qirgit. girgit. qıfıl. - **kiritli** qap: **kirgitli** qapı. 2. it. itək. ölçünü qurub, qırıb, dəyişmə üçün qoyulan düğmə kimi nəyisə.

qilitləmək: **kilitləmək.** kiritləmək_{ka}.

qimi : **kimi**_{ka}. 1. gibi. kib_{ka}. təkin. qüni. günü. quni. qını. qılı. 2. gəmi. 3. qını. qılı. quni. qünü. günü. - nə **qını** bir adamdı.

qimsən : **kimsən**_{ka}. altın oğuntusu, qırıntı. (başlıq, qavuuq, paltar süsləmək üçün kullanılan).

qimsəsiz: **kimsəsiz** yalınq_{ka}. yalnğ_{ka}. yalnız.

qimünçə: **qümiçə**_{ka}. sivri sinək.

qin : **kin.** 1. öcüt_{ka}. öc. intiqam. - **kin irtəmək**: intiqam almaq. - öcüm kinim irtəlim: intiqam almaq. - **kin bağlamaq**: kəktəşmək_{ka}. kəkləşmək. hınçlaşmaq. ciciklənmək. 2. - nən. - lən. - **əliqin**: barmağınan. - ay dolun olsa, **əliqin** imlənməz: ön dörd gecəlik ay barmağınan göstərilməz.

qinic : **kinic.** düdsük. qınıc. qınac. kinli.

qinli : **kinli. qınlı.** gəklik_{ka} hıncı. düdsük. kinic. qınıc. qınac. yağırtqan_{ka}. düşmanlıq edən. - bu kişi, nə **yağırtqan**.

qip : **qip**_{ka}. **keyp**. 1. qalıb. - kərpiç **kipi**. 2. kimi. bənzər. - **kıp** özüdü: lap, qalıb özüdü. nə kib mal istirsiz: nə kimi. 3. oğür.

qipgirdə : **qipgirdə**. təstəgirmə.

qipi : kibi.

qipləmək : bərkitmək. vurqulamaq. qavalamaq. tə'kitləmək.

qir : 1. **gir**. ilmək. ilişik. - **ilməkli**: giri. 2. **kir**. çirk. çik. tunqra_{ka}. tonqıra. bulaşiq. qacac_{ka} (q <> c) qaqaç. qaqaç_{ka}. pas. bulaşiq. yağnaq. qalınğud_{ka}. qaqaç_{ka}. bulaşiq. çirkin. tunqra_{ka}. pislik. çaplaq. çaqlap. çalaq. çapaq. çanaq

qirdağ : **qirdağ**. **girdab**. tolas. dolas. suyun burub içəri çəkən, dolunlayan fırlaq durumu.

qirdə : **qirdə**. buruq. dəğrə. çörək_{ka}. qurvl_{ka}. yuvarlaq.

qirdəkan: **qirdəkan**. yaqaq_{ka}. qayaq. qıyıq. cəviz.

qirdələmək: **qirdələmək**. çoqmalamaq_{ka}. tuqmaqlamaq. tuqarmaq. yuvsamaq_{ka}. yuvarlamaq yazmaq, istəmək.

qirdəş : **qirdəş**_{ka}. bir avluda, bir çəpərdə, evdə yaşayan, duran qonşular.

qirdirmək: girtürmək_{ka}.

qirə : - **saç giresi**: telmaşa. teli, tükü yığan, bəstəliyən ayqıt.

qirərsəkmək: qirimsinmək_{ka}.

qirgit : **qirgit**. kilit. kirit_{ka}. qıfıl. - **kiritli** qap: **qirgitli** qapı.

qirgüci_{ka}: qirici. qirən.

qirici : **girici**. girən. qirgüci_{ka}.

qirikmək: **kirikmək**. kirlənmək.

qiriq_{ka}. : **girik**. **gərik**. geniş.

qiriqmək_{ka}: **kirikmək**_{ka}. kirlənmək. - don **kirikdi**: kirləndi.

qiriqsəmək_{ka}: girmək.

qirinmək: 1. **girinmək**_{ka}. qirər qôstərmək. girmək: **qirinmək**_{ka}. 2. **kirinmək**_{ka}. kirlənmək. suya geyib yuğunmaq.

qirinti çıxıntı: **girinti çıxıntı**. qazı. çin qat. - qirintili çıxıntılı qazığ izləri: **qazı**_{ka}.

qiriş : **giriş**. **kiriş**_{ka}. 1. **gire**. **kira**. kirayə. özəl mülküdən gələn qazanc. - **girişə vermək**: kirariyə vermək. - **girişə almaq**: kirariyə götürmək. 2. giriş. gəlmək. virud. 3. turcaq. dirsək. salma. başlanqıç. (# **qırış**: bitiş). 4. **kiriş**. kaman. - yağı qarşu **kiriş** qurdum. . **kiriş**. yay kirişi. yay. kaman. 5. **giriş**. bir adamın axarlarından olan gəliri. - **kirişi yayı açmaq**, **çəkmək**: yazışmaq_{ka}. çözüşmək. yayışmaq.

qirişgək : **girişgək**_{ka}. girən. girişən.

qirit_{ka}. : **girit**. kilit. qıfıl. - - **kiritli** qap: **kirgitli** qapı.

qiritləmək_{ka}: qilitləmək.

qirkü_{ka} : **girqü**_{ka} girmə zamanı. gırəcək.

qırqın : **kirkin**_{ka}. **girgin**. **qırqın**. gərgin. qızaq, boğranın. dəvənin qızqın, qoşnu çağı.

qirlənmək: qirlənmək. tovlanmaq. tavlınmaq. kələk gəlmək.

qirlənmək: **qirlənmək**_{ka} girigmək. yumulmaq.

qirmək : çatışmaq₆. əkləmək.

qirmişçə_{ka}: girmiş qibi.

qirpüqlənmək_{ka}: **kirpüqlənmək**_{ka}. qəzadə kötü qıl bitmək.

qirşən_{ka} : **kirşən**_{ka}. üstübəç. üzə sürülən düzgün. duvax.

qirşənlənmək_{ka}: üzə düzgün sürünmək.

qirşitmək: **girşitmək** türçitmaq_{ka}. durçitmaq. durcutmaq. dirsətmək.

başlatmaq. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.

qirşitmək: **girşitmək**. türçitmək_{ka}. törçütmək. durçutmaq. dirsətmək.

başlatmaq. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.

qirtinmək : **kirtinmək**. **girtkünmək**. inanmaq. - o tanrıya **kirtindi**.

qirtqinsəmək: təsdiq etmək. güvənmək. pənah aparmaq. - o tanrıya

girtginsədi.

qirtqün : **kirtgün**. pənah. güvah. - kirtgünüm aldı məndən. - təkçə kirtgünüm

sənədin oğlum. - **kirtgünün** qırılısın: pənahsız qalasan.

qirtqünmək: **girtgünmək**. **girtinmək**. pənah aparmaq. inanmaq. gerçinmək.

güvənmək. sığınmaq. - tanrım sənə **girtünürəm**. - kirtgünüm aldı

məndən. - **kirtün** ana **kirtün**. - **kirtün** odur, ana **kirtün**.

qirtüc_{ka} : **kirtüc. kirtüc_{ka}**. 1. cicikli. qısqanc. - **kirtüc kişi_{ka}**. 2. bədəxlaq.

qirtük : **kirtük**. 1. sənəd. tapı. qüvah. şahid. 2. etiraf. iqrar.

qirtü_{ka}. : **kirtü_{ka}**. 1. and. inaq. yəmin. 2. qərçəklik. doğruluq. həqiqət.
mühəqqəq. 2. həq. - o **kirtü** yerdədir: o həqqə qovuşub.

qirtüləmək : **kirtüləmək**. təsdiqləmək. şəhadət vermək.

qirtün : - kirtün ana, irqalmadan inam sanda.

qirtürmək_{ka}: qirdirmək.

qirvən : **kirvən kirvən**. qırpan. qünçüq_{ka}. qoncuq. qonuc. qonça. yaxa.

qis : **kis_{ka}** 1. qarı. 2. samur. 3. - **kiş qorman_{ka}**. **qorman_{ka}**. sadaq.

qədələç. yaylıq. oxluq. yasıq_{ka}. ox yay qabı. - ox **kişdə** cıgıl tıgıl
qıldı.

qisə : **kisə**. yançuq_{ka}. yançıq. torba. - kiçik kisə, torba: yançıq.

yançuq_{ka}

qişəmək_{ka}: **kişəmək_{ka}**. köstəkləmək. bağlamaq.

qişən : **kişən**. tuşaq_{ka}. tuşaq_{ka}. göstək. köstək. düşəqü. döşəqu.

bukağı. buxov. - ər atdan **kişən** saşdı: açdı.

qişi : **kişi**. yalınıq_{ka}. yalqın. insan. bəşər. adam. - **yalqın oğlu**: bəni

adəm. - **kişi barça**. el qamu: el hamı: el hamısı. hamı millət

qişidə : **kişidə_{ka}**. kişi ilə.

qişi_{ka} : kisi. adam. insan. kimsə. xalq. qarı. qadın·i.

qışirgək **ər**_{ka}: qısrıq **ər**. evində birini görüncə canı sıqılan. evi kəndinə dar gələn kişi.

qışnəmək : **kişnəmək**. oqramaq_{ka}.

qitərmək_{ka} : qidərmək. götürmək. qutarmaq. qaldırmaq. yox etmək. nabud etmək. məhv etmək. - daşı yol üsdən **götür**. -

qitmək : **gitmək**. gedmək_{ka}. yox olmaq. etmək. yana, qırağa çəkilmək. aradan qalxmaq.

qivə : **givə**. **qidiz**_{ka}. **gidiz**. **giyiz**. **kiziz**. **giviz**. **güvüz**.

qiviz : **güvüz**. **qidiz**_{ka}. **giyiz**. **giziz**. **giviz**_{ka}. **gediz**. **qidiz**. **geyiv**. **geyim**. döşək. qalı. salacaq. kilim, yayqı kimi şeylər.

qiyə : **kiyə**. **qıya**. kiçildici **ək**. - **ər kiyə**_{ka}: **ərəki**. alçaq kişi.

qiyiz : **qidiz**_{ka}. **giziz**. **giviz**. **güvüz**. **geyim**.

qizik : **gizik**. basur. batur. sinə. sirr. gizli şey. saqız. saqqız. sağız. - saqqızın oğurladı.

qizir : **gizir**. maavin. çoban. köy böyükünün yamağı, köməyi, maavini.

qiziz_{ka}. : **gidiz**. **giyiz**. **gidiz**. **giviz**. **güvüz**. hər bir taxılıb, geyidirilən nərsə. keçə. çadır örtüsü. **givə**.

qiz_{ka} : **giz**_{ka}. gizləməyə, qorumaya, qoymağa yarar **qab**. 1. qutu. qutucuq. qutcuq. kiçik **qab**. qutusu. - gizdəki **giz** yıpar. 2. taxt. kürsü. peşxan. 3. sandıq. **qap**. heybə. torba.

qizləmək: **gizləmək.** örtmək. saxlamaq. yaşmaq_{ka}abımaq_{ka}. abıtmaq.

abıdmaq_{ka}.

qizlən : sağlaş. qaçın.

qizlənçü : **gizlənçü.** gizli. - **gizlənçü** gəлиндə: gəlin hər nəyin iyisin ərinə gizlədib saxlar.

qizlənmək: **gizlənmək.** 1. pusuqmaq_{ka}. büküşmək. pusuya girmək.

ubanmaq_{ka}. abanmaq. 2. saxlar görünmək. kəndi kəndinə

saxlamaq. 3. ubanmaq_{ka}. - oğruya tay **ubanma**, görcək işdə

yubanma.

qizləşişmək: **gizləşişmək.** yaşruşmaq_{ka}.

qizleşmək : birbirindən gizləmək. : yaşruşmaq_{ka}. sırdaşmaq.

qizlətən : gizlətən. yapqar. yapan. sinqar. sindirən.

qizlətmək: **gizlətmək.** yapurtmaq_{ka}. yapmaq. saxlatmaq. yatturmaq_{ka}.

baturmaq_{ka}. gizli saxlamaq. basırmaq.

qizləyən: gizlətən. yaşurqan_{ka}. yapurqan_{ka}. yaşurqan. saxlayan. örtülü, gizli

qoyan. (# **yarupqan:** açan. saçan).

qizli_{ka} : **gizli.** 1. gizlənçü_{ka}. yaşut. yaşru_{ka}. yaş_{ka}. yapraq. gizlik. sini.

örtüş. qapalı. - **gizli** işlər: örtüş işlər. - **gizli** sözlər: örtüş sözlər. -

qizli düşman: qır yaqı_{ka}. - **yaşut** - **bəküt**_{ka}. - **gizli** söz fısıldaşmaq:

sufsamaq. sufşamaq. şuvşatmaq: şuv şaşmaq_{ka}. 2. oğrı_{ka}. oğru.

oğrun.

qizri_{ka} : kəşür. gəzər. sarıq turma, tırp.

qizsəmək: gizsəmək. yaşsamaq_{ka}.

qob : bax > **qop**.

qobud : **gobud**. qaba. iyrik. irik.

qoburmaq : **qaburmaq**. qabdan qaba boşaltmaq. qab dəğişmək.

qobut : **gobut**. yaxımsız. kupal. sasrıq. sassıq₆. sarsıq_{ka}.

qobzalmaq_{ka}: **qubzaşmaq**_{ka}. **qupsalmaq**. qopuz çalmaq. qopuz çalınmaq.

qoca : yetsik. yaşlı. düşgün.

qocaqarı: qurtqa_{ka}.

qocamiş: (. <> |) qocalmış. **qarızan**_{ka}. çox qocamiş kişi.

qocatmaq: qarıtmaq_{ka}.

qocış : **qucış**. qocaqlaşma.

qoçaq : alpaqut_{ka}. alqabut. alp. alpər. ərən. yiğit. bağdur.

qoçınqar_{ka}: qoç. - iki **qoçınqar** başı, bir aşıcdə (qazanda) pişməz.

qoç_{ka} : (< **qovuç**). qovan. baş əğmiyən. igid. qoçınqar.

qoçmaq_{ka}: qucaqlamaq.

qoçturmaq_{ka}: çoçturmaq_{ka}. quşqutmaq. saldırtmaq. cumdurmaq. üzərinə

indirtmək. qucaqlatmaq. quçturmaq. - quşu qaza **çoçturdu**.

qodqu_{ka} : **qozqu**_{ka}. qarasinək. sinək.

qodmaq: (y <> z <> d. t) **qodmaq.** bax > **qoymaq.**

qof : kovuq. kovı_{ka}. çürümüş. içi boş olan hər şey.

qohum : qanşaq. qayaş. qayqaş. tanış. tanış. qonum. özün_{ka}. uquş. oğuş. oymaq. əqrəba. - **qohum tanış:** yaq yağuş. - **qohum qonşu:** qonum_{ka}. yar yoldaş. yaxınlar tanışlar.

qohumlu: uquşlu. oğuşlu. tayfalı. elli.

qoq : **qoğ**_{ka} koğ. çör çöp. pislik.

qoqaralamaq: **qoğaralamaq.** qoğlamaq. uşaqlamaq_{ka}.

qoqxu : **qoğu** oxları pardaxlamaq üçün qoğu ağacından yapılan ayqıt.

qoqış_{ka} : **qoquş**_{ka} səpili, səpisiz (tabaqlanmış. tabaqlanmamış) dəri. qayış.

qoqıtmaq_{ka}: qoxutmaq. iyin çıxarmaq.

qoqqa : **qoğqa.** ürkəş. ürkəç. fitnə. - **qoğqa qopmaq.** ürkəşmək. fitnə çıxmaq.

qoqlamaq: **qoğlamaq.** uşaqlamaq_{ka}. uşalamaq. qoğaralamaq.

qoqmaq: **qoğmaq.** **qağratmaq**_{ka}. davul çalaraq zərərli heyvanları quşları qaçırtmaq.

qoqratmaq_{ka}: **quqrutmaq.** 1. **qaqratmaq.** yaş, suyuq nərsəni qurutmaq. əksiltmək, azaltmaq. kəmətmək. - gün suyumuzu **qoqratdı.** - bu il suları **qaqratıb**, yerində daş qalıb. 2. **qoğalamaq.** davul çalaraq zərərli heyvanları quşları qaçırtmaq.

qoqşaq : **qoğşaq**_{ka}. 1. gəvşək. çürük. dərdə dəyməz. 2. çatı. - **tarmaqların** qoğşağı.

qoqşamaq_{ka}: **qoğşamaq**_{ka}. oğşalamaq. yumşatmaq. gəvşətmək. qoğuş ağacı dalı iie cilələmək. pərdahlamaq. - qovşamaq.

qoqşaşmaq_{ka}: **qoğşaşmaq**_{ka}. oğşaşmaq. yumşalmaq. gəvşəlmək. gəvşəşmək. qoxşaşmaq. açılışmaq.

qoqşatmaq_{ka}: **qoşatmaq**. **kovşatmaq**. **qoxşatmaq**. quvvətini gəvşətmək. bərk şeylərin boşalıb, yumşanıb, açılması.

qoqu : **qoğu**. uşaq_{ka}. qoğu. dediqodu.

qoqucu : **qoğucu**. **qovcu**. çamquq_{ka}. casut. çəkçi₆.

qoqulamaq : **qoğulamaq**. **qırqatmaq**_{ka}: qızaraq üz çəvirtmək.

qoqulamaq: **qoğulamaq**. çuğullamaq. yonqamaq_{ka}. yonqatmaq_{ka}. yanqamaq. yanıtmaq. şikâyet etmək.

qoqurmaç_{ka} : **qavurmaç**. **qovurmaç**. qavrulmuş buğda. -.

qoquş_{ka} : **qoğuş**. **qovuş**. 1. kovuş. oluq. su oluğu. dəğirmən oluğu. 2. **qoqış**. (qoğan qoruyan). dəri. qayış. gön. - **qoğuş** yağlamaq. 3. ox yapmaq ötrü kəsilən ağac. 4. dəri. arınmış gön. 5. qatlış_{ka}. qovşağ.

qoquşlamaq_{ka}: **qoğuşlamaq**. fişqırmaq.

qoquşmaq: **qoğuşmaq**. 1. uçruşmaq. ucruşmaq. içrişmək. quculuşmaq. 2. **qoxuşmaq** xoş qoxu vermək. yıpmmaq. yıparmaq.

qoqut : qoğut. yonqaq_{ka}. yonqat. yanqa. yanıt. çuğulluq. şikâyet.

qoqutmaq: 1. (q <> y) **quyutmaq**_{ka}. **qoğutmaq**. qaldırmaq. qaçıtmaq.

qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq. 2. **qoğutmaq**. (q <> y)

quyutmaq_{ka}. qoqutmaq. qaldırmaq. qaçıtmaq. qızdırmaq.

ürkütmək. quşqutmaq. 3. **qoxutmaq**. qoxutaraq yelləmək.

buğlatmaq. burutmaq_{ka}. 4. (iy) **qoxutmaq**. burutmaq_{ka}. bürütmək.

bürkütmək. buğu yüksətmək. buğlandırmaq.

qoquv : ürküş. tazış. teziş. qovala qaşdı.

qoqzanmaq : **qoğzanmaq**. turqamaq. qalxmaq. canlanmaq.

dirilmək. bərpa olmaq.

qol : tarmaq. şəbəkə.

qolaç_{ka} : qulaç.

qolan_{ka} : **kolan**. bağırdaq. yaban əşəki.

qolay : onqay_{ka}. onğay_{ka}. onğ. hasat.

qolay : yavaş. asda. asat. rahat. onğay. onğ_{ka}. gənqəs_{ka}. sığ. az. xəfif.

- **qolayı**. **bir qolayıma**: yavaşca. asdaca. azcana. öldürə.

qolayıma: bax > **qolay**.

qolçaq : quyurçuq_{ka}. əldə yasanmış, adama oxşatılmış oyunçaq.

höyük. oyuq_{ka} hüyük. ürkü. mətərsək.

qoldaçı_{ka}: dilənci. - **qoldaçıya** min yağaq_{ka}, barça belə ayruq dayaq_{ka}: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (hammısında üstündə) çəlik.

qoldaş_{ka}: 1. arxadaş. yaran. yar. dosd. adaş_{ka}. yaxın. - **qattalar** qoldaşı: böyükrlə iş birliyi aparan. 2. bir qolda sırada olan. sıradaş (sıradaş).

qoldaşlanmaq_{ka}: arxadaş olmaq. arxadaş saymaq.

qoldav : basut_{ka}. acıyan. yardım. kömək. himayət.

qoler : ataçı. atçı.

qol_{ka} : 1. tarım_{ka}. tar. **dərim**. bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. 2. tarmaq₆. darmaq. dal. şaxa. 3. dağın döşü. təpəsdən aşağı enən, dərədən yüksək qalan bölümü. dağın ortasın, örüşü. 4. qılıncda, bıçaqda olan yol biçimli oyma. 5. kol. - kəkirə **kol**: acı kişi. - **kol kos**. çalı çırpı. pölük. 6. atac_{ka}. dərvaza.

qoltuq : qoy_{ka}.

qoltuqlamaq_{ka}: qoltuğuna almaq. qoltuğa vurmaq.

qoluq_{ka} : əlik. əllik. borc. iğrəti.

qoma : **koma**. kümə. yığım_{ka}. yığın. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə. qalaqsı. qalaq. yığın.

qomba : **komba**. kumbarı. daşırqan. şişik.

qomın_{ka} : coşu. həyəcan. - belə **qımına** nə gərək.

qomınmaq_{ka}: coşmaq. həyəcalanmaq. - belə **qımınma**.

qomitqan_{ka}: özlətən. coşturan.

qomitqan_{ka}: özlətən. özlətgən. coşturan.

qomitmaq_{ka} : **gomitmaq**. 1. kömitmaq. komalamaq. yığmaq.

toplamaq. - öz süsünü **gomutqıl**. 2. qomutmaq. coşturmaq.

həyəcanlatmaq. 3. coşdumaq. həyəcanlatmaq. 1. qaynatmaq.

coşdurmaq. - özü mənə gomtdu.

qom_{ka} : **kom**. 1. hər nəyin hündür, şişik, dik biçimi. 2. çul. dəvə havudu.

3. dalqa.

qomşuy_{ka}: qanla dolmuş kənə.

qomşuymaq: yığışmaq.

qomuq_{ka}: **qumuq**. **qoyuq**. **qonuq**. at gübrəsi, təzəyi.

qomuqlamaq_{ka}: 1. pisləmək. təsləmək. 2. qomuq boyundan saymaq.

qomunmaq: qabınmaq¹⁵. qabarılanmaq. dalqalanmaq. həyəcanlanmaq.

çapınmaq. çabalanmaq. qamcınmaq. bulqanmaq. qalqupmaq.

qarıqmaq. qondalmaq. dalqanmaq.

qomuşmaq_{ka}: 1. qoyuluşmaq. cumuşmaq. - olar işə **qomuşdular**. 2.

qaynamaq. - çay, dəniz **qomuşur**.

qomutmaq_{ka}: coşturmaq. qomitmaq. həyəcanlatmaq. qomitmaq.

coşturmaq.

qonaq_{ka} : 1 **qonuq**. **qanaq**. **qayaq**. (n <> y) **qıyaq**. qaymaq (yeyiləcək). ət suyu. yağlı, qoyuq olan nərsə. tərəyağlı. 2. qonuq. **uma**_{ka}. 3. qonum_{ka}. yurt. qoyulan yer. 4. darı. tarıq. - **qonaq** başı sezrəgi yeğ. 5. **uma**_{ka}. - qonuq yiyəsi olan: **qonaqlıq**_{ka}. - qonuq odası: **barışlıq**_{ka} ev. **gəlişlik barışlıq ev**_{ka}. - qonuq etmək: **qonuqlamaq**_{ka}. 2. **qoyuq**. **qumuq**. təzək. pox. 3. ruh. 1. qıltıq_{ka}. (başta bulunan) kəpək.

qonaqlıq: 1. qonuqluq_{ka}. saray. toy yeri, otağı. 2. aşat. yemək, çörək vermək işi. 3. sürcək_{ka}. sürcüq_{ka}. sürüc. əyləşmə. toplantı. düğün. güdən_{ka}. - tanışlar, qohumlar, yoldaşlar arasında, keşik, sırayla verilən qonaqlıq: **soğduş**. - yeməksiz içgili qonaqlıq. **kəstəm**_{ka}.

qonat_{ka} : 1. kümə. yığım. yığnaq. quruh. birbirlərinə yanaşan. toplanan insan küməsi. 2. gəlib bir yerə, bir şey artırılış olan. 2. muntaj.

qonatmaq_{ka} : qondurmaq. oturtmaq. - **qonum qonatmaq**: yat yarağın yığıb qoymaq. yurd salmaq.

qoncək : **qoncuq**. **küncək**. yaxa. nərsənin yan, qırağı, ucu.

qoncəkləmək: küncəkləmək. qoncuqlamaq. yaxalamaq, yaxa tikmək. nərsiyə yan, qırağ, ucluq tikmək.

qoncuq : 1. qoncək. küncək. yaxa. nərsənin yan, qırağı, ucu. 2. qünçüq_{ka}. qonuc. qonça. kirvən. qırpan. yaxa. 3. yaxa.

qoncuqlamaq: küncəkləmək. qoncəkləmək. yaxalamaq, yaxa tikmək.

nərsiyə yan, qırağ, ucluq tikmək.

qoncuy_{ka}: seçilmiş. qadınnan (təkindədən) bir dərəcə aşağı. buna "qatın

qoncuy" da söylənir.

qonça : 1. qunçə. bük_{ka}. - **qunçəsindən** açıldı: **bükündən** ol yazıldı. 2.

qünçüq_{ka}. qoncuq. qonuc. kirvən. qırpan. yaxa.

qondarmaq: qondqarmaq_{ka}. qöndqürmək_{ka}. doğrultmaq. düzəltmək. tikmək.

yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

qondqarmaq_{ka}: (o <> ö) **qöndqürmək**_{ka} qondarmaq. əkmək. dikəltmək.

doğrultmaq. düzəltmək. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar

ettirmək.

qondurmaq_{ka}: 1. e'tiraf eddirmək: - oğrunu **qondurdu**. 2. qonatmaq_{ka}.

oturtmaq. nəyi nərsəyə qoymaq, yerləşirmək.

qonğraqu_{ka} : çinqıraq. qonraq. tonquraq. çan. zəng. naqus.

qonğur_{ka} : 1. qəhvəyi rəng. 2. boğuş səs.

qonğuz_{ka}: osurqan böcəği.

qonıtmaq: tikmək. - ər ağac **qonutdu**.

qon_{ka} : qoyun. qoy.

qonqarmaq: 1. doğrutmaq. imləmək. dikəltmək. 2. nişanlamaq. doğrusun göstərmək. - o yol **qonqardı**. 3. e'traf almaq. işin doğruluğunu göstərmək. - bəy oğrunu **qonqardı**.

qonmaq_{ka}: **qoymaq. qoyunmaq**. 1. ramlaşmaq. yola gəlmək. - tosun at **qondu**. 2. e'tiraf etmək. - oğru **qondu**. 3. enmək. süzülüp enmək. qonmaq - çaqmaq. çoqmaq. çökmək. çuqmaq. 4. düzəlmək. doğrulmaq. - ağac **qonmaq**: tikmək. 5. yola gəlmək. yola çıxmaq. 6. ram olmaq. - at **qondu**. 7. e'tiraf etmək. - oğru **qondu**. 8. köçmək. - el **qondu**: qoyundu. 9. durmaq. oturmaq. toxdamaq. - ağrım **qondu**. 10. çökmək. çuqmaq. çoqmaq. enmək. quşun aşağı inməsi. süzülüp enmək.

qonraq : qonğraq_{ka}. çinqıraq. tonquraq. çan. zəng. naqus.

qonraq : qonğraq_{ka} qulağın alt bölümündə olan dikə gəmik.

qonramaq: qonqurmaq. yoğunlamaq. - oğlan ululur, ünü qonulur.

qonş_{ka} : (nş <met> şn) qoşnı. qomşu.

qonşu : - duvar bir qonşu: **tam yarşı**.

qonuc : qünçüq_{ka}. qoncuq. qonça. kirvən. qırpan. yaxa.

qonu_{ka} : hamar. düz. saf.

qonuq : bax > **qonaq**. alqın. yılqın. ılqın ilgin. yolçu. müsafir. - **öz qonuq**: ruh. - aldı özüm qonuğu: ruhumu aldı. - ram. (# ası).

qonuqlamaq: qonağlamaq.

qonuqlaşmaq: birbirinə qonaq olmaq.

qonuqlu_{ka}: qonaqlı. - **qonuqlu ev:** qonaqlı ev.

qonuqluq_{ka}: qonaqlıq. saray. toy yeri, otağı.

qonum_{ka}: 1. yurt. qoyulan yer. qonaq. 2. qohum. yar yoldaş. yaxınlar.

tanişlar. - **qonum qonatmaq:** yat yarağın yığıb qoymaq. yurd

salmaq. tanışların bir yere yerləştirmək. 3. qohum. özün_{ka}.

qonur : qonqur. yoğun. - **qonur ün:** yoğun səs. - **qonur al:** tıq_{ka}. al ilə doru arası at rəngi.

qonurmaq : düəltmək. ışıqlatmaq. sayağlamaq. - qılınc **qonurmaq.**

qonus₆ : qırma topıq. söbü biçikli nərsə. məxrut. söbü₁. dibi dar ağzı gen biçim.

qonuşmaq: **qoyuşmaq_{ka}.** qoyquşmaq. qonquşmaq. boşanmaq. tökmək. - əl ələ su **qoyuşar**, əllə üz yuvuşar.

qonutmaq: qönitmək_{ka}. könütmək. qoyutmaq. qoymaq. doğrultmaq. dikəltmək.

qop : **qop_{ka} qob. gop. kop. köp.** 1. çox. bək. bütün. həp. obartma, bəkitmə ilgəci. kop böyüdü. - **kop** eyi. - **kop** az. 2. gür. gur. sıx. buruşuq. pıtlışıq. - **köp** saç. 3. abad. qollu budaqlı. dolu. barlı. - **köp** ağaca quş qonur. 4. sevinc. şadlıq. - **qop qılmaq_{ka}:** səvinmək. fərəhlənmək. içi hopmaq. - məni görcək **kop qıldı**

qopmaq_{ka}: qopmaq. gəlmək. qalqmaq. başlamaq. çıxmaq. baş qaldırmaq.

qalxmaq. - ay qopup **evlənib**, ağ bulut hörlənib. - yoqar **qopub**

səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım. - istək qopdu: tələb başlandı. - quş

qopdu: qalxdı, uçdu. - tüpi **qopdu**: tufan qalxdı.

qopruşmaq_{ka}: qaldırışmaq.

qopsalmaq_{ka}: qopuz çalınmaq. qobzalmaq. qupzalmaq.

qopsamaq_{ka}: 1. yüksəltmək. - **yoqarı qopsamaq**: yuxarı qoğzamaq. 2. çıxmaq
istəmək.

qopuq : isrıq_{ka}. qovuq. ıraqlanmış. dışlanmış (dişlənmiş). rədd olunmuş.
məlun.

qopurqan_{ka}: qoparan.

qopurmaq_{ka} : qabırmaq. qabdan qaba tökmək.

qopurmaq_{ka} : yerindən qaldırmaq. qurcalamaq. qurdalamaq.

qopurtmaq_{ka}: yerindən qaldırtmaq.

qopus : **qupuz. qopuz.** 1. qiyam. 2. ürküntü. balqın. balın. bulğa. bəlva.

qopuşmaq_{ka}: qalxışmaq. qoğzanmaq.

qopuz_{ka} : <> **güpüz. qupuz. qopus.** döğülərək, güpsəyərək səslənən

çalqı. - **qopuz qopsamaq**: qopuz çalmaq. - **qopuzlu kişi**_{ka}: qopuzu
olan adam.

qöpüq : **köpük**_{ka}. kəf.

qopzamaq_{ka} : **qupzamaq**. qopuz çalmaq. - **qopzatmaq**: qopuz
çaldırmaq.

qopzamaq_{ka}: **qupzamaq**. qopuz çalmaq.

qor : **kor**_{ka}. 1. tûqül. tûqqül. tûqlü. - **tüklük** gözlü: kor kimsə. 2. **qaraq**_{ka}.
3. - **kor bağırsağ**. bükün. apandış. 4. kor. ziyan. - **qor** tapmayasan
bala. - **kor** gördü, kələki yığdı. - axından **kor** görmüş ölkələr. 5.
yoğurt mayası.

qorday_{ka}: quğu quşu.

qorxutmaq: yandurmaq_{ka}. yandırmaq_{ka}.

qorıq_{ka} : 1. qoru. kiçik orman. 2. qurşanmış, qorunmuş hər nərsə.

qorın : diriğ. əfsus.

qorınmaq_{ka} : qorunmaq. sığılıq etmək. diriğ etmək. pıntilik
etmək₁.

qorışmaq_{ka}: qorumaqda yardım etmək. - qorıq **qorışma**: ordu qaravulladı.

qorqaq : **qorxaq**. 1. çanaç_{çka}. gəvşək. tərbəl. 2. yumuşaq. sarıçqa_{ka}.
sarıçaq

qorqlu_{ka} : qorqaq.

qorqmaz: **qorxmaz**. manqus. manus. dikbaş.

qorqu : **qorxu**. tezik. ürkü. vəlvələ.

qorquşmaq : **qorxuşmaq**. birbirindən qorxmaq. - nədən

qorxuşusuz.

qorquşmaq_{ka}: birbirindən qorqmaq.

qorqutma: **qorxutma**. yanıq_{ka}. təhdit.

qorlamaq: **korlamaq**. ucuzlamaq. xor, alçaq görmək. alçatmaq. təhqir
edmək.

qorlanmaq: **korlanmaq**. 1. çərlənmək_{ka}. pozulmaq. xərablanmaq. çorlanmaq.

ziyana düşmək. 2. yanmaq. heyifsinmək. - ər davarına **qorlandı**.

3. korlanmaq. ziyan görmək. 4. acınmaq. tasa, acı duymaq. (#

cürlənmək_{ka}. dəğərlənmək. aşınmaq. faydalanmaq).

qorluq_{ka} : **korluq**. 1. diydək_{ka}. tiklək. tıqlaq. tıylaq. (< **tıq**. **tiq**). örtük.

qapama. 2. qurluq. meş. qımız qabı.

qors : **qurç**_{ka}. **qurs**. qatı, içi dolu, som, cıdamlı, dayanıqlı nəsne. -

qurç təmir: çəlik. - **qurs ər**. **qors ərən**.

qortalmaq: **kortalmaq**. gəvşəmək. obramaq_{ka}. opramaq. əprimək. əsqimək.

tazalığı, itiliyi gedmək.

qoruğlamaq: quruğlamaq. qılaflamaq. xəlfələmək.

qoruqçı_{ka}: qorucu. qaravul.

qoruqluq_{ka} : **qorquluq**. qoruma, qoyma qabı. sadaq. qədələç. yaylıq.

yasıq_{ka}. ox yay qabı. - **kiş qoruqluq**. sadaq. oqluq. qədələç.

qorumaq: gözərmək. ayamaq_{ka}. güdmək. bərləmək_{ka}. saxlamaq. hifz edmək. - tanrı səni **gözərsin**.

qorunan: qözətli_{ka}. gözətılən. sağlanan. əsirqənən.

qorunmaq_{ka} : **qorınmaq**. sıxılıq edmək. pintilik edmək₁.

qoruyucu: yatqaq. mühafızı.

qosan : **kosan**. burunqud. öndə gedən. yolağçı. öndər. bakan.

qosıqlamaq_{ka}: **qoslıqmaq**. fındıqlanmaq.

qosıqlıq_{ka}: **qosqılıq**. fındıqlıq.

qosuq_{ka} : qosıq. qozuq. fındıq.

qoş_{ka} : 1. qoşa. cüt. tay. əş. hərhanki bir şeyin əşi, cütü. - **qoş** pıçaq. 2. yədək. - **qoş** at.

qoşlamaq: yədəkləmək. birgələmək.

qoşlunmaq : **qoşlanmaq**. qoşulmaq. iki şey birbirinə, bir araya yaxınlaşmaq, yığışmaq. uğur qılınmaq. birgəşmək. yapışmaq. yədəklənmək. - at **qoşlanmaq**: at yədəklənmək.

qoşmaq _{ka}: 1. yügürmək_{ka}. yügrükcə qoşmaq, keçmək. səğırtmək. 2. qoymaq. qatmaq. türku düzmək.

qoşnı_{ka} : (**şn** _{met} > **nş**) qonşı. qomşu. - böri **qoşnusun** yeməz: qurd qonşusun yeməz.

qoşnu : cütləşmə. - **qoşnu** çağı: sevişmə çağı.

qoşu : 1. həmrəh. 2. muntaj.

qoşucu : yügrük_{ka}. keçici.

qoşuq_{ka} : 1. yetim. bir şeyə artırılmış bölüm. mütəmməm. ilsaq. - bu bitiyin **yetimi**. - bu qazetənin **yetimi**. - xanla yetimləri buyurduar. 2. yoldaş. həmkar. bir birinə qoşulan. 3. şeir. qəsidə. - təgür ondan bir **qoşuq**: ondan bir şeir söylə. 4. sirud. 5. yədək. 6. qoşqu. yoldaş. həmkar. bir birinə qoşulan.

qoşulamaq: yetəkləmək. yetəkləmək. yetmək. - uşaqları **yədəklədim**. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola çıxdılar.

qoşulan : qoşulqan_{ka}. qatılan. yol gedən. yola gedən. qoyun börü qoşulmaz, yem olmasa yol olmaz.

qoşulqan_{ka} : qoşulan. qatılan.

qoşulmaq_{ka}: 1. birləşmək. qatılmaq. - yava eyi **qoşulsa**, uğur qeyrət tökülər. 2. tərtip edilmək. uğür qılınmaq. hazırlanmaq. - ev **qoşmaq**. - hizb **qoşmaq**. iş **qoşmaq**. - yır **qoşmaq**. 3. yetmək. mülhəq olmaq.

qoşun : çərik. dərilmiş toplanmış yaraqlı kişilər. qoşulmuş, düzənmiş, hazır olan güc. suv. toyın_{ka}. ordu. ləşgər.
- döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. **batraq**_{ka}. **bayraq**. sancaq. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac.
- **qoşun çəkmək**: süləmək.

- **qoşun çəkmək**: süləmək_{ka}. düşməna qarşı əsqər göndərmək.
savaş yapmaq.

qoşunmaq: sıralanmaq. hazır durmaq.

qotqı_{ka} : 1. **qoyqu**. **qoyaq**. alçaq könüllü. yumşaq xuylu. mütəvazi. 2.
quddi. **qoydi**. buraxılmış. boşanmış, ötrülmüş. - **qotdı** nə. - **qotdı**
yılıxı: buraxılmış heyvan.

qotqılıq_{ka}: **qoyqulıq**. **qoyaqlıq**. könül alçaqlığı. təvazü. - **qotqılıqın** tapınqıl,
qoyqıl kövəz anqru: alçaq könüllüklə qulluq ed, dikbaşlığı qoy yana.

qotrulmaq_{ka}: qutrulmaq. qoyulmaq. boşalmaq. tökünmək. buraxılmaq. -
başın tükdən qutruldu. - su küzədən **qutruldu**.

qotuq : qoyuq. dözün. dözümlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq.
mütəvazi.

qotur : **qutuz**. **quduz**. (< **qoyulmaq**. boşalmaq). 1. tüklerin tökülmə
kəsəli. qutuz dəri kəsəli. demro. təmrəkü_{ka}. 2. boş. - **qotur** qab:
qoturmuş qab. boş qab.

qoturmaq_{ka} : **qodurmaq**. qoymaq. buraxmaq. boşaltmaq.
ağdarmaq. - eşdib ata ananın, savlarını **qodurma**.

qov ! : qaytar. it. köçür. saç.

qova_{ka} : 1. türklərin kullandığı gəmlərdə, atların burnuna doğru tikilən
qayış. 2. **kova**. susıq_{ka}. qumğan_{ka}. gügüm. ibriq. aftafa.

qovala qaşdı: qaçut_{ka}. qavqa. savaş. çarpışma. qoquv. ürküş. taziş. teziş.

qovalamaq : 1. izləmək. sürqüləmək_{ka}. tə'qib etmək. 2. sürmək.
qovalayıb sürərək üzərinə saldırmaq sürgiləmək. sürgüləmək.
sürgüləmək_{ka}. 3. qavalamaq. (< qaqramaq_{ka}. < **qaq**). itələyib,
dartıb açırmaq.

qovalamaq: edərmək_{ka}. aramaq. təqib etmək.

qovcu : qoğucu. çamquq_{ka}. casut. çəkçi₆.

qovcuq : kovcuq. kovucuq. çatlaq. yırtıq.

qovi : kovi. qovuq_{ka}. kovuq. 1. içi boş olan hər nə, şey. içi kof.
çürümüş olan. - kovi ağac. 2. uğursuz. əliboş. bədbəxd. - kovi ər
quyuya girsə, yel alır: qarabaxdı quyudada tufan tutur. 3. və'də.
ayıq_{ka}.

qovmaq_{ka}: 1. qaqmaq. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönən. 2. qoxmaq.
qovalamaq. sürmək. 3. qatlış_{ka}. qoğuş. 4. qabcaq_{ka}. çatar.
çatşaq. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştığı yer. 5. qarçaq_{ka}.
su qollarının birbirinə qavuştığı yer.

qovşalmaq_{ka}: pərdaxlanmaq.

qovşaşmaq_{ka}: 1. qoğuşlamaq. qoğaralamaq. yonub safatmaq. 2.
qoğşamaq. qoğuş ağacı dalı ilə cilalamaq.

qovşatmaq : 1. kovşatmaq. qavşatmaq: gəvşətmək. boşaltmaq.
qaçıtmaq. qaçirtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox

edmək. ayırmaq. açmaq. 2. ka. ititmək. tizətmək. qoğu ağacıylə-
oxun **qoğsatıp** çıxdı döğüşə. 3. ka. sürtüb parıldamaq, işilatmaq.
barraqlatmaq. 4. ka. saflatmaq.

qovuc_{ka} : **qovuz**. - **qovuç qovuç**_{ka}: qaç qaç. cin çarpmışa üzərlək, soyuq su
çırpıp, cinləri qoğmaq üçün söylənən söz. - **yel qovuc** bitiyi: ovsun
duası.

qovucuq: **kovucuq**. **kovcuq**. çatlaq. yırtıq.

qovuq_{ka} : 1. qopuq. isriq_{ka}. ıraqlanmış. dıışlanmış (dişlənmiş). rədd
olunmuş. məlun. 2. kovuq. qovi. kovi. 3. içi boş olan hər nə, şey.
- **kovi** ağac. 4. əliboş. bədbəxd.
- **qut qovuq**: mal dövlət.

qovurmaç_{ka} : qavurmaç. qoqurmaç. qavrulmuş nərsə.

qovurmaq_{ka}: qavrulmaq. qaqurmaq. qaqrulmaq. qavrulmaq.

qovuş : **kovuş**. **qoquş**_{ka}. **qoğuş**. 1. oluq. su oluğu. dəğirmən oluğu. 2.
İtiş_{ka}. dəf'. müdafie. 3. süngüş. toxu. toxnma. tə'nə.

qovuşmaq_{ka}: qoğmağa, üzməyə, tərd etməyə çalışmaq.

qoy : 1. toxda. döz. dayan. səbr. dirəng. - qoymadan: dayanmadan.
- bir **qoy** görün. - **qoya qoya** gəlmişik də: dözə dözə, toxduya
toxduya. - işimiz **qoymadan** sıvay bir şey deyil. 2. icazə. ruxsət. qoy
verin: icazə verin. 3. imkan. fürsət. - bir **qoy** tapıb işin qoydu

yerinə. - pislik **qoy** gözləmir, yaxcılıq **qoysuz** olmur. - **qoy** tanrıdandı.

- **qoy** vermədən vurdu. 4. əngəl. tıqış_{ka}. tiyiş₆. pərhis. mane'. 5.

qon_{ka}. qoyun. 6. quy_{ka}. quytu yer. dip. dərə.

qoya : sovğa. andıra. xumar_{ka}. irs. miras. geriyə buraxılan nərsə.

qoyaq : **qotqı_{ka}**. **qoyqu**. 1. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi. 2. davarlıq_{ka}. tavrıq. durdaq. xəznə. ambar.

qoyaq_{ka} : darı. qonaq.

qoyaqlıq: **qotqılıq_{ka}**. **qoyqulıq**. könül alçaqlığı. təvazü.

qoyanmaq: qoyunmaq. qozanmaq_{ka}. bəzənmək. süslənmək. - **bəzənib qozanmaq**.

qoydı : **qotdı**. **quddı**. buraxılmış. boşanmış, ötrülmüş. - **qotdı** nə. - **qotdı** yıldı: buraxılmış heyvan.

qoyı_{ka} : 1. aşağı. alt. - o dağdan **qoyu** endi. - itim tutub **qoyu** çaldı: yerə vurdu. - başın alıb **qoyu** saldı: başın qırıb yerə saldı. - gözüm yaşı **qoyu** axdı: yerə axdı. - **qoyu** ıldı: aşağı geddi. - ər atdan **qoyu** uçdu: yerə yıxıldı. 2. quyı_{ka}. quyü. çuxur. aşağı. alt. sufla (# yuxar. yuxarı. üst. ülya). 3. aşağı. aşağıya. arxası sıra. (qudı).

qoy_{ka} : 1. qoltuq. 2. dərə. 3. qoyun. 4. paltarın qoynu. qucağı. - qoyun qoy dərənin qoyaqı. dibi. düzlüğü.

qoyqa_{ka} : dəri. kürk.

qoyqalamaq_{ka}: **qoğqalamaq** dərinin qıllarını təmizləmək, yolmaq.

qoyqaşmaq_{ka}: qucaqlaşmaq. qoynuna girmək. - **qoyqaşib** yatar onun üzünə.

qoyqu : **qotqı**_{ka}. **qoyaq**. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi.

qoyquluq: **qotqılıq**_{ka}. **qoyaqlıq**. könül alçaqlığı. təvazü.

qoyqun : qoyun. qoynuq. etin. edin. hazır. amadə.

qoyluşmaq_{ka}: qoyulaşmaq. tökülüşmək.

qoymaq : (y <> z <> d. t) **qozmaq**. **qodmaq**. **qonmaq**_{ka}. 1. qondurmaq.

qonatmaq_{ka}. oturtmaq. qoyutmaq. qonıtmaq_{ka}. könütmək.

qonutmaq. doğrultmaq. 2. buraxmaq. ötürmək. boşlamaq.

vazlamaq. vaz vermək. - məni **qoy** gedim. - **qoy** yava işlərin

azqınlara. - özündən yaxılıq **qoyan**. - işivi **qozub** gedmə. - əldən

qozmaq: əldə qoymaq: buraxmaq. (**quzidən**_{fars}: ötürmək). - **xumaru**

qoymaq: andıra, savğaburaxmaq. - oğlum sənə **qozarmən**, ərđəm

öğüt **xumaru**. - **öğüt qoymaq**: nəsihət vermək. 3. hazırlamaq. -

qoyun yeyin. - **qoyandan** sonra gəlin. - **qoyulmadan** işi başlama. -

qoyulmuş nələr: hazırlanmış şeylər. 3. toxdamaq. dözmək.

dayanmaq. səbr etmək. dirəng. - bir köç qoyqıl: bir az **dözginən**.

- mən **qoyuram** o **qoymur**: mən dözüərəm o dözmür - qoymadan

pişmir qora. - **qoymaq** ilə pişər qora. 4. buraxmaq. izin vermək. -

qoyun gedim. - **qoymadı** axın çıxsın. 5. səhv etmək. buraxmaq.

əldən çıxmaq (vermək. əldən qoymaq).

- **qoydu** bulut yağmırın: tökdü. 6. düzəlmək. doğrulmaq. yola gəlmək. e'tiraf etmək. - ağac **qonmaq**: tikmək. 7. yola çıxmaq. 3. ram olmaq. - at **qondu**. 8. tökmək. - əlimə boya **qoydu**. - paltarına su **qoyuldu**. - əlinə su **qoy**. tökülmək. - bu ırmaq hara **qoyur**. 9. qoyuvermək. buraxmaq. tökmək. çalqamaq. 10. buraqmaq. tərک edilmək. qoyuvermək. buraxmaq.

qoynuq : qoyun. qoyqun. etin. edin. hazır. amadə.

qoyruşmaq_{ka}: boşaltmaq.

qoyu_{ka} : qoyuq_{ka}. qoyu. qalın. sıx.

qoyuq_{ka} : bax > **güdü**_{ka}. 1. **qonuuq**. **qumuq**. təzək. pox. 2. dəri. o qoyuq **qoyuqladı**: dərinin tükün almaq üçün. 3. axarlarda qoyu. 4. qotuq. dözün. dözümlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq. mütəvazi.

qoyuqlamaq: qoğsalamaq. pöşləmək. - o qoyuq **qoyuqladı**: dərinin tükün almaq üçün.

qoyuqluq_{ka} : qoyuluq. quyuluq.

qoyulaşmaq: qoyluşmaq_{ka}. tökülüşmək.

qoyulaşmış: batruş_{ka}. bətrüş. bartuş.

qoyulmaq: 1. artılmaq_{ka}. bərpa edilmək. 2. qotrulmaq_{ka}. qutrulmaq. boşalmaq. tökünmək.

qoyun_{ka} : 1. hazır. - **qoyun** şeylər. 2. qoyqun. qoynuq. etin. edin. hazır. amadə. 3. pərhiz. qoymaq, keçmək işinə alınmaq. 4. qucaq. 5.

qon_{ka}. qoy.

- təvə, qoyun tüyündən yapılan qəyim: **qars**_{ka}.

- **başıl qoy**: təpəsində ağı olan qoyun.

- **tişi qoyun**. sağmal. sağılan heyvan. sağlıq_{ka}.

qoyunmaq_{ka}: **qonmaq**_{ka}. 1. qoymaq. tökümək. - su **qoyunun**: su tökün. 2.

pərhiz edmək. qoymaq. keçmək. boşunmaq. 3. köçmək. - el

qondu: qoyundu. 4. durmaq. oturmaq. toxdamaq. - ağırim **qondu**.

5. qoyanmaq. qozanmaq_{ka}. bəzənmək. süslənmək. - **bəzənib**

qozanmaq.

qoyurmuş_{ka}: boşalmış.

qoyurmuş: boşalmış. - **qoyurmuş** qab: qotur qab:. boş qab.

qoyuşmaq_{ka}: **qonuşmaq**. 1. qoyquşmaq. qonquşmaq. boşanmaq. tökmək. -

əl ələ su **qoyuşar**, əllə üz yuvuşar. 2. birbirinə güvənmək.

qoyutmaq: qoymaq. qönitmək_{ka}. könütmək. qonutmaq. doğrultmaq.

qoyvanmaq : duruqsamaq. vellənmək. yubanmaq. - işlərində

qoyvanma.

qoza : bucur₆. - çam **qozası**: arça **bucru**:

qozanmaq_{ka}: qoyanmaq. qoyunmaq. bəzənmək. süslənmək. - **bəzənib**

qozanmaq.

qözətəcək: qözətqü_{ka}.

- qozqıl** : qoyqıl. - **qozqıl** məni gedəlim: qoy məni gedim.
- qozmaq** : (y <> z <> d. t) **qodmaq**. bax > **qoymaq**.
- qöcən** : **köçən**. 1. **çəkün**_{ka}. kiçik. xırda. bala. uşaq. 2. **çəkün**_{ka}. ada tavşanı yavrusu.
- qöç** : **köç**_{ka}. 1. ara. çağ. an. zaman. müddət. - bir **köç qoyqıl**: bir dayan. - bir köç qoyqıl: bir az **dözginən**. - uğur köçü: uğur çağı: bəxdin açıq arası. 2. saat. - bir **köç**: bir saat. - **köç** keçmiş gəlib çıxdı. - dan **köçü**: dan çağı. dan saati. - günün igirmi dörd **köçü**: günün igirmi dörd saati. - yorıq **köçü**: qəbul saati. - **qəbul etmək**: yorıqlamaq.
- qöçə** : **köçə**. əyərlik. yəhə taxdası.
- qöçəbə** : dəvə köçəbəsi. təgirmək_{ka}. uğurma.
- qöçik** : **köçik**. **köşik**_{ka}. örtü. pərdə. kölgə.
- qöçqürən**: **köçqürən**. gəzürən. keçürən. keçqürqən. güzəşdə gedən. bağışlayan.
- qöçmək** : yollanmaq. - su köçtü: qoşun yola çıxdı.
- qöçrüm**_{ka}: 1. belinləmə. dalâş. ürküş. 2. mahacirət.
- qöçtək** : **köçtək**. **köştək**. **köstək**. **küstək**. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu. döşəqu. gişən.

qöçük : **köçük**_{ka}. 1. sağrı. yan. yançaq. göt. tərک. 2. bir heyvana binən iki adamdan arxadaki. 3. başdan fırlanıb sallanan bürgək saç fırlaları, halqaları.

qöçüklük: **köçüklük**. **kölgəlik**. - **köçüklük** yer: kölgəli yer.

qöçüqləmək: **köçükləmək**_{ka}. götündən, sağrıdan vurmaq.

qöçünmək. **köçünmək**. **köşünmək**_{ka}. kölgələnmək. kölgəyə çəkilmək.

kəndini gizləmək, örtmək. - ər gündən **köçündü**: gündən kölgəyə keçdi.

qöçür !. : **köçür !.** qaytar !. qov. it.

qöçürən: **qöçürgən**. uzaqlaştıran:

qöçürgən_{ka}: 1. köçürən. 2. uzaqlaştıran.

qöçürmə : **köçürmə**. daşıma. intiqal. yer dəğişmə. depləşman.

qöçürmək: **köçürmək**_{ka}. yazmaq. istinsax etmək. nəql etmək.

qöçüt : **köçüt**_{ka}. 1. at. ulağ. daşınma, köçmə, qötürmə aracı. - **köçüt**

köçürmə: mənqul nəyin yerin dəğişmək. 2. mənqul. - **köçüt** davar: mənqul mal. - **köçüt** köçürmə: mənqul nəyin yerin dəğişmək.

qödəç_{ka} : **gödəç**. közüç_{ka}. küzə. gözəç. bardaq. təsti. qözəç. qözüç.

qödəzmək: **gödəzmək**_{ka}. (dz <met> zd) **gözətmək**. güdmək. qöz atmaq_{ka}.

qözətmək. bəkləmək. göz edilmək. müntəzir olmaq. - sən burda **gödəz**: gözət. gözlə.

- qöfəz** : **köfəz**. **köpəz**. qədir bilməz. dəğər verməz.
- qöhər** : **köhər** < **kəvəl**_{ka}. yumşaq, uyuq qılıqlı. - **kəvəl at**: yorqa at. minik verən at.
- qöq** : **göy**. **kök**_{ka}. 1. göy. hava. - **göy** açıldı. - **göy** bürgürdü: göy tutuldu. - göy **busardı**: bozardı. - **göy çıxırısı**: fələk. göy fələyi. - **göy** sağyrsa, üzə düşür. - dəğirməndə doğmuş sıçan, **göy** kükrəyindən qorxmaz. 1. göylük. bağbağat. bağılıq boştanlığın gənəl adı. bir yeri saran yaşıl bölgə. - kənd **göyü**: şəhəri saran göylük. 2. kök. soy. əsl. - **kökün** kim: kimsən. 3. bağ. ip. - ər sözü bir, yəhər **kökü** üç olu. - **kökən**: mal davar sağılırkən ayağına bağlanan ip. 4. heyvanların qışda yaxınlaşması, aşışması. - qoç **kökü** çatdı. - atları **kökü**: atların cütləşməsi. 5. gök rəngi. lâcivərd. - **gömgöy**: göpgöy. - göy çüvüt: qöy boya. - göy gözlü: qöy qöz. çağır_{ka}. 6. ölçü. vəzn. yir (şəir) ölçüsü vəzni. 7. damar. yıldız_{ka}. rişə. 8. qutsal. çin. tansuq. həqq. müqəddəs. - **göy** dəmir geri durmaz: düzlük sözü dryər, işin görər. 9. səsi aşağıladıb, yüksəltməklə, incəldib yoğunlatmaqla istənilən ölçüyə, tona, taraza salmaq. - **köklü** səs: becərilmiş səs. - **kök** bilməz, qulaz yırtar: ölçünü bilməyən. - **kök salmaq**: harmoniləşmək. 10. hər nəyin dibi, bəki, bərki. him. pey. bəy (**bəq**). 11. əzab. çətinlik. qınaq. qınaş. - **kök** gördü, kərəkü üzdü. 12. ayna üzündə meydana gələn pas. nərsənin üzünə düşən

çillik, çil, xal. 13. qoşnu. sevişmə, cütləşmə çağı. - qoyun kökü. 14. səsin bəmi zili. - **köklü** səs: ölçülü səs. 15. göylük. yaşıllıq. - **kənd göyü**: şəhər çevrəsində olan göylü. 16. kəndir. ovsar. - er sözü bir, yəhər kökü üç olur. 17. qışın çağı heyvanların qızmış durumu. 18. yoğun, dolu, bəm səs. 19. pas. ləkə. - **gözüncə** göy düşdü: güzgüyə pas düşdü. - **qöylü üz**: xallı, səpgilli üz. 20. kök. el içində yaranmış, el içinə düşmüş gülməcə. bu ilin göyü budu ki. - bir gün -----. 21. göy sözündə sərbəstlik, boşluq, azatlıq, gəlişmə bitişmə, yüksəlmə, genişlik, gənclik vardır. - **göy ölkələr**: 22. yaşıllığı çox olan, yaşıllıqı, göyərtiləri qoruyan ölkələr. 22. gəlişmə yolunda olan ölkələr. - **göy ılxı**: kövşənə, otağa buraxılmış heyvan. 23. gülüş. gülməcə. 24. əsl. soy. şüt_{ka}.
- **qöq yılxı**_{ka}: başıboş yayılan heyvan.
- **qöq tubulqan**_{ka}: bir quş adı.
- kök gördü **kəriki** üzdü: ağırlıq, çətinlik görüb, ev eşiyin üzüb (söküb) geddi.
- **kökdən aramaq**: tüpləmək_{ka}. dipləmək. dibləmək. kökdən aramaq.
- **kökün araştırmaq**: tüpləşmək_{ka}. dibləşmək. dipləşmək. dibin çıxarmaq. təhqiq etmək.
- **göy qurşağı**. tel gögən.
.bulut göyü **köşütti**_{ka}: **quşatdı**.

- **qöy daş** : çəş. yaş. yəş. yeş. firuzə.

- **qöy don**: - **göy don**: göyün örtüyü, göy örtüyü boyada olan nərsə.

- kökdən aramaq: tüpləmək_{ka}. dipləmək.

qöqdədmək_{ka}: **köqkətmək**_{ka}. yəhər taxdalarını tiktirmək. bağlatmaq.

qöqdəzmək_{ka}: **kökdəzmək**_{ka}. **kökdətmək**. **köklətmək**_{ka}. sıxb bağlamaq. -

yalğın **köklət**: qayıışı bərkid.

qöqəgün_{ka}: **qökəgün**_{ka} **göyəgün**. göy milçək. - iki boğ ikəşür, ortada **göyəgün**

yencilir.

qöqəkün_{ka} : **gögəgün**. göy sinək.

qöqəl : **kökəl**. köklə. kökün. kökən. harmoni. həmahəngi.

qöqən : **kökən**. 1. kökün. kökəl. köklə. harmoni. həmahəngi. 2. **gögən**.

köstək. örkən. mal davar sağılırkən ayağına bağlanan ip. - tel

gögən: göy qurşağı.

qöqərmək_{ka} : qöğərmək. göy rəngini almaq.

qöqəşmək : **kökəşmək**. kökləşmək_{ka}. qohumlaşmaq. - olar iki birlə **kökləşdi**.

qöqlə : **köklə**. kökəl. kökün. kökən. harmoni. həmahəngi.

qöqləmək : **kökləmək**. **kökdəmək**. 1. **təvçəmək**_{ka}. **təpcəmək**. ata ata, ara bir,

iri iri tikmək. köpüşmək_{ka}. 2. nərsəni bağlamaq. bağlayıb

kipləmək. tikmək. - yəhəri **köklə**: çat. qur. bağla. 3. ırlamaq.

oxumaq. 4. **göyləmək**. göy yemək. heyvanın yemləməsi,

otlaması. - yılxı **köklədi**.

qöqlən : köklən. müğənni. xanəndə.

qöqlənmək_{ka}: **köklənmək**_{ka}. 1. üzdə çillər çıxmaq. 2. şarkı söyləmək.

ırlamaq. oxumaq. səsi yüksəltə alçalta şarkı çağırmaq. 3. sıxı
bağlanmaq. bir yerə yerləşmək. - yəhər **kökləndi**. 4. soylanmaq.
yıldızlanmaq_{ka}. kök salmaq. - **köklənmiş** kişi: elli günlük kişi. 5.
zənginləşmək. bitişmək. - ölkənin **köklənməsi** işlə puldan asılıdır.

qöqləşmək_{ka}: **kökləşmək**_{ka}. **köktəşmək**. 1. ilişip soxulmaq. sıxılıb

bağlanmaq. bağlaşmaq. cürləşmək. sözləşmək. - qız oğlan
kökləşib gəddilər. - bunan o **kökləşdilər**: cürləşdilər. 2. tuplənmək_{ka}.
diblənmək. diplənmək. zənginləşmək. 3. kökəşmək.
qohumlaşmaq. - olar iki birle kökləşdi.

qöqlətmək_{ka}: **kökətmək**. **kökəzmək**_{ka}. sıxb bağlamaq. - yalıqın **köklət**:

qayıışı bərkid.

qöqs : **köks**_{ka}. **qöks**_{ka}. göğüs. köğüz. könül. ürək. sinə. - sənin özgün

düşəli, **köksüm** ara od tütür. (**özgü**: **özik**. eşq):

qöqsüz : **köksüz**. yandıq_{ka}. yanıq. soysuz. qarışığı, yandan olan.

qöqşin : **köqşin**. göyümtül. göğümsü.

qöqtəşmək: **köqtəşmək**_{ka}: ilişip soxulmaq. yəhər bağlamaq. qohumlaşmaq.

bağlanmaq.

qöqun_{ka} : **qoğun**_{ka}. qıvılcımı. oddan qoğulan, qopan çığın.

qöqümsü : göğümsü. kökşin. göyümtül.

qöqün : kökün. kökən. kökəl. köklə. harmoni. həmahəngi.

qöqürçgün_{ka}: gögürçgün_{ka}. 1. göyərçin. 2. qüyərdi.

qöqüslük : qöğüslük artıq_{ka}.

qöqüslük : qöğüslük. artıq_{ka}. peşgire. qadın lifciyi.

qöqüt : köküt. götgi_{ka}. kötük. təpə. yığın. təpəciq.

qöqyuq : gökyuq_{ka} göylü. türkmən böyüklərinə verilən unqun.

qöl : göl. havuz. birikmiş su.

qölçə : gölçə. gölünğ_{ka}.

qölə : kölə. bulaq. bulun. qul. əsir. - alqa bulaq; bağışlanmış kölə.

qölərmək : gölərmək_{ka}. qöllənmək. gölərmək. toplanmaq. yığışmaq. -
gölərdi sular.

qölgə : kölgə. köşigə_{ka}. köçik. köşik_{ka}. örtü. pərdə.

qölgələnmək: kölgələnmək. köçünmək. köşünmək_{ka}. kölgəyə çəkilmək.

kəndini gizləmək, örtmək. - er gündən **köçündü**: gündən kölgəyə keçdi.

qölgəli : kölgəli. dalı qalmış.

qölgəlik : kölgəlik. köçüklük. - köçüklük yer: kölgəli yer.

qöliqə_{ka} : köligə_{ka}. kölik. qoyu kölgə.

qöliq_{ka} : kölik. kölgə.

qöliqliq_{ka}: kölgilik. kölgəlik.

qölimək : **gölimək**_{ka}. **gölgimək**. quylamaq. qömmək.

qölišmək : **gölišmək**_{ka}. qömüşmək. - dədəsin öldürdü də **gölüşdü** də.

qölitmək_{ka} : **gölitmək** (l < > m) **gömitmək**. gömdürmək. quylamaq. - ölünü
qülütdülər.

qölcə : **kölgə**. **köligə**₆. **kölik**_{ka}. uğur. devlet. bəxd. kömək. - bəy
uğrunda işim yetildi: işim alındı.

qölcələnmək: **kölgələnmək**. kölgəyə çəkilmək. köşiklənmək. köşinmək_{ka}.
köşünmək. kəndini gizləmək, örtmək.

qölcəlik : **köliklik**_{ka}. **köşiklik**_{ka}.

qöltinğ_{ka} : **gölcuq**. quşların indiği su birikintisi.

qölük_{ka} : arxa. kölük. yük yüklətilən hər hanki bir heyvan.

qölüklük_{ka} : qölüklü.

qölünğ : **gölünğ**_{ka}. **gölçə**.

qöm : **göm**. - **göm göy**_{ka}: 1. mas mavi. 2. qır, kül topraq rengi.

qömçü : **gömüç**. **gömçü**. gömü. gənc. təpən (dəfinə). qazan (> xəznə).

qömdürmək: **gömdürmək**. quylamaq. qömitmək. gömitmək. (m < > l)
gölitmək_{ka}.

qöməç : **köməç**_{ka}. külə gömülərək, cumularaq pişirilən çörək.

qömək : **kömək**. yardım. yoğuş. basut_{ka}. acıyan. qoldav. himayət. kölgə.
uğur. devlet. bəxd. çıraq. əlik. şagird. qılış. əməkdaş. həmkar. -

bəy **uğrunda** işim yetildi: işim alındı. - tanrı **uğrunda** işlərim bitər. -
sizin **uğruzdan** vara çatdıq.

qömək : **kömək**. yatut. yetut_{ka}. yetut. yədək. yar.

qömək : **kömək**. yetüt_{ka}. yardım. imdat.

qöməkləşmək: işləşmək_{ka}. işbirliyi yapmaq.

qömitmək : **gömitmək**. (m < > l) **gölitmək**_{ka}. **gülitmək**. gömdürmək.
quylamaq.

qömmə : **gömmə**: közdə pişirilən əkmək. közləmə. qözmən_{ka}.

qö mü : **gö mü**. gö mülmüş. gö münti_{ka}. quylanmış.

qö müç : **gö müç**. **qö mçü**. gö mü. gənc. təpən (dəfinə). qazan (> xəznə). -
o **gö müş** buldu. - tavqaç gömsi: aad ulusundan qalma xəznə.

qö müldürük : **gö müldürük**. at göğüslüğü.

qö mülən : **gö mülən**. qöymən_{ka}. quylanan.

qö mündi nəng: qö mülmüş nə, nəsnə.

qö mü r : **kö mü r**_{ka}. **kö mğür**. - **kö mürlük**_{ka}: **kö m rülük**:

qö mü ş : **gö mü ş**. gənc. xəznə. - tapaç gö mü ş: keçmiş gənc.

qö mü şmək_{ka}: qö mdəşmək.

qö ndər : **gö ndər**. edqil. eyqil. yolla. - **eyqil** məni döğüşgə.

qö ndərişmək: gö ndərişmək. birbirinə vermək. ötgürüşmək_{ka}. ötrüşmək_{ka}.

qö ndərmək : **gö ndərmək**. ö tütmək. ö türmək. ötgürmək_{ka}.

sürdürmək. çıxarmaq. uylatmaq. öyrətmək. tabe' edmək.

savurmaq. yönətmək. yasmaq_{ka}. itsəmək. etsəmək. edsəmək.

bağışlamaq. - ora qoşun **yasın**.

qöndərmək: **göndərmək**. yıldımaq_{ka}. 6. iltəmək. - onu evə **yılat**.

qöndqürmək_{ka}: qondqarmaq_{ka}. qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək.

tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

qönək_{ka} : **könək**_{ka}. kövnək. kövəng. küzə. matara. ibriq. su tulumu (qırba).

qönəş : **könəş**. < **könüldəş**. sırdaş. yoldaş.

qöngərmək_{ka}: (o <> ö) **qonqarmaq**. bax > qondqarmaq_{ka}.

qönglək_{ka} : qömlək.

qöngləklənmək: **köngləklənmək**_{ka}. qömləklənmək. qömlək qəymək .

qöngüldə : **köngüldə**_{ka}. könül arxadaşı.

qöngül_{ka} : 1. könül. yürək. qəlb. 2. anlayış.

qöngüllənmək_{ka}: 1. könüllənmək. ürəkləmək. istəmək. arzu etmək. 2.

(cocuq) düşünmək. anlamaq.

qöngüllük_{ka}: könüllü.

qönik : **könik**. könül. yaşut. şad. yarud. açıq. sevnik. həyəcanlı.

qöni_{ka} : <> **qoni**. 1. düz. doğru. əmniyyətli. 2. dəri. arınmış gönə "**qoğuş**" deyilir.

qönitmək_{ka} : könütmək. qonutmaq. qoyutmaq. qoymaq.

doğrultmaq. dikətmək. - o ağac **könütdü**.

qön_{ka} : **gön_{ka}**. at dərisi, qönü. ham dərl. qön.

qönül **gönül. könül.** könik. yaşut. şad. yarud. açıq. sevnik. həyəcanlı.

- gözdən ıraq, **gönüldən** uzaq. - **göyül** qaynar, için oynar.

qönüldəş : **könüldəş.** könəş. sırdaş. yoldaş.

qöpcəşmək : **kübüşmək_{ka}.** tikişmək.

qöpcüq_{ka} : **köpçük_{ka}.** qaş. yəhərin ön, arxa yapuqu.

qöpəkli : baralıq_{ka}. köpəkyi olan kişi:

qöpəz : **köpəz. köfəz.** dəğər verməz. qədir bilməz.

qöpiq : **köpik.** bastırma. iki qətləyib tikmək. bezin iki qatı arasına pambıq qoyaraq tikmə.

qöpitmək_{ka} : **köpitmək_{ka}.** kübimək. tiktirmək. oyulqatmaq.

küpətmək.

qöp_{ka} : <> **qop_{ka}.**

qöprü : **köprü.** atız. köprük_{ka}. keçit. geçiş. geçik_{ka}.

qöprük_{ka} : **köprük_{ka}.** köprü. atız. keçit. geçiş. geçik_{ka}.

qöpsün_{ka} : **köpsün_{ka}.** içinə yu qırxım qoyulmuş püştə, döşəkçə.

qöpüklətmək: **köpüklətmək.** əkşitmək. çuvsatmaq_{ka}. çuğsatmaq_{ka}.

coğsatmaq_{ka} coşdurmaq. turşatmaq. qaynatmaq.

qöpülmək : **köpülmək. kübülmək_{ka}.** tikilmək. oyulqamaq.

qöpülmək_{ka} : tikilmək. kübülmək.

qöpümək : **köpümək**. kübimək_{ka}. sıx tikiş tikmək. oyulqamaq.

qöpürmək_{ka} : **köpürmək**. köpüklənmək. kəflənmək. - süt **köpürdü**.
- ağızım **köpürüp**. - aşıc **köpürdü**.

qöpürtmək_{ka}: **köpürtmək**. köpükləndirmək. kəfləndirmək.

qöpüş : köpüş. çöküş. şişik.

qöpüşmək_{ka} : **köpüşmək_{ka}**. kökləmək. təcəmək. tikmək.

qöpütmək : **köpütmək**. şişirmək. qumturmaq.

qör : **gör**. 1. görk. gözəl. 2. gör. qıl. - **qura gör**: qur qıl.

qördüqünğ_{ka}: gördüğün.

qördürmək: qözgərmək_{ka}. görüştürmək.

qörə : **görə**. yaraş. təvafüq. tətəbüq. - buyruqa **görə**, buyruq yaraşı
qıldıq. - dediklərizə yaraş, **görə** - olana yaraş: imkana **görə**.

qörənək : **görənək**. öğrəyü_{ka}. rəsm. qayda. adət.

qörgedmək_{ka}: gözəlləşmək.

qörgütmək_{ka}: göstərmək.

qörüğ_{ka} : **görüğ_{ka}**. iş görən. işçi. kilfət. cariyə.

qörkük : **görkük**. gözəl.

qörkülü : **görkülü**. gözəl. - **görkülüyə** (gözələ) söz gəlir \ dağ başına yel
dəgir.

qörqə_{ka} : **körkə_{ka}**. (1 < **kövmək**: oymaq. 2 < **qorqa**: qab). ağactan **kövülmüş**,
oyulmuş, dayaz, çuxurluğu az, enli qab. tabaq.

qörqətmək_{ka}: **görgərmək**. gözəlləşmək. - qız **görkərdi**.

qörq_{ka} : gözəlliq.

qörqlü : - **görklü** qırtışlı kişi.

qörqlü_{ka} : iyi. gözəl. göstərişli. dostça.

qörmək : **görmək_{ka}**. tükəmək. yetmək. kafi olmaq. - aş qamuğqa **tükədi**:
yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. - o
onun **görməyin** kösədi: köysədi, istədi. 1. uzaqdan baxmaq.

qörmüş_{ka} : görmüş.

qörpə_{ka} : **körpə**. 1. xam. pişməmiş. çiğ. 1. gec doğmuş, çıxmış çağa,
bala, ot. - **körpə ot**: yəni bitmiş ot. - **corpə yemiş**. vaxti kəçtikdən
sonra çıxan yemiş. - **körpə oğul**. yazın doğan cocuq.

qörpələmək_{ka}: **körpələmək_{ka}**. körpə ot yernək.

qörpələnmək_{ka}: yenidən çıxmaq. yenidən bitmək, cücərmək.

qörsəmək_{ka} : **görüksəmək**. görmək istəmək.

qörsətmək: **görsətmək**. baqurmaq_{ka}. baxtıрмаq. - bir mən **baqur**: görsət.

qörüq_{ka} : **körüq_{ka}**. quyumçu, dəmirci körüğü, tamı₆.

qörüqsəmək_{ka}: görsəmək. görmək, qavuşmaq istəmək.

qörülmək_{ka}: görülmək.

qörüncə : **görüncə**. tamaşa. numayış. - görüncəyə kişi **avdı**. - görüncülər
görüncəyə toplaşdılar.

qörünç_{ka} : **gözünc**. **görüncü**. görülecək şey. bir şey səyredən xalq. -
görüncülər görüncəyə toplaşdılar.

qörünmək_{ka} : 1. saqımaq_{ka}. sağımaq. sezinmək. quşqanmaq.
fikirləşmək. 2. qavuşmaq.

qörünməmiş: əcib. azıq_{ka}. azuq. ayuq. atuq. qərib. qeyri təbii. foquladə.

qörüş_{ka} : 1. görüş. qarşı. - **görüş görüşə**: qarşı qarşıya. - görüşə nəçıxası,
bilmirəm: qabağa, nə çıxdəğın bilmirəm. - **görüşə** gedmək. - **görüşə**
girən içindən qalar, **görüş** görməyən özündən qalar. 2. üz. zahir. -
görüşünə ağılın gədməsin. - **görüş** bəzəyi, için təzəyi. 3. mənzərə. -
enli, açıq, boyalı **görüş**. - **görüş** çəkən: mənzərə çəkən nəqqaş. 4.
baxış. 5. yağıqluq. qonum, qohuma yoluğmaq işi. seləyərham.

qörüşmə : **görüşmə**. gənqəş_{ka}. işlərdə danışma. düşünmə. tədbir.

qörüşmək : **görüşmək**. danışmaq. gənqəmək_{ka}. tədbir etmək.

qörüşmək_{ka} : baxmaq.

qörüştürmək: qözgərmək_{ka}. gördürmək.

qös : **kös**. təbil. davul. tuğ. təbil. küvrük.

qösə : **qösə**. **kösək**. istək. arzı.

qösəkçi : **kösəkçi**. köysəkçi: istəkli, iştahlı.

qösəmək_{ka}: **kösəmək**. küysəmək. arzılamaq.

qösəşmək_{ka}: **kösəşmək**_{ka}. küysəşmək. istəmək. öğünmək.

qösgü : **gösgü**. **közü**. **közəku**. **gözəkü**_{ka}. közlük. köz, od eşən,
qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun
olsa, əl yanmaz.

qösmək : **kösmək**. **gösgük**. çözmək. - ayağın **kös**: uzat.

qösnəmək: **kösnəmək**. ütlənmək_{ka}. üdlənmək_{ka}. ərək istəmək.

qösrük : buxov. kişən. bənd. - **kösrük tuşaq**_{ka}: atın ön ayaqlarına vurulan
köstək.

qöstək : **köstək**. **küstək**. **köştək**. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu. döşəqu.
gişən. kögən_{ka}. kösrük. tuşaq_{ka}.

qöstəkləmək. **köstəkləmək**. kişəmək_{ka}. kösürmək_{ka}. buxovlamaq. bağlamaq:
qişəmək. kösürmək.

qöstəri : **göstəri**. səriş. numayış. - **göstəri yapmaq**: sərmək. döşəmək.
nümayiş vermək. - **sərilmiş** piyeslər: döşənmiş piyeslər.

qöstərmək: görqütmək_{ka}.

qösülmək : **kösülmək**. **çözülmək**. açılmaq. uzanmaq. - yoğurqandan artuq
ayaq **kösülsə**, üşüyür.

qösülmək_{ka} : **kösülmək**_{ka} **çözülmək**. (ayaq) uzamaq, uzatılmaq.

qösürmək_{ka} : **kösürmək**_{ka}. köstəkləmək. buxovlamaq.

qöşan : **köşan**. bax > **kövşan** (< **kovmaq**: qazmaq). əkinçi.

qöşə : **köşə**. bulunğ_{ka}. bucaq. burcaq. zaviyə.

qöşə : **köşə**. qulaq. bucaq.

qöşigə : **köşigə**_{ka}. kölgə.

qöşik_{ka} : **köşik**_{ka}. **köçik**. örtü. pərdə. kölgə.

qöşiklik_{ka} : **köşiklik**_{ka} < **köçüklük**. kölgəlik. - **köçüklük** yer: kölgəli yer.

qöşimək : **köşimək**_{ka}. **köçimək**_{ka}. qapatmaq. örtmək. - dam günü **köçidi**.

qöşinmək_{ka} : kölgəyə çəkilmək. kəndini gizləmək örtmək . -

qöşünmək.

qöşk : **köşk**. (< **köçmək**). köşük. (> **kuşk**_{fars}). saray. böyük ev: qarşı_{ka}.

qöştək : **köştək**. **köstək**. **küstək**. **köçtək**. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu.

döşəqu. gişən.

qöştürmək: küstürmək.

qöşüklənmək: **köçüklənmək**. **köşinmək**_{ka}. **kösünmək**. (1 < **köçünmək**: yer

dəğişmək. 2 < **qoşunmaq**: artırılmaq. 3 < **kösünmək**: çəkinmək.

küsünmək). çəkinmək. kölgəyə çəkilmək. kəndini gizləmək.

örtünmək.

qöşünmək : **kösünmək**_{ka}. **köçünmək** kölgələnmək. kölgəyə

çəkilmək. kəndini gizləmək, örtmək. - ər gündən **köçündü**:

gündən kölgəyə keçdi.

- qöşütmək** : **köşütmək**. 1. quşatmaq. qurşatmaq. örtmək. qapamaq. - bulut göyü **köşütti**_{ka}: **quşatdı**. 2. köşütmək. köçütmək. örtmək. yapamaq. - bulut göyü **köşüttü**.
- qöt** : göt. sağrı. köçük_{ka}. yan. yançaq. hər nərsənin dalısı, arxası. - **götüdən** en: damnan düş.
- qöt** : göt_{ka}. arxa.
- qöti burt** : **köti burt**_{ka}. kabus. qara basan.
- qötiç**_{ka} : **götiç**_{ka}. **götüş**. gənc uşağa söğülürkən söylənən söz.
- qötki** : **götgi**_{ka}. **kötük**. **köküt**. təpə. yığın. təpəciq.
- qötləmək** : **kötləmək**_{ka}. **götləmək**_{ka}. kötülük, yamanlıq, pis iş yapmaq.
- qötlətmək**_{ka} : **kötlətmək**_{ka}. **götlətmək**_{ka}. kötülüyə, yamanlığa, pis işə qoymaq. - dədəsi uşağın **götlətdi**.
- qötlük**_{ka} : söğüş. göt. qonas.
- qötrüm**_{ka} : (< **göt**: dik. şiş). dik yer. qaldırım. səggi. diqqan. supaçə₆. kürsi.
- qötrüşmək**: qudruşmaq. qudurmaq. çıxmaq (# **kütrüşmək**: yemək. yatınmaq).
- qötrüşmək**_{ka}: qaldırıp götürmək.
- qötü** : **kötü**. 1. isiz_{ka}. isiz. yaman. 2. yavuz_{ka}. yafuz_{ka}. yava. bəğənilməz. yaman. pisəlmiş. kötüləşmiş. artaq_{ka}
- qötük** : **kötük**. **götgi**_{ka}. 1. təpə. yığın. təpəciq. 2. kütük. kündə. tomrum_{ka}. tomruq. tumrum. 1. kötük. qatut_{ka}. bədəxlaq. qaba.

qötül : **götül**. pis. pozuq.

qötüləmək : **kötüləmək**. alçatmaq. yavratmaq_{ka}. yavalamaq. pisləmək.

qötüləşmək : **kötüləşmək**. sərtləşmək. pisləşmək. çalpaşmaq_{ka}
artamaq_{ka}. pozulmaq. xarablanmaq. .

qötüləşmək : **kötüləşmək**. yavrımaq_{ka}. yavalaşmaq. yoxsulluq,
xəstəliq üzündən arıqlamaq.

qötülətmək : **kötülətmək**. yavritmaq_{ka}. yavalatmaq. zayıflatmaq.
arıqlatmaq.

qötülük : **kötülük**. isizlik_{ka}. ıszlıq. ıssızlıq. yamanlıq. həşərlik.

qötür : **götür**. daşıq. hambal.

qötürən : **götürən**. kőtürkən_{ka}.

qötürgə : **qötürgə**. 1. bərnəmə. - **qötürgəzi** iyi götürün. 2. daşıt. qötürgü_{ka}.

qötürgən_{ka}: götürən.

qötürgü_{ka} : **götürgə**. bir şey daşımağa, götürməyə, tutmağa yarar ayqıt.
maşa. tutcaq. qısqac. daşıt.

qötür_{ka} : **götür**. yüklü. hamilə. - **götür** qadınlar: boylu qadınlar.

qötürmək : **götürmək**. yuturmaq_{ka}. almaq. yükləmək.

qötürmək_{ka} : **götürmək**. **götürmək**. 1. ilətmək_{ka}. aparmaq.

ağtarmaq. kürəmək. aparmaq. alıb qaçmaq. intiqal etmək. -

küçiti su götürdü: apardı, **ilətdi**: işlər əldən çıxdı. 2. qidərmək.

qitərmək_{ka}. qutarmaq. qaldırmaq. yox etmək. yana, qırağa
 çəkmək. nabud etmək. məhv etmək. - oğlum ögüt alqıl, biliksilik
giter: götür, qutar. 3. salmaq_{ka}. çıxarmaq. istixrac etmək. - altun,
 heft, mis **salmaq**. 4. ağıtmaq. aparmaq. intiqal etmək. 5. rəhmət
 oxuyursan. - onun ölüsün bilmirsən, nəyə götürüsen: tanımamış
 ölüyə nədən rəhmət oxuyursan.

qötürməksünmək: kötürsəmək.

qötürsəmək_{ka}: götürmək istəmək.

qötürtmək : **götürtmək**. 1. yükləmək. boylatmaq. hamilə etmək. - ərə

gedmədən qızlar üçün **götürülmək** yasaqlanmış. 2. təcavüz etmək.

- oğurlanmış, **götürülmüş** qızlar.

götürülmək. götürür görünmək. acınmaq. dartınmaq. tartınmaq_{ka}.

qötürüm. : **götürüm**. oldrum_{ka}. oturum. yığva. məclis.

qötüş : **götüş**. **götiç**_{ka}. gənc uşağa söğülürkən söylənən söz.

qötvərən : **götvərən**. bic. satır_{ka}. hərəmzada. götvərən. dibiz.

qövdə : **gövdə**. ətyen. yin_{ka}. əyin. qab. tən. bədən. qüvrə_{ka}. qalib.
 isqilet.

qövəng : **kövəng**. könək_{ka}. kövnək_{ka}. küzə.

qövəs : **kövəs**. kövsə. kövəz_{ka}. kibər. kibrəli. qattaq. qurumlu.

qövəz : **kövəsə**. **kövəs**. kibər. qattaq. kibrəli. qurumlu.

qövəzlik: kövəzlik_{ka}. kibirlik. qabarlıq. qədir bilməmək. nasipəsi. şımarıqlıq.
qurumluq.

qövnək_{ka} : kövnək_{ka}. könək_{ka}. kövəng. küzə.

qövrəmək_{ka}: kövrəmək_{ka} gəvşəmək. kəfrəmək. gəvrəmək. küfrəmək.

qövsə : kövsə. kövəs. kövəz_{ka}. kibər. kibrəli. qattaq. qurumlu.

qövşan : kövşan. köşan. (kovmaq: qazmaq). əkinçi. (köşəvərz. keşəvərz_{fars})

qövüc : kövüj_{ka}. küflək. çürük. içi kov, keçmiş nərsə. dadı pozulan,
qaçan hər şey. - küvij turma: puka turp.

qövük : gövük_{ka}. kövük_{ka}. saman.

qöy : bax > göq

qöydə : göydə_{ka}. kürə. altın, qümüş əritmək ocağı.

qöyləmək_{ka} : kökləmək_{ka}. heyvanın yemləməsi.

qöymək : göymək_{ka}. köymək. yanmaq. yaxmaq. - odun göydü.

qöymən_{ka} : gömülən. quylanın.

qöymüş : köymüş. köyük_{ka}. yanmış. yanıq.

qöynək : köynək (< quylaq: quylanıb gömülən örtük).

qöynəmək: göynəmək. yalmaq_{ka}. yanmaq. yalınmaq. alovlanmaq.

qöysək : köysək. istək. - köysəkli: istəkli. meyilli.

qöytürmək_{ka}: yaqmaq. yaqtırmaq.

qöyüq : köyüq_{ka}. köymüş. yanmış. yanıq.

qöyümtül : göyümtül. kökşin. göğümsü.

qöyürmək : göyürmək_{ka}. gögürmək. yanmaq. yaxınmaq. - **göyürdü** arut ot:
yandı quru ot.

qöz : göz. köz_{ka}. od. qor.

- **taşırqan gözlü**_{ka}: patlaq gözlü. qulma gözlü.

- qözü sulu. qôzü hər zaman axan kişi: **çəvsəng**.

- **közdə** pişirilən əkmək: közləmə. gömmə: qözmən_{ka}.

- açıqlıqdan qöz qararmaq: **öşərmək**_{ka}.

- **qöz atmaq**_{ka}: qözətilmək. göz edilmək. müntəzir olmaq.

- **qözə gəlmək**: sağınmaq. görünmək.

- **qözü bağlılıq**: yalvı_{ka}. yaliv. yalva. yada. büyü. cadu. sehir.

qözcük_{ka} : göz mıncığı. göz dəğməmindən sağınmaq üçün, tikilən
nəzərlik.

qözçü : gəzmə. ayğaq₆. tutqaq_{ka}.

qözdə : **gözdə**. 1. ilit. seçgin. 2. ilit. numayəndə. depdat. 1. qorunmuş. -
gözdə nə: qorunmuş şey.

qözə : **gözə**. yam_{ka}. çör çöp. pislik. çapaq.

qözəç_{ka} : **qödəç**. **qözüç**. **küzə**. (< **kovsaq**: oyuq. boş) közüç_{ka}. küzə. gödəç.

qözəqü : **közəku**. **gözəkü**_{ka}. **gösgü**. **közügü**. közlük. köz, od eşən,
qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun
olsa, əl yanmaz.

qözəl : ayqu. əyku. eyqu. əzqu. iyi. yaxşıqlı. ısı. ısı. xoş. yapışan.

- **gözəl qadın**: özük_{ka}. (qadınlara verilən unqun, ləqəb).

- **altun özük**: **altun üzük**: altın kimi təmiz ruhlu qadın.

- **ərtini üzük**: bədəni inci kimi təmiz olan qadın.

qözəlim : duzağı. - **duzağ**ı gəl bura.

qözəlləşmək: **gözəlləşmək**. mənğizlənmək_{ka}. mənizlənmək. bənizlənmək.

bənzinə rəng gəlmək. üzlenib suratlanmaq.

qözəlləşmək: **qırtışlanmaq**_{ka}. **gözəlliği** artmaq. qırtışlanmaq_{ka}. bənizlənmək.

mənğizlənmək_{ka}. suratlanmaq. sırlanmaq. bənzinə rəng ruf

gəlmək. - gündən günə **qırtışlanır** qızlar.

qözəlləşmək: qörgedmək_{ka}.

qözəlləşmək: süçimək_{ka}. dadlanmaq.

qözəmək_{ka}: **gözəmək**. 1. od ölçərmək. eşmək. qarışdırmaq. altüst etmək. -

odu **gözə**, yanıq qalsın. 2. dənələmək. - üzüm **gözəmək**. 3.

közəmək. odu çevirmək, qarışdırmaq. 4. gözləmək. dənələmək.

göz göz, dənə dənə etmək. - üzü **gözəmək**.

qözərmək : gözərmək. güdmək. qorumaq. hifz etmək. - tanrı səni gözərsin.

qözətçi : **gözətçi** qayqur. qayur. pərəstar.

qözətdəçi_{ka}: qözətic. qözəttəçi.

qözəti : gözəti. müntəzir.

qözətiklik_{ka}: qözətməyə həq qazanan.

qözətiqli_{ka} : qözətməyi düşünən.

qözətilən : qözətli_{ka}. sağlanan. əsirqənən. qorunan.

qözətilmək: **gözətilmək**. göz edilmək. **qödəzmək**. gözətmək. güdmək. qöz atmaq_{ka}. müntəzir olmaq.

qözətişmək_{ka}: qözətləşmək.

qözətqən_{ka}. : qözətən.

qözətqüçi_{ka} : qözətici.

qözətqü_{ka} : qözətəcək.

qözətli_{ka}. : gözətilən. sağlanan. əsirqənən. qorunan.

qözətmək: **gözətmək**. (**zd** < met > **dz**) **qödəzmək**_{ka}. güdmək.

qözətmək_{ka} : **gözətmək**. (**zd** < met > **dz**) **qödəzmək**_{ka}. güdmək. qöz atmaq_{ka}. qözətilmək. göz edilmək. müntəzir olmaq.

qözətmiş_{ka}: 1. qorunmuş. - **gözətmiş** nə: qorunmuş şey. 2. qözətilmiş.

qözəttəçi_{ka}: qözətici. qözətdəçi.

qözəzmək : **gözəzmək**_{ka}. güdmək.

qözgərmək_{ka}: gördürmək. görüştürmək.

qözgü : **közgü**. **gösgü**. **közəku**. **gözəkü**_{ka}. közlük. köz, od eşən, qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun olsa, əl yanmaz.

qözlə : 1. dayan. sağ sağ. - gözlə gözlə: **aç aç**. aç gəlmə: gözlə, gəlmə ha.
- aç sevilən, sevgidən qalma. 2. **qözlə** !: diqqət !. ehtiyat !. həzər !.
sağ !. sağın !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. sağ sağ !. dayan !. qay !.
diqqət !. bax !.

qözləm : **gözləm**. güdəm. yaraş. muraat. muğayat. - **gözləm**, yaraş kişi.

qözləmə : **közləmə**. közdə pişirilən əkmək. gömmə: qözmən_{ka}.

qözləmək : **gözləmək**_{ka}. 1. gözəmək_{ka}. dənələmək. göz göz, dənə dənə
edmək. - üzü **gözləmək:gözəmək**. 2. qözləmək. qütmək. durmaq.
bəkləmək. 3. qözə vurmaq.

qözləşmək_{ka}: gözətləmək.

qözlətme : umdurmaq. ümid vermək.

qözləyu_{ka} : **gözləyu**. 1. umduru_{ka}. bəkləyu. gözü yolda. - qoydu məni
umduru. 2. qöz kimi.

qözlü : qözü olan. qaraqılıq_{ka}.

qözlük : **közlük**. **közü**. **gösgü**. **közəku**. **gözəkü**_{ka}. köz, od eşən,
qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun
olsa, əl yanmaz.

qözmən : **közmən**_{ka}. közdə pişirilən əkmək: közləmə. gömmə:

qöznü_{ka} : **göznü**_{ka}. güzgü. ayna.

qözüc : **közüc**_{ka}. küzə. gözəç. gödəç. - **közüçlük titi**_{ka}: saxsı torpağı.

qözülduruq_{ka}: gözlük. at quyruğundan toxunur bir bez parçasıdır.

qözüngü_{ka} : **gözüngü_{ka}**- güzgü. ayna.

qözünmək_{ka}: görülmək.

qu : - **qu**: - lan: - lən.

- **arıtqu**: arıtılan.

- **dərqu**: dərılən.

- saçratqu: tələ.

- **dərqu**: dərən.

- **bititqu**: bitirən. yazan. qələm

- saçratqu: tələ.

- qaqratqu: qoğucu.

- **qonqraqqu**: zıncırov.

- tavrıatqu: tələsik. **tavrıatquçı**: tələsdirici.

- tavrıatqu: tovlı. buruşuq. dolanan.

- **təprətqu**: cevlanqah. təprəşik. cünbüş.

- **tavrıatqu**: qarışıq, tovlı, talaşlı.

- **yalqu**: səfeh. qanmaz. öksüz.

- **yabaqu**: bayağı.

- **yorıqu**: ged gəl, dolanma.

- **yıraqu**: oxucu. xanəndə.

- **yaşaqu**: yaşayan.

- **yamaqu**: yamaqlanmalı.

- **toxu**: şişgin.
- **aynaqu**: başa. özgə.
- **yolqu**: yağma.
- **tayaqu**: tikə daş.
- **yanqu**: nərsenin qablığı.
- **barqu**: çatılacaq, gediləcək.
- **turqu**: duracaq, qalacaq.
- **yalqa**: yalağ. yalama.

quba at_{ka} : qumral, al sarı boya. - **quba at**_{ka}.

qubsalmaq_{ka}: qopuz çalınmaq.

qubzaşmaq_{ka}: **qupsalmaq**. **qobzalmaq**. qopuz çalmaq. qopuz çalınmaq.

qucaqlamaq: qoçuşmaq_{ka}.

qucaqlaşma. qucuşma. qocu_{ka}.

qucaqlatmaq. qucturmaq_{ka}.

qucam_{ka}: qucaq. - bir **qucam** güi.

qucğun : **qucğun**. **qucğundi**_{ka}. soğan.

quciş : **qociş**. qocaqlaşma.

qucğundi_{ka}: **qucğundi**_{ka}. soğan. qucğun.

qucu_{ka} : qucaqlaşma. qoçuşma.

quculaşmaq: uçruşmaq. ucruşmaq. içrişmək. biribirinə qoğuşmaq.

quçuşmaq_{ka}: qucaqlaşmaq.

quddı : **qotdı. qoydı.** buraxılmış. boşanmış, ötrülmüş. - **qotdı** nə. -
qotdı yılıxı: buraxılmış heyvan.

qudik : xudik. cicik.

qudqu_{ka} : sinək.

qudqulanmaq_{ka}: (**qudqu** + **lanmaq**: yoxsulmaq. boşalmaq). sinəklənmək.
 kəndindən sinək qoğmaq.

qudrucaq_{ka} : **quyrucaq.** büzdüm. quyruq qəmiği.

quдруq : bax > **quyruq**_{ka}.

quducaq_{ka} : quyruq qəmiği.

quduq : bax > **quyu**

qudurqaq_{ka} : bax > **quyurqa.**

qudurqan : opuz_{ka}- obuz. ası. vəhşi.

qudurqun_{ka} : quşqun. yəhərin quşqunu.

qudurmaq: yozlaşmaq_{ka}. yufqadmaq_{ka}. yuvqalanmaq.

qudurmaq_{ka}: 1. dışarmaq. çıxmaq. qalxmaq. üstünə düşmək. çabalamaq.
 çalışmaq. 2. yozlaşmaq. yufqadmaq_{ka}. yuvqalanmaq.

qudutrmaq : quşqutmaq. ürkütmək. sıçratmaq. sucıtmaq_{ka}.
 saçratmaq.

quf : kuf. yalqun_{ka}.

quğu : quğu quşu. qorday_{ka}.

quqrutmaq : **qoqratmaq**_{ka}.

ququ_{ka} : quğu quşu.

ququnluq_{ka} : **qoğunluq**_{ka}. qıvılcımlı, alovlu.

ququrmaq_{ka} : qavurmaq. qaqurmaq. qoğurmaq. qovurmaq.

qul : əbd. yükün. mürid. tabe'. bulaq. bulun. kölə. əsir. odalıq. - alqa
bulaq: bağışlanmış kölə. - tanrı **yükünləri**: qulları. - qul yağı, it böri.

qulabuz_{ka} : qılavuz.

qulaç_{ka} : qulaç.

qulaçlamaq_{ka}: qulaçlamaq. qolları açıb ölçmək. - bu uruqnu **qolaçla**: bu ipi
ölç.

qulaq : **qulğaq**. **qulqaq**. 1. bucaq. köşə. 2. quş ovlanan yer. 3. 6. **güllə**. (>

qululə_{fars}). - qurşun **qulaq**. - çamır **qulaq**.

- **qulağ dalına vurmaq**: burbamaq_{ka}. burcutmaq. döndərib
çöndərmək.

- **qulaqlı**: bucaqlı.

- **qulaq don**_{ka}: qolları (yenləri) qısa paltar. - qulaqa vurmaq:

qulaqlamaq_{ka}.

qulaqlamaq_{ka}: qulaqa taxmaq.

qulavuz_{ka} : qılavuz. qulabuğ.

quldur : qulluq gözləyən. istəkli olan. kimsəni zorlayıb istəyin
yerləşdirmək.

quldurmaq : qulluq istəmək. istəmək.

qulıq : **qulsıq**_{ka}. qul, kölə, nöker qılıqlı. köləyə bənzər.

qulqaq_{ka} : qulaq. qulaq. qulhaq.

qulqırmaq_{ka} : istəyə yazmaq.

qulqırmaq_{ka} : **qolqırmaq**_{ka}. istəyə yazmaq.

qullanmaq: **kullanmaq**. suramaq_{ka}. sürəmək_{ka}. işlənmək. istifadə etmək.

qullə : qurqa. qarqa. qarğı. qoruğ. zirvə.

qulluq etmək: xitmət etmək. tapmaq.

qulluq : 1. əkət_{ka}. tapı. xidmət. 1. ağırlıq_{ka}. ağırlama. pəzirayi. - **qulluq**

işləri qonaqçınındı. - ağır qulluq: möhtəşəm qulluq. 1. tapı. tapuq.

xidmət.

- bir **qulluq**, bir tapuğ. hər nə istərsiz, **tapızda** durmuşuq.

- **qulluq sevən**: qulluqçu. tapuşqaq_{ka}.

- **qulluq istəmək**: quldurmaq. istəmək.

qulluqçu : 1. buyruq. işçi. - **əl buyruğu**: əl altı işçi. 2. tapuğçı. xidmətgüzar.

pərəstişkar. 3. tapuşqaq_{ka}. qulluq sevən.

qulluqçu : tapuqsaq. qulluq, xitmət etməyi sevən.

qulmaq_{ka} : **qulsamaq**_{ka}. istəmək. rica etmək. - **qulsıram**, erkiz var.

qulnaç : qulunlu, boylu, ikən qısraq. (# qısır qısraq: doğamayan at).

qulnaç_{ka} : qulu, balası olan, boylu qısraq.

qulnamaq_{ka} : qulunlamaq. qısraq qulundı: at yavru doğurdu.

qulsamaq_{ka} : istəmək. - **qulsıram**, ərkiz var.

qulsıq_{ka} : **qulıq**. qul, kölə, nökər qılıqlı, sifətli. köləyə bənzər. - **qulsıq ər**_{ka}.

qulturmaq_{ka}: istətmək.

qulun_{ka} : tay.

qulunlamaq: **qulnamaq**_{ka}. qısraq yavru doğurmaq.

qulunmaq_{ka}: istəmək. rica etmək.

quluşmaq_{ka} : birbirindən istəmək. istəşmək.

quma urmaq_{ka}: birbirinə quvvətlə vurmaq.

qumaş : parça. turqu_{ka}.

qumbarı : **kumbarı**. komba. daşırqan. şişik.

qumğan_{ka} : kova. susıq_{ka}. gügüm. ibriq.

qumıtmaq : qomutmaq_{kaş} coşturmaq.

qum_{ka} : (< **kom**: şişik). 1. dalqa. su dalqası. 2. qum dənəsi.

qumqan_{ka} : qumquma. tüng. su qabı.

qumquma : qumqan_{ka}. tüng. su qabı.

qumlaq_{ka} : sarmaşiq ot. dənizdə qum, şepə tufan qoparan ot.

qummaq_{ka} : dalqalanmaq. - su **qumdi**.

qumrat : **qurmat**. **gümrat**. qurlu toplu. güclü. - **qumrat** ürek: güclü. ürekli.

qumturmaq : 1. gölləndirmək. dalqurmaq. dalqalandırmaq. 2.

köpütmək. şişirmək. - yel əsir suyu **qumturur**.

qumuq_{ka} : qomuq. at kübrəsi.

qunçə : bük. qonça. - **bükdən** ol yazıldı: qunçədən o açıldı. -

qonçasından açıldı: **bükündən** ol yazıldı.

qunçələnmək: büksüqlənmək_{ka}. qızlarda məmə tomurmaq.

qundıqu_{ka} : dövən. xərmən dövən.

qunduz qayrı_{ka}: qunduz taşağından yapılan bir ilac.

qunduz_{ka} : su qöpəyi.

qunğ_{ka}: qas. mahiçə. ədalə.

quni : qını. qılı. qüni. günü. kimi. - nə **qını** bir adamdı.

quni : **qüni**. günü. qını. qılı. kimi. - yağmur **quni** qan saçar: yağış kimi

qan tökər.

qupal₆ : **kupal**. yaxımsız. gobut. sasrıq. sassıq₆. sarsıq_{ka}.

qupzalmaq : qopsalmaq_{ka}. qopuz çalınmaq. qobzalmaq.

qupzamaq_{ka}: **qopzamaq**. qopuz çalmaq.

qupzaşmaq_{ka}: qopuz çalmaq.

qur : **qur**_{ka}. 1. **qurr**. doğal səs. - **qur qur, qar qur edmək**_{ka}: quruldamaq.

- qarnım **qarr qurr** edir. 2. dərik. dərkə. dərəcə. rütbə. - uluğ **qur**:

üstün dərcə. - alt **qur**: altın, aşağı dərcə. - mənim **qurum**: mənim

dərcəm, çəkim. - orta **qur**. 1. quşaq. qurşaq. kəmə. - **iç qur**: iç

qurşağı. uçqur. paltomun **qurun** itirdim. 1. quru. quruq. qura.

- **qur qurmaq**: qurşamaq. kəmərləmək.

qura : 1. tərbiyə. ədəb. - dilab açıq, pişiyin **qurası** nərdə. 2. - **qura**
çəkmək: surplamaq. süriləmək_{ka}. surplamaq_{ka}.

quracaq : qurqu_{ka}. qurası_{ka}.

quraq : **quruq**. qarqaaq_{ka}. kəkrək. suyu çəkilmə. bitgisiz quru qırlar. çöl.
qurqaaq_{ka}. qurğaaq. çoraq. şoraq. - qurğılıqdan arıqlamaq: ölüm
durumuna gəlmək. yutıqmaq: yutuqmaq_{ka}.

quraqlamaq: (l <> t) qurqatmaq. qurqadmaq_{ka}. qıtlıq olmaq. qurumaq.

quram_{ka} : 1. tərbiyəti. müəddəb. - **quram** kişilər: ədəbli, düzənli adamlar. 2.
iyeğaağşi.
- **quram** kişilər olturdular: mərtəbə, aşama sırasına görə kişilər
düzülüb oturdular.

qurarmaq_{ka}: qurtarmaq. qutqarmaq.

qurası_{ka} : quracaq.

quraş : məclis. iclas. - quraş **quruldu**.

qurcalamaq: qurdalamaq. qopurmaq_{ka}. yerindən qaldırmaq.

qurcalamaq: qurdalamaq. sonğramaq_{ka}. imalə olmaq. nərsənin qəbulunda
çətinlik göstərmək. sözü ikircimləmək.

qurç_{ka} : **qurs**. **qors**. qatı, içi dolu, som, cıdamlı, dayanıqlı nəsə. - **qurç**
təmir: çəlik. - **qurs** ər. **qurç** ərən. - **qurç** ərən_{ka}. dayanıqlı, yiğit ər.

qurdalamaq: qurcalamaq. sonğramaq_{ka}. imalə olmaq. nərsənin qəbulunda çətinlik göstərmək. sözü ikircimləmək.

qurdalamaq: qopurmaq_{ka}. yerindən qaldırmaq. qurcalamaq.

qurdaşmaq_{ka}: sıralanmaq. məclis qurmaq.

qurəmək: kurəmək_{ka}. qaçmaq. - qul küređi.

qurəş : çalış_{ka}. çalmaş. çəlmə. güreş. güləş. gücəş.

qurğucu: totieçi.

qurğuluq_{ka}: yeğnilik. yüngüllük. daşqınlıq. zəvzəklik.

qurı_{ka} : çevrə. ətraf. mihit.

qurıqu_{ka} : qurumaq üzərə olan nəsnə. quruyacaq zaman

qurın : kəmə. qurulan. mahasirə. kəmə. - **qurun** yazmaq: bir şeyin qoruğun açmaq.

qurınmaq_{ka}: qurunmaq. qurulanmaq.

qurışmaq_{ka}: quruşmaq. quruşmaq.

qurıtqan_{ka}: qurutan.

qurqaq_{ka}: quraq.

qurqalır_{ka}: quruyan. qurmaq üzərə bulunan.

qurqalmaq_{ka}: quraqlamaq. qıtlıq olmaq.

qurqamaq_{ka} : qurumaq.

qurqatmaq: quraqlamaq.

qurqi : 1. qurluq. hazırlıq. 2. totie.

qurqıra : başı boş, hər gələ dolanan. aavara.

qurqırmaq_{ka}: qurumaq.

qurqırmaq_{ka}: zəvzəklik etmək. yağnilik etmək.

qurquçl_{ka}: qurucu.

qurqu_{ka} : **quruğ**. beyni quru. axmaq. səfeh. yağni kişi.

qurqulanmaq_{ka}: taşqınlıq, yağnilik, yüngüllük etmək. səfehləmək.

qurquşum: yapışdırmağa, qovuşdurmağa yarar nərsə. löhüm. sığzıq_{ka}.

qurlamaq_{ka}: **gurlamaq**. 1. nərsiyə quşaq, kəmə, bellik yapmaq, bağlamaq, tikmək. - palto, don, oyluq **qurlamaq**. 2. qürlənmək_{ka}. kürlənmək_{ka}.

qurlanmaq_{ka}: 1. qürsmək_{ka}. qursmaq. kürsəmək. gürsəmək. şişmək. təxmirlənmək. 2. bərkimək. uyuşmaq. tutmaq. - yoğurt **qurlandı**. 3. turşamaq. acımaq. tutmaq. qatılaşmaq. qoyulaşmaq. mayalanmaq. əkşimək. - qımız **qurlandı**. - qatıq qurlandı. 3. qurmaq. tikilmək. qurşanmaq. - yapı **qurlanmaq**. işlərimiz **qurlandı**. - yay **qurlandı**. 4. güclənmək. güc tapmaq. bərkimək. - qurlanmış dəmirə, qurç dəmir (polad) deyilir. 5. gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. şişmək. təxmirlənmək. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək.

qurlaşmaq: döğrə qurub oturmaq. - quraş **qurlaşdılar**: yığva **qurdular**.

qurluq_{ka} : 1. qorluq. meş. qımız qabı. 1. quruqluq. cəhiz. ləvazim.

qurmaq : 1. əğlətmək. əğirmək. yığmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən. 2. kərmək. toplamaq. 3. himayə etmək.

qurman_{ka}: **kiş qurman**_{ka}. 1. qədələç. sadaq. yaylıq. yasıq_{ka}. ox yay qabı. 2. qurşan. belivi bağla. 3. yükün. tapın. amadə baş.

qurmat : **qumrat**. **gümrat**. qurlu toplu. güclü. - **qurmat** ürek: güclü. ürekli. - **qurmat** dayan el dayağı.

qurmuş_{ka}: qurulu.

qurralmaq: boynamaq_{ka}. qururlanmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq. dikbaşlanmaq.

qurramaq: gəritmək. qarıdatmaq. boş boş danışmaq. şişirmək. - çoxda **gurrama**: gəritmə.

qurs : **qurç**_{ka}. **qors**. 1. qatı, içi dolu, som, cıdamlı, dayanıqlı nəsənə. - **qurç** təmir: çəlik. - **qurs ər**. **qurs ərən**. 1. gürs. şişik. qabır. maya.

qursaq : polad. bolad. bulad. dolmuş. bərkimiş.

qursamaq: qarçamaq_{ka}. qarslamaq. qatılmaq.

qursatmaq: **qurmaq**. türçitmək_{ka}. törçütmək. durçutmaq. durcıtmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. işə salmaq. bərpa etmək.

qursatmaq: türçitmaq_{ka}. . bərpa etmək.

qursmaq : qürsmək_{ka}. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmirlənmək. olmaq.

qurşaq_{ka}: quşaq. belbağ. bağ. urama. kəmə. - **göy qurşağı**: tel gögən.

qurşamaq_{ka} : yörgəmək. yörəmək. dolamaq. döğrəmək.

çevrəmək. quşanmaq. quşağı bağlamaq.

qurşanmaq_{ka}: 1. girişmək. sarınmaq_{ka}. sarqınmaq_{ka}. 2. qızıışmaq.

güsərmək_{ka}.

qurşat ! : büküt ! mahasirələ !.

qurşatmaq_{ka}: qoşitmək_{ka}. quşatmaq. örtmək. qapamaq. quşaq quşatmaq.

- bulut göyü **quşatdı**.

qurt : **qurt**_{ka} 1. solucan soyundan olan heyvanlar. 1. yırtıcı

heyvanlardan olan qurt, böri.

qurtaq : qutat. qutaq. qaraçuxa. xoşbəx.

qurtanmaq: **qurtlanmaq**. (**qurt + lan + maq**)

qurtanmaq_{ka}: (t <> l) **qurtlanmaq**. (**qurt + lan**: bir nədən, şeydən olmaq). 1.

bittən qaşınmaq. 2. qoyunlarda bit aramaq.

qurtqa_{ka} : 1. əlsiz. bacarıqsız. bacarmaz. bacarıqsız. 2. qocaqarı. - **qurtqa**

büzük bilməs, yerim dar dər

qurtlamaq_{ka} : qurt çıxarmaq.

qurtulmaq: qutalmaq. qutulmaq.

qurtulmaq: yarıqsamaq. nəcat tapmaq.

qurtulmaq_{ka} : 1. doğurmaq. 2. qut bulmaq. qutulmaq.

qurtuluş: yarıq. nəcat.

qurturmaq_{ka}: qurdurmaq. toplatmaq.

quruh : 1. yarıq. yartım_{ka}. - bir **yartım** boyun: bir quruh xalq. 2. qonat_{ka}.

quruqjin_{ka}: qurşun. quşun.

quruq_{ka} : 1. (# dolu). quru. boş. ıssız. lüt. - **quruq ulma**: boş küzəc. - on qab **quruq**, iki qab doludu. - **quruq ev**_{ka}: 1. içində kimsə bulunmayan ev. 2. boş, yaraqsız, qoşsuz, mobilmansız, vəsayilsiz ev (# doluq ev: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev). 2. qarqaq_{ka}. suyu çəkilmış. bitgisiz quru qırlar. çöl. 3. qurlara, dərcələrə uyar, ta'be' üzüm, devlət. 4. başı boş. səfeh.

quruqlamaq_{ka}: 1. qoruqlamaq. qılaflamaq. xəlfələmək. 2. qurutmaq.

quruqlanmaq_{ka}: quru bulmaq.

quruqluq: qurluq. cehiz. ləvazim.

quruqsaq_{ka}: **qurqursaq**_{ka}. 1. iç alat. mə'də. 2. quşlarda daşlıq.

quruqsımaq_{ka}: qurumaya üz tutmaq.

qurulan : qurulqan_{ka}. qızan. qağan. hirslənən.

quruldamaq: **guruldamaq**. anraşmaq. anqraşmaq. kükrəşmək.

qurulqan_{ka}: qurulan. qızan. qağan. hirslənən.

qurulmaq_{ka} : **qurqulmaq**. 1. dirçəlmək. hazırlanmaq. - qurulun gedək. 2. burulmaq. buruq buruq, büzük büzük olmaq. qat qat olmaq.

qurumaq:

qurumaq_{ka}: 1. arıqlamaq. duruqlamaq_{ka}. zayıflamaq. 2. qadıtmaq.

qadıрмаq_{ka}. - donluqda **qadırmayasan**. 3. qaqrışmaq_{ka}. azalmaq.
suyun çəkilməsi. 4. qatılmaq. qat olmaq. - dilim ağzımda **qatdı**:
qurudu. 5. topramaq_{ka}.

qurum_{ka} : **qurun**_{ka}. **qurqum**. 1. tüşdünün, sisin, dumanın nərsədə buraxan isı, nişanı. 2. türkün. türkən. təşğilat. 3. bitöv, bir tikə daş. tikmədaş. bitikdaş. bitikqaya. təxtəsəng. 4. lovhə. - **qurumlu dağ**: daşlı qəyəli dağ. 5. qaya. 6. mal davarın, hər nəşenin toplusu, bollusu.

qurumlu: **qurumlu**. **qurunluq**_{ka}. 1. kövsə. kövəs. kövəz_{ka}. küfəz_{ka}. kibər. qattaq. kibrelı. 2. düdlü qaralı. 3. hisli tüşlü. - **qurumlunun** üzü qara.

qurumluq_{ka}: daşlı. çaxıllı.

qurunçıl_{ka}: düdlə qurumla bulanmış, qaralmış nə.

qurun_{ka} : **qurum**. tüşdünün, sisin, dumanın nərsədə buraxan isı, nişanı.

qururlanmaq: boynamaq_{ka}. qurralmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq.
dikbaşlanmaq.

qururmaq_{ka} : qurumaya üz tutmaq.

quruşmaq_{ka}: gənəlliklə, yan yönlü qurumaq. qurutmaq işləmək.

qurut_{ka} : kəş. çökələk. qurut. quru yoğurt.

qurutmaq: (r <> z). **quzutmaq**_{ka}. (< **qurmaq:** düzəltmək. hazırlamaq). 1. qurmaq, təhrik işini görmək. bir şeyə doğru qızdırmaq, quşqurtmaq. qızdırmaq. qozutmaq. qalxızmaq. - **boğaz quzutmaq:** yeməğə iştahını sağatmaq, qətitmək. - o onun bağızını **quzutdu:** iştahlandırdı. 2. qatırmaq₆. qatıtmaq₆. qatılatmaq. dondurmaq. şişirmək.

qurutsamaq_{ka}: qurut istəmək.

qurvi_{ka} : girdə. yuvarlaq. dayrə. - **qurvi çuvac**_{ka}: yuvarlaq çadır.

qusıq_{ka} : qusu. qusma. qeytərmək. qeytəri. qəy. istifraq. - o **qusıq** tutdu.

qusıncıq_{ka}: qusunc. iğrənc.

qusqaç_{ka} : sərçə. səçə_{ka}. çıçalaq. quşqaç. çümçük. kiçik, qara çalan bir heyvancıq.

qusma : ötü_{ka} yanıq_{ka}. qəyy. bulantı.

qusmaq : 1. ögümək_{ka}. 2. yandırmaq_{ka}. yandırmaq_{ka}.

qussə : qəm kədər. sağuş. sağınc. kədər. bükünc_{ka}. - **qussəli:** puşaq_{ka}. buşaq. buşqan. içi sıxıntılı. tutuq. kədərli.

qusunc : qusıncıq_{ka}. iğrənc.

quş : **turıqa**_{ka}: turqa quşu. bir çeşit sərçə. - quş yuvası: **uya**_{ka}.

- quşun qanat çalması, uçması: dalbınmaq. çırpınmaq. talbınmaq.

talpınmaq_{ka}. talpırmaq. talpışmaq.

- quş yavrusu: bala_{ka}.

- **ürüng quş**: ağdoğan. - **qaraquş**: qartal.

- **yunquş_{ka}**: tavuz.

- **ilquş_{ka}**: kerkəs.

- **dəvəquş**. - **qızquş**: qanatların açanda dəğişik boyalı, yələkli bir quş.
tavus.

- quş qaçası: **tomşuq_{ka}**. **tumşuq**.

- qöq tupulqan: **qöq tubulqan_{ka}**.

quşaq : qurşaq_{ka}. belbağ. bağ. urama. kəmə. - **iç qur**: iç qurşağı. uçqur.

- **quşaq** quşanma.

quşatmaq: qöşitmək_{ka}. qurşatmaq. örtmək. qapamaq. - bulut göyü quşatdı.

quşatmaq: mandurmaq_{ka}. bandırmaq. batırmaq.

quşıq : **kuşık_{ka}**. (1 < **küsmək**: qırmaq. küsük. qısıq. 2 < **qoşmaq**. qoşuq:
artırılmış, qurulmuş yer). 1. örtük. pərdə. 1. yapış. yapıncıq. bəkitiş.

quşıl_{ka} : atmaca.

quşqaç : sərçə. səçə_{ka}. çiçalaq. quşqaç. çümçük.

quşqanmaq : saqımaq_{ka}. sağımaq. görünmək. sezinmək.
fikirləşmək.

quşqu : səziq. səzik_{ka}. sızıq. seziş. sezmə. çək. çəkə. güman. zənn.

quşqulu: quşlu. öşərgən_{ka}. uşqun. nigəran.

quşqun_{ka}: 1. uşqun. əksi bir çeşit dağ otu. 2. heyvanların yediği təzə qamış.

3. işqun_{ka}. uşqun_{ka}. qudurqun_{ka}. yəhərin qusqunu.

quşqurmaq : uçqurmaq. uçutmaq.

quşqutmaq : sıçratmaq. sucıtmaq_{ka}. saçratmaq. qudurtmaq.

uşqurtmaq_{ka}. yügürtmək. - iti üstümə uşqurtdu: quşqurtdu

ürkütmək. ürkütmək. qaldırmaq. (q <> y) qoğutmaq. qoqutmaq.

quyutmaq_{ka}. qaçıtmaq. qızdırmaq.

quşlaq_{ka}: quşların çox olduğu yerdir. quş avlanan yer. quş avlağı.

quşlaqlanmaq_{ka}: quş avlağı yapmaq.

quşlamaq₂: (quş qoymaq₂). (t <> q)₂ 1. tuşlamaq. nişanlamaq. umaqlamaq. 2.

quş avlamaq. quşlatmaq. quş tutmaq. quş avlamaq.

quşlu : quşqulu. öşərgən_{ka}. uşqun. nigəran.

quşluq_{ka}: quşluq vaxtl. qonulacaq çağ. tüş ödi_{ka}.

quşuq : balqın. balın. ürkük.

quşun_{ka} : quruqjin. qurşun.

qut : uğur. bəxd. dövlət. devlet. qıv_{ka}. quv. taleh. şans.

səadət. qurtuluş.

- **qut** daşı: bəxd daşı.

- **qut** ulduzu: bəxd ulduzu.

- **qut** yazı: bəd yazısı. pitik.

- qut bəlgüsü.

- sürdü mənim **qutumnu**: apardı mənim xoşbəxliğimi, taleimi.
- uçan qutdan, gələn suçdan (qorxma).
- **qut** bəlgüsü bilik.
- **qut** !: boş ver. qutar.
- **qıncır** sözü qut ginən: tərsə, qızqın sözü boş ver.
- **ərdəmsizdən** qut çətilir: bacasıqızdan bəxt üz döndərir.
- odum sönmüş **qutum** uçmuş.
- **qut qovuq**: mal dövlət.
- qut qovuq versə izim (iyim. iyəm. tanırım) quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağar.
- qutum geddi, yavım qaldı.
- qutum uçdu.
- qutun varsa bularsın, varın varsa enərsin.
- qutlu qutsuz dənşdi: tənqəşdi. xoşbəx bədbəx bərabərleşdi.
- qut bir quşdu, bir kəz qonar çiqniniə.
- qut qapıdan girir, qurd qapıdan qaçır.
- qutsuz kişi, mutsuz kişi.
- qurdu görmək uğurdu, qurdun üzü qutdur.
- odsuz ol qutsuz olma. odsuz gəlin, qutsuz gəlin.
- paradan qutluq uman, qutsuz qalar.
- qut birlikdədir.
- qut, qut gətirər.

- qutsuz batağ əlində, qılınc çubuğa dönər.
- qutlu qutluya, yolsuz yolluya ərir.
- bardı ərən qonuş bulub qutqa saqar, qaldı aliğ, oyuq görüb, evni yıxar: geddi (o) kişiler ki, qonaq tapanda, uğura, xeyrə, bərekətə düşünür, qaldı (o kişiler ki) qara quranı qonaq sanıb, evini yıxar.
- öz qutuvu arada, qutlu kimi təpsəmə: qınama. - onun **qutu** uçundu.
- ulunu uluğlayan qut bulur.
- onun qutu uçundu: üzündü. uzundu: söndü: yatdı.
- qutqa saq: quta saq: uğra, uğura, xeyrə yor, düşün, aç, say, qıl.

qutaq : 1. qutal. qutat. qurtaq. qaraçuxa. xoşbəx. 2. yarıq. nəcat. - yarmaqı tapın, yarıq bulun: paravı işləd, **qutaq**, nəcat tapmaq üçün.

qutal_{ka} : qutlu. qutaq. qutat. qurtaq. qaraçuxa. xoşbəx. - **qutal** təkin: xoşbəx bəndə. - **qutalbilgi**: xoşbəxlik bilimi, yolu. - **qutalyol**: xoşbəxlik yolu. - **qutal** qadın. - **qutal** gəliş: qutlu gələcək. -

qutalmaq_{ka} : **qutulmaq** < **qut** + **almaq**. **qut bulmaq**. 1. bəxt bulmaq. qurtulmaq. (< qut + almaq). dincəlmək. xoşbəxd olmaq. - tanrı **qutalsın**. - kişi **qutaldı**: xoşbəd oldu. 2. bir yerdə, bir şeydən boşalmaq, buraxılmaq. nəcat tapmaq. - əmgəkdən qutalmaq.

qutanmaq_{ka} : 1. qutlu olmaq. ulu baylı olmaq. 2. güclənmək. 3. dəğərlənmək. işlənmək. faydalanmaq. istifadə edilmək.

qutarmaq: götürmək. qidərmək. qitərmək_{ka}. qaldırmaq. yox etmək. nabad etmək. məhv etmək.

qutat : qutaq. qurtaq. qaraçuxa. xoşbəx. sərbəst. boş. boşut.

qutatmaq: xoşbət olmaq.

qutqarmaq_{ka}: qurtarmaq. qurarmaq. uğurlamaq. uğur vermək. tapmaq.

dincəlmək. nəcat vermək. - o **qutardı**: rahatlaşdı.

qutqı : qotqı_{ka}. qutuq. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi.

qutqıl : alçaq könül. inər. inərbaş. mütəvaze. - **qutqılıqın**: qutqılıqla:

alçaq könüllüklə. - **qutqılıqın** tapın qıl: üzü yola qulluq elə.

qutqıl : firutən. - qutqıl kişi.

qutqılıqın: xiluslanə. - qutqılıqın tapınqıl: xilusla qulluğunda dur

qutlu olmaq : qutanmaq_{ka}. ulu baylı olmaq.

qutlu : qutal. qutaq. qutat. qurtaq. qutluq_{ka}. qutuq. işuq. iyuq. açuq.

mübarək. qaraçuxa. xoşbəx. - **qutluya** qoşa yağar.

qutluq_{ka}: qutlu. mubarek. - **qutluq təkın**_{ka}: uğurlu kölə.

qutrulmaq: qotrulmaq_{ka}. qoyulmaq. boşalmaq. tökünmək.

qutruş : 1. xoşbəxlik. - bu **qutruşu** çox gördün. - **qutruş** olsun ellərim. 2.

pisliklərdən boşalış, qoyuluş, qurtuluş, ayrılış. 3. azadlıq. istiqlal.

- **qurtuluş** günü.

qutruşmaq: sevinclə oynamaq, uğraşmaq, vax keçirmək.

qutruşmaq_{ka}: 1. oynamaq. 2. səvinmək.

- qutsağ** : (qut + sağ, san). 1. yümnülü. xoş yümn. açıq, yaxçı fala, fallı. 2. xoşaxlaq. - **qutsağ** kişi. - **qutsağlığın** qoyqıl.
- qutsal** : tapın. müqəddəs. arın. pak. təmiz.
- qutsuz**_{ka}: **qutuqsuz**. bədbəx. işlərlə tərs gedən adam. - **qutsuz** quyuya girsə qum yağar. - **qutsuz** quyuya girsə qum yağar, dəviyə minsə büvə çalar.
- qutu** : çöngək_{ka}. çönək. çömçə. kasa. kəsürgə_{ka}. kəsruk. sandıq. cə'bə. yasıq_{ka}. yeşik. cəbə. cilit.
- qutuq** : **qutqı**. **qotqı**_{ka}. 1. xoşbəxlik. keçmiş qutuq arıyan, gəlmiş bəlaya düşər. - ürək vardır **qutuqdan** qurtlanır: (zəfran eşşəyyin başın ağrıdan kimi). - **qutuq bulsun**: xoşbəxd olsun. - bilgi dilə, **qutuq** ara. 2. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi. 3. qutlu. ıyşuq. ıyşuq. açuq. mübarək.
- qutuqsuz**: **qutsuz**. 1. bədbəx. 2. suç. bədbəxçilik. - suçdan qurtaran tanrı.
- qutulmaq** : **qutalmaq** < **qut** + **almaq**. **qut bulmaq**. 1. qutalmaq. bəxt bulmaq. qutulmaq. (< qut + almaq). dincəlmək. xoşbəxd olmaq. məsud olmaq. - tanrı **qutalsın**. - kişi qutaldı: xoşbəd oldu. 2. bir yerdə, bir şeydən boşalmaq, buraxılmaq. nəcat tapmaq. - əmgəkdən qutalmaq.

quturma_{ka}: **qudurma**. (1 < **qaytarma**. 2 < met > **tuqurma**). 1. yana çıxması,

dışarması olan. əkli nərsə. - **quturma** börk: yanlı qıraqlı qalpaq. 2.

xas. vija. - **quturma** sayı.

quturmaq_{ka}: 1. qudurmaq. götürülmək. həddini aşmaq. daşmaq. azmaq. 2.

şişmək. qalxmaq. göyərmək. - tarıq **qudurdu**: əkin göyərdi. 3.

qoyurmaq. quyurmaq. quylamaq. saymamaq. - mənim sözüüm

quturma: quyurma: qırağa buraxma.

qutuz_{ka} : **quduz**. bax > **qotur**. 1. qotur, dəri kəsəli. demro. təmrəkü_{ka}. -

qutuz it_{ka}: quduz qöpək. qudurmuş qöpək. 2. dul qadın. 3. asav.

vəhşi. - **quduz** qöpək: **qudurmuş** qöpək: **qutuz it**_{ka}. 4. **kütəs**₆. ası,

yava₆ sığır. 5. yaban sığırı.

quv : **quv**_{ka}. qıv_{ka}. qut. bəxt. devlət. səadət.

quvurmaq_{ka} : qavurmaq. qaqurmaq. qoqurmaq. qovurmaq.

ququrmaq.

quvvəli : güclü. ulut. olut.

quvvətsizləşmək: gəvşəlmək. yırışmaq_{ka}.

quy : **quy**_{ka} qoy. quytu yer. dip. dərə.

quya görmək_{ka}: **qaya** görmək. **qıya** görmək. **qura** görmək. uzaqdan görmək.

quyəs_{ka} : günəş. günün qızmar təpişi, təpməsi, düşməsi. qoyu sıcaq,

isdi.

quyi_{ka} : quyu. qoyı. çuxur. aşığı. alt. sufla (# yuxar. yuxarı. üst. ülya).

quylamaq: gömdürmək. qömitmək. gömitmək (m < > l) gölitmək_{ka}.

quylanan: qöymən_{ka}. gömülən.

quyma_{ka}: 1. əritib quyuqlamaq, tökmə yolu ilə düzəlmiş araclar. 2. bir çeşit yağlı əkmək.

quyruq : **quдруq**_{ka}. **quzruq**_{ka}. 1. qöt. qıç. - **quyruq** sapıtqan. - **quruğu** ötgən kişi: altı (götü) səslənən kişi. - **quyruq qəmiği**: qudrucaq_{ka}. quyruqcaq. büzdüm. 2. sapıl. həmrah. - qonaq sapılı. - ata **sapılı** ataş, ana sapılı anaç.

quyruqcaq: qudrucaq_{ka}. büzdüm. quyruq qəmiği.

quytu : quytu yer quy_{ka}. qoy. quytu yer. dip. dərə.

quyu : **quyuq**. **quduq**. **quyuq**_{ka}. çat_{ka}. - **quyu** qazınmaq. - daş quzuqda külrədi: daş quyuda gubbuldadı.

quyuq : bax > **quyu**. bərk. batruş_{ka}. bətrüş. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, pəlçiq).

quyuq_{ka} : quyu.

quyulmaq_{ka}: axar nəsnə quyuqlanmaq. - yoğurt **quyuldu**: tutdu.

quyurçuq_{ka}: qolçaq. əldə yasanmış, adama oxşatılmış oyunçaq.

quyurqa: **qudurqaq**_{ka}. **qoğurqa**. **quyqura**. paltonun arxa ətəklərindən, iki quyruğundan biri.

quyutmaq_{ka}: (y <> q) **qoqutmaq. qoğutmaq. qaqutmaq.** qaldırmaq.

qaçıtmaq. qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq. - o atı **quyutdu.**

quz : **quz**_{ka}. **quzey.** gün gorməyən, kölgəli yer. - **quz** dağ: quzey dağ. -

quzda qar əksiməz, qoyda yağ əksiməz.

quzey : **quz**_{ka}. gün gorməyən, kölgəli yer.

quzruq_{ka}: bax > **quyruq.**

quzuq_{ka} : bax > **quyu.** - **quyuda** su var, it burnu dəğməz.

quzulamaq_{ka}: tüləmək_{ka}. töləmək. dölləmək.

quzumatmaq_{ka}: tülətmək_{ka}. doğurtmaq. dölətmək. yükün açdırmaq.

boşaltmaq. ödətmək.

quzutmaq_{ka} : (z <> r). **qurutmaq.** (< **qurmaq:** düzəltmək.

hazırlamaq). **qurmaq,** təhrik işini görmək. bir şeyə doğru

qızdırmaq, quşqurtmaq. qızdırmaq. qozutmaq. qalxızmaq. -

boğaz quzutmaq: yeməgə iştahını sağıatmaq, qətitmək. - o onun

bağazını **quzutdu:** iştahlandırdı: boğazın, ağızın dad gətirdi.

qü : **kü**_{ka}. küy. ün. şan.

qübar : **qüvər** (> **govhər**). (< **göv. güv. küb.**). **kübar.** 1. kür. küv. gur. gü.

güc. - **gür** olan, **güvər** olur: **güc** bulan, **kübir, kibir** olur. **güclü gürlü**

olur. 2. gur ər. qutat ər. qudrətli ər.

qübən_{ka}: **kübən**. heyvan üstünə salınan kəpək, örtük. çul, yəhər altına qoyulan örtük, keçə.

qübimək: **kübimək**_{ka}. köpümək. sıx tikişli tikmək. köpimək. tikirmək. oyulqamaq.

qübülmək_{ka}: **kübülmək**_{ka}. **köpülmək**. tikilmək. oyulqamaq.

qübüşmək_{ka}: **kübüşmək**_{ka}. köpcəşmək. tikişmək.

qüc : **güc**. 1. qadır. qatır. qadır_{ka}. çətin. sarp. sərt. zor. quvvət. - **qüc təkin**: quvvətli təkin. 2. zulum.

qücəlmək : zülm olunmaq. - ər davarı **gücəldi**: malı zorla əlindən alındı.

qücəmçi : **gücəmçi**_{ka}. zalim. zulmedən kimsə.

qücəmək: **gücəmək**_{ka}. 1. zülm etmək. gücləmək. atatmaq_{ka}. zorlamaq. yağmalamaq. güclə. zorla almaq, əldən çıxarmaq. musadirə etmək. - uşağı becərmək üçün işlətib **atatmaq** gerek. 2. yağmalamaq. - onun malın **gücüyüb** aldılar.

qücənək_{ka} : 1. ağırlaşmaq. artığına yüklənmiş olmaq. - gücəndi **biləyim**. 2. gücü quvvəti qalmamaq.

qücərti : **gücərti**. **gücərti**. vitamin. bəsin

qücərtmək: **gücərtmək**. yaşartmaq_{ka}. yəşərtmək. bitirmək.

qücəş : **gücəş**. çalış_{ka}. çalmaş. çəlmə. güərəş. qurəş. güləş.

qücəşmək_{ka} : yağmaşmaq. soyuşmaq.

qücətmək: **gücətmək**_{ka}. **qücəmək**_{ka}. gücləmək. zorlamaq.

gücətmək_{ka} : bax > **gücəmək**.

gücqi : gücqi. gücük. zülüm. zor.

gücləmək: gücləmək. gücəmək_{ka}. zülm etmək. gücətmək_{ka}. zorlamaq.

yağmalamaq. güclə, zorla almaq, əldən çıxarmaq. musadire etmək.

güclənmək_{ka}: qutanmaq_{ka}. quvvətlənmək.

gücləşmək: bəkişmək_{ka}. bəküşmək. düzəşmək. sağnışmaq. cürləşmək

güclü : qalaç_{ka}. qalın. bəkləyin. bərk. biləkli. quvvəli. ulut. olut. quvvətli.
- güclü kişi: **biləkli** kişi.

güclük_{ka}: tirqəş. tirkəş. sarmaşlıq. güclü. quvvətli.

güctürmək: 1. çəkib, dartıb bərkitmək. 2. zorlamaq.

gücük : **gücük**. zülüm. gücqi. zor.

güdə : **güdə_{ka}**. çökötlük_{ka}. çökötqül. cüküt. qalta boylu. qalta. qıssa.
qısalıq. cücəlik. çöküt. külə. tüpi. turpılmış. qırt_{ka}. kəsik. biçik.

güdəkü_{ka}: qüvəy. kürəkən.

güdəm : **güdəm** gözləm. yaraş. muraat. muğayat. - **güdəm**, yaraş kişi.

güdən_{ka}: qonaqlıq. düğün. ziyafət.

güdişmək: güdüşmək. bəkləşmək.

güdmək : **güdmək_{ka}**. 1. gözəzmək_{ka}. gözərmək. qorumaq. hifz etmək. -
tanrı səni **gözərsin**. 2. qödəzmək. gözətmək. qöz atmaq_{ka}.

qözətilmək. göz edilmək. 3. durmaq. bəkləmək. qözləmək.

müntəzir olmaq. 4. gözləmək. görmək.

qüdük : **güdük**_{ka}. **qoyuq. qayuq.** 1. - **iş güdük**_{ka}: iş qüc. alış veriş. - **işli**

güdüklü: işli qüclü. qüfəç. 2. məşquliyət.

qüdüşmək_{ka}: **güdüşmək**_{ka}. bəkləşmək. qüdüşmək.

qüfə_{ka} : **küfə. kürün. kürin.** tər tərəvəz daşınmağa yarar zəmbil, qaşo, çetən₆.

qüfrəmək: **küfrəmək. kövrəmək**_{ka}. gəvşəmək. kəfrəmək. gəvrəmək.

qüq : **gük.** (< **gülük**). gülməcə. cök. lətifə. - bu ilin **kükü.** - **qüq yatmaq**:

kük yatmaq. basarmaq. basırmaq.

qüqrəmək: **kükrəmək. gürşünmək. qüsərmək**_{ka}.

qüqrəşmək : **kükrəşmək. anraşmaq. anqraşmaq. guruldamaq.**

qüqrəşmək: 1. sıxtaşmaq. ağlaşmaq. ıqlaşmaq. yıqlaşmaq. 2. bağrışmaq.

carlaşmaq.

qüqrəşmək: **kükrəşmək. bünrəşmək. münrəşmək.**

qüqrəşmək_{ka}: **kükrəmək. qürləmək. kişnəmək. kqkrəşmək.**

qüqü_{ka} : **kükü. küküy.** xala. - **küküm** gəldi: xalam gəldi.

qüqüm : **gügüm. kova. susıq**_{ka}. **qumğan**_{ka}. **ibriq.**

qü : **kül.** - kül urkuncə, köz ürək: kül püfləmə, köz püflə: kül püflərsən

gözün dolar, köz püflərsən işin onar.

qülbəş : **külbəş. qarışıq. çalqaş. çalbaş. yurbaş**_{ka}

qüldrəmək: güldrəmək_{ka} qüldür qüldür edmək. qülrəmək.

qülə : külə. çöküt. güdə.

qülək : gülək. güllə. topaç.

qüləkçə : güləkçə. gülləcik. topacıq. kiçik güllə. saçma.

qüləş : güləş. çalmaş. çalış_{ka}. çəlmə. güreş. qurəş. gücəş.

qülgən_{ka}: güləgən.

qülitmək: gülitmək. quylamaq. (# gülləmək: açmaq.).

qülqit₆. : gülqit₆. gülüt_{ka}. gülünc. gülməli. gülqit₆. oyunçaq. rişqan.

qülqü : gülgü_{ka}. 1. gülməli. 2. ürək səhdəsi. . qəlb səktəsi. 2. quluş.
qülmə. 3. rişqənd.

qülle : güllə < gülək. topaç. (> qululəars)

qülməcə: gülməcə. gük_{ka}. gülük. gük. cök. lətifə.

qülməli : gülməli. gülgü_{ka}. qülüt_{ka}. qülünc. gülqit₆. oyunçaq. rişqan.

qülrəmək: külrəmək_{ka}. gubbuldamaq. qürləmək. qüldür qüldür edmək. -
daş quzuqda külrədi: daş quyuda gubbuldadı.

qülsirgən_{ka}: qülsirən_{ka}. gülümseyən.

qülsirmək_{ka}: gülümsemək. gülümsər görünmək.

qültələmək: kütlələmək. kültürmək_{ka}. kütləmək. buxovlamaq. bağlamaq. -
ayağı kültürülmüş.

qültürmək: kültürmək_{ka}. kültələmək. kütləmək. buxovlamaq. bağlamaq. - ayağı kültürülmüş.

qülük_{ka} : gülük. üylük. küylü. 1. gük. cox. ünlü. şanlı. - **gülük bilgə_{ka}**: ünlü kişi. ünlü şanlı bilik, alim. 2. gülməcə. lətifə. - bu ilin **kökü**.

qülümsəmək: hırıldamaq. yırışmaq_{ka}. - ər yırışdı.

qülümsinmək_{ka}: gülümsəmək. gülər görünmək.

qülünc : gülünc. qülüt_{ka}. qülünc. gülməli. gülqit₆. oyunçaq. rişqan.

qülüt : gülüt_{ka}. qülünc. gülməli. gülqit₆. rişqan.

qüman : güman. oyquq_{ka}. oyquq. xiyal. sana. səriş. sanış. səzik_{ka}. sızıq. seziş. sezmə. çək. çəkə. zənn. - **güman edmək:** umnalmaq. düşünmək.

qümana : - **gümana düşmə** !: sağınma !. inama !. düşünmə !.

qümə : kümə. koma. qonat_{ka}. nərsənin yığını. yığım_{ka}. yığın. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə.

qümiçə_{ka}: sivrisinək. qimünçə_{ka}.

qümrat : gümrat. qumrat. qurmat. gümrat. qurlu toplu. güclü. - **qumrat** ürək: güclü. ürəkli.

qümürgən_{ka}: qüvürgən. dəğ soğanı.

qümüş_{ka} : gümüs. ağça. - gümüşə gün düşsə, qızılda olmasa, qızıl yerin verər. qızıl kimi baş olmasada, qızılın ayağı olar. - gümüş günə ursa, altın azaqın gəlir.

qün : **gün**_{ka}. günəş. gündüz. - **gün toqsuq**_{ka}: doğu. - qün batsıq: **batı**.

qüncək : **küncək**. **qoncuq**. qoncək. yaxa. nərsənin yanı, qırağı, ucu.

qüncəkləmək: **küncəkləmək**. **qoncuqlamaq**. **qoncəkləmək**. yaxalamaq,
yaxa tikmək. nərsiyə yan, qırağ, ucluq tikmək.

qüncüklənmək: **küncüklənmək**. **qoncuqlanmaq**. yaxa tikilmək.

qünçək : bax > **qoncuq**.

qünçüqlənmək: yaqa yapımaq.

qündə : **kündə**. kütük. kötük. tomrum_{ka}. tomruq. tumrum. (> **qonə**_{fars}).

qündüz : **gündüz**. gün ışığı, yarığı.

qünə : **günə**. **güni**. kimi. - nə günü işlərə qaldım. - bir günə düşdüm
sormamalı. - yağmur **güni** qan saçar.

qünəş : quyəş. günün qızmar təpişi, təpməsi, düşməsi.

qüni : **güni**. **günə**. 1. quni. günü. qını. qılı. kimi. - nə günü işlərə qaldım. -
bir günə düşdüm sormamalı. - yağmur **güni** qan saçar. 2. quma. - nə
qını bir adamdı.

qünqürenmək: **güngürenmək**_{ka}. harınlaşaraq kəndi kəndinə söylənmək,
deyinmək.

qünlük : **günlük**_{ka}. gündəlik. günbay₆ qılınan iş. - **günlük azıq**: günlük
yem_{ka}.

qüp : **küp**. çəpəng_{ka}. çomaq. - böyükcə küp: **kəndük**_{ka}.

- qüpə** : küpə_{ka}. 1. sırqa. güşvara. 2. çulqa. örtük. - küpə yarıq: dəmir çulqa. zireh.
- qüprük** : küprük. küvrük. təbil.
- qüpüz** : güpüz <> qopuz.
- qüpzəmək**: güpzəmək - qopuz **güpsəmək**: çalmaq.
- qür** : kür_{ka}. gü. yiğit. dəlir. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı. cəsür.
- qürə** : kürə. göydə_{ka}. köydə. altın, qümüş əritmək ocağı.
- qürək** : - kürək **gəmiki**: çiğın gəmiği. yağır. yarın_{ka}.
- qürəkçi** : kürəkçi. qar qıran. qar kürüyən.
- qürəkən**: kürəkən. qüyək_{ka}. - **küyək** dayaq verdi.
- qürəmək**: aparmaq. götürmək. alıb qaçmaq. - dosda güvəndim, var yoxumu **kürüyüb** geddi.
- qürəmək**: kürəmək_{ka} qaçmaq.
- qürəş** : gürəş. çalmaş. çalış_{ka}. çəlmə. güreş. qurəş. güləş. gücəş.
- qürəşmək**: kürəşmək_{ka}. 1. qürüməkdə yardım. 2. qürəşmək. görüşmək.
- qürətmək**: kürətmək_{ka}. ürkütmək. qorxudub qaçıtmaq.
- qürgəşdirmək**: gürgəşdirmək. qayqırışmaq: burşuşmaq. burcuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq. dəf' rədd etmək.
- qüriləmək**_{ka}: kabab qızartmaq. qürpləmək.

qürin_{ka} : **kürin. kürün.** küfə. tər tərəvəz daşınmağa yarar zəmbil, qaşo, çetən₆.

qürqüm : **kürküm.** zəfran. - **kürküm** ona dürtülür.

qürlənmək_{ka}: **kürlənmək_{ka}.** qürləmək. - göy **gürləndi.**

qürmət : **gürmət_{ka}** bək quvvətli.

qürs : **gürs.** qurs. qapır. qabır_{ka}. şişik. maya.

qürs : **gürs.** qurs. şişik. qabır. maya.

qürsəmək: gursmaq. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmirləmək. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək.

qürsi : **kürsi.** səggi. qaldırım. qötrüm_{ka}. dik yer. diqqan. supaçə₆.

qürsmək_{ka} : gursmaq. **gürsəmək.** kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmirləmək. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək. dolmaq. - igit qana **kürsədi.**

qürsü : **kürsü.** peşxan. - malları **kürsüyə** yığıb sayın.

qürşək : **kürşək. kərşəkü_{ka}.** kürək yağırı, yarası. - **kürşəkli at:** kərşəkü at_{ka}.

qürşünmək : **gürşünmək.** kükrəmək. qüsərmək_{ka}.

qürt : **kürt_{ka}.** 1. qayın ağacı. bundan yay, qamçı, dəğnek kimi şeylər yapılır. 1. - **kürt kürt:** "gütür gütür" " xırt xırt" səs çıxararaq yemək. xırp xırp, xarp xarp yemək səsi. - **kürt kürt** xiyar yedi.

qürtüləmək: kürtüləmək_{ka}. təsdiqləmək.

qürültü : gürültü. çoq_{ka}. çaqı. çuqı. bağırıtı. savaş.

qürün_{ka} : kürün. kürin. 1. küfə. tər tərəvəz daşınmaqa yarar zəmbil, qaşo, çetən₆. 2. bolluq. genlik.

qüsərmək_{ka}: kükrəmək. gürşünmək.

qüsərmək_{ka}: küsərmək_{ka}. 1. gürşünmək. kükrəmək. 2. qurşanmaq. qızışmaq.

qüsmək_{ka} : küsmək. qırmaq.

qüstək : köstək. küstək. köştək. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu. döşəqu. gişən.

qüstürmək: köştürmək. bağlayıb ayırmaq.

qüsük : küsük. qısıq. örtü. pərdə.

qüsürqə : küsürqə_{ka}. tarla sıçanı soyundan bir heyvan.

qüsüşmək: küsüşmək. qırqaşmaq_{ka}. birbirinin, üz çevirmək.

qüşatalıq: güşatalıq. əl_{ka}. fürsət. boşluq. açıqlıq.

qüşən : küşən. coşqun. qaynar. - küşən dəniz, qalın qalıq: coşan dərya, bulqan hava.

qüşərmək: küçərmək. dolmaq. taşasıya dolmaq. - göl köşərdi.

qüt : küt_{ka}. çoğ_{ka}. axmaq. səfeh. çinis.

qütatmaq_{ka}: qutlu olmaq. bəxt. devlet sahlbi olmaq. - qutalmaq. qut almaq.

qütəs₆ : kütəs₆. ası, yava₆ sığır.

qütləmək: **kütləmək.** kültürmək_{ka}. kültələmək. buxovlamaq. bağlamaq. - ayağı **kültürülmüş.**

qütləşmək: kütləşmək. qajışmaq.

qütlük : **kütlük.** uzaqlıq_{ka}. yubanma. gecikmə.

qütmək_{ka}: güdmək.

qütrüşmək: kütrüşmək. yenmək. yatınmaq. (# **qötrüşmək:** qudrüşmaq. qudurmaq. çıxmaq).

qütüük : **kütük.** kötük. kündə. tomrum_{ka}. tomruq.

qüvə : **güvə.** güyə_{ka}. cüvə. bit.

qüvən : zamin. basut. - basut ara: zamin gətir. .

qüvənc : **güvənc.** ümüd kanı. umurday.

qüvənmək: **güvənmək.** 1. pənah aparmaq: girtgünmək. girtinmək. inanmaq. gerçinmək. - tanrım sənə **girtünürəm.** 2. öğünmək. fəxr etmək. - nəmənəvə belə günisən. - o mənle **güvəndi.** 3. işənmək_{ka}. içənmək. inanmaq.

qüvər : bax > **kübar.**

qüvəz_a : **gövəz**_{ka}. **küvəz**_{ka}. **qüfəz.** kibri. qurur. (< **köp. kop**) şişmək. övnüm. qurur. maqrur. qururlu. - ərdəm dilə , ögrənübən olma küvəz. - ögrən onun biligin, gündə anqa baru, qutqılıqın tapınqıl,

qoyqıl küvəzin naru: onun biliyin ög-rən, gün yanına ged, xilusla
qulluğunda dur, burax kibri qururu bir yana.

qüvlük : **qüvlük**_{ka}. çamur, palçıq güllə.

qüvrə : **qövdə**_{ka}. qalib. isqilet.

qüvrük : **küvrük**. **küprük**. təbil.

qüvrük_{ka} : **küvrük**. **küfrük**. kös. tuğ. davul. nağara.

qüvşək : **küvşək**_{ka}. gəvşək. yumuşaq. sölpük. - **gəvşək küvşək** **ət**:
gəvşək. sölpüq **ət**. - **küvşək etmək**_{ka}: iyi xəmindən yapılan
əkəmək.

qüvürgən_{ka} : dağ soğanı. qəvürgən. qümürgən.

qüy : küy. kü_{ka}. ün. şan.

qüydə : **güydə**. **küydə**. qızıl gümüş əritməyə kiçik kürə.

qüyə : **güyə**_{ka}. (y <> v) güvə. cüvə. bit.

qüyək_{ka} : kürəkən. - **küyək** dayaq verdi.

qüyələmək_{ka}: **qüvələmək**. (güvələkləmək: < güvə + lək. güvəlaq: ayrılmış,
boşanmış güvə). qüvə silkmək. qüvədən qurtarmaq. qorumaq,
arıtlamaq.

qüylü : **küylü**. **külük**_{ka}. ünlü. şanlı. - külük bilgə: ünlü şanlı bilik, alim.

qüysəmək : küysəmək. kösəmək. arzılamaq.

qüz : **güz**_{ka}. qüz çağı. sonbahar.

qüzə : **küzə**. 1. könək_{ka}. kövnək_{ka}. kövəng. 2. közüç_{ka}. gözəç. gödəç. 3. sinək. singəgək_{ka}

qüzəmək_{ka}: qüzləmək.

qüzər : **güzər**. ertik_{ka}. ərincəli, ged gəlli yer. işlək yol.

qüzərmək_{ka} : qüzləşmək.

qüzəşt : - **güzəşdə gedən**. gəzüren. kəçürən. keçqürqən. köçqürən. bağışlayan.

qüzgü : güzgü. göznü_{ka}. ayna.

qüzkərmək_{ka}: qüzləşmək. qüzə doğru gedmək.

qüzükmək: güzükmək güz, payız olmaq.

laçın_{ka} : şahin. iğit. batur.

lap : arıq_{ka}. teyxa. büsbütün. tamam. tamamen.

laq : **lağ**. (< **ağ**. **ağdırmaq**). nərsənin olduğundan dəyişib, başqalamaq, oynatmaq. lağa qoymaq. . məsqərə edmək. - **işlərimizi lağ** etmə.

laqun : **lağun**_{ka}. ləğən. kovaq. tavaq₆.

lav_{ka} : avus. möhür mumu.

lay lay : balu balu_{ka}. bala bala.

lənətləşmək: qarqaşmaq_{ka}.

ləngik : amqa_{ka}. damaq. tamaq. bəndər. iskilə. liman.

ləpə : lopa. - **ləpə ləpə**: lopa lopa.

ləqən : **lağun**_{ka}. ləğən. kovaq. tavaq₆.

lığa : qa. - **qamışqa**: qamışlığa.

lifcik : - qadın göğüslüğü: **baqırdaq**_{ka}. məmə qabı.

liman : amqa_{ka}. damaq. tamaq. bəndər. iskilə. ləngik.

ling : yeng_{ka}. qolun ətəyi, dəsdəsi.

liš_{ka} : salya. ağız suyu. bəlqəm. lüab. - **liš axmaq**: salya, balqam atmaq.

liyu_{ka} : quruyunca balçiq durumuna gələn incə qumlu çamur.

lopa : ləpə. - **lopa lopa**: ləpə ləpə.

luqmə : damcı. toncu. donuc. danuc. tañçu_{ka}. tıqım. tıxım. tikə. udum.
dürmək. qalbuz_{ka}.

luqmə : damcı. toncu. donuc. danuc. tañçu_{ka}. tıqım. tıxım. tikə. udum.
dürmək. qalbuz_{ka}.

m

m

: <> nğ. - sünğük: sümük.

- ma** : **ma**_{ka} **mə**. əmirlərin sonuna gələn nəfi əki.
- mah**_{ka} : **ma**. **məh**. bir şey verildiyi zaman söylənən "işte. al" anlamına söz.
- mamız** : momuz (> məhmiz).
- mamo**_{ka} : yengə. qərdək gecəsi gəlinlə bərabər göndərilən qadın.
- man** : 1. acıqlıq_{ka}. ağrı. dərd. kəsəl. 2. dolmuş. batmış.
- mancuq** : bancuq. (< **bağlamaq**). bağlı. xurcun. buxca.
- mançuq**_{ka}: mindirilmiş, taxılmış nərsələr. (yəhərə taxılan heybə, torba kimi şeylər). - **mançuqlanmaq**_{ka}.
- mandırı**_{ka}: **bandırı**. gəlin, qüveyin başına saçı, töhvə saçılan yer, törən. bandeytaxt₂ törəni.
- mandu**_{ka}: bir çeşit sirkə.
- mandurmaq**_{ka}: bandırmaq. batırmaq. quşatmaq.
- mañğa**_{ka} : bana.
- mañğılamaq**_{ka}: bəyin yemək. sayqı simgəsi olaraq böyüklər üçün kəsilən davarın beynin sunmaq.
- mañğqu**_{ka}: bax > **manqu**.
- mañğramaq**_{ka}: munğramaq. banğırmaq. bağırmaq.
- mañğraşmaq**_{ka}: munğraşmaq. banğıraşmaq. bağrışmaq.
- mañğratmaq**_{ka}: banğıratmaq. bğirtmaq_{ka}. munğratmaq.

manılmaq_{ka} : **banılmaq. manqılmaq** (< **bağnılmaq**). batılmaq.

buqlanmaq. bulanmaq. - sirkəyə **manılmış** üzüm.

manmaq_{ka} : **banmaq. batırmaq. quşanmaq.** - günaha **mandıq.** - bunu boyuya

ban. - sənin əlin bu işə **banmadan** tutuldun. - əlin el qanına

manmasın. - çörəyi sikiyə **man** ye. - sağın **manarma** başın kötü

duyquya. - ər tolum **mandı:** ər yaraqlandı.

manqırmaq_{ka}: bandırayazmaq.

manqu : baqi. qalan. - **manqu** acun: axirət.

manqu : **manğqu_{ka}** banqu. əbədi. sonsuz. dayimi.

manqus : **manus.** 1. dikbaş. qorxmaz. 2. utanmaz.

manraşmaq : **banraşmaq. bünrəşmək. münrəşmək. kükrəşmək.**

mantar_{ka}: sarmaşıq. ağaclara sarılan bitgi.

mantarlanmaq_{ka} : sarmaşıqlanmaq. sarmaşığa tutulmaq.

manus : **manqus.** 1. dikbaş. qorxmaz. 2. utanmaz.

maraq : ətək. ataq. öznə. çəki. ələqə.

maraqlanmaq: qayqurmaq. istəmək. - barsın nəru **qayqurur:** gedsin hara

istəyir.

mas mavi : göm göy_{ka}.

mat_{ka} : tam. bəs. öylə. ancılayın. - **andaq mat.** o öylə.

mavin : turab. yardımcı. yarav (> **yavər**). uytun.

maya : **mayac. mayac. amaş. amac.** hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı.

mayac : **maya. mayac. amaş. amac.** hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı.

mayaq_{ka} : **qamay.** heyvan kübrəsi. - dəvə **mayaq.** - qoy **mayaq.** - dəvə böyük ərsə, mayaqı böyüməz: dəvə böyüyür, poxu yox.

mayaşmaq_{ka} : (**yam** < met > **may**). **yamaşmaq_{ka}.** yayılıb yatıb qalmaq. təbəlliklə yerə yapışıp qalmaq. sustalmaq. saymamaq. (buyrulan işi yapmaqdan) çəkinmək.

mayıl_{ka} : **mağıl.** 1. olqun, sulanmış nərsə. 2. işində, duyqusunda, durumunda artığına irəliləmiş, ölçüsün aşmış kişi. qudurmuş. əzilən kişi. - çox **mağıl** adamdı. - **mağıl** ba, gör görməmişdin. 3. **yamıl.** əzilib, büzülmüş, keçmiş nərsə, yemiş.

mayılmaq_{ka} : **yamılmaq.** qəvşəmək.

mayışmaq_{ka} : < met > **yamışmaq.** yamaşmaq. təbəllikdən yerə yapışıp qalmaq.

mayquq_{ka} : < met > **yamquq.** paytaq. qıçları dolaşiq, əğri.

məclis qurmaq: qurdaşmaq_{ka}. sıralanmaq.

məh_{ka} : **ma. mah_{ka}.** bir şey verildiği zaman söylənən "işte. al" anlamına söz.

məjək_{ka} : pislik. - it **məjəki.** it plisliği.

mə_{ka} ! : haydi. yallah.

mə_{ka} : oğlaq, quzu səsi.

məmə : - qızlarda **məmə** tomurmaq: bürsüqlənmək_{ka}. qunçələnmək. - qızda məmə tomurmaq: **bürsüklənmək_{ka}**. - məmə qabı: qadın göğüslüğü: baqırdaq_{ka}. lifcik.

məməlik: əmzik.

mən : dən. dənə. - **mənə**: dənə. - bir **mənə**: bir dənə.

mən : **mən_{ka}** bən.

məndəşmək: **bəndəşmək**. bənd salmaq.

mənə : dənə. - **mən**: dən.

mənfüət : tapın. qazanc.

mənğdəşmək_{ka}: bəntləşmək. bənd salmaq. bət salmaq. qıl yoluşmaq.

mənğiz_{ka}: məniz. bəniz. üz.

mənğizlənmək_{ka}: mənizlənmək. bənizlənmək. gözəlləşmək. bənzinə rəng gəlmək. üz lənib suratlanmaq.

mənğ_{ka} : 1. bənğ. mən. bən. xal. 2. dənə. yem. quş yemi.

mənğlənmək_{ka}: mənləmək. dənləmək. dənə toplamaq.

mənğlətmək_{ka}: **mənlətmək**. dənlətmək. yemlətmək.

mənğli_{ka} : mənli. bənli.

mənğqü ajun_{ka}: bənğü acun. sonsuz dünya.

mənğzəmək_{ka}: mənzəmək. bənzəmək.

məni_{ka} : (i <> ə) **mənə**. - o **məni** yetdi: o **mənə** yetişdi.

mənimsəmək: ögrənmək_{ka}. yığmaq.

məniz : mənğiz_{ka}. bəni. üz.

mənizləmək: **bəni**zləmək. bəzəmək.

mənizlənmək: mənğizlənmək_{ka}. bənizlənmək. gözəlləşmək. bənzinə rəng gəlmək. üz lənib suratlanmaq.

məniləmək: dənləmək. mənğlənmək_{ka}. dənə toplamaq.

mənilətmək: mənğlətmək_{ka}. dənlətmək. yemlətmək.

mənili : bəni. mənğli_{ka}.

mənzəmək: mənğzəmək_{ka}. bənzəmək.

mərə_{ka} : **mərə**s. 1. **mərə**zə. **ərə**səm. tutaq. qazan. müzd. 2. gecənin tutqunluğu, qaranlığı.

mərəzə : **ərə**səm. tutaq. qazan. müzd

mənğ **mən**ğ **edən**: mənqan_{ka}. gəvəzə. boş boğaz.

mənqırdamaq: pıqırdamaq. pıq pıq, mın mın edmək. qaynamaq səsi.

mənşmək : birlikdə minmək.

mənğ_{ka} : **mən**. 1. min. bin. - tümən mənğ yarmaq: bir milyon para. 2. beyin. məğz. - onun **mən**isin saçıtı: onun **mən**in, beyin dağıtdı.

mənişmək: mənğəşmək_{ka}. birlikdə binişmək.

mənmək : artırmaq. - **mən**dilər (artıldılar) at üzə.

miz_{ka} : biz.

moc : örgüc.

moclanmaq : örgüclənmək.

möjlənmək : dalqalanmaq. örküçlənmək. şəpələnmək.

dalqalanmaq. - su **ərkəkləndi**. - onun yeyni **ərkəkləndi**: tükələri biz biz durdu.

momuz : > **məhmiz**. mamız.

monçuq_{ka}: boncuq.

monçuqlanmaq_{ka}: boncuqlanmaq.

müfsid : ağan. fasid. büzəhkar.

mühafiz : qoruyucu. yatqaq_{ka}.

mun : dərd belə. - **qara mun** gəlməyincə, qara yalqaya qaçma.

muncuq: **buncuq**. yumuc. yumquc. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə.

təcmi. cəmləmə.

munda_{ka} : bunda. burada. bu arada. bu yerdə. - **mundaq böylə**: buraca

belə. - o **mundaq**: o burdadır. -

mundin_{ka}: buradan.

mündürmək_{ka}: bindirmək.

munduz_{ka} : 1. alıq. qafası bağlı, qapalı. budala. qanmaz. axmaq. - **munduz**

yorıqa at: yorqa yerşdən başqa yeriş bilməyən at. çapmaq dəngi

olmayan at. - **munduz axın**_{ka}: ansızın axan sel. - **axın munduzı**: dəli
 səl. - **munduz axınc**_{ka}: birdən axan sel. 2. başqa istəklərə
 baxmayıb, bir istəyi güdən adam. pan. fan. fanatik.

münəlmək_{ka} : ucları, artıqları kəsilmək.

münəmək_{ka} : əğriliğini düzəltmək üçün bir şeyinuclarını kəsmək.

munğadmaq_{ka}: bunaltmaq.

munğar_{ka}: buna. bunda.

münğəşmək_{ka}: birlikdə binişmək.

munğ_{ka} : bun. sıxıntı. iztirab. mehnət.

munğluq_{ka}: bunlu. sıxıntılı.

munğqarmaq_{ka}: bunaltmaq. sıxıntıya soxmaq.

munğramaq: manğramaq_{ka}. banğırmaq. bağırmaq.

munğraşmaq: manğraşmaq_{ka}. banğıraşmaq. bağrışmaq.

munğratmaq: manğratmaq_{ka}. banğıratmaq. bağirtmaq_{ka}.

münğrətmək_{ka}: manğratmaq. böğürtmək. bünqüldətmək.

munğquqmaq_{ka}: bunlanmaq. sıxınmaq.

munğuzgək_{ka}: **buynuzqaq**. buynuzlanma, sümüklənmə. çalışma üzündən
 əldə çıxan qatılıq, pinə.

münğüz_{ka}: boynuz.

münğüzlənmək_{ka}: buynuzlanmaq. buynuzu çıxmaq.

muni : **munu**_{ka}. **bunu**. işlə. bu. anlamına söz. "qanu"ya cəvab olur. bu.

mün_{ka} : çorba. şorba

mun_{ka} : qada. bəla. qəza. - qara **mun**: qara bəla.

münləmək_{ka} : şorba (çorba) içmək. şorbalamaq.

munmaq_{ka}: saçmalamaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. səfeləmək.

münmək_{ka}: binmək.

munqan_{ka}: **munğan_{ka}**. miñğ miñğ edən. çox danışan. gəvəzə. boş boğaz.

munqlı₆ : **manqlı. manqlı. manlı. bünqlı** (< **büklün** < **bük**). sıxıntılı. dərqli.

münqrəmək_{ka}: böğürmək. manğramaq.

münqrəşmək_{ka}: bönğrüşmək. böğrüşmək. qürültü etmək. manğraşmaq.

münqüz baqa_{ka}: qaplumbağa. tosbağa.

münrəşmək : bünrəşmək. kükrəşmək.

münşi : alımqa_{ka}. katib. ılımqa.

munu_{ka} : **muni. bunu.** işlə. bu. anlamına söz. "**qanu**"ya cəvab olur. bu.

münülmək_{ka}: binilmək.

müq_{ka} : (bükük) bük. riku. - **mük tur**: riku ed. əğil. riku ed.

murç_{ka} : burç. bibər.

muş_{ka} : buş. büşük. pişik. kədi. - pişik yağa dəğişmir, deyir, elin malı
yaraşmaz.

muyan_{ka}: səvap. xeyir. - **muyanlı** işdə gecişmə. - **muyan** işlər.

muyanlıq_{ka}: uğurluq. xeyirxahlıq. ehsan. yollarda yolçu ların su içmələri
üçün yapılan xeyrat.

muyavmaq_{ka}: miyavlamaq.

muyıncılıq_{ka} : **boyunçuluq**. araçılıq. ortaçılıq. barşatçılıq. - sən
boyunçılıq qıl.

n

n : **qanda**_{ka} <> **y**_{ka}. **qayda**_{ka}.

n : **y. qon** <> **qoy**.

naq : **nak**. timsah.

namija_{ka} : qadının qız qardəşinin qocası. bacanaq.

nan_{ka} : **nən. nənğ.** şey. 1. yeyiləbilən, doyuyucu şey, zad. toxuc_{ka}.
çörək. (> **nan**_{fars}). 2. mal davar. mülk. hər çeşit şey.

naruka : anru. nə yana. nəreyə. nəre. anqaru. yanqaru. yana. qırağa. -
qotqılıqın tapınqıl, qoyqıl kövəz **anqru**: alçaq könüllüklə qulluq ed,
dikbaşlığı qoy **yana**.

necə : 1. nasıl. **nətək**_{ka}. 2. nə qədər. kaç.

ney : arqacaq_{ka}. axıtmac. qamış.

nə elük_{ka} ? : bax > **nə**.

nə üçün ? : bax > **nə**.

nə : <> **nü**_{ka}. **nəkü**_{ka}. 1. < met > **ən**_{ka}. yox. dəğil. - **nə nə**: ən ən: yox yox. 2.
nənğ_{ka}. mal. davar.

- **nə təhər**: nətək. - könlün nə tək.
- **nü tərsən**: nə deyirsən. niçin ?. nədən ?. nəyiçün ?. nəçün ?. nə üçün ?. nəyə ?. niyə ?. nə əlük ?. nə elük_{ka} ?. nələk ?. nəlük ?. nəlik_{ka} ?. qançuq_{ka} ?. nasıl ?. necür.
- bardun **nəlük** aymadın: geddin nədən demədin.
- nəlük anla bilişdim: necə, niyə onla tanışdım.
- **nəlük** sorma ?.
- **nəlük** yedin nəlük dedin ?.
- biliq əri yağsın **nəlük** sevr.
- nə nə: **nəmənə**. (nə + **mə** + nə) "mə" səsi vurqulama sözüdü) - o **nə**, nədi: o nəmənədi.
- nə qədər. nicə. necə. neçə_{ka}. kaç. **nə gərək**: (. <> **g**) nərək_{ka}. - **nə** uzun **nə** qısa: orta: **tapı**_{ka}. - nə vaxıt. vaxdaki. nə zaman: **qaçan**_{ka}.
- **nə** ?. nasıl ?.
- **nə**_{ka} ? : **ma**. şaşalama, təccüb sözü.
- **nəçüq**_{ka}: nədən.
- nədən: nəçüq_{ka}.
- **nə** bu nə: ap bu ap ol.
- **nəkü**_{ka}: "**nə**" anlamına ilgic (ədat).
- **nə xəbər**: iş nədədir.
- **nəçün**_{ka}. nələk_{ka}. nəlük_{ka}. nəyə. niyə. neqə₆. nimə üçün₆. - **nəçüq** bardın: nəyə geddin.

- **nəlik** gərişdin: nəyə ki savaşdın.
- görüb nəçük qaçmadın: gödün nəyə qaçmadın.
- öndün **nələk** yalvarmadın: öncədən nəyiçün istəmədin.

nəçün ? : bax > **nə**.

nədən ? : bax > **nə**.

nək ilan_{ka} : əjdərha.

nək ili_{ka} : timsah yılı.

nəkü_{ka} : "nə" anlamına ilgic (ədat).

nəqş : onquş_{ka}. yonquş. yazı. oyma. kəndəkarlıq.

nələk ? : bax > **nə**.

nəlük ? : bax > **nə**.

nəm : çiy_{ka}. şəh. yaşlıq.

nəmə_{ka} : "bilməm" anlamına bir söz. "nə" anlamında bəkitmə ilgəci: nə qədər.

nəmənə : - nə nə: nəməənə. (nə + mə + nə) "mə" səsi vurqulama sözüdü) - o nə, nədi: o nəmənədi.

nəng_{ka} : nə. nəsnə. şey. mal_{ka}. bax > **nan**_{ka}

nən_{ka} : (bax > **nan**_{ka}) **nəng**_{ka}. şey. - **nəni**: şeyi. zadı.

nərə : qanı_{ka}.

nərədə : qanda. xanda_{ka}. qayda. qayuda.

nərək_{ka} : nə gərək. nəyə. neyiçün.

nərəyə ? : qançuq_{ka}. qança_{ka}.

nəru_{ka} : anru. ayru. yana. sonra. dahi. - bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur.

nəsim : əsin_{ka}. əsinti. yelik. yılıq. rüzqâr.

nətək : - onun yorıq **nətək** kişi belə: onun davranışı necədir elinən.

nətək_{ka} : necə. nasıl. qanday₆. qalay₆. nə təhər. - könlün nə tək. -
nətəksən_{ka}: qandaysın: necəsən. nətəhərsən.

nəyə ? : bax > **nə**.

nəyiçün ? : bax > **nə**.

nğ : <> **m**. - sünğük: sümük.

niçin ? : bax > **nə**.

nin : yin. en. yuva. - arslan **yini**.

nişanlamaq : oxlamaq. ox atmaq.

niyarançılıq : sağış.

niyə ? : bax > **nə**.

nom_{ka} : 1. millət. 1. şəriat. 1. yasa.

noxdalamaq:gəmləmək. - qığırib, atı **gəmşədim**, qalxan süngü cumşadım.

nü_{ka} : nəkü. "nə" anlamına, "və" yerinə ilgəc.

obartan : qabartan. şişirən.

obraq_{ka} : opraq. ovraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimiş nə.

obramaq : opramaq_{ka}. yıpramaq. oğramaq.

obramaq_{ka} : **opramaq**. əprimək. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. - gəngəşli bilik utraşur, gəngəşsiz bilik **opraşur**.

obratmaq_{ka}: opratmaq. yıpratmaq.

obruq : oprı_{ka}. oyruq. oğruq. çuxur. dərə.

obu_{ka} : 1. üstübəç. 2. duvaq. ürünq örünq. duvara çıpınan kireç, ahah suyuğu.

obuz_{ka} : **opuz**. 1. şişik, çətin, qaba, qatı olan yer. 2. qudurqm. ası. vəhşi.

obuzluq : opuzluq_{ka}. sarp.

obuzluq_{ka} : **opuzluq**. yüklü, şişik, qoğzaq olan nərsə. yoqquş, sarp. çətin. - **obuz iş**: çətin olay. - **obuzluq yer**: **oy obuzluq yer**: eniş yoqquş sarp, sərt, ənqəbəli atar tutar yer.

ocaq : < **odcaq**. od yeri.

ocaqlanmaq: evlənib ev qurmaq.

ocaqlı : oçaqlıq_{ka}. soylu.

ocaqlıq : ocaqlı. - **oçaqlıq titi**_{ka}: ocaq yapılacaq çamur. bənzeri olan hər nəsnə. oçaqlıq yer: ocaq düzəltməyə dəyer topraq.

od :ot.

ox > **oq**

- oq** : **ox**. 1. pay. səhm. - bir **ox** sənin, bir **oxda** mənim. - sənə neçə **ox** dəydi ? : düşüdü ? . 2. qismət. mirasta düşən pay. 3. (çəkilən) qur'a. 4. vurqulama sözü. ha !. gərək !. - ged **oq**: barqıl **oq_{ka}**: ged ha !. - ora gedmə **oq**: ora gedmə daha. 5. elə. lap. yaxınlığı, indiki çağı vurqulayıb göstərən ilgəc (ədat). - **baya oq** geldim: bayax, bir az olar geldim. - **indi oq** geldim: elə hənuz geldim. 6. dirək. situn. - ev **oxu**: çati, çadır, dam oxu. 7. ox. dirək. sıriq. sutun. ustun. üstə saxlayan (> **situn_{fars}**). - **ox atmaq**: oxlamaq: **oqtamaq_{ka}**. - ox tərreni. ox başağı: **başaq_{ka}**. - **oxluq kirpi_{ka}**: oxlu qirpi. böyük qirpi. - ox yay qabı: sadaq: kiş qurman_{ka}. qurman_{ka}. qədələç. yaylıq. yasıq_{ka}. 8. hissə. ülük. ölük. pay. nəsib. - mənə bir ox dəydi. - **oxlara** bölünün. - bölünün oxlara **oxlara**, qalın ağlaya ağlaya. 1. sibək_{ka}. sübək_{ka}. 9. ulun. pay.
- **qapa** yüklü ox: yekə yələkli ox.
- **oqda yazturmaq_{ka}**: oq atmaqda yanıltmaq.
- **oq- ilan_{ka}**: ox kimi atılan, kəndini adam üzərinə atan yılan.
- oqa_{ka}** : əlik. kəfil. kəfâlet. zamin. - mən ona **oqa**. - **oqa almaq_{ka}**: kəfil olmaq.
- oqalamaq**: **oğalamaq**. övmək_{ka}. uvmaq. ovmaq. ovalamaq. ufalamaq.
- oqçı** : **OXÇU_{ka}**.

oqılmaq_{ka}: **oxılmaq**. oxunmaq. oxınmaq.

oqımaq_{ka}: **oxımaq**. **uqımaq**_{ka}. 1. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu**. 2.

uqarmaq. açığıqlamaq. soymaq. ifşa etmək. - gizlin işlər oldu **uqar**.

3. oxumaq. çağırmaq.

oqınmaq_{ka}: oxunmaq. çağırmaq.

oqışmaq_{ka}: oxuşmaq. çağırışmaq.

oqıtmaq : **oxutmaq**.

oqıtsamaq: oxutmaq. 1. oxutmaq istəmək. 2. çağirtmaq istəmək.

də'vətlətmək.

oqqarmaq_{ka} : **oğqarmaq**_{ka}. düşünüb anlamaq.

oqqun : **oğqun**. aşqın_{ka}. ağqın. engin. - **aşqın topraq**_{ka}: axıp enən, oğqun topraq

oqlağ : **oğlağ**. oğulluğa götürülmüş. pesər xandə

oqla_{ka} : **oğla**_{ka}. gənc. yiğit.

oqlaq : **oğlaq**_{ka}. (gənc, yeni uşaq. heyvan balasına verilən adlardan).

özəlliklə keçi balası. çəpiş.

- **oğlaq** iliksiz, **oğlan** biliksiz: çəpiş sümüyü iliksiz, gənc oğlan ağsız olur.

- **uluq ay**_{ka}: ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn bölümü. yaz ortası. -

uluq oqlaq ay_{ka}: ilin "**oğlaq ay**"dan sonra gələn bölüm. oğlaqların

böyüdüğü çağ. - **oğlaq dərisi**: əldiri_{ka}.

- oğlaqların, quzuların səslərini bildlən bir söz: **mə**_{ka}.

oqlaqu : **oğlaqu**_{ka}. ərköyül. bolluq içində böyüyən. - **oğlaqu qatun**_{ka}:
asaletli. asil qadın.

oqlamaq. **oxlamaq**. **oxlamaq**_{ka}. oq atmaq:

oqlan_{ka} : oğul. cocuq. - **oğlaq** iliksiz, **oğlan** biliksiz: çəpiş sümüyü iliksiz,
gənc oğlan ağsız olur.

oqlansıq_{ka} : **oğlansıq**_{ka}. cocux kimi. cocux qıllı, xuylu.

oqlaş : **oxlaş**. **oxtaş**. qurəkeşliki. laterya.

oqlatmaq_{ka}. **oxlatmaq**_{ka}. uzatmaq. dirətmək.

oqlitmaq_{ka} : **uğlutmaq**_{ka}. **oğlutmaq**_{ka}. ürətmək. çoğaltmaq.

oqluq : **oxluq**. kiş_{ka}. sadaq. oxqabı.

oqmaq : **oğmaq**. ükimək_{ka}. dartmaq.

oqra : **oğra**. uğra. uğur. oğralı. oğran. 1. məbut. - bu mənə **oğra**. - bu
kimə **oğra**. 2. vəsilə. yol. - dağ oğralı: dağ yolu ilə. - yaxcılıq **oğrağın**
olsun, bolluq **uğrağın**.

oqraq : **oğraq**. **uğraq**. 1. çatılacaq yer. məqsəd. 2. çatmaq istəyi. istək.
əzm. qəsd. 3. uğraq. gediş. - işlərin **uğraqı**: gedişi. 4. uğraq. qəsd.
məqsəd. - yandı ərin **oğraqı**: olsun ki qəsdindən döndü. 3. obraq_{ka}.
opraq. əprik. ovraq. əzik üzük, əsgimiş nə. 5. çox, tutçı, həmişə

gedilən yer. patuq. - **uğraq uğraqları**: bir yerin çox gedib gələnləri.

oqraqan_{ka}: **oğraqan**_{ka}. uğrayan.

oqralmaq_{ka}: uğranılmaq.

oqramaq : **oxramaq**. kişnəmək. homurdanmaq:

oqramaq: **oğqramaq**. yıpramaq. obramaq. opramaq_{ka}.

oqramaq_{ka}: bax > **uğqramaq**_{ka}

oqramaq_{ka}: kişnəmək.

oqraş : bax > **uğrəş**.

oqraşınmaq : **oğraşınmaq**. istixdam olmaq.

oqraşmaq: çalışmaq. can atmaq.

oqraşmaq_{ka}: bax > **uğraşmaq**_{ka}

oqrəş : **oğrəş**. işlərə uğrayan, burnun soxan. fizul.

oqri : **oğri**_{ka}. uğuru, uyqunluğu qapan, qarşılıyan. firsəttələb. hırsız.

oqrilamaq_{ka}: **oğrilamaq**_{ka}. çalmaq. hırsızlıq edmək.

oqrılıq_{ka} : **oğrılıq**_{ka}. hırsızlıq.

oqru : **oğru**. 1. sərkər_{ka}. sərkar. yol kəsən. haydut. qarqman. 2.

saqızan. saqız. saqqız.

- oğru hırsız qibi: **oğrulayu**_{ka}.

oqruq_{ka} : **oğruq**. **uğruq**. **ovruq**. (< **uğrumaq**). 1. nərsənin oğulan, açılan, yaxud bükülən, bağlanan, əklənən, birləşən yeri. boğum. buruq.

- qəmiklərin **oğruqu**. - dağ oğruqu: dağ beli, ətəyi. 2. axıq, əğrik yer.
- dağ **oğruqu**: örüş. dağ yamacı. 3. ətək. bitiş. - çaylar dağın
başından, **oğruqundan** axar. 4. kəmənd. qarmalayıb yığan
kaman. - dağı **oğruqun** əğməz, dənizi qayığın bükməz: kamanla
dağ tutulmaz, qayıqla təniz bükülməz (bağlanmaz). 5. oyruq. oğruq.
opri_{ka}. obruq. çuxur. dərə.

oqrulayu_{ka}: **oğrulayu** oğru, hırsız qibi.

oqrulmaq_{ka}: **oğrulmaq**. 1. **oğruşmaq**_{ka}. gəmik yarılıp ayrılmaq. 2. çaldırmaq.
qapturmaq_{ka}. əldən vermək.

oqrun : **oğrun**. ağrun. xumar. - ağrun baxış.

oqsamaq: **oxsamaq**. **uqsamaq**_{ka}. mənimsəmək. anlamaq istəmək. - işin
püfün **oxsamalıyq**. - **uqsamadan** açılmaz. - bir işi, sözü **oxsamaq**:
bilsəmək. bilmək istəmək.

oqsar : **öqsər**. **uqsar**. **övsər**. **avsar**. (< **oq**. **uq**. **ov**. **av**). yığan. toplayan.
cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**_{fars}).

oqsınmaq_{ka} : **oxsınmaq**_{ka}. **öksünmək**_{ka}. peşman olmaq. - o qılmış
işinə oxsündi.

oqşaq_{ka} : **oxşaq**_{ka}. bənzəyən. bənzər.

oqşaqu_{ka} : **oxşağ**_{ka}. 1. oyuncaq. 2. nazlı. 3. qadınlara deyilir.

oqşalamaq: **oğşalamaq** qoğşamaq_{ka}. yumşatmaq. gəvşətmək.

oqşamaq : **oxşamaq**. 1. qşəmək. öğmək. - o məni **oxşadı**: öğsədi. 2.

üs-nəmək_{ka}. üz-nəmək. bənzəmək.

oqşancıq_{ka}: **oxşancıq**_{ka}. oxşanmaya dəyər.

oqşatmaq: **oxşatmaq**. bənzətmək. üsnətmək_{ka}. üz-nətmək.

oqtamaq_{ka}: **oxtamaq** (t <> l) **oxlamaq**. ox atmaq. nişanlamaq.

oqtam_{ka} : **oxtam**. ox atımlıq. oxluq. - bir **oxtam** yer: bir ox atımlıq yer.

oqtaş : **oxtaş**. oxlaş. qurəkeşliki. laterya.

oqtaşmaq_{ka}: **oxtaşmaq**_{ka} ox atışmaq. qura üçün oq atımaq.

oqtatmaq_{ka}: **oxtatmaq**_{ka}. ox attırmaq. oxlatmaq. nişanlatmaq.

oqturmaq_{ka}: **uqturmaq**. **oxturmaq**. **oxutturmaq**. anlatmaq.

oqu ! : 1. **oxu** !. bəllə !. bildir !. çıxart !. aç !. - **oxu** bunu bilsin ellərim, **oxu** görənlərin, duyanların, **oxu** gələnlərin gedənlərin. 2. **oxu**. çağır.

oquc : **oğuc**. **oğuş**. çəngək. qapış_{ka}. qabış_{ka}.

oquc_{ka} : **otğuc**_{ka}. 1. oduc. yalım. alov. 2. azacıq od.

oqulcıq : **oğulcıq**. **oğulcıq**. olı_{ka}. əziz bala. erkək cocuqlara səvqi bildirmək üçün söylənən söz.

oqulcuq_{ka} : **uğulcuq**. yatın₄. balalıq. oğulduruq. balayatıq. balayatqı. uşaqlıq₂. analıq₇. tuxumluq. ana rahmi.

oqul_{ka} : **uğul**. **oğul**. cocuq. uşaq. gənc. - ata **oğlu** ataç doğar.

oqulluq : **oğulluq**. yufqa_{ka}. oğulluğa alınmış. tutunçu oğul_{ka}. evlatlığa alınmış cocuq.

oqulmaq_{ka}: **oxulmaq. oxunmaq. uqulmaq.** 1. üzə, yuxarı çıxmaq. bilinmək.

bəllənmək. bəldəlmək. anlaşımaq. şinilmək. - sözün içi oxundu.

2. **oğulmaq. uşalmaq_{ka}. üşəlmək. ufalanmaq. ovşamaq. əzilmək.**

soxulmaq_{ka}. - duz **soxuldu.** 3. dirək uzatmaq. uzatılmış olan düz

dirək.

oqumaq_{ka}: **oxumaq_{ka}.** 1. sayramaq. söyləmək. 2. **uqmaq_{ka}.** anlamaq. -

hammı öz işin **oxusa**, çətinlik qalxar. 3. **oxumaq. uqumaq.** üzə,

yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq.

sindirmək. sinitmək. 4. irdəmək. mahnı, nərsə havalandırmaq,

səsləndirmək. 5. **çağırmaq.** - kim məni **oxudu**: çağırırdı.

oqunmaq_{ka} : **oxunmaq. uqunmaq.** 1. üzə, yuxarı çıxmaq.

bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək. anlaşımaq. sinilmək. 2.

qılınmaq. ötrülmək_{ka}. ödrülmək_{ka}. - yükün **ötrülən** oğur: namaz,

ibadət qılınma çağı.

oqur : **oğur_{ka}.** bax > **uğur.** 1. qabaq. uğraş. uğra. uğur. 2. vax. - nə

oğurda gəldin: havax gəldin.

oqurlamaq_{ka}: bax > **uğurlamaq_{ka}.**

oqurlamaq_{ka}: **oğurlamaq_{ka}.** bax > **uqurlamaq_{ka}. qaraqlamaq_{ka}** (: yol kəsip mal

almaq).

oqurlanmaq_{ka}: **oğurlanmaq_{ka}.** bax > **uqurlanmaq_{ka}**

oqurluq bolmaq_{ka}: bax > **uğurlu bolmaq**

oqurmaq: **oğurmaq**_{ka} gəmik yarıp ayırmaq.

oquş : **uğuş. oğuş. oxuş.** 1. oymaq. qohum. - **uğuşlar** yığıldılar. - **oğuş qonum** oxuşdu: yığışdı. 2. soy. tayfa. el. - hançı **oğuşdandı**: hançı soydandı. 3. itilik. zirəklik. bilginlik. - **oğuşlu** kişi. 4. çağrı. çağırış. bildiri. dəvət. 5. xırım xırda. öğulmuş. - **oğuş** ətmək. 6. ehzar. 7. öküm. yumuq. - bir **öküm** yarmaq.

oquşlanmaq_{ka}: **oğuşlanmaq uquşlanmaq**_{ka}. **uğuşlanmaq**_{ka}. tayfa tırıq yiyəsi olmaq. ellənmək.

oquşlu_{ka}: tayfa tırıxlı. elli. ailəli, qohumlu.

oquşmaq: 1. oxuşmaq. çağırışmaq. - iki qonşu ara - sıra birbirin **oxuşurlar**. - ərən alrı **oxuşdular**. 2. **oxuşmaq. uquşmaq**_{ka}. anlamaq. - yağının işin **oxuşub**, saldıriya keçdilər. - **oxuyub, oxuşmadan** iş bitməz. 2. ehzar edmək. - əsgərliyə **oxuşdular**.

oqutan_{ka}: **oxutan. oxutqan.** 1. oxutqan. oxumağa marax doğuran. - **oxutan** bitik. - **oxutan** mahnı: canlandıran, qızışdıran oxumaq. 1. qızdıran. cinlətən. tərs işləyən, adamın səsin çıxaran nərsə. - **oxutan** adam: hirs verən kişi. - **oxudan** uşaq: inad edib tərs iş görəən uşaq.

oqut_{ka} : oğut. 1. uğut. uyut. həya. 1. **oxut. ovut.** qonaqlığa çağırış. çağrı. dəvət.

oqutqan_{ka}: bax > **oxutan**.

oqutmaq: oxıtmaq_{ka}.

oquz : oğuz. (< met >) uzuq. (z <> y <> d <> ğ) uyut. udut. uğut. oyaq. bilgin.
- uzuq ər: huşlu kişi. - uzuq könüllü ər: açıq könüllü kişi.

oquzlamaq: oğuzlamaq_{ka}. oğuz saymaq. oğuzlardan saymaq. oğuzlara bağlamaq.

oquzlanmaq: oğuzlanmaq_{ka}. oğuzlaşmaq. oğuz qılığını almaq. oğuz qılığına girmək. kəndini oquzlardan saymaq.

olan : 1. imkan. - olana yaraş: imkana görə. - olanın bilən, olmasına düşməz, olması görüb, olandan qalır. 2. qadir. qayır. bacaran.

olar : ilər. hadis. hadisə. başa gələn.

ölçülmək: çıqlanmaq_{ka}. uzunluğu ölçürmək:

oldanğ_{ka}: uldanğ. ayaqqabın altı, tabanı.

oldrum_{ka}: oturum. götürüm. yığva. məclis. yatalaq.

olıc_{ka} : oğulcıq. əziz bala. ərəkək cocuqlara səvqi bildirmək üçün söylənən söz.

ol_{ka} : o. - dir. - dir. - dur. - dür.

olqun : türk_{ka}. olquş. kamil. tam.

olqunmaq: yetişmək. qürsəmək_{ka}. qursmaq. gurlanmaq. şişmək. təxmirlənmək. olmaq.

olquş : türk_{ka}. olqun. kamil. tam.

olquşmaq: yavulmaq_{ka}. yapulmaq. yetişmək. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi.

olqutmaq_{ka}: 1. olutmaq. ölütmək. təxmir etmək. 1. oturtmaq.

olmaq : **bolmaq**. ərmək_{ka}. barmaq. keçmək. sürmək. - çox **oldu**.

- indi görən nə ərdi.
- o andağ **ərdi**: o öcür oldu.
- nə **ərdi** sənə: nə oldu sənə.
- gəliksek **ərdi**: gəlməli oldu.
- barquluq **ərdi**: varmalı oldu.
- duruqluq **ərdi**: durmalı **oldu**.
- qızıl **ərdi**: qızardı.
- qanda **ərdin**. hardaydın.
- yürür **ərdim**: yeriyərdim.
- sağ **ol**: sağ bol. orda **oldun**: orda boldun.
- **olmaz**: bolmaz. - **olur**: bolur.

olmas : qeyri mümkün. - olanın bilən, olmasına düşməz, olması görüb, olandan qalır.

olmay₆ : **olmaz**. 1. olmaz. əlsiz. yoxsul. bacarıqsız. 2. ərməz. qeyri mümkün.

olmaz : **olmay**₆. 1. olmaz. əlsiz. yoxsul. bacarıqsız. 2. ərməz. qeyri mümkün.

olmuş : bolmuş_{ka}. hazır. - bolmuş aş. olmuş (pişmiş) yemək .

olsunki : ərki_{ka}. bəlkə. şayəd. - **ərki** gəldim.

oltamaq : öltəmək. otlamaq_{ka}. yaşlamaq_{ka}.

olturmaq_{ka}: oldurmaq. oturmaq.

oluk : bax > **oluq**.

oluq_{ka} : **oyuq**. < **olu**. **yolü** (< **yolunmuş**. ayrılmış). 1. kiçik qayıq. 2. yalaq. 3. arx. qənov. **kovuş**. - su oluğu. - su dəğirmən oluğu: **qoquş**_{ka}. 4. bölük. dəğər. dək. dəng. səhm. pay. təqsim. hissə. 5. bölünmüş. paylanmış. - bilik, kişi ara, ülüklü. bilik kişi ara bölünmüş.

olurki : bəlkə. ərinç_{ka}. əriş. ehtimal.

oluş : 1. bolqu_{ka}. 2. uluş. buluş_{ka}. bölüş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar. 3. uluş_{ka}. şəhir.

olut : **ulut**. 1. çağ. şişman. 2. güclü. quvvəli.

omzuq_{ka}: umzuq. yumzuq. nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.

ona : anqa. anqar_{ka}.

onamaq : inanmaq. razı olmaq. - **ona** !: rəzi ol. qəbul elə. - **onarmadılar**: qəbul etmədilər. - bu işləri sən **onadınmı**.

onar : onqar. yonan. dələn. qazar.

onarmaq: yonqamaq. türütmək_{ka}. törütmək. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.

onaşmaq: anaşmaq. anlaşımaq. ondaşmaq. andaşmaq. sözləşmək. qərar vermək. qəbul etmək. yola gəlmək.

ondan : **andın**_{ka}. **andan**: ondan sonra.

onıqlanmaq_{ka}: **onğıqlanmaq**_{ka}. bəzənmək. ənniklənmək.

onqar : onar. yonan. dələn. qazan.

onqay_{ka} : **onğay**_{ka}. onğ. qolay. hasat.

onq_{ka} : **onğ**_{ka}. **on**. 1. qolay. onqay_{ka}. onğay_{ka}. hasat. - **on iş**: rahat iş. 2. sağ. solun qarşı. - onğ əlik. sağ əl. 1. qabax. ön. - o məndən **önqdən** geddi.

onqmaq_{ka}: **onğmaq**_{ka}. **onğuqmaq**. 1. ağarmaq. solmaq. rəngi atmaq. xəstəlik. bənzərlərindən dolayı buruşmaq. tazəliğini, parlaqlığını itirmək. - barçın boduğu **onqdı**: parçanın boyası atdı. - barçının boyusu onqdı. 2. yonmaq. dəlmək. qazmaq.

onqul : **onul**. saman. sağman.

onqulmaq_{ka} : **onğulmaq**_{ka}. iyiləşmək. düzəlmək. iyi olmaq.

onqun : öngün. unqun.

onqur : arxa. - **onqura** yat: dal üsdə yat.

onquş_{ka} : yonquş. nəqş. yazı. oyma. tıraşkarlıq. kəndəkarlıq. - ağac **onquş**. - daş **onquş**.

onul : onqul. saman. sağman.

onun : **anınq**_{ka}.

onunc_{ka} : **onuncu**. sayıda onuncu.

op : **op**_{ka}. mama. xərmən dövmək üçün, qoşulan öküzlərin ortasında bulunan öküz.

- **op op**_{ka}: hop hop. eşəğin ayağı qaydığında. söylənən söz.

oplamaq: **öpləmək**. uçurmaq. qapmaq. mənimsəmək.

opmaq_{ka}: öpmək. hopmaq. höpürdətərək içmək. içərmək. içmək.

opraq_{ka} : (p <> b <> v) **obraq**_{ka}. ovraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimiş nə. yıpranmış. yıpramış. əsgimiş. - **opraq** don, kişi, qılıq, ürün.

opramaq_{ka}: **obramaq**_{ka}. əprimək. yıpramaq. obramaq. oğramaq. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. tazalığı, itiliyi gedmək. - gəngəşli bilik utraşur, gəngəşsiz bilik **opraşur**.

opraşmaq_{ka} : yıpraşmaq. yıpranmaya başlamaq. - gen don opramaz, gəngəşli bilik **artamaz**.

opratmaq: **obratmaq**_{ka}. yıpratmaq.

opratmaq_{ka}: **obratmaq**. yıpratmaq.

opri_{ka} : obruq. oyruq. oğruq. çuxur. dərə.

opruşmaq_{ka}: 1. yemək. 2. hopruşmaq. içişmək.

opum : **öpüm**. **hopum**. **höpüm**. yudum. bir kərəlik yeyim, içim. - bir **opum** mun: bir udum sup.

opuz_{ka} : **obuz**. 1. şişik, çətin, qaba, qatı olan nə. 2. qudurqm. ası. vəhşi.

opuzluq : **obuzluq**_{ka}. yüklü, şişik, qoğzaq olan nərsə. yoqquş, sarp. çətin.

- **obuz iş**: çətin olay. - **obuzluq yer**: **oy obuzluq yer**: eniş yoqquş sarp, sərt, ənqəbəli atar tutar yer.

opuzluq_{ka} : obuzluq. sarp.

or- at_{ka} : donu al - doru olan at.

orada : onda. ondan sonra. **anda**_{ka}.

oraq : **orqaq**_{ka}. **baştar**_{ka}.

orda : **anda**_{ka}. - **anda** kim var: orda kim var.

ordu_{ka} : 1. yurd. təşğilatın, devlətin özəyi yerləşn yer, şəhər. - **ordu**

kənd: baş kənd. xaqanın oturduğu şəhir. qoşunun olan yeri. - **ordu**

başı: ordu quraqı: **toy**_{ka}: döşəyci. yayqıç. yurdun, qorqanın

(qərgahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi. - **ordu başı**: xan

tapucu, qulluqçusu. 2. yuva. sıçan, köstəbək kimi, yeraltı yaşayan

heyvanların yuvası. 3. **toyın**_{ka}. qoşun. ləşgər. əsgər dizisi: **çerik**_{ka}.

4. yuva. sıçan kimi yer altında yerləşən heyvanların yuvası.

ordulanmaq_{ka}: (d <> z) **orzulanmaq**_{ka}. 1. yurt tutmaq. yerləşmək. oturmaq. -

ordulanıb yüksək daği, oğlaq **çatan**: yüksək dağlarda yer alıb, keçi

bəsləyən. 2. mərkəzlənmək. aralaşmaq. 3. ordu qurmaq. orduya

yerləşmək. düşərgəyə köçmək.

orılaşmaq_{ka} : orlaşmaq. urılamaq. urılaşmaq. urlamaq.

yurlamaq. bağırışmaq. çağrışmaq.

orqaq_{ka} : orğaq. oraq. kəsən, biçən ayqıt.

orlanmaq: horlanmaq. hörlənmək. örlənmək. bəlimək. çıxmaq. yüksəlmək.

orlaşmaq_{ka}: orılaşmaq. urılaşmaq. urlaşmaq. yurlaşmaq. bağırışmaq.
çağrışmaq.

orma_{qka} : (. < v) **vurmaq**. kəsmək. biçmək. vurmaq. urmaq.

ornaq : (r > v > **ovlaq**). hər nəyin yerləşdiyi, yığıldığı yer. yurd. batan₈.
vətən. məqərr.

ornaq : (y < r) **oylaq**.

ornamaq: (y < r) **oylamaq**.

ornamaq_{ka}: yerləşmək. yer tutmaq. yer edinmək. qəybolmaq. - **qünəş**
ornadı: batmaq.

ornatmaq_{ka} : yerləşdirmək. yerinə qoymaq.

orpamaq_{ka}: örpəşmək. ürpəmək. ürpəşmək. (saç) dağılmaq.

orta₆ : nə uzun nə qısa. tapı_{ka}. - bu **otrada**.

orta_{q6} : yardaş. dosd. sağdıc.

ortaqu : orduqah. ordu, qoşun qoraqı. ordu qərargahı. orduqah. toy_{ka}.

ortalamaq : **ortulamaq_{ka}**. ortasına varmaq. - ər yaşın **ortuladı**: orta yaşa çatdı.

ortu_{ka} : orta. otra. otru. utru. - **ortu** ər. orta yaşlı adam. - **gün ortu**: gün
orta. öglə vaxtı. - **ev ortusu**: evin ortası.

ortulamaq_{ka} : **ortalamaq**. ortasına varmaq. - ər yaşın **ortuladı**: orta yaşa çatdı.

oru : **oru**_{ka} (r <> y) oyu. oyuq. çuxur. oyuq.

oruc : **baçaq**_{ka}. bağac. baçqa. pəhriz.

orulmaq_{ka} : <> **urulmaq** <> **vurulmaq**. biçilmək. tarılmaq. dərilmək.

orunbasar: ötgü_{ka}. maavin.

oruncaq: (< or: yer). yerinə qoyulacaq, qaytarılacaq nərsə. əmanət. borc.

orunc_{ka} : **urunc**. 1. işıq. hər tutuq, bağlı nərsəni açan. açaq. - qaranqu işi **orunc** açar. 2. rüşvət. kəvik. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar.

orun_{ka} : yer. - **orunla**: yerinə qoy. - təpərdə hər nə yerindən **orunlandı**: yer bə yer oldu. - çəkib ornumdan qopardı.

orun_{ka} : yer. məkan.

orzulanmaq_{ka}: (z <> d) **ordulanmaq**_{ka}. (< or: yer). yerləşmək. oturmaq. -

orzulanıb yüksək dağı, oğlaq **çatan**: yüksək dağlarda yer alıb, keçib bəsləyən.

osduran: osurqan_{ka}.

osduruq: osuruq_{ka}. osuruq.

osit : ötüt. sibqət.

ositan : ötən. sibqət alan.

osmaq : **ozmaq. otmaq.** 1. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 2. ozmaq. ötmək. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi**.

osrımaq: ostırmaq.

osruq_{ka} : osuruq. osduruq.

osruşmaq_{ka} : osuruşmaq. osduruşmaq.

osturmaq: ozdurmaq. osmaq. ozmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən.

osuq : **otuq.** (< **osmaq. otmaq**: bitişmək. gəlişmək). 1. inkişaf. təkamül. gediş. - işlərin osuğu. - bu iş osuğu böylədir. 2. bir nəsnənin bir nəsnəyə dəğişməsi. bir nəsnənin bir nəsnə ilə. ıstihalə. 3. oyuq. huşlu. açıq könül.

osurqan_{ka}: osduran.

osurmaq : yorutmaq.

osuruq : osruq_{ka}. osduruq.

ot : **ot_{ka}. od.** 1. dərman. əlac. əm. im. 2. ağı. zəhir. - ölüm **odun** içmədən: ölüm şərbətin. 3. od. - odun **oda** düşdü: yandı. alışdı. 4. ot. heyvan yemlərinin hamısı. - çivgin ot. səmirtən, **cirgəli** yem, ot. 5. topulqaq. bulqab. bulutqa. dolbağ. dolbuğaq. mərhəm. dərman. 6. ört_{ka}. yanqın. yanan nəsnə.

- **qara ot**_{ka}: baldıran otu. ağıllı bitgi:

- **asurtqu ot**: asqırtan ot.

- **ot qaraq**_{ka}: gözün görün yeri.

otaç_{ka} : atasəğun_{ka}. həkim. doqtor. əlac yapan.

otalıq : əbd. qul.

otalıq qız: odalıq qız: kənz. ev işçisi. yençə qız_{ka}. yincgə qız_{ka}.

otamaq_{ka} : 1. **odamaq**. yandırmaq. yaxmaq. - odun **otamaq**. 2. isitmaq. - aşıc **odamaq**: qablamanı qızdırmaq. 3. imləmək. əmləmək. əlac yapmaq. - əmci ona ot **otadı**: həkim ona im, dərman verdi. 3. otlamaq. yandırmaq. - odun **otamaq**.

otcaq : **odcaq**. ocaq. od yeri.

otqarmaq_{ka}: otlamaq.

otquc : **odquc**. **odğuc**. alov. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov bila sönməz.

otquc_{ka} : odun alovu.

otlaq : mərtə'. yazaq_{ka}.

otlamaq_{ka}: 1. oltamaq. öltəmək. yaşlamaq_{ka}. 2. otlamaq.

otlanmaq_{ka}: od kəsilmək. od kimi olmaq. öfkələnmək.

otluq_{ka} : 1. mərtə'. - otluq dağ: otlu dağ. 2. yemlik. axır. 3. dənə. 4. həbb. 5. oyluq. uyluq. qol qəmiğinin qalın yeri.

- otmaq** : **ozmaq. otmaq.** 1. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 2. ozmaq. ötmək. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi**.
- otra**_{ka} : (**rt** _{<met>} **tr**) **orta. ortu. otru. utru. orta.** çərçəvrəsi olan nərsə. - bu **otrada**.
- otru** : **ötru.** 1. tərəf. yan. - buradan ora **otru.** 2. qarşı. ön. - o mənə **otru** gəldi. - **otru otruya**: qarşı qarşıya. - evin otrusunda. 3. öləri. üçün. - sənin **ötrü.** 4. ara. orta. - evin **otrusu.** - yer **otru**: yer şarının ortası. 5. mərkəz. dayancaq. baş yer. başkənd. astana. paytəxd. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi. 6. ox. əksan. - təyər **otru**: çarx **otru**: çarxın mili. - 7. ö
- otruq**_{ka} : ada. cəzirə.
- otuc** : odğuc. yalım. alov.
- otuq** : **osuq**_{ka}. (< **osmaq. otmaq**: bitişmək. gəlişmək). 1. inkişaf. təkamül. gediş. - işlərin osuğu. - bu iş osuğu böylədir. 2. bir nəsnənin bir nəsnəyə dəğişməsi. bir nəsnənin bir nəsnə ilə. istihalə. 3. oyuq. huşlu. açıq könül.
- otunçu** : **odunçu.** yartı.
- otunmaq**: **odunmaq.** odlanmaq. (# **uyınmaq.** sönmək). - uyunub **odlanmaq**: sönüb yanmaq.

oturaq : ordu_{ka}.

oturmaq: durmaq. qoyunmaq. qonmaq_{ka}. toxdamaq. - ağrım **qondu**.

oturmaq: olturmaq_{ka}. öldurmaq.

oturtmaq: olqutmaq_{ka}.

oturum : oldrum_{ka}. götürüm. yığva. məclis.

otuz : otdan, bitgidən çəkilən cirqə, çaxır.

ovalamaq: övmək_{ka}. uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ufalamaq.

ovçu : çibək_{ka}. çıbaq_{ka}. çapaq. sıbaq. sapıq. çarıq. iti. qırağı. ataçı.
ataçı. şıkarçı. ağçı. avçı.

ovək : oxxək. ərik şərbəti.

ovmaq : övmək_{ka}. uvmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.

ovraq : obraq_{ka}. opraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimiş nə. (**orqaq**:
doğrayan, kəsən arac).

ovruq : bax > **uqruc**_{ka}. **oqruc**.

ovruq_{ka} : **oğraq**. **oğruc**. qəmiğin **ək** yerləri. bəl qəmiğinin boyunla
birləştiyi yer. dağın yamacı. bittiği yer. boğun. məfsəl.

ovsar : çatqan_{ka}. çətən. gam. dizgin.

ovsun : pitik.

ovsunlu : böyü tutması. tutuq_{ka}.

ovşamaq: uşalmaq_{ka}. üşəlmək. ufalanmaq. oğulmaq.

ovuc : ayut. avuc. avut. iki əlin ayasının yanyana dayanmasından
oluşan oyum.

ovunmaq_{ka}: uvunmaq. oğuşmaq.

ovut : oxut. qonaqlığa çağırış.

oy : **oy**_{ka} 1. oyuy. çuxur. - **oy obuzluq** y:er: eniş yoqquş,
sarp, sərt, ənqəbəli yer. 2. yaqız at. 3. dərə. - **oy obuz**: kala kotur,
təpik, basıq, bərk yer.

oyaqlıq : uzuqluq_{ka}. usuqluq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

oyalamaq: uyalamaq. oğratmaq_{ka}. oğraştırmaq. uğraştırmaq. məşqul
edmək.

oyandırmaq : uyqurmaq (y <> z) uzqurmaq_{ka}. oyqarmaq_{ka}.
oyarmaq. oyqurmaq. - məni **uyqur**: **uzqur**. oyad.

oyarmaq_{ka}: oyqarmaq_{ka}. oyandırmaq. oyqurmaq.

oyazmaq_{ka}: uyazmaq. utanmaq. - ağız yeyir, göz oyazır: utanır.

oyqan : oynaqu. oyun yeri.

oyqarmaq: uyqarmaq (y <> z) ozqarmaq. uzqarmaq. 1. düşünmək. anlamaq.
- o məni geyin oyqardı. - işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən. 2.
oyandırmaq. oyarmaq. oqurmaq.

oyqırmış_{ka}: oyanmış.

oyqun : uyqun. imkan. firsət. uğur.

oyqurqan_{ka}: oyandıran.

oyqurquçı_{ka}: oyandıran.

oyqurmaq_{ka} : 1. sıxmaq. sıxışdırmaq. cəzalamaq. tənbih etmək.
2. oyqarmaq_{ka}. oyandırmaq. oyarmaq.

oyla : **ozla**. 1. yadbud. 2. xatirə.

oylaq : (y <> r) **ormaq**.

oylamaq: **ozlamaq**_{ka}. düşünmək. düşünmək. ozlamaq_{ka}. anmaq. anmaq.
xatırlamaq. yadlamaq. - tanrını oyla başlamadan bir iş. - oyla
tanrını. - ozla məni. - uzaq düşən yarım, **oylamazmı** heç. - **oyla** məni
qarlı gədiklərdən aşanda.

öylə : - **öylə öylə**: ayluq ayluq_{ka}.

oyluq : - oyluq gəmiklərinin başı: **başqaq**.

oyluq : otluq_{ka}. uyluq. qol qəmiğinin qalın yeri.

oymaq_{ka}: 1. uymaq. üyə. üzv. mürid. 2. oğuş_{ka}. bir oğdan, tuxumdan,
boydan soydan olan. əqrəba. 3. oymaq. yerləştirmək.
sıxışdırmaq. 4. açmaq. kəsmək. yencmək. - qoğunu **oy**: qaçla. - ot
alağı oy, qoyuna ver. 5. onquş_{ka}. yonquş. nəqş. yazı. kəndəkarlıq.
6. çizmə yapılacaq keçə.

oymaqılanmaq: uymaqılanmaq. üyələnmək. qollanmaq. gəlişib çoxalmaq.

oymaşmaq : oyuşmaq_{ka}. basmaşmaq.

oynaq_{ka} : əsnək. yelpək. pozlu. ifadəli. - **oynaq** adam. **oynaq** əş: yelpək qadın.

oynaqu_{ka} : oynamağa özəl olan. oyuna bağlı nə. oyqan. - **oynaqu yer**_{ka}: oynanacaq yer.

oynama : oyun. büdik. büzik_{ka}. təpsi. rəqs.

oynamaq: 1. dəmlənmək. isinmək. qızıqsınmaq. - içim ona **oynamır**. - uşaqlar birbirinə **oynadılar**. - içim içgiylə **oynayır**. - göyül qaynar, için oynar. 2. büzüşmək_{ka}. burcuşmaq. 1. qutruşmaq_{ka}.

oynaş_{ka} : qəhbə. sortuq, alçaq. sorulmağa qonulan. - **sortuq** əşlər.

oynatmaq : 1. büzütmək_{ka}. büdütmək_{ka}. burcutmaq. 2. dəmlətmək. issitmək. qızıqsıtmaq.

oyruq : oğruq. oprı_{ka}. obruq. çuxur. dərə.

oyturmaq_{ka}: oydurmaq. bastırmaq. sıxıştıрмаq.

oyu : (y <> r) **oru**_{ka}. oyuq. çuxur. oyuq.

oyuq : oyu (y <> r) **oru**_{ka}. çuxur.

oyuq_{ka} : **oluq**_{ka}. 1. bəlgə. 2. oyquq. güman. xiyal. şəbəh. qaraltı. - oyuq gördüm: qaraltı gördüm. 3. (bostanda) höyük. hüyük. ürkü. qolçaq. mətərsək. - alın arslan tutar, gücün oyuq tutmaz. 4. oyaniq. - oyuq könüllü ər. anlayışlı kişi. 5. tağ. - **oyuqlu** ev: tağlı ev. 6. osuq.

huşlu. açıq könül. 7. kiçik qayıq. 8. yalaq. 9. arx. qənov. **kovuş**. -

su oluğu. - su dəğirmən oluğu: **qoquş**_{ka}.

oyulmaq_{ka}: 1. çuxurlaşmaq. dəlinmək. 2. sıxıştırılmaq. sıxılmaq.

oyun : oyquq. büdik. büzik_{ka}. büdik. oynama. təpsi. rəqs. - **oyun**

vermək: qılınmaq. - qılınma daha bədi. - nə qılınırsan belə.

oyun : oynama. büdik. büzik_{ka}. təpsi. rəqs.

oyuncaq: oxşağ_{ka}. gülüt_{ka}. gülünc. gülməli. gülqit₆. rişqan.

oyunmaq_{ka}: 1. özünü sıxmaq. zora salmaq. - nədən belə **oynursan**. 2.

uyanmaq.

oyuşmaq_{ka}: açmaq. (# **uyuşmaq**: yığmaq). oymaşmaq. basmaşmaq.

ozan : **uzan**. aparan. utran. qalib. - yarış **ozanları**: aparanları. utranları.

qalibləri.

ozdurmaq: **osturmaq**. **osmaq**. **ozmaq**. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər

osub keçürgən: işlər düzüb keçirdən.

ozıtqan_{ka}: iləri sürüp keçərək qazanan.

ozıtmaq_{ka}: iləri sürmək.

ozqan_{ka} : uzqan. iləliləyən. - **ozqan at**_{ka}

ozqarmaq: **uzqarmaq**. (z <> y) **oyqarmaq**. **uyqarmaq**. düşünmək. anlamaq. -

o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işlemək biləkdən,

oyqarmaq bilikdən.

ozla : **oyla**. 1. yadbud. 2. xatirə.

ozlamaq_{ka}: (z <> y). bax > **oylamaq**. düşünmək. anmaq.

ozlamaq_{ka}: oylamaq. düşünmək. anmaq.

ozmaq_{ka} : **osmaq. osmaq. otmaq. osturmaq. ozdurmaq**. 1. osturmaq.

ozdurmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən:

işlər düzüb keçirdən. 2. ötmək. ozmaq. uzmaq. uzmaq. utmaq.

keçmək. başqasından iləri keçmək. - onun atı **ozdi**. - yarış

ozanları: aparaları. utranları. qalibləri. - onun atı **ozdi**. - işlər **osub**

keçürgən: işlər düzüb keçirdən.

ozuq_{ka} : **uzuq**. utuq. ötüq. iti olub qabaqlayan. - **ozuq at**_{ka}

öbürü : əkindi_{ka}. ikindi. ötəki.

öc : **öc**_{ka} hınc. kin. öcüt_{ka}. intiqam. - **öc irtəmək**: intiqam
çəkmək, almaq. - **öcüm** kinim irtəlim: intiqamımı alalım. - bizə gələn
öc ötər: bizə gələn kin açar.

öcəş : - **öcəş kəsilmək**: yağlı, düşman kəsilmək. yağlımaq_{ka}.
düşmanlaşmaq. - birbirizə **yağdıqmayın**, yaxının.

öcəş_{ka} : yarış. mərcələşmə. şərt bağlama.

öcəşmək_{ka}: yarış etmək:

öclü_{ka} : öcü, hıncı olan.

öcür : əylə. eylə. ayla. öylə. - **əylə** yap: əylə qılqıl.

öcüt_{ka} : öc. kin. intiqam.

öçükmək_{ka}. üçükmək_{ka}. səsi, soluğu, nəfəsi kəsilmək.

öçürgən_{ka}: üçürgən_{ka}. söndürən.

öçürmək_{ka}: üçürmək_{ka}. söndürmək.

öfqə_{ka} : öfgə. öpgə. - **öfgələnip** dərlənmək, qıvrılmaq: ısırınmaq_{ka}.
toplanmaq. çəkilmək. büzülmək. qayıqmaq.

ök > öq

öq : **öq_{ka} öğ. ög. ök.** 1. öy. çağ. zaman. - şam **öyü.** - tan

öy: səhər çağı. 1. ağıl. - alsıqar **ökün**, onun sözüne: onun sözü

dinləyib, ağılın itirər. 1. ağıl. anlayış. - **öqsüz:** qanmaz. 1. kəndi. özü.

- **öq** mən: mən özüm. - **öq** sən: sən özün. **öq** o: o özü. elə o. - **öq**

bundan bəri: elə bundan sonra. 1. orta yaşlı bulup (olub) böyümüş

heyvan. - **öq** at. dörd yaşını keçmiş at.

öqdi : **öğdi_{ka}. övdi.** övmə. alqış. tərif. - bir **öqdi** de: bir tərif de.

öqdürmək: ögtürmək_{ka}.

öqə_{ka} : **ökə.** çox ağıllı, yaşlı kimsə. ulusun böyüğü. cənabali.

öqil : **ökil**_{ka}. çox. təlim_{ka}. təlim. talay. dalay. talım. dalım. üstək.
üstəlik. artıq. ziyadə. yumqı_{ka}. toplu. çoxluq. cəm. - mən **üstək**
verdim.

öqimək_{ka}: öğürmək. qaytarmaq.

öqlə : **öglə**. özlə. öylə_{ka}. öglə. naharçağı.

öqlənmək_{ka}: **öklənmək**_{ka}. **öğlənmək**. **yoğlanmaq**. 1. dinlənmək. yığılmaq.
çəkilmək. - arıq ər **öğləndi**: yorqun kişi istirahət eddi. 2. huşlanmaq.
ağıllanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq. 3.
böyümək. gəlişmək. - uşağın **öqlənməsi** çox çəkər. - öqlənməmiş
evlənən ev yıxar, öqlənibsə evlənir, ev yığar.

öqlət ! : - **öklət !**. çoxalt !. artır !. yığ !.

öqlimək_{ka}: **öklimək**_{ka}. artmaq. çoğalmaq. böyümək.

öqlitmək_{ka}: **öğlitmək**_{ka} çoğaltmaq.

öqlüdü : **öklüdü**. çoxaldı. arıqdı.

öqlünmək_{ka}: **öğlünmək**_{ka} yığılmaq.

öqlüş : **öklüş**_{ka}. **öküş**. yığın. topar. tudə. çoxluq. şuluxluq. izdiham. -
qum **öküşü**. - adam **öküşü**. - kitab **öküşü**. - pul **öklüşü**.

öqlüşmək_{ka}: **öklüşmək**_{ka}. ukulmaq. ökülmək. (birbiri üzərinə) yığılmaq.
toplanmaq. yığışmaq. - bir nə bir üzə öglüşdü: bir şey bir şeyin
üstünə yığışdı. - qaxınc **öklüşüb** başıma mənim.

öqlütmək: **öklütmək**_{ka} çoğaltmaq. arttırmaq.

öqmək : **ögmək**_{ka}. tərifləmək.

öqmə_{ka} : 1. yığılan hər şey. yığma. qalaq. - **ökmə** topraq: topraq qalaqı. 2. ümdə. - **öqmə** alver.

öqmək_{ka}: **ögmək**_{ka}. 1. ad. **öqmə**. toplanmış olan hər nəsənə. 2. **ükmək**. **ökmə**. yığmaq. - pul **ükmə**, ərdəm **ük**, öcük **ükmə**, yardım **ük**. 3. **ögmək**. yaxşı demək. sevmək. bəyənmək. tərifləmək. sənə edmək. - pisi **ögmə**, düzü **dögmə**. - pisi sevmə, düzü sövmə. 4. yığmaq. birləşdirmək. - **dəgmə** çiçək öqüldü, buquqlanıb büküldü: hər çeşit gül açdı, çıxdı, buquqlanıb, tomurcuqlanıb, qonçıyə oturdu.

öqməklənmək_{ka}: qüpələnmək. qüpə yiyəsi olmaq.

öqrənci : **ögrənci**. buşqut_{ka}. şagird. çöməz. çıraq. avınçu. şagird

öqrənmək_{ka} : 1. təlim görmək: yaranmaq. 2. yığmaq. mənimsəmək.

öqrənmiş_{ka} : yığılmış. mənimsəlmiş.

öqrəşilmək: **ögrəşilmək** sınaqmaq_{ka}. sınaqmaq_{ka}.

öqrəşilmək: sınaqmaq_{ka}. sınaqmaq.

öqrəşmə: **ögrəşmə**. avınc. alışma. avınma.

öqrətən : **ögrətən**. savac. məəllim.

öqrəti. : **ögrəti**. yaran. təlim.

öqrətmək_{ka}: **öğrətmək**. 1. nərsəni birinə yığdırmaq, mənimsətmək. 2.

bildirmək. biltürmək_{ka}. 3. tıqratmaq_{ka}. sıxışdırmaq. bəcərikli,
tıqraq, qavamlı qılmaq. möhkəmlətmək. 4. bildirmək

öqrəyük: **öğrəyük**_{ka}. rəsm. qayda. görənək. adət. - **öğrətyük** mundax oq:

işlər belədiki, qayda belədir ki.

öqsəmək_{ka}: 1. ögmək. şişirmək. tərifləmək. 2. yığmaq. 3. ögmək. oxşamaq. -
o məni **öğsədi**.

öqsər : **öksər. oqsar. uqsar. övsər. avsar.** (< **oq. uq. ov. av**). yığan.
toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**_{fars}).

öqsunmək_{ka}: **öksünmək**_{ka}. **oxsınmaq**_{ka}. peşman olmaq. - o qılmış işinə

öksündi. - kidin təlim ökündü: geyin (sonra) təlim ökündü: sonra çoxlu
peşman oldu.

öqsüz_{ka} : **öksüz**. 1. şaşqın. çaşqın. ağılsız. avara. 1. yetim.

öqtürmək: **ögtürmək. öktürmək**. 1. ögdürmək. tərifin edmək. 2. yığdırmaq.

toplatmaq. yığdırmaq. - para **öktürmək**: pul toplatmaq.

öqüd : - bilgə ərən savların, alqıl **öğüd**: bilən kişilərin sözlərindən ögüt al.

öqü : **öğü. ökül**. 1. çox. artıq. böyük. yekə. 1. sitayiş. - **ökül** o tanrıya
ki böyükdü.

öqüldi : **öğüldi**_{ka}. **öğünlü**. bəğənilmiş. tərifli. - **öğündü** kişi.

öqülgən_{ka}: 1. artan. yığılan. çoxalan. 2. öngül. şişən. özsevər.

öqüllmək: **öğüllmək**_{ka}. 1. çoxaltmaq. artırmaq. şişirmək. yığmaq. - mal

davarın **ökülləqıl**: çoxalt. - bilim **öqül**, dad qazan. 2. öqüllmək.

sevillmək. səvələmək. sayqılamaq. ağırlamaq.

öqüllü : **öğüllü**. **öküllü**. 1. çoxlu. artıq olan. böyük. yekə. 1. sevimli.

sevilmış. situdə.

öqülmək : **ökülmək**_{ka}. 1. yığılmaq. toplanmaq. - hər yandan yardım **öküldü**. 2.

öğülmək_{ka}. öğülmək. sevilmək. bəğnilmək. sayqılanmaq. - oğlan

erlər **öğüldü**: təriflədi.

öqülmüş_{ka}: bəğənilmış. sevilmiş. sevimli. istəkli. - **öğülmüş** kim, **döğülmüş**

kim.

öqümək_{ka}: ögümək_{ka} ökümək_{ka}. **qusmaq**:

öqüm_{ka} : **öküm**. **öğüm**. **öğüm**_{ka}. 1. yığın. yığım. - bir **öğüm** topraq. bir yana

toplanmış topraq. 2. oğuş. yumuq. - bir **öküm** yarmaq.

öqünc_{ka} : **öğünc**_{ka}. **ökünc**. **öğüş**. 1. peşmanlıq. həsrət. əfsus. - **ökünnc**

qılmaq: peşmanlatmaq. özlətmək. - **ökünc** qılın etdiyın işdən arın. 2.

öğünmə. sevinc. iftixar. - bu işə **öğünc** nə gərəkdir. - belə öğüş

kimsəyə buyrulmamış: qismət olmamış. - **öküngücü** ümində artatur:

özsevər, özün şişirən, himin, dibin, şalvarına qoyur, artırır, sıçır.

öqüncü : **öqünqücü**_{ka}. kəndini öğən.

öqün_{ka} : **ökün**. **öğün**. yığın. - **öğün** topraq. - **ökün** kitab.

öqünlü : **öğünlü**. **öğüldi**_{ka}. bəğənilmiş. tə'rifli. sayın. sayqı dəğər.

möhtərəm. - **öğündü** kişi. . - **öğünlü** kişi. - **öğünlü** ağalar xanımlar.

- **öğünlü** baxşı. - **öğünlü** aşıq.

öqünmə: **öğünmə**. öğünc. ökünc. sevinc. iftixar.

öqünmək_{ka}: **öğünmək**. **ökünmək**. . (< **öq**. **oq**. **uq**: düşüncə. fikir). (**öğünmək**.

sevinmək # **döğünmək**: peşmançılıq). 1. (əldən gedən şeyə.

peşmançılıq ilə) döğünmək. düşünmək. fikirləşmək. sağınmaq.

heyifsinmək. peşman olmaq. - azraq ötənləri **öğüngil**. - gəlməmiş

şeyə sevinmə, itən şeyə ögünmə. - əldəkinə sevinmir, əldən geddi

döğünmür. - yazığına **ökündü**. - öküş sevinc bolsa, qatıq öksünür:

çox öğünməyin sonu, döğünməkdİ. - öküş sevinc bolsa, qatıq

öksünür: çox **öğünməyin** sonu, **döğünməkdİ**. 2. qüvənmək_{ka}.

inanmaq. tərifləmək. - özünü çoxda **öğünmə**. 3. kəndini ögmək.

sevinmək. şişmək. qabarmaq.

öqür : **ögür**. 1. topluq. sürü. bölük. 2. tənq_{ka}. dəng.

öqürmək: öyürmək. ayırmaq. seçmək.

öqüş : **öküş**. - bulqaq **öküş** oldu: ağır qırışiq düşdü. - **öküş** sevinc bolsa,

qatıq öksünür: çox öğünməyin sonu, döğünməkdİ. - **öküş** qılınma:

çəkivi, sınırını, həddivi aşma. - **öqüş yılıxı**_{ka}: qalxmış, qızıq, haşarı

heyvan. harın at.

öküş_{ka} : **öküş. öğüş. öğünc_{ka}. ökünc.** 1. çox. - **öküş** nəğ: öküş nə: öküş
nəmənə: çox olan şey. - tirik əsən olsa, tanq **öküş** görür. 2. sevgi.
məhəbub. - mənim **öğüşüm**. 3. həmd. sənə. şükür. niyayış. - **öğüş**
ulu tanrı. 4. soy. kök. - **öğüşlü** ər: soylu köklü kişi. 5. öğünmə.
sevinc. iftixar. - bu işə **öğünc** nə gərək. - belə öğünc. - bulğay öküş
boldu_{ka}: qarışıqlıq **çox** ldu.

öküşləmək_{ka}. öküşləmək_{ka}. artırmaq. çoxaltmaq. - ər davarın **öküşlədi**.

öküşlənmək_{ka}. öğüşlənmək. öğüşlənmək. öküşlənmək_{ka}. çox saymaq. çox
sanmaq. sayqanmaq: sanqaşmaq.

öküşmək: üqüşmək_{ka}.

öküşmək_{ka}: öğüşmək. oxşaşmaq. birbirin ögmək, şişirmək. - ər arvad
öküşür: birbirin öğür, təriflir.

öqüt : **öğüt.** 1. tutruq. tutsuq. tövsiyə. 2. övüt. ötlük_{ka}. və'z. nəsihət.
nəsihət. - **öqüt vermək:** öğütləmək. - **öqüt tutmamaq:** qızmaq.

öqütləmək_{ka}: öğütləmək. öqüt vermək.

öqütmək: öğütmək <> ügütmək_{ka}. üğitmək_{ka}. dartmaq. - buğdanı **üqitmək.**

öqütsəmək_{ka}: öğütsəmək. üqütsəmək_{ka}. öğütməyi, dartmağı düşünmək. - o
tarıq **öğütsiyir:** o darı, dən öğütməyi istir.

öqüttürmək: üqitmək_{ka}.

öl : **öl_{ka}.** ıslaq. yaş. nəm.

ölandağ : başandağ. (öz ölümünə, başına and içən kişi). yoluq. alsığ.
fədayi.

ölçək :

ölçək : sağı_{ka}. peymanə. - **ölçəklə ölçmək**: sağılamaq_{ka} ölçəkləmək.

ölçəkləmək: sağılamaq_{ka}. ölçəklə ölçmək. sağılamaq_{ka}

ölçəv : bart_{ka}. bardaq. ölçü qabı. kəvçi. kəviç.

ölçmək : qarışılmaq_{ka}. qarşamaq. - bu büzüyü ölç: bu bezi qarışla, qarşat.

ölçü : 1. qərar. - ölçü çıxarmaq. 2. yarşın. arşın (< **yarmaq**). 3. dartış.
tartış. iqdam. 4. qarı_{ka}. qarış.

ölçümləmək: turpınlamaq_{ka}. turbunlanmaq.

öldəci_{ka} : öləcək.

öldürən : ölütcü_{ka}. qatil.

öldürmək: 1. pöşləmək. pöttmək. yaxıcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib
götürmək. - göyü **pöşlə**: ısır. 2. yox etmək. qaçıtmaq. qaçirtmaq.
sıçratmaq. qəbətmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq.
boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. 1. ıslatmaq

öldürüşmə: ölütcü_{ka}. birbirini öldürmə.

ölkə : bölkə. bölgə. bülgə. ülkə. ülgə.

ölləmək : çiləmək_{ka}. çilətmək. çiyələtmək_{ka}. çiğlətmək_{ka}. yaşartmaq.
sulamaq. ıslatmaq. tərletmək.

- ölmək** : 1. keçmək. keçinmək. yasanmaq_{ka}. həlak olmaq. 2. açılmaq. köhnəlmək. - **ölü** parça. 3. çiğ nəyi qızışdırılıb yumşanmaq, çeğnənmək. - et pişib **öldü**.
- ölməz** : turan. duran. diri. yaşayan. canlı. qalxan. armaz.
- ölsəmək**_{ka}: ölmək istəmək.
- ölsər** : ölsəri. ölümcül. ölmək üzrə olan. ölmək istəmək. - **ölsəri** vurdum: ölənəcən vurdum.
- ölsəri** : ölsər. ölümcül. ölmək üzrə olan.
- ölşəmək**_{ka}: ölə yazmaq. qözləri qararmaq. bayılayazmaq.
- ölşətmək**_{ka}: ölə yazdırmaq. ölə qoymaq. bayılayazdırmaq.
- öltəmək** : oltamaq. otlamaq_{ka}. yaşlamaq_{ka}.
- ölturmaq**_{ka}: ərpitmək. yıpratmaq. əpirtmək.
- ölü** : ölü_{ka}. - ölü üçün yemək vermək: **yoqlamaq**_{ka}. - ölü qömüldüqdən sonra verilən yemək: **yoğ bəsən**.
- ölük**_{ka} : ölü.
- ölüksəmək**_{ka}: ölmək istəmək.
- ölüq** : ölük. ülük. pay. ox. nəсіб. hissə.
- ölüm** : yas_{ka}. həlak. - **ölüm əri**: ölü_{ka}. fədayi. - **ölüm odun** içmədən: ölüm şərbətin.
- ölümək**_{ka} : ıslanmaq.

ölüşmək_{ka} : nəmlənmək. islanmaq. yaşlıq yayılmaq.

ölütçi_{ka} : öldürən. qatil.

ölüt_{ka} : 1. biribirini öldürmə. öldürüşmə. 2. **ölüt** _{ər}_{ka} **ölümcül** _{ər}: quvvəttən düşmüş, yaşlı kimsə. 3. ölüm _{əri}. ölənə qədər döğüşən savaşıçı. fədayi.

ölütləmək_{ka} : ölənə dək çarpışmaq.

ölütmək_{ka}: ıslatmaq. - əllərim **ölündü**.

ömgən_{ka}: şəhdamarın iki tərəfində bulunan damar.

ön : **önğ**_{ka}. 1. boya. rəng. - yaşıl **ön**: yaşıl boya. - yaşıl

önlü don: yaşıl boyalı don. 2. qabq. - **öndüni** yalıq, geyin yalıq: ön qaş, arxa qaş.

öncə : **önğdün**_{ka}. **öndün**. **aşnu**_{ka}. qabax. əvvəl. - mən ondan **aşnu** gəldim.

öncəki : **önğdünqi**_{ka}.

öncü : **yəzək**_{ka}. **gəzək**. tilayədə.

öncül : **yizək**_{ka}. **yəzək**. əsgərin öndə gedən bölüğü.

öndün : **önğdün**_{ka}. **öncə**.

öndürmək_{ka}: bitirmək. yönətmək. yetişirmək.

önəm : - önəmsiz adam: **basıqmaq**_{ka}.

önəmsəmək: əhəmmiyət vermək. edləmək_{ka}. ədləmək_{ka}. eyləmək. ülgü
yapmaq. dəğər vermək. təsir edmək.

önəyük_{ka} : **öngəyük_{ka}**. özəl. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.

öngümək: rəh ruf tapmaq. qızarmaq. - üzüm **öngüdü**. - kəsəl **öngüdü**:

düzəlmək.

önq : **önğ_{ka}**. 1. boya. rəng. - **önği önğlənmək_{ka}**. rənglənmək. qızarmaq.
xəstəlikdən sonra rəh rufa gəlmək. 2. ön. öncə. öndün.

önqdün_{ka}: **önğdün_{ka}**. öndün. öncə.

önqdünqi_{ka}: **önğdünqi_{ka}**. öncəki.

önqəyük_{ka} : **öngəyük_{ka}**. **önəyük_{ka}**. özəl. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.

önqi_{ka} : **önği_{ka}**. başqa.

önqiq_{ka} : **önğik_{ka}**. kakil taxınma.

önqiqlənmək_{ka}: **önğiqlənmək_{ka}**. saçaqlanmaq. taxma saç taxmaq.

önqin : **önğin_{ka}**. başqa. başqası.

önqlük_{ka} : **önğlük_{ka}**. boyalı. rəngli. - yaşıl **önlü** don: yaşıl boyalı don.

önqüq_{ka} : **önğüq_{ka}**. yastıqların uclarına yapılan ipək salxımlar, saçaqlar.

önqün : **önğün**. unqun. onqun.

önlük_{ka} : salvar. oyluq.

önmək_{ka}: **önə** doğrulmaq. 1. törənmək. bitmək. yetişmək. gəlişmək. - güllər
önüb yar baxcasında. 2. gedmək. - o evə **öndü**: geddi.

öntər : **öndər**. burunqud. öndə gedən. kosan. yolağçı. bakan.

öntün : **öndün**. ön. öndə olan, gedən. - **ön** yürüt: öndin yerit. - **ön** gəl: öndin gəl.

öntürmək_{ka}: **öndürmək**_{ka}. 1. (bitgi) bitirmək. yetişdirmək. yönəltmək. - ot alağı **öndürən**. 2. yola salmaq. göndərmək. - kişiləri işə **öndürün**. - uşağı evə öndür.

öpgələmək_{ka}: öfgələnmək. öpgiləmək.

öpqə_{ka} : **öpke**. **öfqə**. 1. aqciğər. ciğər. 2. qızqınlıq. hirz. - uçdu erin **öpgəsi**.

öpqəm_{ka}: hirs. qızıq.

öpqiləmək_{ka} : öfgələnmək. öpgələmək. qızdığı üçün üz çevirmək.

öpləmək: **oplamaq**. uçurmaq. qarpmək. mənimsəmək.

öplətmək_{ka}: üplətmək_{ka}. yağma edmək.

öpmək : hopmaq. opmaq. içərmək. içmək. höpürtmək. sormaq. içəri çəkmək.

öprəşmək: - gəngəşli bilik, uzlaşır, gəngəşsizin öprəşür.

öpri_{ka} : öprük. dəlik. baca. (# **obuz**: bərk. tutuq).

öprük : öpri_{ka}. dəlik. baca.

öprülmək_{ka}: içilmək.

öprüşmək_{ka} : içişmək. höpürteşmək. içrişmək.

öpsəmək_{ka}: öpmək istəmək.

öpüm : <> **opum**.

öpünmək_{ka}: içəri yazmaq.

öpürqan_{ka}: içirən. içirdən.

öpürmək_{ka}: içirmək.

öpürtmək_{ka}: içirtmək.

ör : ör_{ka}. qaftanın qoltuq altları.

örçüq_{ka} : örküf. örqüc. örülmü saç.

ördürütmək: çərmətmək_{ka}. bir şey fitil kimi bükülmək.

örən_{ka} : hər şeyin kötüsü.

örimək_{ka}: ürimək. içtən çürümək.

örqən_{ka} : urqan.

örq_{ka} : 1. yular. 2. at tavlasi.

örqləmək_{ka}: örkələmək. bağlamaq. yeşikləmək. ipləmək.

örqü : örgü. örkü. örgü. hörgüc. hörgü. - işin örtüsün örgüsün açın.

örqüc_{ka} : dalqa.

örqüc_{ka} : örküc. 1. duvağ, hörük, ocağın yanları ki aşıc, qazan üstünə yerləşdirilir. sacayaqı. 1. moc. 2. ocaq asma payası. 1. örçüq_{ka}. örküf. örülmü saç.

örqüclənmək: örküclənmək_{ka}. 1. duvağ, ocağ qurmaq. 2. dalqalanmaq. möjlənmək. şepələnmək. 3. hörülmək.

örqüclənmək: örküclənmək.

örküf : örküf. örçüq_{ka}. örqüc. örülmü saç.

örqü_{ka} : örqüç. hörqüç.

örqütün : örtgün_{ka}. biçin. dərim. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən.

örlənmək_{ka}: hörlənmək. orlanmaq. horlanmaq. bəlimək. çıxmaq.

yüksəlmək.

örmə saç_{ka}: örmə saç.

örmək_{ka} : **urmaq**. 1. toxumaq. - o sağdış ördi. 2. bəlimək. çıxmaq. qopmaq.

yüksəlmək. örlənmək.

örnək : ülgü. tuturğu_{ka}. tutqur. tutraq. tutqar.

örnəmək: örüngəmək. örüngərmək. ürnğərmək_{ka}. ürüngərmək. ağarmaq.

örpəşmək : orpamaq_{ka}. ürpəmək. ürpəşmək. (saç) dağımaq.

ört : ört_{ka}. od. yanqın. yanan nəsənə.

örtənmək_{ka} : yanmaq. tutuşmaq. qızarmaq.

örtək : örtü. yörqək_{ka}.

örtələmək: 1. pörtələmək. pöşləmək. qızdırmaq. 2. odlamaq. yandırmaq.

yaxıtmaq. - birbirini ürek evin **örtəşdilər**.

örtəlmək_{ka}: yaxılmaq.

örtəm : örtgün_{ka}. örqütün. biçin. dərim. ürtəm. ütrəm. xərmən.

örtəmək_{ka} : odlamaq. yandırmaq. yaxmaq. yaxdırmaq. - bük **örtədi**. -

könlüm için **örtədi**: könlüm bağı odlandı. - o odun **örtədi**. - yağı elin

örtəlim.

örtən : <> **ötrən**_{ka}. don. paltar.

örtənmək: 1. odlanmaq. yanmaq. qızarmaq. - bulut **örtəndi**. - **örtənmiş** bulut.

- ürəyim od tutub **örtənür**. 2. örtəymək. çirt çirt edib yanmaq.

örtər : yanar. issi. isti. qızqın. odlu. yandıran. - **örtər** kül: odlu kül. -

örtər küldə komaş basdır. - **örtər** külün atdı gözə. - gülsə kişi, atma

ona örtər külə: yanar kül.

örtəşmək_{ka}: 1. yaxışmaq. alışmaq. - odun örtəşdi: alışdı. - bük **örtəşdi**: meşə

alışıb yandı. - bodun, birbirinin evin **örtəşdi**. - könlüm için **örtəşür**:

göylüm içindən yanır. - **örtənmiş** şeylər: yanmış nərsələr. - **örtəşən**

bulutlar: qızaran bulutlar. 2. odlaşmaq. saldırışmaq. tutuşmaq.

savaşmaq. - ox taxalı **örtəşdi**: ox atıb savaşdılar. - ərlər **örtəşüb**

durdular. 3. gizlənmək. gizli işləmək.

örtətmək_{ka}: 1. yaqıtmaq. yandırmaq. odatmaq. - qalanı **örtətdi**. 2. örtqün

samanı ayrılmış harman. çəç: . - örtqün.

örtəymək: örtənmək. çirt çirt edib yanmaq.

örtgün_{ka}: **örqütün**. biçin. dərim. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən. ütmək işi.

- sabanda sandırış olsa, **örtgündə** irtəş olmaz: sabanda (əkində.

əkəndə. səpəndə) düşünən, dərəndə üşünüşməz.

- sərçə işi ərməs, **örtgün** təpmək: sərçə işi değil, xərmən dögmək.

- örtinğ_{ka}** : ağ. ürüng. dırnaq üzərində bulunan ağılıq. - **tırnğaq örünği**:
dırnaq bəyazlığı.
- örtmək** : 1. tonatmaq_{ka}. tonutmaq. donatmaq. geydirmək. qapatmaq.
qapamaq. bürümək. eşümək_{ka}. quşatmaq. qurşatmaq. 2.
qurmaq. yapmaq: yapmaq_{ka}. yapsamaq_{ka}. örtüşmək_{ka}. - bulut
göyü quşatdı. 3. qiziəmək. yaşurmaq_{ka}. buruşdurmaq.
qarışdırmaq. - iş **örtüldü**. - durum **örtüldü**.
- örtmək** :tunturmaq_{ka}. dondrmaq. qapatmaq.
- örtmən_{ka}** : 1. dam. çatı. 2. məsahət. səth.
- örtü** : 1. əkmə. əğrim. çatı. 2. köçik. köşik_{ka}. pərdə. kölgə. 3. küsük.
qısıq. pərdə. 4. uru. (< vurmaq). çarpı (< çarpmaq). sarı (<
sarmaq). salı (< salmaq). 5. **yörtü** (< **yörə**: çevrə). örgü. hörgü. -
işin **örtüsün örgüsün** açın. 6. örtək. yörqək_{ka}.
- örtük_{ka}** : 1. gərim. gərik. 2. tərincək_{ka}. çərşov. 3. yabı_{ka}. yapı. 4. pərdə. tuğ.
tor. tül. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. 5. diydək_{ka}. tiklək.
tıqlaq. tıylaq. korluq. qapama.
- örtülmək_{ka}**: 1. örtülmək. qapalı qalmaq. qanşmaq. - iş mənim üzə örtüldü:
məne gizli qaldı. - göy **örtüldü**. 2. yürqenmək_{ka}. yörqəşmək.
sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.
- örtünmək**: 1. sarınmaq_{ka}. sarqınmaq_{ka}. 2. yapınmaq_{ka}. qapanmaq.
- örtüş** : gizli. qapalı. - **örtüş** işlər. - **örtüş** sözlər.

örtüşmək_{ka}: örtmək. bürgətmək. gizlətmək. nərsəni örtəyazmaq. - bu işi

örtüşün: örtə yazın, örtün, çulqayın, gizləyin. - tanrı bilgisi bizə

örtüşdü: gizlidi. - işlər bizdən **örtüşmüş**: işlər bizdən gili salanılmış. -

bu mən üzə **örtüşmüş**: bu sirr, mənim üçün gizlidi.

örüm : **hörüm**. urum. kəsim. dəsdə. - bir **örüm** ot: bi **örüm** ot. bir oraqta

biçilən ot

örü : dik. - **örü quyruq**: çıyan. çadan_{ka}. ağrəb.

örük : 1. otraq. (otlaq). düşərgə. dincəlmə yeri. istirahəgah. - bir gün

örük olduq: bir gün düşərgə qıldıq. - **örük bulmaq**: ordulanmaq.

bir yerdə bir sürə qalmaq, durmaq. iqamət. iqamət etmək. - su

on gün örük buldu: qoşun on gün **ordu** qurdu. 2. **hörük**. hörülmüş

olan hər nəsnə.

örüləmək_{ka}: boğazlamaq.

örülmək: hörülmək. urulmaq_{ka}.

örümcək_{ka}: hörümçək_{ka}.

örüngəmək: örnəmək. örüngəmək. ürnğəmək_{ka}. ürüngəmək. ağarmaq.

örüngərmək: örnəmək. örüngəmək. ürnğəmək_{ka}. ürüngərmək. ağarmaq.

örünğ : <> **ürünq**.

örüş : - dağ **oğruqu**: örüş. dağ yamacı.

örüşmək_{ka}: 1. örü dartmaq. hörmək. 2. bəlimək. yüksəlmək.

östiqmək_{ka}: öztiqmək. özləmək. istəmək.

ösürgən: ötürgən_{ka}. ödürgən_{ka}. hər şeyi seçən, üyürtləyən.

öt : **öt**_{ka} 1. **öd**. dəlik. çuxur. baca. 2. acılıq. öt kisəsi. 3. dəlik. 4. öz. kəndi. 5. **öd**. zaman. vaxt. vaxt. məvsim. hava. ötüb gedən. - **öt** keçər kişi duymaz, yalqın oğlu mənqu qalmaz. 6. ud. sığır. ôqüz. 7. **öd**_{ka}. öz. özi. dərə. geçit.

ötəc : **ötəc**. zəmanə bizə yağıqdı: zəmanə bizə düşman kəsildi.

ötəki : əkindi_{ka}. ikinci. öbürü.

ötəlmək_{ka}: 1. olduğunda qalmayıb çabalamaq. çalışmaq. etgi görsətmək. 2. yorulmaq. bir şeyin həddini, qərarını aşmaq. - o bu işdən **ötəldi**. 3. ödənmək. verilmək.

ötəmək_{ka}: ödəmək. vermək. əda etmək. qılmaq. - sənin alımın mən ötədim. - yavuz ötüncün, iyi **ödər**. - namaz **ötmək**: qılmaq.

ötən : 1. uzağ_{ka}. keçmiş. - **ötən** bilginlər: uzağı biliklər. 2. ositan. sibqət alan.

ötəşmək: **ödəşmək**. taqsamaq. qarşılamaq. - bu **taxsa** onu **taxsar**: bu ödəş, onu ödər. buda onun əvəzinə.

ötətmək : **ödətmək**. yükün açdırmaq. tülətmək_{ka}. dölətmək.

ötətmək_{ka}: **ödətmək**_{ka}. 1. tülətmək_{ka}. quzulatmaq. doğurtmaq. 2. yükün açdırmaq. boşaltmaq.

ötgir : süvir. sivir. süvri_{ka}. iti.

ötgisiz : pulsuz. müfdə.

ötgünmək_{ka}: təqlid etmək. - qarğa, qaza ötünsə, budu sınar.

ötikləmək : ötüqləmək_{ka}. oyuqlamaq.

ötiq_{ka} : ödiq_{ka}. üdiq. səvqi.

ötkük : bax > **ötük_{ka}**.

ötqən_{ka} : 1. ötən. ötgəş. oxuyan. 2. ütqən. ütən. boysanan. boy diyən.

ötgərmək: **ütgərmək**. ürkütmək. qaçırtmaq.

ötqi : **ötgi_{ka}**. 1. qarşılıq. əvaz. bədəl. - buda onun ötgisi. - ötgisiz: pulsuz. müfdə. 2. orunbasar. maavin.

ötqün_{ka} : **ötgün_{ka}**. qayışın, başqa nərsənin, toqqaya, həlqəyə keçirilən bölümü.

ötqünmək : **ötkünmək_{ka}**. bax > **ötünmək_{ka}**. nərsiyə qapınmaq. dalcan düşmək. təqlid etmək.

ötqür : **ötgür_{ka}**. ötrüm_{ka}. müshil. isala salan nə. açan.

ötqürmək : **ötgürmək_{ka}**. > **ötürmək**.

ötqürüşmək_{ka}: 1. ötrüşmək. bir şeyi bir şeyə keçirmək. 2. səçişmək. ayrışmaq. ayırd etmək.

ötlək_{ka} : **ödlək_{ka}**. zaman. fələk.

ötləşmək_{ka}: 1. **ütləşmək**. **otlaşmaq**. bir-birinə girişmək. yaxalaşmaq. - alplar **ötləşdilər**. 2. örtülmək. basrılmaq. - yağış yağır, **ötləş** çıx eşiyə. 3.

qapsamaq. yağmamaq. - yağıdan **ötləşən** şeylər. 4. dəlik deşik olmaq. 5. savaşımaq. uğraşmaq. 6. birbirinə keçmək. - ərlər birbirinə **ötləşib, otlaşdılar**. 7. örtülmək. dağ, dəre bərə, türlü otdan çiçəklərdən ötləşdi. 8. qəsb etmək. qənimətə almaq. yağmalamaq. - savaşı qopdu, malqara **ötləşdilər**.

ötlü_{ka} : dəlik. dəlin. deşik. - **ötlük** inci yerdə qalmaq.

ötlük_{ka} : 1. dəlik. dəlinə, deşilə bilən nərsə. 2. yetgin qız. - **ötlük** inci yerdə qalmaq. 3. öğüt. övüt. nəsihət.

ötmək_{ka} : <> **utmaq**. 1. aparmaq. sındırmaq. - andağ əri kim **ötər**. 2. ozmaq. osmaq. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi**. 3. əkmək. 4. bir şeyə keçmək. dəlmək. boşalmaq. (qarın) sürmək. 5. oxumaq. - yalınqus qaz **ötməz**. - bizə gələn **öc ötər**: bizə gələn. 6. - **tapqın ötmək**: vird etmək. ibadət etmək. 7. **ütmək**_{ka}. (qıl) yaxmaq.

ötnə : **ötnü**_{ka}. ödünc. ötünc. borc.

ötnəmək: istəmək. - **ötnə** görək: istə görək. - ötnəmədən yetmədi, əkinmədən biçmədi: istəyən yetər, əkən biçər.

ötnü_{ka} : ödünc. ötünc_{ka}. ötnə. borc. - bir **ötnü**: bir borc. - **ötnüm** nə olur. - ağır **ötnülü**. - sənə yarmaq **ötnü** verəcəm.

ötrən_{ka} : <> **örtən**. don. paltar.

ötru : **otru**_{ka}. tərəf. qarşı. ön. üçün. üzübə üz. ara. orta. - o mənə **otru** gəldi. - **otru utru**: bu yan o yan.

ötrük : ütük. kələkçi. aldağçı. - **ötrük ötün** oğrulayu üzə baxar: kələkçi gizli gizli üzə baxar.

ötrülmək_{ka} : **ödrülmək_{ka}**. 1. ayrılmaq. kəsilmək. biçilmək. seçilmək. 2.

oxunmaq. qılınmaq. - yükün **ötrülən** oğur: namaz, ibadət qılınma çağı.

ötrülmüş: qotdı. quddı. qoydı. buraxılmış. boşanmış,- **qotdı** nə. - **qotdı** yılıxı: buraxılmış heyvan.

ötrüm_{ka} : **ödrüm_{ka}**. 1. hər şeyin seçilmişsi. 2. müshil. sürgün. isala salan nə. açan. - **ötrüm** qarın ötürdü: açan, müshil qanı açdı.

ötründi_{ka}: **ödründi_{ka}**. seçilmiş.

ötrünmək_{ka}: əsinmək. əsmək. - yel ağaca **ötründü**: yel ağacı daradı, əsdirdi.

ötrüş_{ka} : **ödrüş_{ka}**. seçim. ayırış. alternativ.

ötrüşmək_{ka}: **ödrüşmək**. **ötgürüşmək_{ka}**. 1. seçişmək. ayırışmaq. ayırd etmək. 2. göndərişmək. birbirinə vermək. 3. birbin keçindirmək.

ötsəmək_{ka}: öte keçmək, dəlip keçmək.

ötsürmək: ötsəmək_{ka}. öte keçmək.

ötsürmək: mirur etmək

öttük : özötük. biyoqrafi. şəxsi yaşamda görgülər.

öttürmək_{ka}: 1. ötürmək. xatırlatmaq. 2. dəlmək.

- ötüc_{ka}** : ötüş. yelək. püfək. pülək. - otuq **ötüşlə** uçurməz: od püfləməklə sönməz.
- ötük_{ka}** : **ötüv**. 1. **ötkük**. xahiş. dilək. ağı. dərd. içindən keçən özləm, istək. - **ötük ötünmək**: dərdi dil edmək. - ər arvad **ötük ötündülər**. 2. hikâyə. nəğil. macəra. - bir **ötük** söylə baxalım. - buda bizim **ötügümüz**. - nə **ötüklər** keçirdi bəlalı başım. - **özötük: öttük**: biyoqrafi: şəxsi yaşamda görgülər. 3. utuq. ozuq_{ka}. uzuq. iti olub qabaqlayan. 4. qusma. 5. ötüşən. keçinən. həyalı. 6. sürük. sürgün. ötüt. isal. 7. şikayət. ilənc. 8. üzük. qırıq. cırıq. 9. qusma.
- ötüqçi_{ka}** : ötüncü. nərsə diləyən. bir diləkdə tapınmaq. şəfi. şəfaətçi. - xan yanında **ötükçü** tutuldum. - mən sənə **ötükçü** ollam.
- ötüqləmək_{ka}**: oyuqlamaq. ötiqləmək.
- ötüqlü** : **ötüklü**. iləncli. şikayətçi. - **ötüqlük kişi_{ka}**: xaqandan diləği olan kimsə.
- ötüqünc_{ka}**: **ötünc_{ka}**. nəğil. hikayə.
- ötümək** : ütümək. silmək. təgirmək. safatmaq. bir şeyin üstündən keçib, qıvrıqların açmaq. - paltar **ütümək**. 1. yolmaq. qırmaq. silib süpürmək.
- ötün** : utanmaz. (# **utun**: utanqaç)
- ötünc_{ka}** : **ödünc**. **ötüqünc_{ka}**. 1. nəğil. hikayə. 2. ötnü. borc. 3. dəğərsiz. alçaq.

ötüncü : ötükcü_{ka}. şəfaətçi.

ötünmək_{ka}: **ötkünmək**_{ka}. 1. ötünmək. içindən keçəndən qonuşmaq.

deyinmək. - öz özüvə **ötünmə**. 2. yansılamaq. təqlit etmək. 3.

dilək istəmək. diləkləmək. 4. ötgünmək ötünmək hiqâyə

söyləmək

ötürgən_{ka}: **ödürgən**_{ka}. ösürgən. hər şeyi seçən, üyürtləyən.

ötürmək: **ötgürmək**_{ka}. **ödürmək** 1. ötütmək. sürdürmək. göndərmək. bir şeyi

bir şeyin içindən ötəyə keçirtmək. çıxarmaq. uturmaq_{ka}.

udurmaq_{ka}. üzürmək. seçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək.

ödürmək. üdürmək. - bitik ötgürmək. 2. isala salmaq. - ötrüm qarın

ötürdü: açan, müşhil qanı açdı. 3. seçmək. seçip ayırmaq.

adırmaq. ayırmaq. üstün tutmaq. 4. oxumaq. - nir mahnı **ötür**. 5.

ötmək. dəlik, deşik açmaq. dəlmək. 6. öttürmək. xatırlatmaq.

yada salmaq. - bunu ona **ötür**. - mənim yadımdan çıxdı, səndə

mənə **ötürmədin**. 2. dəlmək. deşmək. - damı **ötür**: duvarı dəl. 7.

öttürmək. piliyib çalmaq. - sıbuşğu **ötürmək**: qamış, ney çalmaq. 8.

çatdırıb ögrətmək, içərtmək. anlatmaq. xəbər vermək. - o mənə

söz **ötürdü**.

ötürüş : boşuqu_{ka}. boşuq. boşatış. boşqu. buraxılış. açılış. salıvermə

zamanı.

ötüş : ötsü. ötsür. mirur.

ötüşən : ötü. ötüv. keçinən. həyalı.

ötüş_{ka} : 1. utuş. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq. 2. ötüş !: keç keçir. - **ötüş ötüş** oyunu.

ötüşmək : bax > **ötrüşmək_{ka}**.

ötüt : 1. ötü. sürük. sürgün. isal. 2. osıt. sibqət.

ötütmək: ötürmək. ötgürmək_{ka}. sürdürmək. göndərmək. çıxarmaq.

ötüv : **ötük**. 1. ötüşən. keçinən. həyalı. 2. utanc. həya. - çaqraq bilə **ötüv** olmaz: keçəldən utanmaq olmaz.

öv : **öv_{ka}** ev. üv. üy_{ka} ev. ef. ev. əv. üv.

övdi : **öqdi**. öğdi. övmə. alqış. tərif.

övey : bax > **ügey**.

övkələnmək_{ka}: yoğlanmaq. öğlənmək. huşlanmaq. ağıllanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq.

övmə : **öqdi**. alqış. tərif.

övmək_{ka} : uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.

övsər : **avsar**. **öqsər**. **oqsar**. **uqsar**. (< **oq**. **uq**. **ov**. **av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər_{fars}**).

övüt_{ka} : öğüt. öqüt. ötlük_{ka}. nəsihət.

öy : öğ. çağ. zaman. - şam **öyü**. - tan **öy**: səhər çağı.

öyöz_{ka} : öyöz. övöz. bir çeşit sivrisinək.

öylə : əylə. eylə. ayla_{ka}. öcür. - **əylə** yap: əylə qılqıl. - mən **öylə**
düşündüm: mən ayla usdum.

öylək : fələk. - öylək günü tavrətir: fələk (zəmanə) ruzgarı devirir.

öylə_{ka} : özlə. öğlə. öğlə vaxtı. naharçağı.

öyrətmək: uylatmaq. göndərmək. tabe' edmək.

öyrülmək: öqrülmək. ayrılmaq. seçilmək.

öyrün : öyran. pozuq. viran. tarıq. dağuş. yığıq. saçıq. yazıq.

öyürmək: öqürmək. ayırmaq. seçmək.

öz : **öz_{ka}**. 1. iç. yaxın. tanış. əqrəba. iç. məğz. - **özlü** söz:
anamlı söz. - sözün özü: sözün içi. - öz qonuq: ruh. - aldı özüm
qonuğu: ruhumu aldı. - **öz** kişi qohum. 2. iç. içdən olan. xodi. iç.
içdən olan. məhrəm. (xodi). - **təqmə** kişi öz olmaz\ yadla yağuş
düz olmaz. - **təqmə** kişi öz olmaz\ yadla yağuş düz olmaz. 3. esans.
çöp. 4. özlə öylə. öğlə. 4. üz. yağ. - **özlü** mun: yağlı şorba. 5. ürək.
6. dərə. iki dağ arasında bulunan oyuq. - dağ **özü**. 7. nəfs. can.
ruh. könül. zat. - **öz qonuq**: can bədən. - **bodun özü**: xalqın ruhu. 8.
kəndi. - görkülük donuq **özünge**: gözəl donlar özüvə. 9. öd_{ka}. çağ.
zaman. vaxıt. 10. iç. qırın. - **özüm** ağrıdı. - onun özü boşudi: içi
boşaldı. 11. sağır. kar. - **öz** kişi: sağır adam. 12. yaxın. iç. - **öz** kişi:
yaxın. qohum. - bu bizim öz kişi: bu yaxın adamızdı.

- öz kefinə gəzən. ısrıq. rind. comərt.

- **öz başına**: boşlağ.

özək_{ka} : **üzük**. hər bir nərsənin kök damarı, şahdamarı.

özəkləmək_{ka}: nərsənin kök damarını, şah damarını kəsmək. kökün vurmaq.

özəl : öngəyük_{ka}. öneyük_{ka}. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.

özü : **özik**. eşq. - sənin **özgün** düşüb, köksüm ara od tütür.

özik : **özük**. öz. eşq. aşq. sevgi. ütik_{ka}. üdiq_{ka}. ötik. coşması. səvda.

həsərət. - göz görsə, **özik** gəlir. - **özik** otu tutunup, öpgə ürək

qoğrulur.

özlə : öglə. öylə_{ka}. naharçağı.

özlək : zəmanə. - **özlək** onu qarıtdı: zəmanə onu qocaldı.

özləm : qayğu. həsərət. - qaldım **ərinc** qayğuqa: vəslət həsərətində qaldım.

özləmək: aşuqmaq_{ka}. bir şeyə yönəlmək. nərsəni sevmək. istəmək.

arzulamaq. öztimək: östikmək_{ka}. tartınmaq. dartınmaq.

öykünmək. fikrində olmaq. nərsiyə sarı çəkilmək. öztimək.

östimək_{ka}. istəmək.

özlətən : özlətən. coşturan. qomitqan_{ka}. qomitqan_{ka}. coşturan.

özlətən: özlətən. coşturan. qomitqan_{ka}.

özlü : ruhlu. canlı.

özlük_{ka} : **özül**. 1. xisusi. vije. 2. üzlü. yağlı.

öznə : ətrək. ataq. çəki. maraq. ələqə.

öztıqmək: östıqmək_{ka}. özləmək. istəmək. östıkmək. özləmək. istək
göstərmək.

özük_{ka} : 1. qadınlara verilən unqun, ləqəb. - **altun özük:** altın kimi təmiz ruhlu qadın. - **ərtini özüq.** bədəni inci kimi təmiz olan qadın. 2. **özik.** sevgi. eşq. - **özik** otu tutunup, öpgə ürək qoğrulur: eşq odu tutuşub, içim canım qoğrulur. 3. mətin. şərəfli. mütəvaze. 4. tadı_{ka}. təb'. təbiət. nərsənin iç oluşu.

- **özük** məni gücəyür: eşq məni zorlayır \ tün gün durub ağlayu. -

özük odu tutunub \ öpgə ürək qağrulur: **eşqin** odu tütünüb, ürək göğüs qovrulur.

- sızqırqalur öziklər \ issiz üzü burqurar.

- **özük** məni qamutdı: sevgi məni qaynatdı, dəlirtdi.

- **özüq suv**_{ka}: böyük dərələrdən ayrılan hər çay. qol.

özün_{ka} : qohum. qonum. - **özünlərin** yığıb geddi: öz adamların. - **özüng** qanlı yumruqu, yadın yağlı tikəsin yeğ.

özüş_{ka} : üzüş. uzuş. yarış.

özüşmək_{ka}: üzüşmək. uzuşmaq. yarışmaq. - at üzüşmək.

p

padar : **badar**_{ka} : < met > **təpər**. gurultuyu, tezliyi, tələsməyi bildirir. -

badar badar: padar padar: patır patır: təpər təpər: təpə təpə: qaça qaça.

paxıl : 1. qırıq. çinis. xəsis. qırt_{ka}. 2. qız. qıs. qıt. qısıq olan. - paxıl kişi:

qız kişi_{ka}. qıtmır. qısmır.

paxır : **baqır**_{ka}. mis. - var **paxır**, yox altun.

paxlacan : baqlacan. badımcən. patlıcan. bütükə_{ka}.

palan : yük döşəyi. səmər. bağırçaq_{ka}. barqıraç.

palaz : çapğut. çaput. döşək. şiltə.

palçıq : (< met >) **çalpınq**_{ka}. SIVIQ çamur.

palçıq : çamur. titik_{ka}.

paltar : don. ötrən_{ka}. örtən.

palto : **partu**_{ka}. **bərtü**. barut. üstə qiyilən arxalıq.

pambıq_{ka}: pamiq.

pamiq : (p <> q) **qamıq**. 1. yumaq, yuvarlaq, şişik olan. 1. bamıq.

para : bənək_{ka}. pul. yartmaq_{ka}. yarmaq.

parça : 1. parsa. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. kəsik. 2. tikim. tikə. tikü_{ka}. tikir.
kəsək. kəs_{ka}. çart_{ka}. bölək. bölük. 1. barçın_{ka}. qumaş. turqu_{ka}.
geydirməyə, geyinməyə yarar nə, örtük.

parçalanmaq: boğnaqlanmaq_{ka}.

parçalanmış: qırtıl. qıyıl. qırılmış.

parıldatmaq : yolritmaq. yalrutmaq.

parlaq : yaldıruq. bəzəkli şiğallı. pozlu süslü. işıqlı. yaşın.

parlaq : yoldruq_{ka}. yaldruq. süslü.

parlamaq: yaldırmaq. yoldramaq_{ka}. yoldırmaq.

parlatmaq: yalratmaq_{ka}. yolratmaq_{ka}. yalabıtmaq. yolritmaq. yalratmaq.
yolritmaq_{ka}. alovlandırmaq. yaşnatmaq_{ka}.

parmaq : - sərçə barmaq: **çıçalaq**_{ka}.

pars yılı : **bars yılı**_{ka}. türklər'in on ikili heyvan təqvimindəki iüerdən biri.

pars : **bars**_{ka}. yırtıcı bir heyvan. türklər'in onikili ilərindən.

parsa : parça. tikə. tikim. tikü_{ka}. tikir. kəsik. kəsək. kəsik. kəs_{ka}. çart_{ka}.
bölək. bölük. buçuq_{ka}. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}.

partu_{ka} : bərtü. palto. üstə qiyilən arxalıq.

pas : qaqaç_{ka}. kir. bulaşıq. çirkin. pasqal. fışqı. tödrüç_{ka}. tötrüç. aşqal.
zibil.

pasaymaq : gəfrəmək_{ka}. gəvşəmək. gəvrəmək. kövrəmək. küfrəmək.
zayıflamaq.

pasqal : pas. fışqı. tödrüç_{ka}. tötrüç. aşqal. zibil.

paslanmaq : pusarmaq_{ka}. puslanmaq. pus tutmaq. tozlanmaq.
sislənmək.

paslanmaq : tutuqmaq_{ka}. dadıqmaq.

pat түşmək_{ka}: ağır bir şey düşərqən səs çıxarmaq.

pat : **pat_{ka}** bax > **bət**. ağır nərsənin düşməsindən, bir
şeyin pis yixılmasından çıxan gurultu. - **pat** düşdü. - **pat**
tüşmək_{ka}. ağır bir şey düşərkən səs çıxarmaq.

patlıcan : bütükə_{ka}.

patlıcan : bütükə_{ka}. badımcan.

patuq : oğraq. uğraq. çox, tutçı, həmişə gedilən yer. tolqa. dolqa.
dərnək.

- pay** : bölük. oluk. dəğər. dək. dəng. səhm. oluş. uluş. buluş_{ka}. bölüş. əldə edilən. tapış. qazanc. kar. səhm. qapış_{ka}. qabış_{ka}. ulun. ox. ülük. ölük. ox. nəсіб. hissə. - **paya pay**: qarış. qaraş.
- payaq** : ülət. pay.
- payıq** : tartın_{ka}. dartın. başqa bir yerdən gətirilən yeyəcək:.
- payqa**_{3. 4. 6}: yarış.
- paylamaq** : paytamaq. ülətmək_{ka}. vermək.
- paylanmış**. ülüklük_{ka}. üləştirilmiş. dağıtılmış.
- paylaş** : ülüş. ölüş. bölüş. təqsim.
- paysa**₆ : bars_{ka}. qabartı. şiş.
- paysalmaq**₆ : bars bolmaq_{ka}. qabarmaq.
- paytamaq**: paylamaq. ülətmək_{ka}. vermək.
- peçatlamaq** : tuqramaq. tuqzamaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək.
- peşman olmaq**: qarğanmaq.
- pey** : (**baq. bəq. beq**) hər nəyin dibi, bəki, bərki. him. pey. kök. bəq. ul_{ka}. ol. kök. bək. bek. bey. təməl. him.
- pəxil** : qırt_{ka}. qısqaş. çinis. - **qırt** ər.
- pəkməs**_{ka}: **bəkməz**. quyuq sıvıq. rubb. şirə. sirə.
- pərçəm** : **biçkəm**_{ka}. 1. bayraq. batraq_{ka}. sancaq. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi,

nişanı. - **bayraqlı**. sancaqlı: tuqlu_{ka}. 2. kəsmə. 3. bəçgəm_{ka}. əlamət.
bəlgə.

- **pərçəm çıxarmaq**. pürçəklənmək_{ka}. yələsi çıxmaq.

pərçəmləmək: **biçkəmləmək**_{ka}: **bəçkəmləmək**_{ka}: **biçkəmləmək**_{ka}.

biçəmləmək_{ka}. nişalamaq.

pərdə : köçik. köşik_{ka}. örtü. kölgə. qapaq_{ka}. qızılığ pərdəsi. bəkâret. tuğ.
tor. tül. örtük. turqu_{ka}. torqu. tor. tutqu. - **tünlük** tuğu: pəncərə,
baca tıxacı.

pərdəçi : tayanğu. ulan.

pəs_{fars} : < **bas**. basa_{ka}. bəs. sonra.

pəsti : yasul. yassı, yayvan, enqin yer.

pətə : pitik. kitab.

pıçaq : - kiçik bıçaq: **kəzil**. **kəzlik**_{ka}.

pıçıldamaq: **fııldamaq**. sufsamaq_{ka}. sufşamaq. şuvşamaq. çivildamaq.
civildamaq.

pıçıldeşmaq: şuvşaşmaq_{ka}.

pıxtılaşmaq : bağırılmaq_{ka}. axar şey qoyulaşmaq, bərkimək.

pıqqırdamaq: mınqırdamaq. pıq pıq, mın mın edmək. qaynamaq səsi.

pıstıq : bax > **bəstik**.

pışıq_{ka} : pişmiş. - **pışıq kərpiç**_{ka}: pişmiş qərpiç. tuğla. kiremit.

pısqılamaq_{ka}: pişirmək.

pışmaq_{ka}: pişmək. 1. olmaq. 2. qımız tulumunu olması üçün sallamaq.

pışırılmaq_{ka}: pişirilmək.

pışurmaq_{ka}: pişirmək.

pıtrıq : 1. dıllaq. dillik₆. 2. püsdə.

pıtrıq : **bitrik**_{ka}. 1. fıstıq. buturqaq. puturqaq. 2. qadınların oğrət yerində bulunan dilcik. dıllaq.

pidə : yufqa kimi incə əkəmək. püşqəl_{ka}. büşqəç. çörək.

pillə : bağna.

pipik : yalığ_{ka}. xoruzun pipiyio.

pirlənmək_{ka}: tomurcuqlanmaq. filizlənmək₁.

pis : **basılmış**, doluqmuş, kirtilmiş, qaralmış, sıx nərsə. 1.

artaq. ağır. 2. çöküntü. tort. tilif. 1. götül. pozuq. ısız. kötü. şerr.

yava. kifir. (# ısı: iyi. xoş). pisəlmiş. kötüləşmiş. artaq_{ka}

yarsıncıq_{ka}. arsıncıq. murdar. iğrənç. 3. kötü. xərab. - pis yaxıcı. iyi

kötü: edgü yavlaq_{ka}. eyi yava.

- **qəbeh**, **pis** görmək. talqımaq_{ka}. ayıb saymaq.

pisləmək : boxlamaq_{ka}. təzəkləmək_{ka}. yavratmaq_{ka}. yavalamaq. alçatmaq.

kötüləmək. yermək. bəğənməmək. xoşlamamaq.

pisləşmək : sərtləşmək. kötüləşmək. çalpaşmaq_{ka}.

pislik : 1. kir. çaplaq. çaqlap. çalaq. çapaq. çanaq. 2. qoğ_{ka} koğ. çör
çöp. yam_{ka}. çapaq. gözə.

pistik_{ka} : bax > **bəstik**.

pişik : 1. qaynatılmış. pişirilmiş. - **pişik** sucuq. 2. muş. çətük_{ka}.

pişirmək: yapmaq. - çörək **pişirmək**: yapmaq

pişmək : qaturmaq_{ka}. qatılmaq. bərkimək.

pişməmiş: körpə. xam. çiğ.

pişməmiş: süllük_{ka}. çiğ.

pitik : pətə. kitab.

piy : iç yağ. yaqrı_{ka}. yağrı_{ka}. yağır. yağ.

pox : yen. yin_{ka}. ən. qığ. yin_{ka}. en. ən. qığ. xix. qoyun pislığı, tərsi. -
pox püsür: erk_{ka}. ərik. - dəmir **ərki**: dəmir əriyi.

polad : bolad. bulad. dolmuş. bərkimiş. qursaq.

porsmuq_{ka}: **porsuq**. şişginlikdə ölməyə dönmüş bir heyvan.

porsuq : porsmuq_{ka}.

pov_{ka} : bayatsımaq, qoxuşmaq sonu əkmək üstündə bəlirən yaşıllıq.

pozan : pozucu. artan. xarabkar.

pozdurmaq : yoxdurmaq. yozturmaq_{ka} (z <> t) yotturmaq_{ka}.
yoddurmaq. sildirmək.

pozlu : əsnək. yelpək. oynaq_{ka}. ifadəli.

- pozmaq** : 1. itirmək. sərf etmək. saçıtmaq_{ka}. yox etmək. əldən vermək.
- puluvu **saçıtma**. - çağırını dəğəriyəyib **saçıtma**. 2. irpəmək_{ka}.
yırpamaq. yarpamaq. biçmək. qırmaq. 3. sökmək. dağıtmaq.
cıрмаq. qırmaq. xərablamaq. 4. yoğmaq_{ka}. silmək. məhv etmək.
- pozmaq** : ağırtmaq. ağırlıq vermək: çərlətmək_{ka}.
- pozucu** : pozan. artan. xarabkar.
- pozuq** : artat_{ka}. xarab. çülük_{ka}. çürük. soluq. alıq. xərab. fasid. götül.
pis. aqtuq. ağduq_{ka}. aduq. aduq bəlırsız. dəğışik. qarışıq.
öyrün. öyran. viran. tarıq. dağuş. yırıq. saçıq. yazıq.
- **pozuq tozuq**: çübür çəbür_{ka}. malın kütüsü, dəğərsizi. abur cubur.
- pozulmaq**_{ka}: artmaq_{ka}. artaşmaq. xarablanmaq. çülükmək_{ka}. çürümək.
soluşmaq. yıxılmaq. artamaq_{ka}. kütüləşmək. xarablanmaq. -
gəngəşli bilik **artamaz**.
- pozuşmaq**: biçişmək. büzüşmək_{ka}.
- pölük** : (< **bölük**). kol kos. çalı çırpı.
- pörtəmək**: pörtüləmək. çuvlamaq_{ka}. çovlamaq. çığləmək. çığ pişirmək.
- pörtüləmək** : çuvlamaq_{ka}. çovlamaq. pörtəmək. çığləmək. çığ pişirmək.
- pöşləmək**: ısıрмаq_{ka}. pöttəmək. yaxcı pişirməmək, çığ qaldırmaq. issitib götürmək. öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

pöttmək: pöşləmək. yaxıcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək.

öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

pöttmək: pöşləmək. yaxıcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək.

öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

pötürmək: bütürmək_{ka}. sağaltmaq. sağlam duruma qoymaq. alacağıni

tanıqlamaq. isbat etmək.

pöz : zar. car. çar. qandır_{ka}. yalqaq, yoxacıq, dəriciq, qabıq.

puç puç : pıç pıç. dadlı dadlı. - **puç puç** öter samurqaq.

puçluq : boşluq. kəvgi. kəvəl. zayıflıq.

puçuq : bıçuq_{ka}. buçuq_{ka}. kəsik. parsa. parça.

pul : - pul **irkmək**: yığmaq.

pullu : naxışlı. güllü. tikələrlə, qazma oymalarla bəzək.

pulsuz : ötgisiz. müfdə.

pus : - **pus tutmaq**: pusarmaq_{ka}. puslanmaq. paslanmaq. tozlanmaq.

sislənmək.

pus bolmaq_{ka}: puslanmaq. dumanlanmaq.

pus : paslı. pusuq. tutuq. tünd. qaramtil. tirə. qaranquluq. qarqın. -

pus bulmuş göylərə baxdı. - **puslu** hava. - gözlərim qərəlib **pus**

buldu. - **pulanan** könülləri açan sevik (eşq).

pusarmaq_{ka} : puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq.
sislənmək. - göy **pusardı**: göy tutuldu.

pus_{ka} : sis. duman.

puslanmaq : pus bolmaq_{ka}. dumanlanmaq.

puslanmaq: pusarmaq_{ka}. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq. sislənmək.

pusmaq_{ka} : anqđımaq_{ka}. anğđımaq_{ka}. kəminmək. tuzaq qurmaq. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq. buqmaq. bükmək. püsmək_{ka}. pusu qurmaq. pısıb mısıb, gizli güdmək. pusuya girmək. - qapı arxa **pusmağın** nəyə gərəkdir.

pustu_{ka} : pusuq. kəmin. tələ.

pusu : püsüq. pusuq_{ka}.

pusuq_{ka} : pusu. pustu_{ka}. kəmin. tələ. - **pusuq pusmaq**: tələ qurmaq. -

pusuq pusmaq: tələ qurmaq. - **pusuya girmək**: pusuqmaq_{ka}.

pusuqluq_{ka} : pusu quran. - pusuqluq yağı: pusu quran düşman.

pusuqmaq_{ka}: büküşmək. gizlənmək. pusuya girmək.

pusuşmaq_{ka}: püsüşmək. (< büküşmək). birbirinə pusu, tələ qurmaq.

puşaq_{ka}: buşaq. buşqan. içi sıxıntılı. qussəli. tutuq. kədərli.

puşmaq : sıxılmaq (can). usanmaq. - buşmaq.

püf : ilmək. im. him. - **ilməyin** bilir, gizlədir.

püfləmək : (p <> .) üfləmək. püləmək.

püləmək: püfləmək (p <> .) üfləmək. ürmək. hürmək.

pülənmək: ürülmək_{ka}. hürülmək. hovlanmaq. qabarmaq. üflənmək.

yellənmək. şişmək. şişirilmək

pürçək_{ka}: kakil. pərçəm. atın pərçəmi.

pürçəklənmək_{ka}: yələsi çıxmaq. pərçəm çıxarmaq.

pürkəlmək_{ka}: hoblanmaq. atılmaq.

pürqürmək: **pürkürmək**_{ka}. 1. bürümək. 2. püsürmək. fısqırmaq. atmaq. -

qan **pürküdü**.

püsgü : (s <> k) bükü

püsmək_{ka}: pusmaq. bükmək. bukmaq. pusu qurmaq.

püsü_{ka} : pusu. pusuq.

püşqəl_{ka}: büsqəç. çörək. yufqa. pidə kimi incə əkəmək.

püşte : yığım_{ka}. yığın. kümə. koma. tuka. tüdə. yığılmış nə.

püşti : (ş <> k) bükti. balış.

püşük_{ka} : **büşük**.

püşük_{ka} : **büşük**. (< **bük**). bükük. 1. pusu. püsü. gizlək. kəmin. 2. can

sıxıntısı. - sevinc **büşük**. - **büşük** büşmək: kəderlənmək.

qussələnmək.

S

?saqır : - üz \ öz qül. sağır adam: **öz**_{ka}.

3samsaf : suvlanğ_{ka}. düz. düm düz. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.

sa : **sa**_{ka}. 1. sən. 2. şərt bildiren ək.

sa : **sar. sər.** bir şeyə anıq ola, hazır, istekli, ərik (meyilli). ağsar. - yeyims**ər.** - gedims**ər.** - susar. - ox**sar.** - öps**ər.**

- sa** : **sə.** (< **say.** **sad:** sayılan. istək. arzu. iştah. - **sadı** şey: istənilən, sayılan şey). - **dadıqsar:** dadlı istəyən. - **acıqsar.** - **amsar:** amcıqçı. - **siksər:** sikçi. - **atsər.** - **uçsar.** **görümsər:** görür. - **varsər:** barıqsar. - **alsar versər:** alasar verəsər. alan verənlər. - **acıqsar.** - **izsər:** qoğalayan. izləyən. **ursar:** - **savaşçıl.** - **qapsar:** qapağan. - **aşsar:** ağsar: ılsar. - **buxsar:** imtina edən. rədd edən. - **dadıqsar:** şirinə ərik. - **duruqsar.** - **yapsar qapsar.** - **qopsar.** - **yatsar.** - **yetsər.** - **yazsar:** dağılan. - **yaşsar:** gilənən. - **yağsar.** - **yıxsar:** xərabkar. - **evsər ivsər.** - **evsər.** - **bütsər:** düzələn yara.
- saba** : (< **sava.** **sav.** savılmış, verilmiş, deyilmiş). (**v <> b**) **sabaq.** dər. **sabaq** : (**v <> b**) **sabaq.** sava. saba. (< **sav.** savılmış, verilmiş, deyilmiş). dər.
- saban**_{ka} : **sapan.** **səpən.** 1. cüt, cütçü, əkinçilik taxımı, ayqıtları. 2. əkinçilik. 3. daş atan.
- sabanlamaq:** ağdarmaq. axtarmaq_{ka}. belləmək. - yeri **ağdarmaq:** toprağı sabalamaq.
- sabanlamaq**_{ka}: **dabanlamaq**_{ka}. təpmək. sapanla sürmək.
- sabanlamaq**_{ka}: **sapanlamaq:** şuxumlamaq.
- sac** : **sac**_{ka}. tava.
- saç** : - **sovlan** saç. sarıyaq, salıyaq, qıvrımsız saç.
- saça** : sərçə.

saçaq : **saçağ**. saçqi. israf. saçuka.

saçaqlamaq: saçmaq. israf etmək.

saçan : paylayan. (# **sıçan**: pox tökən).

saçıq : saçuq. saçılmış.

saçıl : **saşıl**. buraxılmış.

saçılmaq: saşılmaq_{ka}. açılmaq. saçılmaq_{ka}.

saçışmək_{ka}: **səçışmək**_{ka}. 1. ötgürüşmək. ötrüşmək_{ka}. ayrışmaq. ayırd etmək.

2. bölüşmək. - bu yarmaxı **saçışın**: bölüşün. 3. atışmaq. 4. atışmaq.

saçıtmaq_{ka}. : 1. saçtırmaq. səpmək. 2. dağıtmaq. məhv etmək.

dağıtmayı buyurmaq. - onun bəynin **saçıtdı**. 2. sərf etmək. yox

edmək. pozmaq. əldən vermək. itirmək. itirtmək. - puluvu

saçıtma. - çağırı dəğəriyəib **saçıtma**. - ölkəni **saçıtdılar** qoydular

ora.

saçqaq : **saçaq**. velxəş. malını saçan. israf edən. müsrif.

saçqi : saçaq. israf.

saçqırmaq_{ka}: saçqurmaq. saçtırmaq.

saçqurmaq_{ka}: saçtırmaq. saçqırmaq.

saçlanmaq: suçlunmaq_{ka}. sivrilmək. sıyrılmaq. bir şey yerindən çəkilip

çıxarılmaq.

saçlanmaq_{ka}: saçlanmaq. dağılmaq.

saçlaşmaq_{ka}: birbirinin saçların tutmaq. dartmaq. yaxalamaq.

saçlıq_{ka}: saçlı.

saçlup : axarmış. axıtmış. - **saçlup** sular: axınmış sular.

saçma : qərjü_{ka}. güləkçə. gülləcik. topacıq. kiçik güllə. tüfəklə atılan yuvarlaq dənələr.

saçmaq : saçqlamaq. israf etmək.

saçmalamaq: sanrımaq_{ka}. sandırmaq_{ka}. sanrışmaq_{ka}. sandırışmaq.

sanruşmaq. munmaq_{ka}. artıqlamaq. qatıqlamaq. çərənləmək.
çetləmək. səfehləmək.

saçramaq_{ka}: sıçramaq.

saçratqu_{ka}: **saçrıtqu**. bir çeşit quş tuzağı.

saçratmaq_{ka}: daşlatmaq. istəməksizin sıçratmaq.

saçrışmaq: suçluşmaq_{ka}: bir şeyi dışarı çəkib çıxarmaq.

saçrıtqu_{ka} : saçratqu. bir çeşit quş tuzağı.

saçtaşmaq_{ka}: birbirinin saçlarını yaxalamaq.

saçturmaq_{ka}: saçtırmaq.

saçu_{ka} : saçağ.

saçuq : saçıq. - **saçuq nənğ**_{ka}: saçılmış nə.

saçulamaq_{ka}: saçaqlamaq. saçaq yapmaq.

sadaq : ox yay qabı. kiş qurman_{ka}. qurman_{ka}. yaylıq. qədələç. yasıq_{ka}.

sadalamaq : (d <> y) sayalamaq. sadamaq_{ka}. sayamaq.

saymaq. - onları **sada**.

sadamaq_{ka} : (d <> y) saymaq. sadalamaq. sayamaq. saymaq. -

onları **sada**. - **sada** mal: sayılı tavar.

sadı_{ka} : istənilmiş. - **sadı** nə: axtarılmış, istənilmiş şey.

sahmanlaşmaq: sağnışmaq. cürləşmək. bəkişmək_{ka}. bəküşmək.

gücləşmək. düzəşmək.

sakin : ündiş. səssiz.

saq : **saq**_{ka}. **sağ**. 1. yaz, sadə. - **sağ yağ**: xalis, yazın, sadə, qatqısız arın,

təmiz yağ. - yeynin sağmı: vücudun sağmı.

2. əsən_{ka}. salım. - **sağ su**: gəv su. (kövrək, kövər > quvara). - sağ

olmayan. xəsdə. iqləş. 3. solun qarşıtı. - **sağ əl**: onğ. onğ əlik. 4. ağıl.

ağıllı. anlayış. anlayışlı. qanacaqlı. huşlu. qanacaqlı. zirək.

zirəklik. - səndə **sağ** yox. - **sağ** olmayan başda, ağıl nə gəzir. - **saq**

ər. 5. sıcaq. səmimi. - **sağ könül**: arın duyqulu ürək, oyuq, fikir. 6.

yün atmaq, qabartmaq üçün kullanılan "sağ" deyilən çubuqlar.

7. ehtiyat. həzər. sağın, diqqət anlamında. güdü, qaravulluq

işində, mal heyvan sürməkdə, oyanıqlıq, sağın sözü. - **sağ**

sağ !. gözətlə ! sağın ! dayan !. gözlə !. tək !. təkin !. çek !. çəkin !.

8. sağın. qorucu. qayış, kəmərin ucun aşınmaqdan, qırılıb

cırılmaqdan qorumaq üçün aşınan toqqa. (altın, gümüş işlidə olur). 8. pak. saf. - **sağ könlü**: qəlbi pak.

- **saq** ! saqa dur ! düşün !. anla !. anqıl !. - qutqa saq: quta saq: uğra, uğura, xeyrə yor, düşün, aç, say, qıl.

- **saq sağ** !: **sağ sağ** !. sağ !. sağın !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. gözlə !. dayan !.

saqa_{ka} : düz olmayıb, yanlı, əğri yer. dağ yamacı. ətək.

saqaq_{ka} : çənə.

saqalduruq_{ka}: borkün başda durması üçün çənə (saqqal). altından keçirilərək bağlanan qaytan.

saqalmaq: yenəlmək. yenətmək_{ka}. (t <> l) yeğnilmək. düzəlmək. - baş **sağaldı**: yenitdi:.

saqaltmaq: **sağaltmaq**. sağlam duruma qoymaq. bütürmək_{ka}. pötürmək. alacağını tanıqlamaq. isbat edmək.

saqanqu: **sağnaqu**_{ka}. saxsılanmış, qurumuş qabaq, qavaq.

saqat : qıruq.

saqdıç_{ka} : **sağdıç**. **saqduş**. **sağdış**_{ka}. **savdıç**_{ka}. 1. yardaş. ortağ₆. dosd. - **sağdıç qadın**· əkətlilik qara baş_{ka}. qərdək gecəsi gəlinlə birlikdə göndərilən qulluqçu qadın. 2. səbət. - o **sağdış** ördi.

saqdırmaq : **sağturmaq**_{ka}.

saqdış_{ka} : bax > **saqdıç**_{ka}.

saqduş : bax > **saqdıç**_{ka}.

saqiq_{ka} : **sağiq**_{ka}. ılgın. yalqın. sərap.

saqımaq_{ka}: **sağımaq**. görünmək. sezınmək. quşqamaq. fikirləşmək. - o mənım gözümə **sağıdı**.

saqım_{ka} : **sağım**. sağış. - bir **sağım** süt: bir sağışta sağılan süt.

saqın : **sağın**. 1. sağqın. silkinti₆. sarğıntı. sağırintı. sarqın. damla. 2. **saqın** !: **sağın** !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. diqqət !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !.

saqınc_{ka} : **sağınc**. 1. sağınacaq şey. 2. sıxıntı. saxınma. qayğı. həsrət. 3. sığıncaq. pənahqah.

saqın_{ka} : **sağın**_{ka}. sağmal.

saqınlıq_{ka}: **sağınlıq**_{ka}. sağmal yiyəsi. sağmalı olan.

saqınma: **sağınma**. çəkinmə.

- **saqınma** !: **sağınma** !. inama !. düşünmə !. gümana düşmə !.

- qardoni inci **sağınma**: buz dənəsin mıncıq sanma.

saqınma: **saxınma**. sıxıntı. sağınc. qayğı. həsrət.

saqınmaq_{ka}: **sağınmaq**. 1. (< **san**. **sanıqmaq**). sanmaq. sanamaq. düşünmək. zənnətmək. - o mənə iyi **sağındı**: mənə görə yaxcı düşündü. 2.

çəkinmək. pərhiz edmək. - o məndən **sağındı**. 3. sözlə yardım

edmək. 4. sağar görünmək. 5. döğünmək. öğünmək. düşünmək.

fikirləşmək. 6. gözə gəlmək, görünmək. xiyala düşmək.

heyifsinmək. - əldən verdin **sağınma**, varmış tapdın svinmə.

saqır_{ka} : **sağır. çaxır**. 1. tunğu_{ka}. tuğnu. tuğun. kar. 1. sağır. gözə sərinmək, xayal kimi görünmək. 1. (saqqız kimi) bulaşan, yapışan nərsə. 1. söbü₁, qonus₆ biçimində çaxır, şərab qabı.

saqırqan_{ka} : **sığırqan**_{ka}. böyük sıçan. qəmə. gəmə.

saqırqu_{ka} : **sağqur**. kənə.

saqırlamaq : **sağırlamaq. sağırlamaq. sağırya vurmaq**:
köçükləmək_{ka}.

saqış : **sağuş. sağış**_{ka}. 1. sağınc. qussə qəm kədən. - qaçdı **sağuş** sevnəlim. 2. ılıqım. sərab. - sağış sağıdı: səraba qapındı. - usuqmuşa, sağış qamu, su görünür. susamış. 3. samac. sanam. 4. xiyal. 5. **sayış**_{ka} sayma. sayış_{ka} sayma. 6. sağım. - bir **saqım** süt: bir sağışda sağılan süt. 7. saymaq işi. - ulduzları **sağış** içrə doğdu günüm. 8. sağış. nagirançılıq. 9. sağman. sahman(> **saman**). bəkit. bəkiş. düzüş. həncar.

saqıt : **sağıt. sağın** (ağlın) itirmiş. səfeh.
- **sakit ər**: tinər. dinər. dincər. dinc, rahat kişi.

saqıt : **saiit. tək**. - **sakit** ol: tək dur: sus.

saqız : **saqqız. sağız**. (< **sax**). 1. gizli şey. gizik. sirr. - **saqqızın** oğurladı.
2. sağsız. səfeh. ayaz. aylaz. 3. palçıq. çamur. yapışqan. - **saqız**

topraq_{ka}: yapışqan topraq. 2. saqızan. saqqız. oğru. 2. yapışqan, yılım nərsə.

saqızan : saqız. saqqız. oğru.

saqızlı_{ka} : palçıqlı. çamurlu. yapışqan. bulaşıq. - **saqızlı** don.

saqqın : **sağqın**. sarqın. sağın. sarqıntı_{ka}. sarğıntı. sağrintı. damla. çilə. silkinti₆.

saqqız : **saqız. sağız.** (< **sax**). 1. gizli şey. gizik. sirr. - **saqqızın** oğurladı. 1. saqızan. saqız. oğru.

saqqur : **sağqur. saqırqu_{ka}**. kənə.

saqlam : (dikişdə). yiki. ciqi_{ka}.

saqlam : **sağlam_{ka}. bək_{ka}. bərk_{ka}. yarp_{ka}**. - sağlam duruma qoymaq: pötürmək_{ka}. bütürmək. bitirmək.

saqlamaq: saxlamaq. 1. basurmaq_{ka}. bastırmaq. durdurmaq. ispat edmək. bütürmək. pötürmək_{ka}. dikətmək. bərkitmək. 2. bərləmək_{ka}. qorumaq. 3. bəkləmək: bərləmək_{ka}. 4. sinqdürmək. sinğdürmək_{ka}. sinğirmək. sinqürmək. sindirmək. həzmeddirmək.

saqlamlaşmaq: bəklənmək. bəküşmək. bəkişmək.

saqlamlaşdırmaq: bəkitmək. bəkütmək. bərkitmək.

saqlanan: **sağlanan.** qözətli_{ka}. gözətিলən. əsirqənən. qorunan.

saqlanmaq_{ka}: **saxlanmaq**. çəkinmək. tözmək. əsirgəmək. əzgərmək_{ka}.

dayanmaq.

saqlaş : **sağlaş**. gizlən. qaçın.

saqlaşmaq_{ka}: saxlaşmaq. qizlənmək.

saqlayan: **saxlayan** basuran. basdıran. sır saxlayan. yapurqan_{ka}. yaşurqan.

qizləyən. örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan**: açan. saçan).

saqlı : **sağlı**. bəküt_{ka}.

saqlıq_{ka} : **sağlıq**_{ka}. 1. diş qoyun. sağmal. sağılan heyvan. 2. **sanalı**.

sanaqlı₆. sayılı olan hər şey. 3. uyanıqlıq. 4. əsən. sağ. sağlam.

5. tatlı. iyi. təmiz. xalis. 6. sıcaq.

saqlıqlanmaq_{ka}: sağmal yiyəsi olmaq.

saqmaq_{ka} : **sağmaq**. 1. tökmək. damızdırmaq. - ölüm onu qonaqladı, ağız içrə

ağı **sağdı**. 2. saymaq. samaq. sanamaq. sanmaq. saymaq.

saqman : **sağman**. 1. saman. onul. onqul. 1. sağış. sağman(> **saman**).

sahman. bəkit. bəkiş. düzüş. həncar.

saqnaqu : **saqnaqu**_{ka}. **sağanqu**. saxsılanmış, qurumuş qabaq, qavaq.

saqnışmaq : **sağnışmaq**. bəkişmək_{ka}. bəküşmək. gücləşmək.

düzəşmək. cürləşmək

saqraq : **sağraq**_{ka}. sürəhi. içindən süzülən, sağılan qab.

saqraq₆ : sikrik. səkrik. atlaq. atılmaqla keçilən yer. səgək yer.

saqrı : **sağrı. sağır.** 1. köçük_{ka}. yan. yançaq. göt. 2. cıdamlı, qalın, davamlı dəri. hər şeyin qoğuşu, dərisi, qabığı. - yer **saqrısı**: yer **sağırı**: yer yayqısı yer üzü. - **etüklük sağrı**: ayağqabı yapmaya ayrılan dəri. - kişi sağırı üz_{ka}: adamın ən etgilənən dərisi üzündədir.

saqrıntı : **sağrintı. sarğıntı. sarqın. sağqın. sağın. damla. silkinti**₆. - **su sağrındı**: su silkinti, çiləsi.

saqsılanmış: saxsılanmış. qurumuş. sağınqu.

saqturmaq_{ka}: sağdırmaq.

saqu : **sağu**_{ka}. **saku. səkü**_{ka}. 1. ölçək. peymanə. 2. tükan. 3. səki.

saqulamaq : **sağulamaq**_{ka} ölçəkləmək. ölçəklə ölçmək.

saqun : **sağun.** böyüklük onqunu, ləqəbi. duru, sağlam inli, iyi duyqulu kişi.

saqur : **sağur. çağur. çaruq**_{ka}. taxaq.

saqurmaq: sağurmaq. (yer dəyişmək. - içəri içmək: **sormaq.** - yaxud dışarı bırxmaq: **süzdürmək**) 1. sutmaq_{ka}. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sudımaq. suzımaq. sudmaq. sutmaq. suzmaq. sudramaq. su atmaq. tükürmək. tüpürmək. - qum su **sağurdu.** - ər su **sağurdu.** - **göyə** sağyrsa, üzə düşür. - **göyə** suzsza, üzə düşür. 2. suyu içirmək. suyu çəktirmək. suyunu sızdıraraq qurutmaq.

saqurmaq_{ka}: **sağurmaq**_{ka}. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sudmaq.

sutmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək.

saquş : **sağuş**. **sağış**. sağınc. qussə qəm kəder. - qaçdı **sağuş** sevnəlim.

saquşan: sovuşqan_{ka}. sarılıq kəsəli. solucan üzündən olan sarılıq xəstəliyi.

saqyaq : **sağ yaq**: > **sarıyağ**. xalis, sadə, qatqısız, arın, təmiz yağ.

sal : **sal**_{ka} 1. im. işarə. - sala bəndəm: bir işariyə

bəndəm. - səs sala gəlmədi səndən. 2. sala. xəbər. çatı. - **salan**

gəlsə, gələrəm mən. 3. tar. tav. kələk. 1. sır. şir. yapışqan özdək.

qabları sıramaqda işlənən boya.

salaq : **salqa**_{ka}. **salqaş** (> **sərkəş**_{fars}). salqan. asav. ası. vəhşi. - **salqa**

at: qəm almaz. başı sərt. çamış at.

salan : salcuq_{ka}. saltuq. salsuq. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq**

su başı_{ka}: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

salcuq sü başı_{ka}: salcuq xanlanın atası.

salcuq_{ka}: saltuq. salsuq. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su**

başı_{ka}: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

salçı_{ka} : aşçı. aşpaz. - **salçı** pıçaq: aşçı (aşpaz) pıçağı.

saldırmaq: 1. çapturmaq_{ka}. üzərinə cummaq. 2. təprətmək_{ka}. - er yağiya

təprətdi: cumdu.

salxım : büşinçək_{ka}. büküncək.

salı : **salı**_{ka}. (< salmaq). çarpı (< çarpmaq). uru (< vurmaq). sarı (< sarmaq). 1. örtü. 1. işarə. - bir salı yetər bilənə, çomaq nədir kürkə geyənə. 2. iz. nişan. - (tanrım) hər yer sandan salı. 3. tə'sir. - söz var salı salmır, iş var iz buraxmır. salı salmaz, izi qalmaz. 4. rəmz. - **salı** bilməz baş verər. - **salı** bilməz işə qalır. 1. mala. siva salmaq ayqıtı.

salıq : çapat. cərmə. tutu.

salım_{ka} : savaş. sataş. qavqa. - **salımlı**: davaçıl.

salımlaşmaq_{ka}: çarpışmaq. saldırışmaq. yaxalaşmaq.

salın : 1. sallaq. asılı. 2. döşək. salıncaq.

salıncaq: salın. döşək.

salındı : bax > **salıntı**.

salınqu_{ka}: salqu. salan, sallayan, atan, ayqıt. süpəng. sapan. çanqıl taşı atılan sapan. süpəng kimi, nərsə atmağa yarar arac.

salınqulamaq_{ka}: 1. yuxardan aşağı sarqmaq, sallamaq. 2. daşlamaq. - iti

salınqula: daşla.

salınmaq_{ka}: sarqmaq.

salıntı_{ka} : 1. tullanmış. buraxılmış. atılan. çıxarılan. - **salındı** otunğ. sellərin gətirib qıyıya attığı odun. 2. ötürülmüş. başına. - **salındı** sular. - sanıldı arvad: qəhbə. (> səlitə_{fars}). 3. yan qırax qoyulmuş nərsə. - **salındı** işlər. - salındıyla uğraşma. 4. sulıntı. ərkəkin

arxaya doğru salıverdiği saç. 5. sülinti_{ka}. baş arxası buraxılan saç. 6. atılan. çıxarılan. qoğulan. buraxılan nərsə. ərkəyin arxaya doğru salıverdiği saç. - **salıntı** otunğ. sellərin gətirib qıyıya attığı çör çöp, ağac odun. 7. sallanmış, asılmış nərsə. 8. **sulındı**. ənsəyə, ənsədən arxaya sallanan tel.

salış_{ka} : sallaq. ətək. yeng.

salışmaq: 1. bir nəyi çəkib dartmaq, salmaq, yendirmək. 2. sallaşmaq. silkişmək. birbirinə sallamaq. yaxalaşmaq. birbirini qürəştə sallamaq. - nə belə **salışursuz**. 3. işarətləşmək.

salıverilmiş : başlağ_{ka}. başıboş. buraxılmış. boşaltılmış. daşlanmış. dışlanmış.

salıvermə : boşuqu_{ka}.

salqa_{ka} : **salaq**. **salqaş** (> **sərkəş_{fars}**). salqan. asav. ası. vəhşi. - **salqa at**: qəm almaz. başı sərt. çamış at.

salqı : **sanqı_{ka}**. qığ. pislik. fəzlə. - quş **salqı**.

salqım : **sarqım_{ka}**. (soğuq günlərdə qar kimi yağan) çiğ. qırov.

salqu : salınqu_{ka}. süpəng kimi, nərsə atmağa yarar arac.

sallaq : salış_{ka}. ətək. yeng.

sallaq_{ka} : 1. salış. ətək. yeng. 2. əğri. yapır_{ka}. - **yaprı** qulaq: əğri, sallaq qulaq. 3. sərgək_{ka}. sərək, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə,

nərsə.

- **sallaqxana**: əkdik_{ka}.

sallamaq_{ka}: sapımaq_{ka}. sapamaq. sapıtmaq_{ka}. təprətmək. ırqamaq_{ka}.

yırqalamaq. yaymaq_{ka}. çalqamaq. qımıldatmaq. məyl edmək.

sallanan nə : ayaq. asaq.

sallatmaq: ügřitmək_{ka}. yügřitmək. yırqatmaq.

sallayan: salcuq_{ka}. saltuq. salsuq. salan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su**

başı_{ka}: yügřək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

sallayan: sapıtqan_{ka}.

sallı : imli. işarəli.

salma : turcaq. dirsek. giriş. başlanqıç.

salmaq_{ka}: 1. atmaq. işarə edmək. göndərmək. - ona bir barmaq **sallı** yetər. -

sən mənə soldın? : sən mənilenidən. 2. götürmək. çıxarmaq.

istixrac edmək. - o mənə altun **saldı**. 3. toplamaq. toplu duruma

gətirmək. 4. bükürmək. düşürmək. endirmək. - **təğirin** bükür:

düşür. - təxdən bükürən: salan. 5. dalmaq. dallamaq. qalxmaq.

yolmaq.

salsız : işarəsiz.

salsuq : salcuq_{ka}. saltuq. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq**

su başı_{ka}: yügřək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

- saltuq** : salcuq_{ka}. salsuq. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı**_{ka}: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.
- salturmaq**_{ka}: saldırtmaq. sallatmaq. attırmaq. sallamayı buyurmaq. çıxarıp atmaq. geyimin ətəklərin, sallaqların, salıqların dəprətmək. birin çəkib yerə sərmək, yıxmaq. - yel sel ağacı **salturdi**.
- salvar** : önlük_{ka}. oyluq.
- sam** : sələk. yumuş. ulaq. yola. saf.
- samaq**_{ka}: sağmaq. sanamaq. sanmaq. saymaq. - üzmək istəmək: çapsamaq_{ka}.
- saman** : (< **saq**). 1. sağman. onul. onqul. sağış. sahman. bəkit. bəkiş. düzüş. həncar. 2. gövük_{ka}.
- samda**_{ka} : ayağa qeyilən səndəl.
- samduy**_{ka}: ılıq yemək.
- samlamaq**_{ka} : sağaltmaq. əlac edmək.
- samsıtmaq**_{ka}: simsitmək. sinsitmək. sincitmək. incitmək.
- samursaq**: sarmusaq_{ka}. sarmısaq. sarımsaq.
- samursaq**_{ka}: **sarımsaq**. **sarmusaq**.
- samurtuq**_{ka} : (**sam. sum. som**). **sumartıq**. yumuq qarışıq. kələf. - **samurtuq iş**_{ka}: içindən çıxılamayan iş.
- san** : **san**_{ka}. 1. sayı. sayma. 2. itibar. 3. şumarə. nümərə.
- sana** : sanğa_{ka}. sanış. güman.

sanaç_{ka} : sağnaç. tuluğ. dağarcıq. xurcun.

sanamaq: saqmaq_{ka}. saymaq. samaq. sanmaq.

sanazmaq : sezinmək. sanmaq. sana yazmaq. hiss edmək.

sancaq : batraq_{ka}. bayraq. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. -

sancaqlı: bayraqlı. tuqlu_{ka}.

sancılmaq_{ka}: 1. sancımaq. basılmaq. batılmaq. yenilmək. sınmaq. - yağı

sancıdı. - qoşun **sancıldı**. 2. saşılmaq. dürtülmək. soxulmaq.

saplanmaq. taxılmaq. - bayraq, ələm **sancıldı**. - piçaq ağaca

sancıldı. 3. toxunmaq. toxdanmamaq. çalınmaq.

sançışmaq_{ka}: 1. yaxalaşmaq. saplaşmaq. taxışmaq. birbirinə sancımaq.

savaşmaq. 2. basılmaq. batılmaq. yenilmək. sınmaq. taxılıb

qalmaq.

sandıq : qabırcaq_{ka}. qabqırcaq. tabut. ükək_{ka}. kəsürgə_{ka}. kəsruk.

dağarcıq. qap. cə'bə.

sandırış_{ka} : **sandruş**. 1. çəkişmə. çəkiş bəkiş. savğaş. danışıq. qavqa.

mücadilə. - sabanda sandırış olsa, örtgündə irtəş olmaz: sabanda

(əkində. əkəndə. səpəndə) düşünən, dərəndə üşünüşməz. 2. sanrış.

həzyan.

sandırışmaq_{ka}: sanrışmaq_{ka}. sanruşmaq. saçmalamaq. qavqa edmək.

sandırmaq: sanırmaq_{ka}. saçmalamaq.

sandırmaq_{ka}: sanırmaq. saçmalamaq.

sandırış_{ka}: sandrış. sandruş. çəkişmə.

sandruş: sandrış_{ka}. sandrış. çəkişmə.

sanduvac_{ka}: dadlı, şirin səslı. bülbül. - dadlı öter **sanduvac**.

sağ_{ka} : **saq**_{ka} sana.

sanıqmaq: sağımaq. sanmaq. sanamaq. düşünmək. zənnətmək.

sanış : sana. səriş. güman

sancaq_{ka}: çancaq. çanaq. seqinq. sehin. səhng.

sanqamaq: sağımaq. sağımaq_{ka}. xiyallanmaq. yuxu görmək.

sanqan_{ka}: **sağan**_{ka}. dadlı buruq olan.

sanqarmaq_{ka}: sanmq. saymaq. (bir şeydən saymaq. bir şeyə ilgətmək, nisbət edmək).

sanqaşmaq : sayqanmaq. öküşlənmək. ögüşlənmək.

saq_{ka} : **sağ**_{ka}. quş pislığı.

saqlamaq_{ka}: **sağlamaq**_{ka}. quş pisləmək.

saqlatmaq : **sağlatmaq**_{ka}. 1. tanlamq. tanqlatmaq. sağlatmaq.
şaşırtmaq. utandırmaq. 2. quş pislətmək.

sanlanmaq: çavlanmaq_{ka}. şöhrətlənmək. ünlenmək. ün yiyəsi olmaq.

sanmaq : saqmaq_{ka}. saymaq. samaq. sanamaq. sezinmək. sanazmaq.
sana yazmaq. hiss edmək.

sanırmaq_{ka}: 1. sərimək. 2. həzyan demək. 3. sandırmaq_{ka}. saçmalamaq.

sanrış : sandırış. həzyan.

sanrışmaq_{ka}: sandırışmaq_{ka}. sanrışmaq_{ka}. sanruşmaq. saçmalamaq.
qavqa edmək.

sanruşmaq: sandırışmaq_{ka}. sanrışmaq. qavqa edmək.

sanruşmaq_{ka}: 1. ağız ağıza verib danışmaq. gəpləşmək. 2. bir qonu
üzərində olmayıb, hər gələ danışmaq. səfehləmək. həzyan
demək. 2. saçmalamaq. sandırışmaq. sanrışmaq.

sansar : **sarsal_{ka}**. **sarsal**. samura bənzər bir heyvancıq.

sap : 1. sıra. növbət. - sənin **sapında** mən keçdim. 2. qılınc, bıçaq sapı.
3. qalın. cihaz. gəlin gedən qıza qoşulan var davar.

sap : **sap_{ka}**. (< met >) **baz_{ka}**. 1. yabancılıq. yat. sapaq. 1. boyun_{ka}. tutamaq.
dəsdə.

sapaq : səpük. yenik_{ka}. yeğni. yüngül. xəfif.

sapamaq : sapımaq_{ka}. sallamaq. tərpetmək.

sapamq : səpəmək. saypamaq_{ka}. israf edmək.

sapan_{ka} : **saban**. **səpən**. 1. cüt, cütçü taxımı, əkinçilik ayqıtları. xış. 2.
əkinçilik. 3. daş atan.

- **sapanla sürmək**: sabanlamaq_{ka}. dabanlamaq_{ka}. təpmək.

sapanlamaq: sabanlamaq_{ka}. şuxumlamaq.

- sapat** : rifu.
- sapbal** : balsap. sapdal. dalsap. saplaq. bəsbəl_{ka}. sap. bir tel sap. sökülüm.
- sapdal** : balsap. sapbal. dalsap. saplaq. bəsbəl_{ka}. sap. bir tel sap. sökülüm.
- sapı** : 1. səpi. təpi. hərəkət. təkən. 2. öhdə. məsuliyyət.
- sapıq_{ka}** : **səpik**. 1. çadırın açılıb bağlanan ətək bölümü. 2. çibək_{ka}. çıbaq_{ka}. çapaq. sıbaq. çapıq. iti. qırağı. ovçu.
- sapıl** : quyruq. həmrəh. - qonaq sapılı. - ata **sapılı** ataş, ana sapılı anaç.
- sapılmaq_{ka}** : saplanmaq. nərsənin yanına taxılmaq, qatılmaq, qoşulmaq.
- sapımaq_{ka}** : sapamaq. sallamaq. tərpətmək.
- sapınmaq_{ka}** : sap kimi görünmək. saplamaq.
- sapıtan** : **sapıtqan**. **quyruq** sapıtan.
- sapıtqan_{ka}** : sallayan.
- sapıtmaq_{ka}** : sallamaq. tərpətmək.
- saplaq** : sapbal. balsap. sapdal. dalsap. bəsbəl_{ka}. sap. tel. sökülüm.
- saplamaq** : təgmək. taxmaq_{ka}. taxmaq. əti şişə saplamaq. düzmək.
- saplanmaq** : sapınmaq_{ka}. üzərinə almaq. öhdələnmək.
- saplatmaq_{ka}** : sap taqtırmaq.
- saplıq_{ka}** : qılınc. bıçaq kimi şeylərə sap olmaya yarayan nəsnə.

sapmaq_{ka} : **saplamaq**. 1. ipliği iğnəyə keçirmək. sap taxmaq. - yiçi iğnə
sapdı: dərzi sapladı. 2. bir şeyi sarmaq. buru, yığıb bağlamaq. -
quş qantın **sap**. 3. cinsindən əksiq qalan bir şeyi başqasıyla
tamamlamaq.

sapturmaq_{ka}: 1. ördürmək. yamatmaq. rifulamaq. 2. gəlin gedən qıza var
cehiz, qalın qoşmaq.

sapuq : sapdan çıxmış. sapmış, tərpeşmiş. caymış taymış, çaşmış.

sar : (a <> ə) **sər**.

sar : **sər**. sarılı. çulqalı.

sarağan_{ka} : (< **sarmaq**: yığmaq). **saran**. xəsis. cimri. paxıllıq

saraqıç_{ka} : **sarqıç**. **sarcıq**. yaşmaq. başörtüsü. yaşmaq.

saraquclanmaq_{ka}: başörtüsü örtünmək.

saran : 1. saranq. sarınc. sarnaq. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**:
qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz. 2. _{ka}. (<
sarmaq: yığmaq). **sarğan**. xəsis. cimri. paxıllıq. - nəyin tutar
bəkləyü, özi yeməz, **saranlıq** ağlayu, altun yığar. malın saxlar, özü
yeməz \ çimrilikdən ağlaya ağlaya, qızıl toplar.

saranq : saran. sarınc. sarnaq. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**:
qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

saranlamaq_{ka}: paxıllıq, çimrilik etmək.

saranlıq_{ka} : paxıllıq. cimrilik.

sararmaq : sarqarmaq_{ka}

saray : qonurluq_{ka}. qonaqlıq. toy yeri, otağı.

sarcıq : saraqıq_{ka}. sarqıq. başörtüsü. yaşmaq.

sardırmaq : sarlatmaq_{ka}.

sardırmaq : sarmatmaq_{ka}. səritmək.

sardırmaq : yörqətmək_{ka}:

sardırmaq_{ka} : sarutmaq_{ka}. sarıtmaq. səritləmək. sarmaq.

qablamaq. hörmək. buxcalatmaq. çoğlatmaq_{ka}. çulqamaq.

sarı : - **sarı yapmaq**. sarıqlamaq_{ka}. sarılamaq.

sarı : (< sarmaq). çarpı (< çarpmaq). uru (< vurmaq). salı (< salmaq).
örtü.

sarı turma: yer kökü.

sarıçaq : **sarçqa**_{ka}. 1. çəkirqə. 2. sarılıb sürüşgən. sölpük. - **sırıçqa** **ər**_{ka}:
gəvşək. təmbəl adam. 3. yumuşaq. qorxaq. 3. çanaq. kəkəz.

sarıçqa_{ka} : **sarçaq**. 1. **sırıçqa**. çəkirqə. 2. sarılıb sürüşgən. sölpük. - **sırıçqa**
ər_{ka}: gəvşək. təmbəl adam. 3. yumuşaq. qorxaq. 3. çanaq. kəkəz.

sarıq_{ka} : 1. sarı. sarı rəng. - **sarıq kəzik**_{ka}. sarılıq xəstəliyi. - **sarıq ərük**_{ka}:
qeysi. - **sarıq suv**_{ka}: qarında toplanan sarı su. - **sarıq turma**_{ka}: həvic.
kəşür. gəzər. gizri. 2. çərçov. boxca. 3. suvluc_{ka}. suluq. dəsmal.

hovlə. 4. yeşim_{ka}. çaqşır. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq. 5. sarqı. çəkə. damcı.

sarıqlamaq_{ka}: sarılamaq. sarı yapmaq.

sarıqlıq_{ka}: 1. salıq. sarıq surıq hərhanki bir sarı rəng. 2. sarılıq xəstəliyi olan.

sarıqmaq : kehəlmək. - ayağım **sarıqdı**. - ayağın çox sıxma, **sarqırar**.

sarılamaq : sarıqlamaq_{ka}. sarı yapmaq.

sarılı : sar. sər. çulqalı.

sarılıq : - **sarılıq xəstəliyi**: **sarıq közik**_{ka}. - sarılıq xəstəliyi olan: **sarıqlıq**_{ka}.

sarılqan : sarılıb sürüşgən. sarıçqa_{ka}

sarılmaq : 1. sərməlmək. burulmaq. burşulmaq. 2. sərtəlmək. sərt söz söyləmək. sərmək. **sarmaq**_{ka}. qızmaq. çıqışmaq.

sarılmaq : sarmalmaq_{ka}. sarmaşmaq. dolanmaq.

sarılmaq : sarsılmaq. sərilmək_{ka}. əsmək. səndələmək. yalpıb, ləpələnib düşəyazmaq.

sarılmaq : yörgənmək_{ka}. yürgənmək. örtülmək.

sarılmaq : yörqəşmək_{ka}. yürqəşmək. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.

sarılmaq : yürqenmək_{ka}. yörqəşmək. örtülmək. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.

sarımaq_{ka} : 1. sarmatmaq. sərmətmək. bir şeyi süzmək. ayırmaq. 2.

toxumaq. düzətmək. - maşın **toxumaq**: düzəltmək.

sarım_{ka} : **sərim**. süzgül. bir suyuqu süzümək üçün, qapın ağzına gərilən, çəkilən parça.

sarımsaq : sarmusaq_{ka}. sarmısaq. samursaq.

sarıngulamaq_{ka}: **səringulamaq**_{ka}. sərilib sürülmək. qaymaq.

sarınq : saran. saranq. sarmaq. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**: qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

sarınmaq_{ka}: **sarqınmaq**_{ka}. bir şeyi örtünmək. - bir işə **sarılmaq**: bir işə qurşanmaq, girişmək.

sarıt_{ka} : satır. tacir. təcimən. satıcı. bəzirqan.

sarıtmaq : sarutmaq_{ka}. sardırmaq. səritlemək. sarmaq. qablamaq. hörmək.

sarıyağ : < **sağyaq**: **sağ yaq**: > xalis, sadə, qatqısız, arın, təmiz yağ.

sarqaç_{ka} : qaramuq.

sarqanıq_{ka} : sarqayıq. heyvanların "qırq bağır" içəyi.

sarqan_{ka} : 1. tikan. şoraq yerdə bitən bitgiləri sarı olduğundan bu adı almış. - **sarğan yer**_{ka}: çoraq yer. tikanlıq. - **sarğan qamış**_{ka}: quruyub saralmış qamış. 2. süzən. çəkən. damcılayan.

sarqarmaq_{ka}: sararmaq.

sarqayıq : sarqanıq_{ka}. heyvanların "qırq bağır" içəyi.

- sarqı** : dartıq_{ka}. ip. bağ. hörkən.
- sarqı** : sarıq. çəkə. damcı.
- sarqı** : yörgəncü_{ka}. dolaq.
- sarqıç** : saraqıç_{ka}. sarcıq. başörtüsü. yaşmaq.
- sarqıq_{ka}** : qatqat. heyvanların gəviş gətirən ayqıtı.
- sarqım_{ka}** : **salqım**. (soğuq günlərdə qar kimi yağan) çiğ. qırov.
- sarqın** : 1. sağqın. sağın. sarqıntı_{ka}. sarğıntı. sağrintı. damla. çilə. silkinti₆. 2. saran. saranq. sarınq. sarnaq. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**: qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.
- sarqıntı_{ka}** : **sarğıntı**. **sağrintı**. **sarqın**. **sağqın**. **sağın**. damla. çilə. silkinti₆. - **sarğındı suv_{ka}**: silkinti su.
- sarqışmaq_{ka}**: damlamaq.
- sarqıtmaq_{ka}** : 1. damlatmaq. 2. sıxıb çəkətmək. - çiləkdən su **sarqıtan**.
- sarqmaq** : salınmaq_{ka}.
- sarqmaq_{ka}** : 1. (axar nə sızıp) damlamaq. 2. uyuşmaq.
- sarqurmaq_{ka}**: damıtmaq. tökmək.
- sarlamaq_{ka}**: sarmaq.

sarlanmaq_{ka} : sarınmaq. sarılmaq. bürmək. - **suvluq** salan. - ip

sarlansın ağaca. - **sarlaqıl** ipi yeşiyə.

sarlaşmaq_{ka} : sarmaqlaşmaq.

sarlatmaq_{ka} : sardırmaq.

sarmaçuq_{ka} : kiçik kiçik kəsilmiş tikələr.

sarmaq : sarlamaq_{ka}.

sarmaq. : çuqmaq_{ka}. sıxı bağlamaq.

sarmaq_{ka} : 1. qızmaq. çıxışmaq. sərtəlmək. qatıb qarışdırıb, sərt söz söyləmək. 2. bağlamaq. qablamaq. hörmək. - **sarmamış** sütdən qayaq: qaymaq bağlamadı. 3. olqun duruma gəlmək. sarmalmaq. sarmaşmaq.

sarmaqlaşmaq: sarlaşmaq_{ka}.

sarmal_{ka} : burşuq. çətin. sarp.

sarmalmaq_{ka}: sarılmaq. sarmaşmaq. dolanmaq.

sarmalmaq_{ka}: süzülmək. sarmatmaq. sərmətmək.

sarmaş bolmaq_{ka}: nərsə bir-birinə qarışmaq.

sarmaş : 1. qarışıqlıq. bulğaş_{ka}. bulğaq. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım_{ka}. qırqın. tezic. dehqət. 2. bir şeyin bir şeyə sarılması. 3. müzahim. 4. çəngəl. cənqəl. çoğul. çuğul. şər kişi.

sarmaşiq : işi sarmaşmaq olan. sarmaş. müzahim.

sarmaşiq : mantar_{ka}. ağaclara sarılan bitgi.

sarmaşiq : yörgənc_{ka}. ağaclara sarılıp onları qurutan bir çeşit bitgi.

sarmaşliq : şuluğluq. qalabalıq. tirqəş. tirkəş.

sarmaşmaq : sarılmaq. sarmalma_{ka}. dolanmaq.

sarmaşmaq_{ka}: **sərməşmək**. 1. sarışmaq. buruşmaq. qarışmaq. - işlər

sarmaşib geddi. - yeşik sarmaşmaq: buxca bağlamaq. 2. nərsəni

sarıb, çevrələyəib, torla, kamanla tutmaq. avlamaq. torlamaq. -

balıq **sarmaq**. 3. süzülmək. bir axarın içindən başqa bir şey

çıxmaq.

sarmatmaq_{ka}: sardırmaq. səritmək.

sarmısaq : sarmusaq_{ka}. sarımsaq. samursaq.

sarmusaq_{ka}: sarmısaq. sarımsaq. samursaq.

sarnaq : saran. saranq. sarınc. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**:

qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

sarnıç_{ka} : tulum. qab.

sarnıq : sərgək_{ka}. sərik, sallaq, əsnək, səndələyən kimsə, nərsə.

sarp : opuzluq_{ka}. obuzluq. sarmal_{ka}. burşuq. çətin. sərt. güc. zor.

çətin. qadır.

sarpılmaq : sarpılıb böyümək. düzəlmək. yarpatmaq_{ka}. iyiləşmək. ayağa

qalxmaq.

sarsaqlamaq: satulamaq_{ka}. faydasız söz söyləmək. gəvəzəlik etmək.

sarsal_{ka} : sansar. sarsal. samura bənzər bir heyvancıq.

sarsıq_{ka} : sasrıq. sassıq₆. qatı. sərt olan hər şey. yaxımsız. kupal. gobut.
- sarsıq söz: qatı söz.

sarsılmaq : sərilmək_{ka}. sarılmaq. əsmək. səndələmək. yalrıb, ləpələnib
düşəyazmaq.

sarsılmaz : kür. gür. yiğit. dəlir. bək yürekli. qabadayı. cəsur.

sarsıtmaq_{ka} : < səksütmək. cana gətirmək. qabalıq göstətmək.
sərt, qaba davranmaq. bezdirmək. bıkdırmaq.

sart surt qılmaq_{ka}: "zart zurt" "fart furt" kimi səs çıxarmaq.

sart surt : "zart zurt" "fart furt" doğal səs. boşalıb dəprəşmədən,
laxlamaqdan, suyun dəbərcələnməsindən. çıxan səs. -
boş boş danışmaq: zart zurt etmək.

sart surt_{ka} : "zart zurt". "fart furt" kimi səs bildirən söz.

sartlamaq_{ka} : sart (təcimən. tacir) saymaq.

sarumaq_{ka} : sarmaq.

sarutmaq_{ka}. : sarıtmaq. sardırmaq. səritləmək. sarmaq.
qablamaq. hörmək.

sasıq barıq_{ka} : qoqmuç. sası.

sasıq : sasıqmış. barlanmış. barıq_{ka}.

sasıq_{ka} : qoqmuş.

sasıq_{ka} : saxsı.

sasımaq_{ka} : sasımaq. qoqmaq.

sasrıq : sassıq₆. sarsıq_{ka}. yaxımsız. kupal. gobut.

sassıq₆ : sasrıq. sarsıq_{ka}. yaxımsız. kupal. gobut.

saşıl : saşıl. buraxılmış.

saşılmaq_{ka} : saşılmaq. açılmaq. - **saşılqan** düğün: açılan düyün.

saşılmək_{ka} : saşılmaq. saşülmək. sesinmək. çözülmək_{ka}. ayrılmaq.

uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

saşılmək_{ka} : sesinmək. saşılmaq. saşülmək. çözülmək. ayrılmaq.

saş_{ka} : ürkək. - **saş** at. - **saş** uşaq.

saşılmaq : saşılmək_{ka}. saşülmək. sesinmək. çözülmək_{ka}. ayrılmaq.

uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

saşmaq : <> açmaq.

saşmaq_{ka}: çözmək.

saşturmaq: 1. açtırmaq. - bu düyünü **saştur**. 2. bir nəyi başqa biriynən

paylaşmaq, tax vurmaq, bitirmək. - alımını verimiviyənən **şaçıştır**.

saşturmaq_{ka} : sayışmaq. kəsişmək . - sayışturmaq.

saştürmaq_{ka}: çözdürmək.

saşuq_{ka} : saşuq. çözük. çözülmüş. - **saşuq_{ka} at**: bağ, bədsiz, boş at.

saşurmaq_{ka} : saçırmaq. saçratmaq. arasını açmaq. ayırmaq. -

inci ilə yaşı **saşur**: mirvarid ilə göy daşı ayır.

saşılmək : saşılmaq. saşılmək_{ka}. sesinmək. çözülmək_{ka}. ayrılmaq.

uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

saşılmək : sesinmək. saşılmaq. saşılmək_{ka}. çözülmək. ayrılmaq.

sata_{ka} : mərcan.

sataq : casut. casus.

satan : satqan_{ka}. çox satan.

sataş : salım_{ka}. savaş. qavqa.

satıcı : satquci_{ka}. sattacı_{ka}.

satıcı : sattaçı_{ka}.

satıq : ticarət. mamilə.

satıq_{ka} : satış. satma.

satıqlamaq_{ka}: satışmaq.

satıqlaşmaq_{ka}: satışmaq. satıqlamaq_{ka}.

satıqsaq_{ka} : satmaq istəyən.

satıqsamaq_{ka}: satmaq istəmək.

satınmaq_{ka}: satışmaq.

satır_{ka} : "piç1. bic. götvərən. dibiz. hərəmzada" anlamına sövmə.

satışqan alışqan_{ka}: alıp satan. - **satışqan tavişqan**_{ka}: alan satan.

satışmaq : satıqlamaq_{ka}. satıqlaşmaq_{ka}

satışmaq : satınmaq_{ka}.

satışmaq_{ka}: çatışmaq.

satqa_{ka} : mübadilə.

satqamaq_{ka} : 1. çəğnəmək. 2. çatqamaq. bir yol bir yola çatılmaq.
uğraşmaq. - başda iki yol belə **satqayar**. 3. ödəşmək. 4.
qarşılaşdırmaq.

satqan_{ka} : satan. çox satan.

satqas : çatqas. məqsəd.

satqaşmaq_{ka}: çatqaşmaq. sataşmaq_{ka}. saldırişmaq. rastqəlmək.

qavuşmaq. sataşmaq. saldırişmaq. sayışmaq. ödəşmək. -

birbirizə **satqaşmayın**. - mən ona yolda **satqaşdım**. - alım verimlə

satqaşmaq: birbirə satmaq.

satquci_{ka} : satıcı. sattacı_{ka}.

satquluq_{ka} : satmaya haqqı olan.

satlanmaq_{ka}: atılmaq. qalxınmaq. cəsaret göstərmək. cürət etmək.

satlıq : sattıq.

satma_{ka} : çatma. çardaq.

satmaq istəyən: satıqsaq_{ka}.

satmaq_{ka} : 1. satmaq. 2. saymaq. - **satmadan** verən, sandığın almaz.

satsamaq_{ka} : satmaq istəmək.

sattacı_{ka} : satquci_{ka}. satıcı.

sattaçı_{ka} : satıcı.

sattıq : satlıq.

sattırmaq: satturmaq_{ka}.

satturmaq_{ka}: sattırmaq.

satulamaq_{ka} : faydasız söz söyləmək. gəvəzəlik etmək.

saturmaq_{ka}: saydırmaq.

sav : . (y <> v) **say**_{ka}. geyilən zireh. - **say yarıq**. dəmir qöğüslük. - **sav söyləmək**: savlamaq_{ka}. məsəl çəkmək.

sava : saba. sabaq. (< **sav**. savılmış, verilmiş, deyilmiş). dərs. savra. dava. şifa. ilac.

savac : ögrətən. məəllim.

savaq : (< günün **sav**rulan, **soy**ulan yeri). soyuq. batı. (# **ısıq**: doğu. şırıq. şərq). - **ısıq savuq**: doğu batı.

savaş : 1. irişmə. çekişmə. yartış. yırtış. yırtaş. yırtəş. irtiş. irtəş_{ka}. əriş. ırtaş. 2. qavqaş. salım_{ka}. sataş. qavqa. batruş_{ka}. bətrüş. bartuş. çoqı_{ka}. 3. qovala qaşdı. qaçut_{ka}. qavqa. çarpışma. 4. ixtilaf. - kişi ara çaqlama: el içidə savaş, ixtilaf salma.
- savaş atı: ulaqa_{ka}.

savaş : çoqı_{ka}. çaqı. çuqı. gürültü. bağırıtı.

savaşmaq : çarpışmaq. toqışmaq_{ka}. toquşmaq. toxuşmaq.

savaşmaq : gərişmək. mücadilə etmək

savaşmaq : təpişmək_{ka}.

savaşmaq : tərsinmək_{ka}. tərslənmək. qızmaq. çarpışmaq.

savçıl_{ka} : 1. elçi. 2. peyqəmbər. 3. çapar. 4. söz daşıyan.

savdıç_{ka} : **sapdıç**. səbəd. sələ.

savdıç_{ka} : **sağdış**_{ka}. səbət. - o **sağdış** ördi.

savğaş : sandırış_{ka}. sandruş. çəkişmə. çəkiş bəkiş. danışıq. qavqa.
mücadilə.

savıl : savla. nəğil. hikayə.

savılmaq_{ka}: **savulmaq**. 1. yaşmaq. yatmaq. enmək. keçmək. - gün **savuldu**.
2. səvülmək. yönəlmək. əğilmək. meyillənmək. - könlüm sənə
səvülür.

savın : şöhrət. - **ayqu** savın: iyi şöhrət.

savır : son. nərsənin bitişi. - yemiş **savırı**.

sav_{ka} : 1. söz. xəbər. salıq. - **savda** mundax gəlir: böylə demişlər ki. -
bilgə erən **savların**, alqıl ögüd: bilən kişilərin sözlərindən ögüt al. -
təqür mənim savımni, bilgəliqə ay: mənim sözümlü bilənlərə dəğir, de.
- iraq yer **savın**, arqış gətirir: uzaq yerin sözünlü, xəbərini, karvandan
soruş. 2. məktup. risalə. 3. atalar sözü. zərbiməsəl. 4. qıssa nəğil.
rivayət. 5. şöhrət. san.

savqarquluq_{ka}: suqaruqluq. sulamaq haqqı olan.

savla : savıl. nəğil. hikayə.

savlamaq_{ka} : 1. söyləmək. - otdular **savladılar** söylədilər. - olar təlim **savladılar**. 2. sav söyləmək. məsəl çəkmək.

savlaşmaq : birbirinə sav söyləmək. salıq vermək. hərhanki bir şey üzərinə qonuşmaq.

savlaşmaq: savılışmaq. nəğil demək. ordan burdan danışmaq.

savmaq_{ka} : səvritmək_{ka}. savrutmaq. talqamaq_{ka}. dalqamaq_{ka}. dalamaq. dala vurmaq. itmək. qaçmaq. dəf etmək. rədd etmək.

savra : sava. dava. şifa. ilac.

savramaq : səvrəmək_{ka}. seyrəmək. savırmaq.

savramaq_{ka} : seyrəmək. savırmaq. səvrəmək_{ka}. savulmaq. 1. azalmaq. seyrəkləşmək. savsamaq. gəvşəmək. 2. savmaq. sağalmaq. düzəlmək. şifa tapmaq. - sökəl iqdən **savradı**. 3. qurtulmaq. bitmək.

savratmaq_{ka}: boşaltmaq. - on günə evlər **savrılmalıdır**.

savırmaq : savramaq. səvrəmək_{ka}. seyrəmək. azalmaq. seyrəkləşmək.

savırmaq : səvrəmək_{ka}. seyrəmək. savramaq.

savruq : 1. dağqın. səpik. - **savruq** söğüt: **salxım** söğüd. 2. yayma, yayım, dağıtım işi. pəxş. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

savruqar : savrulır. - yaşı onun **savruqar**.

savruqmaq_{ka}: çağrulmaq. savrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa çağa çağanıb, köpükləninib axması.

savruqmaq_{ka}: savrulmaq. çağrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa çağa
çağanıb, köpükləninb axması.

savrulmaq: savruqmaq_{ka}. çağrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa çağa
çağanıb, köpükləninb axması.

savrulmaq_{ka}: 1. saçılmaq. axmaq. tökülmək. sıxılmaq. - yaş gözündən
savruldu. - tün gün durub yığılayu, yaşıım mənim **savrulur**. 2.
yellənmək. yelə verilmək. - darq **savruldu**.

savrulmaq_{ka}: coşub qalxmaq. - çaylar savruldu.

savruşmaq_{ka}: savurmaq.

savrutmaq: səvritmək_{ka}. savmaq.

savsaqılamaq: burbamaq_{ka}. buybamaq. yubalmaq. yubamaq. yubanmaq.
işi sallamaq, üzərinə duşməmək. burcutmaq. döndərib
çöndərmək.

savsaqılmaq: savsaqlığa yönətmək. burbatmaq. yap yup qılmaq.
yubilamaq. yuplamaq. yubatmaq.

savulmaq. : talqılmaq_{ka}. dalqılmaq_{ka}. dalınmaq. dala vurulmaq.
itilmək. qaqılmaq. dəf edilmək. rədd edilmək.

savulmaq_{ka} : bulunduğ u haldan ayrılmaq. bir yana əğilmək.
batmaq. gedmək.

savur : göndərən. yönətən. qılavuz. rəhbər.

savurmaq :

savurmaq_{ka} : (v <> p) **sapurmaq**. 1. sıplamaq. artırmaq. qoymaq.

savurnmaq : əsmək_{ka}. yellənmək. yelə vermək. ələklənmək. -

xərmən **əsinmək**: savurmaq. 2. göndərmək. yönətmək. - qoşun

bölündü ona, biri bura, biri ora **savruldu**. - könlüm sana **savrulur**. 3.

tüpürmək_{ka}. boşaltmaq. atmaq. .

savurtmaq_{ka}: savutmaq. yelləmək. yelə vermək. - yelli havada xərmən

savurtallar.

say : - iki_{ka} - ikinç_{ka} - üç_{ka} - üçünc_{ka} - **tört**_{ka} - **törtünc**_{ka} - **yetti**_{ka} -

səkkiz_{ka} - **səkkiz**_{ka} - **on**_{ka} - **onunç**_{ka} - **yiqirmə**_{ka} - **yiqirminc**_{ka} -

qırq_{ka} - **səksün**_{ka}: **səkkiz on**. **toquz on**_{ka}: **toqsun**_{ka}: **doxsan**. -

toquz_{ka} - **yüz**_{ka}.

say : **say**_{ka}. (y <> v) **sav**. 1. geyilən zireh. - **say yarıq**. dəmir qöğüslük. 2.

istək. arzu. - sayın nə. - bu saydan keçmək olmaz.

saya : {(< **sala**. **sara**). **sarı** (< sarmaq). **salı** (< salmaq). salmaq. sarmaq }.

aqır. ağır. ağrı. hörmət. - sizin **ağrız**: sayaz. - **ağrı** olmasaydı kişidə,

daş qalmazdı daş üstə. - **ağrı** görənlər: **saya** görənlər **sayınlar**.

sayağlamaq: qonurmaq. düəltmək. işıqlatmaq. - qılınc **qonurmaq**.

sayaq : məxsus. - özünə **sayaq**: özünə məxsus.

sayalamaq: (d <> y) sadalamaq. sayramaq. danışib danışmaq.

səfehləmək.

sayamaq : saymaq. sadamaq_{ka}. sadalamaq. - onları **sada**.

sayan : qayan. e'tina edən.

sayaş : sayraş. sirud.

sayavan: (< **sala. sara**). **sarı** (< sarmaq). **salı** (< salmaq). salmaq. sarmaq.

saydırmaq: saturmaq_{ka}.

saydırmaq: saturmaq_{ka}.

sayı : sayma. ad etibar. **san**_{ka}.

sayılı : **sanalı. sanaqlı**₆. **sağlıq**_{ka}. sayılı olan hər nərsə.

sayılqan etilqan: birçox işlərə girən çıxan.

sayın : aqırlıq_{ka}. möhtərəm. - **sayın**, aqırlıq kişi: möhtərəm kişi.

sayınlamaq : saymaq. ullamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq.

sayış_{ka} : 1. sağış_{ka}. sayma. 1. zəmanət. - mən ona **sayış** verdim.

sayqanmaq: sanqaşmaq. öküşlənmək. ögüşlənmək.

sayqı göstərmək: hesab aparmaq. turquqlanmaq.

sayqılama : saylama. ağırılıq.

sayqılı : ağır. hörmətli. möhtərəm.

saylama : sayqılama ağırılıq.

sayma : sağış_{ka}. sayış_{ka}

saymaq : (d <> y) sadamaq - **sada** mal: sayılı tavar.

saymaq : 1. qaymaq_{ka}. e'tina etmək. təvəccüh etmək. - gerü görüb

qaymadın: geri baxıb saymadın. 2. sayınlamaq. ullamaq.

əzizləmək. hörmət qoymaq. dəğər vermək. işləmək. etmək.

edqərmək. edqirmək. əzqərmək. ezqirmək. 3. sağmaq. samaq.

sanamaq. sayamaq. sadamaq_{ka}. sadalamaq. - onları **sada**.

saypamaq_{ka} : sapmaq. səpəmək. israf etmək.

saypatmaq_{ka} : israf ettirmək. sərf etmək.

sayram suv_{ka}: topuqdan yuxarı çıxmayan siğ, dayaz su.

sayramaq : çoxlu bollu söyləmək. oxumaq. şaqımaq. ötüşmək.

saçmalamaq. həzyan etmək. - **yanşaq** dilim sayramaq: boş boş

sözlər söyləmək. - oturub dedilər **sayraşdılar**. - quşlar **sayraşdı**:

oxuşub ötüşdülər.

sayramlanmaq_{ka}: hər nəyin səyrəlib, seyrəkməsi, azalması, sığlaşması, çəkilməsi.

sayraş : sayaş. sirud. davamlı olub ağızda, yadda olan söyləv.

sayratmaq: sərmətmək_{ka}. ayırd etmək. sıçratmaq. süzdürmək.

sayratmaq_{ka} : çox söylətmək.

saytuq : **tuqsay**. hesabın cəmi.

saziş : tinləş. tinəş.

seçgin : gözdə.

seçmək : ayırmaq. öqürmək. öyürmək.

- sefinc_{ka}** : məmnun olma. səvinc. sevinc.
- sehin** : səhəng. seqinq. sanqaq_{ka}. çanqaq. çanaq.
- seqinq** : sehin. səhəng. sanqaq_{ka}. çanqaq. çanaq.
- sel** : axinc_{ka}. axın. qəlnğiz_{ka}. gəlğiz. - axınlar axdı.
- serdən₆** : çoxdan. çoxraq, çox, artıq olmaqdan - kəmdən olması, **serdən** yeğdir.
- sesinmək** : 1. saşılmaq. saşılmək_{ka}. saşülmək. çözülmək_{ka}. ayrılmaq.
uzanmaq. uzaymaq. sünmək. 2. aşılmaq. saşülmək. saşılmaq.
saşılmək_{ka}. çözülmək. ayrılmaq.
- sevdiri** : bəyəndiri. tə'rif.
- sevgi** : səvüklü. öküş. umac. istəkli. məhbub.
- sevgil** : sevilən. səvük_{ka}. səvük. sevik. əziz. tuzaq. tuzağı. tuzqıya.
gözəl. məhbub.
- sevgisiz**: səvüqsüz_{ka}.
- sevik** : səvük. sevgili. məhbub. əziz. eşq. mə'suq.
- sevilmış** : situdə. öqüllü. öğüllü. öküllü.
- sevimli** : alqar. bəğenli. yaya. istəkli. meyilli.
- sevimsizləşmək**: yaramazlaşmaq: isizlənmək_{ka}.
- sevinc** : (# bükünc) .

- sevinc** : 1. səfinç_{ka}. aşıq. yaşlıq. eşq. ışıq. - öküş **sevinc** bolsa, qatıq öksünür: çox öğünməyin sonu, döğünməkdə. 2. qələyan. qanıq_{ka}. qanıt. 3. öğünc. ökünc. öğünmə. iftixar. 4. ərik. irik. rahat. 5. yaşın. şadlıq.
- sevingən** : qatqurqan. qasqurqan. qaqqıldayan. çox öğünən. öğüngən. çox qüləyən. qaturqan.
- sevinmək** : yarutmaq. yaşutmaq. şad olmaq. keflənmək. kef eləmək.
- sevişmə** : sürüş. cütləşmə. cüfgiri.
- sevmək_{ka}** : 1. nərsəni özləmək, istəmək. - **tayğən** yügürgeyi, tülkü sevməz: iti qaçan tazını, tülkü sevməz. 2. bəyəndirmək. tərifləmək. 3. aşuqmaq_{ka}. bir şeyə yönəlmək. nərsəni özləmək. istəmək. arzulamaq.
- sevnik** : yaşut. şad. yarud. açıq. könük. könül. həyəcanlı.
- sevük_{ka}** : **sevik**. məhəbub. dilbər. əziz. - dedim ona sevük.
- seyrək** : (y <> d <> z) **səyrək**. **səzrək**. **sədrək**. 1. incə. nazik. gəvşək. boş. şol. tozar. - **seyrək** bez: nazik parça. 1. açıq. gen. - **seyrək** don.
- seyrəmək** : savramaq. savırmaq. səvrəmək_{ka}.
- seyrəmək** : səvrəmək_{ka}. savramaq. savırmaq.
- seyrəşmək**: sədrəşmək_{ka}. səyrəşmək_{ka}. sədrəşmək_{ka}. incəşmək. nazikmək. gəvşəmək. boşalmaq. şollaşmaq. tozarmaq. - parça **seyrəşdi**. - bodun **sezrəşdi**: xalq dağılışdı.

seyrətmək : sədrətmək. səzrəşmək_{ka}. səyrəşmək_{ka}. incəltmək.

sezinmək : saqımaq_{ka}. sağımaq. görünmək. quşqanmaq. fikirləşmək.

sanmaq. sanazmaq. sana yazmaq. hiss edmək. - bunu onun
sözündə **sezindim**. - turqunu mançu **sezinmə**: sovqatı əl müzdü
sanma.

seziş : sızıq. səzik_{ka}. sezmə. çək. çəkə. güman. zənn. sezmə. sezik_{ka}.
güman. həds.

sezmə : sızıq. səzik_{ka}. seziş. çək. çəkə. güman. zənn.

sezmək : sezikmək_{ka}. çəkəmək. güman, həds, zənn edmək.

səbəd : savdıç_{ka}. sələ.

səbət : sağdış_{ka} savdıç_{ka}. - o **sağdış** ördi.

səçə_{ka} : sərçə. çıçalaq. quşqaç. çümçük.

səçilmiş : ötrüm_{ka}. ödrüm_{ka}. ötründi_{ka}. ödründi_{ka}.

səçim : ötrüş_{ka}. ödrüş_{ka}. ayriş.

səçip ayırmaq: uturmaq_{ka}. udurmaq_{ka}. üzürmək. adırmaq. ədirmək.

ödürmək. ödürmək. üdürmək.

səçişmək : saçışmək_{ka}. 1. ötgürüşmək. ötrüşmək_{ka}. ayrişmaq. ayird edmək.

2. atışmaq.

səçmə : daluq. taluq_{ka}.

səçmək : talulamaq. talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq. ayırmaq. ayıq seçikləmək.

sədrək_{ka} : (y <> d <> z) **seyrək. səyrək. səzrək.** 1. incə. - **sədrək böz:** seyrək bez. 2. **səkrək.** seyrək örtük. - **səzrək qapı:** barmaqlıq. nərdə.

sədrək qapıq_{ka}: barmaqlı qapı.

sədrəmək_{ka} : incəlmək. seyrəmək. seyrəkləşmək. əpriyib, yuşanıb nazikləşmək. ərpimək, əprimək. - paltarlar **sədrədi:** ərpidi, əpridi.

sədrəşmək_{ka}: (d <> y) seyrəkləşmək. - el **sədrəldi:** yüngülləşdi, dağılışdı.

sədrətmək_{ka} : (d <> y) səyrətmək. seyrək duruma gətirmək.

səf : çərik. - **səf çəkilmək:** sıralanmaq. dizilmək. düzəlmək. çərgəşmək_{ka}.

səggi : qötrüm_{ka}. dik yer. qaldırım. diqqan. supaçə₆. kürsi.

səhəng : seqinq. sehin. sanqaq_{ka}. çanqaq. çanaq.

səq : **sək. səkə.** 1. çatlaq. - **səkə** qab. 2. budala. axmaq. səfeh.

səqə : **səkə. sək.** 1. çatlaq. - **səkə** qab. 2. budala. axmaq. səfeh.

səqi : **səki.** bax > **tək**_{ka}

səqirt : **səgirt.** qaçirt. - atı **səkirt:** qaçirt.

səqirtmək : **səgirtmək. səkirtmək**_{ka}. **səkrəmək. səkrimək.** qoşturmaq. qaçtıрмаq. sıçratmaq. atlatmaq. qoğalamaq.

səqitmək_{ka} : **səkitmək_{ka}**. **səktirmək**. şaşırmaq. çaşdırmaq.

caydırmaq. - o məni **səkitdi**.

səqnik : **səğnik**. bax > **amul**. yamul. yasul. yatul. sakin. rahat.

səqrək : **səkrək**. **səkrək_{ka}**. barmaqlıq. nərdə. seyrek örtük.

səqrəmək : **səkrəmək_{ka}**. **səkırtmək**. **səkrımək**. qaçmaq. sıçramaq. atılmaq.

- yoqar qopub **səkrəlim**: yuxarı qalxıb atılalım.

səqrətmək: **səkrətmək_{ka}**. 1. sıçratmaq. - atı arıxdan səkrətib geddi. 2.

atlatmaq. atlamaq. qaçırmaq. salmaq. - yazını oxurkən, bir sözü

səkrətti: qaçırdı. 1. qaçıtmaq. atlamaq. salmaq. düşürmək. - on

sözdən birin **səkrətdi**. - pitiyi oxuda, ama hər iki xətdən birin

səkrətdi.

səqrik : **səkrık**. **sıqırq_{ka}**. sikrik. saqraq₆. atlaq. atılmaqla keçilən yer.

səgək səkrık yer. qırıq, atlaq yer. dağda atlamaqla keçilən yer.

- **sıqra_{ka}**: iki dağ arasındakı geniş dərə.

səqrimək : **səkrımək_{ka}**. **səğirtmək**. **səkrəmək**. qaçmaq. sıçramaq. atılmaq.

- suya **səkrımə**: atılma.

səqrişmək: **səkrışmək**. **səğrişmək**. **səkrışmək_{ka}**. qoşuşmaq. qaçışmaq.

sıçraşmaq. atışmaq.

səqritmək_{ka}: **səkrıtmək_{ka}**. sıçratmaq. atlatmaq.

səqsun_{ka} : **səksün_{ka}**. sayıda səksən. səkiz on. səggiz on.

səqtirmək_{ka}: **səktirmək**_{ka}. **səkitmək**_{ka}. **səgitmək**_{ka}. **şaşıрмаq**.

səqü_{ka} : **səkü**_{ka}. **saku**. 1. tükən. 2. səki.

sələ : **savdıC**_{ka}. **səbəd**.

sələk : yumuş. ulaq. yola. sam. saf.

səmər qənd: < **səmiz kənd**_{ka}: böyük qala, şəhər.

səmər : yük döşəyi. palan. bağırçaq_{ka}. barqıraç.

səmirtən : çivgin. - **səmirtən** yemək: çivgin aş_{ka}.

səmirtmək: **səmritmək**_{ka}.

səmiz : **səmüz**_{ka}. **səmin**. **səmir**. böyük. şişik. çağ. - **səmiz kənd**: > **səmər qənd**.

səmizləşmək: **səmrişmək**_{ka}.

səmizlik_{ka}: **səmirlilik**.

səm_{ka} : əlac. dərman. - **əm səm**. dava duva.

səmrimək_{ka} : **səmirmək**. yağlanmaq.

səmrişmək_{ka}: **səmizləşmək**. **səmreşmək**.

səmritmək_{ka}: **səmirtmək**.

səmürqüq_{ka}: bülbülə bənzər bir qu.

səmüz_{ka} : **səmiz**. **səmir**.

sən : **sa**_{ka}. **sin**_{ka}. - **sənə** verdim: **saa** verdim.

səndələmək: **sərilmək**_{ka}. **sarılmaq**. **əsmək**. **sarsılmaq**. **yalpıb**, **ləpələnib**
düşəyazmaq.

səndələyən: sərgək_{ka}. sərik, sallaq, əsnək, sarnıq, kimsə, nərsə.

səngər_{ka}: bax > **sınır**. qala. basur. dayanmaq, durmaq yeri. istihkam.

sənqil : **sənğil**_{ka}. 1. siyil. zigil. səpgil. ləkə. 2. çiğit xəstəliyi.

sənləmək_{ka} : "sən" diyə aytamaq. "siz" in qarşıtı. (kiçik sayılmaq).

səpəmək: sapamq. saypamaq_{ka}. israf etmək.

səpən : **saban**_{ka}. **sapan**. 1. cüt, cütçü əkinçilik taxımı, ayqıtları. 2. əkinçilik. 3. daş atan.

səpi : sapı. təpi. hərəkət. təkən.

səpik : **sapıq**_{ka}. 1. yayrıq. səprik. yayınq (y <> t) yatınq. 2. çadırın açılıb bağlanan ətək bölümü. 3. savruq. dağqın.

səpilmək₁ : ərikləmək_{ka}. yağlayıb, yuşaldıb, şumallamaq. - dəri
ərikləmək: dəri. dəbbağlamaq.

səp_{ka} : gəlinin malı olan cehiz.

səprik : yayrıq. səpik. yayınq (y <> t) yatınq.

səptürmək_{ka}: qalınlamaq. cehizləmək.

səpük : sapaq. yenik_{ka}. yeğni. yüngül. xəfif. (> **səbok**_{fars})

sər : (ə <> a) **sar**. sarılı. çulqalı.

sərçə : səçə_{ka}. çınçara. çınçarqa_{ka}. saça. çıçalaq. quşqaç. çümçük. -
tüppəklə **çümçük** atıladıq. - sərçə barmaq. sırça barmaq: **çıçalaq**_{ka}.

sərgək_{ka} : sərik, sallaq, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə.

sərgəkləmək: sərik sərik, əsə əsə, sarıla sarıla, səndələyə səndələyə, yalpa yalpa, ləpələne ləpələne, düşəyaza yerimək. - əsrük **sərilə** gedi.

sərik : 1. sərgək_{ka}. sallaq, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə. 2. sırf. sərin. çınqıraq_{ka}. çınraq. çınqar. açıq. ulus.

sərilmək_{ka} : sarılmaq. sarsılmaq. əsmək. səndələmək. yalpıb, ləpələnib düşəyazmaq.
- əsrük **sərilə** gedi.

- **sərilib sürülmək**: sarınğulamaq_{ka}. sərinğulamaq_{ka}. qaymaq.

sərim : **sarım**_{ka}. süzgəç. bir suyuqu süzümək üçün, qapın ağzına gərilən, çəkilən parça.

sərin : 1. səbr. səbir. - **sərin** !: səbr elə. - **sərin qıl**: səbr elə. 2. səbirli. dözümlü. utun. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütəvazi. 3. sərik. sırf. çınqıraq_{ka}. çınraq. çınqar. açıq. ulus.
- gəlsə qalı qatıqlıq, artar deyu **sərin** qıl: gəlsə belə çətinlik, keçər deyənə, dözümlü qıl.

sərinğüləmək_{ka}: sərilib sürülmək. qaymaq.

sərinmək_{ka}: sabrətmək.

səriş : göstəri. numayiş.

səritləmək_{ka}: sarutmaq_{ka}. sarıtmaq. sardırmaq. qablamaq. hörmək.

səritmək : sarmatmaq_{ka}. sardırmaq.

sərkək_{ka} : **sərrək**. sərxoş. sallaq (kefilərə tay, sallana sallana yeriyan).

sərkəkləmək_{ka}: yalpalanmaq. yellənmək. iki yana sallanmaq.

sərqər_{ka} : sərkər_{ka}. sərkar. yol kəsən. haydut. qarqman. oğru.

sərmək_{ka} : 1. sarılmaq. sərtəlmək. sərt söz söyləmək. **sarmaq_{ka}**. qızmaq. çıxışmaq. 2. toxdaxlıq, dözümlü göstərmək. səbr etmək. - o məni **səritdi**. 3. döşəmək. yerə salmaq. - döşək **sərib** yatdıq: döşüyüb - pitikləri **sər**: döşə. 4. göstəri yapmaq. nümayiş vermək. - **sərilmiş** piyeslər: döşənmiş piyeslər.

sərməlmək : sarılmaq. burulmaq. burşulmaq. - işlərimiz örtülüb **sərməldi**: qarışib buruşdu.

sərməşmək: **sarmaşmaq_{ka}**: 1. sarışmaq. buruşmaq. qarışmaq. - işlər **sarmaşib** geddi. - yeşik sarmaşmaq: buxca bağlamaq. 2. nərsəni sarıb, çevrələyib, torla, kamanla tutmaq. avlamaq. torlamaq. - balıq **sarmaq**. 3. süzülmək. bir axarın içindən başqa bir şey çıxmaq.

sərmətmək_{ka}: sayratmaq. ayırd etmək. sıçratmaq. süzdürmək. (bir şeyi sudan ayırıp çıxartmaq). arıtmaq. ayırmaq. nərsəni suyundan almaq.

sərrək : **sərkək_{ka}**: sərxoş. sallaq (kefilərə tay, sallana sallana yeriyan).

sərt : < met > **tərs**_{ka}. qasınq_{ka}. bərk. qat. qos. qas_{ka}. qaz. sarp. güc. zor.
çətin. qadır. çaqrıq_{ka}. qatı. bərk.

sərtəlmək : qatınmaq_{ka}. sərt söz söyləmək - sarılmaq. sərmək. **sarmaq**_{ka}.
qızmaq. çıxışmaq.

sərtləşmək: 1. çıxışmaq. çuqrışmaq. bərkışmək. 1. kötüləşmək. pisləşmək.
çalpaşmaq_{ka}.

sərtləştirmək: sağrılamaq. sağırlamaq.

sərü_{ka} : taxca. üzərinə şey şüy sərilib, düzülüb qoyulan yercik.

səs gəlmək: yanğqulamaq_{ka}. səs vermək. yanqılamaq.

səs vermək: yanğqulamaq_{ka}. yanqılamaq. səs gəlmək.

səs : - **səs səsə vermək**: ündəşmək. qoşulub birgə oxumaq.

səsqış : **səsqıyış**. qıqırış_{ka}. qıylaş. hay küyəş. hay küy. haykırış.

səsqıyış : **səsqış**. qıqırış_{ka}. qıylaş. hay küyəş. hay küy. haykırış.

səsləmək : ünləmək. səs vermək.

səsləndirmək_{ka}: irdəmək. oxumaq. havalandırmaq. çığıl çığıl ettirmək:
çılratmaq_{ka}.

səsləyən : ünləyən. səs verən.

səssiz : ündiş. ünsüz. sakin.

səvda : ütik_{ka}. üdiq_{ka}. ötik. özik. aşq. səvqi coşması. həsrət.

səvinmək_{ka}: səvinmək. səvünmək. qutruşmaq_{ka}.

səviş səğış: seviş səğış.

səvqətmək. döndürmək. əğirmək. əkirmək. çevirmək. bir yeri quşatmaq.
sarmaq.

səvqi : ötiq_{ka}. ödiq_{ka}. üdiq.

səvrəmək_{ka}: seyrəmək. savramaq. savırmaq.

səvrəmək_{ka}: seyrəmək. savramaq. savırmaq.

səvritmək_{ka} : keçirmək. vazkeçmək. ərtürmək_{ka}. bağışlamaq.
qəbullənmək.

səvritmək_{ka}: savrutmaq. savmaq. 1. soymaq. boşaltmaq. bir nərsəni işi
bitirmək, qutarmaq. tamamlamaq. - ər işin **savratdı**. 2. işdən
soğumaq, vaz keçmək. nərsəni başdan çıxarmaq. 3. sevdirmək.

səvük : sevik. sevgili. seviən. məhəbub. əziz. eşq. mə'suq. - aydım
ağar **səvük**: dedim ey sevgili.

səvüklük_{ka} : sevgi.

səvüksüz_{ka} : sevgisiz.

səvülmək : savılmaq_{ka}. yönəlmək. əğilmək. meyillənmək. - könlüm sənə
səvülür.

səvünmək_{ka}. sevinmək.

səyrək : (y <> d <> z) **seyrək. səzrək. sədrək.** bax > **seyrək**

səyrəmək : 1. kəmlənmək. kəmgərmək. azalmaq. 2. söyləmək. təlim. çox. -
yanşaq səyrər: gəvəz çox söylər.

səyrəm_{ka}: dayaz. sıǵ₁. - **səyrəm** su.

səziq : **sezgig**. **səzik_{ka}**. **sızıq**. seziş. sezmə. çək. çəkə. quşqu. güman.
zənn. - kimə **sezik** sezirsiz. - kimsəyə sezik qalmadı. - **seziksiz**
yerdən gələn daş, yarar baş.

səziqmək_{ka}: sezmək.

səzrək : (y <> d <> z) **seyrək**. **səyrək**. **sədrək**

sıbaq : **sıbağ** bax > **sibək_{ka}**. **çibək_{ka}**. **çıbaq_{ka}**. **çapaq**. sapıq. çarıq. iti.
qıraǵu. ovçu.

sıbizqu_{ka} : sıbizqu. tütək.

sıb_{ka} : **sıp**. iki yaşına qirmiş olan tay.

sıbizǵu_{ka} : **sıvizqı**. **sıvzaq**. sıril sıril, sıvil sıvil ötən tüb, ney. düdüq. tütək.
- **sıbizǵu** ötürmək: qamış, ney çalmaq.

sıbizqu : sıbizqu_{ka}. tütək.

sıcaq : issi. isək. mehriban.

sıçan : pox tökən. (# **saçan**: paylayan). - **tarla sıçanı**:kələkü_{ka}. - **çöl**
sıçanı. buzaǵu dili_{ka}.

sıçıtmaq_{ka} : sıçıtmaq. boşaltmaq. yox etmək. - biz onu **sıçıtdıq**.

sıçqaq_{ka} : sıçırqan. sıx sıx sıçan.

sıçqan_{ka} : sıçan.

sıçramaq : saçramaq_{ka}. suçqurmaq_{ka}. tapırmaq. - at **suçqurdu**.

sıçraşmaq : qalışmaq_{ka}. qalxışmaq. tapraşmaq. təprəşmək. çalqışmaq.

sıçratmaq_{ka} : **sucitmaq_{ka}**. 1. saçratmaq. qaçıtmaq. qaçırmaq.

qəbətmək. öldürmək. yox etmək. qavşatmaq: gəvşətmək.

kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. qarturmaq_{ka}.

daldırmaq. tıqdırmaq. quşqutmaq. qudurmaq. ürkütmək. 2.

sərmətmək_{ka}. sayratmaq. ayırd etmək. süzdürmək. 3. atlatmaq.

təprətmək. təbrətmək - suyu boğazıma **qarturdi**: qaçıtdı.

sıçrayan : qaltan. qalqıtan. qalxan. çaban.

sıçturmaq_{ka}: sıçtıрмаq.

sıdı_{ka} : sınımış. sıqmış. dəğişmiş, çönmüş. istənilmiş. - sıdı nə: **sadı** nə:

dəğişmiş, çönmüş. istənilmiş.

sıdıq_{ka} : (t <> z) **sizik**. 1. sidik. südük. sızıq. sıyıq. cırıq. sıriq. yırıq. yarıq.

2. paltonun, kotun qabaqdan açılan hər bir bölümü.

sıdırmaq_{ka} : bax > **sıyıraq**.

sıdırqan_{ka} : sıyıran. sıqan. sıqyan. qıran. üzən.

sıdırmaq_{ka} : sıyımaq. sıyirmək.

sıdırılmaq_{ka}bax > **sıyırılmaq**. nərsəni incədən incəyə sezmək.

sıdırım_{ka} : **sıyırım**. 1. şax. düz. teyxa. dik. durumlu. - **sıdırım işliq ər_{ka}**: işində

qayım olan. iş adamı. 2. sıırım. şallaq. təsmə.

sıq : **sığ**. **sıx**. 1. həcm. tutu. tutar. 2. az. 3. adların sonuna gətirilən

bənzətmə əki. 4. səyrəm_{ka}. dayaz₂. gənqəs_{ka}. az. qolay. xəfif. -

səyrəm su. 5. sıxışiq. tıxma. birbirinə girmiş.

- bu qarı **oğlansıq**: bu ağ birçək, qodux qılıqlıdır.

- **sasığ barığ**: qoxumuş iylənmiş.

sıqamaq_{ka}: sığamaq. oxşamaq. nazlamaq.

sıqan : **sığan**. sığanmış, yumşanmış. yumşaq. silik. saf. tovsuz. **sıqan**

saç_{ka}: sığanmış, yumşaq saç. silik, saf saç. qıvırcıq olmayan saç.

sıqar : **sığar**. **sığra**_{ka}. iki dağ arasındakı dərə.

sıqdatmaq_{ka}: **sığdatmaq**. **sıxdatmaq**_{ka}. ağılatmaq.

sıqıb çəkətmək: **sıxıb çəkətmək**. sarqıtmaq_{ka}.

sıqılmaq_{ka}: **sıxılmaq**. 1. qısqılmaq. qısılmaq_{ka}. (bir durumda) qalmaq,

bacamamaq. 2. təvinmək_{ka}. təğinmək_{ka}. dəğinmək. tasalanmaq.

utanmaq. 3. yaçanmaq_{ka}. sıxılmaq. utanmaq. ucunmaq.

sıqıncaq: **sığıncaq**. yamlan_{ka}. turuq_{ka}. pənahqah. pənahqah

sıqınmaq: **sığınmaq**. 1. girtgünmək. girtinmək. pənah aparmaq. inanmaq.

gerçinmək. güvənmək. - tanrım sənə **girtünürəm**. - kirtgünüm aldı

məndən. 2. **sıxınmaq**. munğuşmaq_{ka}. bunlanmaq.

sıqıntı : **sıxıntı**. munğ_{ka}. bun. tolaq. dolaq. tolqaq_{ka}. dərd. ağrı.

saxınma. sağınc. qayğ. həsrət. zəhmət. kətən. qatan. qınaq.

əzab. iztirab. mehnət. - **sıxıntıya soxmaq**: munğqarmaq_{ka}.

bunaltmaq.

sıqıntılı : **sıxıntılı**. munğluq_{ka}. bunlu.

sıqır : **sığır**. (< **sıq**. **sığırmaq**: yığmaq). 1. avları qoğub, avlaq yerinə sığdırıb avlamaq. sürgün avı. 1. sığır. sığırış. fışqa. 1. öküz. öd.
ud_{ka}. - **suv sıqır**_{ka}. - sıqır kimi heyvanların axırda yattığı yer: **udluq**_{ka}.
- yaban sığırı: **sığın**_{ka}. - yaban sığırı: **qutuz**_{ka}. - yaban sığırı buynuzu: **qaltuq**_{ka}. - yaban sığırı yiyəsi: **qutuzluq**_{ka}.

sıqırcıq : sıqırçuq. sığırcıq quşu.

sıqırcuq : sıqırçıq. sığırcıq quşu.

sıqırqan_{ka}: **saqırqan**. 1. böyük sıçan. qəmə. 2. cəvəndə.

sıqırlamaq: sığırdan saymaq. sığıra alıq (nisbət) etmək.

sıqırlıq_{ka} : sığırılı. sığır yiyəsi.

sıqırmaq_{ka}: 1. (s <> t) tığırmaq. şığırmaq. 1. çığırmaq. 1. ıslıq çalmaq. fışqa çalmaq. - sığtırmaq: tıqtırmaq. - bunu qaba sığdır.

sıqışdırmaq: **sıxışdırmaq**. sıxmaq. oyqurmaq_{ka}. cəzalamaq. tənbih etmək.

sıqışiq : sıx. tıxma. birbirinə girmiş.

sıqış_{ka} : **sıxış**. itişmə. çarpışma.

sıqıştırılmaq: **sıxıştırılmaq**. oyulmaq_{ka}. incinmək.

sıqıştırmmaq : tıqratmaq_{ka}. bəcərikli, tıqraq, qavamlı qılmaq.
öğrətmək. möhkəmlətmək.

sıqıt_{ka} : **sığıt**. **sığıtı**. **sıxıt**. 1. göz yaşın sıxıb çıxartma. ağlama. ağlayı. zırlıtı. 2. çox ağlayan. 3. ağlama. ağlayı.

sıqlışmaq_{ka}: sığışmaq. sıxışmaq.

sıqmaq : **sığmaq. sıyumaq.** 1. yerləşmək. qoyuşmaq. oturmaq. düşmək.
- unu qaba **sığ**. - bu sözü onun ağzına **sığ**. - ağza **sığmayan** qarna
sığmaz. - könülə sığan söz de, qarnıva sığan yuz ye. 2. təsir etmək.
toxunmaq. qoymaq. 3. qapurmaq_{ka}. - biləzik əlimi **qapurur**. 4.
sığmaq. oturmaq. yerləşmək. - söz odur candan qopa, **könle** sığa.

sıqman_{ka}: üzüm sıxma çağı.

sıqnaq : **sığnaq.** turaq_{ka}.

sıqra_{ka} : **sığar. səkrrik.** iki dağ arasındakı geniş dərə.

sıqriq_{ka} : **səkrrik.** səkrrik yer. qırıq yer. dağda atlamaqla keçilən yer.

sıqrış : **sığrış.** 1. sıqır. sığır. fışqa. 2. əməkdaşlıq.

sıqrışmaq: **sığrışmaq**_{ka}. sığtaşmaq. əməkdaşlıqla bir işi yerinə qoymaq.

sıqrışmaq_{ka} : sıxrişmaq. ıslıqlaşmaq.

sıqtamaq: **sığtamaq.** 1. ağlamaq. yığlamaq. ıqlamaq. 2. cırlamaq.

carlamaq_{ka}. bağıрмаq. çoqlamaq. yıqlamaq. sığtamaq.

sıqtaşmaq_{ka}: (t <> l) yığlaşmaq. carlaşmaq_{ka}. ağlaşmaq. ıqlaşmaq.

bağrışmaq. kükrəşmək.

sıqtatmaq: **sığtatmaq.** sıxıb suyun çıxartmaq. ağlatmaq. - sənin yoxluğun

sığtatdı məni.

sıqtı : **sığtı. sığıt. sıxıt.** 1. göz yaşın sıxıb çıxartma. ağlama. zırıltı. 2.

çox ağlayan.

sıqtırmaq_{ka} : 1. **sıxdırmaq**. bir şeyi sıxıb suyun çıxartmaq. - üzüm

sıxtırmaq. 2. **sığdırmaq**.

sıqun : 1. **sıqun otı_{ka}**: **adam kökü**. kökü adama bənzəyən bir ot.

sevişmə gücün çoxaltır. 2. yaban sığırı. dağ geçisi təkəsi.

sıqurmaq_{ka}: **sığdırmaq**.

sıqzaq : **sığzaq_{ka}**. 1. sırıq. sıdıq. cırıq. yarıq. dişlər ara açıqlıq. 2. xilal. -

diş **sığzağı**.

sıqzalmaq_{ka} : bir şeyi bir şeyə **sığdırmaq**. sıxıştırmək.

sıqzamaq_{ka}: 1. diş xilal ilə qurcalamaq. 2. başmaqda tikiş arasına parça

qoyaraq sızqı yapmaq. iki şeyin arasına bir şey sıxıştıdırıp

qoymaq.

sıqzıq : **sığzıq_{ka}**. 1. iki şeyi arasında oturub, birləştirən nərsə. iki dikiş

arasına **sığdırılan** gön, qaytan. 2. yamalıq. yamaqlıq. 2.

qurquşum. löhüm. 2. araçı. miyançı.

sımaq_{ka} : **sıturmaq_{ka}**. qırmaq. kəsmək. qırmaq. pozmaq. yenmək.

qaləbə etmək. - toxum büzüb, quyruqda pıçaq **sıma**.

sımsımaq_{ka}: bir çeşit yemək.

sın : **sın_{ka}** 1. boy. bos. - **sınlı**: boylu boslu. - **boylıq sınlıq** kişi: uzun

boylu hekəlli kişi. (**sinn**. **sənəərəbcə**) 2. qəbir. yerçü_{ka}. 1. qırağ. qıyı.

- **sınardan** yeri. - çay **sınında**. - çay **sını**.

sinalmaq_{ka}: sınıanmaq. öğrəşilmək.

sinalmaq_{ka}. sınıanmaq_{ka}. öğrəşilmək.

sinama : tapzuğ_{ka}. təpzüük. tapızqu. tapızquq. tapışmaq₆. tapmaca₂.
bilməcə.

sinamaq_{ka} : sinalmaq_{ka}. öğrəşilmək. dənəmək.

sınamamaq : - **sınamasa**, ər sınar, sağınmasa utsuqar: düşünməsə,
quşqarmasa, utuzar. (dənməsə aldanar, gözləyib diqqət etməsə
utuzar).

sınanmaq_{ka} : sinalmaq_{ka}. öğrəşilmək.

sınarlamaq: sığarlamaq_{ka}. təkləmək. bucaqlamaq.

sınasıq : sınqrasıq. sınrasıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.

sınatmaq_{ka}: 1. sınağa çəkmək. sınağa qonu etmək. - onu işə götürmədən,
sınatın. 2. kimsəni sınağa iyələndirmək, iş öğrətmək. sınaq,
təcrübə tapmaq üçün, birinini sınıanmış, təcrübəli birinə
tapşırmaq. - o məni bu işdə **sınatdı**.

sındı : sındu_{ka}. qırqı. qıftu_{ka}. qıpıt. qəyçi. qayçı. biçquç_{ka}.

sındılamaq_{ka}: qayçılamaq. biçqüləmək. qıftulamaq_{ka}. qırqılamaq. qırpımaq.
qırpıtılamaq.

sındıran : çaldıran

sındırmaq : basturmaq_{ka}. batsırmaq. bastırmaq. basturmaq_{ka}. batsırmaq.

qapatmaq. üstələmək. əgirmək. əgirmək. çevirmək. çöndərmək.

aşıрмаq. qapatmaq. üstələmək. utmaq_{ka}. yenmək. yenğmək.
yendirmək. - andax əri kim **utar**: kim yənər, sındırar.

sıdu_{ka} : 1. sındı. qırqı. qıftu_{ka}. qıpıt. qəyçi. qayçı. bıçquç_{ka}. 2. qayçı.
qeyçi.

sını : **sınır**. **sınğır**. **sini**. 1. yer. yerləşən yer, orun. 2. nifuzi. (# **çini**:
xodi).

sınıq : zəyif.

sınıqmaq: zəyifləmək. basıqmaq_{ka}. basınmaq.

sınır : **sınqır**. **sınğır**_{ka}. 1. hər nəyin çıxıntısı. dağ çıxıntısı, dağ burnu.
duvar, səngər, qala başındakı haçaların (konqirələrin) dik ucları.
zirvə. - dağ **sınqırına** yel dəğir. igid başa munq dəğir. - **sınırı qurulu**:
sınırı qurlu: hirsə əlində olan. tez qızan. 2. **sını**. **sini**. **sınğır**. yer.
yerləşən yer, orun. 3. qırax. yan. 4. zavar. yanlıq. nərsəni
bərkitmək, ayırmaq, qorumaq üçün qoyulan, çəkilən sədd,
bənd. - sınır sinsa bel qırılar.

sınırlamaq: **sınğırlamaq**_{ka}. 1. qırxlamaq. yanlamaq. parçanın qırağın
tikmək, büküb tikmək. 2. çəkləmək. həddi hudud qoymaq. -
özünü **sınırla**. - **sınırlı** ya. 3. dabanlamaq. peyləmək. 4.
sınğırlamaq_{ka}. dabanlamaq. peyləmək.

- sınırlanmaq** : **sınqırlanmaq**_{ka}. 1. damarlanmaq. sınır sınır olmaq.
2. qızmaq. hirslenmək.
- sınışmaq** : **sinğışmək**_{ka}. sinmək. içinə keçmək. girmək. - sular qamuğ
sınışdı.
- sınqar** : sindirən. yapqar. yapan. gizlətən.
- sınqarlamaq**_{ka}: **sinğarlamaq**_{ka}. bax > **sınarlamaq**.
- sınqarsuq**_{ka} : **sinğarsuq**_{ka}. iki kişi bir ata mindiğində ikincinin
oturduğu yer. (bir birinə girmiş, sınımış).
- sınqıç**_{ka} : **cınqıç**. fındıq kimi kiçik, dadlı bir alma. fındıq kiçikliyində olan
almacıq.
- sınqıl** : **cınqıl**. bala bacı.
- sınqılamaq**_{ka}: **sinğılamaq**_{ka}. çınqılamq. çınlamaq. zınqıldamaq.
zingildəmək. - qulağın **sinğıladı**.
- sınqır**_{ka} : **sinğır**_{ka}. bax > **sınır**. 1. çiydəm_{ka}. yanlıq. zavar. 1. sını. sini. sınır.
yer. yerləşən yer, orun.
- sınqırlanmaq**_{ka}: bax > **sınırlanmaq**. **sinğırlənmək**_{ka}. sinirlənmək. siniri
çöğalmaq. sinir sarılmaq.
- sınqırmaq** : sınırmaq. içəmək. utmaq. - iki tikə **sınqırdı**.
- sınqışmək** : **sinğışmək**_{ka}. bax > **sınışmaq**.
- sınqmək** : **sinğmək**_{ka}. sinmək. hazmədilmək. işləmək. girmək.
saqlanmaq. yiyəsinə sormadan bir yerə qirip sinmək.

sınqrasıq : sınqrasıq. sınaşıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.

sınquq_{ka} : **sınğquq_{ka}**. 1. sınqar bir nəyin yanı, qırağı. 2. sınıuq. sınıq.
qırılmış.

sınqut : **sınğut_{ka}**. **sünğüt**. qarşılıqsız, əvəzsiz verilən sovqat, ərməğan.

sınqürmək: **sınğürmək_{ka}**. **sinğirmək**. **sinğdürmək**. yutmaq. həzmedmək.

sınlıq_{ka} : boylu postlu.

sınmaq_{ka} : basıqmaq_{ka}. basınmaq. alınmaq. içikmək_{ka}. təslim olmaq.
qırılmaq. pozulmaq. incitmək. - ölkə **basıqdi**. - yağıya basıqma.

sınrasıq : sınqrasıq. sınaşıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.

sınрмаq: sınqırmaq. içəmək. utmaq.

sınsın : sinsin. arquş. arsın. arınsın. . nuş. nuş olsun.

sınsız : **sınsız**. **singisiz**. 1. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. 2. həyasız. utanmaz. - gədə sən nə **sinizmişsin**.

sınıuq_{ka} : qırılmış.

sıpa : **sıp_{ka}**. heyvan. iki yaşda tay. - **sıpaqur**: **sıp axur_{ka}**: heyvan axırı, torbası.

sır : 1. sirr. yaş. ürəktəki gizli şey. iç söz_{ka}. 2. şir. sudan qalın, yoğun, quyuq. yapışqan suyuq.

sıra : sap_{ka}. növbət. səf. dizi: tizik_{ka}.

sıraç : **sırmaq**_{ka}. təyəltl. yəhər palanın altına sırılan, sərilen kilim.

sıralanmaq: sırlanmaq_{ka}. cürgəşmək. cərgəşmək. qoşunmaq. hazır
durmaq. qurdaşmaq_{ka}. məclis qurmaq. - ulduzları **cürgəşir**.

sıralmaq: birbiri yanında düzülmək. arqışmaq. cərgəşmək.

sıramaq : 1. sır sürmək. boyamaq. - ayaqçı ayaq **sırlar**. - arabanı ver **sıra**. 2.
aldatmaq. basmaq. - bunu ona **sıradıq**.

sırça : **sırıçqa**_{ka}. sürüşgə. sürşək. şüşə. şüyşə.

sırdaş : könəş. könüldəş. yoldaş. yaşru. həmrəz.

sırdaşmaq: yaşruşmaq_{ka}. gizləşmək.

sırıçqa_{ka}: sırça. sürüşgə. sürşək. şüşə. şüyşə.

sırif : çınqıraç_{ka}. çınraq. çınqar. sərik. sərin. açıq. ulus.

sırıq_{ka} : sırıq. yırıq. sızıq. sıyiq. sıdıq. çadır, üstlük dirəği. cırıq. yarıq. -
sıruqluq_{ka}: sıriqliq.

sırıqliq : uzunluq. boyluq. - **sırıqliq** ağac: uzun ağac. dirəklik ağac.

sırılmaq_{ka}: bulaşmaq. yapışmaq.

sırım : çaqıq_{ka}.

sırmaq_{ka}: **sığırmaq**. 1. sıx tikmək. biri birinə sığırmaq, tikmək, bədləmək,
tikmək. 2. pisləmək. siymək.

sırışmaq: sığırışmaq. sıx tikmək. - yorqan **sırışmaq**.

sırıtmaq_{ka}: sıx tikmək. bir şeyi birşəyə qətləyib tikmək.

sırqa : küpə_{ka}. güşvara.

sırçaq : **sıyırçaq**_{ka}. **sıdırçaq**_{ka}. **sızırçaq**_{ka}. sıziği, cırıqı olan nərsə. sığır, qoyun kimi heyvanların dırnaqlarında olan çatal.

sırlamaq_{ka}: sırlamaq. sır vurmaq. sır sürmək. boyamaq.

sırlanmaq_{ka}: sıralanmaq. yönəlmək. hazırlanmaq.

sırlatmaq_{ka}: sırlatmaq. boyatmaq.

sırlıq_{ka} : sırlı. naxışlı. sırlıq ayaq. sırlı kasa.

sırmaq_{ka}: **sıraç**. təyəlti. yəhər palanın altına sıralan, sərilen kilim.

sırt : **sırt**_{ka} 1. qıl. qalın qıl. yal tükü. 2. bayır. yoxuş. təpə.

sırtta vurmaq: yaqrınlamaq. yarınlamaq yaqrıtmaq: **yaqrımaq**_{ka}.

sırtıq_{ka} : 1. alıq. iddəali. - **sırtıq** kişi. 2. nərsənin sırtında, izində, içində olan. nərsənin sırtı, içi. mahiyyət. - onun sözünün sırtığı bu. - sizin işlərin **sırtığı** bəllideyil. 3. sürtük. türtüş. türtük. dürtük. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə.

sırtılmaq: 1. artuqlanmaq_{ka}. aşırı gedmək. ifrat edmək. 2. isizlənmək_{ka}. isizlanmaq_{ka}. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. şuluqluq edmək.

sırlamaq_{ka}: yükləmək. artamaq. - yoxuşu tan ertən **sırladıq**. - sırlılamaq. bükmək. sarıtmaq. - ipəklə altun **sırtılı** sap.

sırtlan : ar böri_{ka}. kaftar.

sırtmaq₆: duzağ. tutsaq. kəmənd. qısmmaq_{ka}.

sıruq_{ka} : sıriq. çadır, üstlük dirəği. - **sıruqluq**_{ka}: sıriqliq.

sısiq_{ka} : < met > **saxsı**.

şış : **şış**_{ka} şış. tutmaç şışı. şış.

şışılmaq_{ka}: (s <> ş). **şışilmək**.

sıtqalmaq_{ka} : sığanmaq. sığanılmaq. sivrilmək. qətlənmək.

qırılmaq. yana keçmək. - ətək **sıtqalıb**, işə keçdilər.

sıtqamaq_{ka}: sığamaq. siyirmək. sivirmək. qətlənmək. - ətəyivi biləyivi **sıtğa**

batmasını: qətdə. - bilək **sıtğanıb** işə girişdilər. - sıtğab tutun biləyi, qurmat sizin ürəgiz.

sıtqanmaq_{ka}: sığanmaq. sıtğaşmaq_{ka}. - bilək **sıtğanıb** işə girişdilər.

sıtqaşmaq_{ka} : sığaşmaq. sıtğanmaq_{ka}. - bilək **sıtğaşıb** işə girişdilər.

sıtrışmaq_{ka}: **sıdrışmaq**. sıyırışmaq. sıyrişmək. silişmək.

sıturmaq_{ka}: sımaq. kəsmək. qırmaq. - odun **sıturmaq**.

sıvanmaq: 1. suvalmaq_{ka}. sulanmaq. su verilmək. su saçılmaq. 2.

yuqulmaq_{ka}. yoğunmaq. yoğulmaq. bulaşmaq. sürtülmək.

sıvaşmaq : suvaşmaq_{ka}.

sıvıqlaşmaq: cıvıqlaşmaq. suvişmaq_{ka}.

sıvızqı : **sıbuzğu**_{ka}. **sıvzaq**. sıril sıril, sıvil sıvil ötən tüb, ney. düdüq.

tütək. - **sıbuzğu** ötürmək: qamış, ney çalmaq.

sıvzaq : **sıbuzğu**_{ka}. **sıvızqı**. sıril sıril, sıvil sıvil ötən tüb, ney. düdüq.

tütək. - **sıbuzğu** ötürmək: qamış, ney çalmaq.

siyiq : sızıq. sıdıq. cırıq. sıriq. yırıq. yarıq.

siyırqaq_{ka} : **sıdırqaq_{ka}**. **sızırqaq_{ka}**. **sırqaq**. sızığı, cırıqı olan nərsə. sığır, qoyun kimi heyvanların dırnaqlarında olan çatal.

siyırmaq : **sıdırmaq_{ka}**. siyirmək. çatlatmaq. yolmaq. bir şeydən hərhanki bir şeyi çıxarmaq. soymaq.

siyırşmaq: **sıtrışmaq_{ka}**. siyrişmək. silişmək.

siyirtmaq: **siyirmək**. qırcatmaq_{ka}. yaralamaq. nərsəni dəlip keçmək.

siyırılmaq_{ka}: **sızırılmaq**. **sıdırılmaq**. **sıdırılmaq_{ka}**. **sızırılmaq**. 1. siyirilip qaçmaq. qaymaq. 2. sezilmək. çarpmaq. dəğmək. görüşmək. - işlərin sonu **sıdırıldı**. - yol **sıdırıldı**. 3. suçlunmaq_{ka}. saçlanmaq. sivirmək. bir şey yerləndən çəkilib çıxarılmaq.

siyırım : **sıdırım_{ka}**. 1. sırım. şax. düz. teyxa. dik. durumlu. - **sıdırım işliq** **ər_{ka}**: işində qayım olan. iş adamı. 2. dəri. qabıq. üz.

siyumaq_{ka} : bax > **sıqmaq**. sıqdırmaq. yenmək. pozmaq. yarmaq. - arpasız at aşumaz, arxasız alp çərik **siyumaz**

sızdırmaq : **süzdürmək**. **sizitmək_{ka}**. (z <> d) **siditmək**. (d <> y) **siydirmək₆**. 1. işətmək. axıtmaq. 2. sızıtmaq_{ka}. sızqurmaq_{ka}. 3. əritmək. 4. arıqlatmaq. zayıflatmaq.

sızıq : **siyiq**. **sıdıq**. **səzik_{ka}**. 1. seziş. sezmə. çək. çəkə. güman. zənn. cırıq. sıriq. yırıq. yarıq. 2. özəlliklə dişlərin aralığı. - bu sözü

sızıqdan sızıتما. 3. palto, əba kimi uzun geyimlərin sallaq

ətəkləri. - **sızıq** yapıp əyləşdi: ətəyin yıgıb oturdu.

sızırmaq : sızırmaq_{ka}. sıyırmaq. siyirmək.

sızış_{ka} : 1. ağrı. dərd. 2. dişin soyuqdan ağrması. 3. ətin iğnə iğnə olması.

sızırmaq_{ka} : 1. sızdırmaq. sızqurmaq_{ka}. əritmək. arıqlatmaq. 2. arıqlatmaq. zayıflatmaq.

sızqurmaq_{ka}: sızırmaq_{ka}. sızdırmaq. əritmək. arıqlatmaq. zayıflatmaq.

sızlaq : **sızıldama**. soğuş su içməkdən, buz çığnəməkdən dişlərin üşüyərək uyuşması, zırqırışı₆.

sızlamaq : ağırmaq.

sızlaşmaq. ağrıışmaq. aqrıışmaq_{ka}.

sızlatmaq : sızı duyurmaq. ağırmaq.

sızmaq : 1. ərimək. - yağ **sızdı**. 2. (qünəş) bəlirmək. çıxmaq. ucu görünmək. doğmaq. - gün **sızdı**. 3. arıqlamaq. zayıflamaq. - səkəl **sızdı**.

sızırılmaq_{ka}: **sızırılmaq**. **sıyırılmaq**. 1. süzmək. züvmək. - balıq ələkdən, əlimdən **sızdı**. - ayağım **sızıldı**. 2. gözə çarpmaq, görünmək. - uzaqdan yol **sızıldı**: göründü.

3sütün : ustun. üstə saxlayan (> **situn**_{fars}). sırıq. dirək. ox.

sibək_{ka} : **sübək. sibağ.** ox. 1. dəğirmən taşının üzərində döndüğü dəmir.
2. cocuğun içinə işəməsi üçün beşiğə qoyulan qamış.

sibiz kişi_{ka} : alıq. dalqın adam.

sidik_{ka} : 1. (t <> z) sizik. südük. sıdıq. 2. xotun, paltonun önündə olan, sağ sol yanlarından hər bir.

siditmək_{ka}. : (d < - z) **sizitmək_{ka}. sızdırmaq. süzdürmək.** (d < - y)
siydirmək₆. işətmək.

sidmək_{ka} : **sitmək. sizmək. siymək. işəmək.**

sidük_{ka} : sidik. südük.

sıxışmaq : tıqışmaq_{ka}.

sikitmək_{ka} : siqtirmək. düzdürmək.

siq : **sik.** - **ərsik:** ertəkin. - **bəqsik:** bəytəkin. bəy kimi. - **oğlansıq:**
uşaqlara tay. - at. dəvə, siğırın erkəkik ayqıtı: **qamçı_{ka}.** qamıç. qamış.

siqdir !. : sikdir !. art süprül !. çəkil !. !. rədd ol !. çəkil !.

siqdir : **sikdir_{ka}** qayqur. rəd ol.

siqil_{ka} : siyil.

siqqən: **sikgən_{ka}.** hər zaman sikən.

siqrik : **sikrik. səkrrik. saqraq₆.** atlaq. atılmaqla keçilən yer. səgək yer.

siqtürmək_{ka} : siqtirmək.

siqut : **sikut. susqu.**

- sil** : **sil**_{ka} **silik**. çimçavat. qolay bəğənmiyə. arıq tinli, məzaclı. - **sil** kişi. - **sil** at: az yem yiyən heyvan.
- sildirmək** : yozturmaq_{ka} (z <> t) yotturmaq_{ka}. yoddurmaq. yoxdurmaq. pozdurmaq.
- silik**_{ka} : 1. yumşaq. saf. sığan. tovsuz. 2. təmiz. incə. yaqışıqlı. dadlı dilli. - **silik** ər.
- silinmək** : yuyunmaq. yodluşmaq_{ka}.
- silişmək** : sıyırışmaq. siyrişmək. sıtrışmaq_{ka}
- silqəmək** : **silkəmək**. titrətmək. yaymaq_{ka}.
- silqər** : **silkər** . təprəm. zəlzələ.
- silqinmək silkinmək**: . yalınmaq. soğunmaq_{ka}. soğqunmaq. lütlənmək.
- silqinmək**_{ka} : **silkinmək**_{ka}. ürpərmək.
- silqinti**₆ : **silkinti**₆. sarğıntı. sağıntı. sarqın. sağqın. sağın. damla.
- silqnəmək**_{ka}: zığilə əm səm, dərman yapmaq, sağıltmaq.
- silli** : yasaq. yasqa. tasqa. tasağ. şapalaq.
- silliləşmək**: yasqaşmaq_{ka}. tasqatmaq_{ka}.
- silmək** : yoğmaq_{ka}. pozmaq. məhv etmək.
- silmək**_{ka} : 1. ütümək. ötümək. təgirləmək. safatmaq. 1. yamlamaq_{ka}. süpürmək. yığmaq. 1. yozmaq. - onun tozun **sil**: yoz. - bitiyi **sil**: yazını yoz, poz.

silsüpürləmək: qaşıtmaq_{ka}. qazıb, silib arıtlatmaq, təmizlətmək. sil süpür
edmək.

simsitmək : samsıtmaq_{ka}. incitmək.

simurğ : samurqaq_{ka}: bülbul.

sin : **sin**_{ka} sən.

sın : yerçü_{ka}. qəbir. məzar.

sincitmək : sinsitmək. samsıtmaq_{ka}. incitmək.

sinçü_{ka} : pidə. somunla yufqa arası bir çeşit əkəmək.

sindirən. : yapqar. yapan. gizlətən. sinqar.

sindirmək : 1. sinğdürmək. sinğürmək: sinğirmək_{ka}. əmdirmək.

həzmeddirmək. 2. sinitmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı
çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq.

sindirmək : sinqdürmək. sinğdürmək_{ka}. sinğirmək. sinqürmək.

həzmeddirmək. saxlamaq.

sinə : 1. gizli yer. quylaq. - 1. sirr. gizik.

sinək : **singəgək**_{ka}. (< **sin**. **sin**) içi ouyq olub nərsə qoymağa yarar qab.
özəlliklə su küzəsi.

sinəklənmək: (**sinək** + **lənmək**: yoxsulmaq. boşalmaq). qudqulanmaq_{ka}:

(**qudq** + **lanmaq**: yoxsulmaq. boşalmaq). kəndindən sinək
qoğmaq.

- singisiz** : **sinsiz. sinsız.** 1. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. 2. həyasız. utanmaz. - gədə sən nə **sinizmişsin**.
- sini** : **sını. singi.** 1. hər nəyin siniləni, gəvrəyi, duzluğu, dadlısı, yeməlisi, gözəli, xoş tə'mi. - nə **sini** qızıdır. - nə **sini** yeməklər düzüldü. - bir **sini** dəğər, min **sinssizə**. 2. həyalı. utanqaç. 3. sını. sınır. sinqir. yer. yerləşən yer, orun. 4. yarpaq. gizik. gizli.
- sinitmək** : **sindirmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq.**
- sinq** : **siŋ_{ka}.** çınlama. vızlama səsi. - **sinq etmək: siŋ etmək_{ka}.** çınlamaq. vızlamaq.
- sinqdürmək** : **siŋdürmək_{ka}.** siŋirmək. siŋürmək. sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.
- sinqdürmək_{ka}:** **siŋdürmək_{ka}** siŋqdürmək. siŋirmək. siŋürmək. sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.
- siŋək_{ka}** : **siŋək_{ka}.** sinək. sivrisinək. - ivək **sinək**, sütə düşər.
- siŋqi** : **siŋqi_{ka}.** içə sinən. həzm olunan.
- siŋqil** : **siŋqil_{ka}.** ər in kiçik bacısına, arvadı "**siŋqil**" söylər. - **baldıız:** arvadın kiçik bacısına, əji baldıız söylər. - ər arvadın böyük bacıları "**əkə**" çağrılır.
- siŋqirmək** : **sindirmək_{ka}.** əmdirmək. içərtmək.

sinqirmək : **sinğirmək**. sinqdürmək. sinğdürmək_{ka}. sinqürmək. sindirmək.
həzmeddirmək. saxlamaq.

sinqürmək: sinqdürmək. sinğdürmək_{ka}. sinğirmək. sindirmək.
həzmeddirmək. saxlamaq.

sinmək : **sinqmək**. 1. oturmaq. keçmək. batmaq. - söz könülə **sindi**. - su yerə **sindi**. - aş **sindi**. - ördək qamışlığa **sindi**. 1. savsız, xəbərsiz bir yerə girmək, dəğmək. - olara bir, sinim gəlim.

sinsimək : əmgəşmək. incimək. zəhmət çəkmək. yorulmaq.

sinsin : sinsin. arquş. arsin. arınsin. . nuş. nuş olsun.

sinsitmək : sincitmək. samsıtmaq_{ka}. incitmək.

sinsiz : (s <> .) **siniz**. **sinsiz**. **singisiz**. 1. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. - **sinsiz** kopoyoğlu, sinsiz. - **siniz** sözü duymasın yey. 2. həyasız. utanmaz.
- gədə sən nə **sinizmişsin**.

sipər : qalqan_{ka}. qalxan.

sıra : tərqü_{ka}. tərqi. dizi.

sirə : şirə. bəkməs_{ka}. pəkməz. quyuq sıvıq. rubb.

siriş : çiriş. yalım_{ka}. yapışqan. qatut_{ka}. çəsb.

sirqə_{ka} : **sirkə_{ka}** bit yumurtası. sirqə.

sirqələmək_{ka}: **sirkələmək_{ka}** (bir şeyə) sirkə qatmaq. (başda) sirkə toplamaq.

sirqələnmək_{ka}: sirqələnmək. bit yumurtası (sirqə) ilə dolmaq.

sirr : basur. batur. gizk. sır. yaş. sinə.

sis : pus_{ka}. duman.

sislənmək : pusarmaq_{ka}. puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq.

siş : **siş**_{ka}. şişmiş olan hər nəsənə. yumru.

sitmək_{ka} : **sidmək**_{ka}. (t <> z) sizmək. 1. sızmaq. su atmaq. sızıtmaq.

suzımaq. sudımaq. sutmaq_{ka}. süzmək. tükürmək. tüpürmək.

sağurmaq. - uşax yerinə **sitti**: işədi. 1. sizmək. siymək. südmək.

sidmək. işəmək. - **sittim**: işədim. - uşaq **sitti**: işədi.

sittürmək_{ka} : < **süztürmək**. **sidtürmək**. siydirmək. siztirmək.

işətmək. çiş tutmaq. - o uşağı **sittür**: çiş tut.

sivilcə_{ka} : qabarcıq. qabarqan_{ka}. qamcuq. qamcıq. qamçıqu_{ka}- qabarcıq.

qabarqan_{ka}. ağızda, barmaqlarda. hiddətli ağrı, sıcaqlıq üzündən

çıxan bir sivilcə: **qamçıqu**. - **at qamçısı**_{ka}: at siki.

sivir : **süvri**_{ka}. **süvir**. iti. ötgir.

sivirmək : suçlunmaq_{ka}. saçlanmaq. sıyrılmaq. bir şey yerindən çəkilip çıxarımaq.

sivirtmək : subıtmaq_{ka}. söbütmək. suvarmaq. ititmək.

sivirtmək : **süvritmək**_{ka}. **süvirmək** . sulatmaq. suvratmaq. ititmək.

sivrisinək : gimünçə_{ka}. gümiçə_{ka}.

siydirmək₆: (y <> z) **sizitmək_{ka}**. (z <> d) **siditmək**. **sızdırmaq**. **süzdürmək**.

işətmək.

siyil : siqil_{ka}.

siyirmək : **sıyırmaq**. qırcatmaq_{ka}. yaralamaq. nərsəni dəlip keçmək.
sıyıрмаq. sıdırmaq_{ka}. sızırmaq.

siymək : sitmək_{ka}. sizmək. sidmək_{ka}. işəmək.

sıyırılmaq : yulqunmaq_{ka}. yolunmaq.

sıyrılmaq: yolqunmaq_{ka}: uzanmaq.

siyrişmək : sıtrışmaq_{ka}. sıyırışmaq. silişmək.

siz : siz_{ka}. "siz" demək. sizlətmək_{ka}. böyük sayılan kişilərə "sən"
yerinə ayttanan sôz. - **sizləmək**: "siz" sözüylə çağırmaq.
böyükləmək.

sizik : (t <> z) südük sidik. sıdıq.

sizitmək_{ka}. : (z < - d) **siditmək_{ka}**. **sızdırmaq**. **süzdürmək**. (d < - y)

siydirmək₆. **işətmək**.

sizlətmək : "siz" diyə aytatmaq, çağırmaq. zorlayıb siz deditmək.

sizmək : südmək. sitmək_{ka}. sidmək_{ka}. siymək. işəmək. - **sittim**: işədim. -
uşaq **sitti**: işədi.

siztirmək : sittürmək_{ka}. sidtürmək. işətmək. siydirmək. -

sobımaq_{ka} : söbüləşmək. uzanmaq. incəlmək. - yondum yondum sobıdı.

soğ > **soq**

sox > **soq**

sok > **soq**

soqaq_{ka} : **sökək**_{ka}. türklərin farslara verən ad.

soqan : **soğan**. soğun. qucqundı_{ka}. qucğun. - **soğan yılan** : tulum kimi iri ilan.

soqar : **soğar**. **suqar**_{ka}. uzun. uzanan. - **suqarlaç börk**_{ka}: uzun börk.

soqat : **soğat**. tikə_{ka}. bələk.

soqduş : **soğduş**. tanışlar, qohumlar, yoldaşlar arasında, keşik, sırayla verilən qonaqlıq.

soqımaq : soğumaq.

soqımaq_{ka}: barmağıyla qıdıqlamaq.

soq_{ka} : **sox**. - **soq ər** (1. aç gözlü. 2. alçaq.).

soqqu : həvəh.

soqqu_{ka} : **soxqu**. soqu_{ka}. soxu. həvəng. dibək.

soqlanmaq₆ : **soxlanmaq**₆. həvəslənmək. meyillənmək.

soqlımaq : **soqlıtmaq**. soxdurmaq. soxratmaq. soxlutmaq. sığırmaq.

soqluq : **soxluq**. qarınpalıq. oburluq. hərislik.

soqlunmaq : soqulmaq.

soqluşmaq: **soxluşmaq**. birbirinə soxulmaq. yerləşmək.

soqmaq_{ka}: **soxmaq**. 1. soğluşmaq. yerləşdirmək. əkləmək. girdirmək.

ilişdirmək. basmaq. (# **sökmək**. pozmaq. dağıtmaq. dəlmək. -

ortaqlığın **söküşdi**: ortaqlığın pozdu). 2. **soğmaq**. sormaq. içərmək.

- quş dən **soğdu**: dənlədi. 3. əldə etmək. edinmək . - soqratmaq.

soqurmaq. suqratmaq. 4. soxmaq. dəlmək. dövrək incəltmək.

toplamaq.

soqraş : **soğraş**. **soqraş**. axtarış. təfəhhüs.

soqraşmaq: sormaq. əmmək.

soqratmaq_{ka}: (ğr <> rğ) **soğratmaq**_{ka}. **soğurmaq**. **soqumaq**. sorağ tutmaq.

soğlmaq. **soğlitmaq**. aratmaq. soruşdurmaq. arayıb, hər şeyi

yoxlamaq. axtarış aparmaq. soqlitmaq. soqurmaq. suqratmaq.

aratmaq. arataraq hər şeyi görmək.

soqroq : **soxruq**_{ka}. **sürgük**. dillaq. qadının arvat yeri.

soqr_{ka} : **soxur**. soxulub. birdən. xafa xafdan. - evə **soğru** girdim: soxulub girdim.

soqr_{ka} : **soxruq**_{ka}. sürgük. dillaq. qadının arvat yeri.

soqtu : **soğtu**. **soqt**. **bastıq**. bağırsağ dolması. bağırsağa sucuq,

qaracığər, ət, ot qarışdırıb doldurub, pişirildikdən sonra yeyilən

soqturmaq: soğturmaq. bir nəsnəyi dövdürərək incəltirmək.

soq_{ka} : **soqqu**. həvəh. dibək.

- soquq** : - soğuş davranmaq: surat asmaq. tumluqlanmaq_{ka}. donuqlanmaq.
- soquqlanmaq**_{ka}: **soğuşlanmaq**. soquq bulmaq, soğuş saymaq. .
- soquqluq**_{ka}: soğuşluq üçün anıqlıq, hazırlanmış.
- soqul** : **soxul**. soxlu. qarınpa. həris.
- soqulan** : **soxulan**. geri dönen. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönen.
- soqulqan**_{ka}: çabuq soğulan. sızıp qirən.
- soqulmaq**_{ka} : **soxulmaq**. **soğulmaq**. 1. bir şeyin içinə soqulmaq. girmək. keçmək. - su toprağa soxuldu: sızıp qəybolmaq. su çəkilmək. azalmaq. 2. əzilmək. oğulmaq. - duz **soxuldu**. 1. soxulmaq. soluşmaq.
- soqulub** : **soxulub**. soxur. soxru. birdən. xafa xafdan. - evə **soxulub** girdim: soğru girdim.
- soqumaq** : - işdən soğumaq: səvritmək_{ka}. vaz keçmək. səvritmək_{ka}.
- soqumaq**: **soğumaq**. tumlımaq_{ka}. donlamaq.
- soqun**_{ka} : soğan.
- soqunmaq**_{ka}: **soğunmaq**_{ka}. **soğqunmaq**. soyunmaq. əmrülmək. dincəlmək. arınmaq. rahatlanmaq. yalınmaq. silkinmək. lütlənmək. üşümək. - ər **soğundu**: 1. ər üşüdü. 2. sidikdən, bənzərlərindən arınmaq, təmizlənmək.
- soqur** : **soxur**. **soqru**_{ka}. soxulub. birdən. xafa xafdan. - evə **soğru** girdim: soxulub girdim.

soqurmaq_{ka}: əldə etmək, edinmək.

soquş : **soxuş**. muntaj.

soquşmaq_{ka}: 1. dövrək incəltməkdə yardım. 2. soğumağa üz tutmaq.

soqut_{ka} : **soqtu**. 1. bumber dolması. bumber yeməyi. bağırsağ dolması 2. süzmə₆. əkşi süttən yapılan pəynir.

soqutmaq: **soğutmaq**. söndürmək. yamurtmaq. amurtmaq_{ka}. yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək.

soqutmaq: **soğutmaq**. üşütmək_{ka}.

soqud : - yaban soğüdü: **geyik söğüt**_{ka}.

solaq : çolaq. unqamuq_{ka}.

solaq : solamuq_{ka}. çapaqay₆. yoxsul. kasıb.

solamuq_{ka} : solaq. çapaqay₆. yoxsul. kasıb.

solmaq : onqmaq. - barçının boyusu onqdı.

soluğmaq : çülükmək_{ka}. çürümək. pozulmaq.

soluq : 1. çülük_{ka}. çürük. pozuq. 2. nəfəs. tınıq. tın_{ka}.

soluqmaq: (< luq<met>ğul) soğulmaq. sovuqluq.

soluşmaq_{ka}: solmaq.

som : tonğ_{ka}. içi boş olmayan.

somluşmaq_{ka}: sümlüşmək_{ka}. tatlaşmaq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq.

son : **sonğ_{ka}**. 1. bir adamın çoluğu cocuğu. quşaq. 2. **sonğ_{ka}**. hər şeyin, hər işin sonu. sonucu. artam. dalı. axır. qırıq. bitiş. çıxış. 2. uc. zaval. - boyda nə **uc** var: elə zaval yoxdu. - **ucu** yox bir ağrıya düşdük. 3. üyə. mürid. - sizin **sonlarınız**: sizin mürüdləriz. 4. kid_{ka}. arxa. sonra.

sonbeşik : - **aştal oğul_{ka}**: birinin ən son cocuğu.

sonğdamaq_{ka}: **sonğdamaq_{ka}**. sonlamaq. arxasından qovalamaq.

sonğramaq_{ka}: **sonğramaq_{ka}**. qurdalamaq. qurcalamaq. imalə olmaq.

nərsənin qəbulunda çətinlik göstərmək. sözü ikircimləmək.

sonq_{ka} : **sonğ_{ka}** **sonq_{ka}** (quş). yırtıcı quş.

sonqu_{ka} : **sonğ_{ka}**. son. bir şeyin sonu.

sonra : 1. anru. nəru_{ka}. ayru. başağı. başqa. isrə_{ka}. qeyr. yana. dahi. - bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur. 2. geyin. kidin. - sonra çoxlu peşman oldu: kidin (geyin) telim ökündü. 3. basa_{ka}. bas. bəs. 4. kid_{ka}. arxa. son.

sonsuz : 1. manqu. manğ_{ka} banqu. əbədi. dayimi. 2. yozaq. əğim. qısır.

sor sor_{ka}: dodağın çıxardığı səs. - **sor sor öpmək_{ka}**: şarul şarul içmək.

soraq : **sorquq**. axtarış. arxayış. arayış. - **sorquq** qılmaq: axtarış yapmak. axtarmaq.

soramaq: sormağ. arazamağ. tilətmək_{ka}. diləmək. istəmək.

soraş : arayış. dartıq_{ka}.

sordurmaq : əmdirmək, sorturmaq_{ka}.

sorişmaq_{ka}: üzü əkşimək. turşamaq. - üzün nədən belə **sorişib**. - əli çatmadı, küsüb **sorişdi**.

soritmaq_{ka}: **somurtmaq**. buruşturmaq. - üzün **sortdu**. 1. əmdirmək. (r < - d) əmditmək. əmizdirmək. sorutmaq. - uşağa süt sorutmaq: **əmizdirmək**. 2. buruşturmaq. somurtmaq. - üzün **sortdu**.

sorqa : **sorqu**. **sorqal**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək, almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı.

sorqal : **sorqa**. **sorqu**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək, almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı.

sorqaş : soğraş. axtarış. təfəhhüs.

sorqatmaq: **sorqatmaq** (rğ <> ğr) **soğratmaq**_{ka}. aratmaq. sorağ tutmaq. soruşdurmaq.

sorqu : **sorqa**. **sorqal**. 1. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək, almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı. 2. həcəmət.

sorquq : **soraq**. axtarış. arxayış. arayış. - **sorquq** qılmaq: axtarış yapmaq. axtarmaq.

sorma : soru. arama. qeyb olan şey. aranan şey: soruq_{ka}.

sormaq_{ka}: 1. (sorqu) sormaq. aramaq. 2. əmmək. sormaq. 3. soramaq.

tilətmək_{ka}. istəmək. diləmək. arazamaq. xəbər tutmaq. -

sordum bir söz demədilər.

sorpulamaq_{ka}: çəkmək. - **sorpula**_{ka}: qura çəkmək.

sortaq : qaş qabaqlı.

sortuq_{ka} : alçaq. sorulmağa qonulan. oynaş. qəhbə. - **sortuq** əşlər.

sorturmaq_{ka} : 1. sordurmaq (sorqu). 2. əmdirmək.

soruq : sorma. soru. itəni arama. izləş₆. izləyiş. - **soruğ sormağ**: bilməli nəyi soruşmaq.

soruqçı_{ka}: sorucu. itən nəyi arayan.

soruqmaq: **soğratmaq**_{ka}: (ğr <> rğ) **soğratmaq**. **soğurmaq**. sorağ tutmaq.

soğlımaq. **soğlıtmaq**. aratmaq. soruşdurmaq. arayıb, hər şeyi yoxlamaq. aranıp sorularaq salıq almaq.

soruşmaq_{ka} : içərmək. sormaq. (suyu. təri).

sotturmaq: süztürmək. süztürmək. tüpürmək.

sovğa : **sovğa**. qoya. andıra. xumar_{ka}. tökürgə.

sovqat : **sovğat**. but_{ka}. erməğan. töhvə. artut_{ka}. - qarşılıqsız, əvəzsiz verilən erməğan: **sünğüt**. **sınğut**_{ka}.

sovqət : dartın. göndərilən pay, erməğan.

sovlan : 1. savılmış sovlmuş, soyulmuş nə. - **sovlan** ağac: qolsuz
budaqsız, yapraqsız ağac. 2. sarqaq, salqaq, qıvrımsız olan. -
sovlan saç.

sovulmaq : soğulmaq. soluqmaq.

sovuşqan_{ka}: saquşan. sarılıq kəsəli. solucan üzündən olan sarılıq
xəstəliğı.

soy : əsl. şüt_{ka}. kök. oquş. uğuş. tayfa. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am.

soymaq_{ka}: 1. səvritmək_{ka}. boşaltmaq. 2. dəri üzmək.

soysuqmaq_{ka}: soyuqmaq. soyquna uğramaq.

soysuz : yandıq_{ka}. yanıq. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan. qatıqlı.
qatqılı.

soyuq : savaq. (< günün **savrulan**, **soyulan** yeri). batı. - **soyux dəğmə**:
uçuq_{ka}. uçquq_{ka}. ingi. tumağı.

soyuqmaq_{ka}: soyulmaq. soysuqa düşmək. - dağ yolunda, **soyquncular**
soyuqdular bizi.

soyulmaq_{ka} : 1. soyuqunmaq_{ka}. açılmaq. dağılmaq. 2.
soyuqmaq_{ka}. soysuquna düşmək. - dağ yolunda, **soyquncular**
soyuqdular bizi.

soyunmaq: soğunmaq. yalınmaq_{ka}. əmrülmək. dincəlmək. arınmaq.
rahatlanmaq.

soyuşmaq_{ka}: soymaq. qücəşmək_{ka}. yağmaşmaq.

söbi_{ka} : **subı**_{ka}. kəlləsi uzun, sivri, iti, dik nərs (yapıq yuvarlaq olmayan).
- **söbi** dağ: savalan. - **söbi** baş.

söbımaq_{ka}: söbüləşmək. uzamaq. incəlmək.

söbü₁ : qonus₆. dibi dar ağızı gen biçim.

söbüləşmək : **sobımaq**_{ka}. uzamaq. incəlmək.

söbütmək: **subıtmaq**_{ka}. suvarmaq. sivriltmək. ititmək.

söğüt : **söğüt**_{da} **dal**₆. - **kağıl**. incə, yaş söğüt dalı. - qal savı qalmaz, **kağıl** bağı yazmaz: ağsaqqal sözü işlər, söğüt dalından qurulan bağ düğün açılmaq.

söqə : **sökə**_{ka}. **çökə**. çökmək işi. - **sökə turmaq**_{ka}: diz üstü oturmaq. diz üstü çökmək.
- **söqə turmaq**_{ka}: sövə sövə durmaq.

söqəq_{ka} : **sökək**_{ka} **soqaq**_{ka}. türklərin farslara verən adı.

söqəl_{ka} : sökəl. kəsəl. kəsil. xəstə. iğlik. iğçil_{ka}.

söqənək: **sökənək**. **söknəkü**_{ka}. **söknək**. ət ilə dirnaq arasında çıxan sivilcə, cuş.

söqər : **sögər**. **sögrə**. 1. keçəl. başı saçsız adam. 2. boynuzsuz heyvan
- **söğər** qoy: boynuzsuz qoyun.

söqlünc_{ka}: **söklünc**. kabab.

söqlünmək_{ka}: **söklünmək**. kabab edilmək. kabab edmək. kəndi kəndinə ət kabab edmək.

söqmək_{ka}: **sökmək**. 1. söğükmək. sögmək. sövmək. 2. **çökmək**. yarmaq. yırtmaq. diz çöqmək. 3. pozmaq. dağıtmaq. cırmaq. qırmaq. xərablamaq. - ortaqlığın **söküşdi**: ortaqlığın pozdu. (**sokmaq**: yerləşdirmək). - evləri **sökülən** yar.

söqmən : **sökmən_{ka}**. yığıtlərə verilən unqun. yağını sökən. yol açan. batur. qəhrəman.

söqmənlən: **sökmənlən**. baturlan. qəhrəmanlan.

söqmənlənmək_{ka}: baturlanmaq. qahramanlaşmaq. şişinmək.

söqnəkü: **söknəkü_{ka}**. **sökənək**. söknək. ət ilə dırnaq arasında çıxan sivilcə, cuş.

söqrə : **söğrə**. **söğər**. 1. keçəl. başı saçsız adam. 2. boynuzsuz heyvan - **söğər** qoy: boynuzsuz qoyun.

söqti_{ka} : **sökti_{ka}**. **söküt**. **kəpək**. **qəpik**. hər bir oğuş, qopuş, sökük nəşə.

söqtürmək: **söqtürmək_{ka}**. sövdürmək. yamanlatmaq.

söqüq_{ka} : **söğük_{ka}**. küfür. sövmə.

söqülmək_{ka}: **sökülmək_{ka}**. pozulmaq. 1. qızartılmaq. kabab

söqüm : **söküm**. sapbal. balsap. sapdal. dalsap. saplaq. bəsbəl_{ka}. sap. bir tel sap.

söqünmək_{ka}: (s <> ç) **çökünmək**. diz çökmək. əbd olmaq. ibadət etmək. -

tanrıya **çökünün**.

söqüş_{ka} : 1. **söğüş**_{ka}. soxuş. sövmə. sövüşmə. 2. şişə soxmağa yarar

oğlaq, quzu, yumşaq ət. şişlik.

söqüşmək : **söküşmək**. 1. söğüşmək. danışmaq. - olar ikki **söğüşdü**. 2.

pozuşmaq. dağışmaq. cırışmaq. qırışmaq. xərablaşmaq. -

parça **söküşdü**. - ölkə **söküşüb** geddi.

söqüşmək_{ka} : **söğüşmək**_{ka}. sövüşmək. söqşəmək. yıxşamaq.

söqüt : **söküt**. **söküti**_{ka}. **kəpək**. **qəpik**. hər bir oğuş, qopuş, sökük nəşə.

sömqrgən : sömqüürən. somuran.

sömqrmək_{ka}: sömqürmək.

söndürən. üçürgən_{ka}. öçürgən_{ka}.

söndürgən: üçürgən.

söndürmək: üçürmək_{ka}. öçürmək_{ka}. soğutmaq. amurtmaq_{ka}. yamurtmaq.

yatıtmaq. uyutmaq_{ka}. dindirmək. səğnitmək. uçruşmaq_{ka}.

yatırtırmaq.

sönmək : uzuqmaq (z <> ç) uçuşmaq_{ka}. sonuna varmaq. sönmək. öçmək.

uçmaq.

sövləmək_{ka}: sövləmək.

sövlənmək_{ka}: deyilmək. pısıldamaq.

sövmə : küfür. yuduş. yudut_{ka}.

söykənmək : kəmilmək. qamılmaq_{ka}. yana yatmaq.

söykənmiş: yolalı_{ka}. dayanmış.

söyləgən : sayratmaq.

söyləmək: sayramaq. oxumaq. səyrəmək. təlim. çox. - **yanşaq** səyrər:

gəvəz çox söylər.

söylənmək: ayılmaq_{ka}. aylanmaq.

söylətmək: - yabancı dil ilə söylətmək: **sümlütmək**_{ka}. - yabancı dil **qonuşmaq**:

sümlüşməyə_{ka}. **sümlüşmək**_{ka}.

söylətmək: sözlətmək_{ka}. deditmək.

söyüq : - **söyüq dəğmə**. tumağ_u_{ka}. tumav₆. nəzlə. ingi. zükam.

söz : 1. ayıq_{ka}. qovl. - ayıq ayıq qaymadı: söz (qovl) verib edmədi. 2.

əhd. peyman. - yandı ərinc **sözündən**: bəlkə döndü əhdindən. 3.

luğət. dil. kəlmə.

- **söz gəlmək** { 1. elçi gəlmək. 2. danlaq, artuq söz eşitmək}.

- o işi görmə, üzüvə **söz gəlir**. 3. sorağ tutulmaq. diqqət olmaq. 4. söz

atılmaq. - görkülüyə (gözələ) **söz gəlir** \\ ağac başına yel dəgir. -

qınqır sözü qut ginən: tərsə, qızqın sözü boş ver. - sözündə

durmayan. bədqovl. - **qıyıq**_{ka} kişi.

sözcəğiz. sözqiyyə_{ka}.

sözə : sözqəli_{ka}.

sözəngri_{ka}: saçma sapan söyləyən. əngə verən. danışqan. gəvəzə.

sözqəli_{ka}: sözə.

sözqiyə_{ka}: sözcəğiz.

sözləmək_{ka}: söyləmək. qonuşmaq.

sözlənmək_{ka}: söyləmək. söz açıqlamaq. - ged sözüvü ona **söylən**.

sözləşmə: and, bağlantı. bağaç. bağıc. bıçiq. bəçik. bıçğaş. və'də. əhd.

sözləşmə: ülgü. tuturğu_{ka}. tutqur. tutraq. tutqar. əhd. pəyman.

sözləşmək_{ka}: bəqmək. ilqaşmaq. əhdləşmək. söyləşmək. qonuşmaq.

sözlətmək_{ka} : söylətmək. deditmək.

su : 1. qoşun. - **suqa**: qoşuna. ləşgərə. - andaq **suqa** kim

çatar. 2. suf_{ka}. SUV.

- **su tirqəşi**_{ka}: **birgə. birkə**. dərə qolları suyunun toplandığı yer.

- su yığışmadan şişmək: **sışılmaq**_{ka}.

- suyun qollara ayrılması: **tarmaqlanmaq**_{ka}. **tarmutlanmaq**_{ka}. - **su**

atmaq: sudramaq. sağurmaq_{ka}. sudmaq. sutmaq. suzatmaq.

suztürmək. tükürmək. tüpürmək.

- **su bəyi**: su bəkçi. tuyun_{ka}. toyun_{ka}.

- **su qabı**: qumqan_{ka}. tüng. qumquma.

- **su verilmək**. suvalmaq_{ka}. sivanmaq. sulanmaq. su saçılmaq. - **su**

verən: suvqarquçı_{ka}. sulayan. sulayıcı.

- **su vermək**: suvqarmaq_{ka}. sulamaq. suvrarmaq.

subay : 1. əringən_{ka}. ərgən. ərgin. ərkin, bağımsızlığın saxlayan.
bekar₁. 2. əringən_{ka}. ərnək. arvadsız kişi.

subı_{ka} : **söbi**. uzun. sivri nəsne (yuvarlaq olmayan).

subıtmaq_{ka}: söbütmək. suvarmaq. sivriltmək. ititmək.

sucıq_{ka} : şərab. - **sucıq** suvsadı: şərab sulandı.

sucinmaq_{ka}: **sucunmaq_{ka}**. dadlanmaq. dadını tapmaq. ləzzətlənmək.

sucıtmaq_{ka}: 1. dadlandırmaq. keçərli, yararlı duruma salmaq. nərsənin
üzərində işləyib, çalışıb doğrutmaq, islah etmək. - o yeri
sucutdu. 2. sıçratmaq. saçratmaq. quşqutmaq. qudurmaq.
ürkütmək.

sucuq : bollu törəli hasıllı nə. - **sucuq** yer: törəli yer. - **sucuq** adam: iş
bilən, əli verimli kişi.
- **pişik sucuq**: qayatılmış çağır. şərab.
- sucuq qatsan acına, uzaq çəkməz, tez keçər.

sucunmaq_{ka}: **sucinmaq_{ka}**. dadlanmaq. dadını tapmaq. ləzzətlənmək. - sirke
qalar **sucunar**. xəmir qalar acınar. - acıq şeyi **sucundur**.

sucutmaq_{ka}: **sucıtmaq**. sıçratmaq.

suç : 1. çap. arnuç. arınçu_{ka}. ərinçü_{ka}. günah. cürüm. bir ölçüdən
çarpma. 2. qutuqsuz. bədbəxçilik. - **suçdan** qurtaran tanrı. 3.
saçuq. işlənən, qəbul olan normdan dış qalan. çapıq. küt. arıq.

- qılıc suç qıldı: - yasa suçu: qanundan dıış görünən iş. 4. bir işdən görəvdə boyun burmaq, qaçırmaq. - ər **suç** qıldı. - arvad ərindən **suç** qıldı. 5. dad. ləzzət.

- **suç qılmaq**_{ka}: sapmaq. kəsməmək. işi üzərinə almaqdan çəkinmək.

suçıq bükik: atılıb düşən. sıçrayıb burulan.

suçımaq_{ka}: sıçramaq. suçımaq burqumaq. saçramaq. quşqurmaq.

qudurmaq. ürkünmək. - sacrıyıb bükrimək.

suçitmək: iyiləştirmək. süçitmək_{ka}. dadlandırmaq.

suçqurmaq_{ka}: sıçraya yazmaq. - at **suçqurdu**.

suçlanmaq : qızqutlanmaq_{ka}. qısqutlanmaq. özün günahlı

saymaq. utanmaq. çəkinmək.

suçlaşmaq: yılışmaq_{ka}. birbirin ittiham edmək, töhmətləmək.

suçluluq: çırıçlaq_{ka}. çapaçlıq. çırçalıq. çapçılıq. yazqılıq. günahkarlıq.

suçlunmaq_{ka}: saçlanmaq. sıyrılmaq. sivrilmək. bir şey yerləndən çəkilip

çıxarılmaq.

suçluşmaq_{ka}: saçrışmaq. bir şeyi dıışarı çəkip çıxarmaq.

suçmaq_{ka}: 1. <> **saçmaq**. - ətir **suçdu**. 2. açmaq. - çiçəklər **suçanda**. 3. çıxmaq.

gücərmək. - otlar **suçdu**. 4. soymaq. - paltarların **suç**, yüngül

otursun: çıxart rahat otursun. 5. üzmək. - qoyunun dərisin **suçduq**. 5.

çıxarmaq. çəkmək. - qılıcın **suçub** vurdu. - ayağında tikan **suçan**

sən özün. 5. zivmək. sürüşmək. - pıçaq əlimdən **suçdu**. yağlı şey suçan olur.

suçul : lüt. çılpaq.

suçulmaq_{ka}: 1. (çiçək) açılmaq. çıxmaq. - çiçəklərim **suçdu** gəl, yar göğüsün açdı gəl. - suçdan suçun qıl: kötülükdən, pis işdən arın. - yağmur yağıb **saçıldı** \\ türlü çiçək **suçuldu**. 2. (paltar) çıxarmaq, soyunmaq. - paltarın **suçun** qolay gəlsin: soyun rahat ol. - qayğıdan suçun: qussəni buraq. - qoyun **suçmaq**: üzmək. soymaq. öldürmək.

suçun : 1. dadlı. ləzzətli. 2. pərişan. - **suçun** saç.

suçunmək_{ka} : 1. şirnəşmək. girişmək. - sözə **süçünsə** bulun barır: sözə şirnəşən, əsir düşür. 2. ləzzət almaq. dadanmaq. - yedik suçunduq.

suçuşmaq: süçüşmək_{ka}. süçüşmək. dadlanmaq.

suçuşmaq_{ka} : saçışmaq. sıçraşmaq. atışmaq. qalxışmaq. - atlar qamuğ **suçuşdu**.

sudımaq: suzımaq. sutmaq_{ka}. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq.

sudturmaq_{ka}: sutturmaq. tükürtmək.

suf_{ka} : suv. su.

sufila : quyu. aşağı. aşağı. alt. (# yuxar. yuxarı. ülya).

sufşamaq_{ka}. **sufsamaq**. **şuvşamaq**. çivıldamaq. cıvıldamaq. pıçıldamaq.
fısıldamaq.

suq : - **suq yalnus ər**_{ka}: yapyalnız adam. - **suq yalnız**: tək tanqa: tək
tənha. yapa yalnız.

suq ərınək_{ka}: işarət, şahadət barnnağı.

suqaq_{ka} : 1. siğın. geyik. ağ geyik. 2. ağ. su çalı, rəngi.

suqaqlıq_{ka}: geyikli. qəyiği çox olan.

suqar_{ka} : **soğar**. uzun. uzanan. - **suqarlaç börk**_{ka}: uzun börk.

suqarmaq: sağarmaq. siğarmaq. suyun almaq. - o qoyundan qurut **suğardı**.

suqdıç_{ka}: döğrə qonaqlığı. qışın dostlar arasında sıra ilə yapılan şölən,
qanaqlıq.

suq_{ka} : **soq**. **sox**. ac göz. alçaq. - **suq ər**.

suqturmaq: **suğturmaq**_{ka}. tüpürmək. sutturmaq_{ka}. süztürmək.

suqur_{ka} : kələrə bənzər bir çeşit ada tavşanı.

sulamaq: 1. öllmək. çiləmək_{ka}. çilətmək. çiləmaq. tərləmək çiyələtmək_{ka}.
çiləşmək_{ka}. çiglətmək_{ka}. yaşartmaq. ıslatmaq. tərlətmək. 2.
yanurmaq. ititmək.

sulamaq: suvarmaq_{ka}. suvqarmaq_{ka}. su vermək. suvrarmaq.

sulanmaq: suvsımaq_{ka}. sulu olmaq. yaşlanmaq. suvalmaq_{ka}. sivanmaq. su
verilmək. su saçılmaq. yaşlıqmaq_{ka}. ıslanmaq. çilənmək_{ka}.
çiminmək. yaşlanmaq. tərləmək.

sulaşmaq: suvqarışmaq_{ka}:

sulatmaq: süvritmək_{ka}. sivriltmək. suvratmaq. ititmək. suvrarmaq_{ka}.
suvqarmaq.

sulayan : suvqardaçıl_{ka}. suvqarıqlı_{ka}. sulayıcı. sulayıcı. su verən.

sulayıcı : suvqarquçıl_{ka}. sulayan. su verən.

sulıntı : **salındı**_{ka}. ənsəyə, ənsədən arxaya sallanan tel.

sulu : suviş. boş. şol.

suluq_{ka} : suvluq. hovlə. dəsmal.

sum : **süm**. "tüm. tamamən. bütün" anlamında, obartma ilgəci. - **süm**
sücük: **sum** sucuq: cop cocuq: şip şirin. dapdadlı.

sumaq_{ka} : summaq. boyunsımaq. itaət etmək.

sumaq_{ka}. summaq. boyunsımaq. itaət etmək.

sumartıq: **samurtuq**_{ka}: (**sam. sum. som**). yumuq qarışıq. kələf. - **samurtuq**
ış_{ka}: içindən çıxılamayan iş.

sumlutmaq_{ka}: **sümlütmək**. yabancı dil ilə söylətmək.

sun : 1. xalis. - **sun** altun: xalis qızıl. qızıl şimşi. 2. - **sun kişi**: uyqun.
xoşəxlaq.

- **sun kişi** : xalis kişi. yumuşaq xuylu. ürəği sələk adam.

suna : sunq. taarif.

sundılaç: yunt quşu. çayır quşu.

sunı_{ka} : evin kırıqları.

sunu : 1. çörək otu. 2. ilgər. ilər. nümayiş.

sunuş : tarif.

sunuşmaq: tarif edilmək. - **sunuşmadan** buyurun: tarif ələməyin. -

sunzı_{ka} : birə soyundan bir heyvan.

suramaq_{ka}: **sürəmək_{ka}**. kullanmaq. işlənmək. istifadə etmək.

suratlanmaq: bənizlənmək. mənğizlənmək_{ka}. gözəlləşmək. sırlanmaq.
bənzinə rəng ruf gəlmək:.

surçıtmaq_{ka} : sürçtürmək. sürüştürmək.

surplamaq: süriləmək_{ka}. qura çəkmək.

sus ! : tıt_{ka} !. tıq !.

susaq : susqaq_{ka}. su götürmə qabı. malağa.

susamaq: suvsamaq_{ka}. usuqmaq_{ka}. usmaq_{ka}.

susatan : usıtqan_{ka}.

susatqan: usıtqan.

susatmaq: usıtmaq_{ka}. suvsatmaq_{ka}.

susdurmaq : qamturmaq . taldırmaq. daldırmaq.
yatırıb, huşdan aparmaq.

susıq_{ka} : kova. dolaç. dolça.

susqaq_{ka}: susaq. su götürmə qabı. malağa.

susqu : sikut.

susluq : ərin. tə'xir. - heç **ərin** bağışlanmadı.

susma : tınma_{ka}.

sust : çözüük. ərinc.

susutan : usutan_{ka}. - **usutan** sıcaq. - şor çor yemək sustur.

sutmaq : sudmaq. sağurmaq_{ka} sudramaq. su atmaq. suzmaq.
tükürmək. tüpürmək.

sutmaq : sudmaq. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq_{ka}.
suztürmək. tükürmək. tüpürmək.

sutmaq_{ka} : < **süzmək**. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq. sudımaq. suzımaq.

sutramaq: **sudramaq**. su atmaq. sağurmaq_{ka}. sudmaq. sutmaq. suztürmək.
tükürmək. tüpürmək.

sutturmaq_{ka} : (t <> z) **süztürmək**. (< **süzmək**). suğturmaq.
sudturmaq_{ka}. tükürtmək. tüpürmək.

sutturmaq_{ka} : suğturmaq_{ka}. tüpürmək. süztürmək.

sutuq : **suduq_{ka}**. tükürük.

suv qatlışmaq_{ka}: su qollarının qovşağı.

suv : suf_{ka}. su. - **suv sıqırı_{ka}**: **suv sığırı_{ka}** manda. dombay.

suvalmaq_{ka}: sivanmaq. sulanmaq. su verilmək. su saçılmaq.

suvamaq: boyamaq. bulamaq. çapturmaq_{ka}. - çamırla **sivat**.

suvarmaq: subıtmaq_{ka}. söbütmək. sivriltmək. ititmək.

suvarmaq_{ka}: sulamaq.

suvaşmaq_{ka} : sivaşmaq.

suvıqlanmaq: sulu bulmaq.

suvınmaq_{ka}: yıxanmaq.

suviş : sulu. boş. şol.

suvişmaq : suyuqlaşmaq. şollaşmaq. boşalmaq. səqiqləşmək.

suvişmaq_{ka} : sıvıqlaşmaq. cıvıqlaşmaq.

suv_{ka} : su.

suvqardaçı_{ka}: sulayan. sulayıcı.

suvqarıqlı_{ka} : sulayan.

suvqarıqsaq_{ka}: sulamaq diləğində, istəyində olmaq.

suvqarımınmaq_{ka}: sular görünmək. suvarır qörünmək.

suvqarışmaq_{ka}: sulaşmaq.

suvqarquçı_{ka}: sulayan. sulayıcı. su verən.

suvqarmaq : suvrarmaq_{ka}. sulatmaq.

suvqarmaq_{ka}: sulamaq. su vermək. suvrarmaq.

suvqartmaq: sulatmaq. sulatmaq üçün birini göndərmək.

suvqarunmaq_{ka}: sular görünmək.

suvlaq_{ka} : yalaq. heyvan sulanacaq yer

suvlamaq_{ka}: suvulmaq_{ka}. suvalmaq. sulanmaq. su içmək.

suvlanğ_{ka}: düz. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq
olmayıb düz olan saç.

suvlanmaq_{ka}: sulanmaq. sulu olmaq.

suvlatmaq_{ka} : sulatmaq.

suvlin : qırqavul. - yazdaki **suvlin** izləyib, evdəki toyuğu içqınma.

suvluq_{ka}: suluq. hovlə. dəsmal.

suvrarmaq_{ka}: suvqarmaq_{ka}. sulamaq. sulatmaq. su vermək.

suvratmaq_{ka}: süvritmək_{ka}. sivriltmək. sulamaq. ititmək. sulatmaq. - qələmi
suvrat.

suvsamaq: - sıcıq **suvsadı**: şərab sulandı.

suvsamaq_{ka} : **şuvşamaq**. çivıldamaq. civıldamaq. pıçıldamaq.
fısıldamaq. oxuyub üfləmək.

suvsamaq_{ka}: susamaq.

suvsatmaq_{ka}: susatmaq.

suvsımaq_{ka}: sulanmaq. sulu olmaq.

suvsus_{ka}: suyuq. açılmış, boşalmış, gücdən düşmüş nərsə. üzərinə su
qatılmış ayran.

suvuq : **suğ**uq. **suu**q. sırıq. sivri. uzun. - **suvuq** quyruq: uzun quyruq.

suvuq_{ka} : (v <> y) **suyuq**.

suvulmaq_{ka} : suvlamaq.

suyaqu_{ka}: xorozun ayağındakı mahmız.

suymaq : su atmaq. tüpürmək. - göyə **suysa** üzə düşür.

suyran_{ka} : **süyren**. minarə. buna bənzər şeylər kimi uzun olan hər nəsne.

suyuq : (v <> y) **suvuq**_{ka}.

suyuq : suvsuş_{ka}. açılmış, boşalmış, gücdən düşmüş nərsə. üzərinə su qatılmış ayran.

suyuq_{ka} : bozaq. ağız suyu. - **suyuq** ağızda yoğruşdu: ağızımın suyu qurudu, qaqurdu.

suyuqlamaq: **sütkərmək**_{ka}. süt kimi sulu, duru yapmaq.

suyuqlaşmaq: suvişmaq. rəqiqləşmək: şollaşmaq. boşalmaq.

suyuqlatmaq: durutmaq : **sütkərmək**_{ka}: yapmaq süt kimi sulu.

suyut : çüvüt_{ka}. süyüt. boya. rəng.

suzmaq: sudımaq. sutmaq_{ka}. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq.

suzmaq : sudmaq. sutmaq. sağurmaq_{ka}. sudramaq. su atmaq.

tükürmək. tüpürmək. - **göyə** sağyrsa, üzə düşür. - **göyə** suzsa, üzə düşür.

suztürmək: sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq_{ka}. sudmaq. sutmaq.

tükürmək. tüpürmək.

sü : **su**. əsqər_{ka}. {su itiliyində axan}.

süci : çaxır. şarap. bor_{ka}.

süçiq_{ka} : **sucuq. socuq. cocuq.** 1. çaxır. şarap. bor_{ka}. içiləcək adalı nə. -
qızıl sucuq: altu, qırmızı, duru çaxır. 2. dadlı, şirin olan hər bir hə.

süçimək_{ka}: dadlanmaq. gözəlləşmək.

süçişmək_{ka}: süçüşmək. suçuşmaq. dadlanmaq.

süçitmək_{ka}: suçitmək. iyiləştirmək. dadlandırmaq.

süçüq_{ka} : süçiq şarap.

süçünmək_{ka} : tadını bulmaq. ləzzət almaq. məhzuz olmaq. -
süçinmək.

süçüşmək_{ka} : süçüşmək_{ka}. sucuşmaq. suçuşmaq. dadlanmaq.

südmək : sitmək_{ka}. sidmək_{ka}. sizmək. siymək. işəmək. - **sittim:** işədim. -
uşaq **sitti:** işədi.

südük : (t <> z) sidik. sizik. sıdıq.

südük : < **süzdük**_{ka}. süzsük.

südüklük: qavuş_{ka}. məsanə.

sük : 1. sok. kor. (# **sök.** sox: açıq. yarıq). 2. **sürk**_{ka}. teyxa. lap. - ayağı
sük buz tək.

süqən_{ka} : eşək yükünün bir tərəfində olan səpət. sələ kimi şeylər.
səkləm.

süqlin_{ka} : süvün_{ka}. süqün. sülün. süvlin. süvlin. qırqavıl.

süqsüq_{ka}: "dağdağan" deyilən bir aqaç.

süqün : süvün_{ka}. sülün.

süləmək_{ka}: qoşun çəkmək. düşmana qarşı əsqər göndərmək. savaş
yapmaq.

süllük_{ka} : çiğ. pişməmiş.

sülün : süvün_{ka}. süqün. süvlin. süqlin_{ka}.

süm : **sum**. "tüm. tamamen. bütün" anlamında, obartma ilgəci. - **süm**
sücük: **sum** sucuq: cop cocuq: şip şirin. dapdadlı.

sümək : yumaq. bəstik. pistik_{ka}. bistiğ. pıstıq. püstə.

sümgürmək: fınqırmaq. yinğitmək_{ka}. yenğitmək_{ka}. yinğ atmaq.

sümlümək_{ka} : **sumlumaq**_{ka}. türkçə'dən başqa bir dillə qonuşmaq.

sümlüm_{ka}: **sümlüm**_{ka}. türkçə bilməyən kimsə. - **sümlüm tat**: heç türkçə
bilməyən fars.

sümlüm_{ka}. **sümlüm**_{ka}. türkçə bilməyən kimsə. .

sümlüşmək: **sümlüşmək**. yabancı dil qonuşmaq.

sümlüşmək_{ka}: somluşmaq_{ka}. tatlaşmq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq.

sümlüşmək_{ka}: **sumluşmaq**_{ka}. tatlaşmq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq.

sümsüçük_{ka} : tap dadlı. bək dadlı nəsnə.

sümük : 1. süngük. 2. yenğ_{ka}. yinğ_{ka}. fırtıq.

sümüklənmək: süngüklənmək. böyümək.

sümüklü: fırtıqlı. yinğdəkü_{ka}. yieğdəkü_{ka}. (cocuqlara bununla sövülür).

süngü: süngü_{ka}. sünqü. mızraq. qarqı. neyzə.

süngüklənmək: sümüklənmək. böyümək. ağillanmaq.

süngüş : qovuş. toxu. toxnma. tə'nə.

sünğük : sümük.

sünğük_{ka}: sümük. gəmik.

sünğüqlənmək_{ka}: sümüklənmək. gəmiklənmək. böyümək.

sünğüləmək_{ka}: sünqüləmək. sünqü ilə dürtmək.

sünğüşmək_{ka}: çarpışmaq. sünüşmək.

sünğüt : **sınğüt_{ka}**. qarşılıqsız yarmağan, töhvə. qarşılıqsız, əvəzsiz, verilən sovqat, ərməğan.

sünqüş_{ka}: **sünğüş_{ka}**. sünğüş. savaştə saldırma. sünqü dürtmə.

sünmək : çözülmək_{ka}. ayrılmaq. sesinmək. saşılmaq. saşılmək_{ka}. saşılmək. uzanmaq. uzaymaq.

süprük_{ka}: 1. süprünti_{ka}. süprüntü. zibil. 2. bir adama qızıldığında söylənən söğmə.

süprül : sikdir. çəkil.

süprünti_{ka}: süprük. zibil.

süpürqü_{ka}: süpürqə.

süpürmək: yamlamaq_{ka}. silmək. yığmaq.

sürcək_{ka}: sürcüq. süruc. əyləşmə. qonaqlıq. gecə toplantısı.

sürcüq_{ka}: sürcək_{ka}. süruc. əyləşmə. qonaqlıq. toplantı.

sürçitmək_{ka} : sürçtürmək. surçıtmaq. sürçmək. sürüşmək. ayaq qaymaq.

sürçtürmək: surçıtmaq_{ka}. sürüştürmək.

sürdürmək: **sürtmək**. 1. yoritmaq_{ka}. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq.
- ot onun qarnın **sürdü**. 2. ötürmək. ötürmək. ötgürmək_{ka}.
göndərmək. çıxarmaq. 3. yuqturmaq_{ka}. yoğturmaq_{ka}
bulaştırmmaq.

sürəmək_{ka}: suramaq_{ka}. kullanmaq. işlənmək. istifadə etmək.

sürən : sürün. davamlı. davam edən.

süriləmək_{ka}: qura çəkmək. surplamaq.

sürqaç_{ka}: sürqüc. löq ağacı zamqı.

sürq_{ka} : soğuqdan donma. qatılşma.

sürquç_{ka}: sürqac. löq ağacı zamqı.

sürqü : sürük_{ka}. iziş. tə'qib.

sürqüci_{ka}: sürücü.

sürqük : soxruq_{ka}. sürülən yer. dıllaq. qadının arvat yeri.

sürqüləmək_{ka}: izləmək. tə'qib etmək. qovalamaq. sürmək.

sürqüləmək_{ka}: **sürmək**. 1. qovalamaq. qovalayıb sürərək üzərinə saldırmaq.
2. sürgünləmək. - on illik **sürgünləndi**.

sürqülən: sürülgən_{ka}.

sürqün : sürgün. sürük. ötü. ötü. isal.

sürqünmək: bax > **sürünmək**_{ka}.

sürmək : atılmaq. daşlanmaq. qalxmaq. hirslənmək. - nə uşağın üstünə **sürülürsən**.

sürmək_{ka} : **sürgüləmək**_{ka}. 1. qovalamaq. qovalayıb sürərək üzərinə saldırmaq. 2. sürgünləmək. - on illik **sürgünləndi**. 3. sürmək. qovmaq. sürgün etmək. - **sürdü** mənim qutumnu: apardı mənim xoşbəxliğimi, taleimi. 4. dəvam etmək. - sarılmaq. sarmaq. sərmək. 5. işlətmək. icra etmək. - ərđəmini öğrənibən, işqə **sürə**.

sürsəmək_{ka}: sürmək istəmək.

sürşək : şüşə. şüyşə. sırça. sırıçqa_{ka}. sürüşgə.

sürtmək_{ka}: **sürdürmək**. 1. sürmək. yoritmaq_{ka}. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. - ot onun qarnın **sürdü**. 2. toxunmaq. dəğmək. ləms etmək. yaxmaq_{ka}.

sürtük_{ka} : sırtıq. türtüş. türtük. dürtük. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə. əzik. sürülüb sərilmiş. - sürtük əşlər: sürüştürən.

sürtülmək_{ka} : 1. (s <> t) dürtülmək. türtülmək. - kürküm ona **türtülür**. 2. dövülmək. əzilmək. 3. aşqınmaq_{ka}. aşınmaq. aşılanmaq. qaşınmaq.

sürtünmək_{ka}: sürtülmək.

sürtürmək_{ka}: 1. sürdürmək. sürütlətmək. qoğmaq. 2. işləmək. - daş **sürmək**:

daşı qazmaq.

sürtüşmək: **türtüşmək**_{ka}. **dürtüşmək**_{ka}. sürmək. - qoğuşa yağ **dürtüş**: dəriyə

yağ sürt.

sürülmək: . (s <> t) **türtülmək**_{ka}.

sürü : 1. sürüq_{ka}. 2. ögür_{ka}. toluq. bölük.

sürüc : 1. sürcək_{ka}. sürcüq_{ka}. əyləşmə. qonaqlıq. toplantı. 2. sürgüci_{ka}.

sürük_{ka} : 1. sürgün. ötüq. ötüq. isal. 2. sürü. 3. sürgü. iziş. tə'qib.

sürülən : **sürülqən**_{ka}. hər zaman, hər yerdən sürülən.

sürülqən_{ka}: sürgülən.

sürülmək_{ka}: sürgülmək.

sürün : sürən. davamlı. davam edən.

süründi : sürünmüş.

sürünmək_{ka} : **sürgünmək**. 1. sürtüşmək. qaşınmaq. - kişi öz yinin

süründü. 2. sərt, bərk nərsəni dövüb əzmək.

sürüş : cütləşmə. sevişmə.

sürüşdürmə: burbağ_{ka}. yorbağ. burbaşlama. buruşdurma. işi uzatma.

sürüşgə: sırça. sırıçqa_{ka}. sürşək. şüşə. şüyşə.

sürüşgən: sarıçqa_{ka} sarılıb sürüşgən.

sürüşgən: yarsqaq_{ka}. zivgək, yer. ayağın qayabiləcəkl yer.

sürüş_{ka} : **sülüş. sütüş. sütüh. sütül. ütmə. fırx1.** buğda başaqların sütülkən, çöplü qabıqlı otda ütüb, (qabığı ayırd etmək üçün) çırpıb döğüb yeyərlər.

sürüşmək: 1. zivmək. suçmaq_{ka}. - pıçaq əlimdən **suçdu.** yağlı şey suçan olur.
2. heyvanların cütləşməsi. - ayqır qısraq **sürüşdü.**

sürüşdürmək: surçitmaq_{ka}. sürçtürmək.

süs : - **süslü ev:** bədziliq əv_{ka}. bəzəkli ev.

süsişmək_{ka}: süsüşmək.

süsqən : **süsəgən_{ka}.** çox süsən.

süsqirmək_{ka}: süsqürmək. süsmək istəmək. süsməgə saldırmaq.

süsləmək: əsriləmək_{ka}. naxışlamaq.

süslənmək: 1. bəzənmək. bəzəlmək. - **bəzərib qozanmaq_{ka}.** 2. altın tikələrlə süslənmək. burtalanmaq_{ka}. 3. qozanmaq_{ka}. qoyanmaq.
bəzənmək. qoyunmaq. - **bəzərib qozanmaq.**

süslətmək: bəzətmək_{ka}.

süslü : yaltrıq_{ka}. yoldruq_{ka}. parlaq. cilalı.

süsmək_{ka} : dürtmək. burnuzlamaq.

süstürmək: bornuzlamaq. - qoşlar qamu **süsüşdü.**

süsüşmək: dürtüşmək. burnuzlaşmaq. birinə soxuşmaq.

süşqürmək_{ka}: süsqirmək. süsmək istəmək. süsməgə saldırmaq.

- süt** : - **süt qərdəş**. əmikdəş. əmgəş. bir məmədən süt içən körpələr. -
sütsüz adam: soysuz. mayası bozuq. çabaq ər_{ka}. - **süt nəne**:
avurta_{ka}. daya. - **süt ötrüm**_{ka}: ötürüm. sürüq otu. mərciməyə bənzər.
isal verən bir ot.
- sütdaş** : həmsirişt. uya qab. taydaş. həmsirişt. həmzad.
- sütgərmək**_{ka}: sulanmaq. suyuqlamaq. süt kimi sulu, duru yapınmaq. -
yoğurt **sütgərdi**.
- süvri**_{ka}. : **süvir**. **sivri**. iti. ötgir.
- süvritmək**_{ka}: sivriltmək. sulatmaq. suvratmaq. ititmək.
- süvün**_{ka}: süqün. sülün.
- süyren**_{ka} : **suyran**. minarə. buna bənzər şeylər kimi uzun olan hər nəsnə.
- süyüt** : çüvüt_{ka}. suyut. boya. rəng.
- süzdürmək** : **sizitmək**_{ka}. (z <> d <> y) **siditmək**_{ka}. **siydirmək**₆.
sızdırmaq. işətmək.
- süzdürmək**: sərmətmək_{ka}. sayratmaq. ayırd etmək. sıçratmaq.
- süzə** : təsfiyə.
- süzəklik**: süzək. tuqaqlıq_{ka}. süzqəçlik ağac.
- süzən** : sarqan_{ka}. çəkən. damcılayan.
- süzgəç** : sərim. sarım_{ka}.
- süzgü** : süzuq_{ka}. süzülmü.
- süzgün** : yaxışıqlı. xumar. - xumar qöz: **ulas**_{ka} **qöz**_{ka}.

süzqəc : çovl_{ka}. çovıl.

süzqün_{ka} : rəngi qara. tikənli bir dağ ağacı.

süzlünmək: süzlüşmək_{ka}. süzülmək.

süzlüş_{ka} : süzlün. təsfiyə. palayış.

süzlüşmək_{ka}: süzlünmək_{ka}. süzülmək.

süzmə_{ka} : "kəş" deyilən yağsız quru pənir. ayran süzməsi.

süzmək_{ka}: sutmaq_{ka}. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq. sudımaq. suzımaq.

süztürmək_{ka}: süzdürmək. sittürmək. 1. işətmək. 2. sotturmaq. tüpürmək. 1.

suğturmaq_{ka}. tüpürmək. sutturmaq_{ka}. 1. sotturmaq. süztürmək.

tüpürmək.

süzük_{ka} : **suzuq. süzülmüş. 1. ağız suyu. tüpürcək. tükürük. tüpük₆. -**

süzüq ağızda yoğruşdu: ağız suyu qurudu. 2. duru. açıq. aydın. saf.

arın. təmiz. - **süzük su**: göm göy, dinik₆ (dinc), duru su. 3. duru

daşlarada süzük deyilir.

süzülmək: süzlüşmək_{ka}. süzlünmək_{ka}.

süzüнди : süzgüнди. arın, dingin, duru olan. - **süzüнди** su.

süzünmək: süzgünmək. süzülür kimi görünmək. - süzüнди: süzülmüş.

Ş

şabuq_{ka} : çapuq. tez. yeyin. - açıqlıq ər **şabuq** qarımaz: varlı kişi tez qocalmaz.

şad_{ka} : < **yaşut**. yarud. açıq. könük. könül. sevnük. həyəcanlı. - **şad olmaq** : < **yaşutmaq**. yarutmaq. sevinmək. keflənmək. kefeləmək.

şadlıq : yaşın. sevinc.

şadlıq : < **yaşutlıq**.

şaqılamaq : çağlamaq.

şaqımaq: sayramaq_{ka}. ötüşmək. saçmalamaq. həzəyan etmək.

şaqqalmaq: çatllamaq_{ka}.

şaqqıldamaq: çatıldamaq.

şalaşu : bir çeşit çin toxuması.

şallaq : barqa.

şan : kü_{ka}. küy. ün.

şans : yarı. yarıq. qapı. bəxd. - **yarın tikilsin**: qapın bağlansın. - **şanslı**: tüşə. düşə. uğurlu.

şap şap : vurmada çıxan səs. yeməkdə, ağızdan çıxan şapırt.

şapalaq : yasaq. yasqa. tasqa. tasağ. silli.

şar şar : - **çar çar**. yağmurun sağnaq halında yağmasından çıxan səs. hərhanki bir axarın çıxardığı səs.

şarkıcı : yıraqu_{ka}. çağrıcı. müğənni.

şaşı : qınqr_{ka}. yan. qınğır.

şaşılacaq: tanğsuq_{ka}. əcib. nəfis.

şaşıрмаq: səkitmək_{ka}. səktirmək.

şaşırtmaq: anğıtmaq_{ka}. anqıtmaq. anğturmaq_{ka}. enğıtmaq_{ka}. anğıtmaq.

dandırmaq. əngitmək. təəccübləndirmək. tanlamq. tanqlatmaq.

sanğlatmaq. utandırmaq.

şaşqın : gic. əndik_{ka}. endik. qanmaz. anlamaz. - **əndik** ər: budala adam.

- **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər. - **əndik** ər: budala adam.

şaşmaq : çaşmaq. şaşıb disginmək. anğmaq_{ka}. tanlaşmaq. tanqa şaş

qalmaq. tavrılmaq_{ka}. enqmək_{ka}. tanğlaşmaq_{ka}. təəccüp etmək.

- yalnuq anı **tanlaşır**.

şaşmaq_{ka}: çözmək.

şaşıltmaq_{ka}: çözdürmək.

şat : cürət. cəsarət.

şeh : çiy_{ka}. nəm. yaşlıq.

şey şüy : ağır ağruq_{ka}.

şəbəkə : tarmaq. qol.

şəbinğ : çəping. kiçik dəmir çomaq. dəmir baston. batım.

şəbüq : çapuq.

şəkirtük_{ka}: çəkirdək. püsdə. fıstıq.

şəl şül_{ka} : - **şəl şül_{ka}** əlli: **şil şül**. çolaq. bacarıqsız. udumsuz. yönəmsiz.
uquvsuz.

şələqəm : çamqur_{ka}. çağmır.

şəp gəlmək_{ka}: çap gəlmək. çabuq gəlmək.

şəpələnmək: örküçlənmək. möjlənmək. dalqanmaq.

şət : **çit_{ka}**. (bax > **çət**). **çit_{ka}** **şat**. ürək. cürət. cəsarət. - **şətim** çatmır. -
onun nə **şəti** vardır. - **şətli** ürəkli kişi. - **şətim** sıyidi.

şəti : - onun nə **şəti** var.

şin_{ka} : təxt. sədir.

şırıq : şərq. ısıq. doğu.

şirro : şıralğan. şırılğan. şırran.

şikarçı : ovçu. ataçı ataçı.

şil şül : - **şəl şül_{ka}** əlli: çolaq. bacarıqsız. udumsuz. yönəmsiz. uquvsuz.

şiltə : çapğut. çaput. döşək. palaz.

şiltük_{ka} : **çiltük**. boynuzdan yapılan mirrəkkəb qabı.

şimdi : əmdi_{ka}. imdi. indi.

şip₆ : çatı. tarus_{ka}. səqf.

şirə : 1. sirə. bəkməs_{ka}. pəkməz. quyuq sıvıq. rubb. doşab. tuqşab.
çaqır_{ka}. çaxır. 2. züvgan buz. donmuş yer.

şirnəşmək : süçünmək_{ka}. şirnəşmək. girişmək.

- şiş** : bars_{ka}. qabartı. paysa₆.
- şişək** : baqlan_{ka}. ətli canlı. baruq. - **baqlan quzı**_{ka}: yeni, səmiz quzu.
- şişən** : ürülqən_{ka}. urulqan. orulqan. qabaran.
- şişik** : qapır. qabır_{ka}. qurs. gürs. maya.
- şişik** : opuz_{ka}. obuz. çətin. qaba. qatı. qurs. gürs. qabır. maya.
hündür. dik. qom_{ka}. kom. gürs. qurs. qabır. maya. çöküş. köpüş.
daşırqan. komba. kumbarı.
- şişirən** : qabartan. obartan.
- şişirmək**: köpütmək. qumturmaq. qatırmaq₆. dondurmaq. gurramaq.
gəritmək. qarıldatmaq. boş boş danışmaq. qatıtmaq₆.
qurutmaq. qatılatmaq. tupramaq_{ka}. topramaq_{ka}. böyütmək. -
uşaq nəyi **toprama**.
- şişqin** : yoğun. qalın.
- şişman** : çağ.
- şişmək**_{ka}: gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. təxmir olmaq.
mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək. qabarmaq. üzlənmək_{ka}.
- şol** : suviş. sulu. boş.
- şoraq** : çoraq. qıraç.
- şorbalamaq** : şorba (çorba) içmək. münlənək_{ka}.
- şöpik**_{ka} : çöpük. çör çöp.
- şuxluq** : yalıtqa_{ka}. alay.

- şumal** : < **yuşan**_{ka}. düz. saf. - **yüşən** daş: şumal daş.
- şumal** : suvlanğ_{ka}. düz. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan ağac.
qıvırcıq olmayıb düz olan saç.
- şutı**_{ka} : qırxayaq. örümçək. çayan kimi bir böcək.
- şuvşamaq**_{ka} : **sufsamaq**_{ka}. **sufşamaq**. çıvıldamaq. cıvıldamaq.
pıçıldamaq. pıçıldeşmaq. fısıldamaq. - onun qulağına bir söz
şuvşadım.
- şuvşatmaq**: **şuv şaşmaq**_{ka}. gizli söz fısıldaşmaq. sufsamaq. sufşamaq.
şuvşatmaq.
- şüq**_{ka} : **sük**. **cük**. sus. hiss. siss. susturma ilgəci. - **şük dur**: **çük** dur. -
şüq turmaq_{ka}: süqut edmək.
- şünük**_{ka} : çünük. çınar ağacı. çarun.
- şüşə** : sürşək. şüyşə. sırça. sırıçqa_{ka}. sürüşgə.
- şüşətmək**: yapratmaq_{ka}. dikmək. dikətmək. - at qulağın **şüşətdi**: yapratdı.
- şüt** : **şüt**_{ka} < met > **düş**. 1. düşmək, salınmaq. 2. soy. əsl.
- şütmək** : < met > **tüşmək**. enmək.
- şütük** : çütük. çotuq. qırıq. - şütük saqal: kosa saqal.
- şüyşə** : sürşək. şüşə. sırça. sırıçqa_{ka}. sürüşgə.

t

2tarif edişmək: sunuşmaq. - **sunuşmadan** buyurun: tarif ələməyin.

2tədbir edmək: danışmaq. gənqəmək_{ka}. görüşmək.

2təfəhhüs : soğraş. sorqaş. axtarış.

tab : **tap**. təb. təp. yetər. bəs. yaxcı. lap yaxcı. uyğun. kafi. - mənə **tabdır** belə. - bir kasa mənə **tabdır**. - **tab** deyib, **tab** eşiddik. - **tab** yatıb durdum. - **tab** yeyin **tab** için, artuğun burxun. - **tap** datlı: bərk datlı nəsənə: **sümsüçiq**_{ka}. - **tab** oldu: əcəb oldu.

taba : **taba**_{ka}. 1. yan. qayaq₆. tərəf. cihət. doğru. yana. - mənə **taba**: mənə tərəf. 2. tərs. əleyh. zidd. rəğmən. qarşı. - **devlət taba**: **devlətə** qarşı. - **ər arvad taba**. - **sənin taba** qılacam. - **mən taba** işlər görülmüş. - **yağın taba**: yağıya doğru. - **çərik** **taba** yağışdı: qoşuna sarı yügürdü, cumdu.

tabax : **bax** > **tabaq**.

tabaq_{ka} : **tabağ**. 1. körkə_{ka}. ağactan **kövülmüş**, oyulmuş, dayaz, çuxurluğuaz, enli qab. 2. batğa_{ka}. tabğa. düz, saf taxda. 3. yalplı_{ka}.

tabalamaq_{ka} : qınamaq. ayıblamaq. cəzalamaq.

taban_{ka} : **təbən**. daban.

tabanlamaq_{ka}: **dabanlamaq_{ka}**. 1. **sabanlamaq_{ka}**. təpmək. sapanla sürmək. 2. təpmək.

tabaru : tərəf. bir nəyə doğru, qarşı. - bilgə ərik bulursan, baxqıl ona

tabaru: bilən, danışman kişi tapsan, ona sarı diqqət ed, yönəl. - bilgə əri tapdın sa, baxqıl onun **tabaru**.

tabğa : batğa_{ka}. tabağ. düz, saf taxda.

tabi : **tapı**. (**tap**. **tab**. **təp**). 1. **taplağ**. **tapışlıq₆**. müvafiqət. rizayət. razılıq. qəbulluq. boynaşlıq. - sizin **tapız**: sizin rizayətimiz. - mən **tapımı** verdim. - sizin **tapız** mənə gərəkdir. 2. **əvət**. . sormağ, istəmək, vurqulamağ ilgəci.

tablaq_{ka} : **taplağ**. **tapışlıq₆**. rizayət. müvafiqət. - **tablağın** varmı.

tablaşmaq. : taplaşmaq. razılaşmaq. uzlaşmaq.

tabraq : <> **tanraq** <> **qıvraq**. iti. bol.

tabran : **tavran_{ka}**. kufu, süpəyi tovlamağa, sallamağa, yanlarında olan ip. tovlanmış, hörülmüş ip, uçqur, bağ.

tabu : tapu. büt. tapın. sənəm.

tabut : qabırcaq_{ka}. qabqırcaq. sandıq. ükək_{ka}.

tabuzmaq_{ka}: bax > **tapuzmaq**.

tabzaş : təbzəş. təpzəş. tapzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

tacik_{ka} : daşıq. dışıq. yad. fars.

tacıqlamaq : tatiqlamaq. taziqlamaq. birini fars sanmaq.

tacıqlamaq_{ka}: faralamaq. farsa dəyər (nisbət) edmək.

tad:tat

taf : **taf**_{ka}. **tav**. buruq. al. hilə. dək. - ovçu neçə tav (al) bilsə, azıq onca yol bilir.

tafarçıl_{ka} : yük taşıyan.

tafraq_{ka} : bax > **tavraq**_{ka}.

taha : **daha**. **taqi**. genədə. bir azda. artıq. artığına. - **daha** bar: genədə, bir azda ged. - **daha** ver. - **daha** gəlmə. - dinlənmişən **daha** dinlən.

tahi : **dahi**. anru. nərü_{ka}. ayru. yana. sonra. - bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, snora qurtulur.

tax:taq

taq : **daq**_{ka}. **tağ**. 1. hündür dağ. art. uca, arxalı, kürekli yer. 2. oyuq. - **oyuqlu** ev: tağlı ev. 3. dağ biçimində quruluş olan dam, tavan. 4.

dəğil. təkül. - **taq ol**_{ka}: dəğil. daq. təkül. 5. dağ. dağlamaq. 6. yoq.

dəğil.

- daq ol. daq. təkül.

- dağın, dənizin, ırmağın burun kimi çıxan yeri: **baldır**_{ka}.

taqaq : **taxaq**. çaruq_{ka}. çağur. sağur.

taqal : **dağal**. qalın_{ka}. qalını.

taqarcıq: **dağarcıq**. tağar_{ka}. dağarcıq. kəsürgə_{ka}. kəsruk. sanaç_{ka}. sağnaç.

tuluğ. tulum. çuval. xurcun. xalta. xaral. qap.

taqar_{ka} : **taqar**. **tağar**_{ka}. **tağar**_{ka}. **dağar**. 1. çuval. xurcun. dağarcıq. xaral.

tağarcıq. tulum. 2. çuval. xurcun. xaral. tağarcıq. tulum. qap_{ka}. 3.

mal. var. dövlət.

taqas : taxas. taxsa. əvəz. - bu **taxsa** onu taxsar: bu ödəş, onu ödər.

buda onun əvəzinə.

taqay : **tağay**_{ka}. dağay. dayı.

taqaz : takız. takuz_{ka}. taqzıl. ləkə. yamaq.

taqca : **taxca**. sərü_{ka}. üzərinə şey şüy qoyulan yercik.

taqçı : ağsar. dağa çıxan. alpinist.

taqda : **taxda**. yartu_{ka}.

taqi : bax > **daha**

taqıdan : **dağıdan**. taran.

taqı_{ka} : **taki**_{ka} daxı. dahı. dah. taqı.

taqıqmaq_{ka}: tağıqmaq. dağa çıxmaq. daqa qaçmaq.

taqılışmaq: dağılışmaq. yayılışmaq. yadlışmaq_{ka}. yayılışmaq.

taqılmaq: tağılmaq. dağılmaq. tarılmaq_{ka} 1. qol qol olub ayrılmaq. açılmaq.

yoخ olmaq. - **tarılmasın** türkünüm: dağılmasın millətim. 2.

teşilmək_{ka}. yarılmaq.

taqılmaq_{ka}: **dağılmaq**. 1. (bir nəsne, ötekisi içinə) tarılmaq, yayılmaq.

asılmaq_{ka}. asılmaq. 2. (saç) orpamaq_{ka}. örpəşmək. ürpəmək.

ürpəşmək. 3. tağşulamaq. dağşuqmaq. əldən salmaq. əprişmək.

- dartıldı dartıldı ip təğşuldu. qırışmaq. qarışmaq. ufalanmaq.

təvşəlmək_{ka}. təvşülmək. 4. ılınmaq_{ka}. ılınmək. ılışmək. tutulmaq.

uğramaq. 5. (pıçaq kimi kəsgin şeylər) korlaşmaq. 7. düzülmək. 7.

taqır taqır, tıqır tıqır səs çıxarmaq. 8. burmaq_{ka}. yayılmaq.

çalınmaq. buğlamaq.

taqınmaq_{ka}: **taxınmaq**. 1. qızmaq. hirsələnmək. 2. danmaq. rəd etmək. inkar

etmək.

taqır : "taq" səsi. - **taqır taqır**: taq taq. - at ayağı **taqır taqır** etdi.

taqışmaq : **taxışmaq**. 1. taxmaq. təvişmək_{ka}. tüvişmək. şışə ət düzmək. 2.

təvişmək_{ka}. tüvişmək. taxmaq. şışə ət düzmək.

taqıtılmaq : **taramaq_{ka}**: açmaq (# **dərmək**).

taqıtılmış: **dağıtılmış**. ülüklük_{ka}. üləştirilmiş. paylanmış.

taqıtım : dağıtım. yayma. yayım. pəxş. savruq. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

taqıtmaq: dağıtmaq. **təvşətmək**_{ka}. **tağıtmaq**. 1. qarıştırmmaq. birbirinə vurmaq. 2. sökmək. pozmaq. cırmaq. qırmaq. xərablamaq. 3. yaymaq. yasmaq_{ka}. çözmək. açmaq. tarmaq_{ka}. yaymaq. - ər suyun tardı. 4. yıxmaq. xərablamaq. - o evim **yıxdı**. - işlərim **yıxıldı**: xərab oldu.

taqqaçı₁ : börkçi_{ka}.

taqqın : daqqın dağqın. savruq. səpik.

taqlaşmaq: taxlaşmaq. borcu alacaqla ödəmək.

taqlatmaq: daqlatmaq. taqlamaq_{ka}.

taqlmaq : dağlmaq. toquşmaq. pəxş olmaq.

taqma : taxma ad. ayaq_{ka}. ləqəp. künyə. təxəllüs. - taxma ad, ləqəb vermək: **atamaq**_{ka}.

taqmaq : taxmaq. **təvmək**_{ka}. **təğmək**. 1. urımaq_{ka}. urmaq. 2. saplamaq. əti şişə saplamaq. düzmək, vurmaq. geydirmək. - əynivə **tax**: əynivə gey.

taqratmaq: **təğrətmək**. bax >**tavratmaq**_{ka}.

taqsamaq: ödəmək. qarşılamaq. - bu **taxsa** onu **taxsar**: bu ödəş, onu ödər. buda onun evəzinə.

taqsulamaq : dağşuqmaq. əldən salmaq. əprişmək. - dartıldı dartıldı ip **təğşuldu**.

taqşüt : təkşüt_{ka}. dəğişit. qarşılıq. əvəz. bədəl.

taqtu_{ka} : **taxtu_{ka}** **taxut**. xam. əğrilməmiş nərsə.

taqturmaq_{ka} : taqtırmaq. düzdürmək.

taquq : dağuq. pozuq. öyrün. öyran. viran. tarıq. yıxıq. saçıq. yazıq.

taqun : tanuq_{ka}. şahit.

taqut : **taxut**. **taxtu_{ka}**. xam. əğrilməmiş nərsə.

taquy : **tayuq**. dolu, kamil kişi, nə.

taquylanmaq: **tayuqlanmaq_{ka}**. kibarlanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək.
dayılanmaq. taxınıb keçinmək.

taquz_{ka} : **takuz_{ka}**. **takız**. **taqzıl**. **taqaz**. ləkə. yamaq. - taquzlu at: alnındaki
axıtma olan, qaşqay, çavqar₆ at. - at **taquzi** ay olmaz.

taquzmıq_{ka}: taquzuq. toqsıq. ətinə dolqun. bodur.

taqzıl : takız. takuz_{ka}. taqaz. ləkə. yamaq.

taquzuq : taquzmıq_{ka}. toqsıq. ətinə dolqun. bodur.

tal : **dal**. 1. (qapı dalı). tamba₆. təm_{ka}. tirqaz₁. tirqavıç₆. -

dal boylu: dik uca boylu olan. - **tal boyluq_{ka}**: boyu düzgüncə kişi. (ən

çoq) incə uzun qızlar üçün kullanılır. 1. arxa. göt. - **dalı**: götü. **tala**

vurmaq: **dala vurmaq**. talqamaq_{ka}. dalqamaq_{ka}. dalamaq. itmək.

qaqmaq. dəf etmək. savmaq. rədd etmək. - **dala salmaq**: qecirmək.

yubatmaq. - **tala vurulmaq**: **dala vurulmaq**. talqılmaq_{ka}. dalqılmaq_{ka}.
dalınmaq. itilmək. qaqılmaq. dəf edilmək. savulmaq. rədd edilmək.

talaq : **dalaq**. **talıuq**. **dalıuq**. 1. huşdan gedmə. 2. qəşş. 3. sulaq. 4. ağzı
sınıq qab.

talaqu_{ka} : 1. iti. güclü ağı. 2. iç ağrısı. qarın burma. 3. dalaş savaşı.

talamaq : **dalamaq**. **talqarmaq**. 1. talqamaq_{ka}. dalqamaq_{ka}. dala vurmaq.
itmək. qaqmaq. dəf etmək. savmaq. rədd etmək. 2. toxunmaq.
dəğmək. zərər vermək.

talın taraqq : qarın_{ka}. yağma.

talırlamaq: taraslamaq_{ka}. darqatmaq. dağıtmaq. dərib yolmaq, yırtmaq. -
yağı cərgəsin **taraslayan**. - çağrı qazı **tarasladi**. - xəstəlik onu
tarasladi: əldən saldı.

talas_{ka} : **dalas**. **tasal**_{ka}. **tələs**. 1. dallanıb bəllənmiş aralıq. çitli yer.
çevrəli, cızıqlı alay, meydan. 2. yarış meydanına çəkilən dal, ip.
cızılmış sınır. gərilməmiş ip. 3. talağ_{ka}. savaşı. 4. yonqa. yartu_{ka}. 5.
qöçrüm_{ka}. belinləmə. ürküş.

talaş : yonındı_{ka}. yonuntu.

talay : **dalay**. təlim_{ka}. telim. talım. çox.

talbadal : **dalbadal**. qatar. bir biri dalınca.

talbınmaq_{ka} : **dalbınmaq**. çırpınmaq. talbınmaq. talpırmaq.
talpışmaq. çırpınmaq. - quş **talpındı**.

talda : **dalda**. ISSIZ, ağlaq_{ka}. boş, xəlvət, çoraq.

taldırmaq : **daldırmaq**. 1. qarturmaq_{ka}. tıqdırmaq. sıçratmaq. - suyu boğazıma **qarturdi**: qaçıtdı. 2. qamturmaq. yatırıb, huşdan aparmaq. (# **ayıtmaq**). - issi bizi **daldırdı**. - onu vurub **daldırdı**.

talı : **dalı**. artam. son. axır. - **dalıcan düşmək**. uylaşmaq. uymaq. - **dalıya atmaq**: burbamaq_{ka}. burcutmaq. döndərib çöndərmək. - **dalı qalmış**: kölgəli

talıq_{ka} : tat. ləzzət.

talıqmaq: **dalıqmaq**. talqımaq_{ka}. (< **dal**). qəbeh, pis görmək. ayıb saymaq.

talım : **dalım**. **təlim_{ka}**. **telim**. talay. dalay. çox.

talınmaq: çoxalmaq. - **talındı** biligim.

talış_{ka} : dalış. talpış. dalpış. dalqış.

talqa_{ka} : **dalqa**. 1. qom_{ka}. kom. 1. qora. qoruq1. - talqa **alardı**: qora qızardı.

talqaq_{ka} : **dalqaq**. tipi. tufan. qasırqa. boran. kişini dalqalayıb, atıb tutub öldürən yel. - dağ üzrə **dalqaq** oldu: dağda tufan qopdu.

talqalanmaq_{ka}: **dalqalanmaq**. 1. taltumlaşmaq. təlatümləşmək. çoqralmaq_{ka}. covlalmaq. covlanmaq. coşub, qalxıb qaynamaq. şuluğlaşmaq. 2. qoruqlanmaq. salxım bağlamaq. 3. möjlənmək. - su **ərkəkləndi**. - onun yeyni **ərkəkləndi**: tükleri biz biz durdu. 4. qummaq_{ka}. - su **qumdi**.

talqamaq_{ka}: 1. dalamaq. dala vurmaq. itmək. qaçmaq. dəf edmək. savmaq.

rədd edmək. - **buluyub dalamaq**: incitmək. qarışdırmaq. - atavı

buluyub dalqama: incidmə. 2. sıqmaq. can sıqmaq. 3. zərər vermək.

talqan_{ka} : qəşş. tutarlıq. sər'- talqan iğ_{ka}. qəşş kəsəl:

talqanmaq: örküçlənmək. möjlənmək. şepələnmək.

talqar : zərər. - onun təbizliyi kimə **talqar**: zərər verər.

talqarmaq: dalamaq. dəğmək. toxunmaq. zərər vermək.

talqaş : dalquş. ürkünc_{ka}. ürküntü. qalqal. qaçqıç.

talqavunmaq: dalqavuluq edmək. yaramsınmaq_{ka}. yaltaqlanmaq.

talqıç : dalqıç. çökəs. qəvvas.

talqıq_{ka} : **dalıq**. 1. neçə şeyin dalışı, çatışı. dağların çatıçığı yer. 2. dala qoyma, buraxma, yubatma, süründürmə. tə'xir.

talqılmaq_{ka}: **dalqılmaq_{ka}**. 1. dalınmaq. dala vurulmaq. itilmək. qaçılmaq. dəf edilmək. savulmaq. rədd edilmək. 1. açılmaq. - yükü **talqıl**.

talqımaq_{ka}: 1. dalqımaq. dəlmək. boşaltmaq. 2. çoxalmaq. aşıb daşmaq. - **talınmış** biligin sənin. 3. qəbeh, pis görmək. ayıb saymaq.

talqır_{ka} : dalqır. devrim. inqilab.

talqırmaq_{ka}: **dalqırmaq**. devritmək. çevirtmək. üsyan edmək. qarışdırmaq. inqilab edmək.

talqış : 1. dalqış. talpış. dalpış. dalış. taliş. 2. yumarlanmış burulmuş nə.

talqışmaq_{ka}: dürməkləmək. bükmək. yüyələmək. lülələmək.

talqıtmaq_{ka}: **dalqıtmaq. tılqatmaq.** 1. dalatmaq. dalı atmaq. işi qeciktirmək. - mənim işimi **talqıtma**. 2. yükü çarpıtmaq. çarpıq yapmaq. yüklə ip arasına bir ağac parçası qoyaraq yükü düzəltmək üçün bükürmək.

talquç_{ka} : **talğuç_{ka}**. iki nəyi bərkitmək üçün ortasına soxulan tikə. heyvan sırtına yüklətilən yükü sıxıtmaq üçün kullanılan dal, aqaç.

talqu_{ka} : **dalqa.** daluq taxuq, əğrilmiş, bükülmüş, hörülmüş nəsnə. - **talqu** yışıq: hörülmüş ip.

talquq_{ka} : **dalqaq.** bir yerə dalınan soxulan nərsə. çivi. nərsənin sapın sıxıtmaq üçün, çaqılan çivi.

talqurmaq_{ka} : 1. bulanmaq. qarışmaq. 2. qar tipisi qopmaq. tufan qopmaq. - dağın başı **talqırdı**.

tallamaq : **dallamaq.** 1. daldamaq. qalturmaq_{ka}. rədd etmək. yubatmaq. arxada buraxmaq. dalı atmaq. 2. dalmaq. salmaq. dalmaq. dallamaq. qalxmaq. yolmaq.

talmaq : **dalmaq.** 1. dallamaq. salmaq. qalxmaq. yolmaq. 2. qaruqmaq. girib qərq olmaq. - su boğazıma **qaruqdı**: qaçdı.

talpırmaq_{ka}: talbınmaq. talpınmaq. talpışmaq. qanat çırpmaq. dalbınmaq.

talpış : **dalpış**. 1 dalış. dalqış. 2. həyəcan.

talpışmaq_{ka} : **dalpışmaq**. talbınmaq. talpınmaq. talpırmaq.

dalqalanmaq. möjlənmək. - quşlar hamı **dalpışdı**: qanat çırpışib uçdular. - bayraq qamuğ **talpışdı**: baraqlar qaldırıldı.

talsap : **dalsap**. sapbal. balsap. sapdal. saplaq. bəsbəl_{ka}. sap. bir tel sap. söküm.

taltamaq: **daldamaq** dallamaq. qalturmaq_{ka}. rədd etmək. yubatmaq. arxada buraxmaq. dalı atmaq.

taluq_{ka} : **daluq**. **dalaq**. 1. huşdan gedmə. 2. qəşş. 1. daluq. seçmə.

talulamaq: **talulamaq**. dalıqlamaq. dallamaq. ayırmaq. seçmək. ayıq seçikləmək. - malları **taluluq**layın. - iyi yavanı **daluqla** qıl.

tam : **dam**. 1. andaq_{ka}. bir nəsnənin üst yanı. yuxarı. (# **endək**: tavan. alt) 1. örtmə_{ka}. çatı. 1. türk_{ka}. olqun. olquş. kamil.

- **tama tama_{ka}**: damlaya damlaya.

- **tam yarşı**: duvar bir qonşu.

tamac : **damac**. aqıtaç. arqaçıq_{ka}. tamıtac. qətrəkeş.

tamağ : **damağ**. qanrağ_{ka}. ağızın çatısı.

tamaq_{ka} : **damaq**. **tamqa_{ka}**. 1. möhür. nişan. bəndər. iskilə. liman. ləngik. 2. (dənizə, gölə, dərəyə) tökülən (daman, qoyan₆) su qolu. 3.

tamqaq_{ka}. boğaz.

tamaqlıq: **tamqalıq**. **damaxlıq**. boğazlıq, azıqlıq düzüb qoymaq üçün

çarşav, örtü. süfrə.

tamar : tamır. tamur_{ka}. sınır. yıldız_{ka}. kök. - **dipli yıldızlı**: köklü, damarlı

görkəmli. ağsoy. ağsöyək.

tamba₆ : təm_{ka}. tirqaz1. tirqavıç₆. dal (qapı dalı).

tamcı : **damcı**. tamıntı. damıntı. qətrə. sarqı. sarıq. çəkə. toncu.

donuc. danuc. tançu_{ka}. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək.

qalbuç_{ka}.

tamcılayan : **damcılayan**. süzən. sarqan_{ka}. çəkən.

tamcıрмаq_{ka}: damlamaq. sərpilmək. səpələmək. çiləmək. tamçurmaq.

tamdu_{ka} : güclü od. tuturuq. tamduq. tamud.

tamduq : güclü od. tuturuq. tamdu. tamud.

tamıq : damıq. tatıq. dadıq. (# **toquq**. toxuq: doyuq).

tamın : **damın**. 1. qətrə qətrə edib yığmaq. təqtir. - **tamındı sıv_{ka}**: su

damlası. 2. damcı. çəkə.

tamınqa : təqtir yeri.

tamınmaq_{ka}: damınmaq. qətrə qətrə edib yığmaq. təqtirləmək. təqtir

edmək. - yağ, çaxır **damınmaq**.

tamıntı : **damıntı**. damcı. qətrə.

tamışmaq_{ka} : damlaşmaq. .

tamıtac : aqıtaç. arqaçıq_{ka}. damac. qətrəkeş.

tamıtmaq_{ka}: **damıtmaq**. (t <> z). **damızmaq**. damlatmaq. sarqurmaq_{ka}.
tökmək. damlatmaq.

tamqa_{ka} : **damaq**. **tamaq**. 1. tuğraq. tuğra. möhür. nişan. 1. bəndər. iskilə.
liman. ləngik. 2. (dənizə, gölə, dərəyə) tökülən (daman, qoyan₆) su
qolu. arx. çay. - **damqa** suyu daşra çıxıb dağı ötər, artıqları təkərə
ötüb dizgin yatar.

tamqaq_{ka} : bax > **tamaq_{ka}**.

tamqaqlamaq_{ka}: bax > **tamaqlamaq_{ka}**.

tamqalamaq: tuqramaq. tuqzamaq. imzalamaq. möhürləmək. peçatlamaq.

tamqalıq_{ka} : damqalı, möhürlü, çaplı, bağlı nərsə.

tamqurmaq_{ka}: tamqırmaq. damlayayazmaq.

tamla : **damla**. 1. sarğıntı. sarqın. sağqın. sağın. sağıntı. silkinti₆. - **su**
damlası: su silkinti, çiləsi. 2. nuxdə. çəkik. çəggik. çıqıq.

tamlamaq: **damlamaq**. 1. sarqmaq_{ka}. sarqışmaq_{ka}. 2. qanamaq. yamurmaq.
tamurmaq_{ka}.

tamturmaq_{ka}: damlattırmaq. damzıtmaq.

tamuclanmaq: түvşəmək. түqşəmək. dügmələnmək. - **tüvşə** **tüvşə** tari
yapışmışdı annına.

tamud : tamduq. tuturuq. tamdu. güclü od.

tamu_{ka} : 1. cəhənnəm. - **tamu** qapısını açar tavar: para tamı qapısında güc gələr. 2. hələ. vurqu sözü.

tamulamaq_{ka}: duvar çəkib bağlamaq. sıxlamaq. sıxışdırmaq. bəkitmək. - suyu **tamla**.

tamurqan: yamurqan_{ka}. qanayan. damlayan.

tamurmaq_{ka} : damlamaq. yamurmaq. qanamaq.

tamuzmaq_{ka} : damlatmaq. damzırmaq.

tan : **dan**. **tanğ**_{ka}. 1. **ək**. nərsənin olduğu yeri, durumu

göstərən **ək**. 2. tan çağ, axşam çağ, əsən sərin külək. 3.

inanılmaz, əcib. 4. uğur. fürsət. 5. sabah. aq. am əsən sərin

əsimti.

- **tan** gördüm.

- **çuxurdan**: uçurum. oyuq yer. batlaq.

- **tan tan**: danğ dunğ etmək. tanğ tunğ etmək_{ka}.

- **tanğ atmaq**_{ka}: tan yeri ağarmaq.

- **tanğ dunğ etmək**_{ka}: tanğ tunğ etmək: "**dan dun**" diyə səs vermək.

tan : **tanğ**_{ka}. 1. şaşacaq. şaşılacaq nəsnə. danılacaq şey. acayib şey. 2. tan. sabah vaxtı. tanğ əsqi zamanlardan qalmış olan yapı. 3. tan. uğur. fürsət. 4. "dan" diyə səs vermə. 5. ələk.

tançu_{ka} : danuc. damcı. toncu. donuc. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum.
dürmək. qalbu_{ka}.

tand:tant

tanğ: tanq

tanıq : tanu_{ka}. taqun. şahit.

tanıqlamaq: isbat etmək. sağaltmaq. sağlam duruma qoymaq.
bütürmək_{ka}. pötürmək.

tanıqlıq : şahitlik. tutaq. tanuqlu_{ka}. taqunluq.

tanınmış: mö'təməd. tuyun. toyun.

tanış : qayaş. qayqaş. qanşaq. qohum.

tanışıq : sandırış_{ka}. sandruş. çəkişmə. çəkiş bəkiş. savğaş. qavqa.
mücadilə.

tanışıqlı : danışıqlı. gənqəşli_{ka}. tədbirli.

tanışıqsız: danışıqsız. gənqəşsiz_{ka}. tədbirsiz.

tanışma : - **işlərdə danışma**: gənqəş_{ka}. işlərdə danışma. görüşmə. düşünmə.
tədbir.

tanışmaq_{ka}: **danışmaq**. 1. bilişmək_{ka}. aşnaşmaq. aşna olmaq. - nəlük anla
bilişdim: necə, niyə onla tanışdım. - **qarşılıqlı danışmaq**:
gənqəşmək_{ka}. tədbirləşmək. 2. gənqəmək_{ka}. görüşmək. tədbir
edmək. 3. tanumaq_{ka}. tanışmaq. tanuşmaq. işarət etmək.

söylmək. buyurmaq. 4. birbirinə qarşı ödəvlərini, borclarını danmaq, inkar edmək.

tanqaq_{ka} : **tanğaq**_{ka}. tənğək_{ka}. tənək. tənək. tinək. tinik. hava.

tanqal_{ka} : 1. saman kəsmiki. 2. danqal. danlaq. məzəmmət. səzəniş.

tanqılmaq_{ka}: **tanğılmaq**_{ka}. dənqlənmək. dəhlənmək. iplə sarılmaq.

tanqınmaq_{ka}: **tanğınmaq**_{ka}. 1. bir sarqı ilə sarmaq. 2. bir işi başlı başına yapmaq.

tanqırqan_{ka}: tanrıya tapınan bilgin.

tanqıtmaq_{ka}: havaya doğru yüksəltmək.

tanqızmaq_{ka}: **tanğızmaq**_{ka}. şişmək.

tanq_{ka} : **tanğ**_{ka}. bax > **tan**.

tanqlamaq_{ka}: **tanğlamaq**_{ka}. danlağmaq. təcüb edmək.

tanqlaşmaq_{ka} **tanğlaşmaq**_{ka}. şaşmaq. təcüb edmək.

tanqlatmaq: **tanğlatmaq**_{ka}. tanlatmaq. sanğlatmaq. şaşirtmaq. utandırmaq.

tanqmaq_{ka}: **tanğmaq**_{ka}. bir şey ilə sarmaq.

tanqırqan: **tanrıqan**. tarıqan. tanrı kişisi. allah adamı.

tanqsuq_{ka}: **tanğsuq**_{ka}. şaşılacaq. əcib. nəfis.

tanqu : tanıtmalı nə. buyruq. fərman.

tanquq_{ka}: **tanğquq**_{ka}. 1. çevqən oyünunda topu gərilən iptən keçirəbilənə verilən ipək qumaş. 2. savaştə mızraqların, bayraqların uclarına taxılan ipək qumaş. 3. xaqanlara verilən ərməğan.

tanquni : **danquni**. dandakin. irkənin. erkənin. səhər çağın. bamdadan.

tanlaq : danlaq. tanqal. məzəmmət. sərzəniş.

tanlamq_{ka}: **danlamaq**. **tanqlamaq**_{ka}. **tanqlatmaq**. 1. danlamaq. qızqurmaq_{ka}. qıyurmaq. məzəmmət etmək. 2. sanğlatmaq. şaşirtmaq. utandırmaq.

tanlaşmaq : tanqa şaşə qalmaq. - yalnuq anı **tanlaşır**.

tanmaq_{ka}: **danmaq**. **taqınmaq**. üstərmək_{ka}. inkar etmək. - o hər nəyi üstərir. rəd etmək. inkar etmək.

tanrı : izə. iyə.

- qut qovuq versə **tanrım** quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağan.

- **tanrı** ya tapqın ötün.

- qayan qağan **tanrım**: rəhim qadir allah.

tanşiq : **danşiq**. aytıq_{ka}. aytiş. xutbə.

tantəkin : **tandakin**. **dandakin**. danquni. irkənin. erkənin. səhər çağın. bamdadan.

tantırmaq : **tandırmaq**. **dandırmaq** anğturmaq_{ka}. şaşirtmaq.

tanturmaq_{ka} : **dandırmaq**. inkar ettirmək.

tanuq_{ka} : 1. tanıq. taqun. şahit. 2. qədir şünaslıq.

tanuqluq_{ka}: şahitlik. tanıqlıq. tutaq.

tanulmaq_{ka}: 1. tanışlıq vermək. açılmaq. işarət edilmək. - ona söz **tanuldu**.

2. danılmaq. açılmaq. boşanmaq. - əmgəkdən **tanuldu**:

zəhmətdən qurtuldu. dincəldi.

tanumaq_{ka} : **tanışmaq**. **tanuşmaq**. danışmaq. işarət etmək. söyləmək.

buyurmaq.

tanutmaq_{ka} : tanıqlıq, biliş vermək. ismarlamaq. bəllətmək.

tapşırmaq. - o mənə söz **tanıttı**.

tap : - **tap tap**_{ka}: çabuq çabuq.

tap : **tap**_{ka}. **tab**. 1. rizayət. - **tap bolmaq**_{ka}: əlvermək. yetmək. 2.

yaralama, dövmə izləri.

tapac : im. dərman.

tapaq : 1. taplaq. işlək. işlənən. istifadə olunan. 2. mükafat. padaş.

müzd. 3. cavab. - od tutmadın, əl tutdun, buda sənin tapağın: kəfil oldun, al cavabın, qıl yarağın.

tapan : 1. tavan. tapışan davişan. alan. - satışan tavişan: satan tavan. 2.

tapınan. tapındaç_{ıka}. tapınıqlı_{ka}. tapınquç_{ıka}.

tapar : **davar**. 1. mal. sərvət. - **davar** kimin ökülsə\ bəylik ona gərkerür \\
davorsızın qalib bəy \\
ərənsizin əmgerür. - **taparlı**: **davarlı**: döclətli. -
taparnın saçma: malıvı dağıtma. - artut alıb anınıqlı, eyi **tapar**

oğurluq: yaxşı mallar əvəzinə. - olar taparın üləşdilər: bölüşdülər. -

tapar yolun daşıtdım: pul qazanmaq yolun ögrətdim. - o **taparın**

alsıqdı. 2. cərmə. xırac. - kaç qata verdin **tavar**: neçə dəfə mal itirdin.

3. nərsə. şey.

taparlıq : davarlıq. ambar.

taparsaq: davarsaq. malsevən. pulsevən. pulaki.

tapçan : **tapçanğ**. (1 < **tapğan**: çatmaq, ağıtmaq üçün nərdüvan. 2 <

təpsən: üstü sinili, qablı arac). ərişiləməyən üzüm salqımlarını

kəsmək üçün toplayının üzərlinə çıqtığı, sofrə biçimində üç

ayaqlı bir nəsne.

tapçurmaq_{ka}: tapşırmaq. ulaştırmaq. təslim etmək.

tapğın_{ka} : 1. pərəstiş. ibadət. - tanrıqəru **tapğın** ötün: ibadət ed. 2. dua. -

tapqın ötmək: dua etmək.

tapı : bax > **tabi**. 1. nə uzun nə qısa. orta. 2. bir şeyə razı olma. 3.

tapuq. əkət_{ka}. qulluq. xidmət. - bir qulluq, bir **tapuğ**. hər nə istərsiz,

tapızda durmuşuq. 4. kirtük. sənəd. 5. **tapqın**. ibadət. vird. - **tapı**

ötmək: tapqın, vird demək. ibadət etmək. - tanrıya tapqın ötün.

tapıq : tabuq. top.

tapılmaq: bulduqmaq_{ka}. bulunmaq.

tapımaq : tapınmaq. yenilmək. yençilmək. yensilmək. yensəlmək. ibadət etmək.

tapın : 1. qazanc. mənfəət. istifadə. 2. qutsal. müqəddəs. arın. pak. təmiz. 3. büt. tabu. tapu. sənəm. 4. qurman. yükün. amadə baş. 5. tapu. tabu. büt. sənəm. 6. yolqa. qazanc. mənfəət. istifadə.

tapınaqlı : işlətməli. istifadəli.

tapınan : tapan. tapındaçılı_{ka}. tapınıqlılı_{ka}. tapınquçılı_{ka}.

tapınc : umac. amac. hədəf. - **tapıncım**, sən sən yalnız. - **tapıncsız** yaşam. - dəğər kimin tapınacağı bir **tapınc**: hər kəsin qulluğu bir umaca, hədəfə.

tapınçı : tapıdançı. yükünçü. yükündüçü. abid.

tapındaçı : tapan. tapınan.

tapınıqlı : tapan. tapınan.

tapınqan : tapınan.

tapınquçı: tapan. tapınan.

tapınmaq: 1. işlətmək. işə tutmaq. işə qoymaq. istifadə etmək. 2. tapınmaq. yenilmək. yensilmək. yensəlmək. yenilmək. tapmaq. xitmət, ibadət etmək. ibadət etmək. yençilmək. ibadət etmək. qazanc əldə etmək. dəğərlənmək.

- yarmaqı **tapın**, yarıq bulun: paravı işləd, qutaq, nəcat tapmaq üçün.

- hər nəyi tapınıır, ta ki özün yuxarı çəksin.

- güclü yeməklər **tapının**.

- hər nə tapdı, **tapındı**.

- bu yeməkdə tur yemişlərdən tapındıq: istifadə eddik. - varlı çinis, varından **tapınmaz**.

- bu yapıda, dəmirlə taxda, birgə tapınıbdır.

- qaşığı varsa, onu tapının, olmasa çömçədəndə tapınmaq olar.

- gizli qalmaq üçün, taxma addan tapın.

- burdan nə üçün tapınılır: işlətilir, istifadə olunur. - yaxıcı işdə, pis yolları tapınmayın: işlətməyin, istifadə etməyin. - tapının: işlədin. istifadə edin. - av üçün tapınan araclar: işlənen

tapış : 1. pay. oluş. uluş. buluş_{ka}. bölüş. əldə edilən. qazanc. kar. 2. ka.

təpış. arçı. araç. vəkil. 3. vəkalət.

tapışan : davışan. tavan. alan. - satışan tavişan: satan tavan.

tapışlıq₆ : taplağ. tablağ. boynaşlıq. rizayət. müvafiqət. - **taplağın** varmı.

tapışmaq₆ : tapzuğ_{ka}. təpzük. tapızqu. tapızquq. tapmaca₂. bilməcə. sinama.

tapızğu : **tapızğuq**. **tapzuğ_{ka}**. **təpzük**. bilməcə. tapışmaq₆. tapmaca₂. sinama. çiyistan.

tapızquq: tapzuğ_{ka}. təpzük. tapızqu. tapışmaq₆. tapmaca₂. bilməcə. sinama.

tapqın : **tapğın**. **tapı**. ibadət. vird. - **tapqın ötmək**: vird demək. ibadət etmək. - tanrıya tapqın ötün.

tapla : qəbul.

taplaq : **taplağ. tabi. tapı.** 1. işlək. işlənən. istifadə olunan. 2. qəbul yeri.
3. tapışlıq₆. boynaşlıq. rizayət. müvafiqət. - **tablağın** varmı.

taplamaq_{ka} : qəbul etmək. razı olmaq. - söğqatlar **taplandı**.

taplan : 1. **taplan** ! razı ol !. 2. razı. - çox **taplan** kişi.

taplaş : muvafiq. razı. (# **təpləş**: muxalif. zidd).

taplaşmaq: tablaşmaq. . razılaşmaq. uzlaşmaq.

taplaşmaq: tablaşmaq. razılaşmaq. uzlaşmaq.

taplatmaq : razı etmək. - onu bu işə **taplatdım**.

tapluq : **dalbuq.** nərsənin dallanıb yarlışı. yer yarıqları.

tapmaca: tapuzquq. müəmma.

tapmaq : (# **təpmək**: qoğmaq. inad etmək). 1. səcdə etmək. tə'zim etmək.
2. qulluq, xitmət etmək. 3. bulmaq. 4. sezmək. - qul tanrıya **tapdı**. -
böyüklərə **tapın**. - **tapım** yoxdur **tapmağa**.

tapraşmaq: təprəşmək. sıçraşmaq. çalqaşmaq.

taprat_{ka} : çabaş. çıbış. çalqaş. qaynar. - **taprat** yer.

taprımaq : sıçramaq.

tapşırmaq_{ka}: **tapşurmaq. tapçurmaq**_{ka}. ulaştırmaq. təpcərmək. yapışdırmaq.
təslim etmək.

tapşurmaq : <> **tapşırmaq**.

taptadmaq: döğdürmək. basdırmaq₆. - qılınc, pıçaq **taptadmaq**.

taptalamaq : ızərgəmək. azərgəmək_{ka}. əzərgəmək_{ka}. ızləmək.
axtarmaq.

tapu : tabu. tapın. büt. sənəm.

tapuğ : <> **təpuğ**.

tapuğçi : 1. qulluqçu. xidmətgüzar. - sizin **tapuqçuz**. 1. pərəstişkar. -
tapuqçuları bilən yığışdılar. - **tapuqçuların** qatına çağırıldı: qulluğuna,
hizuruna.

tapuğsaq : ibadətçi. mö'min.

tapuq : **tapuğ**. **tapma**. **tapı**. 1. qulluq. xidmət. - bir qulluq, bir **tapuğ**. hər
nə istərsiz, **tapızda** durmuşuq. 2. dərgah. - xan **tapuqu**. - tanrı
tapuğu. 3. qılış. ibadət. pərəstiş. - **tanrı tapuğu**: tanrıya ibadət.
- **tapuğ** daş yarar, daş baş yarar.

tapuqçı : 1. qulluqçu. xitmətçi. 2. mö'min.

tapuqçı_{ka}: xitmətçi.

tapuqlu : qulluq yiyəsi.

tapuqsaq : qulluqçu. qulluq, xitmət etməyi sevən.

tapulmaq : bulunmaq.

tapurmaq: taputmaq. səbt etmək.

tapuşsaq_{ka}: qulluqçu. qulluq sevən.

taputmaq: tapurmaq. səbt etmək.

tapuzquq: tapmaca. müəmma.

tapuzmaq : tabuzmaq. tapsınmaq. bilməcə söyləmək, sormaq. bulmasını istəmək. saylazmaq. - **tapuzğuq tapuzmaq**: bilməcə sormaq: tabızmaq.

tapzaş : təbzəş. təpzəş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

tapzuğ_{ka} : **təpzük**. tapızqu. tapızquq. tapışmaq₆. tapmaca₂. bilməcə. sinama. - **təpzüq tapızmaq**: tapmaca sormaq.

tar : **tar_{ka} dar**. 1. dar. 2. (su üzərinə salınan) sal. kələk. 3. tort. torta. yağ tortusu. 4. tarım_{ka}. dərim. qol. bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. 1. tav. sal. kələk. 5. **tər_{ka}**. edər. dəğər. müzd. - **tarçı: tərçi**: işçi.
- **dar dəliği genişlətmək**: üstürmək_{ka}. dəldirmək. dəlik dəlməyi buyurmaq.

taralmaq_{ka}: taranmaq.

taramaq_{ka}: (# **dərmək**). daramaq. dağıtilmaq. yığıq olan nərsəni açmaq, ayırmaq. - bəy süsün **taradı**: dağıtdı. - saçını **dara**: pıllaşığı, yığıq olan saçını açıb tökmək. - elim **tarma**: dağıtma. - pulun **tarma**: dığıtma.
- var yoxumu **tarıp** geddi.

taran : 1. dağıdan. 2. velxış. müsrif.

taranmaq : **taralmaq**_{ka}. arınıb təmizlənmək.

taraslamaq_{ka}: talarlamaq. darqatmaq. dağıtmaq. dərib yolmaq, yırtmaq. -

yağı cərgəsin **taraslayan**. - çağrı qazı **tarasladi**. - xəstəlik onu

tarasladi: əldən saldı.

tarxan_{ka} : **tərxan**. tərgən_{ka}. bəy. qılavuz. iş başında olan. işbaş. rəhbər.

tarı : darı. bir çeşit qaba darı. - qonaq: qoyaq_{ka}.

tarıq : pozuq. öyrün. öyran. viran. dağuş. yırıq. saçiq. yazıq. - **baldır**

tarıq_{ka}: ilkbahar başında əkilən əkin.

tarıqçı_{ka} : tarıdaçı. əkinçi. cütçi.

tarıq_{ka} : **darı**. 1. hər çeşit dənə. tuxum. əkin. bitgi. arpa. buğda. aşıq. -

tarıq biti_{ka}: taxıl güvəsi, biti. - **tüpünlük tarıq**: kəsmikli buğda. - **tarıq**

əkitmək: əkdirmək. - **tarıq içləndi**: iç tuttu. başaqlandı. tuxumlandı. 2.

əkin. əkinəcaq.

tarıqlaq_{ka} : tarla. əkərqə. tuxum əkiləcək yer.

tarıqlanmaq_{ka}: əkin yiyəsi olmaq.

tarıqlıq_{ka} : darılıq. darı ambar.

tarıqlıq_{ka} : əkin ambarı.

tarıqmaq_{ka} : **darıxmaq**. daralmaq. sıxılmaq. sıxlaşmaq. - düşman gəlsə yer

darıxar.

tarılmaq_{ka} : əkilmək.

tarılmaq_{ka} : **darılmaq**. 1. (bir nəsnə. ötekisi içinə) dağılmaq. yayılmaq. 2. qol qol olub ayrılmaq. dağılmaq. açılmaq. yox olmaq. - **tarılmasın** türkünüm: dağılmasın millətim. 3. ayrılmaq. - **tarılmış** nə. 4. arılmaq_{ka}. qızmaq. 5. dərilmək. biçilmək. vurulmaq. <> urulmaq <> orulmaq_{ka}. 6. (birinə). qızmaq. qaqımaq: **qaqumaq_{ka}**.

tarımaq_{ka} : (əkin) əkmək. - tarığı **tarıyan**, **dərən** kim.

tarım_{ka} : 1. dərım. tar. qol. bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. - çay tarımı: çay qolları. - yol **tarımı**. - **tarımlı** yollar. - **tarım** ilişiği: hər tərəfli, çox qollu bağlantı, irtibat. 2. seçgin. seçilmiş. təkinlərə (şazdalara) özəl bir ad. - **altun tarım**: xatun. şahın xanımı. 3. dağıtım. yayım.

tarımlamaq_{ka}: ırmağı bir adadan öbür adaya atlamaq.

tarımsınmaq_{ka}: əkin işləriylə uğraşıb hazırlanmaq.

tarınmaq_{ka} : əkinmək. əkin əkmək. - qışda **tarıq tarınmaz**: qışda darı əkilməz. - tarın **tarınmaq**: əkin əkinmək.

tarıtlıq_{ka}: cütlüclük etmək üzərə olan.

tarıtlıq_{ka}: cütlüclüq yapmaq işləyən.

tarıtqsaq_{ka}: cütlüclüqə düşqün olan.

tarıtqa : **tatırqa_{ka}**. **tarıtağ**. 1. tirşə. 2. səpilənmiş ağ dəri.

tarıtqan_{ka}: əkincilik edən.

tarıtqu_{ka} : (əkin) əkəcək.

tarıtmaq_{ka}: (r <> z) tazıtmaq dərıtmək. təzıtmək_{ka}. tezıtmək. tazıqdırmaq.

qaçırmaq. ürkütümək. 1. əkmək. əkinçilik edmək. əktirmək. -

darı **tarıtmaq**.

tarqa_{ka} : **talqa**_{ka}. qoruq₁. qora. üzüm.

tarqaq_{ka} : taraq.

tarqıl_{ka} : **tərgil**. dərki. dərık dərık. alaca, xət xət, rəh bə rəh olan - tarqıl

yılxı. alaca heyvan.

tarla : - **tarla sıçanı**:kələk_{ka}.

tarmaq_{ka}: **daramaq**. 1. nərsənin bütünlüyün, oluşun açıb ayırmaq. yaymaq.

parçalamaq. dağıtmaq. - **darıldı** ölkə: tarılmış, parçalanmış topraq.

- **talanmış** ölkə: yağmaya uğramış ölkə. 2. _{ka}. **taramaq** ayqıtı. yırtıcı

heyvanların pənçəsi. 3. **darmaq**. qol. şaxa. 4. dağıtmaq. yaymaq.

- ər suyun **tardı**. 5. qol. şəbəkə. - **tarmaqların** qoğşağı. 6. - **tarıb**

qutar: dağıdıb qurtar.

tarmaqlanmaq_{ka}: **tarmutlanmaq**. 1. # **dərməklənmək**. qol qol, ayrı olan

şeylərin dərilməsi, yığılması. - boy **tarmaqlandı**: hər yandan gəlib

yığışdılar. 2. dırnaq, pəncə yiyəsi olmaq (quş). - quş balası

tarmaqlandı. 3. qol qol olmaq (su). - su **tarmaqlandı**: qollara açıldı.

tarmamaq_{ka}: tirmalamaq.

tarmaşmaq_{ka}: tırmaşmaq. tirmalaşmaq. qaşnışmaq.

tarmat : 1. inşaib. 1. tarım. qol. şaqra. şaxa.

tarmatlanmaq_{ka}: **tarmutlanmaq_{ka}**. **tarmaqlanmaq**. 1. qollara ayrılmaq.

şaxalanmaq. şaqralanmaq. inşaib edilmək. - **tarmatlanmış**

ırmaq. 1. didilmək. dirnaqlanmaq. cırmaqlamaq. - tikən əllərimi

tarmıqladı. - kim üzünü **tarmulayıb**.

tarmatmaq_{ka}: tirmalatmaq. tarmutmaq_{ka}. 1. dirnaqlanmaq. cırmaqlamaq.

didmək. - tikən əllərimi tarmatdı. - kim üzünü tarmatıb. 2. qollara

ayrılmaq.

tarmut_{ka} : dərik tarıq (**dərik**: eniş. **tarıq**: yoqquş). eniş yoqquş dəre təpə. -

dağ tarmıt keçdim: dəre təpə aşdım.

tarmutlanmaq_{ka}: bax > **tarmatlanmaq**

tartar_{ka} : qumruya bənzər bir quş.

tartıqçı_{ka} : çağrışçı. də'vətçi. - bəy **dartığcısı**.

tartıq_{ka} : **dartıq**. 1. çəkləməyə, bağlama yarar ip. bağ. hörkən. sarğı. 2.

arayış. soraş. 3. məsləhət. 4. çağrış. ehzar. - bəy **dartığı**. 5. bilək.

balaq. bələk. ərməğan.

tartılmaq_{ka} : dartılmaq. gərilmək, çəkilmək.

tartına : göyül istəyinə görə davranmaq. selfservis.

tartın_{ka} : **dartın**. 1. dartınan, sunulan, göndərilən pay, ərməğan. sovqət.

2. payıq. dartın. başqa bir yerdən gətirilən yeyəcək.

tartınmaq_{ka}: **dartınmaq**. 1. ərsünmək. arzulamaq. köysünmək. irməkmək.

düşünmək. kim nəyi dartunur (nəyə dartunur) götürsün. 2.

sunmaq. ərgizmək. ərməğan edmək. - sizə nə **dartınım**. 3.

daşınmaq. daşımaq. götürmək. 4. acınmaq. götürülmək.

götürür görünmək. 5. təzginmək_{ka}. tərkinmək. çalxanmaq. 6.

əsirqenmək_{ka} əsirqemək_{ka}. acınmaq. yazıqlamaq. heyifsinmək.

təssüf yemək. 7. özləmək. nərsiyə sarı çəkilmək. öykünmək.

fikrində olmaq. - ata bala, birbirini **dartındı**. - qız oğlana **dartındı**. -

sizin ürəyiz nəyə **dartınır**.

tartış : 1. buruşuq, çətin nərsə. neçə şeyin, tikənin birbirinə girməsi

durumu. məsələ. 2. yapışıq. - **tartış** şeylər. 3. cəzb. çəkiiş.

birbirinə qoşas. 4. **dartışlı**. cəzəbə. cəzəbəli. - **dartış** qız: duzlu

qız. - **dartış** görüş: xoş mənzərə. 4. dərtiş. dəriş. açış. açılış. yarış.

- sərgi **dartışı**. - işlərin **dartışı**. 5. dartış. ölçü. iqdəm.

tartışlı : dartışlı. tartış. cəzəbə. cəzəbəli. - dartış qız: duzlu qız. - dartış

görüş: xoş mənzərə.

tartışmaq_{ka} : **dartışmaq**. **dirtişmək**. 1. gərmək. açmaq. - ip

dartışmaq: ip əgirmək. 2. gərməşmək. gərişmək_{ka}. girişmək.

çəkişmək. birbirini çəkmək, cəzbedmək. nərsiyə qurşanmaq. 3.

ağramın çəkmək. 4. çabalamq. qoğrulmaq. yanmaq. - çöldə qurd

ulır, evdə itin bağı **dartışır**_{ka}. 5. çəkiş bəkişə düşmək. tutub

ötürmək. dartıb itmək (itələmək). - üz üzə gəldilər, tutuşub, yaxa

saqqal **dartışdılar**. 6. didilmək. - yazıda böri ulasa, evdə it bağı

tartışur. 7. asınmaq_{ka}. əsinmək. asılaşmaq. çəkişmək. gərişmək.

tartmaq : 1. üğitmək_{ka}. öğütmək. - buğdanı tartmaq: ökitmək. 2. kərmək.

gətirmək. almaq. çəkmək. uzatmaq. vermək. sunmaq. -

ayaqqabıvı **dartma**. 3. cəzbətmək. 1. satmaq. - dartın **dartdı**: malı

satdı, satışa qoydu. 1. çıxarmaq. - yatuqun **dart**: ayaqqabın çıxart.

tartu : **dartu**. **tatru**_{ka}. hər şeyin tərsi. başayaq. təsgəri.

tarul : darıl. 1. gədik. 2. tünel.

tarumaq: **darumaq**. daralmaq. - ev **tarudi**. - **buşub tarumaq**_{ka}: buqub, bıkıb

darıxmaq: tənge gəlmək. bıqmaq.

tarunmaq_{ka}: **darunmaq**_{ka} darıxmaq. darqınmaq. canı sıxılmaq. usanmaq.

sıxılmaq. yorulmaq. - işdən **tarunma**. - uzaqlığın **tarunmasın**

götürən yetdi. - **tarunmuş** kişi: bıqmış, yorqun adam.

tarus_{ka} : çatı. şip₆. səqf.

taruslamaq_{ka}: çatı, dam yapmaq.

tarutmaq_{ka}: (< **tartmaq**: çəkmək). daraytmaq₆. daratmaq. darlaştırmaq. - evi

daraldan qonaq olsun, qonağı **daraldan** dilin olmasın.

tas : **tas**_{ka}. **təs**. hər nəsnənin kötüsü, bayağısı.

tasağ : tasqa. yasqa. yasaq. şapalaq. silli.

tasalanmaq : təvinmək_{ka}. təğinmək_{ka}. dəğinmək. utanmaq.

sıxılmaq.

tasal_{ka} : bax > **talas**_{ka}.

tasqa : tasağ. yasqa. yasaq. şapalaq. silli.

tasqamaq_{ka} : (<> **tagşamaq**: taq. vurmaq). **toqatlamaq**. silləmək.

silliləmək. şapalaqlamaq.

tasqaşmaq_{ka}: toqatlaşmaq. yasqaşmaq (<> **yaqsaşmaq**). şapalaqlaşmaq.

çirpişmaq.

tasqatmaq_{ka}: toqatlatmaq. döğmək. yasqaşmaq_{ka}. silliləşmək.

taş : **taş**_{ka} 1. dış. taşra. qurbət. geniş açıqlıq. yazı. yabancı yer. 2.

taş. qaya. 3. **dəş**. ortağ, iştiraq, yaxınlıq göstərən ək. 4. dış.

uzaq. uzana açıq yer. çöl.

taşaq_{ka} : **taşaq**. erkəklik ayqıtı.

taşıq : (a <> e <> ə <> ı) **dəşik**. **deşik**. **dışıq**. 1. **daşıq**. götür. hambal. 2.

cırıq. yırtıq. 3. mənqul.

taşırmaq_{ka} : **dışımaq**. dışarı, eşiyyə çıxmaq. - evdən **daşdıq**:

çıxdıq. - işdən **daşqındıq**: eşiyyə salındıq.

taşılmaq: **daşılmaq**. dış düşmək. qərib düşmək. yadanmaq.

taşım : **daşım**. köçürmə. intiqaq.

taşın : taşıtqan_{ka}. taşıtın.

taşırqan : **taşqıran**. pıtqan. pıtran. bitaq. bitqan. patlaq, pıtlaq. domba.

qalxan. qolma (> loqma). - **taşırqan gözlü**_{ka}: patlaq gözlü. qulma gözlü.

taşırqan: şışik. komba. kumbarı.

taşıt : **daşıt**. 1. ilət. nəqliyyə. 2. götürkə. götürgü_{ka}.

taşitan : taşıtqan_{ka}. taşınan.

taşıtqan_{ka} : taşitan. taşınan.

taşıtmaq_{ka}: 1. aşılamaq. öğrətmək. - tapar yolun daşıtdım: pul qazanmaq yolun öğrətdim. 2. daşmaq. yer dəğişmək.

taşqa : daşqıt.

taşqın : **daşqın**. qanıtqan. əsrık. özündən çıxan. - **taşqın** kimsə: **bürqə kişi**_{ka}. - **daşqın** kimsə: bürqə kişika. bir yerdə durmayan. zəvzək, yüngül adam.

taşqınlıq: qurquluq_{ka}. yeğnilik. yüngüllük. zəvzəklik.

taşqırmaq: **daşqırmaq**. tuşqırmaq_{ka}. yetdirmək. çatdırmaq.

taşqıtmaq_{ka}: **dışqıtmaq**. çıxartmaq. ixrac edmək.

taşqu : **daşqu**. taşınabilən nə. mənqul mal.

taşlamaq_{ka}: daşlamaq. qurbətə gedmək. dışara çıxmaq.

taşlanmaq: **daşlanmaq**. 1. üznmək_{ka}. üzə qalxmaq. - atıya üznmə. 2. irmək_{ka}. irkmək. ürkmək. disginmək.

taşlanmış: daşlanmış. dışlanmış. başlağ_{ka}. başıboş. buraxılmış.

saliverilmiş. boşaltılmış.

taşlatmaq_{ka} : **daşlatmaq.** 1. saçratmaq_{ka}. istəməksizin sıçratmaq.

2. dışraya yollamaq.

taşlı : çaqıllı: qorumluq_{ka}.

taşlıq : quruqsaq_{ka}. qurqursağ_{ka}.

taşmaq : 1. iltəmək_{ka}. aparmaq. 2. qarmaq_{ka}. 3. qurqulanmaq_{ka}. taşqınlıq, yeğnilik etmək.

taşra_{ka} : dışarı.

taşuq_{ka} : daşqu. taşınabilən nə. mənqul mal.

taşumaq_{ka}: taşımaq. çıxarıp atmaq. qovmaq.

taşutmaq_{ka}: daşıtmaq.

tat tavqaç_{ka}: fars türk.

tat : **tad.** dad. məzə. ləzzət. - ilkin ye, **dadın** de.

tat : **tat_{ka}.** 1. tut. qılınc. bənzəri şeylərin üzərinə çökən pas. 2. yabancı, müsəlman olmayan fars.

tata_{ka} : **tada_{ka} tata.** on adımlıq olan yer parçası.

tatıq_{ka} : **dadıq_{ka}.** dadlı. ləzzətli. - **tatıq talıq_{ka}.**

tatıqlamaq : tacıqlamaq. tazıqlamaq. birini fars sanmaq.

tatıqlanmaq_{ka}: dadlanmaq.

tatıqlıq_{ka} : dadlı.

tatıqmaq_{ka} : **tadıqmaq. dadıqmaq.** 1. paslanmaq. tutuqmaq. 2. tat, dad,
ləzzət almaq

tatıqmaq_{ka} : tatlaşmaq. farslaşmaq.

tatıqsamaq_{ka}: canı dadlı istəmək.

tatılmaq_{ka} : dadılmaq. dadına baxılmaq.

tatımaq_{ka} : **dadımaq.** 1. tat, ləzzət almaq. - yedik işdik **dadıdıq.** - yemədən

dadın aldıq. 2. adlanmaq. dadı çıxmaq. ləzzət vermək. - aş

ağıxda **dadır**: ləzzət verir. - kişi əti, diriklə **dadır**: adam əti diri olurkən
dadlıdır.

tatın_{ka} : (1 < **dadın. dartın.** 2 < 1. **tanıt.** tanınmış, bəllənmiş) 1. dartılmalı,

satılmalı mal. olduğun göstətməli nə. dağar. - **dartın darta**n

utanmaz: varın verən utanmaz. 2. **tanıt.** tanınmış. bollu. çoxul. -

tatınlıq: bolluq. şirinlik. - **tatındı** süt ürünü: sütün bol hasilı. - **tatınlıq**

işləri: nərsəni bollatmaq işləri. - **tatındı süt_{ka}**: bol süt.

tatır_{ka} : qatır, qıraç, iti, bərk, qaba olan nərsə. - **tatırlıq yer_{ka}**: **tatırq** yer:
bozqır.

tatırqa_{ka} : **tarıtqa. tarıtağ.** tirşə1. səpilənmiş ağ dəri.

tatıtmaq : dadılmaq. tadına təsir etmək. tat vermək.

tatqanmaq_{ka}: dadlı bulmaq. tat almaq.

tatlamaq_{ka} : fars, farsçı saymaq.

tatlandırmaq: suçitmək. süçitmək_{ka}. iyiləştirmək.

tatlanmaq: tadlanmaq. dadlanmaq. sucınmaq_{ka}. sucunmaq. gözəlləşmək.

dadını tapmaq. ləzzətlənmək. hər bir şeyin dadı, məzəsi, tamı

ətqilənib dəğişirsə böylə dəyilir. dadlı olmaq. məzələnmək.

süçüşmək_{ka}. süçimək_{ka}. süçüşmək. suçuşmaq.

tatlaşmaq_{ka}: tatlımaq_{ka}. farslaşmaq. farsca qonuşmaq. sümlüşmək_{ka}.

somluşmaq_{ka}. yad dildə danışmaq.

tatlı : dadlı. 1. suçun. ləzzətli. 2. duzun. yumşaq. - **duzunluğun** qayıştım:

qolayca davrandım.

tatlıq_{ka} : dadlı.

tatmaq : tadmaq (< dartmaq). çəkmək.

tatru_{ka} : dartu. hər şeyin tərsi. başayaq. təsgeri.

tatrulmaq_{ka}: **tatrulmaq**. **dartulmaq**. çevrilmək. tərs olmaq. kötü olmaq.

kötüləşmək.

tatruşmaq_{ka} : dartuşmaq. birbirinə tattırmaq.

tatsız : **tadsız**. yılınçqa_{ka}. tuzu, yağı olmayan yemək.

tatu_{ka} : **adu**_{ka}. özü. təb'. təbiət. nərsənin iç oluşu.

tatun_{ka} : **tadun**_{ka}. 1. bir yaşındakı bizov. 2. tosunğ. iki yaşında olan siğir.

taturqan_{ka} : daddıran.

taturmaq_{ka}. : **tattırmaq**. **daddırmaq**. **dadlanmaq**. dadlı etmək.

tam. məzə vermək. - duz aş **daddırur**.

- tav** : tar. 1. sal. kələk. 2. tov. tavut. torta. 3. yaraq_{ka}. firsət. imkan.
- tava** : dava. 1. sava. savra. şifa. ilac. ot. - **uyuq ot**: yuxu davası. 2. _{ka} sac. 3. ılıqın ağacı meyvəsi. 1. yün süməği.
- tavar** : davar. mülk. mal. - tamu qapısın açar **tavar**: para tamı qapısınada güc gələr.
- tavarlıq**_{ka}: 1. mal qoyulan yer. tavrıq. durdaq. qoyaq. xəznə. ambar. 2. mallı. mal yiyəsi.
- tavarsaq**_{ka}: mal səvər.
- tavılquc**_{ka}: **tapılqu**_{ka}. (> **tabarxun**). təpməyə, döğməyə yarar, yoğun çomaq. innab ağacından düzəlir.
- tavılqu**_{ka}: **tapılquc**_{ka}. (> **tabarxun**). təpməyə, döğməyə yarar, yoğun çomaq. innab ağacından düzəlir.
- tavırmaq**: tuvırmaq_{ka}. qaldırmaq. tikmək. - **qulaq tuvırmaq**: qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.
- taviş**_{ka} : bax > **tavuş**. duyqu. qımıldanma.
- tavişqan**_{ka}: tavşan.
- tavişqanlaşmaq**_{ka}: öndül olaraq tavşan qoyup yarış (mərc) etmək :
- tavqac** : - tapaç gömüşi: keçmiş genc.
- tavqıl** : tavluk_{ka}. toğlayan. toğlaçı. alıcı. aldaticı. aldamçı. hiləkar.
- tavla** : tövlə. axır. aran_{ka}.

tavlanmaq: tovlanmaq. kələk gəlmək. girlənmək.

tavluk_{ka} : **tavqıl**. toğlayan. toğlaçı. alıcı. aldatıcı. aldamçı. hiləkar.

tavluklamək_{ka}: kələk gəlmək.

tavmaq_{ka}: təsarrüf edmək.

tavraq_{ka} : <> **tabraq**. <> **qıvraq**. çabıq. çalışqan. iti. bol. əcələ. tez. - bilgə kişi

tavraq uqar: qıvraq, tez qanar. - **tavraqın** gəl: yeyin, tez gəl. -

tavraqın işçi: çabıq işçi, ırqat. - tavraq tapan tavarın, çapar qılın

tayaqın, çapqılqınən qayağın.

tavramaq_{ka}: davranmaq. böyümək. quvvətlənmək. tavrmaq.

tavrandırmaq: tavrətmaq_{ka}. tullanmaq. tələsmək. əcələ edmək. əcələ
ettirmək.

tavran_{ka} : **tabran**. kufu, süpəyi tovlamağa, sallamağa, yanlarında olan ip.
tovlanmış, hörülmüş ip, uçqur, bağ.

tavranmaq: - soğuq davranmaq: surat asmaq. tumluqlanmaq_{ka}. donuqlanmaq.

tavranmaq_{ka}: davranmaq. qızqın, hızlı çabamaq.

tavraş : **davraş**. qılıq. tülük_{ka}. rəfdar. - ağır **tülüklü** kişi.

tavrat : itit. tələs. qaçıt. tez ol.

tavratan: 1. iti, yorqa gedən. 2. tələsdiren.

tavratası_{ka}: davrandıracaq. - **tavratası** yer. davrandıracaq yer.

tavratıqlı_{ka}: əcələ ettirən. işə başlatmaq üzərə olan.

tavratıqlıq : davrandırma. əcələ ettirən.

tavratıqsaq: əcələ ettirmək. davrandırmaq istəyən.

tavratıqsı : davrandırına. əcələçi.

tavratışmaq_{ka}: ivəmək. yürgüüşmək.

tavrat_{ka} : bax > **tabraq**.

tavratqan_{ka}: əcələ ettirən. davrandıran.

tavratquçı_{ka}: əcələ ettirən. davrandıran.

tavratqu_{ka}: davranılacaq. - **tavratqu uğur**: davranılacaq zaman.

tavratma_{ka}: davratma. davrandırma.

tavratmaq_{ka} : **taqratmaq. təğrətmək**. neçə şeyi biribirinə **dəğdirmək**.

tapdalanıb biribirə keçmək. 1. tullanmaq. tələsmək. əcələ etmək.

əcələ ettirmək. davrandırmaq. - ər **tavraddı**: tələsdi. 2. şaşıb

disginmək. çaşmaq. 3. ip eşmək, bükmək, əğirmək, qıvırmaq. -

tavratmış yıp: qıvratılmış ip. 3. çevirmək. fırlatmaq. devirmək. -

öylək günü tavradır: fələk (zəmanə) ruzgarı devirir.

tavratmaq_{ka}: təprətmək_{ka}. qızdırmaq. təlbələmək. tələsdirmək.

tavrattacı : tavlanan. tovlanan. tələsən. əcələ edən. davrandıran.

tavriq : davarlıq_{ka}. durdaq. qoyaq. xəznə. ambar.

tavşamaq : təvşəmək. buruşdurmaq. ilişdirmək.

tavul : bax > **tövül_{ka}**. tuğ. avda doğan quşu için çalınan davul.

tavus : tovuz. tovuz quş. qızquş_{ka}. qanatların açanda dəğişik boyalı, yələkli bir quş.

tavuş_{ka} : **taviş. tapuş. çaviş.** 1. duyuş. duyqu. 2. sezgi. hiss. ehsas. 3. qımıldı. hərəkət. 4. səs.

tavuşlamaq: təpşləmək. qımıldanma. sezinmək. duy, hərəkət bəliitmək.

tavut : torta. tov. tav. tar.

tavuz : yunquş_{ka}.

tay : qoşa. qoş_{ka}. əş. cüt.

- **tayın** (dayçanın) at olmağı: atatmaq_{ka}. atlaşmaq.

- **tay atattı.**

- **tay** atatsa, at dinir, oğul ərəzsə ata dinir.

taya : **daya.** avurta_{ka}. süt nənə.

tayaq : **dayaq.** tikyə. dayanqaç. yasta. uyluq. hər nəyin dayancaq yeri. yolağ_u_{ka}. yoluğu. yoluq. dəstək.

tayaqlanmaq: dayaq, baston, dəstəklənmək.

tayaqu_{ka} : taş. təzək parçası.

tayamaq_{ka}: **dayamaq.** qoymaq. dayaq tikmək. yastamaq. bir yastıq yasta belimə, qoluma.

tayan : **dayan.** 1. dayan. turun_{ka}. durun. dirən. muqavimət. 2. e'timad. 3.

tayan !: dayan !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. diqqət !. tək !. təkin !.

çək !. çəkin !. gözle !. sağ sağ !. alaqılı_{ka} !. ala_{ka} !: tələsmə !.

yüğürmə !. 4. tirəng. qoy. döz. toxda. dirəng. səbr.

tayancaq: **dayancaq** otru. baş yer. astana. başkənd. paytəxd. mərkəz. -

ölkə **otrusu:** ölkənin başkəndi.

tayancaq: turuqlaq_{ka}. duraq. durqa. durqaq.

tayanğu : pərdəci. xanla elin elçisi.

tayanış : **dayanış.** gəriş_{ka}. muqavimət.

tayanmaq: **dayanmaq.** əsirgəmək. əzgərmək_{ka}. dözmək. saxlanmaq.

tayanmaq: **dayanmaq. tiyinmək.** 1. tüşlənmək_{ka}. bir gediş, yol arasında

duraqlamaq, təvəqqüf etmək. 2. titinmək_{ka}. dirənmək. dik

baxmaq. 3. dayanmaq. yolamaq_{ka}. dirənmək. - duvara yola.

tayanmış: yolalı_{ka}. söykənmiş.

tayatmaq: **dayatmaq.** utrunmaq_{ka}. otrunmaq. qarşı qoymaq istəmək.

yönəlmək.

tayaz₂ : **dayaz.** səyrəm_{ka}. siğ₁. - **səyrəm** su: dayaz su.

taydaş : həmzad. uya qab.

taydırmaq : (t < > q < > c) **tayıtmaq**_{ka}. **qayıtmaq. cayıtmaq. tayturmaq.**

qaydırmaq. caydırmaq. qayqıtmaq. qərq etmək. dəngəsin

pozmaq. yerindən etmək.

tayıq : **tayığ**_{ka}. cayıq. cayan. caysıq. qayqın. zivən. zivgən. - **tayıq** yer:
qayan yer.

tayılanmaq : **dayılanmaq**. tayuqlanmaq_{ka}. taquylanmaq.
kibarlanmaq. taxınıb keçinmək.

tayışmaq: qaymaşmaq.

tayıtmaq_{ka}: (t < > q < > c) **qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**.
qaydırmaq. **caydırmaq**. qayqıtmaq. qərq etmək. dəngəsin
pozmaq. yerindən etmək. - ol onu suda **tayıtdı**.

tayqan_{ka}: 1. turqan. durğan. müqavim. çalışqan. 2. tazi. av köpəyi. 3. -
taylanğ **ər**_{ka}: taylanğ. tərən. tayxan. incə, kibar, gözəl, boylu boslu.
rəngi parlaq.

taymaq_{ka}: qaymaq. caymaq.

tayturmaq_{ka} : (t < > q < > c) **tayıtmaq**_{ka}. **qayıtmaq**. **cayıtmaq**.
taydırmaq. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. tayıtmaq. qayqıtmaq. qərq
etmək. dəngəsin pozmaq. yerindən etmək.

tayuy **ər**_{ka}: **taquy**. taylanğ. tərən. tayxan. incə, kibar, görkəmli, xoş sələq
kişi.

tayuy : **taquy**. dolu, kamil kişi, nə.

tayuyulanmaq_{ka}: **taquylanmaq**. dayılanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək.

taz : **taz**_{ka}. 1. kəl. daz. boynuzsuz. - taz qoy: kəl qoyun. boynuzsuz qoyun. 2. bitgisiz, çoraq. - taz yer: bitgisi az olan çoraq yer. kəl topraq.

tazalamaq: dazalamaq. yanatmaq. yanıtmaq_{ka}. yenitmək. təmizləmək. seyrətmək. açıqlamaq.

tazarmaq_{ka}: kəlləşmək. tazqarmaq. tazqırmaq.

tazatmaq: **dazatmaq**. (a <> ü) tüzürmək. düzürmək. düzərmək.

tazıqlamaq: tatıqlamaq. tacıqlamaq. birini fars sanmaq.

tazış : teziş. qoquv. ürküş. qovala qaşdı.

tazıtmaq: (z <> r) tarıtmaq. dəritmək. təzitmək_{ka}. tezitmək. tazıqdırmaq. qaçırmaq. ürkütütmək.

taz_{ka} : **daz**. çaqraq. çaqqar. alıq_{ka}. aluq. yaluq. keçəl. - **taz at**_{ka}: alacalı at.

tazqarmaq: tazarmaq_{ka}. kəlləşmək. tazqırmaq.

tazqarmaq_{ka}: kəlləşmək. dazlaşmaq. tazarmaq. tazqırmaq.

tazqırmaq_{ka}: dazlaşmaq. kəlləşmək. tazarmaq_{ka}. tazqarmaq.

tazlamaq_{ka}: birinə kəl demək. birini kəl saymaq.

tazlanmaq: dazlanmaq (ü <> a) tüzlünmək.

tediqodu: **dediqodu**. uşaq_{ka}. qoğu.

teditmək: **deditmək**. sözlətmək_{ka}. söylətmək.

- tel** : tük_{ka}. bir tel sap. söküm. sapbal. balsap. sapdal.
dalsap. saplaq. sap. bəsbəl_{ka}. - **tel gögən**: göy qurşağı. - bir **tü**
saç: bir tel tük.
- telim** : təlim_{ka}. talım. talay. dalay. çox.
- telmaşa** : teli, tükü yığan, bəstəliyən ayqıt. saç girəsi.
- temək_{ka}** : söyləmək. timək.
- teş** : deş. xış.
- teşik** : (a <> e <> ə <> ı) **daşıq. dəşik. dışıq**. 1. cırıq. yırtıq. ötlük_{ka}. dəlik.
dəlin. alış_{ka}. ağız. su, göl, bulaq ağızı. suyun axıb tökülən yeri. -
dəşik, suda bəlgürür. 2. ac göz. qarnı doyar, gözü deşik, ac
qalan. qarınpa. 3. obur. qarnı dolu, qözü ac kişi.
- teşilmək_{ka}**: yarımaq. dağımaq.
- teşləmək**: **dəşləmək. dəşnəmək**. deşlik, iti duruma gətirmək. - dəğirman,
oraq **dəşləmək**: dəğirman daşının dişlərini itimək.
- teşmək** : - **dəşib aramaq**: üşmək_{ka}. eşmək.
- teşnə** : **dəşnə** (< **dəşmək**: dəlmək. kəsmək. dəşnəmək: deşlik, iti duruma
gətirmək.). dəlib, kəsməyə yarar iti arac, biçək.
- teşnəmək** : **dəşnəmək. dəşləmək**. deşlik, iti duruma gətirmək. - dəğirman,
oraq **dəşləmək**: dəğirman daşının dişlərini itimək.
- teşüqləmək_{ka}**: obur, ac gözlü saymaq.
- teti_{ka}** : ağıllı. təytik.

tetirmək: tetürmək deditmək.

tetürmək: dedirmək. tetirmək.

tetürmək_{ka}: söylətmək. dedirtmək.

tevirmək: tavrətmaq_{ka}. çevirmək. fırlatmaq.

tevlətlətmək: devlətlətmək. zənginlətmək. bayutmaq_{ka}. (y < > d < > z)

bədütmək_{ka}. bəyütmək. böyütmək. böyütmək. bulğaytmaq.

ulğaytmaq. - tanrı məni **bayutdu**.

tevrım : devrim. talqır_{ka}. dalqır. inqılab.

teydim : ək. - **daydım**. ordeydim: ordaydım: orda ərdim

teyxa : bütün. tinik₆. tüm_{ka}. düm. tum. arıq_{ka}. büsbütün. tamam.

tamamən. lap.

teyınmək: **deyınmək**. **güngürenmək_{ka}**. harınlaşaraq kəndi kəndinə

söylənmək, nəyisə demək istəmək. - nə **deyınisən**.

teyınmək: **deyınmək**. ötünmək. ötkünmək_{ka}. - öz özüvə **ötünmə**.

teyın_{ka}: **dəğmin**. **dəmin**. tikili, dəğirim olub, yeni olub, uzaq olmayan

durum, çağ. indi. biraz qabaq. bayaq. - **teymin** gəldim: taza gəldim.

tez : tələsik. əcələ. çapuq. şabuq_{ka}. yeyin. - **tezdən**: tez

ol. tələs.

tezək : tezgək. tizgək. tizək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tezgək : tezək. tizgək. tizək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tezgərmək: tezinmək. tizgirmək. tizmək. ürkmək_{ka}. qaçınmaq.

tezgin : tirkən. yelkən. iti, bacarıqlı olan.

tezik_{ka} : (< **tez**: iti. durmayan. # **tor. dur**: yava. yavaş.). 1. təzgək. bulğaş_{ka}. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım_{ka}. qırqın. dehşət. qorxu. ürkü. vəlvələ. 2. işdən, sözdən, qərardan qaçan.

tezinmək: tezgərmək. tizgirmək. tizmək. ürkmək_{ka}. qaçınmaq.

teziş : taziş. qoquv. ürküş. qovala qaşdı.

tezitmək: təzitmək_{ka}. tazıtmaq. taziqdırmaq. qaçıрмаq. ürkütütmək.

təb : bax > **tab**.

təbbağlamaq: dəbbağlamaq. yumşatmaq_{ka}. işlək duruma salmaq. işə hazırlamaq. səpilətmək.

təbbağlıq edmək: dəbbağlıq edmək. arıqlamaq.

təbəs : təvsi_{ka}. təpsi. süfrə.

təbiz_{ka} : **təbqiz**. 1. çoraq yer. çorqaq. (ç <> ş) şoraq. 2. qısqanc. cicik. həsəd. - **təbiz** kişi. - **təbizlik**_{ka}: təbqizlik. ciciklik. **çəkəməməzlik**. - onun təbizliyi kimə **talqar**: zərər verir.

təbqiz : **təbiz**_{ka}. qısqanc. cicik. həsəd.

təbləşmək_{ka} : **təpləşmək**_{ka}. qarşılaşmaq. qarşı durmaq. muxalifət edmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq.

təbləşmək_{ka} : **təpləşmək_{ka}**. qarşılaşmaq. qarşı durmaq. muxalifət
edmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq.

təbrətmək: **təprətmək**. 1. təpilmək. cummaq. həmlə etmək. - o yağıya
təprətti. 2. sıçratmaq. atlatmaq.

təbzəş : təpzəş. tapzaş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu
təpzəş, nədir bu dartış: həyəcan.

təbzəşmək: təpzəşmək. tapzaşmaq. tabzaşmaq. cicikləmək. qısqanmaq.
həsədləmək.

təcəl : **dəcəl**. **bəcəl_{ka}**. kişidə, heyvanlarda ən üclüsü, qıvrıqı.

təçi_{ka} : **dəçi_{ka}**. ləçi. - **gəldəçi**: gəlləçi. gələcək. gələn. - **öldəçi**: öləcək. ölən.
- **qaldəçi**: qalacaq. qalan.

təd : **dəd**. dərd. kək_{ka}. qağ.

tədbirli : gənqəşli_{ka}. danışıqlı.

tədə_{ka} : **dədə_{ka}**. baba.

təf : **dəf**. tümrük_{ka}. dümrük. qaval. çıldırma₆.

təfcitmək_{ka} : **təvçimək**. **təpcətmək**. sıxca, kip tikdirmə.

təfə : **dəfə**. qata_{ka}. kərə. kəz.

təğ:təq

təhər : tülük. tür. türlük. qılıq. qıl. xuy.

təhlənmək: **dəhlənmək**. dənglənmək. tanğılmaq_{ka}. iplə sarılmaq.

tək tük etmək: bunlanmaq_{ka}. tūrbünləmək. nərsəni araşdırmaq.

təq : **təq_{ka} tək. dək. təki. səki. təkinə.** 1. elə belə. yalın.

yalnızca. sadəcə. bir şey gözləmədən. təvəqqüsüz. - **səki** gəlsin.

- demişdin yemirəm **təki**. - **təki** sən gəl, görəyik. - **təki tək:** yapa

yalnız. 2. dinc. sakit. xəlvət. - tək dam. - tək dur: dincəl. sakit dur.

toxda. sus. 3. təkin. tutasız. yalnız. yoldaşsız. 4. sakit. - **tək** dur:

sus. sakit ol. 5. dəng. bölük. oluk. dəğər. səhm. pay. təqsim.

hissə. - **tək tük. çək çük.** xırda mırda. dəğərsiz nərsə.

- **təq** !: . təkin !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. çək !. çəkin !.

gözlə !. sağ sağ !. dayan !.

təqan : **təkan.** sapı. səpi. təpi. hərəkət.

təqaza etmək: istəlmək_{ka}. bir şeyi aranmaq, axtarmaq.

təqdək : **təkdək.** tildək_{ka}. bahana. səbəb.

təqdək_{ka}: səbəb. tıldağ.

təqdi_{ka} : **təkdi.** tək_{ka}. ziyarətçi.

təqə_{ka} : **təkə_{ka}.** boynuzundan yay yapılan, erkək geyik. - **təkə saqal:**

keçi saqqal. - dağ keçisi təkəsi: **sıqun_{ka}.**

təqəmək: **təkəmək.** dəğmək. toxunmaq. ərmək. ərişmək. varmaq.

yaqalamaq. düşmək. hicum etmək.

təqər : **dəğər.** 1. ərziş. əsirgə. əzğər_{ka}. qiymət. 2. tər. tar_{ka}. edər. müzd.

3. bölük. oluk. dək. dəng. səhm. pay. təqsim. hissə.

- **dəğər vermək** saymaq. işləmək. edmək. edqərmək. edqirmək.
əzqərmək. ezqirmək. önəmsəmək. əhəmmiyyət vermək. eyləmək
ədləmək_{ka}. edləmək_{ka}. ülgü yapmaq. təsir edmək.

təqərg : **təgərg**_{fars}. (: dolu). < **təqrək**. **təğrək**_{ka} hərhanki bir şeyin çevrəsi,
dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi.

təqərləmək: **dəğərləmək**. 1. qiymət vermək. əsirgəmək. əzgərmək_{ka}. qədir
vermək. cürlənmək_{ka}. aşınmaq. faydalanmaq. qorumaq. ərziş
vermək. qızlatmaq. qədir vermək. 2. **təkərləmək**. qatnatmaq_{ka}.
təkrar etmək.

təqərlənmək: **dəğərlənmək**. qutanmaq_{ka}. işlənmək. faydalanmaq. istifadə
edinmək. istifadə edmək. yolqamaq. yolqanmaq.
yolmaqnersəni işə tutmaq.

təqərsiz : **dəğərsiz**. ötünc_{ka}. arso_{ka}. ərsö_{ka}. düşük. basıncaq. basın.
alçaq. ucuz. kiçik_{ka}. qısıq. əsgik. az. həqir. - **basıncaq** ər: zayıf
görülən. önəm verilməyən adam. - alçaq dəğərsiz kimsələr: **çöp çəp**
kişilər_{ka}.

təqi : **təki**_{ka}. təkdi. qonaqçı.

təqil : dəğil. taq ol_{ka}. daq. təkül.

təqilmək: **təkilmək**. 1. təklənmək. qoşu aradan çıxmaq. - onu gözü **təkildi**:
bir gözü kor oldu. 2. şaşılanmaq. 3. tək gözlü olmaq.

təqin : **təkin**_{ka}. **dəğin**. 1. təkit. kölə. qul. - **gümüştəkin**: gümüşsi gövdəli kənz. - **alptəkin**: igidqul. - **qutlu təkin**: uğurluqul. 2. kimiş. san. - çığrıtəkin: qırtəkin. - **qoçtəkin**: qoşsan güclü. - **qümüştəkin**: rəngi qümüş kimi saf kölə. - **alptəkin**: yiğit kölə. - **qutluqtəkin**: uğurlu kölə. 3. **tikin**. kimi. 4. icazə. - **təkin** istə: icazə al. - **təkinsiz**: icazəsiz. 5. **təkin** ! tək !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. çək !. çəkin !. gözle !. sağ sağ !. dayan !. 6. xitmətquzar. - sizin **təkiniz**. 7. kimi. gibi. kib_{ka}. 9. tək. tutasız. yalnız. yoldaşsız. 8. tək. taysız. 2. az tapılan. nadir.

təqinə : **təkinə**. bax > **təq**

təqingə_{ka} : təkin. samur.

təqinmək: **təkinmək**_{ka} 1. təvinmək_{ka}. dəğinmək. tasalanmaq. utanmaq. sıxılmaq. 2. xəbərdarlıq etmək. xəbər vermək. - **təkinmədən** girdilər. - təkinmədən gələn qonağ umduğun, bulduğun yeyər. - xan tapına təkindilər: xan qulluğuna keçməyə izin istədilər.

təqir : **təqir**_{ka}. dəğir. dəğər. dəyər. qiymət. ərziş. yaraşır. bəğənilir. layiqdir. şayisdədir. - **təğirin** bükür: düşür.

təqirən : **dəğirən**. əriştirən. bitirən. çatdıran.

təqirləmək: **təgirləmək**. ütümək. ötümək. silmək. safatmaq.

təqirman: (< **təqrək**. **təğrək**_{ka} (hərhanki bir şeyin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi). təqirən, fırlanan daş.

təqirmə : **təqirmə**. **dəğirmi**. girdə. yuvlaq. - **təgirmə** nə: yuvlaq şey. çörək.
dəğirmən taşı.

təqirmək : yaxlaşdırmaq. - **dil təqirmək**: dil uzunluq etmək.

təqirmək: **təgirmək**_{ka}. uğurma. dəvə köçəbəsi.

təqirmən : dəğirmən. dəğirmən taşı.

təqiş : **təkiş**_{ka} **dəğiş**. 1. təh. dib. son. bitiş. 2. oğur. uğur. qarlıq. qarşılıq.
əvəz. 3. dəğişmə. 4. hər şeyin sonu. bitimi.

təqişən : - bir işin gedişin **dəğişən**: çalan. çantur. qaytaran. çevirən.

təqişik : **dəğişik**. qarışıq. aqtuq. ağduq_{ka}. aduq. adquq. pozuq. bəlırsız.

təqişit : **dəğişit**. təkşüt_{ka}. taqşüt. əvəz. qarşılıq. bədəl.

təqişmək_{ka}: **təğişmək**. **dəğişmək**. 1. dəğmək. çatmaq. yetmək. (bir yerə)

dəğmək. dürüm - əlim tarsi **dəğişdi**. - piik yağa dəğişməz, ayır, kişi

malı yaraşmaz. 2. yarqamaq. mühakimə olmaq. 3. artamaq_{ka}.

artaşmaq. 4. adnalmaq. aynalmaq. dönəşmək. 5. atnatmaq_{ka}.

ednətmək_{ka}. bulunduğ u haldən başqa bir duruma girmək. 6.

müraciət etmək. - ulu yarqıya **təqişdilər**: ali məhkəməyə müraciət

etdilər. 7. aynamaq_{ka}. çönmək.

təqiştirmək: **dəğiştirmək**. çöndərmək. aynatmaq.

təqit : **təqit**_{ka} "təkin" kəliməsinin çoğul şəkli. təkinlər_{ka}.

təqq_{ka} : **təkü**_{ka}. qədər. dək.

təqləmək: **təqləmək**. sınırlamaq_{ka}. bucaqlamaq.

təqlik : **təklik**. birlik. müfrəd.

təqmək : 1. çatmaq. yetişmək. yetmək. - evə **dəy**: evə çat. - böylə çalışmadan sonra nəyə **dəydin**: nəyə çatdın. - **dəyilməz** yol: çatılmaz yol. - **dəyəndə** olur, **dəymiyəndə**: çatanda olur, çatmayanda. - ivək evə **təqməz**. toxunmaq. - ağac başına yel dəgür \\ gözəllərə söz gəlir. 2. toxunmaq. sürtmək. ləms edmək. yaxmaq_{ka}. 3. talqarmaq. dalamaq. zərər vermək. 4. siyirmək. sıdırılmaq_{ka}. sızılmaq. sıyrılmaq. çarpmaq. görüşmək. 5. silmək. toxuşub, silip keçmək. qırçamaq_{ka}. 6. **təvmək**_{ka}. **taxmaq**. saplamaq. əti şişə saplamaq. düzmək.

təqmə_{ka} : **dəgmə**. hər. hər bir. türlü türlü. - **təqmə** kişi öz olmaz \\ yadla yağuş düz olmaz. - dəgmə **türlü** çiçək yarıldı: hər cürə gül açıldı.

təqnək : bərgə_{ka}. dögməyə, sürməyə yarar arac. dögmə. qamçı. qamıç. bərgə_{ka}.

təqnə_{ka} : **təknə**. tağar. tağara₆.

təqrə : **təgrə**. **dəgrə**. 1. təkrə. devrə. çevrə. dayrə. yerə. yöre. yürə_{ka}. yağırılıq. yağru_{ka}. ətraf. muhit. nərsənin dəğən yeri. - gözgü **təkrəsi**. quyu **təkrəsi**. - üzük **təkrə**. - onun **təgrəsi** qapsanmış. - quyu **təgrə**: quyunun çevrə bəri. 2. buruq. girdə. - **təqrə alıb əqrəlim**: dögrəyə alıb əğirəlim. çevrələyib, çulqayım.

təqrək : **təğrək**_{ka}. 1. hərhanki bir şeyin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi.
(> **təgərg**_{fars}) 2. məhəllə.

təqrətmək : **təğrətmək**. **taqratmaq**. bax > **tavratmaq**_{ka}.

təqsim : saçış. səçiş. - **təqsim etmək**: bölüş. saçışmək_{ka}. səçişmək_{ka}

təqşinmək_{ka}: **dəğşinmək**. **təvşünmək**. çalışmaq. çırpınmaq.

təqşüt_{ka} : **təksüt**_{ka}. taqşüt. dəğışit. qarşılıq. əvəz. bədəl.

təqül_{ka} : **təgül**_{ka}. **təkül**. **dəğil**. deyil. taq ol_{ka}. dəğil. daq. dağ ol. belə
dəğir.

təqür : **təgür**. **təkür**. çatdırılmalı nə, söz. peyğən. peyk.

təqürgən: **təkürgən**_{ka}. dəğirən. əriştirən. bitirən. çatdıran.

təqür_{ka} : söylə. de. ayqıl. aytqıl. ayt. - **təgür** ondan bir qoşuq: ondan bir
şeyr söylə.

təqürmək_{ka} : **təkürmək**_{ka}. əriştirmək. toxundurmaq. dəğirmək.

təqüz : **tüküz**_{ka}. **tüküz**_{ka}. atın alnındaki axıtma. - - **tilqüz** at. alnında ağı
olan at.

təlaş : (< **talqaş**). **dalqaş**. ürkünc_{ka}. ürküntü. qalqal. qaçqıç.

təlatümləşmək: dalqalanmaq. çoqralmaq_{ka}. covlalmaq. covlanmaq. coşub,
qalxıb qaynamaq. şuluğlaşmaq.

təlbələmək_{ka}: tavratamaq_{ka}. təprətmək_{ka}. qızdırmaq. tələsdirmək.

- tələ** : (< **dal**). daldan ipdən çevrələnmiş yer. alsıq. arsızq. aldaq.
tovlaq. düşək. duzağ. yalan. ucluq. üçlük. kələk.
- tələb** : alğu.
- tələn** : **dələn**. 1. onqar. onar. yonan. qazar. 2. şığırib, fişqırıb tüpən, təpən. - dəmir **tüpən**: dəmir dələn.
- tələs** : bax > **talas**_{ka} əvək. ivək. evək. əcələ.
- tələsdirmək** : tavratamaq_{ka}. təprətmək_{ka}. qızdırmaq. təlbələmək.
- tələsik** : əvəkli. tez. əcələ. tizgək. tizək. tezgək. tezək. ürkək. qaçqan.
- **tələs**: tezdən: tez ol.
- tələsmə** !: alaqlı_{ka} !. ala_{ka} !: dayan !. yügürmə !.
- tələsmək**: tavratamaq_{ka}. tullanmaq. əcələ edmək. əcələ ettirmək.
davrandırmaq. zip zip qoşmaq, qaçmaq. çabuq gedmək,
gedmək. zap zap barmaq_{ka}.
- təlgic** : dəlməkdəlgic ilə dəlmək: üşüşmək.
- təli** : **dəli**. axmağ.
- təlik** : **dalıq**. **dəlik**. deşik. dəlin. öpri_{ka}. öprük. baca. ötlü_{ka}. alış_{ka}. yurt_{ka}.
ağız. su, göl, bulaq ağızı. suyun axıb tökülən yeri. çuxur. öd.
öt_{ka}. - **təlik** açan ayqıt: **dəlgic**_{ka}. - dəlik deşik olmaq: **ötləşmək**_{ka}.
- təlikanlı** : çava_{ka}.
- təlikli** : dəlinmiş. ötlük_{ka}.

təlim : **təlim**_{ka}. **talım**. telim. talay. dalay. çox. bək çox. bol. fazla.
daima. həp. bək. - **yansağ** səyrər: gəvəz çox söylər. - olar təlim
savladılar.

təlin : **dəlin**. ötlü_{ka}. dəlik. deşik.

təlinmək_{ka}: dəlinmək.

təlir : dəlir. kür. gür. yiğit. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı.

təlişmək_{ka}: 1. dəlməşmək. bir yeri dəlmək. 2. dalaşmaq.

təlqənmək_{ka} : qızmaq. içlənmək.

təlmək : **dəlmək**. 1. onğmək_{ka}. yonmaq. qazmaq. 2. yirmək. irmək_{ka}.
yarmaq. - ər dam **irdi**. 3. ötürmək.

təlmirmək_{ka}: təlpirmək. sağa sola baxınmaq, çabalamaq.

təlpirmək : təlmirmək_{ka}. sağa sola baxınmaq, çabalamaq.

təlsəşmək: tələsmək. təzişmək_{ka}. tazışmaq. durmamaq.

təltirmək. **dəldirmək**. üstürmək_{ka}. dəlik dəlməyi buyurmaq. dar dəliği
genişlətmək.

təltürmək_{ka}: dəldirmək.

təlü_{ka} : **dəli**. təlvə_{ka}.

təlvə_{ka} : dəli. təlü. çılqın.

təmbəllik edmək: üşənmək. ərinqmək_{ka}. çəkinmək. - ər işə **ərindi**.

təməl : ul_{ka}. ol. kök. bək. bek. bey. pey. him.

təməllüq: - **təməllüq edmək**: yufqalanmaq_{ka}. incəlib büzülmək. əprikmək.

yaltaqlanmaq. yavuncımaq.

təmən : aşaq. asra_{ka}. alt. dib. ətək. (> **damən**_{fars})

təmənçi₆: tərəfçi. havadar.

təmən_{ka} : **tümən**. 1. **təmən yingnə**_{ka}. böyük iğnə. çuvaldız. 2. tərəf. - sən mənə **təmən**, mən sənə **təmən**.

təmin : **dəmin**. (< **teymin**_{ka}. **dəğmin**). tikili, dəğirim olub, yeni olub, uzaq olmayan durum, çağ. indi. biraz qabaq. bayaq. - **teymin** gəldim: taza gəldim.

təmir : - **göy dəmir** geri durmaz: göy dəmir boş durmaz. - dəmir **arqı**.
dəmir poxu₁.

təmirçi_{ka}: dəmirçi.

təm_{ka} : **dəm**. tırqaz₁. tırqavic₆. tamba₆. dal (qapı dalı). - qapı **təmlətmək**_{ka}: qapı tamballatmaq. qapının dalısın salmaq.

təmləmək_{ka}: tırqazlamaq.

təmlənmək : **dəmlənmək**. (< **dəng**) 1. **təngimək**_{ka}. dəngimək.
dəngə, tam ölçüyə gəlmək. 2. oynamaq. isinmək. qızıqsınmaq.

təmlətmək: issitmək. oynatmaq. qızıqsıtmaq.

təmrəkü_{ka} : dəmro. qotur, qutuz kəsəli.

təmrən : başaq_{ka}. başqaq. başlıq. - **təmrənli**: başaqlıq_{ka}.

təmro : **dəmro**. **dəmro**. təmrəkü_{ka}. qotur, qutuz, dəri kəsəli.

təmtür : **təndir**. (< **təmtürmək_{ka}**. **tamturmaq**). ocaq. odcaq. od yanılan yer, oğuş. - **təndir** odu sönməsin.

təmtürmək_{ka}: tamturmaq. yandırmaq. odlamaq. yaxdırmaq.

təmür qazuq_{ka}: təmür qazınğuş. dəmir qazıq. qutb ulduzu.

təmürgən_{ka} : oq təmirəni.

təmür_{ka} : dəmir.

təmürlüq_{ka}: dəmir əritlən, süzülən yer.

tən : **dən**. 1. mən. - dənə: mənə. 2. dənə. kərçü. qırıç. kərüş. 3. qab. gövdə. bədən.

təncimək_{ka}: ısırmaq. kötüləşmək. yoxsullaşmaq

təndir : **təmtür**. (< **təmtürmək_{ka}**. **tamturmaq**). ocaq. odcaq. od yanılan yer, oğuş.

tənə : **dənə - dənə toplamaq**. mənğlənmək_{ka}. mənləmək. dənləmək.

tənə vurmaq: böğürləmək.

tənə : **tənə_{ka}** **dənə**. 1. dən. burcuq. kərçü. qırıç. kərüş. . uruq_{ka}. tuxum. evin_{ka}. ivən. - **dənə tutmaq**: **uruqlanmaq_{ka}**. - dənə dənə axmaq: **burçaqlanmaq_{ka}**. 2. otluq_{ka}. 3. bənək_{ka}.

tənək : tənğək_{ka}. tanğaq_{ka}. tənək. tinək. tinik. hava.

tənələmək : gözləmək. gözəmək_{ka}. göz göz, dənə dənə edmək. - üzü

dənələmək: gözəmək.

tənələmək: **dənələmək.** 1. qözəmək. - üzüm **gözəmək.** 2. uruqlamaq_{ka}.

təngə : dəngə. insaf.

təngir : münsif.

təngizmək: bax > **tənqimək.**

tənglənmək: **dənglənmək.** dəhlənmək. tanğılmaq_{ka}. iplə sarılmaq.

təngək_{ka}: **tanğaq_{ka}.** (< tin. tın) tənək. tənək. tinik. hava.

tənək : 1. billur. açıq, duru, saydamlı nərsə. (< met > **təkin**). . insaf. törü.
düz. ədl. həqq. 2. tinək. **təngək_{ka}.** **tanğaq_{ka}.** tənək. tinək. tinik.
hava. 3. yapraq. yapruq. yapruş saf. düz.

tən_{ka} : **tən_{ka}.** gövdə.

tənq : **tənq_{ka}** dəng. öqür.

tənq : **tənq_{ka}.** **dənq.** dək. bölük. oluk. dəğər. səhm. pay. təqsim. hissə.
1. çıxar. qabilliyət. zərfiyyət. 2. varkən. - gücü **dəni** döğüşdü. 3. tay.
- **tənq tüş:** tay tuş. 4. yarı. eş.
- **dəngəsin pozmaq:** **qayıtmaq** (t < > q < > c) **tayıtmaq_{ka}.** **cayıtmaq.**
tayturmaq. **taydırmaq.** **qaydırmaq.** **caydırmaq.** qayqıtmaq. qərq
edmək. yerindən etmək.

tənq : **tənq_{ka}.** imkan. firsət. sıra.

tənqək_{ka}: hava.

tənqərmək_{ka}: dəngləmək. dəngləştirmək.

tənqəşmək_{ka}: dəngləşmək.

tənqil_{ka} : ön ayaqları çizgili.

tənqimək: **təngimək_{ka}**. **dəngimək**. 1. daralmaq. - qızlıq eli **təngidib**: bahalıq eli arğurub. 2. dəngə, tam ölçüyə gəlmək. dəmlənmək. şişmək. - quş **təngidi**: quş göyə qalxdı. - ox **dəngidi**: ox milləndi. - o öpgəsindən **təngəldi**: o hirsində şişdi. 2. bağlanmaq. - o başını **dəngidi**: sarıdı.

tənqləmək_{ka}: **dənqləmək**. iki şeyi birbirinə taxlamaq, ölçüşdürmək. - yaveylə yaxşı **dəklənməz**.

tənqlənmək_{ka}: 1. ölçülmək. tarazlanmaq. düşünmək. göy götürləmək. 2. düşünmək. çara düşünmək.

tənqlənmək_{ka}:

tənqmək_{ka}: havalanmaq. havaya yüksəlmək.

tənqri_{ka} : 1. tanrı. 2. göy. 3. böyük bir dağ. böyük bir ağac kimi qözə ulu görünən hər şey.

tənqriqən_{ka}: tanrıya tapınan bilgin. bilgin kimsə.

tənqriqəri_{ka}: **təngriqerü**. tanrıya doğru. tanrıya yönələrək.

tənqriqerü_{ka}: **təngriqəri**. tanrıya doğru. tanrıya yönələrək.

tənqtürmək: **təngtürmək_{ka}**. yüksəltmək. - quşun göyə **dəntürür**.

tənləmək: **dənləmək**. mənləmək. mənğlənmək_{ka}. dənə toplamaq.

tənlətmək: **dənlətmək**. mənğlətmək_{ka}. mənlətmək. yemlətmək.

tənrिमək_{ka}: təngimək. başı dönmək.

təp : bax > **tab**.

təpcəmək : 1. köpüşmək_{ka}. kökləmək. tikmək. 2. təvçəmək_{ka}. ata ata, ara bir, iri iri tikmək. kökləmək.

təpcərmək: tapşırmaq_{ka}. yapışdırmaq.

təpcətmək: **təfcitmək_{ka}**. **təvçimək**. sıxca, kip tikdirmə.

təpə : 1. baǵqu_{ka}. baqu_{ka}. yüksəklik. 2. tobix. tənbih. 3. üyüq_{ka}. yığın.
- **təpəsinə vurmaq**: tüpüləmək_{ka}. təpələmək.

təpələmək: tüpüləmək_{ka}. təpəsinə vurmaq.

təpəmək: tobixləmək.

təpən : şığırıp, fısqırıp tüpən, dələn. - dəmir **tüpən**: dəmir dələn.

təpi : səpi. sapı. hərəkət. təkan.

təpik_{ka} : təpiş. təpmə. - **təpik təpmək**: təpikləmək.

təpilmək: təbrətmək. təprətmək. həmlə edmək.

təpinci : təpinqüci. təpindəçi. abid.

təpin_{ka} : sitayiş. niyayiş. - yalnız ona **təpin**: təkcə ona sitayiş elə.

təpinmək: - **təpin** yalnız ona təpin: təkcə ona sitayiş elə.

təpinmək_{ka}: təpmək.

təpiş : **tapış**. 1. vəkil. arçı. araç. 2. təpmə. atyaqla vurma.

təpişmək_{ka}: savaşımaq.

təpləş : muxalif. zidd. (# **taplaş**: muvafiq. razı.)

təpləşmək_{ka}: **təbləşmək**_{ka}. muxalifət edmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq.

təpmək : 1. qoğmaq. inad edmək. 2. döğmək. təpikləmək. dabanlamaq_{ka}.

sabanlamaq_{ka}. vurmaq. - o nökerin **təpdi**. - sərçə işi ərməs, örtgün

təpmək: sərçə işi değıl, xərmən döğmək. 3. sabanlamaq_{ka}.

dabanlamaq_{ka}. sapanla sürmək.

təprenmək_{ka}: təprenmək. qaynanmaq. qımıldanmaq.

təprəm : silkər. zəlzələ.

təprəmək_{ka} : qaynamaq. qımıldamaq.

təprəş : 1. təprətík_{ka}. coşqun. qaynar. 2. həvəs. kəpris.

təprəşmək_{ka}: 1. tapraşmaq. sıçraşmaq. çalqaşmaq. 2. oynaşmaq.

təprəşmək. qaynaşmaq. qımıldaşmaq.

təprətəsi : təprətələcək. təprətəsi yer. təprətələcək yer.

təprətík_{ka}: təprəş. coşqun. qaynar.

təprətíklik_{ka}: coşqun. qaynar.

təprətíqusi_{ka}: təprətəli. təpretməkdə tələsən.

təprətışmək_{ka}: coşuşmaq.

təprətqən_{ka}: çox təprətən.

təprətqüçi_{ka}: təprətən.

təprətqü_{ka}: təprətələcək.

təprətmək: sapıtmaq_{ka}. sallamaq.

təprətmək: təbrətmək. 1. təpilmək. həmlə edmək. 2. sıçratmaq. atlatmaq.

təprətmə_{ka}: təprəndirmə.

təprətmək_{ka}: 1. təprəndirmək. qımıldatmaq. 2. saldırmaq. - ər yağıya **təprətdi**:

cumdu. 3. sıçratmaq. qoğzamaq. qaldırmaq. - mal davarın **təprət**
ged. - götüyü bir **təprət**. - **təprətiqsi_{ka}**: təprəşik. təprəşməyə canı
olan. tələsik.

təprətmək_{ka}: tavrətmaq_{ka}. qızdırmaq. təlbələmək. tələsdirmək.

təprətmiş_{ka} : təprətilmiş.

təprəttəci_{ka}: təprətən.

təpsək : **təpsər**. 1. həvəskar. 2. kaprisli. bülhəvəs.

təpsəmək_{ka}: **təpsənmək**. qısqaqmaq. ciciklənmək. qınamaq. həsəd edmək.

çəkəməmək. - yoldaşını **təpsəmə**. - qutluluğun **təpsəmək**. - öz
qutuvu arada, qutlu kimi təpsəmə: qınama.

təpsətmək_{ka} : **təpzətmək**. 1. nərsəyə ciciklənmək. 2. sıxıb

sıxışdırmaq. tikmək.

təpsi : 1. büdik. büzik_{ka}. büdik. oyun. oynama. oynama. oyun. büdik.

büzik_{ka}. rəqs. 2. **təvsi_{ka}**. **təbəs**. süfrə.

təpsər : **təpsək**. 1. həvəskar. 2. kaprisli. bülhəvəs.

təpsətmək: təpib, qoğub yormaq. - tərini **təpsətdin**: tərəddin. tərini çıxardın.

təpuğ : <> **tapuğ** qulluq. xidmət.

təpsəmək_{ka}: **təpsəmək**. ciciklənmək. həsəd edmək. çəkəməmək. -.

təpzəş : təbzəş. tapzaş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu
təpzəş, nədir bu dartış: həyəcan.

təpzətmək_{ka} : **təpzətmək. təpsəmək. təpxətmək_{ka}.** ciciklənmək.
çəkəməmək.

təpzük : **tapzuq. tapızqu. tapızquq. tapışmaq. tapmaca2. bilməcə.**
sınama. - **təpzüq tapızmaq:** tapmaca sormaq.

tər : (< **dərmək:** almaq. vermək). 1. edər. dəğər. müzd.
ücrət. çalışana verilən para. - **tarçı: tərçi:** işçi. 2. dəridən çıxan
su damcıları. - **tər atmaq_{ka}:** bədən təri dışarı atmaq. - **tər bulmaq_{ka}:**
tərləmək. utanmaq. mahcup olmaq. - **tər** dənəsi: burçaq_{ka}. 2. **dər.**
tər_{ka}. dər_k. (< **dərmək**). tez. çabıq. tərgin. 3. iş. - **tərçi:** işçi. -
tərgə: işçi qatı. işçilər.

tər : **tər_{ka}** uçat. ücrət. müzd.

tərçi_{ka} : (< **dərən**). uçatçı. ücrətlə çalışan. ırqat. muzdur.

tərə : **dərə.** 1. quy_{ka}. qoy. quytu yer. dip. 2. arqu_{ka}. aruq. 3. oprı_{ka}.
obruq. oyruq. oğruq. çuxur. 4. oy. 5. özük_{ka}. üzük.

tərən : **dərən. tərquşi_{ka}. tərquçi. toplayan.**

tərəyağı : qaymaq. qanaq. qayaq. qonaq. qıyaq_{ka}.

təri : **dəri**. 1. hər şeyin dərisi. sıyırım. qabıq. üz. - yer saqrısı: yerüzü: **sağrı**_{ka}. **sağır**. - **təri ötmək**_{ka}: tər dəridən keçmək. - tər atmaq. tərilmək.

tərik > təriq

təriq : **tərik**. **dərik**. **tirik**. 1. yığmaq. - onun pul **dəriğini** gör: onun pul yığmağına bax. 2. **tərk**_{ka}. tərgin. tez. çabuq. şaşqın. dərrov.

təriq : **təriq**_{ka} **dərik**. **tarıq**. (tirik. dirik. diri: dirək. iti. uca). 1. yeyin. tez. - **təriq** qıl. - **təriq** düşən, **təriq** qalxar. - tərik gəl. - tərik duyma sandığını. 1. tiriq. dərmə. dəriş. dərnək. dərqə.

təriqmək: **tərikmək**. **dərikmək**. tirikmək. yığmaq. - yarmaq **dəikmək**.

təriqsək_{ka} : dərməyi. toplamayı diləyən.

təriq-tarıq : **tərik-tarıq**. (**dərik**: eniş. **tarıq**: yoqquş). eniş yoqquş dəre təpə. tarmut_{ka}. - **dərik-tarıqlı** yerlər.

təriq-təriq: **tərik-tərik**. **dərik-dərik**. **tərqil tarqıl**_{ka}. alaca, xət xət, rəh bə rəh olan.

tərilən : **dərilən**. tərgilən. tərilgən_{ka}. toplanan.

tərilgən_{ka} : dərilən. dirilən. dərgilgən. dirgilgən. toplanan. yığılan.

tərilmək_{ka}: 1. tarılmaq. biçilmək. vurulmaq. <> urulmaq <> orulmaq_{ka}. 2. dərilmək. toplanmaq. - elim günüm **dərildi**.

tərim : **dərim**. örtgün_{ka}. örqütün. biçin. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən.

tərimə_{ka}: dərər kimi görünmək.

tərin : batıq_{ka}.

tərinək_{ka}: çərşov. örtük.

təringək_{ka}: 1. su sızıntısı. 2. su birikintisi. 3. qaynaq.

təringə_{ka} : dərin. ənqin. engin. geniş.

təringüq_{ka}: qaynaq.

tərinmək_{ka}: dərmək.

təriş : **dəriş**. dərtiş. tartiş. açış. açılış. yarış. - sərgi **dəriş**: dartışı. - işlərin **dəriş**: dartışı.

tərişmək_{ka}: dərmək. toplamaq.

təritmək_{ka}: (< **dəri**. 1. < tər atmaq. 1. < dəri ötmək). tərləmək.

tərkin : **türkün**. **törkün**. **tərnək**. **tərnək**_{ka}. 1. tirkin. millət. - yazılmasın

tərkinim: - tarılmasın türkünüm: dağılmasın millətim. - 2. yığnaq. gəngəş. 3. dərnək.

tərkinmək: (r <> z) **təzginmək**_{ka}. 1. tartınmaq. dartınmaq. çalxanmaq. 2.

fırlanmaq. dönəmək. çönmək. - acun tıqrı **təzginir**: fələk çarxi

fırlanır. - çığrı **təzgir**: çevir. 3. döğr vurmaq. təvaf etmək. - bu yeri

tərkinib gəldik. - kə'bəni **tərkinin**. 4. atınmaq_{ka}. - siqarı **atın**: **tərkin**.

tərkişmək: ivsəmək. evsəmək. əvsəmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ etmək (istəmək).

- tərq** : **tərk**_{ka}. **dərk**. **tər**. **dər**. (< **dərmək**). **tərik**. **tərgin**. **dərgin**. **yeyin**. **tez**.
çabuq. **şaşqın**. **dərrov**. **iti**. - **tərq gəlmək**_{ka}: **tez gəlmək**. - **tərq qılmaq**_{ka}: **çabuq olmaq**. - **tər gəlib**, **tər geddi**. - **tər qıl**, **tər gəl**. - **tər ed**, **tər qıl**.
- tərqan** : **tarxan**_{ka}. **bey**. **həzrətləri**. - **tərxan qadın qatında**: **böyük xanım** (**xanım həzrətləri**) **qulluğunda**.
- tərqəq** : **tərgək**_{ka}. **dərgəh**. 1. (< **dərmək**: **sərmək**). **süfrə**. 2. (< **dərmək**: **yığmaq**). **buxca**. - **tərgək bağın çək**: **bərkit**.
- tərqəlik**_{ka}: **dərmək**. **toplamaq üzərə olan**.
- tərqən** : **tərgən**_{ka}. 1. **tərxan**. **tarxan**. **qılavuz**. **iş başında olan**. **işbaş**. **rəhbər**. 2. **vali**. 3. **dərgin**. **yeyin**. **iti**. - **dərgin gəl**: **tez gəl**.
- tərqəşmək**: **tirqəşmək**_{ka}. **tərgişmək**. **toplanmaq**. **toplaşmaq**. **arxa arxaya gələrək dərləşmək**.
- tərqı** : **tərgi**. **tərqü**_{ka}. **sıra**. **dizi**.
- tərqı** : **tərgi**_{ka}. **tərgü**. **süfrə**. - **tərgi uruldu**.
- tərqıl** : **tarqıl**_{ka}. **dərqli**. **dərik dərik**. **alaca**, **xət xət**, **rəh bə rəh olan** - **tarqıl yılıxı**. **alaca heyvan**.
- tərqılən** : **terilgən**_{ka}. **dərilən**. **toplanan**.
- tərqin** : **dərgin**. (**dərilmiş**. < **dərmək**). **sıx**. **türkün**. **durqun**. **bərk**. **tərk**_{ka}. **dərgin**. **yeyin**. **iti**. - **tərgin sular**.

tərqin_{ka} : **tərgin**. 1. dərilmiş yığılı, toplu, toplanmış olan hər şey. - **tərkin**
su: sıx, gur, qaynar su. - **tərgin su**: dərilmiş, yığılmış qoşun. 2. tərkin.
tez. çabucq.

tərqışmək: **tirqəşmək_{ka}**. **tərgəşmək**. toplanmaq. toplaşmaq. arxa arxaya
gələrək dərləşmək.

tərqləmək_{ka}: ivmək. əcələ etmək.

tərqüçi : tərqüş_{ka}. dərən. toplayan.

tərqü_{ka} : **tərgi**. 1. süfrə üzərində cərgələnmiş yemək. 2. sıra. dizi.

tərqüş_{ka}: dərən. toplayan.

tərլan : taylanğ. tayxan. tayqan_{ka} incə, kibar, gözəl, boylu boslu.

tərləmək_{ka}: (**təritmək_{ka}**. (< **dəri**. 1. < tər atmaq. 2. < təri ötmək). **çiğlətmək_{ka}**.

çiylətmək_{ka}. **çiləmək_{ka}**. **çilətmək_{ka}**. (< **çiy**. **çiğ**: şəh). yaşartmaq.

ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. 1. çiləmək. sulamaq. 2. tərini, suyun

silib tumarlamaq. yumşatmaq. 3. çilənmək_{ka}. çiminmək.

yaşlanmaq. sulanmaq. ıslanmaq. 4. irlənmək. ırlanmaq. ır

bulmaq_{ka}. utanmaq. - bu işlərdən. 5. **tər atmaq_{ka}**. tər dəridən

keçmək. tər atmaq_{ka}. təritmək. təri ötmək_{ka}. bədən təri dışarı

atmaq. 6. vermək. ödəmək. . qaşağılamaq. kəbrələmək. silmək.

tərlik_{ka} : təri çəkmək üçün yəhərlin, palanın altına qoyulan keçə.

- tərman** : **dərman**. 1. əmlik. 1. topulqaq. bulqab. bulutqa. dolbağ.
dolbuğağ. ot. mərhəm.
- tərmək** : **dərmək. tiqirmək.** dərmək. yığmaq. toplamaq. - **tərinqıl:**
yığqınan. (# **taramaq**_{ka}: açmaq) - para **dərən:** pul yığan.
- tərnək**_{ka} : **dərnək.** 1. tolqa. dolqa. patuq. 2. tirkin. tərkin. tərnik. yığnaq.
gəngəş. əncümən.
- tərnik** : **tərnək**_{ka}. dərnək. tirkin. tərkin. yığnaq. gəngəş.
- tərpətmək:** sapımaq_{ka}. sapamaq. sallamaq.
- tərrik** : **dərrik.** tırrək. dərgür. dərik. tırıqu_{ka}. seyrək olan. sıx olmayan.
- **tırıqu** yer.
- tərsə** : təsgəri. tıtru_{ka}. dartu.
- tərsən** : **tərsin.** 1. ürkək. qaçqın. - tərsin uşaq, ılıx (**ılxı: yılxı: heyvan**). 2.
dikqafa. inad. 3. xuysuz. bədəxlaq.
- tərsin** : **tərsən.** 1. ürkək. qaçqın. - tərsin uşaq, ılıx (**ılxı: yılxı: heyvan**). 2.
dikqafa. inad. 3. xuysuz. bədəxlaq. 3. mədəniyyətdən uzaq,
geriyə, dala qalmış kimsə, ölkə. - elin **tərsin** qatı: geri qalmış,
becərilməmiş təbəqəsi. - tərsin **ölkələr.**
- tərsinmək**_{ka}: **tərslənmək.** 1. qızmaq. savaşımaq. - nəyə uşağa **tərsinirsin.** 2.
yavamaq. azmaq. bəterləşmək. ağırlaşmaq. - yara **tərsindi.** -
kəsəl **tərsindi.**

tərs_{ka} : < met > **sərt**. 1. qüç, qıyın, çətin olan hər nəsnə. - tərs iş. tərs adam. - **tərs** görev. 2. qırt_{ka}. axlaqsız. 3. utanmaz. inad. arğuş_{ka}. 4. taba_{ka}. aykırı. zidd. rəğmən. qarşı. - **tərs tərs** vurmaq: hər tərəfdən yandan vurmaq.
- **tərs tərs urmaq_{ka}**: hər yanından, hər yanına vurmaq.

tərslənmək: tərsinmək_{ka}. qızmaq. savaşımaq.

tərtiş : **dərtiş**. tartış. dəriş. açış. açılış. yarış. - sərgi **dətişi**: dartışı. - işlərin **dətişi**: dartışı.

tərvaza : **dərvaza**. qapqa. böyük qapı. qala, şəhər qapısı.

tərviş_{fars} : dəvriş. (<**təvişmək**: çevrişmək. **təvirmək**: **devrişmək**. çevirmək). çönmüş. devrilmiş. alıq. vurqun.

təs : **təs_{ka}**. **tas_{ka}**. 1. obanma, mubaliğə ilgəci. - **təs təgirmə**: gip girdə. 2. tərs. pis. kötü. verimsiz. - **təs** kişi. **təs** at. - **təs** ölkə. - **təs** topraq. 3. hər nəsnənin kötüsü, bayağısı.

təsgəri : tərsə. tatr_{ka}. dartu.

təsir edmək: ədləmək_{ka}. edləmək_{ka}. eyləmək. ülgü yapmaq. dəğər vermək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək.

təstəgirmə_{ka}: gipgirdə.

təv : **təf_{ka}**. **təv_{ka}** kələk. al. aldatma. hilə. - avçı neçə **təv** bilsə, ayı anca yol bilir.

təvçəmək_{ka} : təpcəmək. ata ata, ara bir, iri iri tikmək. kökləmək.

təvçimək: **təfcitmək**_{ka}. **təpcətmək**. 1. sıxca, kip tikdirmə. 2. oyulqamaq.
seyrəkcə tikmək.

təvə : **dəvə**. dəvə. dəvəy. təvəy. təvi. tivi. - dəvə dabanının ucları:
qaraquş_{ka}. - dəvə tüyünün uzun olanları. - cuqdu. yoqdu. yoqru.
yuqdu. yoqruy_{ka}. - təvə, qoyun tüyündən yapılan qəyim: **qars**_{ka}.

təvgən_{ka}: həmişə. hər vax, hər zaman.

təvi : tivi. dəvə. təvə. dəvəy. təvəy.

təvinmək_{ka}: **təğinmək**_{ka}. **dəğinmək**. tasalanmaq. utanmaq. sıxılmaq.

təviş : zəhmət. əziyyət.

təvişmək_{ka}: **tüvişmək**. taxışmaq. taxmaq. şişə ət düzmək.

təvmək_{ka}: **təğmək**. **taxmaq**. saplamaq. ətə şişə saplamaq. düzmək.

təvrişmək: **devrişmək**. çevrişmək. çönüşmək. alınmaq. vuruşmaq.

təvsi_{ka} : **təpsi**. **təbəs**. süfrə.

təvşəlmək_{ka}: **təvşülmək**. **təğşülmək**. **dəğşülmək**. 1. **dağılmaq**. ufalanmaq.
qırışmaq. 2. qarışmaq. buruşmaq. dolaşmaq. - işlərim yaman
təvşəyib_{ka}. - ip kələfi **təvşədi**_{ka}.

təvşəmək_{ka} : 1. **dağşamaq**. **dağılmaq**. qarışmaq. dolaşmaq. 2.
tövşəmək. için için ötmək. çarçamaq. yorulmaq. ləhləmək. 3.
tavşamaq. buruşdurmaq. ilişdirmək.

təvşətmək_{ka}: 1. qarışdırmaq. dağıtmaq. birbirinə vurmaq. dolaşdırmaq (ip).

bir işi tənqitmək. 2. çərçətmək. tökdürmək. - tər **təvşətmək**: tər tökdürmək.

təvşinmək_{ka}: **təvşünmək**. **dəğşinmək**. çalışmaq. çırpınmaq. - siz bu işdə təlim **təvşinirsiniz**: yaman çalışırsız.

təvşülmək : **təvşəlmək**_{ka}. dağılmaq. ufalanmaq. qırışmaq. qarışmaq.

təvşünmək_{ka}: **təvşinmək**. **dəğşinmək**. çalışmaq. çırpınmaq.

təvürgən_{ka}: çevirən. - **əvşürqən təvürgən**: **əvürgən təvürgən** evirip çevirən. qüc işləri başaran.

təvürmək_{ka}: çevirmək. - **evürdi təvürdi**: evirip çevirdi. alt üst etdi. təsərrüf etdi.

təynək : bax > **təqnək**.

təytiq_{ka} : ağıllı. **zəki**· - tətqi.

təzək_{ka} : təzək. at kübrəsi.

təzəkləmək_{ka}: pisləmək.

təzginmək_{ka} : (z <> r) 1. tərkinmək. tartınmaq. dartınmaq.

çalxanmaq. 2. fırlanmaq. dönəmək. çönmək. - acun tıqri **təzginir**:

fələk çarxi fırlanır. - çığıri **təzgir**: çevir. 3. döğr vurmaq. təvaf edmək.

- bu yeri **təzkinib** gəldik. - kə'bəni **təzkinin**.

təziq_{ka}. : taziq. təzki. xalq arasında ürqüntü. paniq. -

təzinmək_{ka}: tazınmaq. durmamaq. tələsmək. qaçınmaq. qaçar görünmək.

təzişmək_{ka}: **tazişmaq**. tələşmək. tələsmək. durmamaq. (# **evlişmək**: əhliləşmək).

təzitmək_{ka}: **tezitmək**. **tazıtmaq**. **taziqdırmaq**. **qaçırmaq**. **ürkütütmək**.

təzqək : **təzkək**_{ka}. **tazıq**. **təziq**. işdən qaçan. çəkingən.

təzqi : **təzki**_{ka}. - **təzqi bolmaq**_{ka}: **tazıqmaq**. **ürküntüyə düşmək**.

təzqinc : **təzkinç**_{ka}. **yörgənc**. **dağ dönəmeci**. **dağ bükümü** - **təzkinc yol**_{ka}. **bülüntülü**, **qıvrımlı yol**.

təzqinmək: **təzkinmək**_{ka}. **dönmək**. **təvaf etmək**. **çevrilmək**.

təzmək_{ka}: **qaçmaq**. **tezikmək**.

tıdın_{ka} : vaxt bildirən bir kəlimə.

tıdınmaq_{ka}: **tıxınmaq**. **qaçınmaq**. **əsirqənmək**. **yasaq edilmək**. - **tıqılmaq**.

tıdılınmaq_{ka}: **tıxılınmaq**. **qaçınmaq**. **tıyınmaq**. **söz söylərqən duraqlamaq**.

tıdmaq : **tıymaq**_{ka}. **tıtmaq**. **mən' etmək**.

tıdmaq_{ka}. : **tıqmaq**_{ka}. **tıtmaq**. **tıymaq**. **geri qoymaq**. **mən etmək**.

tıt ! : **tıt**_{ka}!. **tıq !**. **SUS !**.

tıq : **tıq**_{ka}. 1. **al ilə doru arası at rəngi**. **qonur al**. 1. **tıq !**:

tıt_{ka} !. **SUS !**.

tıqac : **tıxac**. **tuğuc**. **mane'**.

tıqamaq : **tıxamaq**. **tumaq**_{ka}. **qapatmaq**.

tıqanmaq: **tıxanmaq**. **tonmaq**_{ka}. **donmaq**. **tünmək**. **tunmaq**_{ka}. **tutulmaq**.

qapanmaq.

tıqanmaq: tıxanmaq. tünmək. tunmaq_{ka}. donmaq. qapanmaq.

tıqdamaq : tıqramaq. yapramaq. yavramaq_{ka}. dikrək, sərt, qatı olmaq.
bərkimək

tıqdamaq_{ka}: tıqramaq. yavramaq. diğrək, sərt, qatı olmaq.

tıqdırmaq: qarturmaq_{ka}. daldırmaq. sıçratmaq. - suyu boğazıma **qarturdi**:
qaçıtdı.

tıqı : tıkı_{ka}. gecələrin, boluqda, xəlvətdə eşitilən səs. - bir tıkı gəldi
qulağıma.

tıqıq : tıxıq. qadağa.

tıqıqmaq_{ka}: bir şeydən alıqoymaq. əngəl olmaq.

tıqılamaq_{ka}: "tıq" diyə səs vermək. tikləmək. tikmək.

tıqılmaq_{ka}: tıqınmaq. 1. qaçınmaq. çəkinmək. 2. alıqoyunmaq. 3. əngəl
olmaq.

tıqım : tıxım. damcı. toncu. donuc. danuc. tançu_{ka}. luqmə. tikə. udum.
dürmək. qalbuz_{ka}.

tıqındı_{ka}: 1. nəriq əsirqənən. 2. yasaq edilən nərsə.

tıqınmaq_{ka}: tıxınmaq. təpərək tıxmaq. doldurmaq. artıq yemək.

tıqır : tıkır_{ka}. taqır taqır. at nalının çıxardığı səsi bildirən bir söz.

tıqırlatmaq: diğırlatmaq. yuvturmaq_{ka}. yuvarlatmaq. - o topı **yuvarladı**.

tıqırmaq: tığırmaq (t <>s) sığırmaq_{ka}. - sığırmaq: tıqtırmaq.

tıqış_{ka} : tiyiş₆. əngəl. pərhiz. mane'.

tıqışmaq_{ka}: 1. əngəl olmaq. alıqoymaq. 1. sıxışmaq.

tıqıtmaq_{ka}: tıqtırmaq. tıxdırmaq. sığıtmaq. sığıştırmmaq. aşatmaq. nərsəni bir yerə qattı təpib yerləşdirmək, doldurmaq.

tıqqılıtı : tıqrılıt.

tıqlaq : diydək_{ka}. tiklək. tıylaq. (< tıq. tiq). korluq. örtük. qapama.

tıqma : tıxma. sıxışiq. sıx. birbirinə girmiş. - tıxma üzürn: darışiq, sıx dənəli salxım.

tıqmaq_{ka} : tikmək. tıxmaq. tığmaq. 1. əğmək. dəğmək. bir yerə dəğərək kəsginliği gedmək. korləşmək. 2. sıxıb, sıxışdıraraq bdoldurmaq. 3. əğmək. - bulun (əsir) bulub başın tığdı. 4. utmaq. dürmək yapmaq. qalbuzlamaq.

tıqraq_{ka} : tığraq. 1. tırqaq. tırgək. iti, güclü olan. qeyrətli. yılmaz. yiğit. bahadür. pəhləvan. 2. elçi. çapar. poşçı. xəbərci.

tıqraqlanmaq: tıxraqlanmaq. yiğitlik göstərmək. yiğitlənmək.

tıqraqmaq_{ka} : tıqramaq_{ka}. tıqdamaq. qıvraqlanmaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq.

tıqramaq: tıqdamaq. yapramaq. yavramaq_{ka}. dikrək, sərt, qatı olmaq. bərkimək

tıqramaq_{ka} : **tıqraqmaq_{ka}**. **tıqdamaq**. 1. qıvraqılanmaq. yavranmaq.

bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq. 2. tıqqıldamaq. - ayağı
tıqradı.

tıqraşmaq_{ka}: qürbüzləşmək. bahadırlaşmaq.

tıqratmaq_{ka}: **tiğratmaq_{ka}**. **tıqrətmək_{ka}**. 1. sıxıştıрмаq. tıxıb doldurmaq.

bəcəriqli, tıqraq, qavamlı qılmaq. ögrətmək. pişirmək.

möhkəmlətmək. - ər oğlun işə **tiğratdı**. 2. fişqıtmaq. kişnəkmək. -
o atın **tıqratdı**.

tıqrılı : tıqqılı.

tıqtırmaq: bastırmaq. tıqturmaq_{ka}. sıxtırmaq. tıqtımaq_{ka}.

tıqturmaq_{ka} : tıqtırmaq. bastırmaq.

tılaq_{ka} : dıllaq. qadının qadınliq ayqıtı. arvat yeri.

tıllaq : **dıllaq**. **tılaq_{ka}**. qadının qadınliq ayqıtı. arvat yeri.

tın >tin

tır : **dır** (< **turur**. **durur**). - di. vardı. - bu daş **durur**: bu daşdı. - o quş
durur: o quşdur.

tırılıq : turuqluq_{ka}. turquluq. durqunluq. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

tırınğaq_{ka}: dırnaq.

tırınq : tənin. bir şeyin tirlənib boşalmasından çıxan titrək səs. -
qulağım **dırınqıldır**: tınqıldır. - zəng **tırınqıldı**.

tirmalmaq_{ka}: tirmalamaq. cırmaqlamaq. - onun üzü **tirmalandı**.

tirmanmaq: yarmanmaq_{ka}. - duvara yarman: tirman.

tırmaşmaq_{ka}: qaşınmaq. tarmaşmaq.

tırnaq : <> **tarmaq** <> **yarmaq**.

tirt : **tirt**_{ka} (t <> ç <> c) **yirt. çirt**. - **tirt tirt** yırtıldı: cirt çirt, cart çirt, diyə cırıldı.

tış : **tış**_{ka}. 1. alın axıntısı ki, qöz önünə varıp, qulaqlarına çıqmaya. 2. diş.

- dişdon: eşikdon. üzdon # içdon. atdon.

- **tış düşmək**: diş düşmək. taşılmaq. daşılmaq. qərib düşmək. yadanmaq.

- **tışı tışıqmaq**: dışarı çıxmaq.

tışarmaq: **dışarmaq**. qudurmaq_{ka}. çıxmaq. qalxmaq.

tışıq : (a <> e <> ə <> ı) **dəşik. deşik. dəşik**. cırıq. yırtıq.

tışında : **dışında**. başqa. edin_{ka}. atın. adın. atruq. ayruq.

tışlanmış: dışlanmış. daşlanmış. başlağ_{ka}. başıboş. buraxılmış. saliverilmiş. boşaltılmış.

titmaq_{ka}: 1. **tıdmaq. tıymaq. tutmaq**. geri qoymaq. qadalamaq.

qadağalamaq. mən' edmək. 1. **titmək. didmək**. yolub parçalanmaq.

tıylaq : diydək_{ka}. tiklək. tıqlaq. (< **tıq. tiq**). korluq. örtük. qapama.

tiymaq_{ka}: (y < q) **tıqmaq**. 1. qırıb, əzib kortlamaq. - daş ox başağın **tiydi**. 2.

tıdmaq. tıtmaq. mən' edmək.

tızıq_{ka} : < met > **tıqız**. **tikiz** (< **tik**. **tuq**: qapalı). tikiş. tiyiş₆. mən'. mümaniət.
pərhiz.

tib : **dib**. ətək. aşağ. asra_{ka}. alt. təmən (> **damən_{fars}**)

tibək : **dibək**. soqu_{ka}. soqqu. həvəh.

tibiz : **dibiz**. bic. satır_{ka}. həramzada. götvərən.

tibləmək_{ka}: **dibləmək**. bütünləmək (**tib** < met > **bit**) tübünləmək. dibin aramaq.
araşdırmaq. nərsəni, dibin çıxartmaq. töprətmək_{ka}. topratmaq.
dipləmək. kökdən aramaq.

tiblənmək : **diblənmək**. tuplənmək_{ka}. diplənmək. kökləşmək. zənginləşmək.

tibləşmək: **dibləşmək**. tüpləşmək_{ka}. dipləşmək. dibin çıxarmaq. kökün
araşdırmaq. təhqiq edmək.

tiblətmək: **diblətmək**. tüplətmək_{ka}. aratmaq. diplətmək. dibin çıxattırmaq.
kökün araşdırmaq. təhqiq etdirmək.

tidək : **didək**. (< **tiq**. **tiq**). **bax** > **tiydək_{ka}**. **tidək_{ka}**: gəlin qıdərqən yat
kimsələrə görünməmək üçün örtülən örtü.

tidik : **didik**. titrū_{ka}. dik. kəsgin. acıq. - **titrū baxış_{ka}**: dik baxış. kəsgin
qözlə baxış.

tidim_{ka} : **tikim**. gəlinə, qərdək gecəsi qeydirilən tac.

tikmək : **dikmək**. tovrmaq_{ka}. durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq.
qabartmaq. - o qulağın tovrdu: dikətdi.

tiq : **tik. dik**. 1. tinğ_{ka}. düz. diş. qayım. - **tinğ turmaq**_{ka}: dik
durmaq. - **tin dur**: diş dur. - **tiq turmaq**_{ka}: diq durmaq. 2. hündür.
şişik. qom_{ka}. kom. 3. titrū_{ka}. didik. kəsgin. acıq.
- **dik baxmaq**: titinmək_{ka}. dayanmaq. dirənmək.

tiqbaş : **tikbaş. dikbaş**. arquq. ınad kişi. manqus. manus. qorxmaz.

tiqbaşlanmaq: **tikbaşlanmaq. dikbaşlanmaq** boynamaq_{ka}. qurralmaq.
qururlanmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq.

tiqdirmə: **tikdirmə**. sıxca, kip tikdirmə. təfcitmək_{ka}. təvçimək. təpcətmək.

tiqdirmək: **tikdirmək**. oyulqatmaq. - kübimək. kübitmək. qöpitmək_{ka}. -
seyrək tikdirmək: qadıtmaq. qadumaq.

tiqə : **tikə**_{ka}. 1. tikim. tikū_{ka}. tikir. kəsək. kəs_{ka}. kəsik. çart_{ka}. bölək.
bölük. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. parça. parsa. 2. rüşvə. soğat. bələk. 3.
damcı. toncu. donuc. danuc. tañcu_{ka}. tıqım. tıxım. luqmə. udum.
dürmək. qalbuz_{ka}.

tiqələtmək: **tikələtmək**_{ka} tiküləmək_{ka}. tikə vermək. rüşvət vermək.

tiqəlmək: **tikəlmək. dikəlmək. dikəlmək. iqrənmək. yiqrənmək. qalxınmaq.**
ünkünmək.

tiqəltmək: **tikəltmək. dikəltmək. qonutmaq. doğrutmaq. qonqarmaq.**
imləmək. nişanlamaq. qondqarmaq. əkmək. - o yol **qonqardı**.

tiqəmək: **tikəmək**_{ka} tikməkə gücü yetmək.

tiqən : tikkən_{ka}. - gəvən tikəni: **yandaq**_{ka}.

tiqətmək: **tikətmək. dikətmək. dikmək. şüşətmək. yapratmaq**_{ka}.

basurmaq_{ka}. bastırmaq. durdurmaq. saxlamaq. bərkitmək. - at
qulağın **tikətdi**: yapratdı.

tiqi : tiki. toxu. saxt.

tiqilmək : **tikilmək. urunmaq**_{ka}. qalxmaq.

tiqim : **tikim**_{ka}. tikə. tikku. tikü_{ka}. tikir. kəsək. kəs_{ka}. kəsik. çart_{ka}. bölək.
bölük. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. parça. parsa. - bir **tikim** dürmək.

tiqir : **tikir**. tikim. tikə. tikü_{ka}. kəsək. kəs_{ka}. kəsik. çart_{ka}. bölək. bölük.
buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. parça. parsa.

tiqirmək: **tərmək. dərmək. yığmaq.** - para **dərən:** **tiqən:** **tiqirən:** pul yığan.

tiqiş : **tikiş. tiyiş**₆. **tızıq**_{ka}: < met > **tıqız. tikiz.** (< **tik. tuq:** qapalı). mən'.
mümaniət. pərhiz.

tiqişmək: **tikişmək. kübüşmək**_{ka}. köpcəşmək. qadıqlamaq_{ka}.

tiqiz : **tikiz. tıqız. tiyiş**₆. **tikiş.** < met > **tızıq**_{ka} (< **tik. tuq:** qapalı). mən'.
mümaniət. pərhiz.

tiqqan : **diqqan.** qötrüm_{ka}. dik yer. qaldırım. səggi. supaçə₆. kürsi.

tiqqən : **tikkən**_{ka} tikən. - tikən.

tiqqü : **tikkü**_{ka}. tlkim. tikü. parça. luqma.

tiqlək : **tiklək**. diydək_{ka}. tıqlaq. tıylaq. korluq. örtük. qapama.

tıqləmək: tikləmək. tikmək. tıqlamaq_{ka}.

tiqlinmək : **tiklinmək**_{ka} (ağac bənzəri) tikilmək.

tiqlişmək_{ka}: (ağac bənzəri) tikilmək.

tiqmədəş: **tikmədəş**. bitikdaş. qurum. təxtəsəng.

tiqmək : **tikmək**. qaldırmaq. tuvırmaq_{ka}. tavırmaq. - **qulaq tuvırmaq**:

qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.

tiqmə_{ka} : tikilmiş nə.

tiqmək_{ka}: **tikmək**_{ka}. **tıqmaq**. **dikmək**. 1. dikətmək. yapratmaq_{ka}. şüşətmək.

köpüşmək_{ka}. kökləmək. təpcəmək. - at qulağın **tikdi**: yapratdı. 2.

qondqarmaq_{ka}. qöndqürmək_{ka}. qondarmaq. doğrultmaq.

düzəltmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək. 3. burmaq.

bəlləmək. - bir dürmək tikiş, ürəyini tutsun. 4. bir nəyi dəlmək.

dürtmək. soxmaq. 5. (ağac) bir şeyi dikəy duruma gətirmək. tikiş

tikmək. 6. əğmək. - ilan atı **tikdi**: çaldı. - acı söz **tikməsin** sanı. 7.

tikləmək. tıqlamaq_{ka}.

tiqrəlmək_{ka} : **tikrəlmək**. **tıqratmaq**_{ka}. dikəlmək. qalxmaq.

danqamaq. qəlişmək. böyüyüp sərilmək. yetişmək.

tiqrəmək_{ka}: **tikrəmək**_{ka}. **dikrəmək**. **tiqrəşmək**_{ka}. **dikrəşmək**. 1. dikəlmək.

qalxmaq. danqamaq. qəlişmək. böyüyüp sərilmək. yetişmək. -

oğlan **tikrəşdi**. 2. dirçəlmək. cücərib, böyümək, qalxmaq. 3.

dikətmək. qalxıtmaq. danqatmaq. qəliştirmək. böyüyüp
sərpitmək. yetiştirmək.

tiqsindirmək: tiksindirmək. 1. yarsıtmaq_{ka}. arsıtmaq. yormaq. irgəndirmək.
2. yorlamaq. yarsğumaq. yarsıtmaq_{ka}.

tiqü : **tikü**_{ka}. tikim. tikkü. tikim. tikə. tikir. kəsək. kəs_{ka}. kəsik. çart_{ka}.
bölək. bölük. buçuq_{ka}. bıçuq_{ka}. parça. parsa.

tiqüc : **tiküc**_{ka}. nərsənin üzündə xal, naxış qoyma ayqıtı, iğnəsi,
qələmi. əkmək çilərin əkmək üzərinə naxış yarmaq üçün
qullandıqları nəsnə. quş yələyi.

tiqüləmək: tikülmək_{ka}. 1. tikələtmək_{ka} tikə vermək. rüşvət vermək. 2. tikə
tikə vermək. 3. rüşvət vermək.

tiqyə : **tikyə**. tayaq.

til : **til**_{ka}. **dil**. 1. luğət. kəlmə. söz. 1. xəbərçi. (xəbər
tutmaq üçün) düşmandan tutulan kimsə, əsir. 1. söz. luğət. - **til**
təkürmək_{ka}: dil uzatmaq. söz dökündürmaq. dillə (sözlə) incitmək. 2.
durumunu ögrenmək üçün düşmandan yaxalanan tutsaq. çaşıt.
casus. - **til tutmaq**_{ka}: düşmanın durumunu ögrenmək üzərə bir
adam yaxalamaq.
- **dil tutmaq**: düşman içindən nərsələr ögrenmək üçün tutulan əsir.
- **dilə tutmaq**: yağlı sözlərlə aldatmaq, yola gətirmək.

- **dil dəğirmək**: dillə, sözlə toxunmaq. - dilə düşmək: tiliqmək.

- yabancı dil ilə söylətmək: **sümlütmaq**_{ka}.

- **dil uzunluq edmək**: dil təqirmək.

- yabancı **dil** qonuşmaq: **sümlüşməyə**_{ka}. **sümlüşmək**_{ka}.

tilab : **dilab** <> **dolap**. yüdrük_{ka}. yüklüq. yük qoyulan yer. işqaf.

tildək_{ka} : 1. tilgə. dilək. 2. bahana. səbəb. təkdək. 3. töhmət. böhtan. -

dildək vurmaq: **dildək** qılmaq: töhmət vurmaq.

tiləçün : **diləçün**. dilsün. tilzün_{ka}. yumuşaq xuylu.

tilək : **dilək**. **dilgə**. niyət. ötü_{ka}. xahiş. murad. - **yağudu** diləyim.

tiləklənmək: **diləklənmək**. bir şey dilək edinilmək. ədlənmək_{ka}. edlənmək_{ka}.

eylənmək. bir şey bir dilək üçün istifadə edilmaq.

tiləmək : **diləmək**. **dilgəmək**. tilətmək_{ka}. tiləşmək_{ka}. dilək sunmaq,

söyləmək. ötünmək. ötqünmək. istəmək. sormaq. soramaq.

arazamaq. bəkləmək. aramaq.

tiləmsinmək_{ka}: diləşmək. istəşmək.

tilənçi : **dilənçi**. 1. umduc. umdac. umduçı_{ka}. umac. uman. yolçu₂.

qaraçı_{ka}. 2. qoldaçı_{ka}. **qoldaçıya** min yağaq_{ka}, barça belə ayruq

dayaq_{ka}: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (hammısında üstündə)

çəlik.

tilənmək_{ka} : **dilənmək**. aranmaq.

tiləsin : diləsin. dilgəsin. istəsin. inşaallah.

tiləşmək_{ka}: dilləşmək.

tilətmək_{ka}: istəmək. diləmək. sormağ. soramağ. arazamağ.

tili_{ka} : oğ tərənəni üzərinə sarılan sırım.

tiliqmək_{ka} : **dilikmək**. dillənmək. 1. qonuşmaq. 2. xəbər tutmaq. 3. dilə düşmək. 4. dilə düşmək. - ər **isiz** diləkdi: kişi pislüyə ad çıxardı.

tilim : **dilim**. tilkə. kəsım. bıçım_{ka}. uzunlamasına kəsılən hər şey. - tilim yapar görünmək: **tilimsinmək**_{ka}.

tilimsinmək_{ka}: dilim yapar görünmək.

tilinmək_{ka} : **dilinmək**. 1. uzunlamasına dilinmək. yolunmaq. 2. çatlamağ. - dəri, duvar **dilindi**.

tilir : **dilir**. dəlır. kür. gür. yığıt. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı. cəsır.

tilqə : . **dilgə**. bax > **tilək**.

tilqə_{ka} : **dilkə**. **tilgə**. (< **dil**). 1. dilim. uzunlamasına, şırıx kəsılən hər şey. - bir **dilkə** yer. 1. tilək. dilək.

tilqəmək: **dilgəmək**. dilləmək. dilimləmək.

tilqi_{ka} : tilqü. tülkü. - **tülkülük etmək**: yaltaqlanmaq: tilqülənmək_{ka}.

tilqin : **tilinq**. tilim. dilim.

tilqinmək: **tilginmək**. dillənmək. dilimlənmək.

tilqü_{ka} : **tilkü**. tilq. tülkü.

tilqülənmək_{ka}: tülkülük edmək. yaltaqlanmaq.

tillik_{ka} : dilli.

tillşmək_{ka} : dilgişmək. dilimləmək. - yarındaq **dilişmək**: qayış kəsmək.

tilmək_{ka} : **dilmək**. uzunluğuna yarmaq, kəsmək, yolmaq.

tilsün : **dilsün**. diləçün. tilzün_{ka}. yumuşaq xuylu.

tiltürmək_{ka} : dildirmək. dildürmək. - yarındaq **dildirmək**.

tilzün_{ka} : dilsün. diləçün. yumuşaq xuylu.

tim : **tim**_{ka}. 1. şərab dolu tulum. 2. şərab satan. **timci**_{ka}.

timci_{ka} : **tim**_{ka}. şərab satan. məyxanaçı.

timdik : **dimdik**. alıq_{ka}.

timək : **temək**_{ka}. söyləmək.

tin : **tin**_{ka} **tinıq**_{ka}. 1. **tin**. haylaz. təbəlləşmiş. arınlaşmış.

2. dinmiş. işsiz. boş. sakit. - **tin** uşaq. - **tin** kişi. 3. **tin yılıxı**: başı boş heyvan. 1. **tinıq**. ruh. nəfəs. soluq. can. - **tinı** kəsildi: candan düşdü.

canı üzüldü. 2. **tin**. nəfəs alma. soluq alma. 3. yular. yuqan (>

loqam). - **tin** tizqin: yular dizgin.

- uluğ **tinığ**: ağır nəfəs.

- **tinığ** borusu. - **tinin** uçsun: nəfəsin kəsilsin.

- onu vurdu **tinin** uçurdu: vurub nəfəsin kəsdi.

tincəl : **dincəl**. dinmə. düş. istirahət

tincəlmək : dincəlmək. əmrülmək. arınmaq. soyunmaq. soğunmaq.
rahatlanmaq.

tincəmək_{ka}: **tınçamaq_{ka}**. pozulmaq. çürümək. tancamaq. tancqamaq.
tancımaq. tıncımaq. tuncımaq.

tincər : dincər. tinər. dinər. dinc, sakit, rahat kişi.

tincimək : **tıncımaq**. əsgiyib əpriyib qoxumaq.

tinlik : **dinlik** durqunluq. turuqluq_{ka}.

tinlik : **dinlik**. ayış. əriş. ərinc ərinj. asayış.

tinculamaq_{ka}: **tinculamaq_{ka}**. çığnəmək. - çörəyivi **tancula** ye.

tınçikmək: **tınçımaq_{ka}**. pozulmaq. çürümək. qoxuşmaq. tınçqamaq.
tıncamaq. tıncımaq.

tınçiqmək: **tınçqamaq_{ka}**. pozulmaq. çürümək. tınçamaq. tınçımaq.
tınçımaq.

tindirmək_{ka} : **dindirmək**. amurtmaq_{ka}. yamırtmaq. yatıştırmmaq.
yatıtmaq. soğutmaq. səğnitmək. söndürmək. toxdadmaq.
çatdırmaq. rahatlamaq. dinləndirmək.

tinək : tənğək_{ka}. tanğaq_{ka}. tənək. tənək. tinik. hava.

tinər : **dinər**. dincər. dinc, sakit, rahat kişi.

tinəş : tinləş. saziş.

- tinik** : 1. tinək. tənğək_{ka}. tanğaq_{ka}. tənək. tənik. hava. 2. teyxa. bütün.
tüm_{ka}. düm. tum.
- tinik_{ka}** : tınıq_{ka} bax > tin.
- tinilmək** : tınılmaq_{ka}. dinlənmək. rahat edilmək.
- tinış** : aruqa. arquqaq. aruqqa. düşərgə. hotel. dincəliş yeri.
- tinq** : tinq_{ka} tinğ_{ka}. dik. düz. diş. - tinğ turmaq_{ka}: dik durmaq. - tin dur:
diş dur.
- tinqılamaq**: tınğılamaq tinğiləmək_{ka}. ağır bir şey yerə düşərək səs vermək.
- tinqiləmək_{ka}**: tinğiləmək_{ka}. ağır bir şey yerə düşərək, səs vermək · -
tinğılamaq.
- tinqlaşmaq_{ka}**: tinğlaşmaq_{ka}. dinləməkdə.
- tinqlatmaq_{ka}**: tinğlatmaq_{ka}. dinlətmək.
- tinqləmək_{ka}** : tinğləmək_{ka}. dinləmək. tinğlamaq.
- tinqləmək_{ka}**: tinğlamaq_{ka}. dinləmək. tinğləmək.
- tinləmək**: içərləmək. 1. qulaq asıb uqımaq. eşitmək. 2. tinə, tünə, içəriyə,
dama qoymaq. zindana salmaq.
- tinlən** : tinlan. içə, içəriyə bağlı nərsə. tünək. (> zindan_{fars}). - tinləmək:
içərləmək.
- tinləş** : tinəş. saziş.

tinmə : **dinmə. tınma**_{ka}. 1. susuq. susma. sakitlik. 2. düş. dincəl. İstirahat. 2. **ka. tinmə** !: {1. dinmə ! danışma !. sus ! 2. susma !. danış !}.

tinmək_{ka} : **dinmək. tınmaq**. 1. dinmək. dinlənmək. dincəlmək. yüngülləşmək. gəvşəlmək. boşalmaq. yatmaq. durmaq. - yağmır **tindi**: yavaşladı. - arıq **tindi**: kəkə (xəsdə) dinləndi. 2. solumaq. nəfəs almaq. - ər uluğ **tindi**: kişi için çəkdi, ağır nəfəs çəkdi. 3. sonu gəlmək. ölmək. 4. amrulmaq_{ka}. yamrulmaq. yatışmaq. çəkilmək. 5. soluq almaq. - o uluğ **tındı**: ağır nəfəs aldı.

tip : **dip. quy**_{ka}. qoy. quytu yer. dərə.

tipləmək: **dipləmək. çinqarmaq**_{ka}. bütəmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. doğrulamaq. təhqiq etmək.

tipləmək: **dipləmək. tüpləmək**_{ka}. dibləmək. kökdən aramaq. kökdən aramaq.

tiplənmək: **diplənmək. tüplənmək**_{ka}. diblənmək. kökləşmək. zənginləşmək.

tipləşmək: **dipləşmək. tüpləşmək**_{ka}. dibləşmək. dibin çıxarmaq. kökün araşdırmaq. təhqiq etmək.

tiplətmək: **diplətmək. tüplətmək**_{ka}. aratmaq. diblətmək. dibin çıxartırmaq. kökün araşdırmaq. təhqiq etdirmək.

tirçəliş : **dirçəliş. dirçəliş. gəlişmə. yapraq. cücərmə. inkişaf.**

tirçəlmək: **dirçəlmək**. tikrəmək. dikrəmək. cücərib, böyümək, qalxmaq.
qurulmaq_{ka}. hazırlanmaq.

tirenmək_{ka}: **direnmək**. 1. dayanmaq. yolamaq_{ka}. sökənmək. - duvara **tirəndi**.
- duvara yola. 2. çəkinmək. imtina edmək. - iş çalışdan **tirənmə**. 3.
titinmək_{ka}. dayanmaq. dik baxmaq.

tirək : **tirgə**. **dirgə**. **tirkək**. tirəqü_{ka}. ox. sırıq. qələmə. situn. sutun.
ustun. üstə saxlayan (> **situn**_{fars}). kəndisinə bir şey dayanılan,
kəndisiylə bir şey durdurulan hər nəsənə. dirəcən.

tirəqü_{ka} : bax > **tirək**.

tirəmək_{ka} : dirəkləmək. dayaq, dirək tikmək. - qapını **dirəmək**.

tirən : dirən. turun_{ka}. durun. dayan. muqavimət.

tirənən : 1. turuqsaq_{ka}. durqun. dursi. isrararlı olan. 2. qaçan. çəkinən.
imtina edən.

tirənq : **dirəng**. qoy. döz. toxda. dayan. səbr.

tirənqil : dirənqil. - ança anqar **dirənqil**: o ilə öylə qılınqil: uğraş, davran,
rəfdar ed.

tirənmək: **dirənmək**.

tirəşmək_{ka}: 1. dirəşmək. çəkinmək. dirəmək. 2. şıxıntıdan yürüməz olmaq
(heyvan). çəkişmək. süünmək.

tirətmək: **dirətmək**. uzatmaq. oxlatmaq_{ka}.

tiri : diri. turan. duran. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan.
armaz.

tirik_{ka} : **dirik**. 1. insan. adam. - **tirik** əsən bolsun: kişi sağ olsun. - **tirik** əsən olsa, tanq öküş görür. 2. yaşam. - alp çərikdə, bilgə **dirikdə**. 3. diri qalmağa yarar yeməklər. 4. **dərik**. yığmaq. - onun pul **diriğini** gör: onun pul yığmağına bax. 5. dərmə. dəriş. dərnək. dərqə. təriq. 6. diri. canlı. tiriqlə: dirikən. yaşamdaykən.

tiriklik : **diriklik**. turquluq. turuqluq_{ka} durmayı diləyən.

tirikmək : **dərikmək**. yığmaq. - yarmaq **tirikmək**.

tirilqən : yaşayan.

tirilmək : dirilmək. yaşamaq. turqamaq. qalxmaq. qoğzanmaq.
canlanmaq. bərpa olmaq.

tiring : **diring**. qulağın tınlamasına bənzər səsi bildiren söz. qulağın dingildəməsi. - **tiring etmək**: **tiring öttürmək**: tın etmək.

tirkən : tirkin. tezgin. yelkən. iti, bacarıqlı olan.

tirkəş : dirkəş. yığılma. iclas. cələsə.

tirkin : 1. tərək_{ka}. dərnək. tərkin. tərnik. yığnaq. gəngəş. 2. tirkən.
tezgin. yelkən. iti, bacarıqlı olan.

tirqavic₆: tēm_{ka}. tirqaz₁. tamba₆. dal (qapı dalı).

tirqaz₁ : tirqavic₆. tēm_{ka}. tamba₆. dal (qapı dalı).

tirqə : bax > **tirək**.

tirqək : tığraq. iti, güclü olan. qeyrətli. yılmaz. yiğit. bahadür.

tirqəş : **tirkəş**_{ka}. yığılışma. qalabalıq. şuluğluq. sarmaş. qüclük. - **suv tirqəşi**: su birgəsi. dərə qollarının suyunun toplandığı yer.

tirqəşmək_{ka} : bax > **irqişmək**_{ka}. **arqaşmaq**. **irkişmək**_{ka}. **irkəşmək**. **irtişmək**. **ərtişmək**. **yertişmək**. **yartışmaq**. **tərgəşmək**. **tərgişmək**.
1. qatarlanmaq. yığılaşmaq. düzülmək. - dəvə **tirfəşdi**. - qalın ərən **tirgəşdi**. - yağış qarla **tirfəşür**. 2. toplanmaq. toplaşmaq. arxa arxaya gələrek dərleşmək.

tirqi_{ka} : **tirgü**_{ka}. sürfə. dəstərxan. yeməklərin düzülüb sərilen yeri. - dilin tirkigə **təkir**. - dilin **tirkigə** təkir: dadlı dil yeməyə çatdırır.

tirqü_{ka} : sürfə. dəstərxan. yeməklərin düzülüb sərilen yeri. - dilin **tirkigə** təkir.

tirqürmək_{ka}: diritmək. qoğzamaq. - tanrı onu **tirgirsin**.

tirsə : **dirse**. ərsə_{ka}. - necə iti **dirse**: necə iti **ərsə**.

tirsək : **dirsek**. turcaq. giriş. salma. başlanqıç.

tirsətmək: **dirsetmək**. durçutmaq. türçitmək_{ka}. törçütmək. durcıtmaq. durcutmaq. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

tirsqək_{ka}: 1. qöz qapağında çıxan sivilcə, it dirseyi. arpacıq. 2. dirsek.

tirtişmək: **dirtişmək:** **tartışmaq.** didilmək. - yazıda böri ulasa, evdə it bağı

tartışur.

tirük : **tirik.** diri qalmaqə yarar yeməklər.

tisginmək: **irmək**_{ka}. **irkmək.** ürkmək. daşlanmaq.

tiş : **tiş**_{ka} **diş.** **deş.** 1. sapan dəmiri. 2. tinğ_{ka}. dik. düz. -

tinğ turmaq_{ka}: dik durmaq. - **tin dur:** diş dur.

tişək_{ka} : şişək. iki yaşını bitirib, üçünə basmış olan qoyun.

tişəlmək_{ka} : bilənmək. dişlənmək.

tişətmək_{ka} : **dişətmək.** dişlətmək. diş açmaq. dişin itimək, ititmək. - ərənlər

tişətib axına keçdilər. - ol orağ **dişətdi.** - **dişənmiş** yencək.

tişi : **tişi**_{ka} **dişi.** hər nəyin dişisi. - **dişi** (dəvə): inən. enən.

tişi : **tişi**_{ka}. **dişi.** hər heyvanın dişisi. - çıxmaq. taşıqmaq. - **tışı**

taqaqu_{ka} : tavuq.

tişləmək_{ka}: dişləmək. dişlə ısırmaq.

tişlənmək: dişlənmək. dişənmək. tişəlmək_{ka}. bilənmək.

tişləşmək: ısırışmaq_{ka}. bir bir dişləyib, qapmaq. qapışmaq.

tişlətmək_{ka}: dişlətmək.

tişlik : **dişlik.** azıqlıq_{ka}. azuqə.

titik_{ka} : **didik.** 1. dərd. acı. acıma. yara. ağrı. - baş **didik diddi:** yara

yaman acıdı. 2. dərd. yara. 3. palçıq. çamur.

titilmək_{ka}: didilmək.

titinmək_{ka}: dayanmaq. dirənmək. dik baxmaq.

titinü baxmaq_{ka}: dik, kəsgin baxmaq.

titir_{ka} : dişü dəvə.

titişmək_{ka}: **didişmək**. ditmək. yırtışmaq. hallaclamaq. yırtıb ayırmaq. -
söğüşüb vuruşub, ortada don didişir.

titiz_{ka} : kəkə. kəkrə. gəs. mor.

titizlik_{ka} : kəkəlik. kəkrəlik. gəslik.

titmək_{ka} : **didmək**. **tıtmaq**_{ka}. 1. ditmək. yolmaq. yolub parçalanmaq. 2.
dirənmək. qarşı qoymaq. diq baxmaq. - baş **didik diddi**: yara
yaman acıdı. 1. (yara) acımaq.

titrəmək: 1. bəzmək_{ka}. bezmək. - soyuqdan **titrəmək**: qıstaşmaq. 2.
yığrılmaq_{ka} . yıxsılmaq. kötüləşmək. büzülmək.

titrəmə_{ka}: beziq_{ka}. bezgək. - **titrətici isitmə**: bəzik.

titrəşmək: titrəşmək. bəzişmək_{ka}. bezişmək.

titrətmək: yaymaq_{ka}. silkəmək.

titrü_{ka} : didik. dik. kəsgin. acıq. iti. - **titrü baxış**. - **titrü baxış**_{ka}: dik baxış.
kəsgin qözlə baxış.

tivi : təvi. dəvə. təvə. dəvəy. təvəy.

tiydək_{ka} : **diydək_{ka}**. tiklək. tıqlaq. tıylaq. (< **tıq. tiq**). korluq. örtük. qapama.
gəlini başqaları gözündən qorumaq üçün başına salınan tıxac,
başlıq.

tiyiş₆ : **tızıq_{ka}**: < met > **tıqız. tikiz. tikiş**. (< **tik. tuq**: qapalı). 1. tıqış_{ka}. əngəl.
2. pərhiz. 3. mane'. mən'. mümaniət.

tiz : **tiz_{ka}** 1. diz. 1. yüksək yer. hər nəyin, yerin yüksək
yeri, yoxuş təpəsi. uca. dik. hündür. iti. yoq_{ka}.

- **tiz** yer: uca yer. - **tarıq art tiz**. qaşqar'a yaxın bir yayla.

- **diz çökmək**. çökünmək. sökünmək_{ka}. əbd olmaq. ibadət etmək.

- tanrıya **çökünün**.

tizək : tizgək. tezgək. tezək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tizgək : tizək. tezgək. tezək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tizgin : **dizgin**. çatqan_{ka}. çətgən. ovsar. gam.

tizgirmək: tizmək. tezinmək. tezgərmək. ürkmək_{ka}. qaçınmaq.

tizi : **dizi**. tərqü_{ka}. tərgi. sıra.

tizik : **dizik. düzük**. sıra. səf. dizi. - bir **tizik** dirək. - bir **tizik** mıncıq.

tizildürüq_{ka}: düzüldürük. bəzək üçün düzülən, taxılan taxılar.

tizilmək : dizilmək. tizlinmək_{ka}. düzülmək.

tizim : dizim. dizmə. düzüm. dizi. rişdə. - bir dizim **yincu**: düzüm inci.

tizinmək : dizinmək.

tizişmək_{ka}: düzüşmək. düzləşmək.

tizləmək : dizlə əzmək, çeynəmək.

tizlinmək_{ka}: düzülmək. dizilmək.

tizmə : uçqur. bağ. bənd.

tizmək : 1. tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. qaçmaq. ürkmək_{ka}. - nədən
tizdi belə. - onu **tizitmə**. - işdən **tizinənlər**. 2. dizmək. düzmək.

tod:tot

toğ:toq

toh : **toh_{ka}** toy quşu. - tod. toy.

tox: toq

toq : **toq_{ka}**. **tox**. doymuş. ac olmayan. - **toq toq etmək_{ka}**:
tax tux etmək.

toqa : **toqa_{ka}** **toqu_{ka}**. 1. kəmərlə toqası. 2. xəstəlik. iç ağırlığı. 3. bağan.
halqa. boyunluq. boyun bağ

toqacaq : **toğacaq**. **toğacaq**. hamilə. yenikü_{ka}. - **doğacaq qısraq**: qulnaçı
qısraq_{ka}.

toqaqlıq_{ka}: **tökəklik**. süzqəç yapılacaq ağac. süzəklik.

toqar : **toqqura**. **toqra**. **doğurqa**. **toğurqa_{ka}**. qamış. düdük. yüyə. lülə.
çömrək₆.

toqda : toxda. döz. qoy. dayan. səbr. dirəng. - toxda gəldim. - toxda !:
səbr ed !.

toqdadmaq: **toxdadmaq**. **toqdadmaq**. amurtmaq_{ka}. yamırtmaq. yatıştıрмаq.
dindirmək. çatdırmaq.

toqdam : **toxdam**. hükm. qərar.

toqdamaq : durmaq. qoyunmaq. qonmaq_{ka}. oturmaq. - ağırim **qondu**.

toqdatmaq: **toxdatmaq**. toqturmaq_{ka}. düzəltmək.

toqımaq_{ka}: 1. toxumaq. toxunmaq. dövmək. vurmaq. çarpmaq. - qapını
toqıyan kimidi. 2. tapdamaq. dövülərək sərtləştirmək. - qılınc
toqımaq. - parça **toqımaq**. 3. götürmək, batırmaq. qırq edmək. -
onu su **toqıdı**: onu su qərç etdi. 4. ad. **toqqamıq**. toxmaq. çamaşır
toxmağı.

toqınmaq_{ka}: **toxınmaq**_{ka}. dövülmək. çarpmaq. dövülərək sərtləştirmək.

toqış_{ka} : toxuş. savaş. cənq.

toqışmaq_{ka} : **toquşmaq**. **toxuşmaq**. çarpışmaq. savaşmaq.
toquşmaq_{ka}. döğüşmək. vuruşmaq. çarpışmaq.

toqıtmaq_{ka} : 1. toxutmaq. vurdurmaq. döğütmək. dövdürmək. çalıtmaq.
çapıtmaq. - ol onun boynun **toquttu**: vurdurdu. 2. toxdatatmaq.
neçə şeyi birbirinə çaldırıb, toxdadıb, dərib tikmək, birgətmək. -
ol bez **toqutdu**: o paraça toxutdu. 3. döğdürmək. basdırmaq₆.

taptadmaq. - qılınc, pıçaq **toqdurmaq**. 4. çalmaq. döğüb

səsləndirmək. - qapı **toqıtmaq**.

toqqura : **toqra**. **toqar**. **doğurqa**. **toğurqa**_{ka}. qamış. düdük. yüyə. lülə.
çömrək₆.

toqquşqan: **tokuşqan**_{ka}. **toxuşqan**. **döğüşqən**. hər zaman çarpışan.
qavqacı.

toqlaçı : **toğlaçı**. **toğlaçı**. tavluk_{ka}. tavqıl. toğlayan. alıcı. aldatıcı.
aldamçı. hiləkar.

toqlamaq: **toğlamaq**. tovlamaq. armaq_{ka}. aldatmaq.

toqlanmaq: **toğlanmaq**. nərsiyə qapılmaq.

toqlanmaq: **toğlanmaq**. tovlanmaq. tavlanaq. kələk gəlmək. gırlənmək.

toqlayan: **toğlayan**. **toğlayan**. tovlayan. təvlük_{ka}. toğlaçı. alıcı. aldatıcı.

toqlı_{ka} : toqlu. altı aylıq quzu.

toqlu : toqlı_{ka}. altı aylıq quzu.

toqma : **toğma**. doğma. doğulan çevrə, dədəlik evi. ölkə.

toqmaq_{ka}: **doğmaq**. çıxmaq. sızmaq. yarımaq. açmaq. doğmaq. meydana
çıkmaq. bəlmək. yüksəlmək. havalanmaq. qöğə ağmaq. - gün
yarıdı. - gün sızdı. - dəmir toqmaq: **basu**_{ka}.

toqradaçı_{ka}: doğrayan. doğrayıcı. toğraquçı.

toqraqan_{ka}: **toğraqan**_{ka}.

toqraqı_{ka} : doğrama.

toqraqlı_{ka} : doğramayı düşünən.

toqraqlıq: **doğraqlıq**. **doğraqsıq_{ka}** - doğramaq istəyən: **toqraqsaq_{ka}** - doğrır

görünmək: **toqranmaq_{ka}** - doğrayan: **toqramaq_{ka}** - doğrayan.

doğrayıc. toğradacı_{ka}. **toqraquçı_{ka}**.

toqraqlıq_{ka}: doğraqsıq. doğramaq işi olan.

toqraqsaq_{ka} : doqramaq istəyən.

toqraqsıq : **doğraqsıq**. **toqraqlıq_{ka}**: doğramaq işi olan.

toqraquçı_{ka}: doğrayan. doğrayıc. toğradacı.

toqraq_{ka}: doğranacaq.

toqral : **toğral**. **toğral**. qartal_{ka}. doğrayan.

toqralmaq_{ka}: **doğranmaq**. parçalanmaq. yarılmaq.

toqratmaq_{ka}: doğratmaq.

toqrıl_{ka} : **toğrıl**. (1 < **toq**. **tuq**: dolu. bağlı. 2 < **doğramaq**. doğrayan). 1. ət, otlar

doldurulan bağırısaq. bumber dolması. 1. yırtıcı quş. bin qaz

öldürür. bir dənəsini yer.

toqru : **toğru_{ka}**. **doğru** 1. gərü_{ka}. gəri. qarü. 2. bayıq_{ka}. açıq. - **bayıq** söz:

doğru söz. 3. qarü_{ka}. qarşı. 4. bütün_{ka}. düz. dürüst. səhih.

- **doğrusu**: arıq_{ka}.

- **doğrudan doğru**: arıq_{ka}.

toqrulamaq: **doğrulamaq** çinqarmaq_{ka}. bütəmək. dipləmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. təhqiq etmək.

toqrultmaq_{ka}: **toğrultmaq. doğrultmaq.** dikətmək. qönitmək_{ka}. könütmək. qonutmaq. qoyutmaq. qoymaq. qondqarmaq_{ka}. qöndqürmək_{ka}. qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

toqruluq: **toğruluq. doğruluq.** kirtü_{ka}. qərçəklik. həkiqət.

toqrumaq_{ka}: **toğrumaq doğrmaq.** 1. doğurmaq. çınıqmaq_{ka}. gərçəkmək. təhəqqüq tapmaq. 2. doğrulmaq. yönəlmək.

toqruşmaq_{ka}: **doğruşmaq.** yola duruşmaq, yürüşmək.

toqrutmaq: **doğrutmaq.** tovurmaq_{ka}. durvurmaq. durqurmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovurdu: dikətdi.

toqrutmaq_{ka}: **doğrutmaq.** çınlatmaq. gərçəkləşirmək. təsdiq ettirmək. bütürmək. bitirmək. düzəltmək.

toqsuq : **toğsuq**_{ka}. **gün toqsuq**_{ka}: doğu. şərq.

toqsun_{ka}: sayıda doqsan. toquz on.

toqşan : **doğşan.** - doğşan balası: çavun.

toqturmaq_{ka}: **doğdurmaq.** 1. doqurtmaq. doqurtturmaq. 1. toxdatmaq. düzəltmək.

- toqu** : **toqu_{ka}**. **toxu**. **toğu**. 1. **doğu**. ısıq. şırıq. şərq. 2. tiki. saxt. 3. toxnma. qovuş. süngüş. tə'hə. 4. toqa. toqqa. kəmərlə toqası. 5. gün toğsuq_{ka}.
- toquc_{ka}** : toxuc. çörək. xurək.
- toqulamaq**: bədləmək. gırləmək.
- toqulmaq_{ka}**: dövülmək. toxunmaq. dövülmək.
- toqum** : **toqum_{ka}** **toxum**. 1. döşək. 2. boğazlanacaq, boğazlanan, kəsiləcək heyvan. kəsilməyə becərilən hayvan.
- toqumaq_{ka}**: toxumaq. düzətmək. sarımaq. - maşın **toxumaq**: düzəltmək.
- toqundurmaq**: **toxundurmaq**. yaqturmaq_{ka}. yandımaq.
- toqunmaq_{ka}**: **toxunmaq**. 1. yaxlaşmaq. yaxılmaq_{ka}. 2. dəğmək. ləms etmək. sürtmək. yaxmaq_{ka}. 3. toxlu, becərilmiş heyvanı kəsmək, boğazlanmaq.
- toqurqa_{ka}** : tütək. düdük. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziyi.
- toqurmaq_{ka}**: **toğurmaq**. doğurmaq. doğurmaq. çınıqmaq_{ka}. gərçəkmək. yenimək_{ka}. təhəqqüq tapmaq.
- toqurtmaq**: **toğurtmaq**. **toğurtmaq**. toğturmaq. toqurtturmaq_{ka}. yenitmək_{ka}.
- toqurtmaq_{ka}**: **toğurtmaq**. **doğurtmaq**. tülətmək_{ka}. dölətmək. quzulatmaq. yükün açdırmaq. boşaltmaq. ödətmək. yenitmək_{ka}. yanıtmaq_{ka}. - mama arvadı **yenitir**.

toqurtturmaq_{ka}: doğurtmaq.

toquş : **toxuş**. 1. savaş. 2. doxuş. dağış. pəxş.

toquşan: toxuşan. yoluxan. müsri.

toquşqan_{ka}: **toxuşqan**. **toqquşqan**. **döğüşqən**. hər zaman çarpışan.

qavqacı.

toquşmaq_{ka} : **doğuşmaq**. **toxuşmaq**. (**toq** <> **töq**) töqüşmək. 1. (<

doğmaq. **döğmək**). dağılmaq. yayılmaq. bulaşmaq. pəxş olmaq.

2. (< **tuq**. **toq**. **tox**). qurşanmaq. geyinmək. taxınmaq. - qamuğ

dolum **toxuşdu**: tamam yaraqa qurşandı. 3. taxmaq. - kabab

toxuşmaq. 4. sirayət edmək. - uyuz **toxuşdu**. 5. **toqışmaq**.

döğüşmək. vuruşmaq. çarpışmaq. 5. silip keçmək. dəğmək.

silmək. qırçamaq_{ka}. 6. yuquşmaq_{ka}. yoğuşmaq_{ka}. bulaşmaq.

yayılmaq.

toqutmaq: **toxutmaq**. toqıtmaq_{ka}. vurdurmaq. dövdürmək. çalıtmaq.

çapıtmaq.

toquz : sayıda doquz. - **toquz on**: sayıda doqsan. toqsun.

toquzdurmaq: **doğuzdurmaq**. yenitmək.

tolab : **dolab**. (< tovlamaq: əğirmək.

tolaç : dolça. susıq_{ka}. kova.

tolaq : **dolaq**. yörgəncü_{ka}. sarqı.

tolaq_{ka} : **dolaq**. 1. tolqaq_{ka}. dərd. ağrı. sıxıntı. 2. dolu. dolqun. dinc.
könlü sakin kişi. ağır. - ac ivək, tox **dolaq**.

tolama : bez, qabar, turuq_{ka}, kimi olannərsə.

tolamaq : **dolamaq**. yörgəmək. yörəmək. döğrəmək. çevrəmək.
qurşamaq.

tolandırmaq: **dolandırmaq**. gəzitmək_{ka}. gəzdirmək.

tolanmaq: **dolanmaq**.

tolanmaq: **dolaşmaq**. 1. gəzişmək_{ka}. gəzinmək. 2. tolqanmaq_{ka}. bulanmaq.
qusmağı gəlmək. 3. sarmaşmaq. sarmalmaq_{ka}. sarılmaq.

tolap : **dolap** <> **dilab**. yüdrük_{ka}. yüklüq. yük qoyulan yer. işqaf.

tolarsuq_{ka} : tolqaruc. tulqaruc. ayaq izi.

tolas : **dolas**. **girdağ**. **girdab**. 1. suyun burub içəri çəkən, dolunlayan
fırlaq durumu. 1. - **dolas üz**: doluq, tutuq tutqun, asıq üz.

tolaşiq_{ka}: **dolaşiq** qarma qarışıq. qazanğqu.

tolaşmaq: **dolanmaq**. 1. gəzişmək_{ka}. gəzinmək. 2. boymaşmaq_{ka}. qarışmaq.
açılmamaq. (ip kimi şeylər, işlər). 1. tuşalmaq. tuşanmaq_{ka}.
qöstəklənmək.

tolaşmaq: **dolaşmaq** yörqəşmək_{ka}. yürqəşmək. yürqenmək_{ka}. yörqəşmək.
örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək. qarışmaq. qarışmaq.

tolbağ : **dolbağ**. dolbuğaq. topulqaq. bulqab. bulutqa. ot. mərhəm.
dərman.

tolbuğaq: **dolbuğaq**. dolbağ. topulqaq. bulqab. bulutqa. ot. mərhəm.
dərman.

tolça : **dolça**. dolaç. susıq_{ka}. kova.

toldurmaq: - başa baş doldurmaq: tuşqurmaq_{ka}.

tolı : dolu.

tolqa : **dolqa**. patuq. dərnek.

tolqaq_{ka} : (**dolmaq**: yüklənmək. **dolamaq**: burmaq). 1. sırqa. qulaq küpəsi. 2.
dolaq. dərd. ağrı. sıxıntı. 3. qulunç. iç ağrısı.

tolqamaq : dolamaq. tuğlamaq. taxınmaq. ağrı tutmaq. içi bulanmaq.
burmaq. burulmaq. - qarnı **tolqadı**. - qız inci **tolğadı**.

tolqanmaq: **tolqanmaq**. **çulqanmaq**. 1. dolanmaq. - **ulunub toğranmaq**:
burulub bükülmək, qıvrılmaq. 2. kəndinə dolamaq. içi bulanıp
qusma gəlmək.

tolqaruc: **tolarsuq_{ka}**. **tulqaruc**. ayaq izi.

tolqaşmaq_{ka}: dolaşmaq. büküşmək. burquşmaq. əğirşmək. - yun **dolaşmaq**.
- qarnım **dolqaşır**.

tolqun : **dolqun**. taquzmıq_{ka}. taqzuq. toqsıq. bodur.

tolmalanmaq: **dolmalanmaq**. turuqmaq_{ka}. duruqmaq. durmaq. toplanmaq.

tolmaşmaq: **dolmaşmaq**. uyuşmaq_{ka}. (maya) tutmaq. yoğruşmaq. bitmək.

tolmuş : dolmuş. man. batmış.

tolu : **tolu**_{ka}. barqaq. barlı. yüklü. dolu. boş olmayan.

toluq : **doluq**. mücəhhəz. - **doluq ev**: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev (# **quruq ev**: 1. içində kimsə bulunmayan ev. 2. boş, yaraqsız, qoşsuz, mobilmansız, vəsayilsiz ev (# **doluq ev**: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev).

tolum_{ka} : **dolun. dolqum**. qural. yaraq. silah. təchizat. - **dolum** anıt, qutun bul, dolum unut, bulun bul.

tolulanmaq_{ka}: yaraqlanmaq. silahlanmaq.

tolumluq_{ka} : yaraqlı. qurallı. silahlı. - **silahlı**: tolumluq_{ka}.

tolun : **dolun. tulun**_{ka}. **dulun**. 1. gırgah. 2. gəm qayışlarının, keçirilən həlqəsi . 3. ayın on dördü. dolun ay. 4. yaraq. qural. silah.

tolunlamaq_{ka}: **tulunlamaq**_{ka}. boyunla üzün ortaliğından vurmaq. şapalaqlamaq.

tom : **don. ton. don. buz. soyuq**. - **tomlıq**: soğuqluq.

tombullaşmaq: ətiqmək_{ka}. etiqmək. edikmək. yetişmək. böyümək. gəlişmək. böyüşmək. edikmək_{ka}.

tomluqlamaq: soğuqlamaq. soyuq davranmaq. - niyə belə **tomuqlanırsan**.

tomruq : **tomrum**_{ka}. tumrum. kütük. kötük. kündə. - **tomruq tomruq** yapmaq, kəsmək: **tomurmaq**_{ka}. yamurmaq. yumarmaq. - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək.

tomrum_{ka} : (**tomrum yığaç**)_{ka}. tomruq. tumrum. (< **tom. tum**). ağac **tomruğu**:

kütük. kötük. kündə. üzərində gön kimi şeylər kəsilir.

tomruşmaq_{ka}: tomruqlanmaq.

tomşuq_{ka}: **tumşuq**. quş qaçası.

tomur : buquq_{ka}. boğuq. bükük.

tomurcuqlanmaq: pirlənmək_{ka}. filizlənmək₁.

tomurmaq_{ka} : tomruq tomruq yapmaq, kəsmək. yamurmaq.

yumarmaq. büksünmək_{ka} - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə

kəsmək.

ton : **don**

ton : **don**. 1. bağ. pərhiz. mane'. 1. üşük. qırıcı,

dondurucu. soğuq. - **üşük qan**: donuq, ləxtələnmiş qan. 2. paltar.

örtən_{ka}. örtən. 4. üm_{ka}. yum. şalvar.

- **qulaq don**_{ka}: qolları (yenləri) qısa paltar.

tonatmaq_{ka} : tonutmaq. donatmaq. geydirmək. qapatmaq.

örtmək.

toncu : **donuc**. damcı. danuc. tançu_{ka}. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum.

dürmək. qalbu_{ka}.

tondrmaq: **dondrmaq**. tunturmaq_{ka}. qapatmaq. örtmək.

tondurmaq: **dondurmaq**. qatırmaq₆. şişirmək. qatıtmaq₆. qurutmaq.

qatılatmaq.

tonıqmaq_{ka} **tonıǵmaq_{ka}**. donatmaq. paltar geyindirmək.

tonq tunǵ etmək_{ka}: **tonǵ tunǵ etmək_k**. **danq dunq. daranq durunq.** qatı bir şey sərt bir şey üzərinə düşərək səs vermək.

tonqa : **tonǵa_{ka}**. bəbür. babır. bəbr. qaplan cinsindən bir heyvan. kişi adı.

tonqalaq: **qardu_{ka}**. qarud. qara qışda su üzərində oluşan fındıq böyüklüyündə buz parçaları.

tonqalamaq_{ka}: **tonǵalamaq_{ka}**. yiǵitlənmək. quvvətlənmək.

tonqalamaq_{ka}: **tunqalamaq_{ka}**. babırlanmaq. bəbirlənmək.

tonqıra : **tunqra_{ka}**. kir. bulaşıq.

tonq_{ka} : **tonǵ_{ka}**. **don**. 1. donmuş. 2. **dolu. dolunq.** içi boş olmayan. som.

tonqmaq_{ka} : **tonǵmaq_{ka}**. (soǵuqtan) donmaq.

tonqra_{ka} : **tonqar. tonra. tonar. donar.** çirk. bulaşıq.

tonqulmaq: **tonǵulmaq_{ka}**. donulmaq. olduğundan dönmək, qaytınmaq. ümütsizləmk.

tonquraq: **qonǵraq_{ka}**. çinqıraq. qonraq. çan. zəng. naqus.

tonquz_{ka} **tonǵuz_{ka}**. domuz. - **tonǵuz mǝrdəki**: domuz yavrusu.

tonlamaq: donlamaq. tumlımaq_{ka} soǵumaq.

tonluq_{ka} : donluq. paltarlıq.

tonmaq_{ka}: **donmaq.** tünmək. tunmaq_{ka}. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq.

tonulmaq: donulmaq. tonğulmaq_{ka}. olduğundan dönmək, qaytınmaq.

ümütsizləmk.

tonuşmaq: donuşmaq. bir gedişin dayanıb, soğuyub, tərsləşməsi. - ilişgilər

donuşmuş. hər gəlişim dönüşmüş.

tonutmaq: qapatmaq. tonatmaq_{ka}. donatmaq. geydirmək. örtmək.

top : top_{ka}. topıq. girdə yuvarlaq olan.

topaç : gülək. güllə.

topal : çolaq. axsaq buxsaq_{ka}. qırıq ayaq_{ka}.

topdan : toplu olaraq. yumqınka. həp birdən. bütün. üstü üstə. ümdə.

umumi.

topdolu : çinğ tolu_{ka}.

topıq_{ka} : topuq. topaç. top. - **topıq sünğüq_{ka}**: paça. topuq qəmiğindən

yapılan yemək.

toplamaq : yumurlamaq_{ka}: yumru yapmaq.

toplamaq_{ka}: yığmaq. ərtmək. yartmaq. yertmək. irkmək. irtmək. evdimək_{ka}.

kərmək. qurmaq_{ka}.

toplamaq: yükmək_{ka}. yükmək_{ka}.

toplanan: yumıtqan_{ka}. dərilən. terilgən_{ka}.

toplamaq: 1. isrinmaq_{ka}. öpgələnip dərlənmək. çəkilmək. büzülmək.

qayıqmaq. 2. avlaşmaq. evləşmək. yığılmaq. çoxalmaq.

çoxlanmaq. ökülmək_{ka}. - hər yandan yardım **öküldü**. 3. turuqmaq_{ka}.

duruqmaq. durmaq. dolmalanmaq. yumutmaq_{ka}. türümək_{ka}.
turmaq. yumıtmaq. tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq.
yığılmaq_{ka}. çəkinmək. qaçınmaq. yumurlanmaq_{ka}. üşmək_{ka}.
üşüşmək

toplantı : sürcək_{ka}. sürcüq_{ka}. sürüc. əyləşmə. qonaqlıq.

toplaşmaq: ağılaşmaq_{ka}. ağışmaq. yığışmaq. avalamaq_{ka}. avmaq. avlamaq.
avdarmaq_{ka}. yığmaq. üşüşmək.

toplatmaq: qurturmaq_{ka}. qurdurmaq.

toplayan: öqsər. oqsar. uqsar. övsər. avsar. (< **oq. uq. ov. av**). yığan.
cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**_{fars}). tərquşi_{ka}. tərquçi. dərən.

toplayan: yığdaçı_{ka}. yığan.

toplu : toplu_{ka}. toplanmış olan hər şey. tərgin_{ka}. buquq_{ka}. boğuşq.
bükük. dərgin. çox. yumqı_{ka}. yumqı_{ka}. çox.

topluq : çoxluq. əğrim. imrəm. ögür_{ka}. sürü. bölük. tüdə. düdə. cəm.
cəmiyyət.

toplum : el. boyun_{ka}. boğun. millət.

toplur : toplu olaraq. topdan. həp birdən. bütün. yumqın_{ka}.

topraq_{ka} : **topraq**_{ka}. - qır, kül topraq rəngi: **göm göy**_{ka}

topramaq_{ka} : tupramaq_{ka}. böyütmək. şişirmək. - uşaq nəyi

toprama.

topramaq_{ka}: qurumaq.

topraşmaq_{ka}: topraq qopmaq. quruyup tozlaşmış. toz olayazmaq. - yer qurup **topraşdı**.

topratmaq_{ka}: **töpərmək. tüpərmək. 1. toprağın çıxartmaq. yeri qurutması dək** otunu yeyib, toprağın çıxarmaq. 2. nərsəni **dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir şeyi yerindən qurutmaq, yox etmək. topratmaq.

topulqaq_{ka}: 1. bulqab. bulutqa. dolbağ. dolbuğağ. ot. mərhəm. dərman. 2. qulunç.

topur : tupur. iri. - **topur** yinu: iri mirvarid.

topurqan_{ka}: topraqlı. topraq qoğzayan, tozan dərsə. - **topurqan yer**: ayaq basıldığında toziyan yumuşaq topraq.

topuz_{ka} : şişik. qalxız.

tor : **tor**_{ka}. **dur. 1. yava. yavaş. (# < tez: iti. durmayan). 2. torqu**_{ka}. torqu. tutqu. tül. (< **tuğ**). örtük. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. pərdə. 3. tuzaq. ağ.

toranıq : <> **tünərik**. qarnquluq yer.

toratan : **torlatan**. ayran, yumurta, quyq nələri çalıb, tüellətən, torlatan yuşatmaq aracı.

torba : qasıq. türgək_{ka}. buxca. - kiçik torba, kisə: yançıq. yançuq_{ka}.

torba : yançuq_{ka}. yançıq. kisə.

torıq : **toruq. torqu. - torıq at**: doru rəngli at.

- torqal** : torlaq_{ka}. incə. gücsüz. zayıf. hər nəyin arığı.
- torqu** : turqu. 1. - incə **torqu**: incə **turqu**: zərif, yumşaq yufaq pərdə, parça.
2. **toruq**. - **torıq at**: doru rəngli at.
- torlaq_{ka}** : torqal. incə. gücsüz. zayıf. hər nəyin arığı.
- torlatan** : toratan. ayran, yumurta, quyuq nələri çalib, tüellətən, torlatan yuşatmaq aracı.
- torta** : tavut. tov. tav. tar. çöp_{ka}. şarabın tortusu. hər şeyin çöküntüsü.
- toru** : torıq_{ka}.
- toruq_{ka}** : torıq. dorıq. doru rəng. - tüm **toruq** at.
- torum_{ka}** : törüm. buta. butalaq₆. dəvə balası, yavrusu. - tişi torum. diş
törüm: urqaçı butalaq.
- tosan_{ka}** : tosun_{ka}. həşəri. - tosun tay. - həşəri həyvan. harın at: **öqüş**
yılxı_{ka}.
- tosbağ** : münqüz baqa_{ka}. qaplumbağa.
- tosd** : dosd. dosd. sağdıç. ortağ₆. yardaş.
- toslaşmaq**: doslaşmaq. tutuşmaq_{ka}.
- tosun_{ka}** : tosan. həşəri. - tosun tay. - həşəri həyvan. harın at: **öqüş** **yılxı_{ka}**.
- toşab** : doşab < tuşşab. şirə. çaxır. bərkimiş, tutmuş hər bir sıvıq.

toşqurmaq_{ka}: **toqşurmaq. tuqşurmaq.** (< **toq. tuq**). toxlatmaq. qapağına dək,

başına dək doldurmaq. - qabların hamısını **toşqurun:** toqşurun. -

evi tavar bilən **tuşqurdu.**

totqurçı : **todqurçı.** doyuran.

totqurdaçı : **todqurdaçı.** doyuran. doyurucu.

totqurqan **todqurqan.** doyuran.

totqurmaq: **todqurmaq**_{ka}. doyurmaq. bıqtırmaq. tuqurmaq.

totqurmuş : **todqurmuş**_{ka}. doyurulmuş.

totqurtmaq: **todqurtmaq**_{ka}. doyurtmaq.

totquruqlı: **todquruqlı**_{ka}. doyuran.

totqurumsınmaq: **todqurumsınmaq**_{ka}. doyurur görünmək. todqurunmaq.

totqurunmaq_{ka}: **todqurunmaq**_{ka}. doyrulmaq.

totquruşmaq: **todquruşmaq**_{ka}. doyruşmaq.

totmaq : **todmaq**_{ka}. doymaq. toymaq.

totmaq_{ka}. : **todmaq**_{ka}. (y <> z <> d) **tozmaq**_{ka}. **todmaq.** doymaq.

totunmaq: **todunmaq**_{ka}. doyar kimi görünmək.

toturqan : **todurqan**_{ka}. doyuran.

toturmaq: **todurmaq**_{ka}. doyurmaq.

tov : tav. tavut. torta. tar.

tovlaq : duzaq. alsıq. arsızq. aldaq. yalan. tələ.

tovlamaq: toğlamaq. armaq_{ka}. aldatmaq.

tovlanmaq: tavlanmaq. toğlanmaq. kələk gəlmək. girlənmək.

tovlayan: **toqlayan. toğlayan. toğlayan.** təvlük_{ka}. toğlaçı. alıcı. aldatıcı.

tovsuz : yumşaq. silik. sığan. saf.

tovurmaq_{ka} : durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq. dikmək.
qabartmaq. - o qulağın **tovurdu:** dikətdi.

tovuz_{ka} : 1. tavus. tovuz quş. 2. böyük. iri.

toy : **toy**_{ka}. **doy. tox. (toq. tuq).** 1. ordu, qoşun qoraqı. ordu

qərargahı. orduqah. orduqah. ortaqu.

- **toydan** onu köçürgən.

- xan **toy.** - **ordu başı:** ordu quraqı: döşəyci. yayqıç. yurdun,
qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.

2. toyun. toyın. malla. din ulusu.

3. **tod. toh.** toy quşu. bod_{ka} toh_{ka}.

4. ilac yapılan bir ot.

5. ət palçığı. çanaq yapılan çamur. - **toy aşıc:** topraq təcərə.

- **toy yeri, otağı:** qonuqluq_{ka}. qonaqlıq. saray.

toyın_{ka} : 1. qoşun. ordu. ləşgər. 1. toyun. toy. malla. din ulusu.

toyqurmaq: (y <> z) <> **tozqırmaq**_{ka}.

toymaq : **todmaq. toymaq**_{ka}. **doymaq.** (y <> z <> d) **tozmaq**_{ka}. **todmaq.** 1.

bükmək_{ka}. bökmək_{ka}. qanmaq. - doyar kimi qörünmək:

todunmaq_{ka} - doyuran: **todquruqlı**_{ka}. **todqurdaçlı**_{ka}. **todqurçılı**_{ka} -

doyurmayan aş: **qəvqin aş**_{ka} - doyurucu: **çivqin**_{ka} - doyurulmuş:

todqurmış_{ka} - doyumsunmaq: todqurumsınmaq: **todqurunmaq**_{ka}. 1.

ulınmaq_{ka}. ulunmaq. usanmaq. bıqmaq. qıvrılmaq.

toyun_{ka} : **tuyun**_{ka}. 1. köyün, elin böyüğü. tanınmış. mö'təməd. 2. kətlərdə su bəkçi, su bəyi.

toyur !. : **doyur** !. büküt !.

toyuran : **doyuran** totqurçılı. todqurqan. todurqan_{ka}. totquruqlı: todquruqlı_{ka}.

toyurmaq: **doyurmaq**. todqurmaq_{ka}. bıqtırmaq. tuqurmaq. todurmaq_{ka}. bıqtırmaq. böqütmək_{ka}. qandurmaq_{ka}. - **tozqurmadı** itimni: doyumadı itimi.

toyurtmaq : **doyurtmaq**. totqurtmaq. todqurtmaq_{ka}.

toz : **toz**_{ka}. yaylara sarıtan sırım.

toz : (z <> r) 1. tör. 2. toy. bir quş adı.

tozacmaq : toz yüksəlmək. tozmaq. tozarmaq_{ka}.

tozarmaq_{ka} : tozacmaq. toz yüksəlmək. tozmaq_{ka}.

tozıtqan_{ka}: tozutan. tozqıtan. toz qoparan.

tozıtmaq_{ka}: tozutmaq. tozqıtmaq.

tozqırmaq_{ka}: **dozqırmaq**. 1. tozarmaq. toz qalxar kimi olmaq. 2. (z <> y)

doyqurmaq. doyurmaq. bıqdırmaq. bezdirmək. - məni yaşamdan
doyqurdu.

tozlanmaq : pusarmaq_{ka}. puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. sislənmək.

tozmaq_{ka} : 1. (y <> z <> d) **toymaq_{ka}**. **todmaq**. **doymaq**. 2. tozarmaq. toz
qoparmaq.

tozutan : tozıtqan_{ka}.

tozutmaq : tozıtmaq.

tödrıç_{ka} : **tötrüç**. pasqal. pas. aşqal. zibil. fısqı.

tökəklik : <> **tuqaqlıq_{ka}**. süzqəç yapılacaq ağac.

töq toq : **tök tox**. dəğmə töküş. savaş. - bu **tök tox** nədir: bu qalmaqal
nədir.

töq : **tök_{ka}**. 1. saçı çalınmış, tökülmüş baş. saçsız. kəl. keçəl. 2.
boynuzsuz heyvan. - **tok yılıxı**: boynuzsuz heyvan.

töqdürmək : **tökdürmək**. təvşətmək_{ka}. çərçətmək. - tər
tökdürmək: tər təvşətmək.

töqi : **töki_{ka}**. darının qabuğu çıxarıldıqdan sonra qalan öz.

töqilmək_{ka}: **dögülmək_{ka}**. dövülmək.

töqluk_{ka} : **tökluk**. başın saçsız, heyvanın boynuzsuz qalması. keçəl.

töqlünmək_{ka}: tökülmək.

töqmə : **tökmə**. 1. quyma_{ka}. 2. dəğnək. qamçı. qamıç. bərgə_{ka}.

töqmək_{ka}: 1. **dögmək**. **dövmək**. çırpıçtırmaq. çıbırtmaq_{ka}. dövmək. incəltmək.

- döğə döğə durmaq. qaqa durmaq_{ka}. 2. buraxmaq. töləmək_{ka}.

heyvanın tük tökməsi.

töqrə : **töğrə**. döğrə. yörə. çevrə. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. -

pozuq yörə.

töqrəmək. : **döqrəmək**. **döğrəmək**. yörgəmək. yörəmək. dolamaq.

çevrəmək. qurşamaq.

töqtürmək_{ka}: döğtürmək.

töqüqlüq_{ka}. : töküklük. tökülmüş.

töqül : **tökül**. aqıntı_{ka}. axıntı. axaj. axarlı. cari. - **axıntı** sular

töqülmək: **tökülmək**. qoymaq. - bu ırmaq hara **tökülür**: qoyur.

töqülmək: **tökülmək**. yox olmaq. məhv olmaq. - yava eyi qoşulsa, uğur

qeyrət **tökülər**.

töqülüşmək : **tökülüşmək**. qoyluşmaq_{ka}. qoyulaşmaq.

töqün_{ka} : düğün. tükün. dağ. dağlama. nişan.

töqünmək: **döğünmək**. 1. (peşmançılıq # **öğünmək**: sevinmək). öğünmək.

düşünmək. fikirləşmək. sağınmaq. heyifsinmək. - öküş sevinc

bolsa, qatıq öksünür: çox **öğünməyin** sonu, **döğünməkd**i. 2.

boşalmaq. qotrulmaq_{ka}. qutrulmaq. qoyulmaq.

töküntü : töküntü_{ka}. qavıq_{ka}. avrıntı. qırıntı. hər bir şeyin xırım xırdası.
çart çurt_{ka}.

tökürgə : tökürgə. xumaru_{ka}. andıra, savğa. qoya. - buda onun
tökürrgəsidi.

tökürgələnmək: tökürgələnmək. xumarulanmaq_{ka}. mirasçılanmaq. miras
aparmaq.

töküş : ixtlaf. uyusmazlıq. qaçış_{ka}.

töküşqən_{ka}: döğüşqən. tokuşqan_{ka}. toxuşqan. toqquşqan. hər zaman
çarpışan. qavqacı.

töküşmək: (tök <> toq) 1. döğüşmək. toxuşmaq. döğüşmək. toxışmaq.
vuruşmaq. çarpışmaq. - qış yay bilə **toxuşdi**. 2. döğüşmək. - tarıq
döğüşmək: xərmən sürmək.

töküşmək_{ka}: döğüşmək. töğşmək. tüşşmək.

töl : töl_{ka} döl. 1. doğum, doğma çağı. yavrulama zamanı. 2. yavru.
uşaq.

tölə : dölə. <> tula (**dölləmək**: törəmək. döl buraxmaq). tuxum. bala.
uşaq. özəlliklə it çüçüyü.

töläkləşmək: döləkləşmək. yavaşlanmaq_{ka}. yavşalmaq. yumuşanmq.

töləmək_{ka}. : tölgmək. döləmək. döllmək. quzulamaq.

tölemək_{ka}: (ö > ü) **tüləmək**_{ka}. 1. dölləmək. döl buraxmaq. quzulamaq.

balalamaq. 2. buraxmaq. tökmək.

tөлөv₆ : **dölөv**₆. vergi. birt_{ka}. verd. maliyat.

tölləmək_{ka}: **dölləmək**. törəmək. tüləmək_{ka}. töləmək. quzulamaq. döl buraxmaq.

tön ! : dön !. ıra !. yıra !. uzaq ol. uzaqlaş.

töndərib çöndərmək: burbamaq_{ka}. burcutmaq.

töndürmək: **döndürmək** yandırmaq_{ka}. yandırmaq_{ka}.

tönəmək: **dönəmək**. çönmək. fırlanmaq. təzginmək_{ka}. tərkinmək.

tönqdərmək_{ka}: **döndərmək**. altını üstünə gətirmək.

tönqülmək_{ka}: ümidini kəsmək. vaz keçmək.

tönqüşmək_{ka}: 1. dönə dönə baxmaq. 2. üz çevirmək. çəkinmək. . 3.

igrenərək baxmaq. qızmaq.

tönmək_{ka} : **dönmək**. təzkinmək_{ka}. təvaf edmək. çevrilmək. dönmək.

tönqmək. töqnək. döğrülüb qayıtmaq. - evə **dön**.

tör : **tör**_{ka}. 1. törə. evin, odanın ən lyi. ən önəmli yeri, sədri. . 2. toz.

törçütmək : **türçitmək**_{ka}. durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək.

qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

törə : **törə**_{ka}. 1. məclis. - **tuğ törə**: qanun məclisi. - **törə yoqlandı**:

yoğlandı, edildi, qurundu. 2. evin önəmli yeri. sədiri.

törəmək: dölləmək: döl buraxmaq.

törətmək_{ka}: türütmək_{ka}. törütmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.

onarmaq. yonqamaq.

törkün : türkün. tərkin. tərnik. tərnek_{ka} tirkin. millət

törpik_{ka} : bax > **törpü**.

törpikü_{ka}. : bax > **törpü**.

törpü : **törpü**. **törpik_{ka}**. yonac. yontac. kəsər. oraq. çapqı. rəndə.

törpümək_{ka}: yontmaq. törpüləmək. qoğralamaq. kərkiləmək. - **törpülmək_{ka}**:

yontulmaq. törpülənmək. - **törpülettirmək**: törpitmək_{ka}. yondurmaq. -

buynuz **törpütmək**. - **törpülettirmək**: törpitmək_{ka}. - **törpitmək_{ka}**:

törpülettirmək.

tört_{ka}. : sayıda dörd.

törtqül : dörd qöşəli. mürəbbə.

törtünc_{ka}: sayıda dördüncü.

törü : düz. tənlik. insaf. həqq. - güc eldən girsə, **törü** tünlükdən çıxar:

zor asdanadan girsə, düz bacadan (pəncərədən) qaçar.

törük : **туруқ_{ka}**. alıq. aciz. zayıf. - **arıq turuq**: gevşək.

törü_{ka} : düzən. nizam. görənək. adət. adab. - el qaldı, **törü** qalmaz:

topraq gedər, xuy gedməz.

törümək_{ka}: yaratılmaq.

törünmək: yazıb yaratmaq. tədvin etmək.

törüt : tolid. - iran **törütü**.

törütmək_{ka}: türütmək_{ka}. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.
onarmaq. yonqamaq. islah edilmək.

töş : <> **tuş**. **töş_{ka}** **döş**. göğüsün başı.

töşənmək_{ka} : döşənmək.

töşək : **döşək** . 1. yatıq. uyku, yuxu döşəyi. yatacaq yer. 2. mə'dən.

töşək : **düşgək**. **düşlik**. 1. düşgək. döşək. açıq. açılmış. sərək. çapğut.
çaput. palaz. salın. salıncaq. şiltə. yasım. yatım. bekik. beşik. -

tülük yasım: tülkü, pürüzlü, döşək. - **döşəkli** döşək. **döşənək** döşək:

döşənmiş döşək. 1. salınıb, sərilib, yatırılıb, üstündə oturulan,
qonulan, yatan nərsə. - **döşək** yaturmağı buyurdular: döşək
salmağı.

töşəklik_{ka}: döşəklik. döşəkli. döşək yiyəsi. döşəyə özgü. - **töşəklik** barçın.
döşək bənzəri şeyləri yapmaq üzərə hazırlanıp ayrılmış olan.

töşəqu : **döşəqu**. **tüşəqü**. **düşəqü**. **tuşəqu_{ka}**. **tuşəqu_{ka}**. gişən. . köstək.
bukağı. buxov.

töşəmək_{ka} : döşəmək. 1. yerə salmaq, sərmək. - döşək **döşüyüb** yatdıq. -
pitikləri döşə. 2. göstəriş yapmaq. nümayiş vermək. - **döşənmiş**
piyeslər.

töşətmək_{ka}: döşətmək.

töşəyci : döşəyci. yayqıç. toy_{ka}. ordu başı: ordu quraqı: yurdun, qorqanın
(qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.

töşləmək_{ka} : döşə, göğüsə vurmaq.

töşlətmək_{ka} : döşünə vurdurmaq.

töşük : büsat. - **döşük** qurub çal çağır baş aldı.

tötrüç : tödriç_{ka}. pasqal. pas. aşqal. zibil. fısqı.

tövdürmək: toqıtmaq_{ka}. toxutmaq. vurdurmaq. çalıtmaq. çapıtmaq.

tövən : **dövən**. xərmən dövən. qundığu_{ka}.

tövlə : tavlə. axır. aran_{ka}. - axırı: **aranlıq_{ka}**. - at tavləsi. örg_{ka}.

tövmək : **dögmək**. **toqmək**. vurmaq. çarpmaq. toxumaq. toxunmaq.
toqımaq_{ka}. dövülərək sərtləştirmək götürmək, batırmaq.

tövşəmək: təvşəmək_{ka}. için için ötmək. çarçamaq. yorulmaq. ləhləmək.

tövül_{ka} : dövül. davul. tuğ. təbil.

tövülmək : **dövülmək**. ursuqmaq_{ka}. vurulmaq. yenilmək1. yemək.

töz : **döz**. qoy. toxda. dayan. dirəng. səbr

tözmək : **dözmək** əsirgəmək. əzgermək_{ka}. dayanmaq. saxlanmaq.
toxdaxlıq göstərmək. səbr edmək. sərmək_{ka}. sərinmək.

tözümlü : dözümlü. dözüün. utun. sərin. səbirli. yumşaq. qotuq. qoyuq.
mütəvazi.

tözün : **dözün**. dözümlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq. yavaş. yumşaq.
yaxı yuxı ər. sözə baxım kişi. qotuq. qoyuq. mütəvazi.

tublu_{ka} : tuplu. qəbir. məzar.

tubulqan_{ka} : yarıp yırtan. dələn. - **göy tubulqan**: bir quş adı.

tuç_{ka} : tunç.

tufan : qay_{ka}. qasırqu_{ka}. qasırqa. qasqur. tüpçil. tüpür. tozlu yel. ağır külək, yel.

tuq : <> **tüq**. **tuq_{ka}**. **tuğ**. 1. (növbətdə çalınan) davul. təbil. - **tuğ** vuruldu. 2. bayraq. sancaq. 3. hərhanki bir nəsnənin tıxacı, qapağı. bənd. səd. bağac. su bəndi. büvət. kərməç. - **tuğa düşmək**: girə düşmək. - suya **tuğ** qur, **tuğ** vur: bəd vur. 4. tor. tül. pərdə. örtük. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. 5. yığı. mane'. - **tuğ** törətmək. - **tuğçu**: mane' törədən. 6. qanun. müsəvvibə. - **tuğ törə**: qanun məclisi. 7. tuğla. kəskük. qısquc. həlqə. köpəyin boynuna keçirilən təsmə. 8. saf. hamar.

tuqa : tuka. tüdə. yığım_{ka}. yığın. kümə. koma. püştə. yığılmış nə.

tuqadaş : tuqdaş. bitikdaş.

tuqaqlıq_{ka}: <> **tökəklik**. süzqəç yapılacaq ağac.

tuqarmaq: tuqmaqlamaq: çoqmalamaq_{ka}. girdələmək.

tuqdaş : tuqadaş. bitikdaş.

tuqla : tuğla. tuğ. kəskük. qısquc. həlqə. köpəyin boynuna keçirilən təsmə.

tuqlamaq_{ka}: tuğlamaq_{ka}. düğünləmək. bağlamaq. qapatmaq. çulqamaq. çuqlamaq_{ka}. bağlamaq. - suyu **tuğla**: suyu bədlə. - yaravı yağlayan, **tuğlayan** olsun.

tuqlatmaq: çuqlatmaq_{ka}. çulqamaq. buxcalamaq. sarıtmaq.

tuqluq_{ka} : bayraqlı. sancaqlı.

tuqmaqlamaq: tuqarmaq. çoqmalamaq_{ka}. girdələmək.

tuqnu : tuğnu. tunğ_u_{ka}. tuğun. sağır. kar.

tuqra : tuqraq_{ka}.

tuqraq_{ka} : tuğraq. tuğra. 1. damqa. möhür. 1. yarlıq. buyruq. fərman. 1. tuqzaq. əmanət.

tuqralıq : : tuğru_{ka}. qılinc, bıçaq, xəncər kimi şeylərin saplarının içlərləne keçirilib, bərkidən incə dəmir. parazvana₁.

tuqramaq : 1. tuqzamaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək. peçətləmək. 2. bağlamaq. qapatmaq. - bu yarağı **tuqla**: bu cırığı qapat.

tuqr_u_{ka} : tuğru_{ka}. **tuqralıq**. qılinc, bıçaq, xəncər kimi şeylərin saplarının içlərləne keçirilib, bərkidən incə dəmir. parazvana₁.

tuqsaq_{ka}: tuğsaq. dul qadın. dul.

- tuqsay** : **tuqsay**. 1. tuq. hesabın bitişi. hesabın cəmi. küll hesab. -
tuqsayı mən verəcəm. 2. qiyamət. hesab günü. - **tuqsaya**
qalmasın qanım.
- tuqşab** : doşab. şirə. çaxır.
- tuquc** : **tuğuc**. tıxac. mane'.
- tuqumlu**: **tuxumlu**. uruqlu_{ka}. bollu. bərəkətli.
- tuqun** : **tuğun**. tunğ_{ka}. tuğnu. sağır. kar.
- tuqun** : **tüqün**. düyün. tüyün. düğün. çimri. çinis. -
- tuqunmaq** : turulmaq_{ka}. durulmaq. yorulmaq. tükünmək. usanmaq.
bıqmaq. bezmək.
- tuqurmaq**: todqurmaq_{ka}. doyurmaq. bıqtırmaq.
- tuqzaq** : **tuzaq**. (< **tuq**: düğün). tuğra. əmanət.
- tuqzamaq**: tuqramaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək. peçatlamaq.
- tul** : (l <> r) < **tur**. dur. turq_{ka}. durq. boy. ucalıq. uzunluq. boyut.
- tul** : **tul**_{ka} dul. tuğsaq. quduz_{ka}. - **dul tuğsaq**: dul qadın.
- tula** : <> **dölə** (**dölləmək**: döl buraxmaq). tuxum. bala. uşaq. özəlliklə it
çüçüyü.
- tulqaruc** : **tolarsuq**_{ka}. **tolqaruc**. ayaq izi.
- tulquq** : tulum. örülmüş, hovlanmış, şişirilmiş tuluq.
- tulquqlanmaq**: tulum kimi şişmək.

tullanmaq : tavratamaq_{ka}. tələsmək. əcələ etmək. əcələ ettirmək.

davrandırmaq.

tullanmış: 1. salıntı. atılmış. 2. mətrud.

tuluq : sanaç_{ka}. sağnaç. dağarcıq. xurcun.

tulum : tağar_{ka}. tağarcıq. çuval. xurcun. xaral. qab_{ka}. samıç_{ka}.

tulun_{ka} : **dulun. dolun.** 1. gırgah. 2. gəmin iki yanında bulunan parçalar.
3. qulaq altı. gəmdə qulaq altında bulunan halqa. qayış halqası.
- **tulun tulunğlamaq**: duluna. qulaq altına vurmaq.

tulunlamaq_{ka}: **tolunlamaq_{ka}**. boyunla üzün ortaliğindən vurmaq.
şapalaqlamaq.

tumağ_{ka} : **tumav₆**. söyuq dəğmə. zükam. nəzlə. ingi. uç_{ka}. uçquq_{ka}.
ingi.

tumaq_{ka} : qapatmaq. tıxamaq.

tuman : - **duman tütmək**: tütünmək_{ka}. tutunmaq.

tuman_{ka} : **duman.** his. iş_{ka} (ş <> s) is. pus_{ka}. sis.

tumanlanmaq: **dumanlanmaq.** pus bolmaq_{ka}. puslanmaq.

tumar : 1. açın. ehsan. ikram. 2. bitik. - tumar bürkmək: bitik **türüşmək.**

tumarlatmaq: tumutmaq. tumatmaq. yumutmaq_{ka}. yumıtmaq. toplanmaq.

tumatmaq: tumutmaq. tumarlatmaq. yumutmaq_{ka}. yumıtmaq. toplanmaq.

tumav₆ : **tumağ_{ka}**. söyuq dəğmə. nəzlə. ingi. zükam.

tumər : turma_{ka}. tumra. turp.

tum_{ka} : **tum. düm.** "teyxa. bütün. tinik₆" anlamında, söz bərkidici ilgəc. -
tüm qara. - **tüm** doru. **düm** ağ.

tumluq_{ka} : **donluq.** soğuş. soyuq nərsə. - ölü üzi **tomluğ:** ölü üzü don
(soyuq) olur.

tumlımaq_{ka} : donlamaq. soğumaq.

tumlıtmaq_{ka}: donlatmaq. soğutmaq.

tumluqlanmaq_{ka}: 1. donuqlanmaq. soğuş bulmaq. 2. soğuş davranmaq.
surat asmaq.

tumlutmaq_{ka}: soğutmaq.

tumra : turma_{ka}. tumər. turp.

tumrum : tomruq. tomrum_{ka}. kütük. kötük. kündə.

tumutmaq : tumatmaq. tumarlatmaq. yumutmaq_{ka}. yumıtmaq. toplanmaq.

tun : **tun**_{ka} 1. dinc. dinlənmə. - könlüm **tun** boldu. 2. **tüngə.** ilkin.
qadının ilk cocuğu. qadının ilk qocası. dölənmə.

tuncuqmaq_{ka}: qayqılanıb, susub qalmaq. dinməmək. bağlanmaq.
dursunmaq. - ayı qış yuxuna **tuncuqdu.**

tunç : tuç.

tunçımaq_{ka}: qoqmaq. pozulmaq. tıncımaq. tıncqamaq.

tunğra : - **tunğra tüşmək:** onqıra yatmaq_{ka}: unqıra yatmaq_{ka} sırt üstü
yatmaq.

tunğra түşmək_{ka}: unğıra, onqıra yatmaq üz üstü düşmək. üzü yumulu
yatmaq.

tunğ_u_{ka} : tuğnu. tuğun. sağır. kar.

tunqa_{ka} : **tonqa_{ka}**. babır. bəbr.

tunqalamaq_{ka}: **tonqalamaq_{ka}**. babırlanmaq. bəbirlənmək.

tunqra_{ka} : **tonqıra**. kir. bulaşiq.

tunmaq_{ka} : **donmaq**. **tünmək**. qapanmaq. tıxanmaq. tutulmaq. buğlanmaq.
bağlanmaq. bulutlanmaq. - göy **tundi**. - qapı **tundi**. - art tundi:
gədik qarla bağlandı.

tunmaq_{ka} : **tonmaq_{ka}**. **donmaq**. **tünmək**. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq.

tunturmaq_{ka} : dondurmaq. qapatmaq. örtmək.

tüplənmək_{ka}: diblənmək. diplənmək. özün tutmaq. kökləşmək.

zənginləşmək. çoxarılmaq. - ağac **tüpləndi**. - o **tüpləndi**: o
pullandı, varlandı.

tuplu : **tublu_{ka}**. qəbir. məzar.

tupramaq_{ka}: **topramaq_{ka}**. böyütmək. şişirmək. - uşaq nəyi **toprama**.

tupulqan_{ka}: təpip cuman. yarıp yırtan. dələn. - **tupulqan_{ka}**: bir quş adı.

tupur : topur. iri. - **topur** yinu: iri mirvarid.

tur : **turq_{ka}**. **durq**. **dur**. 1. boy. ucalıq. uzunluq. boyut. - yerin eni

turqu. - bir mix **turqu**: uzunluğu. - bir süngü **turqu**. - yerin eni **dur**. -

enli durlu. - enindən kəs duruna qoy. 1. hazır. 1. tor. yava. yavaş. (#
< **tez**: iti. durmayan).

tura : **tura**_{ka}. qalxan. sipər. düşmandan, nərsədən savınma ayqıtı.

turab : yardımçı. yarav. mavin. uytun.

turacaq : **duracaq**. **turası**_{ka}. - **turası yer**. duracaq yer.

turacaq : **turqu**_{ka}. **duracaq**. yam. - **duracaq** zaman: turqu oğur:

turaq : durqa. durqaq. turuqlaq_{ka}. dayancaq. sığnaq. pənahqah.

turaqlamaq: tüşlənmək_{ka}. bir gediş, yol arasında dayanmaq, təvəqqüf
edmək.

turan : **duran**. 1. diri. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan. armaz. 2. turquçı_{ka}.
durquçu. durucu. turdaçı.

turan : **duran**. duranq. bəfali. - adaşlıq üzə durun: yoldaşlığa bəfali.

turası_{ka} : **durası**_{ka}. 1. duracaq. - **turası yer**. duracaq yer. 2. turquy_{ka}. durquy.
durmali. durmağa yarar, uyqun. - bu **turquy** yer əməs: bura
durmali, qalmali yer dəğil.

turba : durba. türül. dürül. boru. yoğun lülə.

turbı_{ka} : 1. yardımçı. yavər. uyuntu. 2. tosun.

turbınlamaq_{ka}: **turpunlanmaq**. 1. araştırmmaq. 2. qıyas edmək. 3. ölçümləmək.

turbun_{ka} : **turbın**. 1. araştırmma. izləş. istəş. salıştırış. - onun evin **turbünlə**:
axdar. 2. ölçmə. qıyas etmə.

turcaq : başlanqı. dirsək. giriş. salma. - iş **durcağı**. - pitik **durcağı**.

turcimək_{ka} : durcımaq. başlamaq. - işə **durcumaq**.

turcutmaq: **durcutmaq**. türçitmaq_{ka}. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq.
girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.

turcutmaq: **durcutmaq**. türçitmaq_{ka}. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq.
girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.

turcutmaq_{ka} : **durcutmaq**. türçitmək_{ka}. törçütmək. dirsətmək.
başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.

turdacı_{ka}: turquçı_{ka}. durquçu. durucu. duran. turan.

turdaq : **durdaq**. davarlıq_{ka}. tavrıq. qoyaq. xəznə. ambar.

turdu : durdu. durub. qalmağ - **durduğu durmadığı** birdir: durub
durmadiğı birdir. qalıb qalmadiğı birdir.

turdurmaq: durdurmaq. basurmaq_{ka}. bastırmaq. dikətmək. saxlamaq.
bərkitmək.

turıqsaq_{ka} : turquluq. durmayı sevən. durmaq diləğində olan.

turq : bax > **tur**.

turqaq : durqa. duraq. durqaq. turuqlaq_{ka}. dayancaq.

turqamaq: qalxmaq. qoğzanmaq. canlanmaq. dirilmək. bərpa olmaq.

turqan_{ka} : 1. bacaran. başaran. 2. iqdəm edən. qalxan. - **durqan** uluğ işlərə.
3. durğan. tayqan. müqavim. çalışqan.

turqınmaq: **turqunmaq**_{ka}.

turqu : **turqu_{ka} durqu**. 1. duracaq. - **turqu oğur**: duracaq zaman. 2. torqu. tor. tutqu. pərdə. - incə **torqu**: incə **turqu**: zərif, yumşaq yufaq pərdə, parça. 3. parça. qumaş. - bəyin **turqu_{su}** təlim olsada, dənqləməz kəsməz: ağıllının parçası bol olsada, ölçmədən biçməz. 4. yaşam. həyat. - əmgəksizin **durqu** yox, munda tamu: qayğısız yaşam yoxdu, bu dünya cəhənnəmdi. 5. utanc. həya. 6. durmağa, olmağa, qalmağa yarar. iqamətqah. - bu **durqu** yer əməs.

turquç_{ka} : durquçu. durucu. duran. turan. turdaçı.

turquq_{ka} : utatnma. uyaliş₆. həyâ. şerm. - **turquqsuz**: utanmaz. sırtıq. - **turquq bolmaq_{ka}**: utanır olmaq.

turquqlanmaq: **turqıqlanmaq_{ka}**. qaçınmaq. qocunmaq. üstələməkdən çəkinmək. hesab aparmaq. sayqı göstərmək. utanmaq. - o məndən **turquqlandı**.

turqulamaq_{ka}. **durqulamaq_{ka}**. ucalığın ölçmək.

turquluq : **turuqluq_{ka}**. 1. diriklik. . durmayı diləyən. 2. durqunluq. dinclik. 3. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

turqun_{ka} : **durqun**. 1. utancaq. çəkincək. 2. turuqsaq_{ka}. dursi. dirənən. isrararlı olan. 3. durmuş. axarsız. - **turqun su**: birke. turqun_{ka}. durqun. 4. durqun. yaşam. keçinəcaq. 1. **turqun !**: **durqun !**utan !. - **turqunmadan** söylədi. -

turqunluq : durqunluq. turuqluq_{ka}. dinclik.

turqunluq : **durqunluq**. turuqluq_{ka}. turquluq. diriklik. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

turqunmaq : **durqunmaq**. utanmaq. həya etmək. - oğlən **həya**
eylə bir: **turqun** bir.

turqunmaq_{ka}: **turqınmaq**. **durqunmaq**. 1. duruqmaq. utanmaq. sıxılmaq.
çəkinmək. - gördüyün işlərdən **turqunmazmı** heç. - turqunmadan
girdi. **turqunub** deyənmədi. 2. arıqlamaq. zayıflamaq.

turqurmaq: **durqurmaq**. doğrutmaq. tovrurmaq_{ka}. . durvurmaq. doğrutmaq.
dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovrurdu: dikətdi.

turqurmaq_{ka}: 1. durdurmaq. qaldırmaq. tikmək. yapmaq. inşa etmək.
bərpa etmək. 2. zayıflatmaq. yordurmaq. durqunlaşdırmaq. -
ölkə iqtisadın **durqurdu**. 3. işdən çıxarmaq, salmaq. incitmək.
arqutmaq. - qayğı məni **durğurdu**. 4. ala qoymaq. gecikdirmək.
mə'təl etmək. - işlərimi **durqurdu**.

turquy_{ka} : **durquy**. durası. durmalı. durmağa yarar, uyqun. - bu **turquy**
yer əməs: bura durmalı, qalmalı yer dəğil.

turma_{ka} : tumər. turp. tırp. - küvij turma: puka turp. - **sarı turma**: yer kökü.

turmaq_{ka}: **durmaq**. 1. qalxmaq. - bulut **durdu**. - səsi durdu: səs qalxdı. 2. hazır
olmaq. - **durun**: hazırlanın. - **duran** şeylər: hazır olan şeylər. 3.
arıqlamaq. 4. gedmək. başlamaq. - hara durusan, otur görək. -
durun !. - haydı dəlilər **durmuş** topraq qurağında- axa **dur**: ax.

axqınan. - qaqa **dur**: çırp. çırpqınan. - baqa **dur**: bax. baxqınan. 5.
 qoyunmaq. qonmaq_{ka}. oturmaq. toxdamaq. - ağrım **qondu**. 6.
 güdmək. bəkləmək. qözləmək. 7. iqdəm edmək. qılmaq. - siz
 havax duracaqsız. - buyruq olsa durarıq. - **durqan** uluğ işlərə. 8.
 turuqmaq_{ka}. duruqmaq. toplanmaq. dolmalanmaq. 9. qırmaq.
 durdurmaq. 10. döğrəmək. döğrələmək. - qayğı məni **turğurub**:
 qussə məni çulqayıb. 11. olmaq. 12. türümək_{ka}. toplanmaq. 13.
 toplanmaq. türümək. 14. durmaq. çıxmaq. yüksəlmək. ayaqta
 durmaq. qalxmaq. 15. arıqlamaq. zayıflamaq. - yeməsən
durarsan. - dura dura yox oldu: arıxlaya arıxlaya yox oldu.
 - **təq durmaq**_{ka}: susmaq.

turmamaq : **durmamaq**. tələşmək. tələsmək. təzişmək_{ka}. tazışmaq.

turmayan : yayılqan_{ka}. yayılan. sübatsız. həvəsli.

turmşu : **durmuşu**. turuq_{ka}.

turna_{ka} : durna. turna quşu.

turp : turma_{ka}. tumra. tumər.

turpilmış: qıssa. tüpi. kəsik. biçik. güdə.

turpınlamaq_{ka}: **turbunlanmaq**. 1. araştırmmaq. 2. qıyas edmək. 3.

ölçümləmək.

turplamaq_{ka} : örnəkini yapmaq. ölçümləmək.

tursi : turuqsaq_{ka}. durqun. dirənən. isrararlı olan

tursu : turus. durus. dursu. tamaşa. numayiş.

turş : qımız_{ka}. əkşi. - qımız almıla_{ka}: turş alma.

turşatmaq: coğşatmaq_{ka} çuğşatmaq. tuvşatmaq. çuvşatmaq_{ka}. coşdurmaq. qaynatmaq. coşdurmaq. əkşitmək. - çaxır **tuvşatmaq**. - sirə qarnımı **tuvşatdı**.

turşsamaq: acıqsamaq_{ka}. canı turş, əkşi istəmək.

turşu turşu_{ka}. **tuşu tuşu**. eşəki durdurmaq üçün söylənən söz. -

turşu : açar.

туру : duru. duruş. 1. dəvam. - işlərin duru pozuldu. - işi başlamaq birdir, durusu mindir. 1. süzük. saf. arın.

turucu : durucu. duran. turan. turquçl_{ka}. durquçu. turdaçı.

turuçl_{ka} : durucu. durmayı iş edinən.

turuql_{ka} : durmuşu.

туруq_{ka} : duruq. 1. törüq. alıq. aciz. zayıf. 2. sığıncaq. duraq₆. qalaq₆. pənahqah. 3. bez. qabar, dolama kimi nərsə. 4. yığılma yeri. 5. tırıq. arıq. incə.

туруqlaq_{ka}: 1. duraq. durqa. durqaq. dayancaq. 2. əkin. tarla. tarqlıq.

туруqlamaq_{ka}: **duruqlamaq_{ka}**. 1. duruğuna, boyuna, uzunluğuna ölçmək. - yer **turqulamaq**. - yol amacını durqula, işə çıx. 1. **туруqlanmaq**. durqunlaşmaq. durqun, arqın düşmək. qurumaq. arıqlamaq.

zayıflamaq. - kök kişi yeməse **duruqlar**. - sıcaq hava **duruqlatır**. -

az yeyir duruqlur, çox yeyir tırıqlır.

turuqlı_{ka} : durmayı düşünən, tasarlayan.

turuqluq_{ka}: turquluq. tırıqlıq. durqunluq. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

turuqmaq_{ka}: **duruqmaq**. durmaq. toplanmaq. dolmalanmaq.

turuqsaq_{ka} : durqun. dursi. dirənən. isrararlı olan. bir şeydə düşgün, müsirr

olmaq. (bir şeyi, bir şeydə) durmaq, qalmaq, yaşamaq sevən. -

yaşama pula, vara **duruqsaq**. - şəhvətə **duruqsaq**.

turuqsamaq: **duruqsamaq**. qoyvanmaq. vellənmək. yubanmaq. - işlərində

qoyvanma.

turuqsamaq_{ka}: dursunmaq.

turulmaq_{ka}: durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. tükünmək. usanmaq. bıqmaq.

bezmək. - işleməkdən **turulduq**. - yeməkdən **turulduq**.

turum_{ka} : **durum**. 1. uzunluq. boy. bir kişi boyu olan uzunluq. - gölün bir

ər **turumu** dərinliyindədi. 2. qırtış_{ka}. abihava.

turumlamaq_{ka}: suyun dərinliğini boyu ilə ölçmək.

turumlu : **durumlu**. hallı. uğraqlı.

turumsınmaq_{ka}: qalxar görünmək.

turumsunmaq: **turumsunmaq**. edər görsətmək. - yuxar **durumsudu**. - yeyər

durumsunmaq.

turumtay_{ka}: yırtıcı bir quş. erkək ad.

turun_{ka} : durun. dayan. dirən. muqavimət.

turunmaq_{ka}: **turunmaq**. 1. dayanmaq. durup dirənmək. - o mənim ütrü
durundu. 2. arıqlaşmaq. duruqlamaq.

turur : **durur**. - dir. -di. vardı. - ədi. hazırdı. - bu daş **durur**: bu daşdı. -
o quş durur: o quşdur. - əldə **durur**: əldə hazırdı. əldədi. - evdə
durur: evdə hazırdı.

turus : **durus**. **tursu**. **dursu**. tamaşa. numayış.

turuş : **duru**. **duruş**. 1. dəvam. - işlərin duru pozuldu. - işi başlamaq
birdir, durusu mindir. 2. qarış. muqavimət. - **muqavimət edin**:
qarış qoyun. - kiçik uluq duruşmaz, qırqı sunqır **qarışmaz**:
qarışamaz: qırqı sunqura duruş, muqavimət edəmməz.

turuşqan_{ka}: duruşqan. tuqruşqan. tutuşqan. tutuşan. dirəşən. qarşışan.

turuşmaq: **duruşmaq**. gərişmək. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı
qoymaq. muqavimət göstərmək. - tanrı utru **qarışma**. - pis
yollarda qarışma. - qara öyküyə **qaraşmaq** gerek. - yaşam içrə
qaraşmalı, duruşmalı. - uyut (utanc. həya) geddi, kiçik ulu birlə (ilə)
duruşdu.

turuşu : turuqı_{ka}.

turutmaq: **durutmaq**. 1. düzəltmək. türütmək_{ka}. törütmək. törətmək.

yaratmaq. onarmaq. yonqamaq. 2. suyuqlatmaq. sütkərmək_{ka}:
yapmaq süt kimi sulu.

turvurmaq: **durvurmaq**. tovrurmaq_{ka}. durqurmaq. doğrutmaq. dikmək.

qabartmaq. - o qulağın tovrurdu: dikətdi.

tus tus_{ka} : tos tos. tap tap. keçə. paltar kimi hər yumuşaq şeyə
vurmaqdan çıxan səs.

tusdax : **dusdax**. tinlan. tınlan. zindan. qamağ₆.

tuş qılmaq_{ka}: - **tuş qılmaq**_{ka}qavuşmaq. enmək. - **tüş qılmaq**: түşlənmək.

tuş : **tuş**_{ka} 1. dənq. əş. 2. oğür. 3. bənzər. 4. kəmər
qayıqları ucuna taxılan altın, qümüş toqqa. 5. qarşı. bir şeyin
qarışı, qabağı, muqabili. - evin **tuşu**. - mənə tuş: mənim qarşıtim. 6.
turuş. dur. - **tuş tuş**: turuş turuş. dur dur. 7. üz. 8. **döş**. sinənin
yuxarı yanı.

tuşaq_{ka} : **tuşaq**. **düşəqü**. döşəqu. köstək. bukağı. buxov. gişən. əl
ayağa, boyuna vurulan buxov.

tuşaq_{ka} : **tuşaq**_{ka}. **düşəqü**. 1. köstək. bukağı. buxov. gişən. 2. döşəqu.
düşmə, tutma, oturma çağı. - at **tuşağı** boldu: atı bağlamaq
çağıdı. (# at **boşuğu** buldu: atı buraxmaq çağıdı).

tuşalmaq_{ka}: tuşanmaq. köstəklənmək. dolaşmaq.

tuşanmaq : tuşalmaq_{ka}. dolaşmaq. qöstəklənmək.

tuşə_{fars:} : (azıq). < **tüvşə**: tüqşə. düğm. tamuc). - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına.

tuşqılmaq_{ka} : tuşlanmaq. yığılmaq. - axtırur gözüm yolaq, tuşqılır ördək yuğaq.

tuşqırmaq_{ka} : daşqırmaq. çatdırmaq. yetdirmək. - oğlu ataya **daşıran** tanrı.

tuşqurmaq_{ka}: **tuşqurmaq**. **toqşurmaq**. (< **toq**. **tuq**). 1. toxlatmaq. qapağına dək, başına dək doldurmaq. - evi tavar bilən **tuşqurdu**. - qabların hamısını **toşqurun**: toqşurun. - para **tuşqırdı** ev aldı. - axtırur gözüm yolaq \ **tuşqılır** ördək yoğaq. 2. tuşurmaq_{ka}. tüşürmək. qavuşturmaq. tuş gətirmək. tuşlamaq. raslatmaq. 3. başa baş doldurmaq.

tuşqutlanmaq : 1. usdalanmaq. buşqutlanmaq_{ka}. 2. buşqutlanmaq. şayırd, çıraq, çöməz yiyəsi olmaq.

tuşlamaq_{ka}: < **tuqsılamaq**. 1. tutsılamaq. bir birinə öxşar, tutar duruma qoymaq. yaxınlatıb, tarazsılamaq. yastamaq. yastalamaq. rastalamaq. yanbə yan, üzbə üz, qarşı qarşıya, izbə iz qoymaq. qavuşturmaq. - birin birinə **tuşlamaq**. - birdaha məni tuşlama: izləmə. 2. tuşurmaq_{ka}. tüşürmək. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək. raslatmaq. 3. (t <> q)₂ quşlamaq₂ (quş qoymaq₂).

nişanlamaq. umaqlamaq. 4. dikəltmək. qalxızmaq. - duman

durub **tuşnadı**: duman qalxa durdu.

tuşlanmaq_{ka}: 1. tuşqılmaq_{ka}. yığılmaq. 2. yönəlmək. yönləşmək_{ka}.

qarşılaşmaq.

tuşlaşmaq: qarşılaşmaq. qarışmaq. üzleşmək. raslaşmaq.

tuşlatmaq_{ka}: qarşısına qələcək surəttə durdurmaq.

tuşmaq : tuşlanmaq. tuşqunmaq. qavşanmaq. qavuşmaq. rastlamaq.

yetişmək - o mənə **tuşdu**: görüdü. qarşandı.

tuşnamaq_{ka} : qarşılaşmaq. qalxmaq. hərəkətə keçmək. - duman

durub **tuşnadı**: duman göyə qalxdı.

tuşurmaq_{ka} : tüşürmək. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək.

tuşlamaq. raslatmaq. - o məni sana **tuşurdu**.

tut : **tut**_{ka} tat. qılınc. bənzeri şeylərin üzərinə çökən pas.

-.

tuta : yoldaş. həmrəh. - tutasız: tək. təkin. yalnız. yoldaşsız.

tutac : tutaş. tutuş_{ka}. uyuş. cürləş. təvafüq.

tutacaq : alışqan. alışıq.

tutacaq : **tuturaq**. **tutandırmaq**₆. çavar çuvar_{ka}: od alışdırmağa yarar nərsə.

çağar. çaqar. alışıq.

tutaç : bax > **tutaşı**_{ka}.

tutağan : tutqan_{ka}.

tutaq : 1. ərsəm. mərzə. qazan. müzd. 2. şahitlik. tanıqlıq. tanuqluq_{ka}.
taqun.

tutamaq: boyun_{ka}. dəsdə. sap.

tutandırırq₆: **tutacaq**. **tuturaq**. çavar çuvar_{ka}: od alışdırmağa yarar nərsə.
çağar. çaqar. alışıq.

tutar : sığ. həcm. tutu.

tutarıq : qəşş. sər'. talqan. - **tutarıq** kəsəl: talqan iğ_{ka}.

tutasız : tək. təkin. yalnız. yoldaşsız.

tutaş : tutac. tutuş_{ka}. uyuş. cürləş. təvafüq.

tutaşa : bax > **tutaşı**_{ka}.

tutaşı_{ka} : **tutçı**. **tutşi**. **tutaç**. **tutaş**. **tutaşa**. 1. yaxın. - **ötəşi** qardaşdan, **tutaşı** qonşu yey. 2. qomşu. yapşıq. 3. həmişə. hər vax. - tutaşı belə olmuşdu. - **tutaşı** işləri yoxlayın. 4. birikin. birşin. ittihad. ittihadıyə. - on ölkə **tutaşı**. - başmaqçılar **tutşi**. 4. əzəl. əzəli. 5. həmişə. peyvəsdə. tutşi. tutçı. yaxın. qomşu.

tutcaq : maşa. götürgə. qısqac.

tutcu : qadın **boyun**, tutcu dərləngən: qadın xəyləyi, həmişə bir yerə yığılır.

tutçı_{ka} : **tutşi**. bax > **tutaşı**. tutşi. tutaşı. yaxın. qomşu.

tutqaq_{ka} : gecələrin gəziyə çıxan gözçü. gəzmə. ayğaq₆.

- tutqar** : **tuturğu_{ka}**. **tutqur**. **tutraq**. 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 2. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 3. təsmim.
- tutqar.** : ülgü. **tuturğu_{ka}**. **tutqur**. **tutraq**. sözləşmə. əhd. pəyman.
- tutqu** : **turqu_{ka}**. **torqu**. **tor**. pərdə.
- tutquc_{ka}** : **tutğuc_{ka}**. (yeməkdə) giriş. suyuq(yemək). antirə.
- tutquçı_{ka}**: **tutucu**. **tuttaçı**.
- tutquluq_{ka}** : **tutmaqlı**. **tutmaq** istəği olan.
- tutqun_{ka}** : **bulan**. **əsir**. **tutsaq**. **ilit**. **yaxalanan**. **zindani**. - **tutqun** alıb qul satar.
- tutqur** : **tuturğu_{ka}**. **tutraq**. **tutqar**. 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 2. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 3. təsmim. 4. ülgü. **tuturğu_{ka}**. **tutraq**. **tutqar**. sözləşmə. əhd. pəyman.
- tutlanmaq**: **dut** vermək: **üjümlənmək_{ka}**.
- tutmac_{ka}** : < **tutma** + **ac_{ka}**. **hərkəscə** bilinən bir türk yeməy.
- tutma_{ka}** : **qutu**. **cəbə**.
- tutmaq_{ka}**: **dutmaq**. 1. (maya) **uyuşmaq_{ka}**. **yoğruşmaq**. **dolmaşmaq**. **bitmək**. 2. **basmaq_{ka}**. **üzərinə çökmək**. **almaq**. **fəth edmək**. 3. **bulnamaq**. **bulanmış**, **tapılmış edmək**. **qatmaq**. **mal edidmək**. **əsir edmək**. 4. **qurlanmaq_{ka}**. **bərkimək**. **uyuşmaq**. - **yoğurt qurlandı**. 5. **yaxalamaq**. **qapınmaq**. 6. **bağlamaq**. **qapamaq**. **yummaq**. - o

ağzın tuddu.

- **əl ilə tutmaq**. qarvamaq_{ka}. qarmaqlamaq. çəngəmək.

tutmalı : gərək. vacib. tuturğu_{ka}. tutqur. tutraq. tutqar.

tutraq : **tutqar. tuturğu_{ka}. tutqur.** 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 2. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 3. təsmim.

tutraq_{ka} : ülgü. tuturğu_{ka}. tutqur. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.

tutruq : 1. tutsuq. vəsiyyət. - iqli tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur. 2. öğüt. tövsiyə. - məndən sənə **tutruq**.

tutsaq : **duzağ.** 1. bulan. tutqun. ilit. zindani. əsir. - **tutsaq etmək**: bulnamaq. 1. sırtmaq₆. kəmənd. qısmaq_{ka}. 2. tünək_{ka}. türmə. həpəsxana. zindan.

tutsaqılanmaq: tutulmaq. qapanmaq. qapılmaq. yaxalanmaq.

tutsuq : 1. tutruq. vəsiyyət. 2. öğüt. tövsiyə. - məndən sənə **tutsuq**.

tutsuqmaq : tutulmaq. yaqalanmaq.

tutşi : tutaşı. tutçı. yaxın. qomşu. - sənin yerin mənim yerimə **tutşi**. - **tutşi** ölkələr.

tutturmaq : tutturmaq. yaqalatmaq.

tutu : 1. çapat. cərmə. salıq. 2. siğ. həcm. tutar. 3. tutuq_{ka}. rəhin.

tutucu : tuttacı. tutquç_{ka}. tutuqsaq.

tutuçi : tutan.

tutuq_{ka} : **tutuğ**. (y <> t) **tuyuq**. 1. bağlı. qapalı. - **tuyuq** qapı: tutuq qapı. 2. əniş. eniş. enənmiş. iğdiş. əxdə. 3. qaruv₆. girov. rəhn. tutu. 4. **tutmaca**. ovsun. büyü tutması. düğün. cadu. qəşş. - onun **tutuğu** var: onun qəşşi, cini var. 5. pas. - **tutuqlu** qılınc, baş kəsməz. 6. əxdələnmiş nöker. 7. əxdə. iğdiş. xacə. sonsuz. (ərliyi) biçik, qırıq. 8. tutqun. üzük. qəmli. qussəli. - **tuyuq** kişi. - **tuyuq** gün: tutuq, bükük gün. 9. sisli. puslu. puşaq_{ka}. buşaq. buşqan. qapalı. canı sıxılmış. içi sıxıntılı. qussəli. kədərli. 10. cin. - **tutuqlu yer_{ka}**: cin çarpan yer. cinli yer. 11. mürdar. batıq. namübarək. 12. büzük. ısrım_{ka}. bədəxlaq. hirsli. 13. girov. - ər tutuğu **yoldu**: kişi girovu çıxartı. 14. ırqat. işçi. əkir. əcir.

tutuqlamaq_{ka}: enəmək. korlamaq. iğdişləmək. əxtələmək.

tutuqlanmaq_{ka}: əxdələnmək.

tutuqmaq_{ka}: dadıqmaq. paslanmaq. - **tutuqlu** qılınc, baş kəsməz.

tutuqsaq_{ka}: tutmaq istəyən.

tutulmaq: tonmaq_{ka}. donmaq. tünmək. tunmaq_{ka}. qapanmaq. tıxanmaq.

tutulmaq_{ka}: 1. bulanmaq. bulanmış, tapılmış olmaq. qatınmaq. mal edinmək. əsir olmaq. 2. ılınmaq_{ka}. ilinmək. ilişmək. uğramaq. taxılmaq. 3. qapılmaq. qadıtmaq_{ka}. qatılmaq. tutulmaq. yaqalanma. - o tomluqqa **qadıtdı**: **qatıldı**: soyuq dəğdi. dondan öldü.

tutulmal : tutqulu.

tutunçu oğul_{ka}: evlâtlığa alınmış cocuq.

tutunmaq: 1. tutulmaq. edinmək. tutmaq. yalnız başına tutmaq. tutuşniaq.

tütünmək. avınmaq_{ka}. avunmaq. 2. alışmaq. adət edinmək.

tutunmaq: tütünmək_{ka}. duman tütmək.

tuturaq : **tutacaq**. **tutandırmaq**₆. çavar çuvar_{ka}: od alışdırmağa yarar nərsə.

çağar. çaqar. alışiq.

tuturğu_{ka} : **tutqur**. **tutraq**. **tutqar**. 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 2.

tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 3. təsmim. 4. ülgü. tutqur.

tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.

tuturqan_{ka}: tuqurqan. düğü. birinc.

tuturmaq_{ka}: duydurmaq. qandırmaq. - sənə bir söz **dudurumki** kef elə.

tuturuq : güclü od. tamdu. tamduq_{ka}. tamud.

tutuşan alışan: qatılqan qarılqan_{ka}: qanı issi.

tutuş_{ka} : 1. çıxış. çəkiş. savaş. dartış. 2. tutaş. tutac. uyuş. cürlaş.

təvafüq. - olan ikisi **tutşdurlar**. 3. yəlim. yapışqan. çəsb.

tutuşmaq_{ka} : 1. tütüşmək. birbirin yaxalayıb savaşmaq. 2.

doslaşmaq.

tutuşmaq_{ka}: girişmək. qarışmaq. ərmişmək.

tutuz_{ka} : buyruq. tavsiyə.

tutuzmaq_{ka}: buyurmaq. tavsiyə etmək.

tuvırmaq_{ka} : tavırmaq. qaldırmaq. tikmək. - **qulaq tuvırmaq**: qulaq tikmək.
atmaq. qulaq asmaq.

tuvramaq_{ka} : tavrmaq. davranmaq. böyümək. quvvətlənmək. -

tuvşatmaq: çuvşatmaq_{ka}. coşdurmaq. turşatmaq. qaynatmaq. - çaxır
tuvşatmaq. - sirkə qarnımı **tuvşatdı**.

tuy : **tuy_{ka}** **tuz_{ka}**. toy. (bax > **bodun**). bodun. boyun. boy_{ka}. bozun.
boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm.

tuyaq : tuynaq. at tırnağı. heyvan dırnağı.

tuyaqlı : dırnaqlı.

tuyar : - duyar kimi olmaq: **tuysuqmaq_{ka}**.

tuyın : pinti. sıxıntılı.

tuymaq : **duymaq**. qanmaq.

tuysuq : **duysuq**. duyar duyan kimsə. ağıllı. hissili. qanar.

tuysuqmaq : duyub qanışmaq. düşünüşmək.

tuyturmaq : duyurmaq. anlatmaq. qandırmaq.

tuyuq_{ka} : (y <> t) bax > **tutuq**.

tuyun_{ka} : **toyun_{ka}**. 1. köyün, elin böyüğü. tanınmış. mö'təməd. 2. kətlərdə
su bəqçi, su bəyi.

tuz : **tuz_{ka}**. **duz**. 1. **tuy_{ka}** toy. (bax > **bodun**). budun. boy_{ka}.
bozun. boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm. 2. uzlu, düzlü,
duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. gözəllik. - duz yeri: duzkanı: **tuzluq_{ka}**.

- tuzaq** : **tuzaq_{ka}** **duzağ**. (< **tuq**: düğün). 1. tutsaq. sırtmaq₆. kəmənd. qısmmaq_{ka}. 2. bir çeşit quş tuzağı. saçratqu. saçritqu_{ka}. 3. səvqili. səvqi üçün söylənən söz. - duzlu. gözəl. - əmləqıl indi **duzaq**: çaraqıl indi gözəl. - duzağı: gözəlim. - **duzağın duzağına** düşmə **duzaq**: gözəlin tələsinə düşmə gözəl. **tuzaq qurmaq**: pusmaq. anqđımaq_{ka}. anğđımaq_{ka}. kəminmək. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq. 4. yapqaq_{ka}.
- tuzaqı** : tuzqıya. səvqil. tuzaq.
- tuzamaq**: tuzlamaq.
- tuzğu** : **tuzuq**. **duzluq**. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.
- tuzqıya** : tuzaqı. səvqili. gözəl.
- tuzqu** : **duzqu_{ka}**. ərməğan, hədiyyə.
- tuzqulamaq_{ka}**: **duzqulanmaq**. ərməğan, hədiyyə etmək.
- tuzqun** : ərməğan.
- tuzqurmaq_{ka}**: **duzqurmaq**. ərməğan vermək.
- tuzlamaq**: tuzamaq.
- tuzluq** : **duzluq**. **tuzğu**. **tuzuq**. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.

- tuzsuzlanmaq**: **duzsuzlanmaq**. isizlənmək_{ka}. ısızlanmaq_{ka}. səvimsizləşmək.
yaramazlaşmaq. sırtılmaq. şuluqluq edmək.
- tuzuq** : **tuzğu**. **duzluq**. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.
- tuzun** : **duzun**. yumşaq. dadlı. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım.
- tuzunqul**_{ka}: **tuzunluq**. **tuznuluq**. **tuzluluq**. yumuşaqlıq.
- tuzunluq**_{ka}: **duznuluq**. **duzunqul**. **duzluluq**. yumuşaqlıq.
- tü** : **tü**_{ka}. 1. tük. qıl. saç. rəng. at tonu. 2. tülük_{ka}. boya. rəng. - nə **tülük** atdı o. - tüdəş: həmrəh. 3. tel. - bir **tü** saç: bir tel tük.
- tüb** : **tüb**_{ka}. **tüp**. dip. asıl. kök. -
- tübün**_{ka} : **tübün**. **tüpün**. nərsənin dibliyi, çör çöpü. buğda kəsmiyi.
- tüblü**_{ka} : **tüplü**. qəbir. - **tüplüyə** dol: gora bat.
- tüblüq**_{ka} : köklü. əsalətli.
- tübün** : **tüpün**. hər nərsənin təkisi. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi.
- tübün**_{ka} : **tüpün**. hər nərsənin təkisi. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi.
- tübünləmək** : (**bit** <met> **tib**) **bütünləmək** dibin aramaq. dibləmək. araştıрмаq.
- tüdə**_{ka} : **düdə**. topluq. əğrim. imrəm. tuka. yığım_{ka}. yığın. kümə. koma. püştə. yığılmış nə. izdiham.

tüdəş_{ka} : **tüləş. türəş.** 1. qıldış. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş. 2. **tülüş.** tükləri boyaş, bir rəngdən. 3. həmrəh.

tüdüq : **tütək. toqurqa_{ka}.** boru. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziy.

tüfək_{ka} : bax > **tüvək.**

tüğün : **düğün.** qadaq. çətin. zor.

tüq : <> **tuq. dük.** 1. yumruq. dük. - **dük urmaq:** yumruqlamaq. 2. **yığın.** 1. şu qədər. birkaç - **düq** minğ: neçə min. -

bir tüq: bir yığın. bir çox.

- **duq** min: neçə min.

- **tuq min** yarmaq: bir çoxlu para.

- **tükün** boyası: **tülük:** tükə ilişik (mərbut) nərsələr.

- bu at nə **tülük:** bu atın rəngi (tükünün rəngi) nə?.

- **tüdəş: tülüş:** tükləri boyaş, bir rəngdən.

- **tüq urmaq:** yumruğu ilə yavaşçavurmaq-i.

tüqan : **tükan** qapıt_{ka}. kəpit. saku.

tüqə_{ka} : **tügə. düğə.** 1. **tükə.** son. 2. **tingə.** iki yaşına girmiş dana.

tüqəq : **tükək_{ka}. tüqrək.** (< **tüq**). düğün. halqa. yük yüklətilirkən yükü sıxıştırmaya yarayan, ipə taxılan halqa, ipin ucuna vurulan düğün.

tüqəl_{ka} : **tükəl. tüqlə**. 1. tamam. bütün. kamil. - **tükəl** kişi. - **tükəl** qadın. - **tükəl** bilgə. 2. büsbütün. yerli dibli. - **tükəlin** al. - **tükəl** candan düşdü. - **tükəl** qapdı. 3. sayacın, sayın topu. hesabın cəmi.

tüqəmək_{ka} : **tükəmək. tüggəmək**. 1. bitmək. tükənmək. qurtulmaq. - işim **tükdi**: bitdi. 2. # yetmək. görmək. kafi olmaq. kifayət etmək. - aş qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. - aş qamuğa tükədi. - bu yarmaq ikigünlük yeməyi **tükəməz**: qapsayamaz, yetməz.

tüqənmək: **tükənmək**. alqınmaq_{ka}. bitmək. yox olmaq. məhvolmaq.
tükəmək_{ka}. yetmək. kifayət etmək.

tüqətmək_{ka} : **tükətmək**. bitirmək.

tüqətmək_{ka}: bitirmək.

tüqlə : bax > **tüqəl**.

tüqləmək_{ka}: dükləmək. yumruqlamaq.

tüqlü : **tüklü. tülük**_{ka}. - **tülük** yatım: içi tük döşək, yayqı.

tüqlük_{ka} : **tüqqül. tüqül**. (< **tüq**: qapalı). kor. - **tüklük** gözlü: kor kimsə.

tüqlünmək_{ka}: düğümlənmək. düğülmək.

tüqlüşmək_{ka}: **tüqqüşmək**_{ka}. birbiriylə düğümlənmək.

tüqmə_{ka} : **tükmə**_{ka} düğmə. boqmaq_{ka}.

tüqmək_{ka}: düğmək. düğümləmək. bağlamaq.

tüqmələnmək: düğmələnmək. tüvşəmək. tüqşəmək. tamuclanmaq. - **tüvşə**

tüvşə tari yapışmışdı annına.

tüqmələnmək_{ka}: düğmələnmək. ilgələnmək.

tüqnəmək_{ka} : yara dağlamaq, düğümləmək.

tüqrük : **tükrük**. sutuq. suduq_{ka}.

tüqrüşmək: türüşmək_{ka}. dürüşmək. dürməkləmək.

tüqsın_{ka} : **tüksın**_{ka} 1. dörd qöşəli düğümlənən bir çeşit düğüm. 2. xalqtan olup handan üç qat aşağı bulunan kişi.

tüqşəmək: tüvşəmək. düğmələnmək. tamuclanmaq. - **tüvşə** **tüvşə** tari yapışmışdı annına.

tüqü tüqü: **tükü** **tükü**_{ka}. köpək küçüyü çağırmağa deyilən söz.

tüqü : düyü. qurunc₆. birinc.

tüqü : **tüqlü**. **tüqqül**. (< **tüq**: qapalı). kor. - **tüklük** gözlü: kor kimsə.

tüqüqlən_{ka}: **tüqqülən**. duğünlənən. çatılan.

tüqülmək: tüggülmək. düğümlənmək. tıxılmaq. gırlənmək. - aş boğazda **tügüldi**.

tüqümləmək: **düğümləmək**. çiqlətmək. çiqrırtmaq_{ka}. çiqinlətmək. əzib, döğüb, təpib, kiplətib bərkitmək.

tüqün_{ka} : **tükün**_{ka} **düğün**. 1. tökün. dağlama. dağ döğün. 2. il_{ka}. 3. tuqun. çimri. çinis. 4. cadu. 5. düğüm. dağlama. dağ döğün.

tüqünləmək : **düğünləmək**. tuğlamaq_{ka}. bağlamaq. qapatmaq.

çıqərmək_{ka}. sıxışdırmaq:

tüqünmək_{ka} : düğümlənmək. turulmaq_{ka}. durulmaq. yorulmaq.

tuqunmaq. usanmaq. bıqmaq. bezmək.

tüqürmək_{ka}: **tükürmək**. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq_{ka}.

sudmaq. sutmaq. suztürmək. tüpürmək. tüpürmək. sağurmaq_{ka}.

sudmaq. sutmaq_{ka}. sudturmaq_{ka}. sutturmaq. suzmaq.

sudramaq. süzmək. tüpürmək. sağurmaq. sudımaq. suzımaq. -

tükürtmək: sutturmaq. **sudturmaq**_{ka}.

tüqüşmək_{ka} : düğümlətmək.

tüqüz_{ka} : **tüküz**_{ka}. **təküz**. atın alnındaki axıtma. - - **tilqüz** at. alnında ağı

olan at.

tül : tor. (< **tuğ**). pərdə örtük. - **tünlük** tuğu: pəncərə,

baca tıxacı.

tülək_{ka} : 1. ağız qırıq saxsı. təsti. 2. tük dəyişmə töktükləri sırası. qoyun

qırımı. - **tülək yılıxı**. tükün tökən heyvan.

tüləmək_{ka} : **tülgəmək**. tükünü tökmək. - at **tülədi**.

tüləş : **tüdəş**_{ka}. **türeş**. qıldış. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən

olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş.

tülətmək_{ka}: **dölətmək**. 1. quzulatmaq. doğurtmaq. 1. yükün açdırmaq.

ödətmək.

tülfir : **tülvir**_{ka}. qəlin odası tülü. örtü, pərdə.

tülük_{ka} : 1. tüklü. - tülük yatım: içi tük döşək, yayqı. 2. tü_{ka}. boya. rəng. - nə

tülük atdı o. 3. tür. türlük. qılıq. qıl. xuy. təhər. qılıq. davraş.

rəfdar. - ağır **tüülük** kişi. - nə **tülük** kişidi. 3. tükün boyası. tükə

ilişik (mərbut) nərsələr. - bu at nə **tülük**: bu atın rəngi (tükünün

rəngi) nə?. 4. məxməlli. məxməri. - **tülük yasım**: tüklü, pürüzlü,

döşək.

- **tülüq yadım**_{ka}: tüklü yayqı, halı.

- **tülüq ərük**_{ka}: aftalı.

- **tülkü üzümü**: şuqlu_{ka}.

tülüş : türüş. türdeş. qıldış. qılış. xuydaş. iki nəyin birbirinə çəkisi,

oxşaşı, tutarı. həmcins. - **tülüş** kişilər.

tülvir_{ka} : **tülfir**. qəlin odası tülü. örtü, pərdə.

tüm : **tüm**_{ka}. **düm**. **tum**. "teyxa. bütün. tinik₆" anlamında, söz bərkidici

ilgəc. - **tüm** qara. - **tüm** doru. **düm** ağ. - **tüm tüz**: düm düz.

suvlanğ_{ka}. düz. samqaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb

düz olan saç.

tümək_{ka} : bağlamaq. - **tü** ağzın. - qapını **tü**.

tümən_{ka} : hər nəyi çoxu. - **tümən** türlük sözlədi: bollu, qollu nərsədən

qonuşdu. hər qıl sözlər, türlü tümən sözlədi. - **tümən tümən**. bək çox.

- **tümən** minq: min kərə min. - tümən minğ yarmaq: bir milyon para.

tüniləmək_{ka}: 1. tünilənmək. timbildəmək. səkərək qoşmaq. 2.

dobalaqlamaq.

tümrük_{ka} : dümrük. qaval. çıldırma₆. dəf.

tümsə_{ka} : (uca hündür yer). tumas. tomas. minbər.

tümüləmək : qatıb qarışdırmaq. şıllaqlamaq.

tün : **tün**_{ka}. gecə. - **tünlə** belə basdıq: hicuma keçdik.

tünək : 1. daxili. şəxsi. xisusi. 2. tinlan. tınlan. zindan. qamağ₆. dusdax.

tünək_{ka} : tutsaq. türmə. həpəsxana. zindan.

tünəmək_{ka}: gecələmək.

tünər : **tünərik**_{ka}. 1. qarnqulu yer. sin. qəbir. - **tünərikə** batmış: ölmüş. 2.

<> **toranıq**.

tünərik_{ka} : **tünər**. 1. qarnqulu yer. qaranlıq. sin. qəbir. məzar. - **tünərikə**

batmış: ölmüş. 2. <> **toranıq**.

tünərmək_{ka} : qaranlamaq. qararmaq. gecəlmək.

tünətmək_{ka}: qecələtmək.

tünq : **tünğ**. qumqan_{ka}. su qabı. qumquma.

tünqitmək: **tünğitmək**_{ka}. **tünğütmək**. 1. dönqitmək. tənqitmək. döndərmək.

munqitmək. 2. əğmək. yuxarıya doğru yüksəltmək.

tünqlüq : **tünğlüq**_{ka}. pəncərə. ocaq. baca kimi evdəki dəliklər.

tünqşü : **tünğşü**_{ka}. tünğüş. tünüş (< **tün**). şəmdan.

tünqü : **tünğü**. tünğür_{ka}. dünür. düğün (< **tüq**). arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı.

tünqür : **tünğür**_{ka}. tünğü. dünür. düğün. (< **tüq**). arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı.

tünqürləmək_{ka}: **tünğürləmək**_{ka}. **dünürləmək**. birini kəndinə dünür, qohum saymaq. dünürlüğe alı etmək.

tünqürlənmək_{ka}: **tünğürlənmək**_{ka}. kəndini birinə dünür salmaq.

tünqüş : **tünğüş**. tünğüşü_{ka}. tünüş. (< **tün**). şəmdan.

tünqüşmək_{ka}: **tünğüşmək**_{ka}. baş əğmək. tünğütmək.

tünqütmək: **tünğütmək**. **tünğitmək**_{ka}. əğmək.

tünlə_{ka} : qecələyin.

tünmək : tonmaq_{ka}. donmaq. tunmaq_{ka}. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq.

tünmək : **tunmaq**_{ka}. **donmaq**. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq. - göy

tündi: buğlandı. bulutlandı. - qapı **tündü**. - art **tündü**: gədik qapandı.

tünür : dünür. tünğür_{ka}. tünğü. düğün (< **tüq**). arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı.

tünürlər : **dünürlər**. qayınboyun. yaxınlar. tayfauruq. tayfatırıq.

tünüş : tünğüşü_{ka}. tünğüş. (< **tün**). şəmdan.

tüp : **tüp**_{ka} tüb. dib. əsl. kök. dip. təməl. hərhanki bir şeyin əsli. kökü. insanın əslı.

tüpcil_{ka} : tufan. ağır külək, yel. tipisi çox olan yer.

tüpən : şığırıp, fısqırıp təpən, dələn. - göy **tüpən**: göy dələn. - **çerik**
tüpən: səf qıran, sındıran. - dəmir **tüpən**: dəmir dələn.

tüpi_{ka} : (< **tüypi**. tüpürmək). 1. tipi. külək. tufan. - qalın bulutu **tüpi** sürər:
ağır yel ağır bulutu sürər. - tüpi odu **yalturdi**. 2. türpilmiş. kəsik.
biçik. qıssa. güdə. - boyu **tüpi** ər: külə ər. 3. girdə mirdə. güdə.
külə. - boyu **tüpi** kişi.

tüpirmək_{ka}: yel əsərək toprağı savurtmaq.

tüpkərmək_{ka}: dipləmək. kökdən incələmək. araştıрмаq. izinə düşmək.

tüpləmək_{ka}: dipləmək. kökdən aramaq.

tüpləşmək_{ka} : dibleşmək. dipləşmək. dibin çıxarmaq. kökün
araştıрмаq. təhqiq etmək.

tüplətmək_{ka}: aratmaq. dibletmək. diplətmək. dibin çıxarttırmaq. kökün
araştıtmaq. təhqiq etdirmək.

tüpli_{ka} : əsalətli. - **tüplü yıldızlı**: əsalətli. köklü.

tüplümək_{ka}: dəlmək. tüblümək.

tüplünmək_{ka}: dəlinmək. tübülmək. tüpülmək. - duvar **tüplündü**. - başım
(bəxdim) çönüb **tüplünür**.

tüprətmək_{ka} : **topratmaq**. **toprağın**. **dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir
şeyi yerindən qurutmaq, yox etmək. topratmaq.

tüprətmək_{ka} : **topratmaq_{ka}**. **töprətmək**. 1. **toprağın** çıxartmaq. yeri

qurutasıya dək otunu yeyib, toprağın çıxarmaq. 2. nərsəni

dibləmək, dibin çıxartmaq. bir şeyi yerindən qurutmaq, yox

edmək. topratmaq.

tüpü_{ka} : **təpə**. 1. başının üst yanı. - dağ **tüpüsü**. 2. baş kasası.

tüpüləmək_{ka}: təpələmək. təpəsinə vurmaq.

tüpülmək_{ka} : dəlinmək. түbүlmək. түplүmək.

tüpün : түbүн. hər nərsənin təkli. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi. -

tüpünlük tarıq_{ka}: sap samanı çox olan buğda.

tüpür : tozlu yel. tufan.

tüpürçək: 1. süzük. suzuq. ağız suyu. 2. tufanlı çətin durum.

tüpürmək_{ka}: 1. boşaltmaq. savurmaq. atmaq. - tatıq gözrə tikan **tüprə**: tatı

gözündən vur. 2. tükürmək. sutmaq_{ka}. süzmək. süztürmək.

suzımaq. sağurmaq. sudımaq. sudmaq. sutmaq. sutturmaq_{ka}.

suğturmaq_{ka}. sağurmaq_{ka}. sutramaq. sudramaq. su atmaq.

sağurmaq_{ka}. suztürmək. tükürmək. sutturmaq_{ka}. sutturmaq.

sutmaq. suzmaq. sudramaq. su atmaq. 3. tufan əsmək. yel

əsmək. - tutuşmasa düzəlməz, tüpürməse açılmaz.

tür : **tor**. **tur**: 1. ayrılmış tikələrin hər biri. tülük. türlük.

qılıq. qıl. xuy. təhər. cür. çür. - nə tülük kişidi. - türpü: kəsən.

ayıran. - çeşit. arıy olma nələr. - **türmə**: qıraqdan, başqalardan ayrılmış yer. - **türpi**: başqa, ayrı bir şeyin, başqası nəyə yapışması. 2. oyma. uyma. müqəllid. peyrov. 3. maavin. 4. dana. - turma: tırp. - **turqun**: çevrədən kəsilin, ayrılmış. birkə. - **durqun** su. - **durqun** el. - durqun: yığma. qıraq, ayrı olmayan nə. doğma. - **turqu**: ayırıq. pərdə. çəkinmə. həya. utanma. - turlaq: torlaq: cılız. ayırıq. arıq. - törpik: qırıb yolan. qoğra. qoğara. torağa.

türbünləmək: bunlanmaq_{ka}. tək tük etmək. nərsəni araşdırmaq.

türçitmaq_{ka}: durcıtmaq. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək.

qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.

türəş : **tüdəş**_{ka}. **tüləş**. qıldış. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş.

türgək_{ka} : torba. buxca.

türi_{ka} : **türü**. 1. kəkrə. 2. xuyu sərt olan.

türkək_{ka} : **türkək**_{ka}. türkəm. bürgək. buxca. - **türkək** yığmaq: buxca yığmaq, lülələmək.

türkəklənmək_{ka}: **türkəklənmək**_{ka}. **dürkəklənmək**_{ka}. dürüləmək. dürməkləmək. buxcaya sarılmaq.

türq : **türk**_{ka}. olqun. olquş. kamil. tam. bir şeyin ən güclü, sağlam durumu, çağı.

- **türk** güyəş odı: gün ortası.

- **türk** üzüm odı: üzümün olqunluq çağı.
- **türk** qora odı: qora pişən.
- **türk** igit. gənclik çağının ortasında, tam yetgin, güclü olan çağı.
- **türksüz** tat olmaz, bürksüz baş olmaz.
- **türk** süsi atlandı.

türqəm : **türkəm**. türkək_{ka}. bürgək. buxca.

türqən : **türkən**. **türkün**. . 1. birini çevrəyən el, qohum, tanış. 2. qurum. təşgilat.

türqləmək: **türkləmək**_{ka}. türklərdən saymaq.

türqün : **türkün**. **türkən**. 1. birini çevrəyən el, qohum, tanış. 2. qurum. təşgilat. 3. törkün. tərkin. tərnik. tərnek_{ka} tirkin. millət

türqün : **türkün**_{ka}. **dərgün**. 1. toplaşma, yığışma yeri. elin toplaşan yeri. 2. dədəlik evi. - qız **türkünə** gəldi: qız dədəlik evinə gəldi.

türqünlənmək_{ka}: **türkünlənmək**_{ka}. kəndini bir yerdən saymaq. o yeri kəndinin sayıb oturmaq. malikiyyət duymaq. - qonağa üz versən, türkünər. - öz eviz kimi türkünün. türkünün. yad əsgər, toprağında türkünməsin.

türlük_{ka} : türlü. tülük. tür. cür. qılıq. qıl. xuy. təhər. - kaç **türlük**: neçə cürlük. - kaç **türlük** söz söylədilər: hər cürə söz dedilər. - dəğmə **türlü** çiçək yarıldı: hər cürə gül açıldı. - **dəğmə** türlük iş iğlədi: hər cürə xəstəlik tutdu.

türlünmək_{ka} : dürlmək. bükülmək. yığılmaq.

türman : (< **türk**: arın. xalis + **man**). çin. tey, lap arın, duru, xalis. düz.
türkəsara. yaxcı. - **türkman** qızılı kültəsi: doğru, xalis qızıl parçası. -
türkman qardaşım: qardaşlığında doğru olan. - **türkman** söz: doğru
söz. - sözün **türkmanı** belədir ki. - **türkman** yol: doğru yol.

türmə :tünək_{ka}. tutsaq. həpıxana. zindan.

türmək_{ka}: **dürmək**. 1. damcı. toncu. donuc. danuc. tançu_{ka}. tıqım. tıxım.
luqmə. tikə. udum. qalbus_{ka}. 2. dürmək. burmaq. - bitik **türmək**:
kitab bağlamaq.

türməkləmək: **dürməkləmək**. 1. talqışmaq_{ka}. bükmək. yüyələmək. lülələmək.
2. türüşmək_{ka}. tüqrüşmək. dürüşmək.

türpilmış : tüpı. kəsik. biçik. qıssa. güdə.

türtmək_{ka} : sürtmək. sıvamaq. çalmaq.

türtük : dürtük. türtüş. sürtük. sırtıq. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə.

türtülmək_{ka} : **dürtülmək**. (t <> s) sürtülmək. sürülmək. - kürküm
ona **türtülür**.

türtünmək_{ka} : **dürtünmək**. sürünmək. sürtünmək. - yarama yağ
dürtün: sürt.

türtüş : türtük. dürtük. sürtük. sırtıq. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə.

türtüşmək_{ka} : **dürtüşmək_{ka}**. sürtüşmək. sürmək. - qoğuşa yağ
dürtüş: dəriyə yağ sürt.

türü_{ka} : kəkrə. gəs. buruşturan.

türül : dürül. turba. durba. boru. yoğun lülə.

türülmək_{ka} : dürülmək. burulmaq. curlanmaq. düzəlmək. - bitik **türüldü**.

türümək_{ka} : toplanmaq. turmaq.

türünmək_{ka}: dürünmək. törünmək. törəmək. dürmək. bağlamaq. yazmaq. -

o kitab **türündü**: kitab bağladı, yazdı. tədvin etmək.

türüst : **dürüst**. < > **düzürt**. bütün_{ka}. doğru. düz. səhih.

türüş : tülüş. türdeş. qıldış. qılış. xuydaş. iki nəyin birinə çəkisi, oxşası, tutarı. həmcins.

türüşmək_{ka}: türüşmək. dürüşmək. dürməkləmək. - bitik **türüşmək**: tumar bürkmək.

türütmək_{ka}. : **törütmək**. **törətmək**. **durutmaq**. yaratmaq. düzəltmək. onarmaq. yonqamaq.

tüs tüs urmaq_{ka}: tap tap vurmaq.

tüsü_{ka} : tüşü (1 < **tüşmək**: tuşlanmaq. uyğun, yarar gəlmək. 2 < **düzümək**: düz gəlmək, yanıt, qanıt vermək). 3 < **tutsu**. tutsumaq. tutmaq. duzu. 4 < **tuzu**. **duzuqmaq**: artut, ərməğan, vergi salmaq) asın. ilac. şifa. mənfəət. fayda.

tüsüqmək_{ka}: tusuqmaq. iyi gəlmək. yaraşmaq. faydası olmaq. - bu ot mənə **tosuqtu**.

tüsül : yararlı. asıq. faydalı.

tüsülmək_{ka}: **tusu bolmaq_{ka}**. yaramaq. fayda vermək. - yaramaq. fayda vermək.

tüş : **tüş_{ka} düş**. (**düşmək**). 1. əğlək. duraq. 2. düşərgə. yolçuluqda qonulacaq, dinləniləcək yer. 3. hotel. 4. - **düş çağı** { 1. günorta. 2. istirahət çağı. }. - **tüş ödi_{ka}**: qonulacaq zaman. quşluq vaxtı. 5. düş. yuxu. - **düş azması**: yuxuda üz verən şeytanlıq. **tüş görmək**: **tüşəmək_{ka}**. 6. - **tüş qılmaq_{ka}**: enmək. toplanmaq. - tuş qılmaq. tilşlənmək. 7. **düş**. (dinlənmək üçün) düşmək, qonmaq işi. dincəlmə. istirahət. - **tüşlük ödi_{ka}**: düşmə, qonma, oturma, istirahət çağı. 8. - met > **şüt**. düşmək, salınmaq. 9. in. il_{ka}. en. - atdan il. - **düşü azmaq**: **tüşəmək_{ka}**. düş görmək. cinub olmaq. - **tüş yorıqı**: yuxu yorma.

tüşə : **düşə**. 1. uğurlu. şanslı. 2. düşək. düşərgə. hotel. müsafirxana.

tüşək : 1. çırağ. şagird. işçi. 2. düşək. düşərgə. **tüşə**. düşə. hotel. müsafirxana.

tüşəkləmək : çırağlığa tutmaq. işçiliyə götürmək. istixdam etmək. xitmətə almaq.

tüşəqü : **düşəqü**. **tuşaq_{ka}**. **tuşaq_{ka}**. **döşəqu**. gişən. köstək. bukağı. buxov.

tüşəmək_{ka}: 1. düş görmək. yuxu görmək. 2. cinub olmaq. düşü azmaq.

tüşgün : düşgün. 1. yetsik. yaşlı. qoca. 2. barıqlı_{ka}. yerikli. melli. əğimli.
vurqun. məczub.

tüşgünlük : düşgünlük. düşüklük. düşün. basın. zə'f.

tüşlənmək_{ka} : 1. bir gediş, yol arasında dayanmaq, duraqlamaq
təvəqqüf etmək. - alqın **tüşləndi**. 2. enmək. toplanmaq. 3. tuş
qılmaq. tüş qılmaq.

tüşlük_{ka} : düşülücək, qonulacaq, oturulacaq, istirahət, dəmalış₆ yeri,
çağrı, durumu.

tüşman : yağı. yağlıq_{ka}. yağlı. yavuş yağlıq: qatı düşman. - **düşmanlıq**
edən: yaxıtqan. yağıtqan.

tüşman : yağlı_{ka}.

tüşmə : düşmə. inmə. ilmə_{ka}. enmə. - atdan ilmə.

tüşmək : 1. < met > **şütmək**. enmək. ənmək. inmək. - qar düşür: **inir**. 1.
düşmək. ilmək_{ka} enmək. inmək.

tüşrüm_{ka}: <> **türşüm**. tışrum. əğrilmiş ip yumağı.

tüşük_{ka} : düşük. 1. alçaq. arso_{ka}. dəğərsiz şey. 2. təmbəl. - **tüşük** kişi. 3.
işdən qüçtən qalan. haylaz. düşqün.

tüşüklük: düşüklük. düşgünlük. düşün. basın. zə'f.

tüşün : düşün. düşgünlük. düşüklük. basın. zə'f.

tüşünmə !: düşünmə !. sağınma !. inama !. gümana düşmə !.

tüşünmə: düşünmə. gənqəş_{ka}. işlərdə danışma. görüşmə. tədbir.

tüşünmək_{ka} : düşünmək. anlamaq. anmaq. oylamaq. ozlamaq.
xatırlamaq. yadlamaq. düşünüb umaq_{ka}. anlamaq. oğqarmaq_{ka}.
umnalmaq. güman edmək. ögünmək. döğünmək. fikirləşmək.
sağınmaq. heyifsinmək.

tüşürqü_{ka}: **tüşürgü_{ka}.** düşən, qoğuşan, tökülən, ayrılan yer. - dəğirman
tüşürgü: dəğirman suyunun çaya savağı, tökülən ağzı.

tüşürmək_{ka}: 1. tuşurmaq_{ka}. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək.
tuşlamaq. raslatmaq. 2. bükürmək. endirmək. salmaq. endirmək.
- **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən: salan

tütək : **düdük. toqurqa_{ka}. doğurqa. toğurqa_{ka}.** 1. toqqura. toqra. toqar.
qamış. yüyə. lülə. 2. sıbizqu_{ka}. sıbuzqu. bir çeşit çalqı, tütək.

tütətmək_{ka}: **tütitmək_{ka}.** tütütmək. düdlətmək. tüstüləmək. duman çıxarmaq.
salmaq.

tütitmək_{ka} : **tütətmək.** tütütmək. düdlətmək. tüstüləmək. duman çıxarmaq.
salmaq.

tütürmək_{ka} : tütürmək. saldırtmaq. qışqırtmaq.

tütləşmək: bulanmaq. yoğrunmaq. qatlaşmaq.

tütsük_{ka} : **düdsük.** kinic. qınıc. qınac. kinli. - **dütsüq kişi:** kin çağlayan,
saxlayan kişi.

tütük : **düdük**. tütək. toqurqa_{ka}. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziyi.

tütü_{ka} : türü.

tütün_{ka} : duman.

tütünmək_{ka}: tutunmaq. duman tütmək.

tütürmək_{ka}: tütqürmək. saldırtmaq. qışqırtmaq.

tütüşmək : tutuşmaq_{ka}. birbirin yaxalayıb savaşmaq

tütüşmək_{ka}: qavqa etmək. tutuşmaq. çəkişmək. avı yaqalamağa yardım. .
- tutuşmaq.

tüvək_{ka} : **tüfək**. < **tüppək₆**. **toppaq₆**. **tüvgək**. tüpməyə, püfləməyə yarar qamış arac. ağacın içini oyub, yaxud yaş ağacın dallarının soyulmuş qabığının burub lülələyib, içinə saçma, güləkçə qoyub ov ayqıtı. patlanqıç. - **tüppəklə** çümçük atıladıq.

tüvişmək :təvişmək_{ka}. taxışmaq. taxmaq. şişə ət düzmək.

tüvişmək_{ka}: **təvişmək**. tüqişmək. taxışmaq. şişə ət düzmək.

tüvşə : tüqşə. düğm. tamuc. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına. (>
tuşə_{fars}: azıq).

tüvşəmək_{ka}: **tüqşəmək**. 1. düğmələnmək. tamuclanmaq. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına. 2. dənər dənər tərləmək.

tüyün : **düyün**. tüqün. düğün. tuqun. çimri. çinis. -

tüz : **düz**. 1. törü. tənik. insaf. həqq. - güc eldən girsə, düz tünlükdən çıxar: zor asdanadan girsə, **düz** bacadan (pəncərədən) qaçar. - **düzlüyə** biləkdə gərək, bilikdə gərək. 2. bütün_{ka}. doğru. dürüst. səhih. 3. əş. bir. bərabər. müsavi. - yat yağuş **düz** olmaz: yad yaxın bir değıl. 4. asıl. kök. soy sop. el gün. - el tüz nətək: el oban necədir. 5. açıq yer. alanğ_{ka}. alan. anğıl. tüz_{ka}. hamar. - düz ova: alanğ yazı. 6. tüzər. düzər. yası_{ka}. yassı. yasul. yapır_{ka}. yapur. yapraq. yapruq. yapruş. qonu_{ka}. yuşan_{ka}. şumal. saf. hamar. yumşaq. tənik. - **yüşən** daş: şumal daş. 7. uzlu, düzlü, duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. 8. bir. bərabər. - beş ərəngə düz ərməz: beş barmaq bir olmaz. - düz yer: bir yer. 9. suvlanğ_{ka}. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç. - **düz qaya**: üşəriq taş_{ka}. yüşərik.

tüzəlmək: **düzəlmək** qalxmaq (# **üzəlmək**: üzülmək. ölmək). 1. burulmaq. curlanmaq. türülmək_{ka}. dürülmək. - bitik **türüldü**. 2. düzəlmək. etilmək_{ka}. edilmək. düzəlmək. onğulmaq_{ka}. iyiləşmək. iyi olmaq. yapımaq. yarpatmaq_{ka}. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək. hazırlanmaq. 3. savmaq. savramaq_{ka}. sağalmaq. şifa tapmaq. 4. yenəlmək. yenətmək_{ka}. yeğnilmək. sağalmaq. - baş **düzəldi**: yenitdi: sağaldı.

tüzəltmək : **düzəltmək**. toxdatmaq. toqturmaq_{ka}.

tüzəltmək: **düzəltmək.** 1. bütürmək. bitirmək. doğrutmaq. 2. durutmaq.

türütmək_{ka}. törütmək. törətmək. yaratmaq. onarmaq.

yonqamaq. 3. qondqarmaq_{ka}. qöndqürmək_{ka}. qondarmaq.

doğrultmaq. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

tüzər : **düzər.** düz. saf. hamar. düz. saf. hamar.

tüzərmək_{ka}: **düzərmək. düzəlmək.** tüzürmək. düzürmək. saflanmaq.

hamarlanmaq. - yer **tüzər**di.

tüzəşmək_{ka}: **düzəşmək.** 1. bəkişmək_{ka}. bəküşmək. gücləşmək. sağnışmaq.

cürləşmək. 2. düzləmək. tüzüşmək.

tüzətmək_{ka}: toxumaq. sarımaq. - maşın **toxumaq**: düzəltmək.

tüzləmək: safatmaq. yapurtmaq_{ka}. hamartmaq.

tüzləşmək_{ka} : 1. tizişmək_{ka}. düzüşmək. 2. düzəlmək.

rnüsaviləşmək. tüzlünmək. tüzülmək. 3. yapruşmaq_{ka}.

hamarlaşmaq.

tüzlük : **düzlük.** dostluq. arxadaşlıq. kəndlik. kətlük. sədaqət.

tüzlünmək_{ka} : 1. **düzlünmək** (a <> ü) dazlanmaq. 2. tüzlinmək.

tüzülmək.

tüzmək : 1. düzəltmək. hamarlamaq. - işə başlamadan yeri **düzün.** -

toprağı düzüb əkdilər. 2. sıralamaq. sağmanlamaq.

sahmanlamaq. - işlərimi **düzüb** yola çıxdım. - qocalıb daha öz

işlərin **düzmmir**. - söz **düzən**: incə sözləri yığıb sıralayan. - **inci**
düzən.

tüzüldürük: **düzüldürük**. tizildürüq_{ka}. bəzək üçün düzülən, taxılan taxılar.

tüzülmək: 1. tüzlinmək. tüzlünmək. düzəlmək. tərtip, tənzim edilmək. 2.
birbiri yanında sıralmaq. arqışmaq. cərgəşmək.

tüzürmək : **düzürmək**. 1. tüzərmək_{ka}. düzərmək. düzəlmək. saflanmaq.
hamarlanmaq. - yer **tüzürdi**. 2. düzərmək. (ü <> a) dazatmaq.

tüzüş : **düzüş**. bəkit. bəkiş. sağış. sağman (> **saman**). sahman.
həncar.

tüzüşmək: tizişmək_{ka}. düzləşmək.

tüzüşmək: tüzəşmək. düzləmək.

u

u : udu. ud. uyqu.

u : {<> i. - düzün <> dizin. }- tuzun_{ka} <> tizin: elbaşı. kədxuda. - uzu <> izi:
yana. tərəfə.

ubanmaq_{ka}: abanmaq. gizlənmək. - oğruya tay **ubanma**, görcək işdə
yubanma.

uc : 1. son. zaval. - boyda nə **uc** var: elə zaval yoxdu. -
ucu yox bir ağrıya düşdük. 2. türklərin qələm yaptıkları bir ağac. -
uc ağacı: qələmlik, çəliklik, iğdəlik kimi nələr düzəldilən ağac. 3. bir
nəsnənin tükənməsi. bitməsi. ucu. qınar. kənar. - **uc el**: sınır.
sınırdaki el. 4. sırt. arqa. uca.

uca : **uca_{ka}**. 1. ağız. hündür. asuq. isuq. hündür. 2. incə. ulac. alça.
yumuşaq xuylu. uslu. yüküm. həlim. bilən. 3. arxa.

ucalıq : turq_{ka}- boy. boyut.

ucalmaq : yüksəmək_{ka}. uzanmaq.

uclanmaq : 1. nərsənin ucu baş vermək, çıxmaq. 2. uclara ayrılmaq. inşia b
olmaq. - partiya **uclandı**. - ölkə birliyi **uclandı**.

ucluq : (< **uc**). **üçlük**. kələk. tələ. üç dalın başın, dəmirlə bir-birinə
qovuşduraraq qurulan tələ.

ucruşmaq : uçruşmaq. içrişmək. bir-birinə qoğuşmaq. quculaşmaq.

ucuq : **uçuq**. son. bitiş. - iş **ucuğu**.

ucuqmaq : <> **uçuqmaq**.

ucunmaq: utanmaq. yaçanmaq_{ka}. sıxılmaq.

ucuz : **ucuz**_{ka}. hor. alçaq. dəğərsiz. ərsöv. yüngül. kiçik_{ka}. qısıq. əsgik.
az. həqir. - **ucuz** kişi.

ucuzlamaq : xor, alçaq görmək. korlamaq. alçatmaq. təhqir
edmək. - bəy onu **ucuzladı**.

ucuzlanmaq: ucuz bulmaq. ucuz saymaq.

ucuzluq : dəğərsizlik. kiçiklik. alçaqlıq. həqarət.

uçaq : cənnət.

uçan : gəmi. iki yelkənli gəmi.

uçat : ücret. tər_{ka}. müzd.

uçatçı : tərçi_{ka}. muzdur.

uçqur : (şalvar) ilərsük_{ka}. igərşük. bağ. bənd. tizmə_{ka}.

uçqurmaq : quşqurmaq. uçutmaq.

- uçmaq** : **uçqunmaq. öçmək.** 1. gedmək. gedilmək. - ayrılmaq.
 qıraqlanmaq. düşmək. sönmək. yatmaq. - **uçdu** ərin öpgəsi. -
 tının uçsun: nəfəsin kəsilsin. - onu vurdu tının **uçurdu**: vurub nəfəsin
 kəsdi. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov bla sönməz. - od **uçdu.** -
 öpkəni **uçur**: hirsivi at. - tının uçsun: 1. nəfəsin kəsilsin. 2. rəngin
 solusun. - göyə uç: havaya qalx. - quzu_{ka} uçurdu: yerə saldı. - ə
 atdan yerə **uçdu.** - otuq, otğuc ilə **uçmaz**: od, odu söndürməz. 2.
 uçmaq. cənnət.
- uçruşmaq_{ka}**: söndürmək. yatırtırmaq. - onun öpgəsin **uçruşmaq** gerek. - qızıb
 öpgəyib püsgürən, **uçruşur** bir gün.
- uçruşmaq_{ka}**: ucruşmaq. içrişmək. biribirinə qoğuşmaq. quculaşmaq.
- uçuq_{ka}** : 1. **uçquq_{ka}**. ingi. tumağ. soyux dəğmə. 2. **ucuq.** son. bitiş. - iş
ucuğu.
- uçuqmaq**: **ucuqmaq.** (ç <> z) **uzuqmaq_{ka}**. 1. sonuna varmaq. sönmək.
 üzülmək. üzükmək. - odu uzut: uçut: üzüt: söndür. - çirax **uçdu**:
 yula uzdu: üzdü. söndü. keçdi. - onun qutu uçundu: üzündü. uzundu:
 söndü: yatdı. 2. bitmək. - iş **uçqudu.** 2. çıxmaq. qırılmaq. sönmək.
- uçun** : **için.** səbəb bildirən bir ilgəc.
- uçuran** : uçurqan_{ka}.
- uçurqan** : uçuran.

uçurmaq_{ka} : **üçürmək**. 1. düşürmək. yıxmaq. söndürmək.
yatıtmaq. soluğunu kəsmək. - atda **uçurdu** onu. söndürmək. 2.
üsürmək. çatdırmaq. qalxıtmaq. - göylərə **üsən** ahım.

uçursamaq_{ka}: 1. uçurmaq istəmək. 2. qaçırtmaq. - ağır uyni **uçursadım**.

uçurum : yar. yaran. yarqan. çuxurdan.

uçutmaq : uçqurmaq. quşqurmaq.

ud:uy

udlatmaq_{ka}: utlatmaq_{ka} : uydurmaq. arxasına düşürmək.

ufalamaq_{ka}: övmək_{ka}. uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ovalamaq.

ufalanmaq: uşalmaq_{ka}. üşəlmək_{ka}. oğulmaq. ovşamaq.

ufalanmaq: uvulmaq_{ka}. əzilmək.

ufalatmaq: uvşatmaq_{ka}. uşalamaq. uşatmaq. üşələmək. üşətmək_{ka}.

uşalmaq. uşatmaq. uvşatmaq.

ufut bolmaq_{ka}: uvutlanmaq. utanmaq.

uxaq_{ka} : ügək. üzək. özək. meyvələrin sıxılmış suyu.

ujeyrus : < **uqey**. **oqey**.

ujlanğ_{ka} : **uclanğ**. qaya kələri.

uq : **uq_{ka}**. çadırın üst yanındakı köşələrdən hər biri.

uqança_{ka}: oğanca. gücü yetincəyə qədər.

- uqan**_{ka} : hər şeyə qücü yetən. qadir. - **uqan tənğri**: gücü yetən tanrı.
- uqar**_{ka} : **uğar**. qarışığı olan nərsə. - **uğar at**: alnında ağ olan at.
- uqarmaq** : **oqımaq**_{ka}. **oxımaq**. **uqımaq**_{ka}. 1. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu**. 2. açıqlamaq. soymaq. ifşa etmək. - gizlin işlər oldu **uqar**.
- uqımaq**_{ka}: **oxımaq**. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu**.
- uqlatmaq**: (**ulqat** < met > **uğlat**). **ulqatmaq**. **uqlatmaq**. (d <> l) **ulqalmaq**. **uqlalmaq**.
çoxalmaq. böyümək. - oğlan **uğlatdı**: ulqaldı. böyüdü.
- uqlıtmaq**_{ka} : **oğlitmaq**_{ka}. **oklitmaq**_{ka}. Ürətmək. çoğaltmaq. yığmaq. toplamaq.
- davar **oğlatan**.
- uqmaq**_{ka} : oxumaq. anlamaq. qanmaq. - hamını öz işin **uqsa**, çətinlik qalxar.
- bilgə kişi tavraq **uqar**: qıvraq, tez qanar.
- uqra** : **uğra**. 1. ged. var. - evə **uğra**. 2. oğur. qabaq. uğraş. uğur.
- uqraq** : **oğraq**. 1. oğraq. gediş. - işlərin **uğraqı**: gedişi. - bu **uğraqla** hara
çatmaq istəyirsən. 2. pırosə. 3. çatılacaq yer. məqsəd. 4. çatmaq
istəyi. istək. əzm. qəsd. 5. meyil. istək. hal. 6. oğraq. qəsd.
məqsəd. - yandı ərin **oğraqı**: olsun ki qəsdindən döndü.
- uqraq** : **oğraq**_{ka}. **oğruq**. **ovruq**. dağ yamacı. dərənin dönəməci.
- uqraq** : **uğraq**. **oğraq**. çox, tutçı, həmişə gedilən yer. patuq.
- uqraq** : **uğraq**_{ka}. **oğraq**_{ka}. **oğruq**. **ovruq**. dağ yamacı. dərənin
dönəməci. -
- uqraqlanmaq**_{ka}: **oqraqlanmaq**. oğraq qılığına girmək.

uqraqılı_{ka}: uğraqılı. 1. istəkli. uğramaq, çatmaq istəkli. 2. meyilli. - siz bu

ikisindən birinə, hançına **uğraqlısız.** - **uğraq** qalmadı daha. - mən sənə **uğraqlı**, sən mənə **uğraqlı.** 3. hallı durumlu.

uqraqılıq_{ka}: oqraqsıq_{ka}. uğramaqlı olan.

uqraqsıq_{ka}: oqraqılıq_{ka}. uğraq dəğərli olan.

uqraquçı_{ka}: uğrayan. uğrayıcı.

uqralmaq: oğralmaq. yoluxmaq. keçmək. çatmaq. - bu yerlərə **uğralın.** -

uğraldığın çağda çox keməyib.

uqramaq : yügrəmək. yügürmək. - **öpkəm** gəlib uqradım: ofgələlib

yügürdüm.

uqramaq_{ka}: oğramaq_{ka}. 1. uğramaq. 2. kişnəmək. xomurdanmaq.

uqramsınmaq: uğramsınmaq. meyillənmək. nərsiyə çəkilmək, dartılmaq.

uqramsınmaq_{ka}: uğrarı yazmaq (görünmək).

uqranılmaq_{ka}: uğralmaq_{ka}.

uqraş : **uğraş. oğraş.** qabağa çıxan, gələn. - **oğraşın** iyi olsun.

uqraşmaq_{ka} : **oqraşmaq_{ka}. oğraşmaq_{ka}.** 1. uğraşmaq. üz bəüz

olmaq. - iki yağı **uğraşdı.** 2. **oxraşmaq. oxruşmaq. çağrıışmaq.** -

quşlar birbirlərin **oqruşdular.** - sevgililər birbiri **oqruşdular.** 3.

oxraşmaq. oxruşmaq. çağrıışmaq. - quşlar birbirlərin **oqruşdular.** -

sevgililər birbiri **oqruşdular.**

uqratacık_{ka}: **oğratacık_{ka}**. uğrayan. uğrayıcı. oqrağı dilək, niyət.

uqratmaq: **oğratmaq_{ka}**. **oğraştırmaq**. **uğraştırmaq**. 1. göndərmək. - bunu ora

oğrat. - **oğrattığız** şeylər dərdə dəymədi. - **uğratmaqla** bitmir işlər,

yerində, gerek olur kişiler. 2. **oyalamaq**. **uyalamaq**. məşqul etmək.

uqrayan: **uğrayan**. oqrağan_{ka} - yar diyarına **uğrayan** yollar.

uqrəş : **uğrəş**. **oqraş**. işlik. işə qoyulmuş. məşqul. məful.

uqru : - uğur bolsa, **uğru** doğar.

uqruq_{ka} : **oqruq**. **ovruq**. 1. nərsənin oğulan, açılan, yaxud bükülən, bağlanan, əklənən, birləşən yeri. boğum. buruq. - qəmiklərin

oğruqu. - dağ oğruqu: dağ beli. 2. axıq, əgrik yer. - dağ **oğruqu**:

örüş. dağ yamacı. 3. ətək. bitiş. - çaylar dağın başından,

oğruqundan axar. 4. kəmənt.

uqsamaq_{ka}: **oxsamaq**. mənimsəmək. anlamaq istəmək. - işin püfün

oxsamalıyiq. - **uqsamadan** açılmaz. - bir işi, sözü **oxsamaq**:

bilsəmək. bilmək istəmək.

uqsar : **öqsər**. **oqsar**. **övsər**. **avsar**. (< **oq**. **uq**. **ov**. **av**). yığan. toplayan.

cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər_{fars}**).

uqturmaq_{ka} : oqturmaq. oxturmaq. anlatmaq. - sözün nədi **oxtur**

görüm. - öz söznü işarəylə **oxturdu**. -

uqu_{ka} : oku. oxu. anlayı.

uqulcuq_{ka} : oğulcuq. yatın₄. balalıq. oğulduruq. balayatıq. balayatqı.

uşaqlıq₂. analıq₇. tuxumluq. ana rahmi.

uqul_{ka} : uğul. oğul. cocuq. uşaq. gənc.

uqulmaq_{ka}: oxulmaq. bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək. anlaşımaq. - sözün içi, çindən **oxuldu**.

uqumaq: oxumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq. sindirmək. sinitmək.

uqur : uğur. oqur_{ka}. oğur. 1. çağ. - bu uğur, qurd uluğu: indi ulamağ çağıdı (qur kimi). 2. bərəkət. devlət. xeyir. - uğur yol. - uğurlu kölə: qutluq teqin_{ka}. 3. şans. bəxd. - yava eyi qoşulsa, uğur qeyrət tökülər. - uğur bolsa, oğru doğar. - uqurluq iş_{ka}: oğurluq iş_{ka}. uğurlu iş_{ka}. {1. vaxtında, yerində yapılan. 2. qarşılıq, əvəz olan}. 4. hazır. - uğur çağı: hazırlıq zamanı. - uğür qılınmaq: tərtip edilmək. qoşulmaq_{ka}. hazırlanmaq. 5. imkan. fürsət. bir işdə imkan. fürsət. uyqun. oyqun. kölgə. kömək. devlət. bəxd. uğur. bərəkət. devlət. - oqur bolmaq_{ka}: yol uğurlu, xeyirli olmaq. - bəy uğrunda işim yetildi: işim alındı. - oqur bulmaq_{ka}: fürsət, şans tapmaq. - uğur ərməs: uyqun çağ deyil. - uğur bulsan oğurla. 5. dəğiş. qarşılıq. əvəz. - buna uğur: buna əvəz. - bu ona uğur ola bilməz: bu ona dəğiş, əvəz ola bilməz. - uğurunda beş tümən ver: əvəzində. 6. vaxt. zaman. - gün batan

uğur. - **uğur ərməs**: vaxdı deyil. 7. darı, buğda kimi tüm yemlik dənələrə verilən ad. - **uğurluq**: əkin ambarı. **uğurluq ər**: mal davarlı kişi. 8. var dövlət. 9. tan. tanğ_{ka}. fürsət. 10. qabaq. uğraş. uğra. oğur.

uqurlamaq: **uğurlamaq**. **oğurlamaq**_{ka}. 1. çağına, zamanına çatmaq. qarşı qarşıya durmaq. - uğurlanmış nənğ: çağı çatmış şey. 2. nərsəni açıb bollatmaq. - gəlişmə yolların **uğurlamaq**: açıb saflamaq. 3. bağışlamaq. ərməğan etmək. - **uğurlanmış** at. 4. uğur xeyir diləmək. yarımaq. arqamaq_{ka}. alqışlamaq. 5. doğru çağında, vaxtında, uyqun durumda yapmaq. - işləri **uğurladıq**: gəriyi kimi yapmaq. - kim işini **uğurladı**, apardı: işini çağında (uyqunda, menasib çağında) gördü qurtuldu. 6. çalmaq. hırsızlıq etmək. çağın tapıb işin yapmaq. - **uğur** bulsan oğurla. - **uğur** bolsa, oğru doğar. 7. gizlətmək. - başıvı **oğurla**.

uqurlanmaq: **uğurlanmaq**. **oğurlanmaq**. varlanmaq. bəyilmək. uğurlu olmaq. uyqunlanmaq. yağlı bərəkətli olmaq. - yol **uğurlandı**. - iş **uğurlandı**.

uqurlu : **uğurlu**. tüşə. düşə. şans.

uqurluq : **uğurluq**. 1. çalısında. əvəzinə. - artut aldın, anunqıl\ əyku tavar **uğurluq**: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey hazırla. 2. ehsan. muyanlıq_{ka}. xeyirxahlıq. - **uğurluq bolmaq**_{ka}:

oğurlu bolmaq. sırasında, yerində olmaq. - **uqurluq iş_{ka}:** **uğurluq iş_{ka}.** **oğurlu iş_{ka}.** {1. vaxtında, yerində yapılan. 2. qarşılıq. əvəzliq olan iş}.

uqurluq : **uğurluq.**

uqurma : **uğurma.** təgirmək_{ka}. dəvə köçəbəsi.

uquş : **uğuş. oğuş.** 1. qohum. - **uğuşlar** yığıldılar. 2. soy. tayfa. el. - hançı **oğuşdandı:** hançı soydandı. 3. ağıllı. fikili. bilik. zirək. - **öğuşlu** ər: bilgin, zirək kişi.

uquşlanmaq: **uğuşlanmaq_{ka}. oquşlanmaq_{ka}. uquşlanmaq_{ka}.** tayfa tırıq yiyəsi olmaq. ellənmək.

uquşlu_{ka}: **oğuşlu.** qohumlu. tayfalı. elli. - **uğuşlu kişi:** tayfa tırıqlı ər.

uquşluq_{ka}: anlayış. qanış. ögrəniş. biliş.

uquşmaq_{ka}: **oxuşmaq.** anlamaq. - yağının işin **oxuşub**, saldırıya keçdilər. - **oxuyub, oxuşmadan** iş bitməz.

uqut_{ka} : **uğut.** 1. yoğrulmuş, yoğunlanmış, qatlaşmış, qatışmış nərsə. xəmir. 2. oğut. uyut. həya. 3. içgi yapılan bir çeşit xəmir.

uquvsuz : bacarıqsız. udumsuz. yöntəmsiz.

ul : **ul_{ka}** ol. kök. dək. bek. bey. pey. təməl. him. - ev **ulı.** - dam **ulı:** duvar himi. - yaşam ulı. - **ulun** sökdü, evin yaxdı. - **ulun** bilsə, yolun bilər. -

- ula** : **ula**_{ka} . 1. qırda. bəlgə. əlamət. 2. iz. əlamət. - ula olsa yol azmaz, biliq olsa söz yazmaz. 3. çat. ged. dəğ. - ora bir **ula** gəl. - **yağuc** ulamaq: sileyi rəhm etmək.
- ulac** : alça. incə. uca. yumuşaq xuylu. uslu. yüküm. həlim. bilən.
- ulaq** : **ulaq**_{ka} 1. vəslət. - ayrı düşdüm **ulağından**. 2. peyk. qasid. 3. yama. paltar yaması. 3. sələk. yumuş. yola. sam. saf.
- ulaqa**_{ka} : ulqa. savaşı atı.
- ulaqu** : **ulaqu**_{ka}. yamaqlıq. bir nəyə ulanan nəsənə.
- ulan** : 1. rəbt. vəsl. vasitə. 2. elçi. 3. davər.
- ulanmaq**_{ka} : vasitə olmaq.
- ular**_{ka} : **yular**. kəklik. - **ularlıq**_{ka}: kəklikli yer.
- ulas qöz**_{ka}: süzqün, xumar, yaxışıqlı qöz.
- ulaşmaq**_{ka}: əkləşmək. ulaşımaq. buluşmaq. bitişmək.
- ulaşmış** : yürqəyək.
- ulaştırmaq**: tapçurmaq_{ka}. tapşırmaq. təslim etmək.
- ulat** : bağla. yapla. vəsl elə. - ip **ulat**: ip at. ip **bağla**.
- ulatmaq**_{ka}: uzatmaq. çatdırmaq. - ipi **ulat** quyuya.
- ulatu**_{ka} : yanda, cibdə götürülən kiçik parça. dəsmal. - cib **ulatu**: cib dəsmalı. - əl **ulatu**: əl dəsmalı. - yan **ulatu**: yan dəsmalı.
- uldang**_{ka}: **oldang**. ayaqqabın altı, tabanı.
- uldang**_{ka}: **oldang**_{ka}. başmğın altı, dabanı.

ulıqu_{ka} : uluyacaq zaman.

ulımaq_{ka}: ulumaq.

ulınc_{ka} : qıvrımlı, əğri büğrü, büküntülü, dolaşiq nərsə. - **ulınc yol**_{ka}:
qıvrımlı yol. bükülü yol.

ulınmaq_{ka}: **ulunmaq**. usanmaq. bıqmaq. qıvrılmaq. doymaq. - bu işdən
ulındım artıq. - qarın sancısından **ulinub tofqandı**: burulub
bükülmək, qıvrılmaq.

ulışmaq_{ka}: ulaşmaq.

ulıtqan_{ka} : ulutan.

ulıtqan_{ka}: çox ulutan.

ulıtmaq : ulutmaq.

ulqa : ulaqa_{ka}. savaş atı.

ulqadmaq: ulqatmaq. böyümək. ululmaq.

ulqatmaq: (**uğlat** <met> **ulqat**). **uqlatmaq**. (d <> l) **ulqalmaq**. **uqlalmaq**.
çoxalmaq. böyümək. - oğlan uqlatdı: ulqaldı. böyüdü.

ulqatmaq: böyütmək. - ölkənin sınırların **ulqatın**. - əkin evivi ulqat.

ulqatmaq_{ka}: böyümək. ulqadmaq.

ulqay : **ulğay**. bulğay. bədüq_{ka}. (d <> y <> z) bəyük. bayuq. böyük. (d
<> z) bəzük.

ulqaytmaq: ulğaytmaq. bulğaytmaq. bədütmək_{ka}. (y < > d < > z) bəyütmək.

bəzütmək. bayutmaq. böyütmək. böyütmək. - uşaq **ulqattı**:

böyüdü.

ullama : uluğlama. ağırlama. böyükləmə.

ullamaq : saymaq. sayınlamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq.

ulma : **ulma**_{ka} 1. küzə. çanaq. çömlək. 2. olma. təsti. çanaq çömlək.

ulu : **uluq**_{ka}. böyük. yücə. - biliklign **uluğluqa** dəğdim. - ər **uluğ** tindi:

kişi için çəkdi, ağır nəfəs çəkdi.

uluq_{ka} : **uluğ**. 1. yuluq. yoluq. qacamış. əsqi. yıpraq. 2. böyük. ulu. yücə.

- ariq **uluq** köçməsin. - **uluq ay**_{ka}: ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn

bölümü. yaz ortası. - **uluq oqlaq ay**_{ka}: ilin "**oğlaq ay**"dan sonra gələn

bölüm. oğlaqların böyüdüğü çağ. 3. ağır. çətin. - **uluğ** tınığ: ağır

nəfəs. - **uluğ** işlər. - **uluğ** yük: ağır məsuliyyət. 4. yaş. 5. atın

omuzbaşı. 6. ağır. - o uluğ **tindi**: ağır nəfəs aldı.

uluqlama : uluğlama. ullama. ağırlama. böyükləmə.

uluqlamaq_{ka}: **uluğlamaq**. yücəltmək. ucaltmaq. böyükləmək. ağırlamaq.

sayğamaq. hörmət qoymaq. - tanrı səni **uluqlasın**. - bəy mənə

uluqladı. - **uluğnı uluğlayan** qut bulur.

uluqlaşmaq: **uluğlaşmaq**. ağırlaşmaq. çətinləşmək. - səkəl tınığı **uluğladı**:

xəstənin nəfəsi ağırlaşdı, **artaqdı**:

uluqluq_{ka}: **uluğluq**_{ka}. böyükluq. ululuq. irilik. yaşça qocalıq.

uluqsamaq_{ka}: **uluğsamaq**. bir şeyin böyüǧünü istəmək. (# kiçiksəmək)

uluqu : **uluǧu**. ulamaǧ çağǧı. - bu uǧur, qurd **uluǧu**: indi ulamaǧ çağǧıdı (qur kimi).

ululuq : 1. böyüklüq. - **uluǧluq tanqırıq**: böyüklük onundu. 2. əsgilik. köhnəlik. yaşlılıq.

ulun :

ulun : burul. buruq. - **ulun** iş: buruşuq iş. - **ulun** saç: fer saç. - **ulun** yol: buruqlu yol. - **ulun** boyun: dəvə boyun. 2. ox. pay. qurə çəkməkdə atılan ox.

ulunmaq: burulmaq. burxulmaq.

ulunmaq_{ka}: **ulınmaq**. 1. usanmaq. bıqmaq. 2. burulmaq. qıvrılmaq. dolanmaq.

ulus : sərik. sırf. sərın. çınqıraq_{ka}. çınraq. çınqar. açıq.

uluş : **oluş**. **uluş**_{ka}. 1. buluş_{ka}. bölüş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar. 2. oluş. şəhir.

ulut : **olut**. 1. çağ. şişman. 2. güclü. quvvəli.

ulutan : ulıtqan_{ka}.

ulutmaq: burmaq. burqulamaq. - boynun **ulut**. - biləyim **ulundu**: burxuldu.

uluyacaq uǧur: ulıqu_{ka}.

ulyan_{ka} : yeylən, qoxulu bir bitgi kökü.

- um** : **yum.** geyim. paltar. örtük. - yumləyu qaçdı: geyinib qaçdı. - **um bolmaq**_{ka}: qursaq pozulmaq. çox yeməkdən qursaq pozulmaq. bulanmaq.
- uma** : **umay. umqay.** 1. gözlər. müntəzir. - qoyma **uma**: qoyma gözlər. - qaldım **uma**: gözlər qaldım. 2. ana. nənə. 3. qonaq. - **uma** gəlsə, qut gəlir. - gəlsə qalı, yarlıq bulub, **yuncuq** uma, gəldür, anıq bulmuş aşıq, tutma uma: gəlsə əgər, sevgi, ehsan güdərək, umaraq, yoxsul qonaq, gətir, hazır olan aşı, umdurma onu, gözlətmə onu.
- **uma gəlsə qut gəlir.**
- umac** : 1. amac. tapınc. hədəf. 2. istəkli. sevgi.
- umacı** : umduç_{1ka}. dilənçi.
- umaclamaq** : nişanlamaq. quşlamaq₂ (quş qoymaq₂) (t <> q)₂ tuşlamaq.
- umaq**_{ka} : 1. düşünmək. anlamaq. 2. xahiş. rica.
- umaq**_{ka} : 1. qüdrəti olmaq. gücü yetmək. 2. geciktirmək.
- uman** : umduc. umdac. dilənçi. yolçu₂.
- umay** : **uma.** gözlər. müntəzir. - qoyma **uma**: qoyma gözlər. - qaldım **uma**: gözlər qaldım. -
- umay**_{ka} : cüt.
- umda** : istəyən. mütəqazi.
- umdac** : umduc. uman. dilənçi. yolçu₂.

umduc : umdac. uman. dilənçi. yolçu₂.

umduçl_{ka}: umacı. dilənçi.

umdu_{ka} : istək. dilək. tamah. xahiş. təvəqqü.

umdurmaq: gözlətmə. ümid vermək.

umdurmaq_{ka}: gözlətmək. bəklətmək.

umduru_{ka} : gözləyu. bəkləyu. gözü yolda. - qoydu məni **umduru**.

umınc : umunc. ümidvarlıq. təvəqqü.

umınc : umunc. ümidvarlıq. təvəqqü.

umqay : bax > **uma**.

umlamaq: **yumlamaq**. geyinmək. örtünmək. - **yumləyu** qaçdı: geyinib qaçdı. -

çoğan oynar yumləyu: paltardan çoğan yarıışı etmək.

umma : umunc_{ka}. umut etmə. ümid.

ummaq_{ka}: umunmaq_{ka}. umtunmaq. umtulmaq. umnalmaq_{ka}. ümid etmək.

düşünmək. güman etmək. - qoydu eli **umduru**. - qaldıq baxa

umduru.

umna : güman.

umnalmaq_{ka}: ummaq. ümid etmək. düşünmək. güman etmək.

umtulmaq : umunmaq_{ka}. umtunmaq. ummaq.

umtunmaq: umunmaq_{ka}. umtulmaq. ummaq.

umulan : umunclu_{ka}. umutlu.

umunc : - **umunc tanrıya tut**: umudun ona bağla.

umunc tanrıya tut:: umudun ona bağla.

umunca : < **umunc ona**: umunc tanrıya. ümid onadı.

umunc_{ka} : umma. umut etmə. ümid.

umunclu_{ka}: umulan. umutlu.

umunmaq_{ka} : umtunmaq. umtulmaq. ummaq. - **umunmadın** sən mənə. -

umunqınan tanrıya. - mən tanrıya **umundum**.

umurday: qəza xətanı qaytaran onqun, inanılan nə. ümüdkanı. güvənc.

umutlu : umunclu_{ka}. umulan.

umzuq : yumzuq. omzuq_{ka}. nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.

un : kimi. - süsi **otun** oruldu: qoşunu ot **kimin** qırıldı. - **otun** gəldi: od **kimi** gəldi.

unamaq_{ka}: razı olmaq. qəbul etmək.

unaşmaq_{ka}: onaşmaq_{ka}. uyuşmaq. qəbullanmaq.

unaşmaq_{ka}: onaşmaq_{ka}. uyuşmaq. qəbullənmək.

unatmaq_{ka}: razı etmək.

unıtqan_{ka}: unutan. unqutan.

unıtmaq_{ka}: unutmaq.

unqamuq_{ka}: solaq. çolaq.

unqıra : - **onqıra yatmaq** tunğra tüşmək_{ka}. üz üstü düşmək. üzü yumulu yatmaq.

unqıra_{ka} : - **onqıra yatmaq_{ka}** sırt üstü yatmaq. tunğra tüşmək.

unqun : onqun. öngün. ünvan.

unqutan: unıtqan_{ka}. unutan.

unqutmaq: unıtmaq. unıtmaq_{ka}.

unutan : unıtqan_{ka}. unqutan.

unutan : yanğılqan_{ka}. yanılan.

unıtmaq : unıtmaq_{ka}. unqutmaq.

unıtmaq_{ka}: unıtmaq.

unıtmiş_{ka}: unıtulmuş.

uraq : urqa_{ka}. ürkə. yekə.

uraqan_{ka}: uran. hürən. hürəgen.

uraqt_{ka} : qadın. avrat. arvad.

urama₆ : quşaq. qurşaq. belbağ. bağ. kəmə.ər.

uran : hürəgen. uraqan_{ka}: hürən.

urdi toqıdı_{ka} : vurdu. dövdü.

urdutal_{ka}: ardutal. ordutal. hamamotu.

urı qıǵı_{ka}: hay küy. qürültü. hayqırı. qıqı.

urı_{ka} : 1. dərə. yol. - tərinq urı: geniş dərə. 2. səs. qürültü. 3. oğul. - **urı oqlan**. erkək cocuq.

urılamaq : şişirmək. goplamaq. - **ər urıladı**.

urımaq_{ka} : taxmaq. urmaq.

urışmaq_{ka}: vuruşmaq. uruşmaq.

urq : **urq_{ka}**. ip. urqan. uruq.

urqa : **urqa_{ka}**. **uraq**. **ürkə**. yoğun hündür, yekə nərsə, ağac.

urqaçı : diş. - **urqaçı buta**, butalaq: tişi torum: diş törüm.

urqa_{ka} : böyük ağac.

urqan : **örqən_{ka}**

urqan : urq_{ka}. ip. uruq.

urqu_{ka} : kəndisiylə bir şeyə vurulacaq nəsnə, ayqıt.

urlamaq: hurralamaq. hurra çəkmək.

urmaq : urımaq_{ka}. taxmaq.

urmaq_{ka} : 1. ürimək. vurmaq. dövmək. qoymaq. yapmaq. taxmaq. 2. otlamaq. - qoyun **urdi**: otladı. 3. çıxmaq. - bulut **urdu**.

urra_{ka} : erkəklərdə olan qasıq yarıqlığı. qavlıç.

ursamaq_{ka}: vurmaq istəmək.

ursuqmaq_{ka} : **vurulmaq**. dövülmək. yenilmək1. yemək. - savaşa girən **ursuğar**: yiyər.

urt : **urt_{ka}** yurt. dəlik. - iğnə **yurdu**: iğnə dəliyi.

uru : (< vurmaq). çarpı (< çarpmaq). sarı (< sarmaq). salı (< salmaq).
örtü.

uru yazmaq_{ka}: vurayazmaq. dövəyazmaq.

uruq tırıq_{ka} : tayfa tırıq. qohum yaxın.

uruq : urq_{ka}. ip. urqan.

uruq_{ka} : 1. urqan. urq. uzanan nərsə. ip. 2. dövmə. kötək. - **uruq**
urmaq_{ka}: kötək vurmaq. 3. dənə. tuxum. evin.

uruqlamaq_{ka}: (< **ur. uruq**) 1. uruqun, çərdəğini (çəkirdəğini), tuxumun
çıxarmaq, ayırmaq. dənələmək. - kəpəz **uruqlamaq**: pambığı
qozasından ayırmaq. - ərik **uruqlamaq**. 2. cücertmək. gülləmək.
tomurcuqlamaq. tuxuma oturtmaq.

uruqlanmaq_{ka}: tuxumlanmaq. döllənmək. dənə tutmaq. - əkin, tarıq, kəbəz
(pambıq) **uruqlandı**. - əlçə **uruqlandı**. - kəpəz uruqlandı: pambıq
qozalandı.

uruqlu_{ka} : (< **oq. uq**). 1. tuxumlu. bollu. bərəkətli. 2. soylu.

uruqluq_{ka} : tuxumluq. - **uruqluq** buğda. - **uruqluq yün**_{ka}: ip yapmaq üçün
hazırlanmış yün. - **uruqluq altun**_{ka}: para *vurmaq* ötrü qızıl. - **uruqluq**
yun: çalınmağa, əgirməyə anıt (hazır) yun.

- urulamaq** : **urılamaq**_{ka}. 1. kəndini övmək. çox şişirmək. - kişi **urıladı**. - özün öğüb **uuladı**. 2. urlamaq. yurlamaq. orılaşmaq. urılaşmaq. orlaşmaq. bağıрмаq. səsini yüksəltmək.
- urulqan** : ürülqən_{ka}. orulqan. şişən. qabaran.
- urulmaq**_{ka} : <> **orulmaq** <> **vurulmaq**. 1. biçilmək. tarılmaq. dərilmək. 2. dövülmək. 3. qurulmaq.
- urulmaq**_{ka} : örülmək. hörülmək.
- urumday**_{ka}: bu daşla ağını etgisi gidərilər.
- urunc** : orunc_{ka}. işıq. açaq. kəvik. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar.
- urunmaq**_{ka} : peşman olup vurunmaq, dövünmək, sarınmaq, örtünmək.
- urunmaq**_{ka}: tikilmək. qalxmaq.
- uruş toquş**_{ka}: uğraşma. savaşma.
- uruş**_{ka} : urma. savaş. vuruş. vuruşma.
- uruşmaq**_{ka}: **urışmaq**_{ka}.
- uruşmaq**_{ka}: vuruşmaq.
- urut** : qurut. quru ot. (keçən yıldan qalma ot için).
- us** : **us**_{ka} 1. ayırd. təşxis. 2. kərkəs quşu.
- usal**_{ka} : **uysal**. 1. qafil. qəfil. iş bilməyən. 2. uyaq. üzü yola. söz dinləyən. sözə baxan. yumşaq. 3. mədəni. ədəbli.

usanmaq : aymanmaq_{ka}. utanmaq. çəkinmək. - o məndən bu işdə aymandı.

usanmaq: böqmək_{ka}.

usanmaq: turulmaq_{ka}. durulmaq. yorulmaq. tuğunmaq. tükünmək. bıqmaq.
bezmək.

usanmaq: ulınmaq_{ka}. ulunmaq. bıqmaq. qıvrılmaq. doymaq.

usanmaq: utanmaq. armaq.

usayuq : uyasuq. uysal. qafil.

usıtqan_{ka}: susatan.

usıtmaq_{ka}: susatmaq.

uslamaq_{ka}: anlamaq. xeyri şərdən ayırt etmək, təşxis vermək. - o nəyi
usladı.

uslayu_{ka} : kərkəs quşu qibi.

uslu : uca. ulac. alça. yumuşaq xuylu. incə. yüküm. həlim. bilən.

usluq : uzuqluq_{ka}. usuqluq. oyaqlıq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**:
qəfillik).

usmaq_{ka} : 1. susamaq. - yaman **usmusun**. 2. sanmaq. - mən ayla **usdum**:
mən öylə düşündüm:

usmaq_{ka}: susamaq.

usnatmaq_{ka} : bənzətmək. üsnəmək.

usta : qılavuz. yorçı. mahir. uz kiş. uz. əli uz əli işə yaraşlıqlı. udumlu kişi.

ustalaşmaq: uzlanmaq.

ustun : sutun. üstə saxlayan (> **situn**_{fars}). dirək. ox. sıırıq.

usuq uyuq: bilən bilməyən.

usuqluq : uzuqluq_{ka}. oyaqlıq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

usuqmaq_{ka} : susamaq.

usuqmuş: susamış. - usuqmuşa, sağış qamu, su görünür.

usutan_{ka}: susutan. - **usutan** sıcaq. - şor çor yemək ustur. - **usutan** güyəş qapsadı.

usuz_{ka} : **uysuz**. yuxusuz. uykusuz. yuxlu.

uş : **uş**_{ka} 1. kimi. - axar gözüm **uş** dəniz. 2. iştə. şimdi. elə. indî. - doğmuş günü **uş** batar. uş bura gəl. - uş gəldin. - uş geddi uş gəldi. - uş qonağ, uş qonğçı. - uş qadaan alım: ay sənin ağrın alım. - uş xuraman gəzən gözəl. - uş qıldığın doğru. - bala yoxumdu, uş verdiyim bu. 3. heyvanı bir nəyə qurşatmaq. - hürrrr. . üş. . . üş. oxxəəhhhhhhh. . . 4. aqaç, dal. buynuz kimi şeylərin özü. - münğüz uşı. buynuz özü. 5. iştə. - **uş uş**: **uş uş**_{ka} öqüzü suvarmaq üçün söylənən.

uşaq : yavru. töl_{ka}. döl. - **uşaq muşaq**: çar çarmq_{ka}.

uşaq_{ka} : 1. kiçik. ufaq. - **uşaq** oğlan: kiçik cocuq. - **uşaq** otunq: oğraq odun. tıraşa. uşaq iş: xırda təfəq iş. - uşaq söz: yalın, köksüz, boş söz. - uşaq kişi: səfeh kişi. 2. qoğu. dediqodu. - **uşaqçı**: qoğucu. - **uşaq söz**. qoğu olaraq söylənən söz.

uşaqlamaq_{ka} : qoqlamaq. qoğaralamaq.

uşaqlıq_{ka}: 1. işdə göstərilən cocuqluq. 2. qoğuculuq. sər səffe sözlər söylənmək.

uşalamaq: uşatmaq. üşələmək. uvşatmaq_{ka}. ufalatmaq.

uşalmaq: üşəlmək_{ka}. ufalanmaq. uvşalmaq.

uşalmaq_{ka}: ufalanmaq. oğulmaq. ovşamaq. üşələmək.

uşatmaq: uşalamaq. üşələmək. uvşatmaq_{ka}. ufalatmaq.

uşatmaq: üşətmək_{ka}. ufalatmaq. uvşatmaq.

uşatmaq_{ka} : uşalmaq. oğşatmaq. oğsalamaq. uvşatmaq_{ka}. üşələmək. üşətmək. oğmaq. ufalatmaq. - çörək **uşat**.

uşqun : quşqulu. quşlu. öşərqən_{ka}. nigəran.

uşqun : **quşqun**_{ka}. əksi bir çeşit dağ otu.

uşqun_{ka} : **işqun**_{ka}. **quşqun**_{ka}.

uşqurmək_{ka} : 1. üşürmək. qışqırtmaq. ıslıq çalmaq. fışqalamaq. - ilan **üşgürdü**: fışqırdı. 2. usqırmaq. xatırlamaq. - o unutmuş sözün **uşqurdu**: yadına saldı. - uşqur bir az keçən günləri. 3. quşqurmaq.

yügmək. atılmaq. tizikmək. - iti üstümə **uşqurtdu**: quşqurtdu. 4.

nəfə salmaq. - us **üşgürsə** ölü: qara quş soluq salsa, kişni öldürür.

uşqurtmaq_{ka}: 1. xatırlatmaq. 2. quşqurtmaq. yügmək. - iti üstümə

uşqurtdu: quşqurtdu

uşun_{ka} : omuz başı. çigin başı.

ut : **ud. uy**. 1. həya. - çaxşaq üzrə ot bitməz, çağra ilə ut olmaz. (**ut**: üz. həya). 2. sığır. öküz. 3. **uy**. uyqu.

utamaq_{ka}: <> **ütəmək**. bax > **ütmək**.

utanan : utanqaç. uyatsızlıq_{ka}. uysal. uyatsızlıq_{ka}. uyaslıq. həyalı.

utananan: uyaz. həyalı.

utanc : ötüv. ötü. turqu. durqu. həya. .

utancaq : turqun_{ka}. durqun. çəkinçək.

utandırmaq : tanlamq. tanqlatmaq. sanğlatmaq. şaşirtmaq.

utandırmaq : uvurqarmaq_{ka}:

utanqaç : uyatsızlıq. uyatsızlıq_{ka}. uysal. uyaslıq. utanan. həyalı. utun.

utanmaq: 1. təvinnmək_{ka}. təğinnmək_{ka}. dəğinnmək. tasalanmaq. sıxılmaq. 2.

qızqutlanmaq_{ka}. qısqutlanmaq. suçlanmaq. özün günahlı

saymaq. çəkinmək. 3. uyazımaq_{ka}. usanmaq. armaq. irlənmək.

ırlanmaq_{ka}. ərinmək. ır bulmaq_{ka}. tərləmək. əymənmək_{ka}.

çəkinmək. aymanmaq_{ka}. xəcalet çəkmək. - o məndən bu işdə

aymandı. - bu işlərdən **utanmazmı**, **ırlamazmı**. tərləməzmi. 4.

uyazmaq. oyazmaq. - ağız yeyir, göz utanır: uyazır.

utanmaq: uyalmaq_{ka}. çəkinmək.

utanmalı: ərinç_{ka}. arnıç. arsız nə.

utanmaz: aykırı. tərs. inad. arğuş_{ka}. manqus₆. manus₆.

utatnma: turquq_{ka}. həyâ. şərm.

utımaq : **udımaq**. uyumaq.

utım_{ka} : **udım**. **uyım**. arxa sıra. ard. arxa. mütəəqib.

utlatmaq_{ka}: **udlatmaq_{ka}**. uydurmaq. arxasına düşürmək.

utluq_{ka} : **udluq_{ka}**. **uyluq**. sığır kimi heyvanların axırda yattığı yer.

utma : ötüş_{ka}. ütüş. utuş. ütmə. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq.

utmaq_{ka} : <> **ötmək**. 1. aparmaq. sındırmaq. - andağ əri kim **ötər**. 2. ozmaq.

osmaq. ötmək. uzmaq_{ka}. keçmək. başqasından iləri keçmək. -

onun atı **ozdi**. 3. sınıqırmaq. sınımaq. içmək. 4. oyunda yutmaq.

oyunda ütmək. 5. sındırmaq. yenmək. - andax əri kim **utar**: kim

yenər, sındırar.

utran : ozan. uzan. aparən. qalib.

utraşmaq: **uzraşmaq**. **üzrəşmək**. itiləşmək. - gəngəşli bilik **utraşur**, gəngəşsiz

bilik opraşur.

- utru** : **utru**_{ka} 1. o yana. - **otru utru**: bu yan o yan. 2. yuxarı. dik. dikə. - **utru** dur: qalx. dik dur. - **utru** durub, yağdı ona, kiş ox, çığılvar, dedim asiğ əməs, sən daxı yalvar. 3. ütrü. otra. otru. (< **üz**) üzrü. üzə. önə. qarşı. - ilan yarpuzdan qaçar, hara gedsən, yarpuz **ütrü** çıxar.
- utrulanmaq**_{ka}: 1. üzə qalxmaq. udaqlanmaq. 2. üz üzə gəlmək. 3. üzüz üzə, ut uta gəlmək. qarşılanmaq.
- utrunmaq**_{ka} : otrunmaq. dayatmaq. qarşı qoymaq istəmək. yönəlmək.
- utruşmaq**_{ka} : < > **ütrüşmək**.
- utsuqmaq**_{ka}: utulmaq. utuzmaq. - sınımasa arsızqar, saqınmasa **utsıqar**: dənmişə aldanar, gözləyib diqqət etməsə utuzar. - sınımasa, ər sınar, sağınmasa **utsuqar**.
- utturmaq**: yalfatmaq. yalqatmaq_{ka}. yalatmaq. yutturmaq.
- utu** : **udu**_{ka}. **utu**_{ka} **uzu**_{ka}. **uyu**. **uyım**. (**uymaq**. **yumulmaq**).
1. art. arxa. dal. - sən kimin **uyu** gedirsən: sən kimin dalısıcan gedirsən. - mənim **uyu** gələn yoxdu: dalımdan. - bu çay **uyu** gedin. 2. mürid. şayırd. peyrov. - mən sizə **uyu**. 3. üyə. üzv. - bu qujum **uyuları**: bu təşğilat üzüvlər. dalba dal. arxası sıra. mütəaqlp. arqasında. üzündən. dolayı. 4. təpə. - qum **uyu**: qum təpə. 5. uyqu. 6. qum yığını.

utuq : 1. yutuq. ütük. tamahkar. acgöz. 2. ötük. ozuq_{ka}. uzuq. iti olub qabaqlayan. - ozuq

utuqluq_{ka}: **uduqluq_{ka}**. uyuqluq. qafillik.

utulamaq_{ka}: **uyulamaq_{ka}**. uymaq. dalsıcan gedmək. - ökli olan (ağlı olan) kötü yolu **uyulamaz**.

utulmaq: utsuqmaq_{ka}. utuzmaq. - sınımasa arsızqar, saqınmasa **utsıqar**: dənmesə aldanar, gözləyib diqqət edməsə utuzar.

utum : damcı. toncu. donuc. danuc. tançu_{ka}. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. dürmək. qalbuz_{ka}.

utum : **udum**. öpüm_{ka}. yeyim. içim. - bir **utum** çaxır: bir udum çaxır.

utun : 1. utanqaç. həyalı. (# **ötün**: utanmaz). 1. dözün. dözümlü. sərin. səbirli. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütəvazi. - **utun** birlə vuruş, **ötün** birlə dirəşmə: həyalı kişiylə söz çıxsa, yol tapılar, həyasızla sözləşsən, qavqa yapılar.

utunc_{ka} : utanc. utanmalı. uyaladıqan₆. - **utunc** iş.

utun_{ka} : 1. dəğərsiz. alçaq. 2. güstax.

uturmaq_{ka}: **udurmaq_{ka}**. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. üdürmək.

utuş : **uduş**. ötüş_{ka}. ütüş. ütmə. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq.

utuşmaq_{ka} : mərcələşmək. bağlaşmaq. yarışmaq. qumar oynamaq. - onunla

utuşma.

utuşmaq_{ka}: uduşmaq_{ka}. udişmaq. uyuşmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq.

utuşmaq_{ka}: **uduşmaq**_{ka}. udişmaq. uyuşmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq.

pıxtalanmaq.

utuz_{ka} : **uduz**_{ka}. uyuş.

utuzlamaq_{ka}: **uduzlamaq**_{ka}. uyuzuna dərman, əlac yapmaq.

utuzluq_{ka}: **uduzluq**_{ka}. uyuzlu

utuzmaq: utsuqmaq_{ka}. utulmaq. - sınımasa arsızqar, saqınmasa **utsıqar**:

dənməsə aldanar, gözləyib diqqət etməsə utuzar.

uva : **uva**_{ka}. **uva**_{ka}. **ava** **ava**. **həvə** **həvə**. 1. çağırın, danışın kişiyə

yanıt üçün "nə buyuruyorsun?" " eşidirəm" "bə'li" deməkdir. 2.

içinə şəkər ufalanan bir çeşit yemək -

uvmaq_{ka}: övmək_{ka}. ovmaq. uvmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.

uvşalmaq: üşəlmək_{ka}. ufalanmaq. uşalmaq.

uvşatmaq: üşətmək_{ka}. ufalatmaq. uşatmaq.

uvşatmaq_{ka} : ufalatmaq. uşalamaq. uşatmaq. üşələmək.

uvulmaq_{ka} : ufalanmaq. əzilmək.

uvunmaq_{ka}: kəndi kəndinə ufalamaq.

uvurqarmaq_{ka}: utandırmaq.

uvuş_{ka} : ufalanmış nəsnə. - **uvuş etmək**_{ka}: ufalanmış əkmək.

uvuşmaq_{ka}: ufalaşmaq.

uvutqarmaq_{ka}: utandırmaq. usandırmaq. - **uvutqarma** məni.

uvutlanmaq : ufut bolmaq_{ka}. utanmaq.

uvutlanmaq_{ka}: utandırılmaq. usandırılmaq. - **uvutlandırma** məni.

uy : **uy**_{ka}. **uz**. 1. uyun. uzun. davamı olan. - yollar **uyu**:

yollar uzun, davamı. - **uyu** yollar: izli yollar, uzun yollar. 1. arxa. dal.

dalı. dalba dal. - yığlab, **uyu** artadım: ağlayıb dalınca qaldım,

aldırıldım. - nələr **uyu**: şeylər, mallar dalsıca. - mənə **uyu**: mənim

dalımca. mənə yan, mənə tərəf. - çığrı **uyu** təzkinür. - **uyu** bardım

öküş ivdim: dalıca geddim, çox tələsdim.

uya : **uya**_{ka}. 1. hısım. qardaş. - **uya qab**: həmzad. taydaş. 2. quş yuvası.

3. uyqa. uyaq. həya. şərm.

uyaq_{ka} : 1. uya. uyqa. həya. şərm. 1. uysal. usal_{ka}.

uyaladıqan₆ : utunc_{ka}. utanc. utanmalı. - **utunc** iş.

uyalamaq_{ka} : yuva yapmaq.

uyalış₆ : utatnma. turquq_{ka}. həyâ. şərm.

uyalmaq_{ka}: çəkinmək. utanmaq.

uyan : 1. uyat. ısıq. isik. həyalı. 2. uyqa. peyrov. müqəllid. 3. - **uyan** !:

uylan. tabe' ol.

uyanıqlıq: sağlı_{ka}.

- uyaslıq** : uyatsılıq_{ka}. uyatsqıl. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.
- uyasuq** : usayuq. uysal. qafil.
- uyat** : uyan. ısıq. isik. həyalı.
- uyatmaq**_{ka}: utanmaq. uyadmaq. - o məndən **uyatti**.
- uyatsılıq**_{ka}: **uyatsqıl**. uyaslıq. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.
- uyatsqıl** : uyatsılıq_{ka}. uyaslıq. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.
- uyaz** : utananan. həyalı.
- uyazımaq**_{ka}: utanmaq. xəcalət çəkmək. - ağız yeyir, göz **uyazır**.
- uyazmaq**: **oyazmaq**. utanmaq. - ağız yeyir, göz uyazır: utanır.
- uydurmaq**: utlatmaq_{ka} : udlatmaq_{ka}. arxasına düşürmək.
- uyxu** : - **yuxu** davası: uyuq ot.
- uyıq ər** : yuxlayan kişi-i.
- uyıqlamaq**: uyuqlamaq.
- uyım** : utım_{ka}. udim. arxa sıra. ard. arxa. mütəəqib.
- uyınmaq** : sönmək. (# odunmaq: odlanmaq). - **uyunub** odlanmaq: sönüb yanmaq.
- uyıtqan** : çox yatan, uyan. həp uyan. uya yazan.
- uyıtma** : pənil.
- uykusuz**: usuz_{ka}. yuxusuz. yuxlu.
- uyqa** : 1. uya. uyaq. həya. şərm. 2. uyan. peyrov. müqəllid.

uyqarmaq : **oyqarmaq** (y <> z) **ozqarmaq**. **uzqarmaq**. 1. düşünmək. anlamaq.

- o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işləmək biləkdən,

oyqarmaq bilikdən. 2. **uyqurmaq**. oyardırmaq. - gün çıxana

uqurməni: oyat məni.

uyqun : 1. ərkün. yarkün. münasib. 2. oyqun. imkan. firsət. uğur.

uyqur tati: türk gavırı. türklərlə yaşıyan fars.

uyqurmaq: (y <> z) **uzqurmaq**_{ka}. oyandırmaq. - məni **uzqur**: oyad.

uyqusuz: **usuz**_{ka}.

uylan : uyan. tabe' ol.

uylaş : təqlid.

uylaşmaq_{ka}: 1. uymaq. dalıcan düşmək. 1. birbiri ardınca yürümək.

uylatmaq: öyrətmək. göndərmək. tabe' etmək.

uyluq_{ka} : 1. hünər. sənət. 2. təqlid olunan kimsə. 3. dayaq. hər nəyin

dayancaq yeri. 4. **otluq**_{ka}. **oyluq**. qol qəmiğinin qalın yeri.

uyluq_{ka} : **udluq**_{ka}. **utluq**. sığır kimi heyvanların axırda yattığı yer.

uymaq_{ka} : **uyulamaq**_{ka}. 1. uylaşmaq. dalıcan düşmək. 2. birinə bağlı

olmaq. 3. oymaq. üyə. üzv. mürid. 3. umub dalıca düşmək. -

mən sizi **uyuladım**: mən sizə uydum.

uymaqılanmaq: **oymaqılanmaq**: üyələnmək. qollanmaq. gəlişib çoxalmaq.

- uysal** : **usal**_{ka}. 1. qafil. qəfil. iş bilməyən. 2. uyaq. üzü yola. söz dinləyən. sözə baxan. yumşaq. 3. mədəni. ədəbli. 4. uyasuq. usayuq. qafil. 5. utanqaç. uyatsılıq. uyatsqıl_{ka}. uyaslıq. utanan. həyalı.
- uytun** : turab. yardımçı. yarav (> **yavər**). mavin.
- uyu**_{ka} : 1. arxa. dalı. - **uyu varmaq**: izləmək. dalsıcan gedmək. 2. mürüd. müqtədi. müqəllid. peyrov. 3. yum. yığın. təpə. - qum **uyu**. 3. üzücə. dalıca. sarı. arxasıca. - ərən qamuğ, artadı nələr **uyu**: hamı mal dalıca geddi. 4. iliş. iliş. həmrəh. - bir özü iki iliş, **uyuşu**, yoldaşı.
- uyuq**_{ka} : qafil. - **uyuqluq**_{ka}: qafillik.
- **uyuq ot**: yuxu davası. uyutan ot.
- **uyuq usuq**: bilən bilməyən.
- uyuqluq**_{ka}: kəmərlı.
- uyuqmaq**_{ka}: ardına düşmək. qovalamaq.
- uyulamaq**_{ka}: **uyulamaq**_{ka}. 1. uymaq. dalsıcan gedmək. - ökli olan (ağlı olan) kötü yolu **uyulamaz**. 2. **uymaq**. umub dalıca düşmək. - mən sizi **uyuladım**: mən sizə uydum.
- uyumaq** : utımaq. udımaq.
- uyumsuz**: bacarıqsız. yönəmsiz. uquvsuz.
- uyur** : uyuz_{ka}. yuxulu.

uyuş : tutaş. tutac. tutuş_{ka}. cürleş. təvafüq.

uyuş : utuz_{ka}. uduz_{ka}.

uyuşmaq: utuşmaq_{ka}. uduşmaq_{ka}. udişmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq.
pıxtalanmaq.

uyuşmaq: utuşmaq_{ka}. uduşmaq_{ka}. udişmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq.
pıxtalanmaq.

uyuşmaq_{ka}: 1. yoğruşmaq. (maya) tutmaq. dolmaşmaq. bitmək. - yoğurt

uyuşdu: yoğruşdu. 2. sarqmaq_{ka}. 3. yuğlaşmaq. qatılaşmaq.

pıxtılaşmaq. uduşmaq. 4. qurlanmaq_{ka}. bərkimək. tutmaq. -

yoğurt **qurlandı**. 5. yığmaq. - unu qaba **uyuş**. (# **oyuşmaq**: açmaq)

uyuşmazlıq : ixtlaf. döğüş. qaçış_{ka}.

uyut_{ka} : uqut. oğut. uğut. utanma. həya.

uyutluq_{ka}: **uyqulut**. uvqutlu. utanan. utanqaç. məhcub.

uyutma_{ka}: pənim. yaş pənim. təzə peynir. - o uyutma **uyutdu**: o pənim çaldı.

uyutmaq: yatqurmaq_{ka}. yatırmaq.

uyutmaq_{ka}: - o uyutma_{ka} **uyutdu**: o pənim çaldı. - **odu uyut**: odu keçit, söndür.

uyutmaq_{ka}: 1. qatılaştırmaq. qatıtmaq. 2. peynir yapmaq. yoğurmaq. 3.
söndürmək.

uyuz_{ka} : uyur. yuxulu.

uyuzlu : utuzluq_{ka}. uduzluq_{ka}.

uz : **uz**_{ka}. usda. çəpər. mahir. - **uz kişi**: əli uz, əli işə yaraşlıqlı, udumlu kişi. - **uz** olsun düz olsun: bacarıqlı, doğru adam. - **uzlu**, düzlü, duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. - **uz oğlan**. - **uz dilli**. yorıq_{ka}.

uza : **uza**_{ka} uzaq. uzanmış keçmiş zaman. ötük. ütük. - **uzağı** bilgə ancaq aymış: o ötük bilgin böylə demiş. - ərdi uza ərənlər: yetdi ötük ərmişlər.

uzağı_{ka} : keçmiş. ötən. - **uzağı** biliklər: ötən bilginlər.

uzaq : **uzaq**_{ka} 1. uzun. əsgİ. - **uzaq iş**: uzayan bitməyən iş. - **uzaq barmaq**: uzaq gedmək. yubanmaq. 2. bevax. gec. - **uzaq** qaldıq: gec qaldıq. - **uzaqdi**, dur ged: bevaxdı. - **uzaqmadan** gəldim. - uzaq giliçmə: gec inkişaf. . 3. nəhayət. uzağı: nəhayətdə. - **uzağı** nə olacaq: nəhayətdə nə olacaq. 4. ıra. yıra. ıraç. 5. ayır. qıraç.

uzaqlaşmaq: yırqamaq. yırmaq.

uzaqlaşdırmaq: yıratmaq_{ka}. ıratmaq. ıraqlaşdırmaq.

uzaqlat : gidər.

uzaqlıq : uzunluq. ıraqlıq. yıraqlıq.

uzaqlıq_{ka}: yubanma. gecikmə. kütlük. işdə ağırlıq, yavaşlıq, ərincəklik. tə'xir.

uzamaq : sobımaq_{ka}. söbüləşmək. incəlmək.

uzan : **ozan**. aparən. utran. qalib. - yarış **ozanları**: aparənləri. utranları. qalibləri.

uzanan : gərilən. gərgilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. çəkilən.

uzanmaq: yolqunmaq_{ka}. sıyrılmaq.

uzanmaq_{ka}: 1. aşınmaq. təmdid olmaq. 2. əsinmək. əsmək_{ka}. çəkilmək. - ip **əsin**di. - yaşamız **əssin**: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip. 3. uzaymaq. çözülmək_{ka}. ayrılmaq. sesinmək. saşılmaq. saşılmək_{ka}. saşülmək. sünmək. 4. yüksəmək_{ka}. ucalmaq.

uzatmaq_{ka}: 1. uzutmaq. uzandırmaq. açmaq. - yeşiyi uzad. - oğrun duzaq **uzat**dı: gizlin tələ qurdu. 2. yubatmaq. əsitmək_{ka}. qecitmək. - nə qədər işi **uzaldı**b əsdirisən. 3. ulatmaq_{ka}. çatdırmaq. 4 **oxlatmaq**_{ka}. dirətmək. 5. nərsəni aşınmaq. yubatmaq. geriyə salmaq. - işlər aşınır. - günü günə satıb **aşın**di.

uzaymaq: uzanmaq. çözülmək_{ka}. ayrılmaq. sesinmək. saşılmaq. saşılmək_{ka}. saşülmək. sünmək.

uzıtmaq : (z <> y <> d <> ğ) uyutmaq. udutmaq. uğutmaq. - uşağı **uzut**. - yoğurt **uyutmaq**: uğutmaq: çalmaq. düzəltmək. - **uzutma** (uyutma. udutma. uğutma) uzıtdı: pənim çalmaq. - od **uzutmaq**. uyutmaq. söndürmək.

uzqan_{ka} : uzqan. iləliləyən. - **ozqan at**_{ka}

uzqarmaq: **ozqarmaq** (z <> y) **oyqarmaq**. **uyqarmaq**. düşünmək. anlamaq. -

o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işləmək biləkdən,
oyqarmaq bilikdən.

uzqurmaq_{ka} : (z <> y) **uyqurmaq**. oyandırmaq. - məni **uzqur**: oyad.

uzlanmaq_{ka}: ustalaşmaq.

uzlaşmaq : taplaşmaq. tablaşmaq. razılaşmaq. - gəngəşli bilik, uzlaşır,
gəngəşsiz öprəşür.

uzluq_{ka} : sənət.

uzmaq_{ka} : 1. udmaq. utmaq. ozmaq. başqasından iləri keçmək. - mən
səni **uzaram**. - onun atı **uzdı**. 2. utmaq. ozmaq. osmaq. ötmək.
keçmək. - onun atı **ozdı**.

uzman : yapın. yapqar. iş bilən. işin püfün qılığın bilən.

uznamaq_{ka}: **üznəmək**. (< **uz**. **uznamaq**. uzaq gedmək. dik başlılıq etmək) (< **üz**.
üzə durmaq. üz qırmaq) qarşı durmaq. söz dinləməmək. - oğul atıya
uznadı.

uzraşmaq : **utraşmaq**. **üzrəşmək**. itiləşmək. - gəngəşli bilik **utraşur**,
gəngəşsiz bilik opraşur.

uzuq : usuq. (< **us**: əğl). { (z <> y <> d <> ğ) 1. **uyut**. **udut**. **uğut**. (< met >) **oğuz** }
oyaq. bilgin. **ozuq**_{ka}. utuq. ötüq. iti olub qabaqlayan. (# **uyuq**:
qafil). - **uzuq** ər: huşlu kişi. - **uzuq** könüllü ər: açıq könüllü kişi. 2.

uyuq. uymuş. yatmış. - **uyuq** ər: yuxulu kişi. 3. uzaq gedən.

yarışlar aparən. - **uzuş** at.

uzuqluq_{ka} : usuqluq. oyaqlıq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

uzuqmaq: (z <> ç) **uçuqmaq**_{ka}. sonuna varmaq. sönmək. üzülmək. üzükmək.

- odu uzut: uçut: üzüt: söndür. - çırax **uçdu**: uzdu. üzdü. söndü. keçdi.

uzun : 1. sivri nəsə (yuvarlaq olmayan). subı. söbi_{ka}. 2. əsgı. uzaq. -

uzaq iş. uzayan, bitməyən iş. - **uzun** qıssalınca, qıssanın canı üzülər.

- **uzun börk**: **suqarlaç börk**_{ka}. - uzun çağ, ara, zaman: **birtəm**_{ka}. -

uzun yol: **əşgin**_{ka}.

uzuna : yatı. yası. yazı. yatız. yatsı. - **yatı** yer.

uzunluq _{ka}: 1. boy. turum_{ka}. durum. 2. turum_{ka}. durum. boy. 3. uzaqlıq.

ıraqlıq. yıraqlıq.

uzuş_{ka} : **üzüş. özüş**. 1. yarış. 2. yanba yan gedmək. yoldaş. yardaş.

həmrah. 3. əsiş. çəkiş. rabit. rabitə.

uzuşmaq: **özüşmək**_{ka}. **üzüşmək**. 1. yarışmaq. - at **uzuşmək**. 2. yanba yan

gedmək. yoldaşlıq, yardaşlıq edmək. həmrahlıq edmək. 3.

əsişmək. çəkişmək. genişlənib ilişgi, rabitə qurmaq.

uzut : sibqət.

uzutqan_{ka} : 1. uzadan. uzaldan. - sözü **uzatqan** kişi: çox danışan. 2. sibqət

tutan.

uzutmaq_{ka}: uzatmaq.

ü

ü bqü q_{ka} : ibik quşu. ü büp.

ü büp : ü bqü q_{ka}. ibik quşu.

ü ç : - **ü ç küşəli**: ü çgü l_{ka}. ü çqən. müsəlləs.

ü çqən : ü çgü l_{ka}. ü ç küşəli. müsəlləs.

ü çqil_{ka} : **ü çgü l_{ka}**. **ü çgü l_{ka}**. ü çqən. ü ç küşəli. müsəlləs.

ü çqü l_{ka} : **ü çgü l_{ka}**. **ü çgil_{ka}**. ü çqən. ü ç küşəli. müsəlləs.

ü çlən mək_{ka} : 1. iki olub, birində artınmaq. ü çlük qurmaq. 2.

qoşuqun (ər arvadın) birinci uşağı olmaq. - bizim gəlin **ü çləndi**. -

ü çlənmiyib hələ.

ü çlük : (< **ü ç**). 1. ucluq. kələk. tələ. ü ç dalın başın, dəmirlə birinə

qovuşduraraq qurulan tələ. 2. qoşuqun (ər arvadın) birinci uşağı.

- **ü çlüyün** havax olub.

ü çü q mək_{ka}: **ü çü k mək_{ka}**. **ö çü k mək_{ka}**. səsi, soluğu, nəfəsi kəsilmək.

ü çü n ç_{ka} : sayıda ü çü ncü.

ü çü rgən_{ka} : ö çü rgən_{ka}. söndürən.

üçürmək_{ka}: öçürmək_{ka}. söndürmək.

üdiq : ötiq_{ka}. ödiq_{ka}. səvqi.

üfləmək : (. <> p) püfləmək. püləmək.

üflənmək: ürülmək_{ka}. hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq.
yellənmək. şişmək. şişirilmək

üfləyəcəğinə: ürküncə_{ka}. ürləyəcəğinə.

ühi : üki. quburğa_{ka}. bağırqa. boğurqa. bayquş.
yapaqulaq_{ka}.

üki : ühi. quburğa_{ka}. bağırqa. boğurqa. bayquş.
yapaqulaq_{ka}.

üqey : **ügey**. baldır_{ka}. - ögey qız: üvey qız. - üqey oğul: **üvey oğul**:
baldır_{ka} oğul.

üqək : **ügək**. uxaq_{ka}. üzək. özək. meyvələrin sıxılmış suyu.

üqək_{ka} : 1. tabut. sandıq. 2. duvar. topar.

üqək_{ka} : **ükək**_{ka} (. <> y) **yükək**. 1. tabut. qabırcaq_{ka}. qabqırcaq. sandıq. 2.
bürc. minarə.

üqəkləmək : **ükəkləmək**_{ka} (y <> .) **yükəkləmək**_{ka}. qalaqlamaq. qalaq, qutu,
sandıq yapmaq. bürc yapmaq.

üqəqli : **ükəklik**_{ka}. yükəkli. (< **yük**). yüklənmiş nə. - **ükəkli tam**_{ka}: barılı,
minarəli duvar.

üqəqlik : **ükəklik**_{ka}. **yükəklik**. (< **yük**). yük qoymaq, sandıqlıq üçün ayrılan ağac.

üqər : **ükər**. **ökər**. yığan.

üqəy : qanğsıq_{ka}.

üqi : **üki**_{ka} ühi. bayquş. yapaqulaq.

üqimək_{ka} : oğmaq. dartmaq.

üqit_{ka} : **üğit**. **uğit**. **oğut**. - **üqitçi**_{ka}: un öğütən kimsə.

üqit_{ka} : **üğit**. **uğit**. **oğut**. - **üqitçi**_{ka}: un öğütən kimsə.

üqitmək_{ka}: üğitmək. öğütmək. dartmaq. - buğdanı **üqitmək**.

üqitsəmək_{ka} : öğütməyi, dartmağı düşünmək. - o tarıq **öğütsiyir**:
o darı, dən öğütməyi istir.

üqmək : **ükmək**. **ökmək**. yığmaq. - pul **ükmə**, ərdəm **ük**, öcük **ükmə**, yardım **ük**.

üqrişmək_{ka}: **ügritmək**_{ka} (. <> y) yüqrişmək. yırqaşmaq. sallaşmaq. - beşik **ügrəşmək**.

üqritmək_{ka}: **ügritmək**_{ka} (. <> y) yügritmək. yırqatmaq. sallatmaq. - beşik **ügrətmək**.

üqrük : **ükrük**. yüqrük. yügrük. yügürgən_{ka}. iti gedən nə. - **yügrük** gediş.

üqrüş_{ka} : **ügrüş**_{ka} (. <> y) yügrüş. yırqaş. sallaş.

üqüşmək_{ka}: **ügüşmək**. öğütmək işi.

üqütmək_{ka} : **ügütmək** <> **öğütmək**. oğunmaq. - buğda **ügündü**: oğundu.

ülə : payla. - yarmaq **ülə**.

üləmək : **ülətmək**_{ka}. dağıtmaq. yaymaq. **üləştirmək**. paylamaq.
paytamaq. vermək.

üləşmək : bölüşmək. - **üləşib** bitişdilər.

üləştirilmiş. **ülüklük**_{ka}. paylanmış. dağıtılmış.

ülət_{ka} : bəxşiş. payaq. ehsan.

ülətmək_{ka} : **üləmək**. paylamaq. dağıtmaq. - yarmaq **ülət** çıxaya: para çatdır
yoxsula.

ülkə : ülgə. bölkə. bölgə. bülgə. ölkə.

ülqə : **ülkə**. bölkə. bölgə. bülgə. ölkə. **ülkə**.

ülqü : **ülgü** 1. tuturğu_{ka}. tutqur. tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.
2. örnək

ülqü : **ülgü**. - **ülgü yapmaq**: ədləmək_{ka}. edləmək_{ka}. eyləmək. dəğər
vermək. önəmsəmək. əhəmmiyyət vermək. təsir etmək.

ülü : < **olu**. **yölü** (< **yölünmüş**. ayrılmış). bölük. pay.

ülüq : **ülük**. ölük. pay. ox. nəsib. hissə.

ülüqlük : **ülüklük**_{ka}. **üləştirilmiş**. paylanmış. dağıtılmış.

ülüş : ölüş. bölüş. paylaş. təqsim.

ümgük_{ka} : imik. əmzik. cocuxların təpəsində bulunan yumuşaq yer.

ümid : umunc_{ka}. umma. umut. - **ümid vermək**: umdurmaq. gözlətmə. -

ümid edmək: umnalmaq_{ka}. ummaq. düşünmək. güman edmək. -

ümidini kəsmək: tönqülmək_{ka}. vaz keçmək.

ümidvarlıq. : umınc. umunc. təvəqqü.

üm_{ka} : yum. şalvar. don. (yuman, örtən nəsne)

ümüd : - **ümüd kanı**: umurday. güvənc.

ümütsizləmk: tonğulmaq_{ka}. donulmaq. olduğundan dönmək, qayıtmaq.

ün : səs. san. şan. kü_{ka}. küy. oxumaq. səs. taviş. - dadlı **ünün** quş

ötər. - dadlı ün: xoş səs. - ünü batmış: səsi batmış. - ünün batsın.

ündəmək_{ka}: (d <> l) ünləmək. çağırmaq.

ündəşmək: qoşulub birgə oxumaq. səs səsə vermək.

ündəşmək_{ka}: çağırışmaq.

ündiş : sakin. səssiz.

ündiş : ünsüz. səssiz.

ünqünmək: **ünkünmək**. iğrənmək. yiqrənmək. dikəlmək. qalxınmaq.

ünləmək: (d <> l) ündəmək_{ka}. çağırmaq.

ünləmək: səsləmək. səs vermək. -

ünlənmək: çavlanmaq_{ka}. sanlanmaq. şöhrətlənmək. ünlənmək. ün yiyəsi
olmaq.

ünsüz : ündiş. səssiz.

üplənmək : öplənmək. yağmalanmaq.

üpləşmək : yağma edilmək. yağmalaşmaq. .

üplətmək_{ka}: öplətmək_{ka}. yağma etmək.

ürəmək : ütrəmək_{ka}. üdrəmək_{ka}. çoğalmaq.

ürətmək: uğlutmaq_{ka}. oğlutmaq_{ka}. çoğaltmaq.

ürkünc_{ka}: ürküntü. talqaş. dalqaş. qalqal. qaçqıç.

ürqə : ürkə. ürkə. uraq. urqa_{ka}. yoğun hündür, yekə nərsə, ağac.

ürqəç_{ka} : ürkəç. ürqəş. 1. ürkəş. qoğqa. fitnə. (olan nəyi qoğlayıb, ioğalayıb, oğb dağıtmaq). 1. qaçqın. tərsin. tərsən. 1. saş_{ka}. - saş at. - saş uşaq. 1. tizgək. tizək. tezgək. tələsik. tezək. qaçqan.

ürqəşmək : ürqəşmək. qoğqa qopmaq. fitnə çıxmaq.

ürqmək : ürmək_{ka}. tizmək. tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. qaçmaq.

ürqmək : ürmək. irmək_{ka}. irkmək. daşlanmaq. disginmək.

ürqmək : ürqmək.

ürqü : ürkü. 1. höyük. oyuq_{ka} hüyük. qolçaq. mətərsək. 2. tezlik. qorxu. vəlvələ.

ürqü : ürqük. balqın. quşuq.

ürqülmək_{ka}: ürkülmək. dalqaşıb, qorxub qaçırışmaq.

ürqün : ürkün. ürküntü. qorxu. dehşət.

ürqünc : ürkünc_{ka}. ürküntü. ürküş. qıyım_{ka}. bulğaş_{ka}. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. qırqın. tezlik. dehşət. talqaş. qalqal. qaçqıç.

ürküncə: **ürküncə**_{ka}. ürləyəcəginə. üfləyəcəginə.

ürküntü : **ürküntü**_{ka}. balqın. balın. qopuş. bulğa. bəlvə. təzki. taziq_{ka}.

ürkünc_{ka}. talqaş. dalquş. qalqal. qaçqıç. panik

ürküntü : **ürküntü**_{ka}. ürküş. ürkünç. qıyım_{ka}. bulğaş_{ka}. bulğaq. qarışıqlıq.

sarmaş. qırqın. tezik. dehşət.

ürküş : **ürküş**. ürküntü. ürkünç. qıyım_{ka}. bulğaş_{ka}. bulğaq. qöçrüm_{ka}.

belinləmə. təlaş. qarışıqlıq. sarmaş. qırqın. tezik. dehşət.

qoquv. taziş. teziş. qovala qaşdı.

ürküşmək: örküşmək.

ürkütmək: **ürkütmək**. **kürətmək**_{ka}. ötgərmək. ütərmək. qaçirtmaq.

quşqutmaq. qudurtmaq. sıçratmaq. sucitmaq_{ka}. saçratmaq.

qaldırmaq. (q <> y) qoğutmaq. qoqutmaq. quyutmaq_{ka}.

qaçıtmaq. qızdırmaq. quşqutmaq. qorxudub qaçıtmaq.

ürküütmək: **ürküütmək**. tazıtmaq. təzitmək_{ka}. tezitmək. taziqdırmaq.

qaçırmaq.

ürləyəcəginə: **ürküncə**_{ka}. üfləyəcəginə.

ürmək : hürmək. havlamaq. hovlamaq. püləmək. püfləmək. üfləmək. -

odu **ürlə**: odu **ür**: püflə. .

ürngək_{ka} : **ürngərk**. örnək. örüngk. örüngəri. qirəş. qirəç. gəc.

ürngərmək_{ka}: ürüngərmək. örnəmək. örüngəmək. örüngərmək. ağarmaq.

ürpək : tükələr biz biz, miz miz şişmiş, qarışıq, buruşqan durm (> pərişan_{ars})

ürpəkmək: 1. (tük) ürpərmək. ürpəşmək. orpalmaq. orpamaq_{ka}. örpəşmək. dağılmaq. - örpəlmək. 2. birbirinə qarşı qabarmaq. orpalmaq. örpəşmək.

ürpəmək : bax > **ürpəkmək**. : - yeynim **ürpərdi**: 1. canım acışdı. 2. tüklerim biz durdi.

ürpəşmək_{ka} : ürpəmək. orpamaq_{ka}. örpəşmək. (saç) dağılmaq. yoluşmaq. qarışmaq.

ürtəm : ütrəm. örtgün_{ka}. örqütün. biçin. dərim. örtəm. xərmən.

ürülqən_{ka} : **urulqan**. **orulqan**. şişən. qabaran.

ürülmək_{ka}: hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. üflənmək.

yellənmək. şişmək. şişirilmək. - ər öpgəsindən **ürüldü**: yelləndi. az qala patladı. - tuluq **ürüldü**: yelləndi. şişdi. - odu **urlə**: pülə. püflə. - yalınquq ürülmüş tuluq ol, ağzı yazıb alqınur: insan tutluq kimidir, ağzı açılsa qapılır, alınır, boşalır.

ürülmüş: püflənib şişmək. şişmiş. - **ürülmüş** qab: dolub, tıxanıb, pülənmiş tuluq. - **ürülmüş** od: pülənib qızarmış od. - yalınquq, ürülmüş qab o, ağzı yazılıb alqınur_{ka}: insan püflənmiş qab kimidi, ağzı açılsa, tökülüb bitər.

ürüngərmək: ürnğərmək_{ka}. örnəmək. örüngəmək. örüngərmək. ağarmaq.

ürünq : örüng. ağ olan nəsənə. ağ. bəyaz. dırnaq üzərində bulunan ağlıq. - tırınqaq **ürünq**: dırnaq ağlığı. - **ürüng qaraq**: qöz ağı. - **ürün quş**: **ürüng quş**. ağdoğan.

ürüşmək_{ka} : hürüşmək. havlaşmaq. hovlaşmaq. püfləşmək. üfləşmək. - od yandırır **ürüşdük**.

üsqü : üstkü. üstki. üstlük(< **üstlük**). üsdən geyilən paltar. rupuş.

üsnəmək_{ka}: üznmək. bənzəmək. oxşamaq.

üsnətmək_{ka} üznətmək. bənzətmək. oxşatmaq.

üst yuxar. yuxarı. ülya. (# quyu. aşağı. aşağı. alt. sufla)

üstək : üstəlik. artıq. çox. ziyadəlik. - mən **üstək** verdim.

üstələmək : 1. qapatmaq. basturmaq_{ka}. batsırmaq. bastırmaq. sındırmaq. 2. (ü <> i) istələmək. üstün gəlmək. 3. üstərmək_{ka}. üstün gəlmək. basturmaq_{ka}. batsırmaq. bastırmaq. qapatmaq. sındırmaq. qələbə çalmaq. - sular **üstəldi**.

üstəlik : üstək. artıq. çox. ziyadə. - mən **üstək** verdim.

üstəlmək_{ka}: artmaq. çoğalmaq. artırılmaq.

üstəmək: istəmək. üstün düşmək.

üstəm_{ka} : qaş. yəhərlərə, kəmərlərə, toqqalara işlənən altın, gümüş bəzək.

üstər : **üstəri**. danmaq, inkar işi.

üstəri : **üstər**. danmaq, inkar işi.

üstərmək_{ka}: 1. üstələmək. üstün gəlmək. qələbə çalmaq. - yağı çərisin

üstərdik. 2. danmaq. inkar etmək. - o hər nəyi **üstərir**.

üstki : üsgü. üstlük (< üstlük). üsdən geyilən paltar. rupuş.

üstlük : (< üstlük). üsgü. üstki. üsdən geyilən paltar. rupuş.

üstükmək : üstünə düşmək. istəmək. arzulamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**.

üstükmək_{ka}: üstünə düşmək. istəmək. arzulamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**.

üstün gəlmək: üstələmək. üstərmək_{ka}. qələbə çalmaq.

üstünə süşmək: üstükmək. istəmək. arzulamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**.

üstün_{ka} : - andan **üstün**. ondan üstün.

üsürmək : uçurmaq. çatdırmaq. qalxıtmaq. - göylərə **üsən** ahım.

üsyən etmək: talqırmaq_{ka}. dalqırmaq_{ka}. qarışdırmaq.

üşələmək: uşalamaq. uşatmaq. uvşatmaq_{ka}. ufulatmaq.

üşəlmək_{ka}: 1. aranmaq. 2. ufalanmaq. uşalmaq. uvşalmaq. 1. uşalmaq_{ka}.

ufalanmaq. oğulmaq. ovşamaq. 2. eşilmək. əndər döndər

edmək. axtarmaq.

üşəmək_{ka} : eşəmək. eşmək. axtarmaq. deşib aramaq.

üşən : bax > **yuşan**.

üşənq : yüşənğ_{ka}. düz parlaq, şmal taş

üşənmək : 1. ərinmək_{ka}. çəkinmək. təbəllik etmək. - ər işə **ərin**di. 2.

saqlanmaq_{ka}. saxlanmaq. çəkinmək.

üşəriq taş_{ka}: düz qaya. yüşərik.

üşətmək_{ka} : 1. ufalmaq. uşatmaq. uvşatmaq. 2. araştırmək. əşltmək.

üşik_{ka} : **üşük_{ka}**. soğuş. yemişləri qavuraraq böyüməkdən alıqoyan soğuş.

üşimək_{ka}: üşümək.

üşqürtmək: üşqürtürmək_{ka}. xatırlatmaq.

üşqürtürmək_{ka}: xatırlatmaq. üşqürtmək.

üşmək_{ka} : 1. ütmək. öüşürmək. yontmaq. - o ox **üşdi**: o ox yondu, ititdi. 2. öqşürmək. yoğuşmaq. yığışmaq. - öküş, təlim kişi **üşdi**: çoxlu kişi toplaşdı. - **üşüb** toplaşdılar: yığışıb toplaşdılar. 3. üşüşmək. toplanmaq. 4. dəlgic ilə dəlmək.

üştürmək_{ka}: dəldirmək. dəlik dəlməyi buyurmaq. dar dəliği genişlətmək.

üşüc : buz dolabı.

üşük : don. qırıcı, dondurucu. soğuş. - **üşük qan**: donuş, ləxtələnmiş qan.

üşümək_{ka}: üqşümək. üşimək. yığışmaq. - üşük qan: ləxtələnmiş qan.

üşüşmək: avalamaq_{ka}. avmaq. avlamaq. avdarmaq_{ka}. yığmaq. toplaşmaq.

üşüşmək: üşmək_{ka}. toplanmaq.

üşütmək_{ka}: soğutmaq.

ütəmək_{ka}: biçmək. kəsmək. - darı **ütəmək**.

ütən : **ütgən**. dalaşqan. çalqaşqan. savaşçıl kişi.

ütmək_{ka} : **üdmək_{ka}**. uymaq. izincə gedmək.

ütgən : **ütən**. dalaşqan. çalqaşqan. savaşçıl kişi.

ütik_{ka} : **üdiq_{ka}**. **ötik**. **özik**. aşq. səvqi coşması. səvda. həsrət.

ütimək_{ka}: (qıl) ütüləmək.

ütgərmək: ütgərmək. ötgərmək. ürkütmək. qaçırtmaq.

ütlənmək_{ka}: **üdlənmək_{ka}**. kösnəmək. ərkək istəmək.

ütləşmək_{ka}: **ötləşmək**. **otlaşmaq**. **üdləşmək_{ka}**. birbiri ardınca yürüşmək.

udlaşmaq. birbirinə girişmək. yaxalaşmaq. - alplar **ütləşdilər**.

ütmə : **ötüş_{ka}**. ütüş. utuş. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq.

ütmək_{ka} : **ütəmək**. **utamaq_{ka}**. 1. nərsəni kəsmib qırmaq. əkin ot biçmək.

budamaq. artığı şeylərdən arıtlamaq, təmizləmək. tükü

yandırılıb dəridən atmaq. - darı **ütmək**: darı biçmək. - əkin **ütüldü**. -

başım **üttü**. 2. ötmək. (qıl) yaxmaq.

ütrək_{ka} : **üdrək_{ka}**. artan. az ikən artan şey.

ütrəm : **ürtəm**. **örtgün_{ka}**. **örqütün**. biçin. dərim. örtəm. xərmən.

ütrəmək_{ka}: **üdrəmək_{ka}**. ürəmək. çoğalmaq.

ütrəşmək_{ka}: **üdrəşmək_{ka}**. artmaq.

ütrətmək_{ka}: **üdrətmək_{ka}**. çoğaltmaq.

ütrü : üzə. qarşı. önə. -

ütrük_{ka} : hiləci. kələkbaz. yalançı. ütücü adam.

ütrülmək_{ka}: kəsilmək. qırılmaq. qısaltılmaq.

ütrüşmək_{ka}: **utruşmaq**. 1. kəsişmək. qırışmaq. biçişmək. - kəsmə **ütrüşdi**: tel

kəsildi. 2. icəşmək. icrəşmək (c <> t) itrəşmək. 3. gərişmək.

qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. duruşmaq.

muqavimət göstərmək. 4. kəsişmək. qırışmaq. biçişmək. -

kəsmə **ütrüşdi**: tel kəsildi. 5. icəşmək. icrəşmək (c <> t) itrəşmək.

6. qərişmək. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq.

duruşmaq. muqavimət göstərmək.

ütük : **ütük**_{ka}. **üzük**. 1. utuq. yutuq. tamahkar. acgöz. 2. üzlü. həyasız.

3. üzük. hica. hərf.

ütülmək: ütimək_{ka} (qıl)

ütülmək : **üzlülmək**_{ka}. **üzülmək**_{ka}. üzdən qırılmaq, kəsilmək. qopmaq.

kəsilmək. qırılmaq. - urq **üzlündü**: ip **üzüldü**: qırıldı.

ütülmək_{ka} : **üzülmək**. 1. üzdən qırılmaq, kəsilmək. - **ütülüb deşilmək**:

ötləşmək_{ka}. 2. yanmaq. (qıl) ütülənmək.

ütümək : ötümək. 1. silmək. təgirləmək. safatmaq. bir şeyin üstündən

keçib, qıvrıqların açmaq. - paltar **ütümək**. 1. yolmaq. qırmaq.

silib süpürmək. - var yoxumu **ütüb** aldı.

ütürmək: **üdürmək**_{ka}. **ödürmək**_{ka}. uturmaq_{ka}. udurmaq_{ka}. üzürmək. səçip

ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. 1. kəsmək.

ətəyindən başından qırmaq. saç ütmək. 1. seçmək. üstün tutmaq. ağırmaq. ədirmək. ödürmək. udurmaq.

ütüş_{ka} : 1. ötüş_{ka}. utuş. ütmə. utma. oyunda, yarışda utmaq. aparmaq. 2. bir çeşit cocux oyunu. bu oyunda utmə. yutma·ı - ötüş.

üvey : bax > **ügey**.

üv_{ka} : üy_{ka} ev. ef. ev. əv. öv.

üy : **üy_{ka}** ev. ef. ev. əv. öv. üv.

üyə : uymaq. oymaq. üzv. mürid.

üyüq_{ka} : təpə. yığın.

üyürtləyən: ötürgən_{ka}. ödürgən_{ka}. ösürgən. hər şeyi seçən,

üz : **ut. öz_{ka}**. 1. ut. utanc. həya. 2. bəniz. mənğiz_{ka}. qörüş.

zahir. 3. mənğiz_{ka}. məniz. bəniz. 4. yağ. 5. rəhruf. qırtış_{ka}. - **üzlü**:

qırtışlı_{ka}. 6. sıyırım. dəri. qabıq. 7. yin_{ka}. əyin. - **yin** başına bax sən:

əyin başına bir bax. 8. **yüz_{ka}**. çehre. vichə. 9. sağır. - **üz kişi**: sağır adam.

- üz üzə gəlmək: **utrulanmaq_{ka}**:

- **üz verən**: ağşuk. ağıb gələn, üz verən nərsə. arizə.

üzdürmək: yüztürmək_{ka}:

üzə : **üzə_{ka}**. 1. üstündə. üzərində. üzərə. üzərinə. görə. nisbət.

mərbut. üstünə. - onun **üzə**: ona görə. ona nisbət. - üzərindəki. -

bir bir üzə **alqasuy**: birbirini afərinlir. - bir nə bir üzə öglüşdü: bir şey

bir şeyin üstünə yığışdı. - iş mənim üzə örtüldü: mənə gizli qaldı. 2.

ÇOX. ÜZƏ ÇIXMIŞ.

- **üzə çıxmaq**: yüzqəşmək_{ka}.

üzək_{ka} : **özük. özək.** 1. uxaq_{ka}. ügək. meyvələrin sıxılmış suyu. 1. hər nərsənin kök damarı, şahdamarı.

üzəklik_{ka}: **uzaqlıq.** işdə ağırlıq, yavaşlıq, ərincəklik. susluq.

üzəlmək : **üzülmək.** 1. usanmaq. yorulmaq. sıxılmaq. - canım üzəldi. 2.

öqüc, çətin işə düşmək. 3. qırılmaq. can vermək. - iklik **üzəldi**:

xəsdə can verməyə düşdü. keçindi. dözə, dayana bilmədi. 4.

üzülmək. ölmək (# **düzəlmək**: qalxmaq). - iqlik **üzəldi**: xəsdə can verdi.

üzətmək: üzrətmək. çoxaltmaq. üzə çıxartmaq. artıqlatmaq.

üzitmək_{ka}: üzmək. aparmq. daşımaq. - bəsdə qulağımanı üsütmə: aparma. - sirkə dilimi **üzütdü**: apardı, yedi. - sirkə qüpu **üzütdü**: aşıttı, yedi.

üzlənmək_{ka}: 1. birindən bir şey istəmək. müraciət etmək. 2. sayqı dəğər qazanmaq. iyiliyə adlanmaq. - el içrə **üzləndi**. 1. (yeməkdə yağ üstə) çıxmaq. üz bağlamaq. - aş **üzləndi**. 2. qabarmaq. şişmək. - qalıq **üzlənmiş**: hava dəmlənib bükmək.

üzləşmək: qarşılaşmaq. qarışmaq. raslaşmaq. tuşlaşmaq.

üzlü : 1. ütük. həyasız. 2. yağlı. özlük_{ka}. özlü.

üzlünmək_{ka} : bax > **üzülmək**.

üzlüşmək_{ka} : üzüşmək. qopmaq. ayrılmaq. alacaqlı borcludan

ilişilgi kəsmək. üzmək (ip. bənzəri şeyləri) kəsilmək. - bəylə kişi

üzlüşdü: erkək dişi ayrışdı. - **üzlüşmü** topraq: üzülmüş, qopmuş

topraq. - alımlıq, verimlidən **üzlüşdü**: alacaqlı, verəcəklidən ayrıldı.

üzmək : 1. vurmaq. çapmaq. - qoyun **üzmək**. 2. dağılmaq. yayılmaq. -

irin **üzdi**: çirk dağıldı. 3. olduğu bayağı, adi bir durumu dəyişmək.

- səsin çoxluğu qulağımı **üzdi**: kar elədi. - az danış başımı **üzmə**:

başı aparma. - sikə küpdən **üzdi**: qaynayıb daşdı. 4. dərmək. - üzüm

üzmək. 5. qırmaq. - ip **üzüldü**. 1. dağılmaq. sərilmək. - irin **üzdü**. -

mikrob **üzdü**. 2. qırıb, kəsib soymaq. - **toxum üzmək**: becərilmiş

davar kəsmək. 1. üzürmək. yağmalamaq. qarət etmək. - altun

gümüş **üzürdüm**.

üznəmək_{ka}: **uznamaq**. (< **üz**. üzə durmaq. üz qırmaq) (< **uz**. **uznamaq**. uzaq

gedmək. dik başlılıq etmək). 1. qarşı durmaq. söz dinləməmək. -

oğul atıya **uznadi**. 1. üzə qalxmaq. daşlanmaq. - atıya **üznəmə**. 1.

üsənəmək_{ka}. bənzəmək. oxşamaq.

üznətmək: üsnətmək_{ka}. bənzətmək. oxşatmaq.

üzrəşmək: **utrasmaq**. **uzrasmaq**. itiləşmək. - gəngəşli bilik **utrasur**, gəngəşsiz

bilik **oprasur**.

üzrətmək: üzətmək. çoxaltmaq. üzə çıxartmaq. artıqlatmaq.

üzsəmək_{ka}: 1. qoparı yazmaq. qoparmaq. qırmaq. 1. çimsəmək.

çapsamaq_{ka}.

üztürmək: **üzdürmək** yüklətmək. həvalə vermək. - ağırıq ağır işini, başqasına

üzürmə: öz yüküvü özgəsinə yükləmə.

üztürmək_{ka} : **üzdürmək**. qopartmaq.

üzük_{ka} : **özük**. **ütük**. **yüzük**_{ka}. 1. üjük_{ka}. hərf. hica. - "bəy" sözü üç **üzüklü**

böləkdi. 2. qıraq. ayır. uzaq. 3. ötük. qırıq. cırıq. 4. (hovuz kimi)

oyularaq yapılan hər yer. dərə. çay yatağı. - **üzüksu**: ırmaq. -

əzik üzük: əzilib üzülüb, qırılıb, oyumuş görkəm, biçim. 5. (hovuz

kimi) oyularaq yapılan hər yer. dərə. çay yatağı. -- **özüksu**:

üzüksu: ırmaq. **əzik üzük**: əzilib üzülüb, qırılıb, oyumuş görkəm,

biçim. 6. əzik. obraq_{ka}. opraq. ovraq. oğraq. əsgimiş nə. 7. üjük_{ka}.

hica. 8. üzük. yaban, yava, kəndinə aykırı şeylən üzülmüş,

ayrılmış nərsə. xalis. özük. teyxa. çin. - altun **üzük**: qızıl könüllü

qadın. iyi tinli, duyqulu, ruhlu xanım. sona xanım.

üzükləmək: üjükləmək_{ka}. hüccüləmək.

üzüqlük_{ka}: **üzüklük**_{ka}. kəsilmə.

üzülən : üzülgən_{ka}.

üzülgən_{ka}: üzülən.

üzülmək_{ka}: **üzlünmək**_{ka}. **ütülmək**. 1. üzdən qırılmaq, kəsilmək. qopmaq.

kəsilmək. qırılmaq. - urq **üzlündü**: ip **üzüldü**: qırıldı. 2. qırılmaq.

açılmaq. yaralanmaq. parçalanmaq. - ətım **üzüldü**. 2.

çinislənmək. qırtmır olmaq. - kişi qocaldıqcan **üzülür**.

üzüm_{ka} : - **üzüm** üzüşmək: qırmaq. - üzüm sıqma zamanı: **sıqman**_{ka}.

üzürmək: uturmaq_{ka}. udurmaq_{ka}. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək.

ödürmək. ödürmək. üdürmək.

üzüş : **özüş**_{ka}. yarış.

üzüşmək: qırmaq. - üzüm **üzüşmək**: qırmaq.

üzüşmək: **özüşmək**_{ka}. **uzuşmaq**. yarışmaq. - at **üzüşmək**.

üzüt : **yüzüt**. 1. xeyirsiz. çimri. sövmə olaraq işlənir. 2. zalim. rəhmsiz.

3. qırt. qırım. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am. 4. xəsis.

üzütləmək: qırtmır saymaq.

üzütlük_{ka}: xəsislik. xissət.

var : **bar**_{ka}. 1. olan. mocud. 2. uğur. oğur. dövlət. - varmış: **barmu**_{ka}. - çox varan: **baraqan**_{ka}. - varan. gedən. gedici: **barqan**_{ka}. **bardağı**_{ka}. **baruçı**. **barquçı**_{ka}. - vardığı: **barduqı**_{ka}. - vardırmaq: **barturmaq**_{ka}. - varılacaq. gediləcək, barası yer: barqu yer: **barası**. **barqu**_{ka}. - varılan yer: **barışlıq**_{ka}. - varılmaq. : **barılmaq**_{ka}. - varışı: **barduqı**_{ka}. - varmaq.

barsamaq: **barıqsamaq**_{ka}. - varmaq istəmək - barıqsamaq:

barsamaq_{ka}. - varmayı, gedməyi diləyən. varmaq, gedmək üzərə

olan kimsə: **barıqlı**_{ka}. - ev **bar**: ev **var**: ev eşik. - **evin barqın**

satıqsadı: ev eşiyin satmaq istədi.

vardırmaq : **barturmaq**_{ka}. çatdırmaq. - onu evə **bartur**. - kağızı **bartur**. - bunu atova **bartur**.

varış : barış. elik. qavuş. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

varlaşmaq: zənginləşmək. tuplənmək_{ka}. dıblənmək. diplənmək. kökləşmək.

varlı : baruq. dövlətli. - **baruq** bəy. - baruq ölkə. **baruq** duyqular.

verd : birt_{ka}. virt. vergi. döləv₆. maliyat.

vergi : birt_{ka}. verd. döləv₆. maliyat.

vergü : (< **vermək**. **bermək**). - vergü varmaq: borcu olmaq. - sənin mənə bir nə **bergün** var: sənin mənə bir şey borcun bergün var.

verim : - alım **verimlə** satqışmaq: birbirinə satmaq.

verişmək : birbirinə vermək. göndərişmək. ötgürüşmək_{ka}. ötrüşmək_{ka}. edişmək_{ka}. qılışmaq. bağışlamaq. ikram edmək.

verqi : vert. bert_{ka}.

vermək : 1. **bermək**_{ka}. **barmaq**_{ka}. - vermək istəmək. verə yazmaq. :

beriqsəmək_{ka}. - vermək istəyən: **beriqli**_{ka}. - verəcək: **berim**. **berqil**_{ka}.

- verilmək. : **berilmək**_{ka}. - verimli: **berimliq**_{ka}. - verimsiz. ot bitməyən,

çoraq yer: **çalang**_{ka}. - verişmək: **berişmək**_{ka}. - verim: **berim**_{ka}. 1.

ötəmək_{ka}. ödəmək. əda edmək. qılmaq. 1. ülətmək_{ka}. paylamaq.
 paytamaq. 1. yerinə qoymaq. yermək. - orunc alıb **yermədi**:
 əmanət alıb verdəi.

vert : bert_{ka}. verqi. kölənin hər il verdiyi vergi.

vəng : bəng_{ka}. vəngildəmə səsi.

vəya : azu_{ka}. yahut. ya. iki şeydən birini diləməyi anlatır. vəya:.

vurdurmaq : çapturmaq_{ka}. çapmaq. çapışdırmaq. boyun
 vurdurmaq, üzmək. toqıtmaq_{ka}. toxutmaq. dövdürmək.
 çalıtmaq. çapıtmaq. çapıtmaq.

vurqulamaq : tə'kitləmək. bərkitmək. qavalamaq. kipləmək.

vurqun : barıqlı_{ka}. yerikli. melli. əğimli. düşgün. məczub.

vurmaq : - vurayazmaq. dövəyazmaq. : **uru yazmaq**_{ka}.

- vurdu. dövdü: **urdu. toqıdı**_{ka}.

- vurmada çıxan səs. yeməktə ağızda çıxan şapırtı: **şap şap**_{ka}. - çox

vurmaq. çox dövmək: **qammaq**_{ka}.

- vurmaq istəmək: **ursamaq**_{ka}.

- vurmaq. boyun vurdurmaq: **çapturmaq**_{ka}.

- vurmaq. hafifçə vurmaq: **qaqmaq**_{ka}. - vurmaq. yenmək: **çalmaq**_{ka}.

vurmaq : dövmək. çarpmaq. toxumaq. toxunmaq. toqımaq_{ka}. dövülərək
 sərtləştirmək. götürmək, batırmaq.

vurulmaq: <> **urulmaq** <> **orulmaq**_{ka}. biçilmək. tarılmaq. dərilmək.

vurulmaq: **ursuqmaq**_{ka}. 1. yemək. dövülmək. yenilmək1. - savaşa girən

ursuğar: yiyər. 2. dövülmək. qurulmaq. urulmaq_{ka}.

vuruşmaq : 1. arpı. maq. harp etmək. - toxışmaq. toquşmaq_{ka}. 2. birbirinə

qızışmaq. birbirinin başına vuruşmaq: **qaqışmaq**_{ka}.

vuruşmaq : təvrişmək. devrişmək. çevrişmək. çönüşmək. alınmaq.

vuruşmaq : uruşmaq. toquşmaq_{ka}. toqışmaq. döğüşmək. çarpışmaq.

y

y : n. qoy <> qon.

ya mü_{ka} : oldumu. {"bu sözü qəbul ettin mi? söylədiğimi yapmaq üçün qafana qoydun mu?"}

ya : **ya**_{ka} 1. "va" ilgəci kimi "vay" anlamına inkâr ilgəci. 2.

yay. kaman. - **ya bağı**: yayın orta yeri.

- **ya qurmaq**: kaman çəkmək.

- **quruqluq ya**_{ka}: qurulu. qurulmuş yay.

yaba_{ka} : **yapa**. yumşaq, əprik olan, yaş, ıslaq olan.

yabaqu_{ka}: **yapaqu**. **yappaq**. **yapıq**. 1. sap, parça yoluntusu, qırış şırığı.

qırışım. 2. yapıqçış, keçələmiş, qarışmış nərsə. - **yabaqulanmaq**:

yabballanmaq. yapıqmaq.

yaban : geyik. qayıq. vəhşi. - **qayıq** heyvan: yaban heyvan.

yabancı : yat. baz_{ka}. sap. sapaq. adnaqu_{ka}. - yabancı dil ilə söylətmək:

sümlütmək_{ka}. - yabancı dil **qonuşmaq**: **sümlüşməyə**_{ka}.

sümlüşmək_{ka}. - yabancı kimi sağına. soluna baxan adam: **ingəs**

kişi_{ka}. - **yabancı saymaq**: yatlamaq_{ka}.

yabancılaşmaq: yatıqmaq_{ka}. yadlaşmaq. - yağuş kişi yatıqdı: yaxın adam

yadlaşdı.

yabı: **yabı**_{ka}. **yapı**. örtük. yəhərin üstünə, altına qoyulan keçə. yəhər yastığı.

yabın_{ka} : qırmızı. al.

yaçanmaq_{ka} : utanmaq. ucunmaq. sıxılmaq.

yad:yat

yadılmaq: yayılmaq. çözülmək. yazılmaq_{ka}.

yafa_{ka} : **yava**. 1. qolqan tikəni. 2. sıcaq. quytu yer. 2. (< **av**) ayva. avaq. sığıncaq.

yafaş_{ka}. : **yavaş**_{ka}. qılıqlı. yumuşaq xuylu.

yafışqu_{ka}: **yumuşqa**. "qızılıcığ", "kürən" deyilən dağ yemişi.

yafqu_{ka} : xalqтан olup xaqandan iki dərəcə aşağı bulunan kişiye verilən unqun.

yafuz_{ka} : **yavuz**. hər şeyin kötüsü. yamanı, pisi. yava. bəğənilməz. kötü. yaman.

yağmalamaq: yağmalamaq. yolıtmaq_{ka}. yoluşturmaq. yolumaq.

yah : **yah**_{ka}. **yeh**. **yeğ**. əvət. peki. bə'li. gözəl. yaxcı. - **yəh mü**_{ka}: "tamam mı" anlamına bir kəlimə - yə mü?. - **yah**: olsun. gözəl. nə gözəl.

yahut : **azu**_{ka}. ya. vəya. iki şeydən birini diləməyi anlatır.

yax:yaq

yaxşı_{ka} : iyi. gözəl. hər şeyin gözəli.

yaq : **yağ**. **çir**_{ka}. **çır**. **öz**_{ka}. 1. qab qaşıqqa yapışan bulaşığı. yemək qalıtı. 2. kifir batıq olan. 3. üz. **öz**_{ka}. 4. yax yuğ qədəş: uzaq qohum¹. 5. **yağı**_{ka}. **yəği**_{ka} şeytan. 6. yağ. iç yağı. 7. çanaq, qap bulaşığı. - yaq yuq: kir bulaşığı.

- ayaq yuqi: yak yuq qab qacaq: bulaşiq batıq qab. **yax yux**: yox kimi, yufa, ova nərsə.
- **yoqqa** sandıq: heç saydıq. dəyər verməmək.
- yağsız, tatsız bulamac: **bulqama**_{ka}.
- yağ çıxarmaq. **təktir** etmək: **tamınmaq**_{ka}.
- yağ istəmək.
- yağsımaq: **yaqsamaq**_{ka}.
- yağ tadını almaq.
- yaqsamaq: **yaqsımaq**_{ka}.
- yağ tortusu: **tar**_{ka}. - iç yağı. yağılı: **yaqrı**_{ka}.
- **yaq öğri**_{ka} : yağ dənəsi. susam.
- **yağ yağıq**: qohum tanış. - **yaq yuq**_{ka}: **yak yok**_{ka} (< **yoq**: yoğulmuş. **yax**: yaxılmış).

yaqa_{ka} : **yaxa**. paltar yaxası. qoncuq. qoncək. küncək. nərsənin yanı, qırağı, ucu.

yaqaq_{ka} : **yağaq**. **qayaq**. **qıyıq**. cəviz. girdəkan.

- qoldaçıya min **yağaq**_{ka}, barça belə ayruq dayaq_{ka}: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (hammısında üstündə) çəlik.
- **yağaq** ağacı.
- **yağaqlıq**: cəvizli.
- **ağı** yağaq: yağlı cəviz.

yaqaqlı_{ka} : cəvizli. qayaqlı. qıyıqlı. girdəkanlı.

yaqaqlıq_{ka} : cəvizliq. cəviz bitən yer.

yaqarmaq : (< yax). **yaqutmaq**. yaxutmaq. verinmək. təslim olmaq. - ona **yaxarma**.

yaqcılıq : **yaxcılıq**. ağışqa. iyitlik.

yaqday : **yağday**. yağru_{ka}. yağur. yağur. yaxlıq. yağılıq. dövrə bər. çevrə. mihit. - buna yağru **yürimə**: onun döğrə bərinə dolanma.

yaqdırılmaq: yaqılmaq_{ka}. yaxıtmaq_{ka}. yaqturmaq_{ka}.

yaqı : **yağı_{ka}**

- **qır** yağı: iç düşman. yolsuz, iləksiz, bəlgəsiz, gizli olan düşman. -

yaxı **yuğı** **ər_{ka}**: yaxlı, yağlı, yufa incə, alçaq könüllü, mütəaze' kişi.

- yağı kəsilmək. öcəş, düşman yağıqmaq_{ka}. düşmanlaşmaq. -

birbirizə **yağıqmayın**, yaxının.

- **yağın** taba: yağıya doğru.

yaqı : **yağı**. **yaxı**. 1. yağıq_{ka}. yağı. düşman. - **yavuşq** **yağıq**: qatı düşman.

2. yağıq. məlhəm. 3. yaxarlı. alçaq könüllü. dikələ, öngərliyə

qarşı. barşar. - **yaxı** **yuxı** **ər**: sözə baxım, mütəvazi. 4. **yaq_{ka}**.

şeytan.

yaqıq : 1. **yağıq**. **yaqıq_{ka}**. mərhəm. - ağrıma yağuş olacaq. yarama **yağuşq**

yax. 2. **yaxıq**. pomad. 3. yaxı. yaxıq. yaxın. məlhəm. mərhəm. 4.

yağı. düşman. - **yavuşq** **yağıq**: qatı düşman.

yaqıqmaq: **yağıqmaq**_{ka}. yağı, öcəş kəsilmək. düşmanlaşmaq. - birbirizə

yağıqmayın, yaxının. - iki ölkə biribirinə **yağıqdılar**. - ötəc bizə

yağıqdı: zəmanə bizə düşman kəsildi.

yaqılamaq_{ka} : **yağılamaq**_{ka}. düşmanlıq etmək. düşmanla savaşımaq. çarpışmaq.

yaqılmaq_{ka}: **yağılanmaq**. **yaxılmaq**: 1. ciciklənmək. qısqanmaq. 2.

düşmanlıq etmək. 3. örtəlmək_{ka}. yanmaq. 4. toxunulmaq.

yaqlaşılmaq. 5. yağdırılmaq.

yaqımsız : **yaxımsız**. 1. kupal. gobut. sasrıq. sassıq₆. sarsıq_{ka}. 1. pis. bəğənilməz. kifir.

yaqın_{ka} : **yağni**. **yakni**. yaxın. 1. şeytan. 2. düşman. 3. yaxın. yaxıq.

mərthəm. - **yaxın tanış**: qonum_{ka}. yar yoldaş. qohum qonşu.

yaxınlar: qayınboyun. dünürlər. tayfauruq. tayfatırıq.

yaqınlaşmaq: **yaxınlaşmaq**. qavuşmaq_{ka}. yaqumaq. yaxlaşmaq. yaxuşmaq.

- **yağudu** diləyim.

yaqınmaq_{ka} : **yaxınmaq**. **yaxınlaşmaq**. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının.

yaqır : **yağır**. **yağrı**_{ka}. 1. sırt yarası. - **yağırılı** at: beli yaralı at. - **yağırı**

sağaltmaq. iyi etmək: yaqırlamaq_{ka}. - **yağırı çoğalmaq**:

yaqırlanmaq_{ka}. - **yağırdan qaşınmaq**: yaqırlanmaq_{ka}. - yağırılı. sırtı

yaralı: yaqırlıq_{ka}. 2. yağ. iç yağı. piy. 3. yarın_{ka}. kürək, bel gəmiyi.
çiğın gəmiği.

yaqırlamaq_{ka}: yağırı sağaltmaq, iyi etmək.

yaqırlanmaq_{ka}: **yağırlanmaq**. 1. kürəklənmək. bellənmək. kürəyi yağlanmaq.

2. yağırı, kürəyi qaşınmaq. - heyvan **yağırar**, yerdə ağniyar. 3.

heyvanın kürəyi yaralanmaq, zədələnmək. - dəvə **yağırlandı**. 4.

heyvanın kürək, beld yarasının düzəlməsi.

yaqırlatmaq_{ka}: **yağırlatmaq**. heyvanın kürəyi yaralanmaq, zədələnmək. -

dəvə **yağırlandı**.

yaqırlıq : **yağırlıq**. 1. yağırlı. sırtı yağlı, qalın. 2. sırtı yaralı.

yaqısmaq : **yağısmaq**. **yaqsımaq**. **yağsımaq**. yağ dadmaq. yağ dadınmaq.

yaqış_{ka} : **yağış**. qurban. qurbanlıq.

yaqışmaq_{ka}: 1. yaxlaşmaqyaxına gəlmək. - onun gəlməyi **yaxışdı**. 2. yaxı

(mərhəm) yaxmaq. 3. toxunmaq. - elə iti danışır ki, dodaqları

yavişmır: birbirinə dəğmir.

yaqıtqan_{ka} : **yağıtqan**_{ka}. **yaxıtqan**. 1. düşmanlıq edən. kinli. - bu kişi, nə

yağıtqan. 2. yağdıran. 1. yaxıtqan.

yaqıtlıq : - **yağıtlıq** olsa, yarıqlıq düşər.

yaqıtmaq_{ka}: **yağıtmaq**. 1. tökmək. - arpa saman **yağıtqıl**, olsun atı yaruqluq:

arpa saman tökginən, atı tapsın güc quvət. 2. düşmanlıq etmək.

yağılamaq. yağışmaq.

yaqız : yağız. qızıl ilə qara arası rəng:.

yaqqu_{ka} : **yağqu_{ka}**. yağ_{ka}. yağmur. yağmırlıq.

yaqlamaq : **yağlamaq**. yovsamaq. yavsamaq_{ka}. könül almaq istəmək.

yaqlanmaq : **yağlanmaq**. yağrılanmaq_{ka}. ətlənmək.

yaqlanmaq_{ka}: yağlanmaq. yaqrılanmaq_{ka}.

yaqlaşmaq : **yaxlaşmaq**. yaqumaq. yaxuşmaq. yaxınlaşmaq. -
yağudu diləyim.

yaqlaştıran: **yağlaştıran**. yaqutqan_{ka}. yağlayan. igitqan. igidlik edən.

yaqlatmaq_{ka}: yağlatmaq.

yaqlayan: **yağlayan**. yaqutqan_{ka}. yağlaştıran. igitqan. igidlik edən.

yaqlı : **yağlı**. **yaqlıq_{ka}**. özlük_{ka}. üzül. özül. çivqin_{ka} (# **qəvqin**). yağlı.
doyurucu. bəsləyici.

yaqlıq_{ka} : yağlı.

yaqma : **yağma_{ka}** qar_{ka}. - **yağma edilmək**: üpləlmək_{ka}. üplətmək_{ka}. -
yağma etmə. çalma: qapış_{ka}. - **yağma etmək**: yağmalamaq.
zorlamaq. gücətmək_{ka}. gücləmək. güclə, zorla almaq. əldən çıxarmaq.
tutmaq. özünə mal etmək. qapınmaq_{ka}. üpləmək_{ka}. qar_{ka}.
yağmalamaq. qarmalamaq_{ka}. - **yağma ettirmək**: yolıtmaq. yoluşmaq.
yolutmaq. yulutmaq_{ka}. qücətmək_{ka}. - **yağma edişmək**. yağmalaşmaq.
üpləşmək_{ka}. - **yaqmalanmaq_{ka}**: yağma qılığına girmək. - yağmada
yardım etmək: **qücəşmək_{ka}**. - **yağmalanmaq**: üplənmək_{ka}. -

yağmalaşmaq. yolıtmaq. yoluşmaq. yolutmaq. yulıtmaq. yulumaq.
yulutmaq: yuluşmaq_{ka}. **yağmalaşmaq:** qarmalaşmaq. qarmaşmaq.
birbirinə baxıb baxmadan biçip kəsip yığıb götürmək. 1. yağmac.
çalmaş. qapış_{ka}. qabiş_{ka}.

yaqmac : yağma. çalmaş. qapış_{ka}. qabiş_{ka}.

yaqmaq : yaxmaq. yağmaq. 1. (qıl). ütmək_{ka}. ötmək. örtmək_{ka}. odlamaq.
2. yaxınlaşmaq. - baruğ yaxdı: gediş, hərəkət çağı çatdı. 1.
yaqlaşmaq. toxunmaq. 2. dəğmək. sürtmək. ləms etmək. - əl
yaxmaq: əl sürtmək.

yaqmalamaq: yağmalamaq. qücəmək. üplətmək_{ka}. öplətmək_{ka}. üzmək.
üzürmək. qarət etmək. - altun gümüş **üzürdüm.** - onun malın
gücüyüb aldılar.

yaqmalaşmaq: yağmalaşmaq. yoluşmaq_{ka}. yolışmaq.

yaqmalatmaq: yağmalatmaq. yolutmaq_{ka}.

yaqmaşmaq: yağmaşmaq. qücəşmək_{ka}. soyuşmaq.

yaqmır: yağmır. (yağmurluq). yalma_{ka}. kaftan. kəftə. - **irkin** yağmır: arasız
yağış.

yaqmırlıq: yağmırlıq. yaqu_{ka}. yağqu_{ka}. yağmur.

yaqmur : - **yağmurluq:** kədük_{ka}. yağqu. yağ_{ka}. - yağmurluq yapmaq üçün
ayrılmış, hazırlanmış keçə: **geyüklük geyiz**_{ka}. - yağmurluq yiyəsi:
kədüklük_{ka}. - yağmuru çox olan yer: **yağmurçıl**_{ka}. - yağmurun

sağnaq halında yağmasından çıxan səs. hərhanki bir axarın çıxardığı
səs. **çar çar: şar şar**_{ka}.

yaqmur : yağmur yamqur_{ka}.

yaqni : yağın. yağni. yakni. 1. şeytan. 2. düşman.

yaqri : yarqı_{ka}. yağır. yağ. iç yağı. piy. - kəriş **yağrı**, oğula qalar: atın
kürək yarası oğula andıra qalır.

yaqriqan : yağıran. yağran. yağlatıb yumşatan.

yaqrılanmaq_{ka}: yağrılanmaq_{ka} yağlanmaq. ətlənmək.

yaqrımaq : yağrımaq_{ka} yağır olmaq. yağrınlamaq. yarğnına, sırta vurmaq.

yaqrıtmaq_{ka}: yağrıtmaq. yarqıtmaq. heyvan yağırın, kürəyin yaralamaq,
zədələmək. - ol dəvəni **yağrttı**.

yaqru : yağru_{ka}. yağur. yoğur. yaxlıq. yağılıq. yağday. dövrə bər.
çevrə. mihit. - buna yağru **yürimə**: onun döğrə bərinə dolanma.

yaqsımaq : yaqsımaq. yağısmaq. yağ dadmaq. yağ dadınmaq. - yağru yağı,
yağısmaz: piy yağı, yağ (kərə) dadı verməz.

yaqsınmaq_{ka}: yaxsınmaq_{ka}. (**yak. yaq**: tən. bədən gövdə). paltarı əğininə
(sırtına) almaq, çığnıne salmaq. bürünmək. çərşovlanmaq. -
eşik soyuqdu, bir şal **yaxsın** çıx. - çoban kaftanın geyməz, **yaxsınar**.

yaqşı : yaxşı. 1. mehriban. məhəbbətli. 1. iyi. - **yaxşı** iş.

yaqşıca : yaxşıca. büsbütün. iyi. iyicə. **çinğ**_{ka}.

yaqşılıq : yaxşılıq. ayqu. əyku. eyqu. əzqu. iyi. gözəl.

yaqşılıq : yaxşılıq. iyilik.

yaqtı : yaxınlaşdı. - barqüz **yaqtı**: gedməyiz yaxınlaşdı.

yaqturmaq: 1. toxundurmaq. yaxınlatmaq. - onu mənə **yaxutma**: yaxınlatma.

2. (od. yaxı) yaxtıрмаq. 3. saxlatmaq. yatturmaq_{ka}. yittirmək_{ka}.

qeyb ettirmək.

yaqu_{ka} : yağqu_{ka}. yağmur. yağmırlıq.

yaquq : yağuq. yaxın. qonum. qohum. tanış. - **yağuq ulamaq**: görüş, seləyərham etmək. - yaq yaquq: yap yaxın. . - **yağuq ulamaq**: sileyi rəhm etmək.

yaquqluq: yağuq ulamaq işi. qonum, qohuma yoluğmaq işi. görüş. seləyərham.

yaqumaq : yağumaq. yaxlaşmaq. yaxuşmaq. yaxınlaşmaq. - **yağudu** diləyim. - bəy gəlməyi yağudi: bəyin girişi yaxlaşdı.

yaqumaq_{ka}: yakumaq. yaquşmaq_{ka}. birbirinə yaxlaşmaq.

yaqurmaq : yağurmaq_{ka}. 1. ah çəkmək. sıx sıx solumaq. yüksək bir solumaya tutulmaq. 1. yaxlaşdırmaq.

yaquşmaq_{ka} : yakumaq. birbirinə yaxlaşmaq.

yaquşmaq_{ka}: yağılmaq. yağılıq etmək. yaqılmaq. yaxıtmaq. düşmanlıq etmək.

yaqut : yağut. edqü. comert.

yaqutqan_{ka}: yağlaştıran. yağlayan. igitqan. igidlik edən.

yaqutluq: **yağut**. edqulük. comərtlik.

yaqutmaq : (< **yax**). **yaxarmaq**. yaxutmaq. yaxdurmaq. yaxlaşdırmaq.
yaxılatmaq. yoxunlatmaq.

yal : **yal**_{ka} yalıq. at yələsi. - **yal tükü**: sırt_{ka}. qalın qıl.

yalabıtmaq: yalratmaq_{ka}. parlatmaq. yalrıtməq.

yalacı_{ka} : 1. qaraçı. iftiraçı. itham edən. şərr. - **yalacı** bəylər. - **yalacı** qadın.
2. - **yalacı yoğa**_{ka}: incə, kəvrək əkmək.

yalafar_{ka} : insanlar arasında elçi. xaqanın, devlətin əlçisi. tanrı elçisinə
yalavac deyilir.

yala_{ka} : 1. töhmət. ittham. iftira. köksüz. havayı. - **yala** sözlər. 2. incə.
yala yuğa: yala yufa: nazik, incə, xasa çörək. 3. nazlı. - yala qıız.
4. dəğmə düşər kişi. - nə **yala** kişisən oğul. 5. zayıf. - **yala** yağı:
zayıf düşman.

yalaq : yalağ. boş.

yalalmaq_{ka} : töhmətlənmək.

yalalmaq_{ka}: **yalanmaq**_{ka}. töhmətlənmək. itham edilmək.

yalamaq_{ka} : 1. töhmətləmək. yamamaq. - quru **yala yaladılar**. - oğruluq
yaladılar. 2. yalqamaq_{ka}. yalvarmaq.

yalaman: kərkük. gərilmış. açıq.

yalan : ikit_{ka}(ikili, ki üzli söyləyən). alsıq. arsızq. aldaq. tovlaq. duzaq.

tələ. arğuc_{ka}. aldatan. - arğuc ajun. yalancı, aldatıcı dünya.

yalançı : ütrük_{ka}. hiləci. kələkbaz. ütücü adam.

yalanmaq_{ka} : **yalalmaq**_{ka}. 1. töhmətlənmək. itham edilmək. 2.

yalqanmaq_{ka}:

yalışmaq: yalqaşmaq_{ka}.

yalatmaq: yalfatmaq_{ka}. yalqatmaq. yalqatmaq_{ka}. yutturmaq. utturmaq.

yalfatmaq.

yalavac_{ka} : elçi. pəyqəmbər.

yalbı : **yalpı**. 1. _{ka}. yassı, enli, gen olan nərsə, tabax. məjməyi. 2. təxdə.

- **yalpıdaş**: taxdadaş. təxdəsəng.

yaldırmaq : yoldırmaq. yoldramaq_{ka}. parlamaq.

yaldıruq: bəzəkli şığallı. pozlu süslü. parlaq. - **yaldıruq** əşlər.

yaldramaq: yaldırmaq_{ka}.

yaldruq : yoldruq_{ka}. parlaq. süslü.

yalfatmaq: yalqatmaq_{ka}. yalatmaq. utturmaq. yutturmaq.

yalxalanmaq: **yayqalmaq**_{ka}. **yayxalanmaq**. çalqanmaq. hər şeyə qönlü

məyil göstərmək həvəslənmək, hövüklənmək.

yalıq : **yalıq**. 1. qayış. - **yalığı** köklət: qayışı bərkit. 2. pipik. xoruzun tacı.

ibik. pipiyi. 3. **yıl**. at yələsi. yal. 3. yəhər qaşı. - öndüni **yalıq**, geyin

yalıq: ön qaş, arxa qaş. 4. yanaq. hər nəyin üzü dikəsi, ucu.

yalıq yılıq: insan heyvan.

yalıqlanmaq: horoz ıbiqlənmək. at yələlənmək. yallanmaq.

yalım : 1. təxdə. 2. sarp, dik, yalçın. - **yalım qaya**: {1. sarp dağın ətəgi. 2. təxdəsəng}. 3. odğuc. oduc. alov.

yalıman : **yelimən**_{ka}. dağınıq biçimdə yapılan çapul. yalıb yoluq dağıdıb. dağınıq şəkildə yapılan çapul.

yalım_{ka} : siriş. çiriş. yapışqan. çəsb. - **yarıq yalım**: balıq çirişi.

yalım_{ka} : yəlim. yapışqan. çəsb. tutuş_{ka}. tutqal. kəndisiylə tük.

yalın : **yalım**. alov. odğuc. oduc.

yalınçqa_{ka} : yılınçqa. yavan. dadı, duzu, yağı olmayan yemək. -

yalındaq_{ka} : çıplaq.

yalınq : **yalınğ**. çıplaq. qından çıxmış.

yalınquq : **yalınğuş**_{ka}. **yalqınquq**. 1. yalqun. insan. 2. adəm. həzrəti adəm. - **yalınquq** oğlı yoqazur, əyku adı qalır.

yalınqus_{ka} : **yalnğuş**_{ka}. yalnız. kimsəsiz. - **yalınqus** qaz ötməz.

yalınmaq_{ka}: 1. soğunmaq_{ka}. soğqunmaq. soyunmaq. silkinmək. lütlənmək. 2. yalmaq_{ka}. yanmaq. göynəmək. alovlanmaq.

yalışmaq_{ka}: töhmətləmək. itham etmək.

yalıt_{ka} : təxdə. enli, hamar, bütün olan nərsə. - **yalıt qaya**: səxrə.

yalıtqa_{ka} : alay. şuxluq. - **yalıtqa qılmaq**_{ka}: alay etmək. lağa qoymaq.

- yalıv** : yalvı_{ka}. yalva. yada. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir.
- yalqa** : gədik. - qara mun gəlməyincə, qara yalqaya qaçma.
- yalqaq** : yoxacıq, dəriciq, qabıq. qandır_{ka}. zar. pöz. car. çar.
- yalqamaq**_{ka}: yalamaq. yalvamaq.
- yalqandırmaq**_{ka}: yalğandırmaq_{ka}. yalanlamaq. təkzibləmək.
- yalqan**_{ka} : yalan.
- yalqanmaq**_{ka}: yalanmaq.
- yalqaşmaq**_{ka}: yalaşmaq.
- yalqatmaq** : yalfatmaq_{ka}. yalatmaq.
- yalqatmaq**_{ka}: yalatmaq. yutturmaq. utturmaq. yalfatmaq.
- yalqıl**_{ka} : yələsi ağ. ağ yələli.
- yalqın** : **yalnıq**_{ka}. 1. kişi. insan. bəşər. adam. - **yalqın oğlu**: bəni adəm. -
öt keçər kişi duymaz, yalqın oğlu mənqu qalmaz. 2. sağıq_{ka}. ılıqın.
sərab.
- yalqu**_{ka} : axmaq. bəyinsiz kişi.
- yalqun**_{ka}: 1. yalınquq. yalınğuş_{ka}. yalqınquq. insan. 2. yalnu. kuf.
- yalma**_{ka} : kaftan. kəftə. yağmır (yağmurluq).
- yalmaq**_{ka}: 1. yanmaq. yalınmaq. alovlanmaq. 1. yaranın göynəməsi. - yaram
baş verib yalır. - baş yalır: yara göynür. - od yaldı. - gün üzü yaldı.
- yalnıq**_{ka} : yalqın. kişi. insan. bəşər. adam. - **yalqın oğlu**: bəni adəm.
- yalnız** : tutasız. tək. təkin. yoldaşsız. yalınquş_{ka}. yalınğuş_{ka}. kimsəsiz.

yalnqus_{ka} : yalın. tək. - **suq yalnız**: tək tanqa: tək tənha. yapa yalnız.

yalnuq : yanluq. nöker.

yalpalanmaq: yellənmək. sərəkəkləmək_{ka}. iki yana sallanmaq.

yalpıdaş: taxdadaş. təxdəsəng.

yalratmaq: yolratmaq_{ka}. yolritmaq. parlatmaq. yalritmaq.

yalratmaq: yolritmaq_{ka}. alovlandırmaq. parlatmaq. yalritmaq. yolratmaq.

yalratmaq_{ka}: parlatmaq. yalabıtmaq. yalritmaq.

yalritmaq : yalratmaq_{ka}. parlatmaq. yalabıtmaq. yalrutmaq. alovlandırmaq.
ışılataq.

yalritmaq : yolratmaq_{ka}. yolritmaq. parlatmaq. yalratmaq.

yalritmaq: yolritmaq_{ka}. alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yolratmaq.

yalrutmaq: **yalritmaq**. alovlandırmaq. ışıqlataq.

yalrutmaq: yolritmaq. parıldatmaq.

yaltaqlanmaq: əğrinmək_{ka}. əğilib bükülmək. yaramsınmaq_{ka}. dalqavuqluq
edmək. yaranmaq. yumşanmaq. yufqalanmaq_{ka}. incəlib
büzülmək. əprikmək. yavuncımaq.

yaltaqlanmaq: yumşaqlanmaq_{ka}.

yaltıramaq_{ka}: az ışımaq. az parlamaq.

yal_{ka} : yalçın. sərt.

yaltrıq_{ka} : parlaq. süslü. yoldruq. yuldruq. cilalı.

yalturmaq_{ka}: yandırmaq. odui yalovlandırmaq. - tüpi odu **yalturdi**.

yalu_{ka} : yaluq. yolaq. qayış. ip. örkə. örekə.

yaluq : bax > **alıq**_{ka}. 1. keçəl. daz. aluq. 2. yalquq. yaluz. yoluq. soyuq. soyulmuş.

yalva : yalvı_{ka}. yaliv. yada. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir.

yalvac : yalvin_{ka}. yalviçı_{ka}. yadac. büyücü. sehirbaz.

yalvamaq_{ka}: yalqamaq_{ka}. yalamaq.

yalvanmaq_{ka}: yalamaq. - ağzıvı **yalvan**: ağzıvı dilin ilə yala. - dodaqların

yalvanma.

yalvar : iltimas.

yalvarım: **yalvaram**. iltimas dua.

yalvarmaq : 1. sallanmaq. 2. dileğinin yapılmasını istəmək.

yalvı : yelvi_{ka}. büyü. sehir.

yalviçı_{ka} : yalvin_{ka}. yalvac. yadac. büyücü. sehirbaz.

yalvı_{ka} : yalva. yaliv. büyü. yada. cadu. sehir.

yalvin_{ka} : yalviçı_{ka}. yalvac. yadac. büyücü. sehirbaz. - **yalvin** onun gözləri.

yam : **yam**_{ka}. 1. çör çöp. pislik. çapaq. gözə. 1. yamaqlıq nərsə. bir yol arası qoub köçən yer. duracaq.

yama : yapru. rufu.

yamac : (< **yam**). dağ döşü ətəyi kimi yamil, mayıl yer.

yamaqçı: pineçi.

yamaq_{ka} : 1. yımaq. yumaq. qıyı. qıraq. 1. takız. takuz_{ka}. taqzıl. taqaz.

ləkə. - **barçın** yamağı barçına. - hər dona **yamaq** olda, hər **yamağa** don olma. 3. yama.

yamaqlıq_{ka}: ulağ_{ka}. yamalıq. sığzıq_{ka}. yamalı. yaması olan.

yamaqu_{ka} : yamanması gərəkli.

yamalmaq_{ka} : yamanmaq.

yaman_{ka} : yavuz_{ka}. yafuz_{ka}. yava. bəğənilməz. isiz_{ka}. ısız. kötü. hər şeyin kötüsü. - **yaman iq**_{ka}: yaman xəstəlik. cüzam.

yamanlıq: isizlik_{ka}. ıszılıq. ıssızlıq. kötülük. həşərlik.

yamanmaq_{ka}: yamalmaq_{ka}. yırtıq cırıqla uğraşmaq.

yamaşmaq_{ka}: (**yam** < met > **may**). **mayaşmaq**_{ka}. yayılıb yatıb qalmaq.

təbəlliklə yerə yapışıp qalmaq. sustalmaq. saymamaq.

(buyrulan işi yapmaqdan) çəkinmək.

yamaşmaq_{ka}: yamaqlamaq. yamamaq. - bu donu **yamaş**.

yamata_{ka} : yağlı tavuq, yağlı ət qızartılacağı zaman yağın dışarı

sızması üçün içinə sarılan qadayıf xəmiri kimi incə bir xəmir.

yamata_{ka}: yamaqlıq, yapışdırmağa işlənən nərsə.

yamdu_{ka}: qasıq.

yamılmaq : **mayılmaq**_{ka}. qəvşəmək.

yamırtmaq: amurtmaq_{ka}. yatışdırmaq. dindirmək. toxdadmaq. çatdırmaq.

yamışmaq: < met > **mayışmaq**_{ka}. yamaşmaq. təmbəllikdən yerə yapışıp qalmaq.

yamız_{ka} : (**yapış. yumuş**). qasığın iki yanı. qalçanın iç yanları.

yamquq : < met > **mayquq**_{ka}. paytaq. qıçları dolaşiq, əğri.

yamqur_{ka} : yağmur.

yamlamaq_{ka}: yaplamaq. yanlamaq. yeniləmək. silmək. süpürmək. yağmaq. təmizləmək. - gözün yaşın **yamladı**.

yamlan_{ka}: 1. yumulub, sıõılan yer. sığıncaq. pənahqah. 2. qəmə. bir çeşit sıçan,

yamlıq_{ka} : 1. çör çöplü, aşqallı nərsə. içərisinə çör çöp qaçmış olan. 2. küllük. zibillik.

yamraşmaq_{ka}: quzular anaları ilə qarışmaq.

yamrulmaq: amrulmaq_{ka}. yatışmaq. dinmək. çəkilmək.

yamrumaq: yumrumaq. yağmaq.

yamşamaq_{ka}: **yumşamaq**. yapıqmaq. yapılıb, yaslanıb, batınmaq nitəliyin qazanmaq.

yamu_{ka} : **yanu yamu**_{ka}. 1. bəkitmə sözü, ilgəci. əlbəddə ki. hər necə olursa olsun. - **yamu yanu** yemlisən. verməlisən **yanu yamu**. 1. **yamu** ?: oldumu. - sən gedəsən, **yamu**: oldumu ?.

yamul : yasul. yatul. bax > **amul**. səğnik. sakin. rahat.

yamurqan_{ka}: damlayan. qanayan. tamurqan.

yamurmaq_{ka}: 1. yumarmaq. tomurmaq_{ka}. tomruq tomruq yapmaq, kəsmək.

- ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək. 2. damlamaq.

qanamaq. tamurmaq. 3. tomruq yapmaq. kəsmək. tomurmaq.

yamurmaq. 4. yəncimək. ısırmaq. kötüləşmək. tıncmək.

yençmək. yönçümaq. 5. tamurmaq_{ka}. damlamaq. qanamaq.

yamurt : amurt. təsgin.

yamurtmaq: amurtmaq_{ka}. yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq.

söndürmək.

yan : **yan**_{ka} 1. qaburqa. əyəkü. əyəği. hər heyvanın əyəği. əyə

qəmiği. çadırın yanı. 2. kənar. qıtıq. qıdıq_{ka}. qıyı. - **yan baxmaq**:

alartmaq_{ka}. bələrtmək (qöz). bərətmək. 3. qınqr_{ka}. şaş. qınğır. 4.

taba. qayaq₆. 5. yançaq. sağrı. köçük_{ka}. göt. 6. uca (göt) qəmiği.

uca qəmiğinin başı.

yana_{ka} : 1. anormal. ənai. yava. - qılıb yana qudurma: özündən çıxıb

yavalıqa qoyulma. - **yana yatmaq**: kəmilmək. qamılmaq_{ka}.

söykənmək. 2. anru. nəru_{ka}. ayru. sonra. dahi. - bundan **nəru**

kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur. 3. qenə. yenə. təkrar. ikinci

dəfə olaraq. geri dönmə bildirən ilgəc.

yanacaq : **yonaq**_{ka}· **anq**_{ka}· 1. heyvanların səmərləri altına qoyulan bez, keçə, çul çuval parçası. 2. anğ. an. üz. - qızıl **an**.

yanalduruq : **yanğalduruq**_{ka}· kəpənəgin arxasına, yaxasına tikilən parça. başlıq.

yanar : örtər. issi. isti. qızqın.

yanatmaq : 1. yanğramaq_{ka}· yanzatmaq. açığa vurmaq. aydınlamaq. ifşa etmək. 2. yenitmək. tazalamaq.

yançaq : yan. sağrı. köçük_{ka}· göt.

yançıq : **yançuq**_{ka}· kiçik torba, kisə.

yançuq_{ka}· **yançıq**· torba. kisə.

yandaq_{ka}· tikən. gəvən tikəni.

yandıq_{ka}· yanıq. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan.

yandru_{ka} : təkrar.

yandrumaq_{ka}· **yandurmaq**_{ka}· 1. döndürmək. 2. qusmaq. 3. qorxutmaq·. 4. yanmaq.

yanıq_{ka} : 1. qusma. qəyy. bulantı. - o **yanıq yandı**: o qaytardı. 2. qorxutma. təhdit. - bəy **yanığında** düşmə: bəy qorxusuna düşmə. 3. **yandıq**_{ka}· yanıq. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan.

yanılan : **yanğılqan**_{ka}· 1. unutan. 2. səhv edən.

yanılmaq : **yanğılmaq**_{ka}· - yazmas, atım olmaz, **yanılmaz**, bilgə olmaz.

yanılmaz: yazmaz_{ka}· yayınmaz. iştibah etməyən.

yanılmaq: yazturmaq_{ka}. çözdürmək.

yanıt : yonqaq_{ka}. yonqat. yanqa. çuğulluq. qoğut. şikâyet.

yanıtmaq_{ka}: **yenitmək**_{ka}. 1. yonqamaq_{ka}. yonqatmaq_{ka}. yanqamaq.

çuğullamaq. qoğulamaq. 2. şikâyet etmək. 3. yenitmək.

tazalamaq. 1. doğurtrnaq. - mama arvadı **yenitir**. 1. yenitmək.

tazalamaq.

yanqa_{ka} : **yanğa**_{ka}. 1. hərhanki bir nəyin, ırmağın yanı. keçəsi. 2.

yonqaq_{ka}. yonqat. yanıt. çuğulluq. qoğut. şikâyet.

yanqaq_{ka}: **yanğa**_{ka}. 1. yanlı, civarlı, qıraqlı olan nə. dişlərin oturduğu gəmik.

qapı söğəsi. hər şeyin yanı. 2. yan. tərəf.

yanqalduruq_{ka}: **yanğalduruq**_{ka}. yanalduruq. kəpənəgin arxasına, yaxasına

tikilən parça. başlıq.

yanqan_{ka} : **yanğan**_{ka}. **yanan**. 1. alaca qarqa. yalnız başı aq olan qarqa. 2.

fil. - **yanqan** carladı: cırıldadı.

yanqı_{ka} : **yanğı**_{ka}. yeni.

yanqıla : **yanğıla**_{ka}. yenədən. yenidən. genədə. təkrar. ikinci kərə.

yanqılamaq: yanğqulamaq_{ka}. səs vermək. səs gəlmək.

yanqılamaq_{ka}: **yanğılamaq**_{ka}. 1. yanılamaq. yeniləmək. - başın yandırır

yanqıladı: yarasın yenidən tazaladı. - o donun **yanqıladı**: yeniledi. 2.

yanıqlamaq. olan şeyi yenidən göstərmək. tazalamaq. - dağ bu səsi yanqılasın.

yanqılqan_{ka} : **yanğılqan**_{ka}. yanılan. 1. səhv edən. iştibah edən. 2. unutan.

yanqılqan_{ka}: unutan. yanılan.

yanqılmaq_{ka} : **yanğılmaq**_{ka}. yanılmaq.

yanqın : ört_{ka}. od. yanan nəsne.

yanq_{ka} : **yan**. (< **yanqmaq**: əks olmaq). 1. qalıb. - börk **yanqı**: börk qalıbı. 2. yeng. ətək.

yanqluq_{ka}: **yanğluq**_{ka}. yanlışlıq.

yanqmaq: əks olmaq.

yanqraq_{ka}: **yanğraq**_{ka}. yanlı yörümlü, burşuq nə. qıvrımlı. büküntülü. - **yanqıraq** yollar: birçik burşuq yollar.

yanqramaq_{ka}: **yanğqramaq**_{ka}. yanzatmaq. (saxlanması gərəkeni) açmaq, açığa vurmaq, söyləmək. aydınlamaq. ifşa etmək.

yanqşaq_{ka} : **yanğşaq**_{ka}. yanşaq. yandan yöndən qonuşan. özün burxıb, üz gözün tutan. sözü yenilədən. gəvəzə. boş boş söyləyən, cirngildəyən. bir sözü təkərləyən.

yanqşatmaq_{ka}: **yanğşatmaq**_{ka}. yanşatmaq. gəvəzəlik etmək.

yanqu_{ka} : **yanğqu**_{ka}. **yanğqu**_{ka}. yanıt. səsin geridən gəlməsi. yanqı.

yanqulamaq_{ka}: **yanğqulamaq**_{ka}. səs vermək. yanqılamaq. səs gəlmək.

yanqurmaq_{ka}: **yanğurmaq**_{ka}. yanına, sağına soluna baxmaq.

yanlıq : çiydəm_{ka}. sinqır. zavar.

yanlıq_{ka} : 1. çanta. yanında götürülən ambacıq, buxca. 2. külöpüşti.

yanlışlıq: yanğluq_{ka}.

yanluq : yalnuq. nöker.

yanmaq : yandrumaq_{ka}. yandırmaq_{ka}.

yanmaq_{ka}: 1. dönmək. çönmək. qayıtmaq. - **yandı** ərinc sözündən: bəlkə

döndü əhdindən. - nəyə yoldan yandın: qayıtdın. 2. qorxutmaq.

təhdit etmək. - bəy onu bi işdən **yandı**. 3. örtənmək. örtəymək.

çirt çirt edib yanmaq. 4. qalxmaq. - o **yanıq yandı**: o qaytardı. 4.

qusmaq. - ər **yandı**. 1. yalmaq_{ka}. yalınmaq. göynəmək.

alovlanmaq. 1. **anqmaq**. şaşmaq. çaşmaq. təəccüblənmək. - o

andı. - onu görüb, **yandıq** qaldıq. - bunların hamısını bilirdik,

yanmağa gerek nədir. - işini görəndə var, yananda var.

yanşaq : **yanğşaq**_{ka}. 1. sözü yenilədən. gəvəzə. boş boş söyləyən,

cirngildəyən. bir sözü təkərləyən. - **yanşaq** ağızına yağ sürdük. -

yanşaq təlim səyrər: gəvəz çox söylər. 2. səfeh. axmaq. - **yanşaq**

dilim sayramaq: boş boş sözlər söyləmək.

yanşatmaq: yanğşatmaq_{ka}. gəvəzəlik etmək.

yanumaq_{ka}: açmaq. bilmək.

yanurmaq: sulamaq. ititmək. - pıçaqları, qəmələri, qılışları yanurdular, döğüşə girişdilər.

yanut_{ka} : 1. cəvab. 2. qarşılıq. əvaz. bədəl. qiymət.

yanutmaq_{ka} : nərsəni yandan, yanından sürtüb ititmək, biləmək, açmaq, safatmaq. - pıçaq **yanuldu**. yıtıtmaq_{ka}. yititmək. ititmək. bilətmək.

yap : **yap**_{ka}. 1. yapıq, quruq qurulmuş, çevrələnmiş, girdə nərsə. açıq. doğru. çin. - yapraq: < **yap** + **raq**: nərsənin düz olduğuna, vurqu, tə'kid simgəsi): 2. çin çin. lap doğru. 3. meydan. çəkinmədən, açığına işə danışığa, açıq olan nə, ərsə. 4. hilə. al. - **yap yup**: gizli püslü.

- **yap yup qılmaq**_{ka}: 1. kələk qılmaq. al edmək. 2. yubilamaq.

yuplamaq. burbatmaq_{ka}. geciktirmək.

- **yap yup**_{ka}: **yapıq yupuq**. gizli mizli. hilə. al.

yap : yup_{ka}. hilə. al.

yapa : **yaba**_{ka}. yumşaq, əprik olan, yaş, ıslaq olan.

yapaqulaq_{ka}: quburğa_{ka}. bağırqa. boğurqa. bayquş. üki. ühi.

yapan : yapqar. gizlətən. sinqar. sindirən.

yapanğ_{ka}: qumluq. bataq. yerimyi çətin olan yer.

yapçan_{ka}: yavçan_{ka}. yavşan.

yapçınmaq: yavçınmaq_{ka}. yapçınmaq. yapışdırılmaq. yapşınmaq.

yapçırmaq: yavçırmaq_{ka}. yapıştırmaq. yapçırmaq. yapşırmaq. yapşırmaq.

yapçunmaq_{ka}: <> **yapçınmaq**. yavçunmaq_{ka}. yapçınmaq. yapıştırılmaq.
yapşunmaq.

yapçurmaq: 1. təpçürmək. yapşırmaq. yavçurmaq. yapıştırmaq. vəsl
edmək. rəbt etmək. - oxa yun **yapçur**. 2. yavçurmaq_{ka}.
yapıştırmaq. yapçırmaq. yapşırmaq. yapşırmaq.

yapı : 1. yabı_{ka}. örtük. 2. qılma_{ka}. yapma.

yapıqlı : yaprıq. yapıqlıq_{ka}. qapalı. qapanmış.

yapıqlıq_{ka} : yapıqlı. yaprıq. qapalı. qapanmış.

yapılaq : (l <> t) **yapıtaq**. **yabıtaq**_{ka} (**yapı**: qurum. taxım + **laq**: sız). yapıtsız.
çıplaq. əğərsiz. əkərsiz. yəhərsiz. - o atı **yapıtaq** mindi.

yapılmaq: etilmək_{ka}. edilmək. düzəlmək. hazırlanmaq.

yapın : yapqar. iş bilən. işin püfün qılığın bilən. uzman. - qılını bilən
qızıl geyər, yapının bilən yaşıl geyər: xoşa gəlmək istəyən qırmızı
geyər, iş yapmaq istəyən yaşıl geyər. (qızıl iş can aparır, yaşıl iş
aparır)

yapınmaq_{ka} : örtünmək. qapanmaq.

yapır_{ka} : **yapur**. 1. yumşaq. düz. saf. hamar. 1. əğri. sallaq. - **yaprı** qulaq:
əğri, sallaq qulaq.

yapırmaq: **yapurmaq**. 1. yumşatmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdı**. 1.

gizlətmək. örtmək. - o sözün **yapurdu**.

yapış : qılış. qılıq_{ka}. qılıqı. qılı. adət.

yapışan : ısın. ısı. xoş. gözəl.

yapışdırmaq: tapşırmaq_{ka}. təpcərmək.

yapışiq : arqaş. davamlı.

yapışqan: qatut_{ka}. çiriş. siriş. yalım_{ka}. yəlim. çəsb. tutuş_{ka}.

yapışmaq: yılıpışmaq_{ka}. ilpışmaq. yaprulmaq_{ka}. yıpranmaq. bağlanmaq.

ilgişmək. sırılmaq_{ka}. bulaşmaq. - nə mənə yılıpışsan.

yapıştımaq: yavçurmaq_{ka}. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.

yapıştırilmaq : yapçınmaq. yapşunmaq. yavçunmaq_{ka}. yapçınmaq.

yapçunmaq. yapşurmaq. yav çunmaq.

yapıtaq : **yabıtaq**_{ka}. (t <> l) **yapılaq**. (**yapı**: qurum. taxım + **laq**: sız). **yabıtaq**.

yapıtlaq. 1. yapıtsız. çıplaq. əğərsiz. əkərsiz. yəhərsiz. yəhərsiz

- o atı **yapıtaq** mindi. 1. çıplaq. əğərsiz. əkərsiz. yəhərsiz. - o atı

yapıtaq mindi.

yapqaq_{ka}: **yapğaq**_{ka}. duzaq.

yapqar : 1. yapan. gizlətən. sinqar. sindirən. 2. yapın. iş bilən. işin püfün qılığın bilən.

yapqç : **yapquç**. heyvan sürməkdə kullanılan dəğnək.

yapquç_{ka}: **yapuç**. heyvan sürməkdə kullanılan dəğnək.

yapqut_{ka}: döşək. yün, qıl doldurulmuş mindər.

yaplamaq_{ka} : **yuplamaq**. kələk gəlmək. al edmək. burbatmaq.
yap yup qılmaq. yubatmaq. yubılamaq.

yapma : qılma_{ka}. yapı.

yapmaq_{ka}: 1. yapurtmaq_{ka}. gizlətmək. örtmək. qapamaq. qurmaq. yapmaq.
2. pişirmək. - çörək **yapmaq**.

yapraq : < **yap** + **raq**: nərsənin düz olduğuna, vurqu, tə'kid simgesi): 1. çin çin. lap doğru. 2. meydan. çəkinmədən, açığına işə danışığa, açıq olan nə, ərsə. 3. dirçəliş. gəlişmə. cücərmə. inkişaf. gizli. sini. yapruq. yapruş saf. düz. tənək.

yapraq : yapurqaq_{ka} (aqaç. bitgi. varaq).

yapramaq : yavramaq_{ka}. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq. tıqramaq.
bərkimək

yapratmaq_{ka}: dikmək. dikətmək. şüşətmək. - at qulağın **yapratdı**.

yaprı_{ka} : düz. ənli (yer). sarıq (qulaq).

yaprıq : yapıqlı. yapıqlıq_{ka}. qapalı. qapanmış.

yapru : yama. rufu.

yapruq : yapraq. yapruş. saf. düz. tənək.

yaprulmaq_{ka}: yapışmaq. yıpranmaq. bağlanmaq.

yapruş : yapraq. yapruq. saf. düz. tənək.

yapruşmaq_{ka}: düzləşmək. hamarlanmaq.

yapsamaq_{ka} : (örtmək. qapamaq. yapmaq) istəmək. - qarlap acun

yapsamaq.

yapşırmaq: yavçurmaq_{ka}. yapıştımaq. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşurmaq.

yapşunmaq_{ka}: yavçunmaq_{ka}. yapçınmaq. yapçunmaq. yapışdırılmaq.

yapışdırılmaq. yapçınmaq. yapşurmaq.

yapşurmaq: yavçurmaq_{ka}. yapıştımaq. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşırmaq.

yaptac_{ka} : (< **yapturmaq** qapatmaq). yağmur. kəpənək. kəpə.

yaptırmaq: qılturmaq_{ka}.

yapulmaq : yavulmaq_{ka}. olquşmaq. yetişmək. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab

yetişdi.

yapur : yapır_{ka}. yumşaq. düz. saf. hamar.

yapurqaq_{ka} : yapraq (aqac. bitgi. varaq).

yapurqan_{ka}: yaşurqan. qizləyən. saxlayan. örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan**:

açan. saçan).

yapurmaq : **yapırmaq**. 1. yapurtmaq. parlatmaq. 2. süpürtmək. gizləmək. 3.

yumşatmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdy**. 1. gizlətmək. örtmək. -

o sözün **yapurdy**.

yapurtmaq_{ka}: 1. yapmaq. gizlətmək. - sözüvü **yapurtma**. - bizi görüb **yapındı**.

2. safatmaq. düzləmək. hamartmaq. - yeri **yapurt**. - paltar

qırıqların **yapurt**. 3. yapışdırmaq. - bu tikələri **yapurt**.

yapuşqaq_{ka} : 1. tikənli bir ot. pıtraq. 2. hər söylənən işə qarışan kimsə. fizul. imalə.

yapuşqan_{ka}: 1. yapışqan. yapışan. 2. fizul. hər nəyə burnun soxan.

yapuşmaq_{ka} : yapışmaq.

yar : **yar_{ka}**. 1. bozaq. - onun **yarı** axdı. 2. lüab. 3. car. cay. yarıq. ara. çağ. zaman. 4. yaran. yarqan. çuxurdan. 5. yarı. kar. ası. asıq. fayda. - yarmaz: yaramaz: faydasız. 6. yatut. yetut_{ka}. yetut. yədək. kömək. 7. salya. 8. yar. suların açtığı uçurum. - **yar qaşı**: hoğuz, çay yanı.

- **yar yoldaş**: qonum_{ka}. qohum qonşu. yaxınlar tanışlar.

yara : 1. açıl nərsə. çala. *tutuşdur*: (yaraq: bir "**yarıqdan**" çıxmağın aracı) - **çala**: cola. oyuq. *tutuşdur*: (çara. çaraq: bu çaladan" çıxmaq aracı). 1. didik. dərd. titik. didik. acı. acıma. ağrı. 1. qart_{ka}. baş_{ka}. 1. yarar. şayistə. cayiz. münasib.

yaraq_{ka} : 1. firsət. imkan. tav. 2. yarıq. gədik.

yaraqlanmaq: tomlanmaq_{ka}: silahlanmaq.

yaraqlı : **yaraqlıq**. 1. **yar**. mümkün. - **yaraqlı iş**. - **yaraqsız**: imkansız. - **yaraqa** pulun al, damara bax qanın. 2. zirehli. cəbəli. cübbəli. 3. hazır olan. anutqan_{ka}. anıtqan. - işə **anitan** kişi. -

yaralamaq_{ka}: baliqlamaq. balq qılmaq. bərtmək_{ka}. qırcatmaq_{ka}. siyirmək.
sıyırtmaq. nərsəni dəlip keçmək.

yaralanmaq : bərtinmək_{ka}. bərələnmək. zədələnmək.

yaralı : başlı_{ka}.

yaramaq_{ka} : 1. uyqun gəlmək. yaraşmaq. uğramaq. - bu qılıq sizə **yaradı**. -
yol yarasın: yolun açıq, iyi, yaxcı, rahat olsun. - ata donu oğula
yarasa, atasın diləməz. 2. mümkün olmaq. - hər nə yarar: hər şey
mümkündür. 1. qarşı qoymaq. uzaqlaşmaq. yırmaq. 1. yarmaq.

yaramaz : yarmaz. faydasız.

yaramazlaşmaq: sevimsizləşmək. isizlənmək_{ka}.

yaramsınmaq_{ka}: yaltaqlanmaq. dalqavıqluq edmək.

yararı : 1. öğrəti. təlim. 2. yarqan. yar. çuxurdan.

yararmaq : 1. öğrənmək. təlim görmək. 2. yaltaqlanmaq.

yararmaq_{ka} : yararmaq. yaltaqlanmaq. qoşaqtə qoşturularaq
alıştırılmaq.

yaraş : 1. görə. təvafüq. tətəbüq. - buyruq yaraşı qıldıq. - dediklərizə
yaraş. - olana yaraş: imkana görə. 1. güdəm. gözləm. muraat.
muğayat. - **yaraşsız** kişi. 1. təfahüm. 1. yarış. islah. 1. tətəbüq.
təfahüm.

yaraşçı : yarışçı. islahçı.

yaraşqılmaq: gözləmək. muraat edmək. - yoldaş belə **yaraşqıl**.

yaraşmaq_{ka} : 1. uyuşmaq. anlaşmaq. tutuşmaq. barışmaq.

təvafüq, tətəbüq etmək. - qızla oğlan **yaraşdılar**. - iki devlet

yaraşdı: barışdı. 2. görüşmək. calaşmaq. - qızla oğlan **yaraşsın**,

tanışsın. 3. yollaşmaq. tutuşmaq. gözləmək. müraat etmək. -

qoldaşınla **yaraşqıl**

yaratqan_{ka}: yaratan.

yaratmaq_{ka}: yaratmaq. 1. kəsip biçib oranlamaq. ölçüb, oranlayıb yapmaq. -

don **yaratmaq**. curlamaq. düzəltmək. törətmək. törütmək_{ka}.

türütmək. islah etmək. - mənim işimi **yaratdı**. 2. neçə yarıq, ayrı

şeyi birmirinə tikib, toxuyub bir başqa şey çıxarmaq. yoxdan

çıxarmaq. kəndindən uydurmaq. yalan yonmaq. - özündə söz

yaratma.

yarav : (> **yavər**). 1. turab. yardımçı. mavin. uytun. 2. basut_{ka}. yardım.

kömək. qoldav. himayət.

yarçı : yarşı. münsif. davər.

yardam : basut_{ka}. acıyan. qoldav. kömək. himayət.

yardaş : sağdıç. ortağ₆. dost.

yardım : kömək. yağuş. basut_{ka}. - **yardım etmək**: qaytarmaq_{ka}.

yardım : yetüt_{ka}. kömək. imdat.

yardımçı: yarav (> **yavər**). turab. mavin. uytun. turbl_{ka}. yavər. uyuntu. tosun.

yardımlaşmaq: artışmaq. ərтіşmək_{ka}. - o mənə **artışdı**.

yardımlaşmaq: yüvmək_{ka}. yiktürmək. yüftürmək.

yarı : **yarıq**. qapı. bəxd. şans. yar. kar. ası. asıq. fayda. - **yarın**
tikilsin: qapın bağlansın. - **yarışmaq:** yarı yarı bplüşmək. - bu
davarı **yarışın**.

yarıq_{ka} : **çərik**. **çarıq**. **kərik**. 1. rəhmət. - **yarıq** dilə ondan: rəhmət dilə
ondan. 2. mərhum. - **yarıq** qardaşım. 3. yaraq. hər çeşit döğüş
ayqıtına deyilir. - vücuda geyilən zireh, **say yarıq**. demir göğüslük:
say_{ka}. 4. qovşaq. iki budun ortası. 5. balıq. - **yarıq yalım:** balıq
çirşi. 6. bıçıl_{ka}. çat. çatlaq. bıçılqın. bıçılqan. gədik: yaraq_{ka}. 7.
car. cay. yar. ara. çağ. zaman. 8. işıq. - bardı gözüm **yarıqı** :
gözümənən işıq aldı \\\ aldı özüm qonuqı: aldı mənim ruhumu. \\\ qanda
ərinc qanığı: harda dincliyiminkanı. 9. imkan. - **yarıq** olsa iş olar. 1.
nəcat. qutaq. qurtuluş. - yarmaqı tapın, **yarıq** bulun: paravı işləd,
qutaq, nəcat tapmaq üçün. 10. qənimət. giro. 1. **yarıq**. yarı. qapı.
bəxd. şans. - **yarın tikilsin:** qapın bağlansın. - doğdu **yarıq** ulduzu.
11. yırıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. cırıq. sıırıq. 12. yarpaq. 13. nərsənin
ayırmaq, çevrəyə üçün, çəkilən cızıq. 14. yartım_{ka}. quruh. - bir
yartım boyun: bir quruh xalq. 15. kaftan. coşun. zireh.

yarıqlanmaq_{ka}: **yaraqlanmaq**. zirehlanmaq.

yarıqlıq : - yağıtlıq olsa, yarıqlıq düşər.

yarıqsamaq : qurtulmaq. nəcat tapmaq. - yoluq verib **yarıqsayın**.

yarılamaq : yarımılamaq_{ka}.

yarılan : yirilqən_{ka}. yirilən.

yarılmaq_{ka} : 1. yarsıqmaq_{ka}. ayırmaq. ayrı düşmək. yarılmaq. yirilmək.

açılmaq. 2. sınmaq. basınmaq. - budax **yarıldı**. 3. yarımaq.

yırmaq_{ka}. ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. 4. bükülmək. çatlamaq.

irpəlmək_{ka}. biçilmək. teşilmək_{ka}. dağılmək.

yarım yamalaq: axsuq_{ka}. e'tibarsız.

yarımaq : açmaq. doğmaq. yarılmaq. yırmaq_{ka}. ıraqlaşmaq.

uzaqlaşmaq. - gün **yarıdı**.

yarım_{ka} : 1. yarım. bir şeyin yarısı. hərhanki bir şeyin iqiye ayrılmış olan

parçalardan hər birisi. 2. hər şeyin bölüyü, tikəsi. - **yarım budaq**.

bir tikə çubuq.

yarımılamaq_{ka}: yarılamaq.

yarımılamaq_{ka}: yarılamaq. yarya çatmaq. - yolu **yarımladıq**.

yarın : çiyin sümüyü. - **yarınlamaq**: çiyindən vurmaq.

yarındaq : - **yarındaq** dilişmək: qayış kəsmək.

yarın_{ka} : kürək, çığın gəmiği.

yarınmaq_{ka}: yarmaq. - budaq **yarınmaq**.

yarış etmək: öcəşmək_{ka}.

- yarış** : 1. dərtiş. tartış. dəriş. açış. açılış. - sərgi **yarışı**: dartışı. - işlərin **yarışı**: dartışı. - birinci **yarış**, ikinci **yarış**. 2. ertiş_{ka}. yartış. musabiqə. 3. öçəş_{ka}. mərcələşmə. şərt bağlama. 4. payqa₃. 5. səhm. 6. özüş_{ka}. üzüş. 1. qarış. çəkiş. çəkiliş. imtahan. : 1. öçəş_{ka}.
- yarışçı** : yaraşçı. islahçı.
- yarışdırmaq**: qarşılaşdırmaq. qarışdırmaq.
- yarışıq** : yarış bitik. razılıq, təvafüq, müvafiqət kağızı. müvafiqətnamə.
- yarış_{ka}** : 1. iki adam arasında mal üləşmə. 2. razılıq. təvafüq. müvafiqət.
- yarışmaq** : 1. boğruşmaq. 2. yontaşmaq. bölüşmək. qırışmaq. parçalaşmaq. 3. yarı yarı bplüşmək. - bu davarı **yarışın**. 4. at yarışi yapmaq. yarı yarıya üləşmək. 5. uzuşmaq. özüşmək_{ka}. üzüşmək. - at **yarışmaq**. 6. ertişmək_{ka}. yartışmaq. musabiqə vermək. 7. eytişmək_{ka}. barışmaq. curlaşmaq. 8. razılılaşmaq. təvafüq, müvafiqət etmək.
- yarıt** : aşın. sibqət.
- yarıtmaq** : aşmaq. aşınmaq. aşınmaq. aşqınmaq_{ka}. keçmək. yarıb keçmək. sibqət götürmək.
- yarqamaq**: 1. arqamaq_{ka}. alqışlamaq. uğurlamaq. uğur xeyir diləmək. 2. arturmaq_{ka}. qəbul etmək. - tanrı **artursun**. 3. bağışlamaq. rəhm eləmək. - tanrı yarqasın. 4. bazrəsi etmək. dürüşmək.
- yarqan** : yaran. yar. çuxurdan.

yarqıl : **yarlıq**_{ka}. 1. boşuq_{ka}. izin. icazə. 2. buyruq. tuğraq. tuğra. əmir. fərman. 3. yoxsul. kasıb. yazıq. - **yarlıq** ər: bağışlanmalı, yazıq kişi.

yarquc_{ka} : qılınc kimi yarılmış çubuq. sacda, təndirdə çörəyi çevirməyə işlənir.

yarqu_{ka} : yaruq_{ka}. yarpuq. yarpuq. işıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın.

yarqün : **yarkün**. ərkün. uyğun. münasib.

yarlaqaqur: yarlığayası. yarlasi. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur**: tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.

yarlamaq_{ka}: tükürmək. yarsıtmaq. yarsudmaq.

yarlası : yarlığayası. yarlaqaqur. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur**: tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.

yarlığayası : yarlaqaqur. yarlasi. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur**: tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.

yarlıq_{ka} : **yarqıl**. 1. boşuq_{ka}. izin. icazə. 2. buyruq. tuğraq. tuğra. əmir. fərman. 3. yoxsul. kasıb. acınan.

yarmağan : erməğan. sovqat. sovğat. but_{ka}. töhvə. artut_{ka}.

yarma_{ka} : 1. uzunlamasına yarılan hərhangi bir şey. 2. gözəl. incə. ürək qıran, aparın. nazik. - bir **yarma** qız. **yarma yuğa**_{ka}: incə, xasa çörək.

yarmaq : 1. yirmək. irmək_{ka}. dəlmək. - ər dam **irdi**. 1. yormək_{ka}. çözmək.
ayırmaq. 1. yartmaq_{ka}. para. 1. qırçamaq_{ka}. dəğmək. dəğip
siyirmək.

yarmağan_{ka} : ərmağan_{ka}. armağan. amuç.

yarmaq_{ka} : 1. para. 2. bir şeyi kəsərək zorla açmaq. parçalamaq. yerə
sınır çizmək.

yarmaqlanmaq_{ka} : para yiyəsi olmaq.

yarmanmaq_{ka}: tırmanmaq. - duvara **yarman**: tırman.

yarmaş_{ka} : 1. iri öğüdülmüş bulqur, nərsə. 2. yumşaq. axşın. - **yarmaş** un.
incə, narın un.

yarmaz : yaramaz. faydasız.

yarpaq : 1. yarıq. 2. nərsənin ayırmaq üçün, çevrəyə çəkilən cızıq. 1.
yazqaq. yasqaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq**: örtülü, gizli olan).

yarpatmaq_{ka}: (< **yar**). 1. iyiləşmək. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək. - igik
yarpattı: xəsdə düzəldi. - oğlan **yapattı**: böyüdü. 2. irpəmək_{ka}.
yırpamaq. biçmək. qırmaq. pozmaq. 1. iyiləşmək. ayağa
qalqmaq. sərpilep böyümək. - yarpadmaq.

yarpız : bax > **yarpuz**.

yarp_{ka} : 1. səvincidən üzde olan açıqlıq, işıqlıq. yalabıqlıq. 2. sağlam. -
yarp nə: sağlam şey.

yarpuq : yaruq_{ka}. yarqu_{ka}. yarpuq. işıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın.

yarpuz_{ka} : 1. gözəl qoxulu bir ot. qır nanəsi. majoran. 1. yılan yiyən heyvan. firavun sıçanı. 1. boynaq. ilana ağı verən kələr.

yarsıq : hicrət. firaq.

yarsıqmaq_{ka}: **ayırmaq**. 1. yarımaq. ayrı düşmək. - yarımnan **yasıqalı**. - ər oğlundan yarsıqdı. 2. murdar bulmaq. iğrənək.

yarsıncıq_{ka}: arıncıq. murdar. pis. iğrənç.

yarsıtmaq_{ka}: arıtmaq. tiksindirmək. yormaq. irgəndirmək.

yarsqaq_{ka}: zivgək, sürüşgən yer. ayağın qayabiləcəkl yer.

yarsudmaq_{ka}: yarlamak. yarsıtmaq. diksindiği şey üzündən tükürmək.

yarşı : 1. ləh. (# **qarşı**: əleyh. - sən mən **qarşısən**, **yarşısən**. - iyyə **yarşı** dur, kötüyə **qarş**. 1. yarçı. münsif. davər.

yarşım_{ka}: yarışma. bir yarışlıq nərsə.

yarşın : arşın (< **yarmaq**). ölçü.

yart yurt tutmaq_{ka}: bart burt tutmaq. ansızın hər yandan yaxalanmaq.

yartı : odunçu.

yartım_{ka} : 1. ayrılmış. parçalanmış. bölünmüş. bölük. - **yartım** boyun (bodun): parçalanmış el, xalq. - **yartım** ölkə. - **yartım** yarmaq:

səhimə bölünmüş para. - **yartım** ürək. bölük. 2. yarıq. quruh. - bir **yartım** boyun: bir quruh xalq.

yartış : **yırtış. yırtış. yirtış. irtış. irtış_{ka}. ərış. irtaş.** irişmə. çəkişmə. savaşı. yarış. ərтіş_{ka}. musabiqə.

yartışmaq: yertişmək. irtişmək. irkişmək_{ka}. ərтіşmək. yığılmaq. toplanmaq. ərтіşmək_{ka}. yarışmaq. musabiqə vermək.

yart_{ka} : bart. bardaq.

yartmaq_{ka}: 1. ertmək. yertmək. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq. 1. yarmaq. para.

yartu_{ka} : 1. taxda. 2. təxdəsiyah. 2. yonqa. talaş.

yarturmaq_{ka} : 1. qırağa qoymaq. bağışlamaq. göz örtmək. səfnəzər etmək. - mənim yazığım **artıran** tanrım. 2. yardıрмаq.

yaruq_{ka} : **yarıq.** 1. şans. - doğdu **yaruq** ulduzu. 2. işıq. aydınlıq. parıltı. - **yapyaruq.** çox aydınlıq. - aldı gözüm **yaruğu**: göz işığımlı aldı. 3. yarqu_{ka}. yarpuq. yarpuq. işıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın. 4. yarıq. - **yaruq yalım_{ka}**: balıq tutqalı. yaru yalım. - **yaruq yulduzı_{ka}**: tan yıldızı.

yaruqluq_{ka}: 1. güc quvət. - arpa saman yağıtqıl, olsun atı **yaruqluq**: arpa saman tökginə, atı tapsın güc quvət. 2. nur. işıq. aydınlıq. rahatlıq.

yarumaq_{ka}: ışımaq. ışıqlanmaq.

- **yarumaq yaşumaq**_{ka}: keyiflənmək. sevinmək.

yarupqan: açan. saçan. (# yapurqan_{ka}. yaşurqan. qizləyən).

yarut : yaşut. şad. açıq. könük. könül. sevnük. həyəcanlı.

yarutqan_{ka}: 1. yaran. aydınlatan. 2. işləri açan.

yarutmaq_{ka}: 1. yaşutmaq. şad olmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək. 2. aydınlatmaq.

yas : **yas**_{ka} 1. itgi zərər. ziyan. - onun mənə təlim **yas** dəğdi. - bu işdə yas yox. - **yasın** alda asın (karın) ver. 2. ölüm. həlak. - onun oğlu **yas** oldu: öldü.

yasağax: < **yassı** ağac: enli taxsa. xəmir taxdası.

yasaq : yasaq. tasqa. tasağ. silli. şapalaq.

yasanaq_{ka}: ölmək. həlak olmaq. - onun oğlu yas oldu: öldü.

yası : yatı. yazı. yatız. yatsı. uzuna. - **yatı** yer.

yası_{ka} : yassı, uzun təmrən.

yası_{ka} : 1. yassı. yasul. saf. düz. hamar. 2. enli. ənli. gen. - **yası** ağac: enli taxsa.

yasıq_{ka} : 1. yeşik. qutu. cəbə. cilit. - **yasıqlı** ya: kiş qurman_{ka}. sadaq. yaylıq. ox yay qabı. qədələç. 1. yayıq. yazıq. açıq. kinayəsiz. sərih. - **yasıq** söz. - **yasıq** məktub.

yasıqlı_{ka} : **yazıqlı**_{ka}· **yasıqlı**_{ka}· yayılmış. açılmış sərilmiş. çözülmüş.
bağından çözülmüş. - **yasıqlı** döşək: sərilmiş döşək.

yasılamaq_{ka} : 1. yassılamaq. yaymaq. açıq açığa vurmaq.
açmaqıq. qenə yazmaq. kinayəsiz işləmək, söyləmək. 2.
yesilmək. ısılmaq_{ka}. azalmaq. əksilmək. dağılmaq. tərq
olunmaq. buraxılmaq.

yasım : yatım. beşik. beşik. döşək. - **tülük yasım**: tükü, pürüzlü,
məxməlli döşək.

yasqa : yasaq. şapalaq. tasqa. tasağ. silli.

yasqac_{ka}: yastıqaç. xəmir taxdası.

yasqaq : yazqaq. yarpaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq**: örtülü, gizli olan).

yasqaşmaq: (<> **yaqsaşmaq**). 1. tasqaşmaq_{ka}. toqatlaşmaq. şapalaqlaşmaq.
çırpışmaq. 2. toqatlaşmaq. bunda yardım. tasqamaq.
tasqaşmaq. 3. tasqatmaq_{ka}. silliləşmək.

yasmaq_{ka} : (s <> z) **yazmaq**. **yaymaq**. 1. açmaq. buraxmaq. tərک edmək. -
qoşun **yasdı**. 2. dağıtıp yaymaq. çözmək. açmaq. 3. göndərmək. -
ora qoşun **yasın**. 4. açmaq. - **yasın yas**: kamanı gər, aç. 5. qurulu
şeyi açıb yığmaq. - çadır **yasmaq**: çuvaç **yasmaq**: çadırı açmaq,
pozmaq. - **yası yasılmış**, qara günə batmış. - xan süsün **yasadı**:
yaydı.

yassı : 1. **yası**_{ka}. saf. **yasul**. düz. hamar. 2. enli. ənli. gen.

yasta : 1. kinayə. - **yasta** söz. 2. dayaq.

yastaq : kinayə. - **yastaq** söz: kinayəli söz.

yastalmaq_{ka} : yastılanmaq. dayanmaq. amacın, hədəfin bir yanına ilmək, ilişmək.

yastamaq_{ka}: 1. kinayə etmək. - o mənə söz **yastadı**: kinayə ilə söz anlatdı. 2. dəğmək. toxunmaq. isabət etmək. rastlamaq. - ox amacqa **yastadı**. 3. dayamaq. - bir yastıq **yasta** belimə, qoluma. 4. yastıq dayamaq. yaslanmaq. söz toxundurmaq.

yastıq : yastuq_{ka}. yəhər, yəhərin ön, arxa yastıqları. köpçüq_{ka}.

yastuq_{ka}: yatsuq. yastıq. yatuq_{ka}. təmbəl.

yasul : 1. yası_{ka}. yassı. saf. düz. hamar. 2. enli. ənli. gen. 3. yassı, yayvan, enqin yer. 4. yamul. yatul. *bax > amul*. səğnik. sakin. rahat.

yasurmaq: **yaturmaq**. **yazurmaq**. - **döşək** yasurmağı buyurdular: döşək salmağı. - süv ölkəyə **yasdı**: qoşun yayıldı.

yaş : **yaş**_{ka}. **yaşut**. 1. yəş. yeş. çəş. göy daş. firuzə. 2. gənc. təzə nəsnə. cəvan. tər. - **yaş** oğlan: gənc uşaq. - **yaş** ət: taza ət. - **yımirtqa yaş**_{ka}: təzə kələm. 3. göy gövərənti. səbzə. yaşılıq. - **yaş yuş**: göy gövərənti. - **yaş yuş** tükani. - **yaş yedim**: göy yedim. 4. yaş (qöz yaşı). 5. yaş sinn. 6. yaşut. gizli. - **yaşın çıxar**: sirin aç, faş ed.

- **yaşın qoy**: gizli saxla. 7. sır. sır. - inci ilə **yaşı** saşur: mirvarid ilə göy daşı ayır.

yaşağ_{ka}: yaşamalı. yaşamağa çıxarlı. - o ər uzun **yaşağ**.

yaşam : turqun_{ka}. durqun. keçinəcaq.

yaşanqurmaq_{ka}: 1. (qöz) yaşarmaq. yaşlanmaq. - gözəl gözlər

yaşanqurmasın deyə. 2. gözün gün kimi güclü yaşına, işığa düşməsindən, tuşlanmasından, yaşlanması.

yaşar : 1. gizli. - **yaşar** işləri bilən gəlsin. - **yaşar** kişi: sirlı adam. 2. yaşiyar. yaşiyar. qalan. dirik, iti, hızlı baş kişi. yaşam, dirik, dəvam simgəsi. 2. **yaşar** !: gizlət !. - **yaşarma**: gizlətmə.

yaşarmaq_{ka} : yəşərmək.

yaşartmaq: 1. çiləmək_{ka}. çilətmək. çiyələtmək_{ka}. çiyələtmək_{ka}. ıslatmaq.

sulamaq. ölləmək. tərlətmək. 2. gücərtmək. bitirmək. - yağmır otu **yaşartdı**.

yaşartmaq_{ka}: yəşərtmək.

yaşavç_{ı6}: yaşayan. duran.

yaşayan: canlı. turan. duran. diri. ölməz. qalxan. armaz.

yaşıq : aşıq. eşq. işıq. sevinc.

yaşıqmaq_{ka} : yaşlanmaq. sulanmaq. - gündə gözüm **yaşıqdı**:

sulanıb qamaşmaq.

yaşıl yuşul_{ka}: yaşıl mışı.

yaşın_{ka} : 1. sevinc. şadlıq. 2. parlaq. işıqlı. - **yaşın** gözlər: parlayan gözlər.
- **yaşın** parça: işıqlı boyalı barçın. - gün **yaşını**: günün parraq işığı. 3.
şimşək. - **yaşın yaşnadı**: ıldırım şaxdı.

yaşınlı_{ka} : şimşəkli.

yaşqaq : örtülü, gizli olan. (# **yarpaq**. yazqaq. yasqaq. açıq nə, yer)

yaşlamaq_{ka}: 1. otlamaq. yaş ot yemək. - at **yaşlır**. 2. oltamaq. öltmək.
otlamaq_{ka}.

yaşlanmaq: sulanmaq. yaşmaq_{ka}. çilənmək_{ka}. çiminmək. sulanmaq.
ıslanmaq. tərləmək.

yaşlı : yetsik. qoca. düşgün.

yaşlıq_{ka} : 1. yaşlı. yaşlı olan (qöz). 2. yaşlı. gənc olmayan.

yaşmaq : 1. yatmaq. savılmaq_{ka}. savulmaq. enmək. keçmək. 2. saraqıç_{ka}.
sarqıç. sarqıç. başörtüsü. 3. gizlənmək. saxlanmaq. - mənı görüb
yaşdı.

yaşnamaq : çaxmaq. parlammaq. - **yaşın yaşnadı**: ıldırım şaxdı. şimşək çaxdı.

yaşnatmaq_{ka}: 1. yaşın. şimşək çaxıtmaq. 2. parlatmaq.

yaşru_{ka} : 1. sırdaş. həmraz. 2. gizli.

yaşruşmaq_{ka}: gizləşmək. sırdaşmaq. - bu sözü **yaşuşun**: bu sözü giləməkdə
sardaşlaşın.

yaşsamaq_{ka} : gizlənmək. gizlənmək istəmək. - o məndən **yaşsadı**.

- yaştal_{ka}** : > **yaştal**. ən yaş, yaşıl, gənc olan. - **aştal oğul_{ka}**: birinin ən son cocuğu. sonbeşik.
- yaşuq** : (yeşük. eşük). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dıışlıq, eşiklik geyimi.
- yaşuq** : **aşuq_{ka}**. 1. başı yaşırən (örtən. qoruyan) yışıqlıq. örtük. başlıq. başuq. dəmir başlıq. tulqa.
- yaşumaq_{ka}**: keyflənmək. səvinmək.
- yaşurqan_{ka}**: **aşurqan**. qizləyən. örtgən. yapurqan_{ka}. saxlayan. örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan**: açan. saçan).
- yaşurmaq_{ka}**: **aşurmaq**. örtmək. qizləmək.
- yaşut** : (< **yaş**). 1. casut. casus. gizli iş görəən, güdəən. 2. gizli. bəküt_{ka}. - **yaşut** iş. 3. şad. yarud. açıq. könik. könül. sevnik. həyəcanlı.
- yaşutlıq** : > şadlıq.
- yaşutmaq** : şad olmaq. yarutmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək.
- yat** : **yat_{ka}** 1. azuq. ağduq. adquq. ayuq. ayquq. başqa. 2. büyü. cadu. büdik. büzik_{ka}. büdik. 3. yad. azıq_{ka}. azuq. ayuq. atuq. tanış olmayan. 4. azıq_{ka}. azuq. ayuq. atuq. tanış olmayan. - **yad dildə danışmaq**: somluşmaq_{ka}. sümlüşmək_{ka}. tatlaşmq. farslaşmaq. 5. qamlıq. kahinlik. taşlarla yağmur. rüzqâr üçün yapılan qamlıq. yada taşı ilə yapılan bir türlü qamlıq. 6. yabancı. - **yat baz_{ka}**: yabancı.

- yata** : **yada**. yalvı_{ka}. yaliv. yalva. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir.
- yada taşı ilə afsun yapmaq. yabancı saymaq: **yatlamaq**_{ka}.
- yada taşı ilə oxutmaq: **yatlatmaq**_{ka}. - **yada salmaq**. ötürmək_{ka}.
ötürmək. xatırlatmaq.
- bunu ona **ötür**.
- mənim yadımdan çıxdı, səndə mənə **ötürmədin**.
- yatac** : **yadac**. yalvın_{ka}. yalvıçı_{ka}. yalvac. büyücü. sehirbaz.
- yataq**_{ka} : **yadaq**_{ka} yaya. yayan. piyada. yazaq_{ka}. yayaq. .
- yataqlıq**_{ka}: **yadaqlıq**_{ka}. 1. yayalıq. yaya yürüyüş. 2. yayılı. yayılmış.
- yatanmaq**: **yadanmaq** taşılmaq. daşılmaq. dış düşmək. qərib düşmək.
- yatı** : yası. yazı. yatız. uzuna. - **yatı** yer.
- yatıq**_{ka} : döşək. 1. yatıq. uyku, yuxu döşəyi. yatacaq yer. 2. mə'dən.
- yatıqlı**_{ka} : **yazıqlı**_{ka}. **yasıqlı**_{ka}. yayılmış. açılmış sərilmiş. çözülmüş.
bağından çözülmüş. - **yatıqlı** döşək: sərilmiş döşək.
- yatıqmaq**_{ka}: yadlaşmaq. yabancılaşmaq. - yağuş kişi **yatıqdı**: yaxın adam yadlaşdı.
- yatılmaq**_{ka} : **yadılmaq**_{ka}. yayılmaq. dağılmaq. ayrılmaq.
- yatım**_{ka} : döşək. yaygı. sərgi. yasım. beşik. bekik.
- yatınq** : **yadınq**. (t <> y) **yayınq**. yayırq. səprik. səpik. - **yatınq** su:
səpilmiş, yayırq su.
- yatınq**_{ka} : yerə yayılmış olan az şey.

yatınmaq : yayılmaq.

yatırqamaq: **yadırqamaq**. atıqlamaq_{ka}. adıqlamaq. adıqlamaq. tanımaq.
qərib görmək.

yatırmaq : **yazurmaq**. **yasurmaq**. **yazturmaq**. : yatqurmaq_{ka}. uyutmaq. -
döşək yaturmağı buyurdular: döşək salmağı. - süv ölkəyə **yatdı**:
qoşun yayıldı, dağıdı.

yatırtırmaq: uçruşmaq_{ka}. söndürmək.

yatışmaq_{ka}: 1. amrulmaq_{ka}. yamrulmaq. dinmək. çəkilmək. 2. yayışmaq.

yatıştırmmaq: amurtmaq_{ka}. yamırtmaq. dindirmək. toxdadmaq. çatdırmaq.

yatıtmaq : 1. amurtmaq_{ka}. yamurtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq.
söndürmək. 2. durdurub qoymaq. tutmaq. - qaçaq **yatındı**: tutuldu
qaytarıldı.

yatız : 1. enli, gen. açıq. - **yatız qayış**: enli qayış. 2. yatsı. yatı. yası.
yazı. uzuna. - **yatı** yer.

yatızlıq : yetüzlük. açıqlıq. genişlik.

yatqaq_{ka} : qoruyuc. mahafiz. - yatqaq **yatmaq**: keşik çəkmək.

yatqaş : 1. yatdaş. bir yatanlar. ər arvad. 2. yatmaq işi. - **yatqaş** oğru:
yatmaq çağı.

yatqaşmaq_{ka}: yatışmaq. birlikdə yatmaq.

yatqaşuq_{ka}: 1. bir yerdə başqası ilə yatan. 2. yatsı, yastı çağı. - **yatqaşuq**
oğrı_{ka}: yatsı. yatma amani, çağı.

yatqurmaq_{ka}: yatırmaq. uyutmaq.

yatlamaq_{ka}: **yadlamaq**. 1. xatırlamaq. oylamaq. ozlamaq. düşünmək. 2.
yada taşı ilə ovsun yapmaq. yabancı saymaq.

yatlaşmaq: yadlaşmaq. yatıqmaq_{ka}. yabancılaşmaq. - yağuc kişi yatıqdı:
yaxın adam yadlaşdı.

yatlatmaq_{ka} : cadu eddirmək.

yatlışmaq_{ka}: dağılışmaq. yayılışmaq.

yatmaq_{ka}: **yadmaq**. (t. d < > z) **yazmaq**. (z. t. d. z < > y) **yaymaq**. 1. sərmək. -
donu güne **yat**, **yaz**. , sər. - **yat bunu: yaz bunu: yay bunu**:sər bunu.
- **yat !: yaz !: yay !:** sər. 2. durub qalmaq. qıla qalmaq. - yatqaq
yatmaq: keşik çəkmək. 3. yaşmaq. savılmaq_{ka}. savulmaq. enmək.
keçmək. 4. döşəmək. yaymaq. sərmək.

yatsamaq_{ka} : **yadsamaq**_{ka}. yaysamaq. dağıtmaq istəmək.
yatmaq, uyumaq istəmək.

yatsı : yatız. yatı. yası. yazı. uzuna. - **yatı** yer.

yatsuq : yastuq. yatuq_{ka}. təmbəl.

yatturmaq: **yadturmaq**_{ka}. yatıtmaq. yatturmaq. 1. yittürmək. gizlətmək. bir
şeyi buxca, bənzəri içində saxlatmaq. 1. yaydırmaq. yaturmaq.

yatturmaq_{ka} : yaydırmaq. yadturmaq.

yatuq_{ka} : 1. atılan. unutulən hər şey. 2. yastuq. yatsuq. təmbəl. - **yatuq** kişi. - **yatuq** uşaq. - **yatuq** beyin. 2. ambar. yığın. 3. qarışıq türlü olan. 4. iki cins iplikdən (ərişi yündən. arqacı pambıqdan) toxunan bir toxuma. 5. iki tirəli kimsə. 6. təmbəl. 4. xaraba. 8. münfəil. 9. xunsa. 10. **ətük**. - **yatuqun** dart: ayaqqabın çıxart.

yatul : yamul. yasul. *bax* > **amul**. səğnik. sakin. rahat.

yaturmaq_{ka}: yaydırmaq.

yatut : yətut. yetut. yədək. kömək. yar.

yava : **yava_{ka}**. 1. ıSIZ. şerr. pis. yavuz_{ka}. yafuz_{ka}. bəğənilməz. kötü. yaman. kifir. (# ıSı: iyi. xoş). 2. yafa. sıcaq. quytu (yer). 3. yafaş. yavaş. yumuşaq xuylu.

yavalamaq: yavratmaq_{ka}. pisləmək. alçatmaq. kötüləmək.

yavalaşmaq: yavrımaq_{ka}. kötüləşmək. yoxsulluq, xəstəliq üzündən arıqlamaq.

yavalatmaq : yavrıtmaq_{ka}. kötülətmək. zayıflatmaq. arıqlatmaq.

yavalmaq_{ka}: yavaşlamaq.

yavamaq: tərsinmək_{ka}. tərslənmək. azmaq. bətərləşmək. ağırlaşmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.

yavan : hər nəyin yüngülü. bacarıqsız. səfeh. ətsiz yemək. yalınçqa_{ka}. yalınçqa. dadı, duzu, yağı olmayan yemək.

yavanlanmaq_{ka}: yavqanlanmaq. dadsızlanmaq. yavan bulmaq.

yavaş : **yafaş**_{ka}. 1. üzyola. xoşəlaq. yumaş. qılıqlı. yumuşaq xuylu. (#
qatıq: bədəlaq). 2. müti'. ram. 3. kəv. yumşaq. xəfif. 4. yumaş.
yumşaq. ram. - **ram** heyvan. - **ram** ölkə.

yavaşlamaq: yavalmaq_{ka}.

yavaşlanmaq_{ka}: yavşalmaq. yumuşanmaq. döləkləşmək.

yavçan_{ka}: yavşan. yapçan.

yavçunmaq_{ka}: yapçınmaq. yapçunmaq. yapıştırılmaq. yapşunmaq.

yavçurmaq_{ka}: yapıştımaq. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşurmaq.
yapşırmaq.

yavər : < **yarav**. uytun. turab. yardımcı. mavin.

yavışmaq: bax > **yaqışmaq**_{ka}.

yavqa_{ka} : yavğa. yufa, incə, xasa çörək.

yavqan_{ka}: yavan. yaman.

yavqanlanmaq_{ka}: **yavanlanmaq**. dadsızlanmaq. yavan bulmaq.

yavlaq_{ka} : 1. yaman. bətər. duruq. quyuq. - **yavlaq** döqüşgen. 2. kötü.
dəğərsiz. hər şeyin kötüsü. pis. - **yavuz** düşgün. - **yavlaq** kişi.

yavramaq_{ka} : yapramaq. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq.
tıqrmaq. bərkimək

yavratmaq_{ka}: yavalamaq. pisləmək. alçatmaq. kötüləmək. - alp eri

yavratma: igid eri pisləmə.

yavırmaq_{ka} : yavalaşmaq. kötüləşmək. yoxsulluq, xəstəliq üzündən
arıqlamaq.

yavritmaq_{ka} : yavalatmaq. kötülətmək. zayıflatmaq. arıqlatmaq.

yavru : uşaq. töl_{ka}. döl.

yavsamaq: yüvsəmək_{ka}. könül almaq istəmək.

yavsamaq_{ka} : könül almaq istəmək. yağlamaq. yovsamaq.

yavşalmaq: yavaşlanmaq_{ka}. yumuşanmaq. döləkləşmək.

yavşan : yavşan_{ka}. yapşan.

yavuş_{ka} : sel suyunun yüksəktən yuvarladığı qaya parçası. - **yavuş**
yağıq: qatı düşman.

yavulmaq_{ka}: **yapulmaq**. yetişmək. olquşmaq. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab
yetişdi.

yavuncımaq: yumşanmaq. yufqalanmaq_{ka}. incəlib büzülmək. əprikmək.
yaltaqlanmaq.

yavuz_{ka} : yafuz_{ka}. yava. bəğənilməz. kötü. yaman. - **yavuz** ötuncün, iyi
ödər.

yavuzlamaq_{ka}: 1. bəğənilməmək. kötü bulmaq. - mənim bu işləri **yavusladılar**.
1. xarablamaq. pozmaq. - ərköyüllük, qeyrət kanın **yavuzlar**.

yavuzu : - yer **yavuzu** qazğan: yerlərin yavasası qazğan. əkinə otlağa
yaramıyan yer.

yay : **yay**_{ka} 1. ilkbahar. yaz. 2. kirişi yayı açmaq, çəkmək. yazışmaq_{ka}.
çözüşmək. yayışmaq.

yaya_{ka} : 1. istəkli. sevimli. meyilli. - ay **yayacan**. 2. (kişidə) göt. oturaq.
yancaq.

yayaq : yazaq_{ka}. yadaq. piyada.

yayaqlıq : yayalıq. yerimə. piyada gedmə.

yaydırmaq: yatturmaq_{ka}. yadturmaq.

yayıq_{ka} : 1. yaz havası (kimi olan). xuyu dönək. bülhəvəs. dəm dəm
məzac. bir öyküdə, bir sözdə durmayan. qeyri sabit. 2. yasıq.
yazıq. açıq. kinayəsiz. sərih.

yayıqmaq_{ka} : yazıqmaq_{ka}. yaz olmaq. yay olmaq. baharlaşmaq.

yayılan : yayılqan_{ka}. durmayan. sübatsız. həvəsli.

yayılan_{ka}: yayılan. durmayan. sübatsız. həvəsli. - **yayılan kişi**: bir qararda
durmayan. bir işdə sübat etməyən kimsə.

yayımaq: **yadılmaq**. **yadınmaq**_{ka}. **yazılmaq**. 1. (bir nəsnə, ötəkisi içinə)
tarılmaq, dağılmaq. bulaşmaq. çözülmək. yadılmaq. yuquşmaq.
toquşmaq_{ka}. 2. yırqalanmaq. dalqanmaq. salınmaq. açınmaq.
ayrılmaq. 3. burmaq_{ka}. dağılmaq. çalınmaq. buğlamaq. - ürəyim
darıxdı, **yayıldı** yayqaldı. 4 bulaşmaq. yuquşmaq_{ka}. yoğuşmaq_{ka}.
toquşmaq.

yayım : yayma. dağıtım. pəxş. savruq. yazım. açılıb yayılmış nərsə.

süfrə. bəsat. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

yayınq : (y <> t) **yatınq**. yayırıq. səprik. səpik.

yayınmaq_{ka} : bax > **yayılmaq**. yuğunmaq.

yayınmaz: yazmaz_{ka}. yanılmaz. iştibah edməyən.

yayışmaq: yazışmaq_{ka}. çözüşmək. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.

yayqalmaq_{ka}: **yayxalanmaq**. **yalxalanmaq**. çalqanmaq. hər şeyə qönlü

məyil göstərmək həvəslənmək, hövüklənmək. - dəniz **yayxalın**

çalxandı. - ürəyim darıxdı, yayıldı yayqaldı.

yayqaru_{ka} : yaza doğru.

yayqı : gediz. qüvüz. giviz_{ka}. toxu. qalı, kilim kimilər.

yayqıç : döşəyici. toy_{ka}. ordu başı: ordu quraqı: yurdun, qorqanın

(qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.

yaylaq_{ka} : yayla. yaylaq. yazlanan yer.

yaylıq : ox yay qabı. kiş qurman_{ka}. qurman_{ka}. sadaq. qədələç. yasıq_{ka}.

yayma : yayım. dağıtım. pəxş. savruq. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

yaymaq : (y <> z. t. d. z) **yazmaq**. **yasmaq**_{ka}. (z <> t. d) **yatmaq**_{ka}. **yadmaq**. 1.

sərmək. - donu günə **yat**, **yaz**, **yay**. sər. - **yay bunu: yaz bunu: yat**

bunu: sər bunu. - yay !: yaz !: yay: sər. 2. tarmaq_{ka}. dağıtmaq.

yasmaq_{ka}. çözmək. açmaq. - ər suyun tardı. 3. titrətmək.

silkəmək. - **könül yaymaq**: ürək aparmaq, almaq. - o mənim könlüm

yaydı. - yel ağac yaydı. 3. açmaq. buraxmaq. tərک edmək. -

qoşun **yaydı.** 4. çalqamaq. qımıldatmaq. sallamaq. məyl edmək.

5. çuvamaq₆. boşaltmaq.

yayrıq : səprik. səpik. yayıncı (y <> t) yatıncı.

yaysamaq_{ka} : çəkəməmək. cicikləmək. həsəd edmək.

yayturmaq_{ka}: **yaymaq**_{ka}. yayqalamaq. açıb büküb, dəprəşdirib, tərətib
çırpmaq. qımıldatmaq. - parçanı suda **yaydur**.

yaz : sadə.

- **yaza doğru.** yayqaru_{ka}.

- **yaz** kişi.

- **yaz yoz** kişi: axmaq, budala adam.

- **yaz** havası (kimi olan): yayıq_{ka}. xuyu dönək. bülhəvəs. bülhəvəs.

dəm dəm məzac. bir öyküdə, bir sözdə durmayan. qeyri sabit.

- **yaz olmaq**: yazıqmaq_{ka}. yayıqmaq.

yazaq_{ka} : 1. yayaq. yadaq. piyada.

- **yazaq** atı çarıq, güci azuq: yayağın.

- **yazaq** atı, çaruq. güci, azuq: atı çarığıdı, gücü yeməyidi.

2. otlaq. mərət'.

- yayanın (piyadanın) atı çarıqdı, gücü azıqdır, yeməkdir.

yazamaq_{ka}: **yazmaq**_{ka}. yazlamaq. yazı keçirmək. - orda **yaza**. - sevgilim
mənim, harda yazır ?.

yazdıracaq : bititqu_{ka}. - **bitiŋ bititqu** orunŋ: yazı' yazdıracaq yer.

yazdırın: bititçi. bititqüci.

yazdırmaq_{ka} : 1. bititmək_{ka}. 2. yozdurmaq. çaşdırmaq. 2. açtırmmaq.
çözdürmək. - bu düğünü **yazdırın** gəlsin. - bu işi **yazdıramazsın**.

yazıcı : yazıqçı qohumlar arasında söz, məktub gətirip kötürən elçi.

yazı_{ka} : 1. yatı. yası. yatız. yatsı. uzuna. - **yatı** yer. 2. yazıv. yazma.
bitik_{ka}. 3. ova. çöl. - **ələng yazı**: düz ova. 4. onquş_{ka}. yonquş.
nəqş. oyma. kəndəkarlıq. 5. boş. açıq. uqsuz. başı yox bucağı
olmayan nərsə. 6. qır. ova. yazı. boş, açıq yer. boşluq. açıqlıq.
alan.

yazıq : 1. azıq. çaşıq. 2. qaçaq. qaçqın. 3. yaz qılıqlı. boş. başsız,
dayaqsız kimsə, durum. - **yazıq** kimsəsiz, edmə bana, ağruq bana.
3. yoxsul. yarqıl. yarlıq_{ka}. kasıb. acınan. 4. əsiz. əssiz_{ka}. ısız.
ıssız. isiz. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. 5. pozuq. öyrün. öyran.
viran. tarıq. dağuq. yırıq. saçıq. 6. yayıq. yasıq. açıq. kinayəsiz.
sərih.

- **yaziğna** ökündü.

yazıqçı : 1. gəzəkçi. elçindən yazı pozu ilə uğraşib, ara qatnaşlığı
quran yazıcı, gəzici. 2. yazıcı. qohumlar arasında söz, məktub
gətirip kötürən elçi.

yazıqlamaq : əsirqenmək_{ka}əsirqemək_{ka}. acınmaq. dartınmaq.
tartinmaq_{ka}. heyifsinmək. təssüf yemək.

yazıqlı_{ka} : **yatıqlı**_{ka}. **yasıqlı**_{ka}. yayılmış. açılmış sərilməmiş. çözülmüş.
bağından çözülmüş. - **yazıqlı** döşək: sərilməmiş döşək.

yazıqmaq : yaz olmaq.

yazılmaq_{ka} : 1. bitilmək. - bükəndən ol **yazıldı**: qunçədən o açıldı. 2. açılmaq.
yayılmaq. yalabımaq. gözəlləşmək. 3. çözülmək. yadılmaq.
yayılmaq.

yazım : **yayım** açılıb yayılmış nərsə. süfrə. bəsat. - türlü çiçək yarıldı,
barçın **yazım** gərildi.

yazınmaq_{ka} : 1. çözmək. açmaq. - qurnun **yazın**: qurşağın, kəmərin
aç. 2. açılmaq. rahatlaşmaq. istirahət etmək. - düşərgədə
yaylanıb **yazındıq**.

yazışmaq_{ka}: çözüşmək. yayışmaq. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.

yazqaq : yasqaq. yarpaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq**: örtülü, gizli olan).

yazqılıq : çıpıçlaq_{ka}. çapaçlıq. çıpçalıq. çapçılıq. suçluluq. günahkarlıq.

yazlamaq: açmaq. - düğünlərin **yazlasın**.

yazlatmaq_{ka} : yaylatmaq. yaylatmaq. yazı keçirtmək.

yazlınmaq_{ka}: yayılmaq. açılmaq. çözülmək. - düğün **yazlındı**.

yazlışmaq_{ka} : çözlüşmək.

yazmaq : (z <> t. d <> s) **yatmaq**_{ka}. **yadmaq**. (z. t. d. z <> y) **yaymaq**. **yasmaq**.

1. sərmək. açmaq. buraxmaq. tərək edmək. çözmək. - dilin düğmüşi, dişin **yazmaz**. 2. köçürmək_{ka}. istinsax edmək. nəql edmək. 3. yozmaq. çaşmaq. iştibah edmək. - atıcı **yazdı**. 4. yanılmaq. 5. bitimək_{ka}. - qoşun **yazdı**.

- yası **yasılmış**, qara günə batmış.

- xan süsün yassadı: yaydı.

- donu günə **yat**, **yaz**, **yay**, sər.

- **yaz bunu**: **yat bunu**: **yay bunu**:sər bunu. - **yaz !**: **yay !**: **yat**: sər.

- qurun **yazmaq**: bir şeyin qoruğun açmaq.

yazmaz_{ka} : yayınmaz. yanılmaz. iştibah edməyən.

yazoq_{ka} : (< **yaz oq** ye: elə yazda ye)_{ka} bastırma. duzlanıb, qurutulmuş otlanınmış ət.

yazsamaq_{ka} : çözmək istəmək.

yazsın : - **yazsın** çavın boyunğa: yaysın səsin ellərə.

yazturmaq: çaşdırmaq. yanılmaq. - **oqta yazturmaq**_{ka}. : oq atmaqda yanılmaq.

yazturmaq_{ka}: çözdürmək. yanılmaq.

yazuq_{ka} : 1. boşanmış. bağından çözülmü. - **yazuq** at: başı boş at. 2. günah. suç.

yazuqlamaq_{ka}: müttəhimləmək. suçlu kimi yaxalamaq:.

yazuqluq_{ka}: günahlı.

yazuqsuz_{ka} : günahsız.

yazurmaq: **yaturmaq**. **yasurmaq**. - **döşək** yazurmağı buyurdular: döşək salmağı. - süv ölkəyə **yazdı**: qoşun yayıldı.

ye

yeqə : **yekə**. urqa_{ka}. uraq. ürke.

yeqıq : **yekıq**. işlərində bəcəriqli. qüç işləri başaran.

yeqni : **yeğni**. yenik_{ka}. yüngül. sapaq. səpük. xəfif. - **yeğni kişi**. qurqu_{ka}. quruğ. beyni quru. axmaq. səfeh. - **yeğnilik edmək**. qurqırmaq_{ka}. zəvzəklik edmək.

yeqnilik : **yeğnilik**. yüngüllük. daşqınlıq. qurğuluq_{ka}. zəvzəklik.

yeqnilmək : **yeğnilmək**. (ı <> t) **yenətmək_{ka}**. yenəlməksağalmaq. düzəlmək. - baş **yeğnidi**: **yenitdi**: sağaldı.

yel : **yel_{ka}** 1. əsinti. 2. yel kimi gözə görünməyən varlıq. cin. - **yel qovuc** bitiyi: ovsun duası. - **yel toxumaq**: cin çarpmaq.

yeldirmək_{ka} : əstirmək. əsmək.

- yelgin** : **ilgin. elgin.** (ilişən. yel kimi dəğib keçən). qonaq. köçür. - **yelgin**
olub ol keçdi.
- yelik** : yılıq. əsin_{ka}. nəsim. əsinti. rüzqâr.
- yelimən**_{ka} : **yalıman.** dağınıq biçimdə yapılan çapul.
- yelim**_{ka} : 1. yəlim. yilim. yapışdırılan tük, tükə bənzər şeylər. 2. tutqal.
tutqal. çəsb.
- yelimləmək**_{ka}: yələk yapışdırmaq. tutqallamaq. yapışdırmaq. çəsbləmək.
- yelimlənmək**_{ka}: tutqallanmaq. yapışdırılmaq. çəsblənmək.
- yelin** : dırnaqlı heyvan məməsi.
- yelinq**_{ka} : yelli. yeli çox olan.
- yelkən** : 1. tirkən. tezgın. iti, bacarıqlı olan. 1. yelkin. yeyin, iti olan nə.
qaçqağan. - yelkin at.
- yelqın** : bax > **yelkin**_{ka}
- yelqın**_{ka} : 1. yel, əsinti kimi gəlib keçən. durub qalmayan. yelici. qoşucu.
2. əlqin. yalqın. qonaq. yolçu. qonuqı. müsafir. 3. qoşan. səyyah.
- yellənmək**_{ka} : 1. ürülmək_{ka}. hürülmək. hovlanmaq. pülənmək.
qabarmaq. üflənmək. şişmək. şişirilmək. 2. yalpalanmaq.
sərkəkləmək_{ka}. iki yana sallanmaq.
- yelmək**_{ka} : 1. **yenmək. yenilmək. yeyilmək.** qoşmaq. - aş yeldi: aş **yeyildi.**
- yelmək**_{ka} : **yenmək**

yelnəmək : 1. yellənmək. şişmək. 1. əmcəyin sütə dolub şişməsi, sarqması.

- qısrıq **yelnədi**.

yelpək : əsnək. oynaq_{ka}. pozlu ifadəli.

yelpətmək_{ka} : yəlyazatmaq.

yelpik_{ka} : cin, yel çarpması.

yelpimək. yelvirmək_{ka}.

yelpinmək : yelə, cinə çarpılmaq. yel çarpmaq. cin çarpmaq.

yəlpazlanmaq.

yelpirmək_{ka} : 1. yelləmək. əsmək. 2. yallanmaq. cin tutmuş kimi

sağa sola sallanmaq. 3. nəmlənmək. 4. yeri ıslatmaq. 5.

səpələmək. - yağmır **yelpirir**.

yelpişmək_{ka} : yelləmək. nərsəni yelləyib qoğmaq. - sinək

yelpişən: milçək qoğan.

yelvi_{ka} : yalvı. büyü. sehir.

yelvirmək_{ka}: yelpimək.

yelvlçi_{ka} : büyücü. sehirbaz.

yem : **yem**_{ka} azıq. yemək. təam.

yemək : 1. yenğmək. yendirmək. sındırmaq. - çətinlikləri **yemək** gerek. -

acqurd kimi, acqözlüklə əlinə keçəni yemək. bir şey buraxmamaq:

çarçur yemək_{ka}. 2. ursuqmaq_{ka}. vurulmaq. dövülmək. yenilmək₁.

3. **yenək**. aş. azıq. xurək. çörək.

yemə_{ka} : belə. daha. - yük götürən dəvə, qamış **yemə** götürür.

yeməksəmək: yemək istəmək. acsamq (**ac** <> **aş**) aşsamaq.

yemiş_{ka} : meyvə.

yemişlənmək_{ka}: barlanmaq. barşılmaq.

yemlətmək : mənğlətmək_{ka}. mənlətmək. dənlətmək.

yen : **yen**_{ka}. **yən**. **yin**. **in**. **en**. **ən**. (< **yenmək**). çuxur. iniş. eniş. - in yer:

en yer. - **en** yoq: eniş yoxuş. 2. dışqı. pox. 3. geyin. paltar. yəni. 4.

en. nin. yuva. - arslan **yini**. 5. ən. pox. qığ.

yencə : **yencgə**. əğimli həlimli, enək. abid. mö'mün. - **yencə** kişi.

yencgəlmək_{ka}: yencəlmək. incəlmək. əğilmək. səcdə qılmaq.

yencilmək_{ka} : incinmək. əzilmək.

yencmək_{ka} : 1. ısırıb, döğüb əzmək. yerə vurup ayağıyla lehləmək. 2. neçə

parçanı qısıb, sıxıb birbirinə yenitmək, yeditmək, qatmaq. 3.

enişmək. pozuqlaşmaq. kötüləşmək.

yendirmək_{ka}: yenğmək. yenmək. sındırmaq. endürmək. endürmək. əndər

dödərmək. axtarışmaq. - onun evin **yendürün**.

yenək : **yemək**. aş. azıq. xurək. çörək.

yenəlmək : (t <> l) yenətmək_{ka}. yeğnilmək. sağalmaq. düzəlmək. - baş

yenəkdi: **yenitdi**: sağaldı.

yenətmək_{ka} : **yinətmək_{ka}** (t <> l) **yenəlmək**. yeğnilmək. sağalmaq.

düzəlmək. - baş **yenitdi**: sağaldı.

yeng : salı_{şka}. sallaq. ətək.

yengə : mam_{oka}. qərdək gecəsi gəlinlə bərabər göndərilən qadın.

yeng_{ka} : ling. qolun ətəyi, dəsdəsi.

yeni : yenq_{ika}.

yeniğ_u_{ka}: doğmaq üzərə olan. zahı. - bu arvad **yeniğ_u**.

yenik_{ka} : yeğni. yüngül. sapaq. səpük. xəfif.

yeniləmək : 1. yanılamaq. yanğılamaq_{ka}. - başın yandırır **yanqıladı**: yarasın yenidən tazaladı. - o donun yanqıladı: **yenilədi**. 2. yanıqlamaq. olan şeyi yenidən göstərmək. tazalamaq. - dağ bu səsi yanqılasın: **yeniləsin**. - qulağım **yanqılır**: qulağım cingildir. **qulağıma** səs gəlir.

yenilmək : **yencilmək**. **yencgələnmək**. 1. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq. 2. yenmək. yelmək_{ka}. yensilmək. yensəlmək. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq. 3. yemək. ursuqmaq_{ka}. vurulmaq. dövülmək.

yenimək_{ka} : doğurmaq (yalnız qadın için).

yenitmək_{ka} : **yanıtmaq_{ka}**. 1. doğurtrnaq. - mama arvadı **yenitir**. 2. doğuzdurmaq. 3. tazalamaq. yanatmaq. - ürək başı **yenindi**: ürək dağı düzəldi.

- yenq** : **yenq_{ka}** **ying**. 1. burun suyu. sümük. fırtıq. - **yendəki**: fırtıqlı. 2. yanq_{ka}. ətək. - **yenq atmaq_{ka}**: **ying atmaq_{ka}**. yingitmək. engitmək. sümgürmək.
- yenqə** : **yengə**. **yenğgə_{ka}**. **yenqqə_{ka}**: böyük qardaşın qarısı.
- yenqəc** : **yenğəc_{ka}**.
- yenqək_{ka}** : heybə. buxca. yetqək.
- yenqi_{ka}** : yeni.
- yenqitmək_{ka}** : **yingitmək_{ka}**. ying atmaq_{ka}. sümgürmək. fınqırmaq.
- yenqqə_{ka}**: yengə. böyük qardaşın qarısı.
- yenqmək_{ka}**: **yenğmək**. **yenmək**. alt etmək.
- yenqşürmək_{ka}**: **yenğşürmək**. sıcağa soğuş qarışdırmaq. ılıştırmaq.
- yenmək** : **yenğmək**. yemək. yendirmək. sındırmaq. utmaq_{ka}. yenilmək. yelmək_{ka}. - çətinlikləri **yenmək** gərək. sındırmaq. - andax əri kim **yenər**: kim **utar**, sındırar.
- yensəlmək**: yensilmək. yenilmək. ibadət etmək. tapımaq. tapınmaq.
- yensilmək** : **yensəlmək**. yenilmək. ibadət etmək. tapımaq. tapınmaq.
- yenşürmək**: **yenğşürmək_{ka}**. enqşürmək. endərmək. tökmək. - isik suya, donuq su **enşir**: qat. tök.
- yer kökü** : sarı turma_{ka}.
- yer** : 1. <> **yörə**. döğrə. çevrə. mühit. - bu **yerə**: bu **yörəyə**. - bu yerə gəlmə. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə. 2. yerüzü. topraq. -

yer sağrısı_{ka}: yerüzü. yer yayqısı. - **yer qırtışı**_{ka}: yer üzü. 3. qumaşın, nərsənin üzü. 4. orun_{ka}. yerləşən yer. sini. sını. sınır. sınğır. məkan.

yerçü_{ka} : sın. qəbir. məzar.

yerdəş_{ka} : (d <> l) yerləş. həmsəri.

yerdola₆ : yerlik. izbə. padval. zərzəmi.

yerə : **yörə**_{ka}. **yörgə**. **yürə**. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

yerə_{ka} : yörə. çevrə - yörə. yürə.

yerətmək_{ka}: yerinmək. təbəllik etmək.

yergi : 1. zəminə. - nə yergidədir: nə zəminədədir. - yaşıl yergili: yaşıl zəminəli. - bir yergi qoşmalı: bir zəminə qurmalı. - nə **yergidə** söz gedir. 2. şərayit. imkan. - iqtisadi **yergi** olmadan. 3. alçatma. təhqir. - kiçik bulub yağını, **yergü** əməs. 4. zəminə.

yergü_{ka} : yerilmiş. həqir.

yerik_{ka} : **iğrik**. 1. məzzəmət. sərzəniş. 2. gözəlliği gedmiş olan hər şey. yiriq. gədik.

yerikləmək : **yeyikləmək**. **veysəmək**_{ka}. yemək istəmək. arzulamaq. yiyəsinmək.

yerikli : bəriqlı_{ka}. melli. əğimli. vurqun. düşgün. məczub.

yerilmiş : yerqū_{ka}. həqir.

yerimə : yürümə. yoriğ_{ka}. yoruq. borıq. axma. gediş. xuy.

yerimək : yortmaq_{ka}. - dan ata **yortalım**: səhər açılınca yeriyərim.

yerinmək : yerətmək_{ka}. təbəllik edmək.

yeritmək : **yoritmaq**_{ka}. **yürütmək**. **yoğurtmaq**. açmaq. sürtmək. sürdürmək.

- ot onun qarnın **yertdi**: yorıdı.

yerləş : (d <> l) yerdəş. həmşəri.

yerlik_{ka} : 1. yerdola₆. izbə. padval. zərzəmi. 2. yergi. zəminə. - yaşıl yerlik barçın.

yermək : **iqrimək**. bəğənməmək. pisləmək. xoşlamamaq. yerinə qoymaq. vermək. iğrənmək. çığrimək. zəmmətmək. - orunc alıb **yermedi**: əmanət alıb verdəi. - bəylər bunu **yerər**, qılmaz: bəylər bunu pis baxıb qılmaz, edməz. . iğrənmək. 2. təhqir edmək. sərzanış edmək.

yersinmək_{ka} : yerə bağlanmaq, ögrəşmək. bir yeri yurt edinmək.

- onlar bu yeri **yersindilər**: yer edib oturub, yerləşdilər.

yertişmək : **yartışmaq**. **irtişmək**. **irkişmək**_{ka}. **ərtişmək**. yığılmaq. toplanmaq.

yertmək : ərtmək. yartmaq. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq.

yertürmək_{ka}: yirdirmək.

yesilmək : yasılmaq. ısılmaq_{ka}. azalmaq. əksilmək.

yeş : yəş. çəş. yaş. göy daş. firuzə.

yeşik : 1. (yeşük. yaşuq). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dışlıq, eşiklik geyimi. 2. bağlı. yük. - **yeşikli** kişi: yüklü kişi. - **yeşik** yeri: yük yeri. 3. bağlayan, saran nə, ip. 4. yasıq_{ka}. qutu. cəbə. cilit. tulqa. dəmir börk.

yeşim_{ka} : gənəlliklə örtük, geyim. çaqşır. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq.

yeşimlən_{ka}mək: 1. yeşim qeymək. tozluq qəymək. 2. geyinmək. örünmək.

yeşük : bax > **yeşik**.

yetdirmək : tuşqırmaq_{ka}. daşqırmaq. çatdırmaq.

yetək : > **yədək** (< **yetmək**: qoşulmaq).

yetəkləmək : yetəkləmək. yetmək. qoşulamaq. - uşaqları **yədəklədim**. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola çıxdılar.

yetəng : **yetən**. yün atılıp qabartılan atımcı yayı.

yetən_{ka} : **yetəng**. ox atılan taxda yay. atımcı yayı. hallaç yayı.

yetik : **yetim**. açar. yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə. zirək. qabil.

yetikən_{ka} : "yeddi qərdəşlər" ulduzu.

yetil : mülhəq. ilhaq. - kitabın **yetilləri**: kitabın mülhəqqatı.

yetilmək_{ka} : **yədimək**. 1. ərişilmək. yetişilmək. çatılmaq. - toxlu böri **yetilsün**:

qurdla qoyun barışsın. 2. qüdülmək. 1. yedişmək. tikilmək. içinə qoyulmaq.

yetim **yetik**. : 1. bir şeyə artırılmış bölüm. qoşuq. mütəmməm. ilsaq. - bu bitiyin **yetimi**. - bu qazetənin **yetimi**. - xanla yetimləri buyurduar. 2. açar. yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə. zirək. qabil.

yetişdirmək : əriştirmək. çaqmaq_{ka}. - bu sözü onun qulağına **çaq**.

yetişəyazmaq: yetsemək_{ka}.

yetişmək_{ka}: **yedişmək_{ka}**. 1. olqunmaq. qürsemək_{ka}. kürsemək. qursmaq.

gürsemək. kürsemək. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq. 2.

dəğmək. çatmaq. 3. yavulmaq_{ka}. yapulmaq. olquşmaq. - bəğni

yavuldu: boza, şərab yetişdi. 4. ərəzmək_{ka}. çatmaq. 5. ətiqmək_{ka}.

etiqmək. edikmək. tombullaşmaq. böyümək. 6. ərişmək. 7.

yədimək. yədmək. yidmək. qırax tikməkdə yardım etmək.

yetiştirmək: ikidmək_{ka}. əkitmək. tərbiyə etmək. əğitmək. bitirmək.

yönəltmək. öndürmək_{ka}. bitirmək. yönətmək. öndürmək_{ka}.

yetitmək: **yeditmək**. aşatmaq_{ka}. qablamaq. yemək, çörək vermək.

yetiz_{ka} : ənli. eninə geniş olan.

yetizlik_{ka}: genişlik. bir şeyin əni.

yetkək_{ka} : heybə. buxca.

yetlik : edlik. çarıq.

yetmək_{ka}: (y <> ç) **çetmək**_{ka}. 1. dəğmək. çatmaq. haxlamaq. çatmaq.

əmrülmək_{ka}. müvəffəq olmaq. - ağır ayaq **əmrüldü**. - çağrı alıb, arqın minib, arqar yetər: quşun əlinə qondurub, arqun atının minib, təkiyə çatar. 2. qoşulmaq. mühləq olmaq. 3. tükəmək. görmək. kafi olmaq. - aş qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. 4. tükəmək_{ka}. tükənmək. bitmək. kifayət edmək. 5. yetəkləmək. yetəkləmək. qoşulmaq. - uşaqları **yədəklədim**. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola çıxdılar. 6. yetişmək. ərismək. çetmək. 7. yədəkində götürmək.

yetmiş_{ka} : (yara) bütmiş. bitmiş. qapanmış. iyiləmiş.

yetrilmək_{ka}: ərıştirilmək. ehqaq, ilhaq edilmək. - sonun burunqa **yetrüldü**: sonu başına çatdırıldı.

yetrüm_{ka}: buraxılmış. salınmış. - **yetrüm saç**: buraxılmış, salınmış saç. yatut saç.

yetrüşmək_{ka}: birbirinə ərismək.

yetsəmək_{ka}: yetişəyazmaq. yetmək istəmək. - keçən günü **yetsərim**.

yetsik : 1. yetim. ərşək. ərşik. ərşik. ərşmiş. baliğ. 2. yaşlı. qoca. düşgün.

yetsikmək_{ka}: 1. ərşilmək. ərşilmək. 2. yaşlanmaq. qocalıp düşqünləşmək.

yetüt_{ka} : kömək. yardım. imdat.

yevtilmək_{ka} : ərismək. olqınlaşmaq. yığılmaq. yuvulmaq.

yey : - iqli tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur.

yeyikləmək : **yerikləmək**. **veysəmək**_{ka}. **yemək istəmək**.
arzulamaq. yiyəsinmək.

yeyim : öpüm_{ka}. yudum. içim. - bir **yeyim** mun: bir udum sup.

yeyin : 1. yelkən. yelkin. iti olan nə. qaççağan. - yelkin at. 2. tər_{ka}.
dərgin. iti. 3. çapuq. şabuq_{ka}. tez.

yeyn : **yeğn**. bədən. tən. vicud. gövdə. can. - **yeynin** sağmı: vicudun
sağmı. - yeynim ürpərdi: canım acışdı.

veysəmək_{ka} : yeyikləmək. yerikləmək. yemək istəmək.
arzulamaq. yiyəsinmək.

veysəmək_{ka}: yemək istəmək.

yezne_{ka} : böyük qız qardəşin qocası.

yədək : **yetək** (< **yetmək**: qoşulmaq). qoş. qoşul. yatut. yətut_{ka}. yetut.
kömək. yar. - **qoş** at.

yədəklənmək: qoşlunmaq. qoşlunmaq. - at **yədəklənmək**: at qoşlanmaq:

yəği_{ka} : **yağı**_{ka}. **yaq**_{ka}. şeytan.

yəh : **yah**_{ka}. əvət. gözəl. yaxcı. - **yəh mü**_{ka}: "tamam mı" anlamına bir
kəlimə - yə mü?. - **yah**: olsun. gözəl. nə gözəl.

yəhər : (z <> y <> d <> ğ) əyəər. ədəər. əğər. əzər_{ka}. - yəhərin ön, arxa yanı.
omzuq_{ka}. umzuq. yumzuq. nərsədə dönük, girdə bölük. - **yəhə**
taxdası. əyərlilik. köçə.

yəhərləmək : edərləmək_{ka}.

yəhərlik : edərlik_{ka}. yəhərin altına qoyulan ağac otaq.

yək_{ka} : **yək_{ka}** yəğ. üst. üstün. daha lyl. lyl. hayırlı.

yələ : . **yələsi ağ**. yalqıl_{ka}. ağ yələli. - **yələsi çıxmaq**: pürçəklənmək_{ka}.
pərçəm çıxarmaq.

yələk : çalğay_{ka}. qanadın böyük tükləri.

yəlim : <> **yalım_{ka}**.

yəmət_{ka} : evət. əmət. əvət. evət.

yəşərmək: yaşarmaq_{ka}.

yəşərtmək : **yaşartmaq_{ka}**. gücərtmək. bitirmək.

yətut_{ka} : yetut. yatut. yədək. kömək. yar.

yətüzlük: yatızlıq. açıqlıq. genişlik.

yəvülmək: yuvulmaq. yığılmaq_{ka}. ərişmək. olqunlaşmaq.

yəvülmək: yuvulmaq. yığılmaq_{ka}. ərişmək. olqunlaşmaq.

yəzək_{ka} : gəzək. öncü. tilayəda.

yəzəmək_{ka} : **gəzəmək**. aramaq üzərə dolaşmaq. - **gəzək** qamığ yeri **gəzədi**.

yid > **yıt**

- yıq** : . (**yığ**ı. yığılmış. tikilmiş.) ciqi. çiq. cik. - **yi** ağac:
yopul, yığılmış ağac. dalları sıx, birbirinə girmiş. - **yığ**ı diş: kiblənmiş
diş. dikişi.
- yıqaç**_{ka} : **ağac**. ağac parçası. erkəkin erkəklik ayqırtı. fərsah (əşq bir
yer ölçüsü).
- yıqaçlanmaq**_{ka}: ağaçlanmaq.
- yıqaçlıq**_{ka}: ağaçlıq. ağaçlı olan yer.
- yıqan** : **yığan**. öqsər. oqsar. uqsar. övsər. avsar. (< **oq**. **uq**. **ov**. **av**).
toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**_{fars}).
- yıqan** : **yığan**. yığdaç_{ka}. toplayan.
- yıqanmaq**: **yıxanmaq**. suvınmaq_{ka} :
- yıqat** : **yığat**. yığda. mən'. təzyiq.
- yıqatçı** : **yığat**. yığdaçı. mane'.
- yıqda** : **yığda**. yığat. mən'. təzyiq.
- yıqdac** : **yığdac**. əngəl. mən'. mane'. - **yığdacsız** girdilər.
- yıqdaçı** : yığdaçı. yığatçı. mane'.
- yıqdaçı**_{ka}: **yığdaçı**_{ka} 1. yığan. toplayan. 2. əngəl olan. alıqoyan.
- yıyıq** : **yıxıq**. pozuq. öyrün. öyran. viran. tarıq. dağuş. saçıq. yazıq.
- yıyıla** : **yıxıla**. əğri. əmit_{ka}. ağnaq. axımır.
- yıyıqlma** : tirkeş. dirkeş. iclas. cələsə.

yıqılmaq_{ka}: **yığılmaq**_{ka}. 1. ərismək. olqunlaşmaq. yəvülmək. yuvulmaq. 1.

toplanmaq. çəkinmək. qaçınmaq.

yıqılmaqyığılmaq. irqişmək_{ka}. irkişmək. irkəşmək. toplaşmaq. hazırlanmaq.

yükülmək. yuğulmaq. - indi igid **yığilsun**: iyidləri yığılsın.

türlünmək_{ka}. dürülmək. bükülmək. evləşmək. avlaşmaq.

toplanmaq. avlaşmaq. evləşmək. toplanmaq. yevtilmək_{ka}.

ərismək. olqınlaşmaq. yuvulmaq. tuşqılmaq_{ka}. tuşlanmaq.

ökülmək_{ka}. toplanmaq. - hər yandan yardım **öküldü**.

yıqım : **yığım**_{ka}. yığın. kümə. koma. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə.

yıqın : **yığın**. 1. yığım. kümə. koma. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə. 2

yatuq_{ka}. ambar. 3. üyüq_{ka}. tərə. 4. qalaqsı. qalaq. koma.

yıqınmaq : **yığınmaq**_{ka}. yığmaq. toplamaq. - yarmaq **yığın** dar günə, yar

gecə ağ günə.

yıqırmaq₆: **yığırmaq**₆. **yığmaq**. əğirmək. əkirmək.

yıqışmaq: **yığışmaq**. ağılaşmaq_{ka}. ağışmaq. toplaşmaq.

yıqışmaq: **yığışmaq**. qomşuymaq:

yıqışmaq_{ka}: **yıxışmaq**_{ka} yixmaq.

yıqlamaq : **yıqlamaq**_{ka}. aqlamaq. - ıqlamaq.

yıqlamaq. **yıqlamaq**. **ıqlamaq**. aqlamaq. sıxtamaq. cırlamaq. bağıрмаq.

çoxlamaq sığtamaq. **carlamaq**_{ka}.

yıqlaşmaq: ağlaşmaq · - ıqlaşmaq.

yıqlaşmaq: sıqtaşmaq. carlaşmaq.

yıqlatmaq_{ka} : **yığlatmaq**_{ka} ağılatmaq.

yıqlışmaq_{ka}: **yığlışmaq**_{ka} toplaşmaq.

yıqma : **yığma**. yəğma. çərik_{ka}. qənimət. - savaşa yenilən, **çər çərlik** verməlidir.

yıqmaq : yığmaq. avalamaq_{ka}. avmaq. avlamaq. avdarmaq_{ka}. toplaşmaq. üşüşmək.

yıqmaq : **yığmaq**. **yığırmaq**₆. (y <> ç) **çığmaq**. 1. əğirmək. əkirmək. 2. öyrənmək_{ka}. mənimsəmək. toplamaq. 3. **yıxmaq**. (# **yığmaq**). xərəblamaq. dağıtmaq. - o evim **yıxdı**. - işlərim **yıxıldı**: xərab oldu. 4. bir şeyə əngəl olmaq. alıqoymaq. bağlamaq. mane' olmaq. mən' edmək. - o məni aşa **yıgdı**. 5. yamrumaq. yumrumaq. 6. uyuşmaq. - unu qaba **uyuş**. 7. toplamaq. yartmaq. ərtmək. yertmək. irkmək. irtmək. 8. tirikmək. dərikmək. 9. qamaq_{ka}. qalamaq. - bu ocağa çox odun qadıq. - paltarların qaddılar gəddilər. 10. qalatmaq_{ka}. qalamaq. birbiri üstünə qoymaq. qaplatmaq. qılıflamaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq. - buları sandığa **qalat**. 11. əğlətmək. əğirmək. qurmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən. 12.

evdinmək. - yemiş, para **evdin**. 13. avdarmaq_{ka}. avalamaq. 14.

yamlamaq_{ka}. silmək. süpürmək.

yıqnaq : **yığnaq**. tərnik. tərnek_{ka}. dərnek. tirkin. tərkin. gəngəş.

yıqrılmaq_{ka}: **yığrılmaq**_{ka} . **yıxsılmaq**. kötüləşmək. büzülmək. titrəmək.

yıqsamaq_{ka} : **yıxsamaq**_{ka}. yıqmaq istəmək.

yıqturmaq_{ka} : mən' edmək. alıqoydurmaq.

yıqva : **yığva**. oldrum_{ka}. oturum. götürüm. məclis.

yıl : **yıl**_{ka} 1. yal. yalıq. at yələsi. 2. il. yaş. sənə. - **yılan**

yılı_{ka}: türklər'in on iqli yıllarından biri.

yılan : nek yılan. əjdərha. - **ox yılan**. kəndini insan, başqa şeylər üzərinə

atan bir yılan. - **soxan yılan**. tulum kimi iri bir yılan. - **yılan yılı**_{ka}:

türklər'in on iqli yıllarından biri. - **yarpuz**_{ka}: yılan yiyən bir heyvan.

firavun sıçanı. - **boynaq**_{ka}: yılana ağı verən kələr. :

yıldamaq_{ka}. 6 : iltəmək. göndərmək. - onu evə **yılat**.

yıldız_{ka} : **ildiz**. (< il. il). ağacın kökü, damarı.

yıldızlanmaq_{ka}: **ildizləmək**. (< il. il). köklənmək. bir yerə yerləşmək.

soylanmaq.

yıldızlı_{ka} : köklü. tüpli. əsalətli. qöqlü.

yılxı : heyvan. - **ərik yılxı**: yumşaq, ram heyvan.

yılıx : **yılxı**. ılxı. heyvan - tərsin **yılıx**: ülkər heyvan.

yılıq_{ka} : 1. yelik. əsin_{ka}. nəsim. əsinti. rüzqar. 2. ılıq. sıcaqla soğuş
arasılıq.

yılımaq_{ka}: ılımaq.

yılınçqa : yalınçqa_{ka}. yavan. dadı, duzu, yağlı olmayan yemək. -

yılınçqa_{ka}: yavan. yavlıq. dadı, duzu, yağlı olmayan yemək.

yılıрмаq_{ka}: ılımaq. azca işinmaq.

yılışmaq_{ka}: 1. ılışmaq. ılıqlaşmaq. - sular qamuğ **yılışdı**. 2. suçlaşmaq. birbirin
ittiham etmək, töhmətləmək. - olar bir ikindinə (birbirini) oğur
(oğurluğa) **yılışdı**.

yılıştırmaq: ılıştırmaq. yingşürmək. yenqşürmək: sığağa soğuş
qarıştırmaq.

yılıtmaq_{ka}: ılıtmaq. ısıtmalamaq. - **o yılıtdı**: kişi sıtma, ısıtma **tutdu**. - suyu ılıt:
qızıdır.

yılıq_{ka} : **yılıxı**: heyvan. heyvan sürüsü. dörd ayaqlı heyvanlara verilən gənəl
ad.

yılıqın : **ılıqın ilgin** (< **ilişmiş**). alqın. qonuq. yolçu. müsafir.

yılıqınlanmaq_{ka}: ılıqın ağacına yiyə olmaq.

yılmaz : tıqraq_{ka}. tıxraq. yiğit. bahadür.

yılıpışmaq_{ka}: 1. ılıpışmaq. yapışmaq. ilgişmək. - nə mənə yılıpışırsan. - çiy unun
yılıpışması, çilindəndir (şehindən, yaşındandır). 2. sulanıb, çilənib,
nəm çəkmək. şehlənmək.

yımaq : yumaq. yamaq. qıraq. qıyı. - çay **yımağı**. - bu **yamaqdan** keç:
bur aradan uzaq ol.

yımirtqa_{ka}: 1. bax > **yumurtqa**. 2. damarsız olan hər türlü yaşıllıq. xıyar kimi
gövşək olan hər nəsənə.

yınçqə_{ka} : yinçqə. incə.

yın_{ka} : in. yin.

yıpar_{ka} : müşg. ətir.

yıparlıq_{ka}: misq qoqan. misqi. anbəri olan.

yıparmaq: yıparmaq. xoş qoxu vermək.

yıp_{ka} : ip. tel. örk.

yıplamaq_{ka}: **ipləmək**. bət salmaq. iplə qıl aldırmaq.

yıplamaq_{ka}: ipləmək. ip üzərində oynamaq. cambazlıq, sirkbazlıq edmək.

yıplaşmaq_{ka}: iplə biribirindən qıl yoluşmaq.

yıplatmaq_{ka} : iplətmək. iplə qıl yoldurmaq.

yıparmaq : **yıparmaq**. xoş qoxu vermək. - yunt əti **yıpar**. - nə **yıparlı**
yeməklər verdilər.

yıpramaq: obramaq. opramaq_{ka}. oğramaq.

yıpranmaq: yaprulmaq_{ka}. yapışmaq. bağlanmaq.

yıpratmaq ölturmaq_{ka}. ərpitmək. əpirtmək.

yıpratmaq: obratmaq_{ka}. opratmaq.

yır : - **yır** qoşmaq.

yıraq_{ka} : İraq. uzaq.

yıraqlanmaq_{ka}: uzaq yazmaq.

yıraqlıq : İraqlıq. uzaqlıq. uzunluq.

yıraqlıq_{ka}: İraqlıq. uzaqlıq.

yıraqu_{ka} : şarkıcı. çağırıcı. müğənni.

yıralmaq: yırtışmaq. yırışmaq_{ka}. ayrılmaq.

yıramaq_{ka}: **yıraqmaq. yarımmaq. yarımaq. İraqlaşmaq. uzaqlaşmaq.**
uzaqlaşmaq.

yıratmaq_{ka}: İratmaq. İraqlaşdırmaq. uzaqlaşdırmaq. - onu özündən **yırat**.

yırıq : **yirük**_{ka}. yarıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. cırıq. sıriq. yırılmış. yırtılmış.
uzunlamasına cırılmış. - **yirük əşlər**: işək yeri ilə, uşaq yataq yeri
birbirinə qarışmış arvad.

yırılqan : yırtılan.

yırışmaq_{ka}: 1. yırtışmaq. yıralmaq. ayrılmaq. - qocanın dişləri **yırışdı**:
aranlandı. 2. hırıldamaq. qülümsəmək. - ər yırışdı. 3. gəvşəlmək.
quvvətsizləşmək.

yırışmaq_{ka}: yırtışmaq. yıralmaq. ayrılmaq.

yır_{ka} : **ır**. 1. qoşma. türkü. hava. musiqidə ırlama. qazəl. 1. İra. İraq.
yıra. uzaq.

yırqalamaq : ırqamaq_{ka}. sallamaq.

yırqalanmaq: ırqanmaq_{ka}.

yırqamaq: ırqamaq. yıramaq. uzaqlaşmaq.

yırqaşmaq: 1. yır qoşmaq. qoşu, düzü, şeir söyləmək. 2. oxuşmaq. mahnı söyləmək.

yırqatmaq: ügritmək_{ka}. yügritmək. sallatmaq.

yırqılamaq: ırqlamaq. yırtamaq. fal açmaq. fala baxmaq. arğuşlamaq.

yırlamaq_{ka}: şarkı, türkü söyləmək.

yırmaq_{ka}: yirmək.

yırpamaq: ırpəmək_{ka}. yarpamaq. biçmək. qırmaq. pozmaq.

yırtaş : **yırtış. yirtəş. yartış. irtiş. irtəş**_{ka}. **əriş. irtaş.** irişmə. çəkişmə. savaş.

yırtıq : qovucuq. kovucuq. kovcuq. çatlaq.

yırtınmaq_{ka}: cırınmaq.

yırtış : **yırtaş. yirtəş. yartış. irtiş. irtəş**_{ka}. **əriş. irtaş.** irişmə. çəkişmə. savaş.

yırtışmaq: titişmək_{ka}. didişmək.

yırtmaq : (y <> c) **cırtmaq.** - onun donu **cır yırttı:** cır diyib cırdı.

yırtmaq : y cizmaq. cırmaq. olmaq. - daş ayağım **yoldu.**

yış : **yış**_{ka} yış. yas. iniş. - **art yış:** yoxuş eniş.

yışıq_{ka} : ip. qayıştan örülmüş bağ. boyunduruqqayışı. - **yışıqlıq**_{ka} : ipli. ipi olan.

yıt : **yıd**_{ka}. qoxu.

yıtmaq : **yıdmaq**_{ka}. iylənmək. kötü, yaman qoqmaq. pozulmaq.

yıtıtmaq_{ka} : 1. yanutmaq_{ka}. . yititmək. ititmək. bilətmək. 2. yititmək. ititmək. bilətmək. yanutmaq.

yi : **yi**_{ka} **iv**. **yiv** (# **yığ**: **yığı**. yığılmış. tikilmiş.) yırtıq. cırıq. çatlaq. paltarnin yivi. tikiş. pabuç diqi. I. dağ yivi. diş. ağacların birbirinə qırınəsi.

yici_{ka} : **yığıcı**. (**yığı**. yığılmış. tikilmiş.). dərzii. - **yici** iğnə sapdı: sapladı.

yid: yit

yıq : **yik**_{ka}. **ik**_{ka}. 1. çığ. pişməmiş. 2. iğ. iğdə. 3. gəmin damağa gələn parçası

yıqdə_{ka} : **yıqtə**. iğdə.

yıqi : **yiki**_{ka}. **yığı**. **yıy**_{ka}. **ciqi**. 1. sıx qollu budaqlı, birbirinə girmiş, yığıq, toplu, yekə nə. - yığı ağac: yıy ağac: qarağac. - **yığı dişli**: sıx dişli. 2. sıralanmış. dərli toplu. sağlam. - donu yığı tik: düzəmelli tik.

yıqirmə_{ka}: **yigirmi**. sayıda yirm.

yıqirmi_{ka}: **yıqirmə**. sayıda yirmi.

yıqirminc_{ka}: sayıda yirminci.

yiqit : **yiğit**. alpaqut_{ka}. alqabut. alp. alpər. ərən. qoçaq. bağıdur.
tıqraq_{ka}. tıxraq. yılmaz. bahadür. kür. gür. dəlir. sarsılmaz. bək
yürəkli. qabadayı. cəsur. gənc. hər şeyin qənci.

yiqitlənmək : tıqraqlanmaq. yiğitlik göstərmək.

yiqitlik göstərmək: tıqraqlanmaq .: yiğitlənmək.

yiqitlik_{ka} : yiğitlik. gəncliq.

yiqləmək: **yikləmək**. **ikləmək**_{ka}. xəstə olmaq. ağrımaq.

yiqləmək_{ka}: çığnəmək. əkləşmək.

yiqlənmək: **yiklənmək**. **iklənmək**_{ka}. xəstələnmək. ağrımaq. ağrı çəkmək.

yiqnə_{ka} : iqnə.

yiqrənmək_{ka}: 1. iğrenmək. 2. tükü ürpərmək.

yiqrənmək: iqrənmək. dikəlmək. qalxınmaq. ünkünmək.

yiqrimək: <> **iqrimək**.

yiqtə_{ka} : iğdə. yiqdə.

yiqtürmək: yiktürmək. yüvmək_{ka}. yüftürmək. yardımlaşmaq.

yiqtürmək_{ka}: iyilik edmək.

yin : - yeynim **ürpərdi**: 1. canım acışdı. 2. tükələrım biz durdı.

yin : **yin**_{ka} 1. əyin. gövdə. bədən. - bulaşiq **yin**: batıq əyin. -

kişi öz **yinin** süründü. 2. in. yuva. 3. en. ən. qiğ. xix. pox. qoyun

pisliği, tərsi. 3. tük. 4. in_{ka}. qıǵ. 5. əyin. üz. - **yin** başına bax sən:

əyin başına bir bax.

yincü : cincü_{ka} (c <> y) inci.

yincü_{ka} : inci. cinçü.

yinçqə qız_{ka} yatağa alınacaq, yetişgin cariyə.

yinçqə : yinçqə_{ka}. incə. - **yinçqə turqu**. incə ipək pərdə.

yinçqələmək_{ka}: incə saymaq. incəltmək.

yindmək_{ka}: aramaq. sormaq. yinmək.

yinətmək_{ka}: bax > **yenətmək_{ka}**.

ying : **yeng_{ka}**. burun suyu.

ying atmaq: yingitmək_{ka}. yenğitmək_{ka}. sümgürmək. fınqırmaq.

yingitmək_{ka}: **yenğitmək_{ka}**. ying atmaq. sümgürmək. fınqırmaq.

yingşürmək : yenqşürmək: sığağa soğuş qarışdırmaq. ılıştırmaq.

yin_{ka} : **yen**. 1. en. nin. yuva. - arslan **yini**. 2. ən. pox. qıǵ.

yinqdəkü_{ka}: **yeğdəkü_{ka}**. sümüklü. fırtıqlı. (cocuqlara bununla sövülür).

yipar_{ka} : yıpar. müşg.

yirdirmək: yertürmək_{ka}.

yirilən : yirilqən_{ka}. yarılan.

yirilqən_{ka}: yarılan. yirilən.

yirmək_{ka}: yermək. yırmaq.

yirtəş: yırtış. yırtaş. yartış. irtiş. irtəş_{ka}. əriş. irtaş. irişmə. çəkişmə. savaş.

yirük_{ka} : **yırıq**. yırılmış. uzunlamasına cırılmış. - **yirük əşlər**: işək yeri ilə, uşaq yataq yeri birbirinə qarışmış.

yit : **yid_{ka}**. iy. qoxu.

yitik_{ka} : 1. itik şey. qeyb olan şey. 2. itik, parlaq. kəsgin. bilənmiş.

yitiqləmək_{ka} : **yitkləmək_{ka}**. itən nəyi aramaq.

yitim_{ka} : kətən tuxumu.

yititmək : yanutmaq_{ka}. yıtıtmaq_{ka}. ititmək. bilətmək.

yitmək_{ka} : 1. yoxalmaq. yox olmaq. qəybolmaq. yitmək. - **sağ** itirmək. 2. buxca, heybəyi toparlamaq. uclarını birləşdirmək - yedişmək. yədilmək. yədmək.

yitük_{ka} : itik. qeyb olan şey.

yitükli_{ka} : bir şey itirən, qeyb ədən.

yitürmək_{ka}: itirmək. qeyb ətmək.

yyəsinmək : yəysəmək_{ka}. yeyikləmək. yerikləmək. yemək istəmək. arzulamaq.

yiz : **yiz_{ka}**. sələ otu. çiğ otu. sələ sazı. (qamışdan daha incə, yumuşaq olup köçəbələrə çadır örtüsü yapılır).

yizək_{ka} : yəzək. əsgərin öndə gedən bölüğü. öncül.

- yoq** : - **yox olmaq** ərimək. - nabad olmaq. -iyi ərin, sümüyü ərir, adı qalır.
- **yoq basan**_{ka}: ölü qöməldüqtən sonra verilən yemək. - **yoq yer**_{ka}:
yoquş yer.
- yoq** : **yox. nə** <met> **ən**_{ka}. dəğil. təkül. daq. daq_{ka}. - **yox yox**: nə nə: ən
ən: - **yox edmək**: qidərmək. qitərmək_{ka}. qutarmaq. qaldırmaq.
qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq.
qaçıtmaq. qaçırmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. - nabad
edmək. məhv edmək. gedmək_{ka}. qitmək. yana, qırağa çəkilmək.
aradan qalxmaq. - **yox olmaq**: alqınmaq_{ka}. bitmək. tükənmək.
məhvolmaq.
- yoq** : **yoğ**_{ka}. rəhmət. ehsan. yas, ölü gömüləsindən sonra üç, yədi
günə qədər verilən yemək.
- yoqa** : **yoğa**_{ka}. 1. qalxış. çıxış. siud. - **yoqar** qopub səkrəlim: yuxarı
qalxıb atılalım. 1. **yoxa**. dəğərsiz. puç. heç. - mən verdiyim **yoxa**
saydın.
- yoqacıq** : **yoxacıq**. yalqaq, dəricik, qabıq. qandır_{ka}. zar. pöz. car. çar.
- yoqaç** : **yoğaç**. qıyı. çayın iki yanından biri. - **yoğacda** oturdum. - **yoğac**
keçdim: çayın o linə keçdim.
- yoqadmaq** : yox olmaq.
- yoqaq** : **yoğaq**. qaz. - axtırur gözüm yolaq \ tuşqılır ördək **yoğaq**.
- yoqalmaq**: **yoxalmaq**. yitmək. yox olmaq. - **sağ** itirmək.

yoqar : yuxarı. yoqaru. yuqaru. - **yoqar** qopub səkrəlİM: yuxarı qalxıb atılalım.

yoqar : yoqaru_{ka}. yuqarı. yuqaru.

yoqaru_{ka}: yuqarı. yoqar. yuqaru.

yoqaru_{ka}: yuqarı. yoqar. yuqaru.

yoqaymaq: yoxolmaq.

yoqazmaq : yoxazmaq. yox olmaq. - yalqun oğlu **yoxazır**, iyi adı qalır. - yalınquq oğlu **yoqazur**, əyku adı qalır.

yoqdu_{ka} : dəvənin çənəsi altındaki uzun tükələr - cuqdu. yoqru. yoqruy. yuqdu.

yoqdurmaq : **yoxdurmaq**. yozturmaq_{ka} (z <> t) yotturmaq_{ka}. yoddurmaq. sildirmək. pozdurmaq.

yoq_{ka} : **yox**. (**yok**. **yox** # **yük**).

yoqlamaq: **yoğlamaq**_{ka}. 1. çıxmaq. qalxmaq. - yuxarı **yoqla**. 2. durquzmaq. qılınmaq. edinmək. qurunmaq. - törə yoqlandı. 3. ölü üçün yemək vermək. 4. yüksəlmək. çıxmaq.

yoqlatmaq: yuğlatmaq. yüksəltmək. dağa çıxartmaq.

yoqluq : **yoxluq**. kəslİk. qıtlıq.

yoqmaq_{ka}: **yoğmaq**_{ka}. silmək. pozmaq. məhv etmək.

yoqrı : **yoğrı**_{ka}. çanaq.

yoqruq : **yoğruq**. hazırlıq.

yoqrulmaq: **yoğrulmaq**. qalanmaq. yığışmaq. - palçıq balıq **yoğrulur**, çiqay yavuz **yığrılır**: kötüləşür.

yoqrulmaq_{ka}: yoğrulmaq.

yoqrum_{ka}: bir dəfədə yoğrulacaq qədər olan.

yoqruş : **yoğruş**. xandan bir dərəcə aşağı olan başçı. nayib rəyis.

yoqruşmaq: **yoğruşmaq**. 1. bitmək. uyuşmaq_{ka}. (maya) tutmaq. dolmaşmaq.

2. qurumaq. qaqurmaq. - **suyuq** ağızda yoğruşdu: ağızımın suyu qurudu, qaqurdu. 3. yığışib qurumaq. - ağız suyu. **süzük**. **suzuq**. -

süzük ağızda yoğruşdu: ağız suyu qurudu. 4. yoğrulmaq.

yoğurmaq.

yoqrutmaq: **yoğrutmaq**. yoğurmaq. qəlizlətmək. qavama gətirmək.

yoqsamaq_{ka} : **yoğsamaq**_{ka}. **yoxsamaq**_{ka}. silmək istəmək.

yüngüllətib, boşaltmaq.

yoqsul : **yoxsul**. (# **yüksül**). çiqan. çiqay_{ka}. qırıl. qırqıl. kasıb. solamuq_{ka}.

solaq. çapaqay₆. yarqıl. yarlıq_{ka}. kasıb. yazıq.

yoqsullaşmaq: qırılmaq_{ka}.

yoqsuluyam: **yoxsuluyam**. yosuluban.

yoqturmaq_{ka}: **yoğturmaq**_{ka} **yuğturmaq**_{ka}. sürdürmək. bulaştıрмаq.

yoqulmaq: **yoğulmaq**. yoğunmaq. sivanmaq. yuqulmaq_{ka}. bulaşmaq.

sürtülmək.

yoqun_{ka} : yoğun. şişqin. qalın.

yoqunmaq: **yoğunmaq**. yoğulmaq. sivanmaq. yuqulmaq_{ka}. bulaşmaq.
sürtülmək.

yoqur : **yoğur**. xəmir.

yoqurqan: **yoğurqan**_{ka}. yorqan. qalın yoğun örtük. - üzuvə yorqan **aşıl**: çək. -
o **yorqan** büründü. - **yoqurqandan** artuq ayaq ayaq kösülsə üşüyür.

yoqurqanmaq: **yoğurqanmaq**. **yörgənmək**. **yörenmək**. dolanmaq.
döğrənmək. çevrənmək. qurşanmaq.

yoqurquc : **yoğurquc**. (**yoğur** + **aç** ?). yoğrulmuş, qatı nərsəni **açan**, sərən
oxlaq.

yoqurmaq: **yoğurmaq**.

yoqurmaq: **yoğurmaq**. **yuğurmaq**. 1. yoğrutmaq. qəlizlətmək. qavama
gətirmək. 2. bulamaq. - onun **igi** (kəsəli)mənə yoğurdu. - əlimə yağ
yoqurdu. 3. hazırlamaq. bir durumu, qoşulu pişirmək. salıb
çıxmaq. - bu işi **yoğurun**. - **yoğrulmamış** xəmindən çörək çıxmaz. 4.
qatılaştırmaq. qatıtmaq. 5. uyutmaq_{ka}. peynir yapmaq.

yoqurmuş: **yoğurmuş**. xəmir olmuş. - **yoğurmuş** un suvışdı: xəmir olmuş un
suyuqlaşdı.

yoqurt_{ka} : yoğurt.

yoqurtmaq_{ka}: **yoğurtmaq** (< **yoq. yuq. yük**). 1. una su qatıb yoğunlatmaq, qalınlatmaq. (un kimi) açıq, yumşaq şeyi qəlizlətmək.
yoğurtmaq: **yoritmaq**_{ka}. **yürütmək. yeritmək**. 2. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - onun sözlərinə **yoğurtan** gərək. 3. yoğunlaşdırmaq. su qatıb unu xəmir eləmək. 5. qalınlatıb yoğunlatmaq. qatılmaq.

yoquş :

yoquş : **yoğuş. yoxuş. yoq. yoğ**. 1. yardım. kömək. 2. qalın. cehiz kimi olan kömək. - **yoğuşlu** gəlin, keveyi, yumşaq bulur. 3. ehsan.
 - **yoquş** yer: yoq yer_{ka}.
 - **iniş yoquş**: art yıış_{ka}.

yoquş : **yüfüş**_{ka}. hısımların (çox kərə qərdəğə qoyulan gəlini çəyiz yiyəsi edmək üzərə) paltar, mal ilə yardımlaşması.

yol : 1. çara. açar. - ovçu neçə **al** bilsə, azıq onca **yol** bilir. - yol kəsən. haydut. qarqman: sərkar_{ka}. sərkar. oğru. - **yol yarasın**: yolun açıq, iyi, yaxşı, rahat olsun. - **yol açan**: sökmən_{ka}. yiğitlərə verilən unqun. yağını sökən. - **yoldan çıxaran**: azdıran. azıtqan_{ka}. ayıtqan. adıtqan. - **yola gedən**: qoşulan. qatılan. yol gedən. 2. müsafirət. səfər. - mənə **yol** çıxdı. - tələsik **yola** çıqma. 3. keçir. çara. 4. yul_{ka}. qaynaq. çay. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.
 - **yolda rastlamaq**: yolqırmaq_{ka}.

- yola** : sələk. yumuş. ulaq. sam. saf. - **yola qılavuzlamaq**:
qondqarmaq_{ka}. qöndqürmək_{ka}. qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək.
tikmək - **yola gəlmək**: qonmaq. ramlaşmaq. - tosun at **qondu**.
- yolaqçı** : **yolağçı**. burunqud. öndə gedən. kosan. öndər. bakan.
- yolaq_{ka}** : 1. bulaq. qolaq. suyun kiçik qolları. çeşmə. - axtırur gözüm
yolaq \\ tuşqılır ördək yoğaq. 2. cığır. cılqa. qırlardaki kiçik yol. yol
yol çizgili olan hər şey. - **yolaq barçın**. yolaq parça. yol yol çizgiləri
olan.
- axtırur gözüm yolaq, tuşqılır ördək yuğaq.
- yolaq_{ka}** : **yolaq_{ka}** bulaq. kiçik kiçik birçox su pınarlar. - **yol yolaq**.
- yolaqlanmaq_{ka}**: çeşməli, bulaqlanmış yer. pınarlanmaq. pınarlar çoxalmaq.
- yolaqlı** : çeşməli, bulaqlı yer.
- yolaqu_{ka}**: **yolağu**. **yoluğu**. yoluq. dəstək. dayaq.
- yolalı_{ka}** : dayanmış. söykənmiş.
- yolamaq_{ka}**: dayanmaq. dirənmək. - duvara **yola**.
- yolçu₂** : 1. umduc. umdac. uman. dilənçi. 2. yorçı_{ka}. usta qılavuz. 3. alqın.
yılqın. ılqın ilgin. qonuq. müsafir.
- yoldaş** : yoriş. könəş. könüldəş. sırdaş. ılış. iliş. dosd. qoşqu. qoşuq.
həmkar. bir birinə qoşulan. : tuta. həmrah. (- tutasız: tək. təkin.
yalnız. yoldaşsız). - **yoldaşsız**: tutasız. tək. təkin. yalnız.

yoldramaq_{ka}: yaldırmaq. parlaq. yoldırmaq.

yoldruq : yaltrıq_{ka}. parlaq. süslü. yuldruq. cilalı.

yoldruqa_{ka}: yoldurqa. qılınc kimi uzunca bir bitgi.

yoldruq_{ka}: yaldruq. parlaq. süslü.

yoldurqa: yoldruqa_{ka}. qılınc kimi uzunca bir bitgi.

yoldurqa_{ka}: qılınc kimi uzunca bir bitqi.

yoldurmaq: <> **yülmək**_{ka}.

yolişmaq: yoluşmaq_{ka}. yağmalaşmaq.

yolitmaq_{ka}: talamq. yağmalamaq. yoluşdurmaq. yolutmaq. yulutmaq

yolitmaq. yulutmaq. yolqatmaq. - bəy boynu **yolıtdı**: bəy elini taladı.

yolitmaq_{ka}: yağmalamaq. yoluşturmaq. yolumaq.

yolqa : tapın. qazanc. mənfəət. istifadə. - bunlar **yolqasız** nələrdir: şeylərdir. - yolqa güdən yola çıxar: qazaş güdən qazana girər. - böyük tanrım yolda verdi, yolqada.

yolqamaq: yolqanmaq. dəğərlənmək. istifadə etmək. nərsəni işə tutmaq. - gedib bir nə **yoldu** gəldi.

yolqanmaq: yolqamaq. yolmaq. dəğərlənmək. istifadə etmək. nərsəni işə tutmaq. - istəyiz kimi **yolqanın**.

yolqaşmaq : çəkilib uzanmaq.

yolqıra : yol üstü. - gəldi mənə **yolqıra**.

yolqırmaq_{ka}: yolda rastlamaq.

yolqmaq_{ka} : yolmaq. sıyıрмаq. çatlatmaq. bir şeydən hərhanki bir şeyi çıxarmaq. soymaq.

yolqunmaq_{ka}: sıyrılmaq. uzanmaq.

yolqurmaq: yorğurmaq. yormaq. açmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı.

yolquşmaq_{ka}: asıq, kar faydalaşmaq.

yolla : edqil. eyqil. göndər. - **eyqil** mənı döğüşge.

yolmaq_{ka}: 1. yolqamaq. yolqanmaq. dəğərlənmək. istifadə edmək. nərsəni işə tutmaq. 2. qurtarmaq. buraxmaq. bitirmək. salıvermək. - ər bulunu **yoldu**: əsiri qurtardı. - ər tutuğu **yoldu**: kişi girovu çıxartı. - arvad başın **yoldu**: canın qurtardı. 3. salmaq. dalmaq. dallamaq. - quşun tükləri **yol**. 4. cızmaq. cırmaq. yırtmaq. - daş ayağım **yoldu**. 5. cızmaq. - bitik **yolmaq**: kitab yazmaq.

yolratmaq: yolrıtmaq_{ka}. alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq.

yolratmaq_{ka} : yolrıtmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq.

yolrıtmaq: yalrutmaq. parıldatmaq.

yolrıtmaq: yolratmaq_{ka}. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq.

yolrıtmaq_{ka}: alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq. yolratmaq.

yolsuz_{ka} : yolunu azıtan kimsə.

yolturmaq_{ka} : buraxtırmaq. boşaltırmaq. azad eddirmək. - bulunu

yolturdu: köləni, əsiri boşaltırdı.

yolub parçalanmaq: tıtmaq_{ka}. tıtmək. didmək.

yoluğan : çalqan_{ka}. müsri. xəstəliyin bir yerdən başqa bir yerə yeriməsi, keçməsi.

yoluğu : **yoluğu**. yolağu_{ka}. yoluq. dəstək. dayaq.

yoluq : 1. fədayi. alsığ. öləndaq. başandaq (öz ölümünə, başına and içən kişi). - sənə **yoluğ**. - min kişi **yoluğ** onun özünə. 2. ehsan. qurban. fidyə.

yoluq : yolağu_{ka}. yoluğu. dəstək. dayaq.

yoluqlu_{ka}: ehsan verən. - **yoluğlu kişi**_{ka}

yoluqmaq: yorəiqmaq. hizura çatmaq.

yolumaq. yolıtmaq_{ka}. yağmalamaq. yoluşturmaq.

yolun : iyid. ərən. fədayi.

yolunmaq: 1. yulqunmaq_{ka}. sıyrılmaq. 2. tilinmək_{ka}. uzunlamasına dilinmək.

yolunmaq_{ka} : 1. yoldan, olduğu yerdən, durumdan ayrılmaq.

cırılmaq. 2. azat edinmək. buraxılmaq. boşanmaq. - qul **yolundu**.

- bulun **yolundu**: əsir, tutsaq ötürüldü.

yoluşmaq : ürpəşmək_{ka}. qarışmaq.

yoluşmaq_{ka} : yağmalaşmaq. yoluşmaq.

yoluşmaq_{ka} : yağınlaşmaq - yolıtmaq. yolutmaq. yulıtmaq.

yulumaq yuluşmaq. yulutmaq.

yoluşturmaq: yolıtmaq_{ka}. yağmalamaq. yolumaq.

yolutmaq: <> yülitmək_{ka}.

yolutmaq_{ka}: yağmalatmaq.

yolutmaq_{ka}: yalutmaq. yoldurmaq. yağma ettirmək. - bəy boyu **yolutdi**: bəy

bir eli yağmaladı.

yonaq_{ka} : **yanacaq**. heyvanların səmərləri altına qoyulan bez, keçə, çul

çuval parçası.

yonan : yonqar. çaldıran onqar. onar. dələn. qazar.

yonca : yorınca. yorincəq_{ka}.

yonındı_{ka}: yonuntu. talaş.

yonınmaq : yonsunmaq. yonar göstərmək. yonunmaq_{ka}.

yonqa : talaş. yartu_{ka}.

yonqaq_{ka}: **yonqat**. **yanqa**. **yanıt**. çuğulluq. qoğut. şikâyet.

yonqamaq_{ka}: **yonqatmaq_{ka}**. **yanqamaq**. **yanıtmaq**. 1. çuğullamaq.

qoğulamaq. şikâyet etmək. 2. onarmaq. türütmək_{ka}. törütmək.

törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.

yonqar : yonan. çaldıran

yonqat : yonqaq_{ka}. yanqa. yanıt. çuğulluq. qoğut. şikâyet.

yonqatmaq_{ka}: yonqamaq_{ka}. yanqamaq. yanıtmaq. çuğullamaq. qoğulamaq.
şikâyet edmək.

yonquş : onquş_{ka}. nəqş. yazı. oyma. kəndəkarlıq.

yonmaq : 1. çaldırmaq. tıraşlamaq. - daşdan heykəl **çaldırdım**. 2. onğmək_{ka}.
dəlmək. qazmaq.

yonmaq : törpmək. törpüləmək_{ka}.

yonsunmaq : yonar göstərmək. yonınmaq: yonunmaq_{ka}.

yontı : yonuntu. tıraşa.

yontmaq: igəşmək_{ka}. əğələmək. kəsmək. tıraşlamaq.

yonumaq_{ka}: yonmaq.

yonunmaq_{ka}: yonmaq işin görmək. - ağac **yonundu**.

yonuntu: yonındı_{ka}. talaş.

yonuntu: yontı. tıraşa.

yonuş_{ka}: yontmaqda yardım.

yoradiqan₆: yerişən.

yorbaq_{ka} : yorbağ_{ka}. burbağ_{ka}. burbaşlama. buruşdurma. sürüşdürmə. işi
uzatma. işi yarıda buraxma. sürüncəmədə buraxma.

yorçı_{ka} : usta qılavuz. yolçu.

yordum : yeridim.

yorgəşmək: yayılıb dağılmaq. - yazlıb yana **yörgəşür**: hər yana yayıldı.

yorğa : yerişli. xoş rəfdar.

yoridaçı_{ka}: işləri, gücləri yerinə qoyan. qohum, dünürlər arasında qəlib gedən adam.

yoriq : - qız kişi savı **yoriq** bulmaz: paxılın adı sanı keçməz. adı qalmaz. - onun **yoriq** nətək kişi belə: onun davranışı necədir elinən.

yoriq : boriq. yoruq. xuy. gediş.

yoriq : **yoriğ**_{ka}. **yoruq**. 1. axarlı. axın. açıq, yağar. fəsih. - **yoriq dil**: açıq axın, aydın dil. - toq axını: **yoriqı**. - su axını: **yoriqı**. - devrim cərəyanı: **yoriqı**. - qırıq cərəyan: **yoriq**. - işgə **yoriq**, gur **yoriq**. 2. boriq. axma. yürümə. yerimə. gediş. xuy. 3. təfsir. - quran **yoriq**. - söz **yoriq**. 3. qəbul. - yoriqa düşmək: qəbula düşmək. - yoriq qıldılar: qəbul etdilər. - **yoriq köçü**: qəbul saati. 4. yorma. təbir. - **tüş yoriqı**: yuxu yorma. 5. uz dilli. 6. axın. cərəyan. - **yoriq tıl**_{ka}: açıq, yağar dil.

yoriq_{ka} : yorqa. yürüyən. yergin.

yoriqçı_{ka}: elçi. qohumlar, tanışlar dünürlər arasında qəlib gedən adam.

yoriqlamaq : qəbul etmək. təsvib etmək. - **yoriqlasa** qol atar: imzalar.

yoriqlı_{ka} : yeriməyi düşünən.

yoriq_{ka} : yürünəcək yeri, çağı.

yorımaq_{ka}: (o <> ü <> e) **yürümək. yerimək. <> yoritmaq. gedmək. varmaq. -**

buna yağru **yorıma**: onun dövrə bərinə dolanma.

yorıncqa : yonca. yorınc_{ka}.

yorış : yoldaş.

yorışmaq_{ka}: 1. yürüşmək. birlikdə yol sürmək. qoşulub gedmək. 2. yol yol olmaq. - boyaçı parçaları **yorışdı**: yol yol cızıqladı. 3. yıpraşmaq. əprişmək. yorışmış parça.

yorıtmaq_{ka}: **yorutmaq. yormaq. yorquzmaq. - o məni təlim yorutdu**: çox yordu.

yorıtmaq_{ka}: **yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. sürtmək. sürdürmək. -** ot onun qarnın **yordı**.

yorqa : **yorğa. < yortmaq. bax > yorta**. 1. yorıq_{ka}. - açınan at yüyrək olur: tumar görmüş at yeyrək, **yorqa** olur. 2. yorulmaz. yeryişli.

yorqan : yoğurqan. hər nəyin örtüyü. toqurqan: yoğunluq, örtək, qalınlıq verən. - yoğurqandan artuq ayaq kösülə üşüyür.

yorqaşur: yaxınlaşur. - - yarqalimat **yorqaşur**: açmaq üzrə gedir.

yorqun : aruq_{ka}. çarçaq₆. çərçək₆.

yorqunmaq : **yorunmaq. yorulmaq. çarçamaq₆. çərçəmək₆.**

yorqurmaq : **yorğurmaq. yormaq. yolqurmaq. açmaq. - buxcanı** yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı.

yorqutmaq : yormaq. çərçətmək₆. çarçatmaq₆.

yorquzmaq : yoritmaq_{ka}. yorutmaq. yormaq. - o məni təlim

yorutdu: çox yordu.

yorma : yorıq_{ka}. təbir.

yormaq_{ka}: yorımaq. 1. arqurmaq_{ka}. arqırmaq. arqarmaq. boşaltmaq.

açıtmaq. 2. çərçətmək₆. çarçatmaq₆. yorqutmaq. 3. əmgətmək_{ka}.

əməyə qoymaq. 4. yorğurmaq. yolqurmaq. açmaq. - buxcanı yor:

aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı. 5. yoritmaq_{ka}. yorutmaq.

yorquzmaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu. 6. yarsıtmaq_{ka}.

arsıtmaq. tiksindirmək. irgəndirmək. 7. yarmaq. çözmək.

ayırmaq. 8. (r <> z) **yozmaq**. yarmaq. təbir etmək. 9. yürümək.

yerimək.

yorta : yortma. iti, yeyin, yügrək yeriş. yaya. piyada. yeriyərək. - tanq

ata **yortalım**: dan atınca yeriyərim.

yortar : yortma, iti, yeyin, yügrək yerişli at, başqaları.

yortma : yorta. iti, yeyin, yügrək yeriş.

yortmaq_{ka}: 1. yerimək. - dan ata **yortalım**: səhər açılınca yeriyərim. 2. dörd nala

qaçmaq. iti, yeyin, yügrək yeriş. - yorta yorta at gəlir. 3. bir işə

başlamaq üzərə yerümək.

yortuq_{ka} : yorta, yola salmaya qatılan kimsələr.

yortuşmaq_{ka}: atı yürütmək. yorqalamaq.

yoruq : borıq. yorıq. xuy. gediş.

yoruq_{ka} : burqu. burıq. gediş. yorıq. gediş. xuy. axlaq. - bacının **burqu** necədir. - kəndi **burquzu** qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. - **burqusuz**: axlaqsız.

yorulmaq : **yorunmaq. yorqunmaq.** 1. armaq_{ka}. çarçamaq₆. çərçəmək₆. 2. turulmaq_{ka}. durulmaq. tuqunmaq. tükünmək. usanmaq. bıqmaq. bezmək. 3. tövşəmək. təvşəmək_{ka}. için için ötmək. çarçamaq. ləhləmək. 4. çözülmək. açılmaq. ayrılmaq. - uşağ beşikdən **yoruldu**: alındı, açıldı. 5. əmgəşmək. incimək. zəhmət çəkmək. əmgənmək_{ka}. narahat olmaq.

yorunmaq: **yorulmaq. yorqunmaq.** çarçamaq₆. çərçəmək₆.

yorutqan_{ka}: çox ossuran. osurqan. ossuranqulu.

yorutmaq: yoritmaq_{ka}. yormaq. yorquzmaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu. - kilas qarın **yortır**: sürdürür.

yorutmaq_{ka}: osurmaq.

yosuluban: yoxsuluyam.

yoşılmaq : yişilmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşülmək. yüşilmək_{ka}. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək.

yoşmq : axmaq. - bu baş ol, qanı **yoşulqan**.

yotturmaq_{ka} : yoddurmaq. (t <> z) yozturmaq_{ka}. yoxdurmaq. sildirmək.

yovliç_{ka} : **yoliç. yuliç.** gəçi qıllarının diplərindəki yumuşaq incə yün.

yovsamaq: yavsamaq_{ka}. yağlamaq. könül almaq istəmək.

yoz : çaşlıq. axmaq. - **yaz yoz** kişi: axmaq, budala adam.

yozaq : əqim. sonsuz. qısır.

yozamaq_{ka}: qısır, sonsuz qalmaq.

yozdurmaq : **yoxdurmaq.** yossurmaq_{ka}. sildirmək.

yozdurmaq: **yazdırmaq_{ka}.** çaşdırmaq.

yozlaşmaq_{ka}: qudurmaq. yufqadmaq_{ka}. yuvqalanmaq.

yozmaq : 1. pozmaq. silmək. - bu bitiyi **yoz**: bu yazını, hesabı poz. - onun **tozun** yoz: sil. - bitiyi **yoz**: yazını sil, poz. 2. bir qırışlıq, bulaşlıq nəyi artlayıb açmaq. yuvub təmizləmət. - bu yuxunu yoz. - qılınclar qandan yozan.

yozmaq : yazmaq. çaşmaq. iştibah etmək. - atıcı **yazdı**.

yozturmaq_{ka} : (z <> t) **yotturmaq_{ka}.** yoddurmaq. yoxdurmaq. sildirmək. pozdurmaq.

yozturmaq_{ka}: yotturmaq_{ka}. yoddurmaq. yoxdurmaq. sildirmək.

yozuşmaq: pozmaq işin görmək.

yöncik : **yolçuq. yencik.** yolçu. yoluq. yoxsul. kasıb. kədərənmiş. düşqün. kötü. zayıf. cılız. arıq. halı yaman çürüqlüğündən ələ alınamayan. - **yöncik** ər. - **yöncik** iş. - **yönciyin** biridir. - **yöncik**

ölkələr. - **yöncik**, yavuz tavradi: alçaq, çox pis davrandı. - **yencik**
görsə qonaqlar.

yöncimək_{ka} : yencimək. kötüləşmək. yoxsullaşmaq. ısıрмаq.

tincimək. - qılıc tutıqsa, iş yöncür, ər tatiqsa, ət tuncür: qılıc
paslansa, iş pozulu, kişi farslaşsa, ət tıncığır, əprir. ət tökülür.

yöncirmaq: kötüləşmək. pozuşmaq. - ər işi **yönçirdi**.

yöncitmək_{ka} : incitmək. yönçitmaq. - o məni **yöncitdi**.

yönçünmək : yencinmək. yolqunmaq. yoxsullaşmaq.

xərablaşmaq. - bilgə bükü yöncüdü: bilqin bilənlər yoxsullaşdı.

yöndürmək_{ka}: 1. yönətmək. döndərmək. - onu evə **yöndür**. 2. qusmaq.

qaytarmaq. - ər **yöndürdü**. - çox yeməyin, **yöndürməsi** var. 3. birin
qorxuzub, bir işdən yanıtmaq, döndərmək.

yönəlmək_{ka}: başlanmaq_{ka}. səvülmək. savılmaq_{ka}. əğilmək. meyillənmək.

utrınmaq_{ka}. otrınmaq. dayatmaq. qarşı qoymaq istəmək. -
könlüm sənə **səvülür**.

yönətmək: 1. savurmaq. göndərmək. 2. bitirmək. yetişirmək. öndürmək_{ka}.

yönleşmək_{ka}: qarşılaşmaq. tuşlanmaq_{ka}.

yöntəmsiz: bacarıqsız. udumsuz. uquvsuz.

yörə : **yörə**_{ka} **yörgə**. **yerə**. **yürə**. **yüre**_{ka}. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu

yörə dolanma daha. - pozuq yörə.

yörəmək : yörgəmək. dolamaq. döğrəmək. çevrəmək. qurşamaq. - ip
yörgəmək.

yörgənc_{ka} : sarmaşiq. ağaclara sarılıp onları qurutan bir çeşit bitgi.

yörgəncü_{ka}: burbaş. bir şeyə burulan, dolanan burşaq. sarqı. dolaq. -
ayağıva **yörgənc** sarıl.

yörgənmək_{ka}: **yürgənmək.** örtülmək. sarılmaq.

yörqə : **yörgə yörə.** döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yerə**: bu **yörəyə.** - bu
yörə dolanma daha. - pozuq **yörə.**

yörqək_{ka}: örtü. örtək. - **yörqək bolmaq_{ka}**: örtülmək. göy qara dumanla örtülmək.

yörqəmək_{ka} : **yörkəmək. yörəmək.** dolamaq. döğrəmək.
çevrəmək. qurşamaq. sarmaq.

yörqənmək : **yörgənmək. yörənmək. yoğurqanmaq.** dolanmaq.
döğrənmək. çevrənmək. qurşanmaq. - uruq ağaca **yörkəndi**: ip
ağaca dolaşdı. - çulquya **yörkəndim.**

yörqəşmək_{ka}: **yürqəşmək.** sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.
yürqənmək_{ka}. örtülmək.

yörqətmək: **yörgətmək. yörətmək.** döğrələmək. çevrələmək. qurşatmaq.

yörqətmək_{ka}: sardırmaq.

yörtü : **örtü** (< **yörə**: çevrə). örgü. hörgü. - işin **örtüsün örgüsün** açın.

yu : **yu**_{ka} qadınların bir şeydən utandıqları zaman söylədiqləri bir söz.

yubaqu_{ka}: üzərində durulmayan. yapılmaması gərəkən.

yubalmaq: yubamaq. yubanmaq. burbamaq_{ka}. buybamaq. işi sallamaq, üzərinə duşməmək. savsaqlamaq. burcutmaq. döndərib çöndərmək.

yubanma_{ka}: 1. uzaqlıq_{ka}. gecikmə. kütlük. 2. ərinmək_{ka}. gecilmək.

yubanmaq_{ka}: 1. çəkinmək. buraxmaq. qəflət etmək. - işdən nəyə **yubanırsın**.

- aldığı, ödəməkdə **yubanmaq**. 2. qarışmaq. burbaşmaq_{ka}. yubalmaq.

yubat : gecit. tə'xir. - bir dəyqə **yubatla** çatdıq: gecitlə.

yubatmaq_{ka}: **burbatmaq**. **yubilamaq**_{ka}. 1. yap yup qılmaq. yuplamaq.

savsaqlatmaq. nərsənin sırasın, nobətin, düzgünün atmaq buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi başqasının üstünə atmaq, döndərmək. başdan eləmək. sustalmaq. ağırlamaq. aldatmaq. kələk yapmaq. al etmək. ələsalmaq, ələ sərimək. 2. qecirmək. dala salmaq. 3. nərsəni uzatmaq. aşınmaq. geriye salmaq. 4. qecirmək_{ka} geciktirmək. 5. qalturmaq_{ka}. dallamaq. daldamaq. rədd etmək. arxada buraxmaq. dalı atmaq.

yubilamaq_{ka} : **burbatmaq**. **yubatmaq**_{ka}. **yupalamaq**. yap yup

qılmaq. yuplamaq. savsaqlatmaq. nərsənin sırasın, nobətin,

düzgünün atmaq buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi başqasının üstünə atmaq, döndərmək. başdan eləmək. sustalmaq. ağırlamaq. aldatmaq. kələk yapmaq, qılmaq. al etmək. ələsalmaq, ələ sərimək. yuplamaq. yap yup qılmaq_{ka}.

yudqı_{ka} : 1. qaranlıq. 2. əksi.

yudum : bax > **udum**

yufağ : - incə torqu: incə turqu: zərif, yumşaq **yufağ** pərdə, parça.

yufqadmaq_{ka}: yozlaşmaq_{ka}. qudurmaq. yuvqalanmaq.

yufqa_{ka} : 1. incə. ucuz. yupqa. yuvqa. 2. oğulluq. oğulluğa alınmış. 3. püşqəl_{ka}. büsqəç. çörək. pidə kimi incə əkəmək.

yufqalanmaq_{ka}: yumşanmaq. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq. yavuncımaq.

yufluşmaq_{ka}: yuvarlanmaq. yuvluşmaq.

yufuşmaq_{ka} : bax > **yuvuşmaq_{ka}**. (< **yummaq**: yığmaq).

yux:yuq

yuq yaq_{ka}: çanaq bulaşığı. qaptaki bulaşiq.

yuq : **yük**. yoxuş, uca. - **yuq yer**.

yuqa : yuğa. yuvan. yunğağ_{ka}. təmizləyən. aran. sabın.

yuqaç_{ka} : **yuquç**. bir dərə, ırmağın qarşı tərəfi

- yuqa**_{ka} : qatmər. yufqa. yuvqa. - **qatma yuqa**. yağda pişirilən, ufalanmış əkəmək.
- yuqaq**_{ka} : su quşu.
- yuqar** : **yoqar**. yuxarı. - **yuqar** qopub səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım.
- yuqar** . **yuxar**. yuxar. yuxarı. üst. ülya. (# quyu. aşağ. aşağı. alt. sufla)
- yuqar** : yuxar. yuxarıraq.
- yuqarı** : **yuxarı**. andaq_{ka}. bir nəsnənin üst yanı. dam. (# **endək**: tavan. alt)
- yuqaru** : yoqaru_{ka}. yuqarı. yoqar.
- yuqçı**_{ka} : yuyucu. yıxacı.
- yuqdu**_{ka} : yoqrı. yoqrıy. cuqdu. dəvənin uzamış olan tükklər.
- yuq**_{ka} : **yuq**_{ka}. **yoğ**. **yoğaq**. çanaq bulaşığı. qaptaki bulaşığı.
- yuqlamaq**: <> **yoğlamaq**_{ka}.
- yuqlatmaq**: yuxarlatmaq. çıxartmaq. - köçü dağa **yuqlatılar**.
- yuqlu**. : **yuxlu**. . usuz_{ka}. yuxusuz. uykusuz.
- yuqmaq** : yoğmaq. yoğunlamaq. çoxalmaq. - qut qovuq versə izim (iyim. iyəm. tanrım) quluna \\ gündə işi yüksəlibən **yuqar** ağar.
- yuqmaq** : yuqulmaq. yoğulmaq. bulaşmaq. sıvanmaq. sirayət etmək.
- yuqrus**_{ka}: **yükrüş**. türklər'cə xalqdan vəzirliq dərəcəsinə çıxan adam. xaqandan bir dərəcə aşağıdır.
- yuqturmaq**_{ka}: **yuğturmaq**_{ka} **yoğturmaq**_{ka} sürdürmək. bulaştırmaq.

yuqu : - **yuxu görmək** xiyallanmaq. sanğamaq. sağımaq_{ka}. - **yuxu görmək**: . tüşəmək_{ka}. düş görmək. - **yuxu** davası. uyqu ot.

yuquç_{ka} : ırmaq. dərənin arxası.

yuquq : **yuğuşuq**. **yuvuq_{ka}** (selinən) yuvarlanıb, yuvulub dığırlanan daş, qaya.

yuqulmaq_{ka} : **yuğulmaq**. yığılmaq. yükülmək. yoğulmaq. yoğunmaq. bulaşmaq. sıvanmaq. sürtülmək. - əlim qarıya **yuquldu**. - **yuqulan** xəstəlik. - uzaq dur ki, **yuqulmasın** xəstəlik sənə. - indi igid yuğulsun: iyidləri yığılsın.

yuqulu : **yuxulu**. uyuz_{ka}. uyur.

yuqunmaq: **yuğunmaq**. yayınmaq.

yuqurmaq : <> **yuğurmaq**.

yuqusuz : **yuxusuz**: . usuz_{ka}. uykusuz. yuxlu.

yuquşmaq_{ka}: **yoğuşmaq_{ka}**. bulaşmaq. yayılmaq. toquşmaq.

yul : **yol**. yulaq: yolaq_{ka}. - **yul yulaq_{ka}**: **yol yolaq**. kiçik kiçik birçox su pınarlan.

yula_{ka} : **yola**. çirax. qəndil. - **yula** uzdu: çirax uçdu: üzdü. söndü. keçdi.

yulaq_{ka} : **yolaq_{ka}**. bulaq. kiçik kiçik birçox su pınarlar. - **yol yolaq**.

yular_{ka} : örg_{ka}. at yular

yularlamaq: bağlamaq.

yularlanmaq_{ka}: yular taxılmaq.

yularlıq_{ka}: yularlı. yularlanmış.

yuldruq : yaltrıq_{ka}. parlaq. süslü. yoldruq. cilalı.

yulduz_{ka} : ulduz. ulduzların gənəl adı.

yuliç_{ka} : yoliç. geçi qıllarının dibində bulunan yumuşaq incə yünlər.

yul_{ka} : yol. qaynaq. çay. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.

yulqunmaq_{ka}: sıyrılmaq. yolunmaq.

yultqa qılmaq_{ka}: alay etmək. məsqərəyə almaq.

yulun_{ka} : murdar ilik. qoxar ilik. nuxa'.

yum : um. geyim. paltar. örtük. üm_{ka}. şalvar. don. yuman, örtən nəsənə)- yumləyu qaçdı: geyinib qaçdı.

yumaq_{ka} : 1. sümək. bəstik. pistik_{ka}. bistiç. pıstıç. püstə. 2. qaptaç₆. kələf. 3. tüşrüm_{ka} <-> türşüm. tışrum. əğrilmiş ip yumağı. 4. yımaq. yamaq. qıraq. qıyı. 5. yığmaq.

yumarlanmaq: **yumqaqlanmaq**_{ka}. yutruqlanmaq. yumruq yapmaq.

yumarmaq: yamurmaq. tomurmaq_{ka}. tomruq tomruq yapmaq, kəsmək. - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək.

yumas_{ka}: yummaz. yunmaz. - qanıq qan belə yunmas.

yumaş : yavaş. yumşaq. xoş axlaq. ram. yumşaq. ramış aram. evli. (# **ası**: vəhşi). . - yumaş kişi: ramış oğlan.

yumdarmaq_{ka}: toplamaq.

yumğaq_{ka} : yumaq. yuvarlanan. yuvarlaq olan hər şey. - **yumqaq** dənə:

yuvarlaq dənə.

yuminmaq_{ka}: yumunmaq. yumaqlanmaq.

yumıtqan_{ka} : toplanan.

yumıtmaq_{ka} : **yumutmaq**.

yumqaqlanmaq_{ka}: yumaqlanmaq. yuvarlaq yapılmaq.

yumqal : qəltək. fırlanan.

yumqalamaq: qəltəkləmək. fırlandırmaq.

yumqı : toplu. çox. - **yumğı** nə: sıx şey. - kişi **yumğı** gəldi: çoxlu kişi gəldi.

yumqın : baha. - yuvqa alıb **yumqın** satmaq: ucuz alıb baha satmaq.

yumqınqa : toplu olaraq. topdan. həp birdən. bütün. üstü üstə. ümdə.

umumi.

yumquc : yumuc. buncuq. muncuq. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə.

təcmi. cəmləmə.

yumlamaq: **umlamaq**. geyinmək. örtünmək. - **yumləyu** qaçdı: geyinib qaçdı. -

çoğan oynar yumləyu: paltardan çoğan yarışı edmək.

yumluşmaq_{ka}: yumulmaq.

yumruq : (m <> d) **yudruq**_{ka} .

yumruq : dük. tüq

yumruqlamaq: dükləmək.

yumruqlamaq: tūqləmək_{ka}. dükləmək.

yumrumaq: yamrumaq. yığmaq.

yumşaq : 1. yupşaq. yavaş. yumaş. yapır_{ka}. yapa, yaba_{ka}, əprik olan, yaş, 2. ıslaq olan. yapur. 3. silik. saf. sığan. tovsuz. düz. saf. hamar. ram. yarmaş_{ka}. kəv. 4. yavaş. xəfif. axşın. - **yarmaş** un. incə, narın un. xoşaxlaq. 5. ərik. - **irik** ər: yumşaq qılıqlı, xuylu. 6. dözün. dözümlü. utun. sərin. səbirli. qotuq. qoyuq. mütəvazi. 7. duzun. dadlı. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım.

yumşaq : yupşaq .

yumşaq_{ka}: yumuş. işlək. hazır. razı. - qatıqları **yumşatın**: bərk olan nərsəni, çətin qəddar kişini işə hazırlayın.

yumşaqılanmaq_{ka}: yaltaqlanmaq. hər nərsiyə hazırlığın göstərən.

yumşamaq_{ka}: **yamşamaq**_{ka}. yumuşamaq. yapıqmaq. yapılıb, yaslanıb, batınmaq nitəliyin qazanmaq.

yumşanmaq: yavuncımaq: yufqalanmaq_{ka}. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq.

yumşatmaq_{ka}: 1. tərın, suyun silib tumarlamaq. tərlemək. 2. yapurmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdi**. 3. qoğşamaq_{ka}. oğşalamaq. gəvşətmək. 4. işlək duruma salmaq. işə hazırlamaq. səpələtmək. dəbbağlamaq. 5. yığıb, yumurlayıb sıxlaştırmaq. bir işi tez, itin

görmək, qılmaq. uzatmamaq. - sözün yumşat söylə: çabıq de, oxu.

- **yumşat**: uzatma. - **yumşatmadı**: uzatdı.

yumtarmaq : yığmaq. cəmləmək. - kişini **yumtardı**: eli yığdı.

yumuc : yumquc. buncuq. muncuq. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə.
təcmi. cəmləmə.

yumuq : öküm. oğuş. - bir **öküm** yarmaq.

yumunmaq_{ka}: **yuminmaq**_{ka}. yumar kimi görünmək. yuminmaq. yumar kimi görünmək.

yumur_{ka} : heyvanların qödən bağırsağı.

yumurlamaq_{ka}: yumru yapmaq. toplamaq.

yumurlanmaq_{ka}: toplanmaq.

yumurtqa: **yımirtqa**_{ka}. yumurta. bütün quşların yumurtaları. insanların.

heyvanların taşaqları. - **yımirtqa yaş**_{ka}: təzə kələm.

yumuş : sələk. ulaq. yola. sam. saf.

yumuşaq : qorxaq. sarıçqa_{ka}. sarıçaq

yumuşaqılıq : tuzunluq. tuznuluq. tuzunqul. tuzluluq.

yumuşanmq: yavaşlanmaq_{ka}. yavşalmaq. döləkləşmək.

yumuşçı_{ka}: mələk. firişdə.

yumuşka: 1. elçilik. xitmət. vəzifə. tapma. tapı. tapuq_{ka}. 2. çumuşluq. dəşşuyi.
3. iş. məşquliyət. 4. yumşaq_{ka} işlək. hazır. razı. 5. qulluq. xitmət.
vazifə. elçilik.

yumuşqa_{ka}: **yafışqu**. "qızılıcıq", "qürən" deyilən dağ yemişi.

yumuşqan: boşutqan. müshil.

yumuşluq : çumuşluq_{ka}. ayaqyolu. müstərah.

yumutmaq: yumutmaq_{ka}. tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq. toplanmaq.

yumutmaq_{ka}: 1. yumıtmaq. tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq. toplanmaq.

- el **yumutdu**: xalq yığışdı. 2. culqamaq. qapsamaq. - sağınc mənı
yumuttu.

yumuz : (< **yum**: dolu. toxlu) - **yumız** ər: ətli, tıknaz kişi.

yumuz_{ka} : yoğun, çağ, girdə topul, ətli, tıqnaz, güdə olan. - **yumuz** ər.

yumzuq : umzuq. omzuq_{ka}. nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön,
arxa yanı.

yun quş_{ka}: tavus quşu.

yunq yap_{ka}**yunğ yap**_{ka}. yün yapağı.

yunqaq_{ka}: çöğən. çoğan. kökü sabun kimi qöpürən bir bitgi.

yunqaq_{ka}: **yunğaq**_{ka}. yuqa. yuğa. yuvan. təmizləyən. aran. sabın.

yunqlamaq_{ka}: **yunğlamaq**_{ka}. yün qırpmmaq.

yunqlatmaq_{ka}: **yunğlatmaq**_{ka}. yünlətmək. yün qırxıtmaq.

yunlatmq: yunun qırxdırmaq.

yunmaq : (y <> c) **cunmaq**. 1. cummaq. çimmək. yuğunmaq. yıxanmaq.
arınmaq. 2. dəsdəmaz olmaq.

yuntağ_{ka}: **yundağ**_{ka}. at təzəyi. at fışqısı. at qübrəs. - yağın ərsə gerek,
yundağı təqir: at təzəyi düşmanın atınında olsa belə dəyir: yararlıdı,
dərdə dəyir.

yuntı_{ka} **yundi**_{ka}. 1. yıxantı. bulaşiq. 2. at. at sürüsü.

yunuş_{ka} : çumuşluq. dəsşuyi.

yup : **yup**_{ka} yap. hilə. al. - al.

yupqa_{ka} : yufqa. yuvqa.

yuplamaq: yubilamaq. yap yup qılmaq_{ka}. kələk qılmaq. al edmək.

yuplamaq_{ka} : **yaplamaq**. kələk gəlmək. al edmək. burbatmaq.
yap yup qılmaq. yubatmaq. yubilamaq.

yupşaq : yumşaq.

yurbaş_{ka} : külbaş. çalqaş. çalbaş. qarışiq. ucu, çıxılacağı bəlli olmayan
nərsə. - **yurbaş iş**.

yurç_{ka} : qarının kiçik erkək qardəşi. kiçik qayın.

yurd : vətən. ornaq.

yurlamaq_{ka}: haykıрмаq. orılaşmaq. orlaşmaq. urılamaq. urlamaq.
urlaşmaq.

- yurt** : **yurd**. 1. qonum_{ka}. qoyulan yer. qonaq. qonum_{ka}. ören. - **yurt tutmaq**. yerləşmək. orqudlanmaq: ordulanmaq_{ka}. 2. yört. yort: keçilməyə axmağa yol. dəlik. - **yurd** kiçik bolsa, anqut(qıf) böyük tut, çəmçən kiçik olsa belə, qazanı böyük tut. ayağın yekə olsa belə, atdımın kiçik tut. ürəyin bir olsunda, başın iki tut. ağzın bir olsada, qarnın iki tut. 3. keçmiş, əsgü nələr. əntiqə.
- yurtçu** : əntiqəçi. keçmiş, əsgü nələrlə uğraşan.
- yurttaş** : - **yurttaşlardan** toplanan hər yığnaq: **imrən**_{ka}.
- yuş** : **yuş**_{ka} 1. sıqışma. yış. - **yuş bolmaq**_{ka}: sıxışmaq. 2. yaşıllıq.
- yuşan**_{ka} : şumal. düz. saf. - **yüşən** daş: şumal daş.
- yuşılmaq**: 1. yışılmək. yuşulmaq. yüşülmək. yüşilmək_{ka}. yoşılmaq. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. 2. əmziqtən axıtılmaq.
- yuşmaq**_{ka}: yüşmək_{ka}. axıtmaq. əmziqtən axıtmaq. - yüşmək.
- yuşul**_{ka} : yaşıl. - **yaşıl yuşul**. - **yaşıl mışıl**.
- yuşulqan**_{ka}: axqan.
- yuşulmaq**_{ka}: **uçulmaq**. 1. axıb tökülmək. fısqırmaq. - qan **yuşuldu**. 2. əli işə yatqın olmaq. yışılmək. yuşılmaq. yüşülmək. yüşilmək_{ka}. yoşılmaq. udumlaşmaq. işilmək.
- yut** : **yut**_{ka} bəla. mun_{ka}. qada. qışın soğuqta heyvanları öldürən ağır ulğan (qarlı boranlı haca).
- yutiqmaq**_{ka}: bəliya düşüb ölmək, qırılmaq. soquqtan ölmək.

yutruq_{ka} : (d <> m) **yumruq**. - yadın yağlı tikəsindən, özün qanlı **yumruğ** yey.

yutruqlanmaq: yumruq yapmaq. yumarlanmaq.

yutturmaq_{ka} : yalqatmaq_{ka}. yalatmaq. utturmaq. yalfatmaq.
sildirmək. yodturmaq.

yutuq : utuq. ütük. tamahkar. acgöz.

yutuqmaq: bəlaya, muna_{ka}, qadaya uğramaq.

yutuqmaq_{ka}: quraqlıqdan arıqlamaq. ölüm durumuna gəlmək. - yutıqmaq.

yuturmaq_{ka}: götürmək. almaq. yükləmək.

yuv : **yoğ**. **yoX**. **yax**. 1. yaba, ası olmayan. ram. 2. rəhmət. əzizləmə.

yuva : yin. en. nin. - arslan **yini**.

yuvac : **çuvac**_{ka}. **çuvaş**_{ka}. **kərəki**_{ka}. **çadır**. **cacır**. **çaşır**.

yuvaq : **yuvqa**_{ka}. **səfeh**.

yualmaq_{ka}: yuvarlanmaq. yuvulmaq. diğirlanmaq. - onun başın **yuvarla**:

kəs sal. - **yualmış** başın qurbanı: kəsilmiş başına qurban. - düşman başı **yualsın**.

yuvan : yuqa. yuğa. yunğaq_{ka}. təmizləyən. aran. sabın.

yuvarlaq : qurvi_{ka}. girdə.

yuvarlanmaq: yufluşmaq_{ka}. yuvluşmaq.

yuvarlatmaq: yuvturmaq_{ka}. diğirlatmaq. - o topı **yuvarladı**.

yuvarsamaq: yuvarlamaq yazmaq, istəmək. yuvsamaq_{ka}.

yuvılmaq_{ka}: yuvulmaq. yumşamaq.

yuvqa_{ka} : **yufqa. yuqa. yuvaq. yupqa.** 1. səfeh. axmaq. - **yuvqa** bolub qal: səfeh olub qal. 2. hər şeyin incəsi. zayıf. incə. aciz. yufqa. 3. qatmər. - **yuvqa** alıb yumqın satmaq: ucuz alıb baha satmaq.

yuvqalanmaq: yozlaşmaq_{ka}. qudurmaq. yufqadmaq_{ka}.

yuvqalanmaq_{ka}: yaramazlaşmaq. yozlaşmaq. qudurmaq. yufqadmaq. yufqatmaq.

yuvlunmaq_{ka}: 1. yuvarlanmaq. yumarlanmaq. - dağdan daşlar **yuvlundu.** 2. **yuplunmaq**_{ka}. yumşanmaq. aydılaşmaq. özünə gəlmək. yarqılmaq. əxlaq tapmaq.

yuvluşmaq_{ka}: yufluşmaq_{ka}. yuvarlanmaq.

yuvmaq_{ka}: 1. yuvarlamaq. yumarlamaq. fırlatmaq. - topu **yuv**: fırlat. 2. yozmaq. 3. qoşmaq.

yuvsamaq_{ka}: yuvarlamaq yazmaq, istəmək. yuvarlamaq. qaltarmaq. diğirlatmaq. fırlatmaq. - sözü **yuvsatma.**

yuvturmaq_{ka}: yuvarlatmaq. diğirlatmaq. - o topı **yuvarladı.**

yuvuq_{ka} : **yuğuq.** (selinən) yuvarlanıb, yuvulub diğirlənən daş, qaya. girdələnmiş, saf suf daş.

yuvulmaq_{ka} : 1. uslandırılmaq. axıtılmaq. yuvarlanmaq. toplanmaq - yuvalftıaq. 2. yoğulmaq. yumşamaq. - qatqı yağı,

daş üreklər **yuvulsun**. 3. ərişmək. olqunlaşmaq. yəvülmək.
yığılmaq.

yuvulmaq_{ka} : yumulmaq. yığılmaq. - indi igid **yuvulsun**: yığılsın.

yuvuşmaq_{ka} : **yufuşmaq**_{ka}. (< **yummaq**: yığmaq). 1. yumaşlanıb,
yığışmaq. yardımlaşmaq. yoldaşlıq etmək. birbiriylə dost
olmaq. 2. bir birinə dığlatmaq. göndərmək. - olar birbirige topıq
yuvuşdular: birbirinə atdılar. 3 yumuşmaq. yuvarlaşmaq.

yuyunmaq: silinmək. nərsəni nərsədən pozmaq, yumaq, silmək. - gözdən
yaş **yuyunsun**, ürekdən pas.

yüd_{ka} : üz. yüz.

yüdrük_{ka}: <> **yüdrük**.

yüftürmək: yüvmək_{ka}. yiktürmək. yardımlaşmaq.

yüftürmək_{ka}: **yüğturmaq**_{ka}. yiktürmək. yüvmək. bir şeylə iyilik etmək.

yüfüflük_{ka}: **yoğuşlu**. ərməğanlı.

yüfüfmək_{ka} : **yoğuşmaq**. yardımlaşmaq. birbiriylə dost olmaq.

yüfüş_{ka} : yoğuş. hısımların (çox kərə qərdəğə qoyulan gəlini çəyiz
yiyəsi etmək üzərə) paltar, mal ilə yardımlaşması.

yügürtmək: quşqurtmaq. uşqurtmaq_{ka}. - iti üstümə uşqurtdu: quşqurtdu

yükləmək: yuturmaq_{ka}. götürmək. almaq.

yüksək : yüksüq.

yüq : **yüriq**. 1. quş tükü. - quş **yələğ**. ox **yələği**. 2. **yük**_{ka}. buxca.

- yükün açdırmaq. ödətmək. tülətmək_{ka}. dölətmək. (**yük # yok**)

yüqək : **yükək**_{ka} (y <>.) **ükək**_{ka}. 1. tabut. qabırcaq_{ka}. qabqırcaq. sandıq. 2.

bürç. minarə.

yüqəkləmək : **yükəkləmək** (y <>.) **ükəkləmək**_{ka}. qalaqlamaq. qalaq, qutu,

sandıq yapmaq. bürç yapmaq.

yüqləxsək_{ka}: yükləmək istəyən.

yüqləmədəçi_{ka}: yükləməyici. yükləməyən.

yüqləmək: **yükləmək**. (k <> ş) **yüşləmək**. yüşürmək_{ka}. yükürmək. yüküşmək.

yüşüşmək. yüşmək.

yüqləmkli_{ka}: yükləmək diləğində. istəyində olan.

yüqlənmək : **yüklənmək**. 1. arqaşmaq. çatılmaq. - el yükün iyid

yüklənər, arqaşar. - köməkləşib arabadan yükləri yüklənib (arqaşıb)

daşdıq. 2. qatlanmaq_{ka}. barlanmaq.

yüqləşməkdə: arqaşmaq_{ka}. arğaşmaq_{ka}. arxa arxaya gəlmək, çıxmaq.

yüqlətmək_{ka} : **yüklətmək**_{ka}. yüklettirmək. oxa yələk taxtıрмаq.

yüqlü : barqaq. barlı. dolu. - **yüqlüq oq**: - **yüklük ox**_{ka}. yələkli oq.

yüqlüq : **yüklüq**. yüdrük_{ka}. yük qoyulan yer. dolap. dilab. işqaf.

yüqmək_{ka}: **yükmək**_{ka}. toplamq.

yüqrək : **yügrək**. yügür. çapar. peyk.

yüqrəmək: yügrəmək. uqramaq. yügürmək. - **öpkəm** gəlib uqradım: ofgələnib yügürdüm.

yüqrən : **yügürgən.** 1. çapar. xəbəçi. öndə gedib çav xəbər çatdıran. 2. qaçağan. itən. iti gedən.

yüqritmək: yügritmək. (y <>.) ügritmək_{ka}. yırqatmaq. sallatmaq.

yüqrmək: yükrmək. yükləmək. - öz işini ayrısına **yükürmə.**

yüqrük : 1. yügürük. ükrük. yügürgən_{ka}. iti gedən nə. - **yügrük** gediş. 2. dərin. bacarıqlı. ağıllı. - **yügrük** bilgə.

yüqrük_{ka}: yügrük. 1. qoşucu. 2. keçici. 3. bilgə bilgin ağıllı. ərdəmu, usumlu kişi.

yüqrüm : **yüqrüm_{ka}** yer: bir yügrümdə, bir qaçmaqda yorulan yer.

yüqrüşmək: yügrüşmək_{ka}. qoşuşmaq.

yüqsək_{ka} : **yüksək_{ka}.** **yükkəs.** **yüksük.** uca. yuxar. ucalan. - **yüksək** dağ.

yüqsəklik : . atızlıq. edizlik_{ka}.

yüqsəlişmək: çıxışmaq. ağışmaq. ağılaşmaq. alğılaşmaq.

yüqsəlmək: çıxmaq. ağmaq. ağsamaq_{ka}.

yüqsəlmək: hörlənmək. örlənmək. orlanmaq. horlanmaq. bəlimək. çıxmaq.

yüqsəltmək : **yüksəltmək.** qopsamaq_{ka}. - **yoqarı qopsamaq:** yuxarı qoğzamaq.

yüqsəmək_{ka}: 1. yüksəlmək. uzamaq. 2. uzanmaq. ucalmaq.

yüqsüq : **yüksüq**. yüksək.

yüqsül : **yüksül**. varlı. (# yoxsul).

yüqsümək: **yüksümək**. yüklənmək.

yüqülmək : **yükülmək**. yığılmaq. yuğulmaq. - indi igid yükülsün: iyidləri
yığılsın.

yüqüm : **yüküm** . uca. ulac. alça. yumuşaq xuylu. incə. uslu. həlim.
bilən.

yüqün : **yükün** 1. bəndə. əbd. 2. **yüqün** !: əğil. səcdə qıl. - yalnız ona
yükün. 3. qurman. tapın. amadə baş.

yüqünc : **yükünc**. 1. ibadət. namaz. - **yüküncə** qalxmaq. - o yükünc eddi:
namaz qıldı. 2. əbd. qul. mürid. tabe'. - tanrı yüküncləri.
- **yükünc** qılmaq, etmək: ibadət etmək.
- **yükünc yükünmək**: baş əgmək. ibadət etmək.
- **yükünc** etişmək: ibadət, namaz qılmaq.

yüqünçü: **yükünçü**. yükündüçü. tapınçı. tapındaçı. abid.

yüqündəçi: **yükündəçi**_{ka} ibadət edən. baş əğən.

yüqün_{ka} : **yükün**_{ka} qəm. - güvüc yükün: kiçik yular. çılbrı.

yüqünqən_{ka}: yüfünən.

yüqünqüçi_{ka}: **yükünqüçi**_{ka}. ibadət edən. baş əğən.

yüqünmək_{ka}: **yükünmək_{ka}** səcdə etmək. ibadət etmək. namaz qılmaq.

böyük önündə əgilmək. ba. əgmək.

yüqür : **yügür**. çapar. yügrək. peyk.

yüqürgən_{ka}: **yüqürgən_{ka}**. yüqrük. yüğrük. ükrük. iti gedən nə. qoşucu,
yügrük at. - **yügrük** gediş.

yüqürqün : darı kimi qırmızı dənəli bir bitgi.

yüqürmə ! : **yüqürmə !**: alaqlı_{ka} !. ala_{ka} !: dayan !. tələsmə !.

yüqürmək_{ka}: 1. (at) qoşmaq. yügrükçə qoşmaq. 2. keçmək. səğırtmək. 3.
bəzə ərliş yıрмаq. .

yüqürmək_{ka}: **yükürmək_{ka}** (k <> ş) **yüşürmək**. 1. yüşləmək. yükləmək. 2.

uqramaq. yügrəmək. - **öpkəm** gəlib uqradım: ofgələlib yüqürdüm.

yüqürtmək: qaçıtmaq. qoşturmaq. - at **yüqürtmək**.

yüqüşmək: **yüküşmək_{ka}** (y <> ş) yükləşmək. yüşüşmək. yükləmək.

yüləmək_{ka}: dəstəkləmək. dəstək vurmaq. güvənmək .

yülilmaq_{ka} : **yülitmək**. **yolutmaq**. **yülilitmək_{ka}**. **yoldurmaq**. yolunmaq.

yülilitmək_{ka} : <> **yülilmaq_{ka}**.

yülümək : <> **yülilmaq_{ka}**.

yülütmək_{ka}: **yülitmək**. **yolutmaq**. **yülilitmək_{ka}**. **yoldurmaq**. dərcətmək (> tıraş
ettirmək). aldırmaq. - saçın **yolutmaq**.

yümmək_{ka} : yummaq.

yümnülü: qutsağ. xoş yümn. açıq, yaxşı fala.

yümtirmək: yumdurmaq.

yümülqən_{ka}: yumulan.

yümülmək_{ka} : yumulmaq.

yüngül : yenik_{ka}. yeğni. sapaq. səpük. ərsöv. ucuz. xəfif.

yüngüllük: yeğnilik. daşqınlıq. qurğuluq_{ka}. zəvzəklik.

yüng_{ka} : yün. yün süməği. pambıq.

yünlətmək: yün qırqıtmaq. yünglətmək_{ka}.

yürə_{ka} : **yörə_{ka}**. **yörgə**. **yerə**. **yürə**. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

yürəklənmək_{ka}: cəsarət göstərmək. yiğitlənmək.

yürəkli_{ka}: yürəği bək, bək. yiğit. cəsür. ürəkli.

yürqənmək_{ka}: 1. yörqəşmək. örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək.

dolaşmaq. qarışmaq. 2. yörgənmək_{ka}. örtülmək. sarılmaq.

yürqəşmək: yörqəşmək_{ka}. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.

yürqəyək: ulaşmış.

yürümə : yerimə. yoriğ_{ka}. yoruq. borıq. axma. gediş. xuy.

yürütmək: **yoritmaq_{ka}**. **yeritmək**. **yoğurtmaq**. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **yürütdü:** yorıdı.

yüşəng_{ka}: üşənq. düz parlaq, şmal taş

yüşərik : üşəriq taş_{ka}. düz qaya.

yüşilmək_{ka}: yoşılmaq. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. yışılmək.

yuşılmaq. yuşulmaq. yüşülmək.

yüşləmək: (ş <> y) **yükləmək**. yüşürmək_{ka}. yükürmək.

yüşmək_{ka} : yükləmək. axıtmaq. yuşmaq.

yüşülmək: 1. üşümək. yığışmaq. yışılmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşilmək_{ka}.

yoşılmaq. əli - qanı axıb **üşüldü**. 2. işə yatışmaq. udumlaşmaq.

işilmək. 1. **tökülmək**. axmaq. - **qabu** qamuğ deşildi, qanı axıb

yüşüldü: bədəni bütün dəlik dəlik oldu, qanı axdı.

yüşürmək_{ka} : (ş <> y) **yükürmək**. yüşləmək. yükləmək.

yüşüşmək : (ş <> y) yüküşmək. yükləşmək.

yütrük_{ka} : yüklüq. yük qoyulan yer. dolap. dilab. işqaf.

yüvmək_{ka}: yiqtürmək. yiktürmək. yüftürmək. yardımlaşmaq.

yüvsəmək_{ka}: könül almaq istəmək. yavsamaq.

yüyələmək: lülələmək. talqışmaq_{ka}. dürməkləmək. bükmək.

yüyrək : - açınan at **yüyrək** olur: tumar görmüş at yeyrək, yorqa olur.

yüz : **yüz**_{ka}. 1. üz. çəhrə. vichə. 2. sayıda yüz·.

yüzəriq_{ka}: üzərlik otu. əldrük. ilrük. yıdıq ot.

yüzqəşmək_{ka}: üzə çıxmaq.

yüzlənmək_{ka}: üzünü dönmək. sayqılanmaq. quluq gözləmək.

yüzlüq_{ka} : üzlü.

yüzmək_{ka} : 1. üzmək. soymaq. ayırmaq. yayılmaq. dağılmaq. 2. çox axmaq.
süzmək. 3. açmaq. yormaq. yozmaq.

yüztürmək_{ka}: üzdürmək.

yüzüq_{ka}: üzük.

yüzüt : **üzüt**. 1. xeyirsiz. çimri. sövmə ilaraq işlənir. 2. zalim. rəhmsiz. 3.
qırıntı. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am.

yüzütmək_{ka}: üzdürmək. öldürmək.

Z

zab : tab. şəp. çap. itiliyi yetirən sözcük. çabuq. tez. yeyin. - **zab**

zab_{ka}: çabuq çabuq. - **zap zap bar**_{ka}: zıp zıp qaç. iti ged.

zar : car. çar. pöz. qandır_{ka}. yalqaq, yoxacıq, dəriciq, qabıq.

zart zurt : fart furt. sart surt kimi səs çıxarmaq.

zəngin : barlıq_{ka}. bay_{ka}.

zənginləmək. : bayumaq_{ka}.

zənginləşmək: tuplən_{ka}. dıblən_{ka}. dıplən_{ka}. kökləşmək.

bayuşmaq_{ka}. bayışmaq.

zənginlətmək: devlətlətmək. bayutmaq_{ka}. (y < > d < > z) bədütmək_{ka}.

bəyütmək. böyütmək. böyütmək. bulğaytmaq. ulğaytmaq.

zənginlətmək. devlətlətmək. - tanrı məni **bayutdu**.

zəvzəklik: yeğnilik. yüngüllük. daşqınlıq. qurğuluq_{ka}. - **zəvzəklik edmək**:

qurqırmaq_{ka}. yeğnilik edmək.

zip zip : - **zip zip qoşmaq**: **zap zap barmaq**_{ka}. qaçmaq. çabıq gedmək,

gedmək. tələsmək. :

zivən : zivən. tayıǵ_{ka}. cayıq. cayan. caysıq. qayqın.

zivgək : yarsqaq_{ka}. sürüşgən yer. ayağın qayabiləcəkl yer.

zivgən : zivən. tayıǵ_{ka}. cayıq. cayan. caysıq. qayqın.

zivmək : suçmaq_{ka}. sürüşmək. - pıçaq əlimdən **suçdu**. yağlı şey suçan olur.

zor : qadaq. çətin. düğün. qadır. qatır. çətin. güc.

zünqüm : bir çeşit çin ipəklisi.